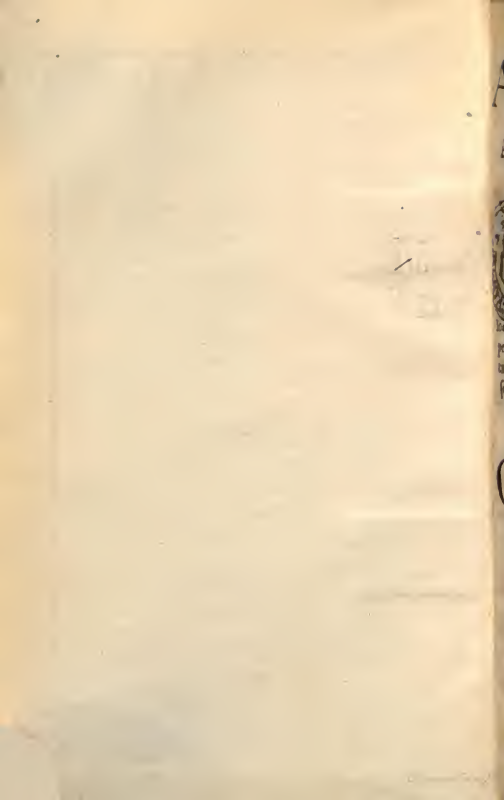

68-9-13-24

A V R E V S

ANDREAE ALCIATI

I V R E C O N S V L T I P R A E

S V M P T I O N V M

T R A C T A

T V S,

*Ioannis Nicolai Arlatani I. V. D. studio
peruigili amplissimis auctus additionibus, argumen-
tis ac indice elementario de more exornatus, studio-
rum ergo nunc primum in lucem exit.*

Cum Priuilegio.

L V G D V N I,

Apud Iacobum Giuntam.

M. D. XLII.

2275

REVUE

DE LA

LIBRAIRIE

DE LA

LIBRAIRIE

DE LA

LIBRAIRIE

DE LA

LIBRAIRIE

DE LA

LIBRAIRIE

DE LA

LIBRAIRIE

DE LA

LIBRAIRIE

DE LA

LIBRAIRIE

DE LA

LIBRAIRIE

DE LA

LIBRAIRIE

DE LA

LIBRAIRIE

RANCOYS

PAR LA GRACE DE

Dieu Roy de Frāce aux preuost
de Paris, Balliz de Ruen, Dor=
leans, & de Mascon, & de Vien
noys: Seneschaulx de Tholouze:

de Lyon: de Prouence, Forcalquier: & terres adiacen=
tes ou a leurs Lieux tenāz salut Receu auōs l'humble sup
plication de nostre chier & bien aimé Vincent de por=
tonarijs libraire iuré en la Ville de Lyon: contenant qu'il
a tellemēt faict et exploicté que par application d'amys:
& a grant labeur, fraiz & mises il a recouuert ung trai=
cté de Præsumptionibus composé par meſſire Andre Al
ciat docteur fameulx regent en l'universite de Paue avec
additions & recognition de maistre lehan Nicolas Do=
cteur de la Cite Darles, au bien & proufiſt de la chose
publicque de nostre royaulme: pour l'edification de ceulx
qui les uouldront ueoir & lire lesquelles dictes oeuvres
il seroit uoluntiers imprimer & mettre en lumiere, ce que
na encores este faict. Et pource a ia fait dresser partie
des choses a ce requises et neceſſaires, mais il doubte que
apres l'impreſſion par luy faicte, aultres se uoulſſent
ingerer les imprimer semblablement sur icelle impreſſion,
au moyen de quoy il demoureroit frustré de pouuoir re=
couurer les mises par luy faictes, sans la perte de sa peyne
& uacations. Nous humbl:ment requérant que attendu
que aultre de nostre royaulme n'a recouuert ne retiré le=
dict

dict traicté que luy il nous plaise sur ce luy pourueoir de nostre grace. Pource est il que nous ces choses cōsiderées desirans les faictz science & uertu desdictz meſires Andre Alciat & Iehan Nicolas estre communicuées a noz subgectz sans ce que cōuiengne a nosdictz subgectz les aller querir hors de nostre royaulme, aussi ledict suppliant recouurer les fraiz & mises qu'il lui a cōueni faire pour le recouremēt d'iceulx. Pour ces causes & aultres iustes & raisonnables considerations auons uolu & ordonné, Et audiect suppliant permis & ottroyé, ottroyons & permettons de grace esſeciale par ces presentes, que aultres que luy ou ceulx qui aurōt charge de luy, ne puisſent faire imprimer ne uendre lesdictz oeures de meſire Andre Alciat & Iehan Nicolas iusque au temps & terme de six ans prochainement uenans, a commencer de la date de la premiere imprefſion acheuée qu'il ſera dicelui traicté. Si uous mandons & commettons par ces presentes, que de noz presens grace, permission & ottroy uous faictes, souffrez & laissez ledict suppliant ioyr & uſer ledict temps durant en faisant inhibition & deſſence de par nous a toutes personnes quelzconques de non imprimer ledict traicté, sur leur imprefſion, ne icelle expoſer en uente ſans le conge & conſentement dudiect suppliant ledict temps durant: & ce ſur peine damende arbitraire, & de conſiſcation des liures qu'ilz auroient imprimez & uenduz, ou faict imprimer & uendre, & des domages & intereſtz dudiect suppliant en ne donnant par uous ne faisant faire mettre ou donner, ne souffrant estre faict
mis

mis ou donné aucun destourbier ou empeschemēt audict
suppliant a ce cōtraire. Lequel si faict mis ou donné leur
auroit esté ou estoit, leur reparez & remettez ou faictes
reparer & remettre incontinent & sans delay au pre-
mier estat & deu, car tel est nostre plaisir. Dōné a Lyon
le. iij. iour de Decembre. Lan de grace mil cinq cens
trente sept. Et de nostre regne, uingt & troysiesme.

PAR LE ROY A VOSTRE
RELATION.

G O R E T.

¶ *Incl̃yta Reipub. Arelatensi, eiusq; profenescalo
Antonio Arlerio bene merito, Ioana
nes Nicolaus Arelatanus
felicitatem.*

*Libi cum abundè satis nos patriæ
natos, inter legendum observaue
rim (incl̃yta Respu. profenescala
leg; integerrime) tum præcipuè
uisus est dictis inlamlasse Pom
ponius ille iurecõsultus in primo
Pandectarum libro, qui iure gen
tium nos Deo Opti. seruire, parentibus ac patriæ pare
re, obnoxios astringit: huic & suffragatur Ciceronis illa
& digna uiro sententia. Inquit enim, si in eos quos spera
mus nobis profuturos non dubitamus officia conferre,
quales in eos esse debemus, quia iam profuerunt? Vel
extremæ uecordiæ ille fuerit profectò, uel Gethis cru
delibus inhumanior, qui tam clara uoce segnitiam om
nem non exuerit, & in quos actus, quibus se quic
quam patriæ suæ conferre sciet, non composuerit. Quan
doquidem illa hæc est, naturali quæ quodam iure ita
nos suos facit, ut nulla parentum, nec eorum quibus cha
ritate multa uinci uolumus amicorum, potior habenda
sit ratio. Nanque illa nos genuit, etiamnum sinu fuit
tenellos. Nõne ideo parens patriæ? Ingrandescente de
mum annorum adcessu, illa ne quæ in capescendis me
lioribus*

7
lioribus disciplinis nos quoque adeo feliciter promo-
uit, ut nunquam bene nati ingenij uim, illa finit in eta-
tis insidias cadere, quin ad specimen semper aliquod,
non excitet: sic, ut non solum quod à brutis distemus,
uerum etiam, post nos quod longè uulgus indoctum do-
cti relinquamus, quasi deorum participes, quodamtenus
benignè largitur? Est ne igitur parens patria? Patria in-
quam Arelate clara, insignis, ac fama ubiuis gentiū per-
celebris, cuius antiquitatem etiam iureconsultorum leges
attestantur, et docent. Hæc quàm bonarum literarum
cultrix semper extiterit, innumeri omnijugæ eruditionis
patres, qui inde natale sumpsere solum, argumento sunt
apertissimo. Quid referam Fauorinum illum Arelaten-
sem philosophum tria de se mira prædicantem. Gallum
gracissare, Eunuchum mecum putari, inimicum Adria-
no Imperatori uiuere. Hic est qui teste Philostrato Sta-
tuam Athenis meruit: quæ cum in odium Adriano ue-
nisset, deiecta est. Nec inter ceteros Lucam illum à
Penna ciuile pontificiæque prudentiæ lucem tacebo,
quem et si Neapolis suum pro uiribus contendat, se ta-
men Arelatenatum, in commentarijs (quos in. l. restau-
rationi. de diuersis predi. libro. C. xi. reliquit) attestatur.
Quin denique, ut paucis absoluiam, hæc nostra Arelate
sit semper que fuerit, uiris exornata generosis, ac graui-
bus, nemo est qui nesciat. Non possum igitur, ita me dij
bene ament, non satis mihi gaudere, quod me D. O. M.
eius participem soli esse uoluit, cuius et tam graues ui-

ros. At qui te inter uigilias nimis multas & labores
meos silebo incluta Respublica : non equidem, aut citius
me plura uoluentem mens destituet, qui & indormire
penatibus nephas duco. Siccine tamē à me nè quisquam
hoc putet dictū, ut Historiam, poësim ceteraq; id genus
aeternitati tuæ sacra pollicear, talia doctioribus relinquo:
quorum etiam famam procul ab æmuloꝝ morsibus Pal-
las collocauit. ego autem eloquentiæ nomen, quo præci-
puè hic opus esset, mihi nō desumo. præterea ingeniū rhe-
toricæ nunquam uel neglectius dedi, melius alijs uacatu-
rum. hic autem: quia incurrunt tam multa, præclare si
quis esset de te dicturus, uix mihi impero, etiam meæ te-
nuitatis conscius, quin aliqua nō prosequar. ac periculū
pictorum, statuariorum uel morem, eum sequi oportere
intelligo, qui à capite sumpto exordio, in reliquas corpe-
ris partes opus desinunt. Sic profenescalum illum Anto-
nium Arlerium quem sortita es æquisimum moderato-
rē, qui amplè laudari, (licet eius egregiè gestis satis per
se sit laudatus) tanquam caput tuū decorasse uidebitur.
Quid tibi ille afferat, quantis te moribus ornet, uirtutem
amet, uitia coerceat, sese & belli & pacis tempore tibi
obsequiū exhibeat, & plenum ponderis æquiperctus
habeat: nè aut illi assentari, aut te quasi illorū immemo-
rem excitare uidear, aliorum esto iudiciū. sunt enim no-
tiora quàm possint hæc magis. Olim quòd senatus, con-
sules, censores, prætores, Romanis erant, omnia ille unus
tibi est: & præstat (ô patria) ut cuius olim colonia fueris
& socia, ea adhuc esse uidearis. Priscæ celebritatis tuæ
adhuc

adhuc usque uestigia & deformitates remanent. uisuntur
 necnon monumenta ac mausolea quibus illi antiqui se fo-
 re æternos putabant. Visuntur & theatra, arenæ. Sed
 quod magis quisq; admiretur & probet, uidetur adhuc
 in hac insigni Arelatensium Republi. illa Romanorum
 consulum & senatorum unanimitas, morum grauitas, in
 rebus gerendis sanum iudiciũ, & totius æquitatis state-
 ra. Maximum ignauie meæ malum duco, qui his ictus
 calcaribus, quantulamcunq; ingenioli mei uim quo ali-
 qua ex parte recipub. facerem satis nõ excitarem: pro qua
 etiam mortem mihi oppetendam esse, scripta omnia præ-
 dicant: cui tantum debere fateor, quantum nunquam sim
 persoluturus, ni uitæ ipsius fecerim auctiõẽ. Subuereor
 me hercule, subuercor, quòd aliqua ingenij mei monimẽ-
 ta alijs magnatibus, utpote illustrissimo Gallie Cancellar-
 rio: Mediolanensium uigilanti Archiepiscopo, Senatus
 prouinciarum prouinciæ præsidi, Regio & generali to-
 tius prouinciæ aduocato: Arelatensi prosenescaleo, dica-
 uerim: tui autem tandiu quasi immemor fuerim. Sed me-
 dius fidius id cõsultò factũ credas. Expectabam quidem,
 extrema tandem manu recognitioni cõmẽtariorum Bar-
 toli adposita, antequam patrios lares repeterem, aliquid
 edere, quo te (patria) meo aduẽtu salutarem. Andreae igitur
 Alciati iureconsulti (cuius immortale nomen sanamq;
 doctimam nemo non nouit) egregium præsumptionum
 opus perlustrauius, quod errore transcribentiũ admis-
 sum erat, repurgauimus, amplissimis studio sorũ ergò au-
 ximus pronuciatis, & annotationibus, quas nostri addi-

tiones adpellitant, argumentis præsumptionum singula capita exornauimus, & deniq; , indice elementario de more compacto, quæque in toto opere insigniora sunt, studiosis ultro exhibentur. quibus sanè peragendis, non auræ popularis captandæ causâ operam exhibui: quâdo quidē nō ego uentosa plebis suffragia uenor, sed potius ut ocij ignominiam uitarem, cuius & reddendam operam, sacra testantur uolumina. Indecorum ratus, uitam silentio ueluti ignauum pecus transigere: nihil quæ ex me, ueluti arbor sterilis in communem usum promere. deniq; contra diuinum præceptum talentum mihi creditum infodere. & in domini conspectu uacuum apparere. Quamquam enim Bartoli, Baldi Iasonisq; similes omnes esse nequeamus, nō tamen continuò quod in facultate nostra sit præstare, dubitare debemus. Nam ut præclare scriptum reliquit Horatius.

Non possis oculo quantum contendere Lynceus,

Non tamen idcirco contemnas lippus inungi,

Et quia desperes inuicti membra Gliconis,

Nodosa corpus noli prohibere chiragra.

Est quoddam prodire tenus, si non datur ultra.

In templo domini quod quisq; potest offert, & frigida etiam aquæ calix non contemnitur. sidus quidem à sidere differt, at omne sidus etiam cælo ornamentum adfert.

Accipe igitur Respub. accipe & tu p senescale has quantulascunque nostras lucubrationes, quas tutela tuæ & patrocínio meritò commisi, quoniam hac uia Zoilorum Genuinum confringetur, de patria pro uirili bene mere-

bor, &

bor, & deniq; tantæ patriæ & magistratus nomina à libri uestibulo lucem maximam operi addent. Caterum si quicquam inexcultum fortassis occurrerit, æqui boniq; consulatis quæso, consuletis maxime, si noueritis in omnibus benè dicere, & in nullo errare, teste iureconsulto, diuinum potius quàm humanum esse. Quæ omnia si leta fronte exceperitis, grataq; uobis aliquatenus fuerint, expectabitis maiora propediem. Valete fœlices. Ioan- nemq; Nicolaum uestri obseruantissimum credite.

Lugduni Idibus Decembribus Anno à Christo nato sesquimillesimo trigesimo septimo.

Censura Totius operis.

¶ Prima pars quid præsumptio, & aliquot incidentes quæstiones. pagina. 14.

¶ Secūda quid iuris & de iure præsumptio, & de illius materia. pag. 23.

¶ Tertia de præsumptione iuris tantum tractat. pag. 39.

¶ Hæc tribus absoluitur regulis.

¶ Prima regula, pagina. 48.

¶ Qualitas quæ naturaliter inest homini, semper adesse præsumitur.

¶ Hæc tres & quinquaginta continet præsumptiones.

¶ Secunda regula. pagi. 201.

¶ Mutatio non præsumitur.

¶ Hæc triginta sex complectitur præsumptiones.

¶ Tertia regula. pagi. 327.

¶ Præsumptio semper fit in meliorem partem.

¶ Hæc quadragintaquinque præsumptionibus finem operi imponit.

CLARISSIMI IVRE,

CONSULTI ANDREAE ALCIA-

*ti de Præsumptionibus opus præclarū, Ioan-**nis Nicolai Arelatani I.V.D. opera nūc**primū in lucem missum, summarijs**donatū, indice exornatū, addi-**tionibusq; compluri-**bus auctum.*

DE PRÆSUMPTIONIBVS,

TRACTATVS.

- 1 Fictio quid, & illius diffinitio.
- 2 Fictio quid distet à præsumptione.
Probatio quod veritas aliter se habeat non admit-
titur aduersus legis fictionem.
- 3 Lex non fingit impossibilia secūdum naturam,
nec impossibilia de iure: nec inducit fictionem con-
tra fictionem.
- 4 Fictio translatiua requirit habilitatem extremi
à quo fictio incipit.
- 5 Fingere impossibilia an possit lex. latè disputa-
tur, conclusio traditur nu. 6.
- 6 Dispensatio super illegitimitate est similis legi-
timationi.
- 7 Vulneratus letaliter fingitur statim interfectus.
- 9 Habilitas extremi ad quod an semper in fictio-
ne requiratur.
- 10 Filij nati ex filio meo naturali an legimentur
si concubinam in vxorem duxero.

Materia

MATERIA QVAM AG-
gressuri sumus, ualde utilis est, &
quotidiana in practica, sed confusa,
inextricabilis ferè: communisquē est &
Iureconsultis, & Rhetoribus in gene-

Diuisio to- re iudiciali. Et pro meliori ordine, diuidemus eam in
tius operis. Quatuor partes. Et primò, uidebimus de fictione, Secun-
dò de præsumptione iuris, & de iure. Tertiò latissime

tractabimus de præsumptiōe iuris, ubi gratia cōpendio-
sioris doctrinæ dabimus tres regulas ex quibus cōsequē-
tur uariæ præsumptionum species, aut rectius uarij ca-
sus qui ex præsumptione iuris resultant, quos sigillatim
in sua quaque regula enumerabimus. Primò ergo uidē-
dum est, quid sit fictio. & Barto. in. l. si is qui pro

Fictio quid.

Diffinitio fi-
ctionis.

empto. ff. de usucapio. Et post eum Moderni referunt uar-
ias definitiones Antiquorum, quæ tamen de facili impu-
gnari possunt, unde tu ita definias. Fictio, est legis aduer-
sus ueritatē in re possibili ex iusta causa dispositio, Quæ
definitio, constat ex genere & differentijs: unde est bo-
na, ut nota. in. l. 1. §. dolum. ff. de dolo, dicitur enim dispo-
sitiō legis. Quæ uerba important genus. Nam fictio ab
homine induci non potest, ut est glo. in. §. sed hæc solen-
nia, in uerbo. quibuscunque. institu. de uerborum obliga-
tione. Et probatur secundum Bart. in. l. si forte. ff. de ca-
stren. peculio.

¶ ADDITIO. ¶ Scilicet ut habeat iuris effectum si-
ne legis autoritate. fac. tex. in. l. codicillis. §. 1. de legat. ij.
cū enim effectus iuris sit in potestate iuris, uidetur quòd
homo nō possit per fictionem inducere in non sibi per-
missis

missis à lege, prout inquit Imo. in. d. l. si is qui pro. & uide latif. doc. in. l. si quis in fundi uocabulo. ubi lason post alios. de lega. 1. & Alex. no. consi. 158. colum. fi. in. ij. uolu. Doct. in. l. 1. §. in filij. in. q. illa, an pater possit filium quo ad unum actum (puta testandi) tantum manumittere. ff. ad trebel. Ioan. Nicol.

¶ Proprium uerò, & differentiae comprehenduntur in Fictio quid istis uerbis sequentibus, aduersus ueritatem in re possibilibus distet à praesumptione. Nam cum fictio sit aduersus ueritatem, in hoc distat à praesumptione quae fundatur in ueritate. quia lex ita praesumit.

¶ A D D I T I O. ¶ Ideo super falso & certo fingitur, sed super incerto & uerò praesumitur. secundum glos. in. l. unica. §. accedit. C. de rei ux. ac. & uide Alex. in. d. consi. clviij. nu. 7. Ioan. Nico.

¶ Et propterea contra fictionem legis non admittitur aliqua probatio, quod ueritas aliter se habeat. ex quo propriè illa inducitur contra ueritatem. ut est glos. in. c. ij. de arbit. in. vi. per Fely. in cap. quantò, infra eodem.

¶ A D D I T I O. ¶ Adde Alexand. in preallega. cõsi. clviij. in fi. Ioan. Nico.

3 ¶ Quod autè subditur in re possibili, dictum est, quia lex non fingit impossibilia secundum naturam, ut est glos. in. l. gallus. §. si eius, de libe. & posthumis. ubi omnes hoc tenent per tex. in. l. qui ad certum. ff. loca.

¶ A D D I T I O. ¶ Et glos. no. ubi Bald. in. l. iij. ff. pro iurio. Barto. in. mol. & Aretinus. in lege eandem. ff. de duobus reis. Ratio est, nam fictio imitatur naturam in quantum potest. l. adoptio enim. ff. de adopt.

& §.

et. §. minorem. in sti. illo titu. Ioan. Nicolaus.

¶ Item non fingit impossibilia de iure. glos. in. l. talis scriptura. §. fina. ff. de lega. 1.

¶ ADDITIO. ¶ Quam sing. reputat Bald. in capitu. cum cōsuetudinis. columna. 1. de consue. suprā. et in cap. innotuit. columna secunda, nu. 7. de electio. et in. l. siue possidetis. C. de probat. pro qua glo. est tex. in. l. lex cornelia. et ibi ad hoc not. Bald. columna secunda. de uulga. et pupillari. et text. not. in. l. prima. §. si quis quasi tutor. ff. de eo qui protut. Ioan. Nico.

¶ Et propterea, lex nunquam inducit fictionem contra fictionem. l. tertia. §. e contrario. ubi Areti. Alexā. et Iason. ff. de acquiren. posses. Et ex hoc infertur quod in fictione trāslatiua requiritur habilitas extremi, à quo incipit fictio, ut est glos. in. l. ij. C. de inofficio. dona. et in. l. donationes quas parentes. per illum tex. C. de donatio. inter uir. et uxor. Et ratio est, quia aliter, lex introduceret quid impossibile. Et ita resident omnes in. d. l. si is qui pro emptore. et in. d. §. si eius.

¶ ADDITIO. ¶ Vide Soci. consi. xli. col. pen. in. iij. uol. Adeo quod quāuis in extremo ad quod, sufficiat habilitas in potentia, licet non in essentia; tamen in extremo à quo, requiritur habilitas tam in essentia quàm in potētia. Bar. in. d. l. si is qui pro emptore. uer si. expediti de postliminio. nu. 8. et in. 3. q. princ. uer si. item oppo. ad prædicta. et ibi Doc. maxime Ias. nu. 119. Ioan. Nicol.

Fingere im- ¶ Sed tu circa hoc aduerte, quia uidetur dicēdū quod possibilia an imò lex fingat etiā impossibilia, dūmodo subsit æq̃tas. Et possit lex. p̃ ista parte, p̃rio adducitur tex. in. l. q̃ in utero. ff. de sta. homi.

Fictio trās-
latiua.

homi. & in l. uel si uiuo. ff. de suis & legiti. ubi fingitur natus & uiuere is, qui in utero est. quod est impossibile, praesertim intra quadraginta dies. quo tempore, nondum formatur infans, nec animam habet. Nec est bona responsio Imol. Alexand. Iason. in d. S. si eius: dum dicunt quod istud non est per fictionem, sed per dispensationem. Nam contra hoc obstat: quia quod non potest fieri per fictionem, non potest fieri nec per dispensationem. secundum Bald. in l. papinianus. S. si ex causa. ff. de inofficio. testamen. per glos. ibi. Praeterea ista dispensatio nihil aliud est, quam fictio. sicut uidemus in dispensatione, quae est similis legitimationi. Nam utraque per fictionem procedit. l. fina. ff. de natal. restituen. per But. in cap. tanta, infra, qui fil. sint legit. per Paul. de cast. in l. prima C. de iure aureo. anul. & in l. pactum quod dotali C. de collatio. Ad idem facit. quia non potest assignari ratio diuersitatis, cur lex non fingat super impossibili sed potius dispenset. Certe ista differentia uidetur uerbalis contra. l. ij. C. commu. de lega. Vnde ego non teneo istam solutionem. quam alij rationibus satis leuibus etiam reprobant Iason in dicta lege si is qui pro emptore. ubi etiam reprobant alias solutiones: & sic stat firmum obiectum. Secundo adducitur textus in lege ita uulneratus. ff. ad legem aquil. ubi fingitur hominem occisum a duobus in diuersis temporibus. Nec est bona solutio Imol. & Aret. in l. eandem. ff. de duobus reis. & Alexand. in l. diem functo. ff. de offi. assesso. dum dicunt, quod ibi non est aliqua fictio, quod quis sit pluries interfectus. Sed solum lex punit quemlibet de uulnere, tanquam si uterque And. Alcia. De Praesump. b occidisset

occidisset: Et sic, solum fingitur plures unum occidisse.
 7 nam confutatur hæc solutio: quia quando quis est un-
 neratus letaliter, fingitur statim interfectus. ut ibi notant
 Barto. & Bald. & idem Barto. in l. damni. §. sabini. ff.
 de dam. infec. Et per Angel. Imo. & Alexand. in lege in
 ratione. §. si seruus. ij. ff. ad legem falcidiam. cum igitur
 ille primus censeatur interfecisse, certe si iste secundus
 vulnerans ex interuallo idem censeatur: non potest nega-
 ri, quin fingatur quis pluries interfectus. Et sic, tollitur
 etiam quedam alia solutio Iaso. in dicta lege si is qui pro
 emptore. Tertio contra istam opinio. pondero textum in
 lege si infanti. C. de iure deliberandi, ubi pater adit hære-
 ditatem delatam infanti ex iure transmissionis, quasi adi-
 tam ab infante. Et sic, lex fingit infantem adiuisse. quod
 est impossibile. Ex quo infans non potest habere ani-
 mum ad eundi. lege pupillus, digestis de acquirenda hære-
 ditate. Et sic apparet, quod lex etiam fingit imposibi-
 lia de iure. Quarto facit lex secunda in fine, digestis de
 usufru. carum rerum, quæ usu consumun. Nam lex ibi
 usumfructum fingit, ubi esse non potest: seruatis regu-
 lis iuris ciuilibus. Et istud tanto clarius est in eo casu, in
 quo inducitur per fictionem aliquid impossibile de iu-
 re. Ex quo, lex fingendo in his, quæ sunt iuris, dici-
 tur inducere ueritatem: & proprie tollere iura aduer-
 santia: ut per Bartolum in lege si maritus. §. legis iulie,
 digestis ad legem iuliam de adulterijs, & tangitur in di-
 cta lege si is qui pro emptore. nec obstat lex qui ad cer-
 tum, digestis locati. quia loquitur in præsumptione, non
 autem in fictione. Et ad text. in dicto §. ex contrario,
 potest

potest dici, quòd illud procedit in possessione, in qua ius ciuile procedit ad instar primi cui iuris naturalis, lege prima, in principi. eodem titulo. unde non fuit æquum, quòd fingeretur aliquid in ea contra possibilitatem naturalem: Et ideo, cessante æquitate, cessat fictio, lege denique. ex quibus causis maiores. Quare tu sustinendo definitionem ultra Docto. potes dicere, quòd aut querimus, nunquid lex fingat factum impossibile: & dicendum est quòd non. aut querimus, nunquid lex inducat aliquam dispositionem iuris, non fingendo directè super facto impossibili, sed illud præsupponendo. Et tunc, dicendum est, quòd sic: dummodo subsit æquitas: Et ita procedit dicta lex quæ in utero, & lex eandem, de duo reis: Et cessant multe ambages modernio. i. d. l. si is q. p. p. t. o. r. e.

¶ Secundo aduerte † quia uidetur dicendum, quòd non requiratur habilitas extremi ad quod. Et pro hoc uidetur text. in lege sed & si quis stipuletur. §. fina. cum lege sequen. ff. de usufruc. ubi si seruus aliquid emat uiuente fructuario, deinde post eius mortem soluatur pretium de bonis fructuarij: fingitur res a principio fuisse fructuarij, & tamen extremum ad quod, est inhabile, ex quo mortuus erat fructuarius, nec dicatur secundū Baldum ibi, quòd imò est declaratio, non fictio: quia istud non est uerum. Quod apparet, quia declaratio nihil noui inducit, lege heredes palam. §. sed si notam. ff. de testamentis. Et tamen dominium non erat adhuc translatum in fructuarium. Sed per istam numerationem transfertur: & sic inducitur quid nouū. Bene uerū est, quòd fictio ista aliquualiter est similis declarationi. Ex quo

Habilitas extremi ad quod an semper in fictione requiratur.

non solum inducit, sed etiam detegit quod prius non erat. Ad idem induco textum nouum in hac materia, in l. si filium. ff. de gradibus: ubi si filio meo mortuo, Titium adoptauero: fingitur iste adoptatus fuisse frater defuncti, & tamen extremum erat inhabile, quia defunctus. Et ex hoc infero ad questionem: an nati ex filio meo naturali legitimentur, si concubinam ducam in uxorem, iuxta textum in capi. tanta, infra, qui filij sint legiti. & Guil. Albericus & Baldus in l. benignius. ff. de legibus, tenent quod non propter inhabilitatem extremi, ex quo filius est mortuus. sequitur Alexan. in l. gallus. §. si eius. ff. de liberis & posthumis. ubi dicit quod non reperit istam decisionem ab aliquo reprobata. & idem tenet Iason in d. l. si is qui. Tu tene contrarium. per casum manifestum in dicta lege si filium. ¶ ADDITIO. Stringit ultra preceptorem & dominum meum contra communem. nam communis est sententia docto. in dicta lege si is qui pro empto. post Bartolum ibi in quinta questione prin. uersiculo sed contra istud oppo. de casu. l. & c. & in tertia oppo. ad uersicu. quod si seruus. & Ias. ibi colum. xxvj. numero. cxxiiij. & Doc. in d. §. si eius. quod sufficit habilitatem extremorum esse circa ea que principaliter finguntur, licet in ijs que ueniunt in consequentiam, non reperiatur habilitas extremorum. per tex. in lege pe. de suis & leg. ff. Modo sic, quando filij legitimantur per sequens matrimonium, fingitur a principio omnis coitus licitus, & matrimonialis: d. c. tanta. super ergo matrimonio super quo lex principaliter fingit, datur habilitas extremorum: ideo licet respectu legitimitatis filij non detur habilitas extremorum

Quæstio nota.
bulis.

extremorum, non debet obesse: quia uenit in consequentiam matrimonij. Ioan. Nicolaus.

SECUNDA PARS

- 1 Præsumere quam habeat significationem.
  - 2 Statutum ne quis præsumat tale quid facere, an comprehendat eum qui facit nomine alieno.
  - 3 Ignorantia iusta excusat agentem contra statuti dispositionem.
- Ignorantia iuris non præsumitur nec adiuuat, ubi lex prohibet aliquid fieri.
- 4 Præsumptio iuris & de iure quid sit. & eius definitio.
  - 5 Probatio non admittitur contra præsumptionem iuris & de iure.
- Limitatur multimode. .6.
- 6 Probatio contra præsumptionem iuris & de iure admittitur per confessionem partis, quod qualiter intelligatur late traditur. 7. & seq.
- Confessio non proprie est probatio, sed releuatio ab onere probandi.
- 8 Probationem admitti per confessionem partis contra sententiam quæ transiit in rem iudicatam, qualiter intelligatur.
  - 9 Probabile non est quod non est ponibile.
  - 10 Probatio admittitur contra præsumptionem iuris & de iure parte non opponente. Et quæ sit ratio.
  - 11 Iudex si per interlocutoriam admiserit articulos, & pars permittat sibi tempus ad appel, videtur quod ad se consentire non quod ad iudicem.
  - 12 Tutor describens in inuentario res proprias an videatur donasse pupillo, ita ut non admittatur probatio in contrarium per tutorem etiam pupillo non opponente.

b 3

Probatio

13 Probatio quæ fit per indirectum admittitur contra præsumptionem iuris & de iure, & quæ sit ratio. Infertur ad plura egregia dicta.

Lex quâdo requirit certas qualitates in actu in quo inducit præsumptionem iuris & de iure, semper admittit probatio quæ non cõcurrat aliqua ex illis qualitatibus. Infertur ad multa commendanda dicta.

14 Titulus legitimus præsumitur ex possessione tantum temporis cuius memoria non extet in contrarium, & est præsumptio iuris & de iure. Intellige ut ibi. Malâ fidem probare volens contra præscriptionem tantum temporis cuius memoria non sit in contrarium, non audit.

15 Testes examinans ad futuram rei memoriam, intra annum utilem debet convenire aduersarium, aliter præsumitur fraudulosa examinatio.

16 Notorium an & quando admittatur contra præsumptionem iuris & de iure.

Probatio quæ fit per rei euidentiâ nunquam cõsetur sublata. Notorium debet in actis allegari aliter non iuvat.

17 Notorium facti non permanens debet probari: et quare.

18 Probatio in contrarium an admittatur contra præsumptionem iuris & de iure antequam super dicta præsumptione sit lata sententia.

19 Restitutio in integrum an admittatur contra præsumptionem iuris & de iure.

20 Probatio contra præsumptionem iuris & de iure an admittatur per protestationem quæ actum præcesserit, vel in actu interuenerit.

21 Sponsalia de futuro contrahentes, si protestentur, quod & si sequatur copula non per hoc intendunt contrahere matrimonium, non valet protestatio.

Matrimonium præsumitur si præcesserunt sponsalia de futuro, & sequatur carnalis copula.

22 Protestatio non tollit præsumptionem iuris & de iure, per quam tollitur peccatum.

Videndum est nunc de præsumptione iuris & de iure. Sed prius necesse est ut aliqua attingamus circa si

gnificationem istius uocabuli praesumere: & ita dicitur quia lex antequam aliter constet & absq; alijs probatio-
nibus, habet aliquid pro uero ex praepositione pra, & quae illius =
uerbo sumere. Et ista est propria & elegans significatio pria signifi-
istius uerbi, secundum quam reperitur in digestis, & alijs catio.
antiquis autoribus. Sed in iuribus recentioribus, accipitur
etiam praesumere, ut significet aliquid sine autoritate Su-
perioris praesumptuose agere: ut hic dicit Feli. & in cap.
Iudei, supra de testibus, cum concordan.

¶ ADDITIO. Et uide Alex. consi. cxxiij. nu. xyij. &
2 seq. in. iij. uol. Ioan. Nico. Et inde infert Abbas in ca.
decernimus, col. xxv. de iudicijs. ad statutum, ne quis prae-
sumat tale quid facere: nam non comprehendet eum, qui agit nomine
alieno: & cum Abba. hic transeunt Docto. Sed tu aduerte.
quia contraria opinio uidetur uerior: & sic, quod etiam com-
prehendatur agens alieno nomine, quando actus est de se illicitus:
& probatur in autem. item nulla comitas, & ibi gl. C. de epi.
& cle. ubi tex. prohibens ne aliqua comitas ecclesiastica
bona inuadere praesumat: habet locum etiam in eo, qui nomi-
ne communitatis inuadit, puta officiali, uel quolibet alio.

Illatio ad. q.
statuti.

¶ Secundo probatur, quia nil aliud est praesumptiue agere
nisi temerarie & superbe: ut est gl. in. §. sic itaq; in autem.
de nup. & simpliciter dicitur praesumere, qui agit de facto,
secundum gl. in d. ca. Iudei. Quae omnia, conueniunt etiam agenti
nomine alieno: unde etiam uulgo dicimus eum praesumptuosum,
qui sit temerarius: & secundum communem usum loquendi, sta-
tuta sunt intelligenda ut per Bar. in. l. labeo. ff. de supellec.
le. per Fel. supra proemio Greg. unde credere tale esse in
casu statuti facit lex priora. §. deiecisse. ff. de ui & ui. fallit

3 si † iste non per dolum uel temeritatem ageret, sed per ignorantiam, secundum Cardinalem in clementina prima, in princi. in iij. questione, de priuilegijs. Et per Feli. hic. Sed tu sanè intellige istam fallentiam: quia si lex prohibet aliquid fieri: nō præsimitur ignorantia: nec adiuuat lex, iuris ignorantia. C. de iuris & fac. ignoran. Et propterea in dubio talis comprehendetur in statuto. Et facit pulchra decisio Alberi. de rosa. in autenti. statui= mus, in fine. C. de episcopis & clericis. & tex. in ca. ij. in= fra ne clerici uel mona. Si uerò prætenderet iustam igno= rantiam, esset secus. l. generali. C. de tabul. libro. x. glo. in l. in rem. §. tignum. ff. de rei uendicatione. Alexand. in l. de pupillo. §. nunciationem. ff. de ope. no. nuncia. & in con= silio. xxxvj. uis. in primo uolumine incipiente.

¶ ADDITIO. Adde quod præsumptio hoc modo sum= pta prout sonat in delictum est multiplex, Alia enim est usurpatoria, alia diabolica, alia sacrilega, alia conspirato= ria, alia perniciosa, alia nefanda, alia ambitiosa, alia fa= stuosa, alia præordinata, alia inobedientie, alia negligen= tie. de quibus omnibus uide Alber. in suo Dictione. uersic. 4 præsumptio est multiplex. Ioan. Nicolaus. ¶ His † sic præmissis. uideamus, quæ sit præsumptio iuris & de iu= re. Et dic eam posse ita definiri. Est dispositio legis ali= quid præsumentis & super præsumpto tanquam sibi cō= pecto statuentis: Et colligitur ista definitio ex cap. is qui fidem, cum ibi nota. infra de sponsali. per glo. in l. siue pos= sidetis. C. de probatio. per Abbatem in capi. quartò, infra eodem: ubi Felynus. allegat concordantes, & indè assum= psit nomen. Nam dicitur præsumptio iuris, quia a lege introducta,

Præsumptionis
iuris & de iure
diffinitio.

introducitur, & de iure: quia super tali praesumptione, lex
 inducit firmum ius, & habet eam pro ueritate. Unde
 formatur conclusio, quod contra talem praesumptionem
 non admittitur probatio in contrarium, l. antiquae. C. ad
 uelleianum. l. fina. C. ad macedo. l. fina. C. arbi. tutel. l. à diuo
 pio. §. si pignora. ff. de re iud. ¶ ADDITIO. Vide Alex.
 in l. inter stipul. §. i. de uerbo. obli. & in consi. xlvij. &
 consi. xcj. col. fi. in. vj. uolu. & consi. cxiiij. in. iiij. uol. &
 cōsi. lxxvij. in fi. in. vj. uol. Roma. consi. cccl. late hippol.
 de mar. in l. i. §. ad quaestionem. in fi. de quaest. Io. Nicol.
 Et aliquos casus ponit Salice. in rubri. ff. de probatio. &
 Specula. in titu. de praesumptio. §. primo, & ibi Ioan. An-
 dreas in additioni. allegat Marti. de fan. enumerantem
 plures alios casus. In quibus tamen omnibus, ego non pu-
 to quod sit ista praesumptio: sed potius legis tantum. De
 quibus infra dicemus. Limitatur primo supradicta cō-
 clusio, ut non procedat in confessione partis, quia pro-
 batio per talem confessionem admittitur in contrarium:
 ut est glo. in autenti. de equalita. dot. §. aliud, & in l. in
 contractibus, in uerbo nullo modo. C. de non numera. pec.
 cum concordan. per feli. in capi. quoniam contra, in. xvj.
 col. uerfi. fallit ergo. v. de probatio. ubi ampliat idem esse
 in confessione ficta secundum Barto. in l. absentem. in fi.
 ff. de poenis. & quod no. Bal. in l. fi. C. de interdic. matri.
 ¶ ADDITIO. Vide Ro. in d. cōsi. cccl. Alex. in d. §.
 i. & in omnibus cōsilijs pra'allegatis. Io. Nico. Et ratio
 est: quia licet lex prohibeat probationem in cōtrarium,
 non tamen intelligitur prohibere eam quae fit per con-
 fessionem partis: ex quo confessio non est proprie proba-
 tio, sed

Probatio non
 admittitur con-
 tra praesump-
 tionem & de iure.

Limitatio pri-
 ma.

tio, sed releuatio ab onere probandi. l. cum qui. ff. de iure iur. per Ioan. And. & docto. communiter in rubri. supra 7 de proba. Sed pulchrū est uidere in practica, quomodo debeat istud intelligi: Nam attenda ista ratione, sequeretur quod si constaret de confessione, puta quia facta in iudicio, tūc procederet limitatio: Alioquin si pars diceret uolo probare per testes, qualiter tu confessus es extra iudicium, quod nō deberet admitti, ex quo cessat ratio, quia hic non agitur de releuatione probationis: imò omnino probandum est: & istud uidetur fuisse de mente Iacobi de puteo, in l. qui Romæ. §. duo fratres, in princ. glo. magnæ, ff. de uerbo. obligati. ubi tenuit, quod si uictus per sententiam arbitri uelit reclamare, & probare de confessione actoris, qui confessus erat sententiam iniquam, quod non admittetur, imò incidet in pœnam compromissi: & tamen talis sententia non est efficax, nisi per præsumptionem iuris & de iure. Et propterea uideretur sanè debere intelligi quod dicit Feli. cum multis concord. in d. c. quoniam contra, & Iason in repetitione legis admonendi, cōtra sententiam quæ transijt in rem iudicatā admittitur probatio per confessionem partis: Nam deberet intelligi, si pars in iudicio hoc confessus est, & non aliter. Et pro ista declaratione facit, quia ideo admittitur probatio per confessionem propter maiorem certitudinem, quam in se habet. secundum Aret. & moder. in d. rubri. de probatio. Quæ ratio, non habet locum quando ista confessio probaretur per testes, imò est minus certa ceteris probationibus: Ex quo confessio potuit esse facta per errorem, ca-

tera

teræ autem probationes, non. Ex quo testes deponunt de eo, quod uiderunt, & per sensum perceperunt. In quo actu non ita facilius cadit error: iuxta glo. & ibi Geminia. in cap. si quis episcopum. iij. q. ix.

¶ Confirmatur ista opinio per id quod notat Ancha. con filio. ccccl. in q. prædicta. ubi dicit, quod quamuis statutum prohibens admitti probationes, non intelligatur de confessione: tamen istud non procedit quando confessio probaretur per testes: ex quo tunc militat ratio statuti, cui aliter possit fraus de facili fieri. Et ista opi. est æquior, alioquin lites essent immortales, & daretur occasio multa falsa fabricandi. Et istud est de mente Bal. in l. filium quem habentem. C. fami. eriscu. in penul. q. ubi dicit, quod isto casu. non admitterentur partes ad faciendam positionem de confessione: ergo nec ad probandum. ¶ quia quod non est ponibile, neq; etiam est probabile. l. sed & si restituatur. §. j. ubi Ange. ff. de iudi. per glo. & docto. in l. si. §. quod obseruari. C. de iuramen. propter calum. & idem etiam est de mente Anto. Butri. in d. cap. is qui fidem, ubi dicit, quod contra istam præsumptionem, non admittitur aliqua probatio extrinseca, uidelicet quæ non fiat uerbo ipsarum partium. Sequitur Cardi. Alex. ibi. Et potest dici, quod istud est de mente aliorum, dum dicunt admitti probationem per confessionem: Nam debet intelligi de confessione simplici probata immediate ex facto confitentis, non autem per testes quia tunc non esset simplex probatio per confessionem, sed mixta: scilicet ex confessione, & ex testibus, ut per Bal. in l. j. per illum text. C. quibus ex causis serui pro premio libertatis. & Ancharam in dicto. cõfi. & per moder. in l. certi conditio. §. quoniam.

niam. ff. si cer. peta. Bene credo, quod per denunciationem euangelicam posset succurri etiam per examinationem testium: prout dixi in capit. nouit, supra de iudic. Et ita intelligit Innocen. in capit. quia plerique, de immunita. eccle. Baldus & Imo. in l. si quis instituatur, in fine. ff. de heredibus instituen. qui loquuntur quod ad forum conscientie: licet moder. non aduertentes ita generaliter eos al legend: & istud est magni effectus, per ea quae dixi in dicto cap. nouit. Intelligitur etiam supradicta limitatio procedere in his, quae dependent à consensu partis: secus si finis in materia in qua lex non attendat eius consensum, prout in casu matrimonij, cap. super eo, infra de eo qui cognouit consanguini uxorem. per Abba. & alios in dicto ca. is qui fidem. & Feli. in dicto capi. quanto.

Secunda limitatio.

10 ¶ Secundo limitatur praedicta conclusio, ut parte non opponente, admittatur probatio contra tale praesumptionem: & propterea si sententia transierit in iudicatum, & parte non opponente, uictus probauerit de eius iniustitia, tunc prior sententia retractabitur, secundum Inno. in cap. fraternitatis, infra de frigi. & maleficia. & Docto. m. c. cum dilecta, supra de rescrip. cum concordan. per Feli. in d. ca. quanto, & similibus multis, per Iaso. in l. patre furioso. ff. de his qui sunt sui uel alie. iur. ¶ Adde Alex. consi. lxxvij. redemptoris. col. ulti. in. ij. uolumi. & Lud. Rom. consi. ccxv. duo sunt. nu. s. 10. Nicol. Et est ratio secundum Cardina. Alexandri. in d. capitu. is qui fidem: quia cum praesumptio ista sit introducta propter dubietatem, & in hoc distet à fictione quae inducitur super casu claro, si facta sit probatio, debet cessare

Sae talis praesumptio : quae ratio, si uera est, est ualde
 notabilis : quia sequeretur, quod ante perfectam proba-
 tionem posset ille qui obtinuit, excipere & prohibere,
 ne ulterius probationes aliquo modo fierent : ex quo
 adhuc non est casus clarus per quem debeat tolli talis prae-
 sumptio. Sed ego non puto istam rationem ueram : unde
 dic, quod ratio est, quia pars quae non opposuit, uidetur
 renunciare fauori suo, & tacite consentire. cap. ij. infra
 de accusatio. in sexto, per Barto. in l. prima, in ultimo no-
 tabili. C. de dilationibus, quae tacita confessio sibi praeiudi-
 cat, ut supra uidimus, & ita tenet domi. Alexan. in lege
 iudex posteaquam. ff. de re iudicata. & ex hoc infertur,
 11 quod cum admissio capitulorum seu articulorum,
 fiat per interlocutoriam iudicis, ut per Cardina. in cle-
 men. sepe. §. & quia, in septimo notabili, de uerbo. signi-
 ficationibus, si pars permittat labi tempus ad appellan-
 dum: uidetur quod ad se consentire, non quod ad iudicem:
 quia cum sit interlocutoria, iudex potest eam quando-
 cunque reuocare, lege quod iussit, ubi Barto. ff. de re iu-
 dica. & per Cardinalem in dicta clementina sepe, &
 debet reuocare, quotiescunque requisitus sit, ante-
 quam sit plene probatum. & ita potest saluari, quod
 notant Cardina. & Alexander, in dicto capitulo, is qui fi-
 dem: & in hoc erit bonum habere iudicem fauorabilem.
 Contra supradictam limitationem, quam Doctores indi-
 stincte approbant, obstant duo. primum est, quia cum
 regula sit, quod probatio non admittatur contra talem prae-
 sumptionem : & iste sit articulus iuris : & consequen-
 ter notorius, lege cum quidam. §. suum. ff. de acquiren-
 da ha

da here. per Bal. in l. cum proponas. C. de rebus creditis. cum concordan. sequitur, quod etiam parte non opponente, processus sit nullus: quia ubicunque constat iudici notorie de defensione partis: licet pars non opponat, processus est nullus. secundum Baldum in lege non dubium, in fine. C. de legibus. Et latius in disputatione sua, incipiente, statuto cauetur, quod fenerator: Et per Ancharanum in regula iuris ea que, in quinta colum. Et per Aretinum in cap. fraternitatis, supra de testibus. Sed tu responde, quod istud procederet, ubi essemus in casu, qui non dependeret à uoluntate partis: prout sunt cause criminales: de quibus per Bartolum in lege prima. §. primo. ff. ad trebellia. Sed in nostro casu est secus, ex quo pars non opponendo, uidetur renunciare fauori suo: qua renunciatione stante, non est aliquod notorium quod possit suppleri per iudicem. Et propterea, sicut in notorio facti iudex non supplet, nisi sit à parte allegatum: ut per Alexandrum in lege prima. C. ut que defunt aduocatis. Ita uidetur dicendum in isto notorio iuris, cui pars per tacitum consensum potest renunciare. ¶ ADDITIO. Contrarium quod in notorio facti, etiam si non allegetur à parte iudex supplere possit, tenet Romanus consilio. ccxxvij. in fine. Ioan. Nicol. Et istud procedit etiam si in hoc iudicio producerentur articuli de directo contrarij prioribus. De quo per Moder. in capitulo, fraternitatis, post Aretinum, supra de testibus. Et facit quod nota. in lege, si diuersa. C. de transactionibus. Secundo obstat textus in dicta lege finali. C. arbitrium tutel. Pone, quod tutor in inuenta

inuentario pupilli describat etiam res proprias: praesumptio est iuris & de iure, quod sint pupilli. Pone rursus, quod tutor uelit probare esse suas, & pupillus non opponat, nunquid possit obtinere? & uidetur quod sic, ex supradicta limitatione. tamen contrarium est uerius, quia secundum Salicetum ibi dato quod essent suae, ex quo eas descripsit in inuentario, uidetur donasse pupillo, sequitur Socinus consilio sexagesimoprimo, in primo dubio, in primo uolumine. Et propterea cum tutor in inuentario descripsisset rem sibi à patre pupilli legatam, in contingencia facti fuit dictum, uidere eum renunciasse legato. Sed tamen aduerte, quia illud dictum Saliceti, quod censeatur tutor donasse, non uidetur uerum, nec probatur in dicta lege finali, quae cum sit exorbitans, non est extendenda. autenti. quas actiones, ubi nota. C. de sacrosanctis ecclesijs.

13 ¶ Tertio limitatur† supradicta regula, ut non procedat, quando probatio contra talem praesumptionem fieret per indirectum, ut est glossa in clementina prima, in uerbo, fecisse narramus. de prob. & Alex. in dicta lege a diuo pio. §. si pignora. & per Felinū in dicto capitulo, quanto. & adde, quod ratio est: quia cum lex requirat certas qualitates in actu in quo inducit talem praesumptionem, semper admittuntur probationes, quod quis non sit in tali casu, uel non concurrat aliqua ex requisitis qualitatibus. ut per Bartolum in lege prima. §. & parui. ff. quod ui aut clam, per legem quartam §. condemnatum. ff. de re iudica. ubi docto. & per Andre. Sicul. consilio. xv. columna septima, in primo uolumine.

Tertia limitatio.

¶ ADDI

¶ **ADDITIONO** Benefacit quòd dispositio exceptionē excludens, ubi super certa qualitate fundatur, exceptiones illi qualitati detrahētes, nō cēsetur excludere, ut per Bar. in l. diuus. ff. de testamen. mili. Areti. in §. planē. institu. eodem titu. Alexand. in dicto §. & parui. Facit etiam quod uolunt Ioan. Andr. & Domi. in cap. filij. de haret. quòd iura omnia quæ disponunt alicui probationi ratione certē qualitatis standum, ita quòd non admittatur probatio in contrarium, intelligi debent, dummodo non probetur talem probationem esse falsam. & sic quòd non est probatio ita qualificata. Ioan. Nicol. Et pro hoc facit qd' not. domi. Cardinalis Alexandri. in ca. ad id, infra de spon. sal. ubi post Inno. Docto. dicit quòd licet sit præsumptio iuris & de iure, quòd si mulier contracto matrimonio per metum diutius cum marito cohabitauerit, purgatus sit metus: tamen admittetur ad probandum etiam cohabitationem fuisse uiolentam: & sic, hæc præsumptio tollitur per indirectam. ¶ **ADDITIONO.** Adde eundem Præpositum, in cap. ueniens. de spon. sal. Ioan. Nicol. Ad 14 idem etiam facit. † quia si detur possessio per tantum temporis, cuius initij memoria non sit, in contrariū: præsумitur legitimus titulus, estq; etiam præsumptio iuris, & de iure, secundum Felin. in capi. cum nobis, col. iiij. de præscrip. & tamen contra eam admittetur probatio indirecta, scilicet non esse lapsum tantum temporis, ut ibi dicitur. Et ex hoc infero, quòd non admittetur aliquis isto casu ad probandam malam fidem, ut dicit Iacob. Butrig. in tractatu de homagio, col. iiij. quem refert & sequitur Salice. in l. ij. C. de seruitu. & idem est de mente Abba. de præ-

consil. lxxxj. Clericus quidam, in ij. & Anchara. in cap. j. de praescrip. in vj. nisi de ea constet, uel per confessionem partis, uel esset notorium: & sic essemus in casu alicuius fallentiae hic posita. Et ita fœdere distinctionis potest concordari, quod dicit Philip. Fran. in d. c. j. & Ioan. Firmia. in repertorio suo referens Ioan. And. & Canoni in cap. si diligenti, de praescrip. in uerbo praescriptio. Ad supradi-
 15 cta † etiam facit quod not. Bald. post glos. in c. quoniam frequenter, in princi. in. iij. colum. supra ut lit. non contesta. ubi si quis examinauerit testes ad perpetuam rei memoriam, habet annum utilem ad cōueniendum aduersarium: aliàs lapsō illo tempore, praesumitur examinatio facta in fraudem, & est praesumptio iuris, & de iure, ut ibi dicitur: quae tamen recipit probationem in cōtrarium per indirectum, puta si probetur non esse lapsum annum ab eo tempore, quo potuit experiri. Et ex ista limitatione deciditur quaestio quae fuit inter do. Argentinum de forliuio, & Salice. de qua per Bald. in d. l. fina. C. arb. tutel.

16 ¶ Quarto limitatur, † nisi contra talē praesumptionem esset notorium, ut per Roma. consil. cccl. in viij. col. cum concordan. per Feli. in d. c. quanto. Et facit, quia sublata qualibet probatione in contrarium, nunquam tamen censetur illa prohibita, quae fit per euidenciam rei: ut dicit Bald. in l. contra negantem. in fine. C. ad legem aquil. & in rubri. C. de probatio. cum similibus.

¶ ADDITIO. ¶ Et idē Bal. in l. j. C. si aduer. liber. Alexan. consil. xxxix. colum. penul. nu. 23. & 24. in sexto uolumi. & consil. xxxv. colum. iij. nume. 3. in iij. uolumi. cum uarijs concordantibus & similibus egregie adductis
 And. Alcia. de praesump, c per

Quarta limita-
 tio.

per Hippoly. Marfilium, in l. i. §. si serui quasi. nume. s. de
questio. ad quē sufficiat remissio, multa enim egregia tra=
dit pro huius limitationis corroboracione. Ioan. Nicol.

¶ Intellige tamen supradictam limitationem, quando no=
torium ipsum allegaretur in actis, aliās nihil iuuaret. ut
per Alexand. in l. unica. C. ut quē des. aduoca. & in consi.
cxviij. in penul. col. in iiij. facit lex si adulterium. §. idem
pollioni. ff. ad legem Iuliam de adulte.

17 ¶ Item † intellige procedere in notorio facti perma=
nentis, ut loquitur Roma. in d. cōsi. cccl. aliās ex quo noto=
rium non est facti remanentis deberet probari iuxta nota.
in c. uestra, de cohabi. cleri. unde tunc limitatio non pro=
cederet, ex quo lex reiicit probationem à tali præsumptio=
ne. Et facit ratio, nam sententia facit notorium. cap. fina.
infra de cohabi. cleri. notatur in cap. cum olim, de uerbo.
signifi. quòd notorium est præsumptionis: ut dicit Feli.
in d. cap. quoniam contra, in iiij. fallen. post alios, unde si
detur notorium ueritatis, illud præualeat. Sed istud noto=
rium ueritatis, nō potest procedere in notorio facti trans=
euntis, quia in eo requiritur probatio per testes, quæ fun=
datur in præsumptionibus: meritò ergo prior præsum=
ptio tanquam efficacior debet præualere. l. diuus. ff. de in=
integ. restitutio. Aduerte etiam, quia in omnibus casi=
bus in quibus succurritur aduersus sententiam, quæ trans=
iit in iudicatum: in ijsdem uidetur quòd limitetur præ=
dicta regula. Ex quo pro tali sententia est præsumptio
iuris & de iure. Et propterea in supradictis limitatio=
nibus comprehenduntur quinque casus positi per Felin.
in dicto cap. quoniam contra.

Quinto

18 ¶ Quinto limitat † Felin. in dicto capitu. quanto, Quinta limita-
tio.
ut non procedat antequam feratur sententia pretextu ta-
lis praesumptionis: nam admittetur probatio in contra-
rium: ut est glos. quam ibi not. Domini. in capitu. ordina-
rij. in princip. in uerbo libere, infra de offic. ordina. in vi.
Sed ista limitatio non est uera, & contra text. in dicta l.
fina. & dicta l. antiquae, cum similib. & contra mentem
omnium: nec text. in dicto cap. ordinarij, facit pro ista li-
mitatione, quia ibi etiam quod non ostendatur dispensatio
in tempore constituto, licet lex praesumat nullam adesse:
non tamen probatur, quod sit per praesumptionem iuris
& de iure.

¶ Præterea ibi non admittitur ostensio dispensationis in
uim probationis, sed potius per purgationem morae, quæ
retrotrahitur ad tempus, quo nondum erat aliquid præ-
sumptum, ut per Bald. in cap. quoniam frequenter, supra
ut lite non contesta.

19 ¶ Sexto ultra Moder. † tu limita. ut licet non admit- Sexta limita-
tio.
tatur probatio contra talem praesumptionem, admittitur
tamen restitutio in integrum, si iusta causa subsit. Ita pro-
batur ex not. per Bar. Alex. & alios, communiter in lin-
ter stipulantem. §. 1. ff. de uerbo. obli. ubi in iudicijs, quan-
do lis contestatur. praesumptio est iuris & de iure, quod
de eadem re intellexerit actor, & reus: & tamen si
reus ostendat aliquam causam per quam probabiliter
errauerit, debet sibi succurri per restitutionem in
integrum ex clausula generali, ut ibi per eos. facit:
quia uidemus quod si subsit iusta causa, succurreretur
eodem remedio contra sententiam quæ transijt in
c 2 iudi=

iudicatum. l. diuus. ff. de re iudica. per Iaso. post alios in l. admonendi. ff. de iureiurādo. Circa prædictam tamen limitationem aduerte, quia contrarium uidetur præsupponere Abb. in capit. constitutus, in ultima col. supra de integ restitu. dum dicit, quòd decretum iudicis interueniens in actu, facit præsumi eum sollemniter gestum. l. 1. c. de præd. decurio. lib. x. Sed ista non est præsumptio iuris & de iure, unde secundum eum admittitur restitutio in integrum, & poterit probari lesio. Sed responde, quòd dictum Abba. procedit, ubi esset specialis præsumptio iuris & de iure quem non esse lesum. Nam tunc non concederetur restitutio: secus ubi lex simpliciter præsumit ueritatem.

Septima limi-
tatio.

20 ¶ Septimo limitatur, ut † possit admitti probatio per protestationem, quæ actum præcesserit, uel interuenerit in ipso actu: ut est glos. in capi. uidua, infra de regula. per Butri. & Cardina. Alexan. in dicto cap. is qui fidem, ubi præsumptio est, quòd Nouitia quæ assumit habitum professarum, uel se ingerit in actibus ad eas pertinentibus, sit professa, nisi protestatio præcesserit.

¶ ADDITIO. ¶ Contra hanc limitationem uidetur facere quod uoluit glos. notabilis in c. per tuas, in medio glos. magnæ, de cōdi. appo. & ibi no. Ioā. And. & Præpo. & idem Præpo. post Butri, in c. ueniens. ij. de sponsali. & Areti. in l. titia. §. idē resp. de uerb. obl. quòd † si duo contrahant spōsalia de futuro, secuta copula carnali, spōsalia transeunt in matrimonium præsumptum præsumptione iuris & de iure, adeo ut non admittatur probatio in cōtrarium, d. c. is qui, & d. c. ueniens, licet ergo spōsi de futuro

futuro protestentur quòd quamuis sequatur copula, non intendunt quòd sponsalia transeant in matrimonium: nec contrahere matrimonium, tamen talis protestatio nō reueuat, nec derogat praesumptioni iuris & de iure, quae resultat ex copula. Vides ergo quòd contra praesumptionē iuris & de iure non admittitur protestatio in contrarium.

¶ Saluando limitationem praepetoris mei quae uidetur de mente Bar. & doct. in l. non solum. §. morte. de noui ope. in q. illa, an protestatio declaratoria tollatur per actū contrarium. ubi post alios Ias. col. viij. uersic. tertia conclusio Bar. & Alexandri. col. xlix. & seq. Dicis quòd ideo in casu illius glo. protestatio reiicitur quia est turpis & inducens peccatum fornicationis, nimirū si non releuet contra praesumptionē iuris & de iure: fauore matrimonij & causa peccati euitandi introductam, & illam esse rationē illius gl. tradit Panor. ibi & Prapo. Idē prapo. & Anto. latif. in d. c. ueniēs, & Ias. & Io. Ru. Alexā. in d. §. morte. 12 Ex t qua glos. & dictis doc. potes colligere unā sublimitationem seu restrictionem huius limitationis praepetoris mei ut nō procedat ubi per praesumptionem iuris & de iure tollitur peccatum, tunc enim protestatio praecedens uel subsequens non ualet ad tollendam talem praesumptionem: & ita expresse restringit Praepositus in dicto cap. ueniens. Ioan. Nicol.

¶ Et istud procedit etiā in fictione: unde si maritus ptestetur uxori, quòd nō intendit teneri actione ex stipulatu tacita, tunc non procedit dispositio, de qua in l. unica. in prin. C. de rei uxor. actio. ut etiā tenet Bal. nouel. in tract. de dote, in yj. parte, in ij. priuilegio. Et est ratio: quia lex

introducitur illud remedium partibus ignorantibus, ut ibi dicitur, non autem inuitis. Et ista limitatio effectualiter comprehenditur in tertia, quam supra retuli. In contrarium tamen facit, quod not. Barto. in l. 1. §. item solent, in fine. ff. de offi. præfec. urb. ubi protestatio tutoris facta in inuentario, quod si qua posuerit non ponenda uelit ea haberi pro non appositis, eum non releuat à præsumptione. de qua in d. l. fi. C. arbi. tutel. Sed responde, quod istud procedit in protestatione generali, quam lex reprobatur cum uelit omnia minoris bona in inuentario specialiter describi, si subsit tamen iusta aliqua causa erroris illi succurretur per restitutionem in integ. iuxta supradicta. Et ita intelligo quod notat Bal. in d. l. fin. in prima q. Et dum glos. in dicto cap. uidua, ponit octauam limitationem, ut admittatur probatio in contrarium per unum testem & iuramentum in supplementum probationis, ab omnibus reprobatum, & bene, ut per Cardi. Alexand. in d. c. is qui fidem.

Tertia pars.

- 1 Præsumptionis iuris tantum diffinitio.
Præsumptio non aptatur nisi super verosimili
- 2 Præsumptio iuris an sit proprie pbatio. late cū se.
- 3 Præsumptio iuris quando est pro aliquo, releuat eum ab onere probandi; & transfert in aduersarium: qui etiam duriori pbatone grauatur: adeo ut hoc casu non sit locus delationi iuramenti suppletorii.
- 4 Præsumptio iuris an & quando dicatur liquidissima probatio.
- 5 Intellectus. l. lucius. de condi. & demon.
- 6 Præsumptionem cadere tantum super his quæ sunt

sunt facti quomodo intelligatur: & quomodo intelligatur illud quod facta non præsumuntur &c.

7 Possessionem ipso iure continuari de defuncto in hæredem, si statutum disponat, talis possessio non dicitur vera ante naturalem apprehensionem: & ex tali non datur interdictum recuperandæ.

8 Lex non præsumit nisi constito de certo signo, si gnorum autem alia necessaria: alia verisimilia.

Veniamus ad præsumptionem iuris tantum.

¶ Præsumptio iuris, pōt † meo iudicio sic definiri. Est probabilis coniectura ex certo signo proveniens, quæ alio non adducto, pro ueritate habetur. Est uerum quod Bal. in l. ea quidem. in prin. C. de accusa. & in rubri. C. de proba. aliter definiuit, uel, ut ego arbitror, potius descripsit. unde tu tene meam definitionē. Primo dixi probabilem coniecturā: quia omnis præsumptio legis est fundata super uerisimili. c. quia uerisimile. infra eod. Et facit quod no. Bal. in l. si. per illū tex. in ult. not. & in xx. oppositio. C. de hære. in sti. ubi præsumptiones legum non aptantur, nisi super uerisimilibus: et illa præsumptio est efficacior, quæ est uerisimilior. l. ij. C. de sicarijs. ut ibi per Baldum. Sed dicit idem Bal. in rub. suprā de proba. quod præsumptio, est ratiocinatio de re uerisimili. facit: quia quod non est uerisimile, habet quandā falsitatis imaginem. l. milites. S. oportet. C. de quaestio. Bal. in l. j. C. de ser. fugi. unde experimentum ueri sermonis est, ut concordet cū rebus sensatis. l. si ita quis. uersi. quod nemo sanus dixerit. ff. de cuius. etioni. & exceptionem non uerisimilem iudex non debet admittere, ut dicit Anto. Butr. in cap. super hoc, de renuncia. facit lex satis. C. de falsis.

Præsumptio-
nis iuris tantū
diffinitio.

¶ ADDITIO. ¶ Vide ultra deducta hic, plura egregia dicta in hac materia per do. Iaso. in l. si extraneus. col. ij. Et iij. de conditio. ob cau. ubi multa congerit ad dotem huius materie: ad quem sufficiat remissio: Et ultra eum multò latius do. Hippoly. de Marsilijs. in l. 1. in princip. nume. 35. uersic. quo autem ad tertiam speciem confessio- nis. ff. de questio. Et in d. l. 1. §. ad questionem. nume. 17. Et 18. uersi. nota etiam ulterius. Et latissime in repe. rub. de probatio. nume. 103. uersicu. Item Et ultra prædicta dico quòd ad hoc quòd confessio inducat Et c. Ex quibus locis poteris optime materiã uerisimilitudinis colligere. Ioan. Nicolaus.

2 ¶ Secundo dixi, † coniectura, ad differentiam probationis, quia præsumptio, nõ est propriè probatio. l. lucius. ubi Dyn. Et Barto. ff. de conditio. Et demonstra. Bald. in additio. Specula. in titu. de positio. in uersi. præsumptio, in prima colum. Et facit ratio, quia præsumptio releuat ab onere probandi, ergo nõ est probatio: ut nota. in rubri. supra de probatio. Et facit quod not. Barto. in l. iij. aliàs l. prima. C. de fide instrumen. Et iure, lib. x.

3 ¶ ADDITIO. † ¶ Qñ enim iuris præsumptio est pro aliquo, releuatur ipse ab onere probandi, Et trãsfertur in aduersariũ, ut per Bar. in l. in illa, in fi. ff. de uerb. obl. facit. l. ab ea. ff. de probatio. Et c. bona fides. depositi, cum uulg. ut per Cepo. consi. 31. multa possent. Et per Hippo. Marsi. sing. 451. decreui. Ita ut quãdo præsumptio est pro aliquo, aduersa pars quæ uult probare contrarium, grauatur duriorè probatione: ita quòd efficaciores probationes requiruntur, per tex. ubi ponderat Albe. Rapha. Fulg. Et Ias.

Ias. in vj. not. in l. si extraneus. ff. de condi. ob cau. tex. ubi expresse no. Panor. in c. quia uerisimile. de præs. extra. facit tex. cum glo. in l. si. Et ibi Bal. ff. de eo quod me. cau. cum alijs pluribus concordan. traditis per Marsilium in d. sing. 451. decreui. Adco quòd tunc nō est locus delationi iuramenti in supplementum probationis si semiplene probasset per unum testem, uel alio modo, glos. est not. in d. l. si. ff. quod met. cau. Et ibi expresse no. Bal. Et Hippo. in d. sing. 451. Et Ias. in lectu. l. admonendi. col. antepenul. nu. 106. de iureiur. Et multa egregia dicta ad hoc cumulat idem Ias. in repeti. dicta. l. admonedi. col. 95. uersi. ex hoc correllariè inferuntur Et c. Ioan. Nicol.

¶ Et istud tanto fortius uideretur procedere, ubi require retur probatio euident, per tex. in l. ij. in fi. C. qui accusa. non pos. Sed tu aduerte, quia licet uerū sit, quòd præs. ptio iuris non dicatur probatio, imo sit diuersa, ut etiā dicit Alexan. in l. j. C. de testa. milit. lex tamen parificat istos casus uel quòd quis pbet, uel quòd habeat præs. ptionē + iuris pro se quia † talis præs. ptio dicitur liquidissima probatio. l. licet Imperator. ubi Alex. Et Ias. ff. de le. ga. j. glos. in l. si tutor petitus. C. de pericu. tuto. cum infinitis concordan.

¶ ADDITIO ¶ Vide Hippo. de Marfi. in rubri. de proba. nu. 183. uersi. restat uidere de alia specie probationis. qui allegat plures glos. cōcor. Et in l. j. §. si quis dicitur. nu. 16. ff. de quæstio. qui dicit quòd iuris præs. ptio affert secum probationem. Et eūdem in pract. criminali. §. principium. nume. 14. fol. 3. scdm Mag. impressionem. Adde Alexan. in l. manifeste. col. j. Et ibi Ias. latius. col. iij.

nota. ij. per illum tex. ff. de iureiuran. Paul. consil. 116. uiso
 compromisso. col. pe. lib. 1. in nouissimis. Et domi. Stepha.
 Bertran. in consi. xxxix. col. ij. in ij. uolu. nouissimorum.
 ubi allegat Soci. Et alios. Adde quod dicit Bal. in d. l. si tu
 tor. quem refert Et sequitur Feli. in rub. de proba. col. 1.
 quod ubi ad reportandam uictoriam requiruntur proba-
 tiones liquidissimæ, sufficit probare per præsumptiones
 à iure inductas, Et ibi uide concor. per Feli. Ioan. Nicol.
 ¶ Imò præsumptio legis sufficit, ubi lex requirit proba-
 tionem per instrumentum. l. quæcunq; iuncta l. prima. C.
 de apoch. pub. lib. x. quem ad hoc notauit Bal. in l. prima.
 C. de fideicommiss. in l. prima. §. 1. C. de rei uxor. Moder. in
 l. pactum quod dotali. C. de pactis.

¶ ADDITIO. ¶ Et illud dictum Bal. sequitur Alex.
 consil. cxxvj. repetitis Et c. col. fina. in vi. lib. Et Andre.
 Barba. in repe. l. cum acutissimi. col. ix. C. de fideicommiss.
 Hippoly. in rubri. de probatio. nume. 57. fol. 6. secundum
 impressionem nouissi. in magna margine. Ioan. Nicol.
 ¶ Idem est, si statutum requireret lucidissimas probationes.
 l. 1. ubi Fulgo. Et ceteri. C. de testamen. mili. dum ergo lex
 æquiparet istos casus, certe talis æquiparatio procedet
 etiam in materia pœnali, Et correctoria. ut per Bartol.
 Et Alexand. in lege prima. ff. de lega. primo.

¶ Et istud mihi magis placet, quia actus præsumptus
 à iure coipso probatus dicitur, quod non probatur con-
 trarium, glos. in l. ij. C. de erro. calcu. in l. si creditor. C. de
 pignorati. actione. in lege in testamento. C. de testamen.
 milita cum simili. per Andre. Sicu. in rubri. supra de pro-
 bationi. colum. xj.

s ¶ Nec t̄ obstat dicta l. lucius, per quam dicit Alexand. quod ubi probatio conditionaliter requiritur, non est satis praesumptio: quia tale dictum debet intelligi secundum legem, quam alleg. uidelicet, ut procedat ubi sumus in casu, in quo constet subesse praesumptionem. Et nihilominus, requiratur probatio. Nam tunc, ne ista requisitiō sit penitus inutilis, adhuc requiritur probatio, iuxta notata in lege si quando. de lega. primo. Nam intelligo text. in dicta l. lucius, quando filius erat in quasi possessione filiationis, propter quam habebat praesumptionem legis pro se, quod esset filius: nec requirebatur alia probatio, ut per Glos. & Docto. in lege Titia. ff. soluto matrimonio. per Iasonem, in lege neque professio. C. de testamentis. & Alexander in consilio l. in primo uolumine. unde, cum testator instituerit eum, si probaret se filium, satis ostendit, se non fuisse contentum de illa praesumptione. Et quod ille text. loquatur, quando filius erat in quasi possessione filiationis, probatur ex tex. in fine. qui praesupponit absq; aliqua probatione testamentū esse nullius momenti, certe nisi fuisset in quasi possessione, requirebatur probatio, ex quo erat fundamentum intentionis suae. l. uerius. ff. de proba. Item confirmatur, quia dato quod non esset in quasi possessione, non uidetur, quod testamentum esset nullum. Nam praeteritus non potuisset habere hereditatem, nisi probasset: ergo ut testamentum sustineatur, illa conditio debet haberi pro non adiecta, tanquam tacite inesset. lege in conditionibus. §. primo. ff. de conditionibus & demonstratio. l. iij. ff. de legatis primo. quae interpretatio, in dubio fuit capienda. lege tertia. ff. de te-

de testa. mili. Et isto casu, filius nunquam reperisset se præteritum. Et sic, testamentum ualuisset: quicquid dicat Paul. de cast. in dicta l. lucius. Aliam solutio. ad illum tex. etiam ponit ibi Iaco. de Are. & Imol. & referunt Mod. in dicta rub. & in l. 1. C. de testa. mili. dic ut per eos. Non obst. d. l. ij. C. qui accusa. quia in illo casu cessabat præsumptio: unde ea cessante, bene requiritur euidens probatio Sed non sequitur, quod præsumptio ipsa non faciat euidens probationem.

¶ Præterea, ex eo quod dixi coniectura, manifeste apparet, quod præsumptio procedit solum in his, quæ sunt facti, quia in talibus habet locum coniectura, non autem in his, quæ sunt iuris, quia de eis semper lex est certa. d. l. cum quidam. §. suum. ff. de acqui. hæredi. & in certis, non est opus coniecturis. l. continuus, in prim. ff. de uerb. obli. Sed contra hoc obstat, quod quotidie uulgo dicimus, tale quid est facti, & facta non præsumuntur. l. in bello. §. factæ. ff. de capti. per Iaso. in l. serui electione. col. ij. & in l. legato generaliter. ff. de lega. primo. & in autenti. sacramenta puberum, C. si aduersus uendi. & alibi in uarijs locis. Sed tu aduerte, quia ille text. non loquitur in præsumptione, sed in fictione. Nec simpliciter probat, quod lex non fingat in his quæ sunt facti: sed probat, quod in causa facti fictio non habet locum. Et idem apertius dicitur in l. denique. ff. ex quib. cau. maio. circa quam rationem Bart. ibi laborat, & declarat quod hoc sit propter inhabilitatem extremorum. Sed istud est assignare nouam rationem, non autem sustinere rationem Iurisconsul. prout etiam faciunt Moder. in dicta l. si is qui pro empto. unde tu dic,

tu dic, quod usucapio producitur ex continuatione possessionis. l. iij. de usucap. & sine ea esse non potest. l. sine possessione. eod. titu. Et sic producitur ex causa consistente in facto: in qua lex nihil fingit, & ratio est: quia si lex fingeret usucapionem processisse, necessarium esset, quod fingeret etiam super causa ipsius & sic super possessione: quæ possessio, cum acquiratur & amittatur per actus naturales. l. prima. de acquir. posses. non potuit per fictionem legis alterari. l. iij. §. ex contrario. ff. eo. titu. Et facit §. simul, in titu. de legiti. agna. tutel. Nam cum possessio sit de substantia usucapionis, lex non potest ea quæ de substantia sunt, tollere. ut nota. in l. ij. ff. de usufruc. ea. re. quæ usu consumuntur. Et ideo etiam si quis reuertatur postliminio, non tamen recuperat possessionem, nisi noua apprehensione eam reacquirat. l. cū heredes, §. primo. de acquirē. posses. Sequitur ergo, ut quamuis lex fingat super facto, nunquam tamen fingit super causa facti, repugnante 7 modo, à lege naturali tradito. Et facit † quod not. Bal. supra in Rub. de causa posses. & proprie. col. fina. ubi si statutum uelit ipso iure continuari possessionē de defuncto in heredem, talis possessio, ante apprehensionem naturalem non dicitur uera possessio, quia eam non potest lex transferre sine actu naturali & organis corporis. Et propterea, ex tali possessione nō competeret possessorium recuperandæ, ut est communis opinio, de qua per Alexan. in l. in suis. in v. col. ff. de libe. & posthu. licet do. Decius inaduertenter contrarium dixerit, consil. lxxxiiij. De quo etiam per Iaso. in l. si sorori. C. de iure delibe.

¶ Addi

¶ ADDITIO. ¶ Et hoc statutum seu potius consuetudo uiget in toto regno Franciæ: quia mortuus saisijt uiuum. idest mortuus uidetur dare possessionē heredi uiuo: ut expresse dicit Cyn. in l. ea lege. C. de condi. ob. caus. Et Io. Fab. in §. sui. de hære. quali. in §. i. melius in §. i. in statu. de interdic. Et Barba. in repe. Rub. de cau. poss. Et proprie. col. xxij. Alex. in l. cum heredes. col. i. de acquir. posses. Et in cōsi. lxxxij. perspectis his. col. ij. Et cōsi. seq. uisa facti narratione. ubi per iiij. aut v. colum. in ij. uolu. Et consil. xxxvij. in causa mota per Angel. Et c. col. ij. in primo uol. Et melius quàm alibi per do. Bartho. de chassaneus. in commenta. consue. Burg. in titu. de successio. §. le mort saisist le uif. quasi per totum. Ex quibus omnibus locis præallegatis uidere poteris an pro tali ficta possessione detur interdictum adipiscendæ: Et recuperandæ. Vnum tamen nolo te omittere in practica quod dicit not. Io. Fab. in d. §. i. de interdi. Et etiam attestatur do. Chassa. ubi supra. uersi. Et de hac consuetudine memoratur Et c. quod est de cōsuetudine Et stylo curiæ in regno Franciæ. quod ex tali possessione heredes solent intentare remedium retinendæ possessionis: dicentes se saisitos. Et turbari in possessione: Et sic concludunt in casu nouitatis: quamuis realiter non fuerint adepti possessionem. Et hoc facere possunt secundum eos. Et ita quotidie practicare uidemus. Et nouissime uide aliqua per hunc domi. Alcia. in d. l. in suis. de libe. Et posthu. Ioan. Nicol.

¶ Et ex his apparct. quod d. §. factæ. nihil obstat. puto tamen. quod regula doctorum sit in se uera. sane eam intelligendo: quia uerum est. quod regulariter facta non præsu=

presumuntur, imò debent probari. l. uerius. ff. de probat.
 Et istud praesertim procedit in factis accidentalibus: quia
 accidentia extrinseca non praesumuntur, ut est glos. nota=
 bilis in cap. si forte, in uerbo sciente, infra de elect. in vi.
 glos. in l. si uerò. §. qui pro rei qualitate. ff. qui satisd. cog.
 Et per Rapha. Comen. in l. ij. §. i. ff. de excep. Et facit text.
 in l. si ita stipulatus. §. grisogonus. ff. de uerbo. obligatio.
 Ista tamē regula fallit in infinitis casibus, in quibus facta
 praesumuntur praexistēte causa, de quibus infra dicemus.
 8 ¶ Tertio subsequitur † ex certo signo proueniens, di=
 xi certo, quia nisi constituto de signo, lex non praesumit, unde,
 si de eo aliter non constet, debet probari, cap. sicut, pri=
 mo, infra de simo. ubi lex praesumit aliquem Simoniacum
 ex signis: sed requiritur prius, quòd de signis constet, sicut
 praesumitur pater diligere filium: sed opus est, quòd con=
 stet eum patrem esse: et sic in similibus: quia semper ex
 praesupposito certo, sequitur deinde praesumptio. Appel=
 lamus autē ista praesupposita signa, quia sicut argumenta
 habent sedes, seu locos suos, unde oriuntur, ut dicunt Aristo.
 et Cic. in Topicis: ita et praesumptiones oriuntur ex certis
 sedibus, quas sedes, Hermoge. in rhetoricis signa appellat.
 Eorū alia sunt necessaria, ut eā quae peperit, concubuisse.
 Sed haec nec ad actum pertinet, nec ad praesentē materiā.
 Alia sunt uerisimilia tantum: ut, non esse pudicā, quae cum
 alienis uiris clam uagatur. capitu. tertio loco, infra eod.
 Et de his uidebimus: sunt autem innumera, ut dicit Quin=
 tilia. Et merito Barto. in l. fina. in fine princip. ff. de his
 quae metus causa. Dicit quòd ista materia non potest
 tractari, quia non possunt capi regule, sed magis
 secunda

*secundum accidentiam factorum iudicatur. Nos tamen
quamplurima dicemus, quæ ut meliori ordine habeantur,
congeremus sub certis regulis.*

SEQVITVR REGV

LA PRIMA PRÆE

SVMPTIO

NVM.

PRIMA † regula sit, quod
qualitas quæ naturaliter inest
homini, semper adesse præsu-
mitur. ¶ Hanc regulam probat
glos. in c. si forte. de elect. in vj. glos.
et docto. in c. is qui fidem, de spōsa.
ubi appellant talem præsumptionem, esse præsumptio-
nem naturæ. Et idem firmat Ang. in repetitio. l. sciendum.
in antepenulti. col. ff. de uerbo. obliga.

Prima præsumptio.

- 1 Patres præsumuntur amare filios suos
- 2 Patres præsumuntur plus terreri in filiis quàm in seipsis.
- 3 Filij metus qui in studio renunciauit beneficio propter metum qui in patria inferretur patri, est iustus metus.

Prima præsum-
ptio.

EX hoc, primo infertur, quod † patres præsumun-
tur amare filios suos, et e contra. l. isti quidem. ff.
quod

quod met. cau. l. si pupillorum. §. si pater. ff. de reb. corū.
 l. nec ci. ff. de adoptio. §. fina. institu. de noxal. & quod no.
 Roma. in l. prima. de in ius uocan. cum similibus. per Fe-
 2 li. in cap. afferte, infra eod. timò præsuntur patres
 plus terreri in filiis, quàm in seipsis, ut ibi dicitur. Et
 propterea, Labeo Iurisconsul. cùm apertè damnaret Au-
 gustum Imperatorem, interrogatus ab eo, unde tantum
 audaciæ assumeret: respondit, quòd naturæ beneficio esset
 senex, & filios non haberet. Facit quod not. Abb. post
 3 alios in ca. super eo, de renunc. ubi dicit, quòd iustus
 est metus filij, qui in studio renunciat beneficio propter
 metum, qui in patria inferretur patri.

¶ ADDITIO. ¶ Et dicit not. Inno. in c. cū locū. de
 spons. quem refert Hippol. de Mars. in repe. l. unica, de
 rap. uir. col. iij. nu. 7. & in l. 1. §. inauditū: col. 1. ff. ad leg.
 cor. de sica. quòd si patri sit uiolētia corporalis, & filius
 aliq̄d facit ut liberet patrē, ille actus dicitur per metū fa-
 ctus ac si. ipsi filio fuisset illata uiolentia. Ioan. Nicol.

SECUNDA PRAESVMPATIO.

1 Pater præsuntur capere salubrius cōsiliū in
 fauorem filij.

2 Filius simpliciter exhæredatus, nō censetur ma-
 la mente exhæredatus quo ad ea quæ ad eum perti-
 nent iure filiationis.

3 Filio instituto si pater prohibeat ne alienet ante-
 quam habuerit, xxx. annos: talis prohibitio valet
 etiā respectu legitimæ.

Exhæredatio potest fieri ad tempus etiā respectu
 legitimæ. præsunt enim facta a patre filio cōsulēte.

And. Alcia. De Præsump. d Matrimo

4 Matrimonium filiae quando nō est imparitas inter ipsam & virum suum, probatur per patrem, & etiam alios consanguineos.

Limita nisi virgo fuisset deflorata ante matrimoniū nam consanguinei non tunc legitimi testes tūc super contracto matrimonio.

5 Adulterium siue stuprum commissum cum muliere respicit iniuriam totius consanguinitatis.

6 Statutum annullans contractum mulieris sine consensu propinquorum, an procedat muliere contrahente cum patre.

7 Pater non potest contrahere cum filia in propria utilitatem statuto disponente, quod filia non possit sine consensu patris obligari.

8 Filia dotata a fratribus, si minus habuerit q̄ sit legitima poterit agere ad supplementū, stante statuto quod stātibz masculis filia dotata nō succedat. secus si a patre dotetur: quia tunc nō nisi fuerit enormiter lesa agere poterit.

Intellige & declara vt ibidem.

Secunda praesumptio.

Secundo inferitur, quod pater semper praesumitur capere salubrius consilium in fauorem filiorum. l. nec in ea. ff. de adulte. Et istud procedit, etiā si pater faceret actū qui prima fronte nō uideretur utilis filio: ut probatur ex notatis per Bar. in. l. ij, in. v. col. ff. de uulga. & pupilla. ubi dicit, quod lex permisit patri substituere pupillariter etiam filio exheredato mala mente. l. cum quidam. C. de legat. quia tantum confidit de patre, quod credit, quod non sit factururus aliquid, nisi pro bono filij. Ad idem facit quod no. Bar. in. l. ut iurisiuradi. §. si liberi, in ultia col. de ope. liberto. ubi si pater exheredet filium simpliciter, non censetur exheredatus mala mēte, quod ad ea, quae ad ipsum pertinent iure filiationis. l. si patronus. §. si quis nō mala.

cum

cum. §. sequen. ff. de bon. liberto. licet quò ad hereditatē sit secus: Ex quo talis actus, cum expresse excludit à bonis: quæ exclusio simpliciter facta, non habet aliquem colorem pro bono filij: Et ita potest: saluari Barto ab impugnatione Alexand. in dicta lege secunda, in. xij. columna. ff. de uulga.

¶ ADDITIO. ¶ Et ibi uide præceptorem meum do. Francis. a Ripa. colum. xj. uer. sexto dubitatur. numero xxxvj. ubi alio modo concordat opiniones. dic ut per eum. Ioan. Nicolaus.

¶ Ad idem facit. † quia si testator instituto filio prohibeat, nè alienet, ante quàm habuerit. xxx. annos, talis prohibitio tenebit, etiam respectu legitimæ: quia non censetur appposita in grauamen, sed potius in sui fauorem, dum pater consulit ætati lubricæ adolescentis. Ita dicit in contingentia facti se dixisse. Rapha. Comen. in. l. filiusfamil. §. diui. ff. de leg. i. Et ibi do. Ambrosius oppisonus in. xxvj. col. late comprobatur istam opinio. quam etiā sequitur ibi Ioannes Crotus, et idem consuluit pau. de castro consil. lxxvij. uisus et cōsideratis omnibus. in primo uolu. in no uisimis. Et probatur hæc opinio ex no. per Barto. in. l. cum ex filio, in prin. ff. de uulga. et pupil. cum concordā. ubi exhereditatio facta ad certum tempus tenet etiā respectu legitimæ: quia præsumitur facta à patre filio suo consulente. de quo etiā per Ias. in. l. multi. ff. de liber. et post. quod est summe notandum: et uidi pluries in facto dubitari. quia Areti. in consi. xvij. præsupponit contrarium: sed prima opinio est uerior, quam etiam tenet picus, in re petitio. l. in quarta. col. xliij. ff. ad legem falcidiam.

d 2 ADDITIO.

¶ ADDITIO. ¶ Hæc ratio huius præsumptionis parū apud me stringit, nam ex ea sequeretur unum quod est cōtra cōmunem docto. sentētiā in .d. §. diui. uidelicet quod ualeret prohibitio perpetua alienationis, etiam respectu legitimæ. quæ enim ratione creditur patrem uoluisse filio consulere ad tempus: quem ad tempus parum industrium fore suspicabatur, eadem præsumeretur uoluisse consulere perpetuo, si perpetuo parum industrium futurum credebatur, & sic teneret prohibitio perpetua: cuius contrarium ut dixi est ueritas ut per Iason. post alios: & post Ias. omnes moderni in dicto. §. diui. Cum igitur ratio istius præsumptionis non urgeat, sequeretur concludendum, ex generalitate. l. quoniam in prioribus. C. de in offi. testamēto. non ualere prohibitionem etiam temporalem quo ad legitimam: cū omne grauamē etiam temporale subducatur de legitima per dictā legē quoniam. ideo uideretur posse attentari contra sententiam Pauli Comen. & Ambrosij ac aliorum. & in effectu contra eos uidetur sentire dominus Ferdinan. de loazes in dicto. §. diui. columna octaua & nona. ex innumeris fundamentis quæ adducit. Retenta tamen sententia prædictorum quam etiam tenet Ias. in dicto. §. diui. in repe. colūne tertiæ, numero decimoseptimo. & in lec. columna ultima. numero cxvj. et Thomas ferra. Cautela. xxxv. & uidetur magis cōmunis. Nota tamen cautelas per quas potes euadere talem temporalem prohibitionē quo ad legitimam: quarū unam tradit Ias. ubi suprā & Bartho. ceppo. caut. lix. & Ange. in lege quoties. C. de fideicom. Aliam tradit Areti. consi. xxij. diligenter & maturē. Ioan. Nicolaus,

Et

4 Et pro supradicta presumptione, etiam facit quod notat Bal. in capitu. super eo. secundo. supra de testibus. ubi lex uult, quod testimonium parentis admittatur, probando matrimonium filiae, quando non est imparitas inter utrunq; nam dicit Bal. esse rationem, quia non est uerisimile, quod mater attestaretur, nisi pro ueritate. Ex quo alias sequeretur, quod traderet filiam in concubinatum: Et sic, male consuleret filiae suae, quod est contra praesumptionem iuris. d. l. nec in ea. Et idem est de mente Anchara. Et quod dicitur de parentibus, procedit etiam in cæteris consanguineis. ut ibi per Docto. De quo etiam per Soci. consi. xvij. in primo, per Andre. Sicul. consi. liiij. in primo.

¶ ADDITIO. Vide notabiliter Alexan. consi. cliij. uiso themate supra scripto Et c. columna prima in quinto lib. Ioan. Nicolaus.

¶ Et ex hac ratione, inserebam in practica, quod quidam testes consanguinei attestantes de matrimonio, quod quaedam ex certo marito pepererat filium, quod non erat standum dicto eorum: Et tunc, non procedebat dispositio. d. c. super eo. Mouebat per dictam rationem. nam cum in praedicto casu uirgo fuisset p. eum deflorata, erat uerisimile, quod consanguinei non curarent de concubinato, sed facerent quicquid possent, ut ille eam haberet in uxorem: Et sic, cessaret ratio legis, praesertim quia tunc erat manifestus suspitio: Ex quo talis iniuria respicit totam consanguinitatem. ut per Barto. in lege lex cornelia. ff. de iniurijs. per Alexand. consi. xxiiij. in. vi. columna. in secundo. Decium consi. cxxxij. in. ij. col. Et istud erat satis de mēte
d 3 text.

tex.in.d.ca.super eo.ubi mater, & consanguinei reijciuntur,quādo sunt suspecti propter disparitatem sanguinis: certe multo magis debent esse suspecti in isto casu, quando uirgo est deflorata, & ita obtinui, quod nota.

6 Ex supradicta ratione, etiam deciditur quæstio, an statutum annullans contractum mulieris sine consensu propinquorum, habeat locum, etiam si mulier cōtrahat cum patre: In quo puncto, per supradictam rationem, Bal.in.l.pactū quod dotali, in.xx.q.C.de collatio.decidit, quod nō: cuius decisio communiter tenetur. Et licet aliqui impugnent, tamen potest responderi, ut ibi per do.Decium. Putarem dictum Baldi, esse in se uerum, quia illa forma fuit introducta à statuto, timore fraudis, cui subiacent mulieres: quæ ratio cessat in patre. Sed si probaretur fraus uel metus reuerentialis, uel similia, tunc retractaretur iuxta l.primam. §. quæ onerande. ff. quarum rerum actio non detur. Et ita etiam potest saluari alia decisio Baldi in.l.prima. ff. de reb. eorum. ubi allegando Azo. dicit, quod pater qui habet legitimam administrationem in aduentitijs filij, potest immobilia alienare, etiā citra decretū iudicis. De quo per Iaso. in.l.præses. C. de transactio. Cōtra supradicta tamen facit, quia etiam si statutū diceret, quod mulier nō possit obligari sine consensu patris, si pater cū ea in suā contraheret utilitatē: contractus nō teneret, quia ille consensus uidetur adhiberi ad integrandā personam ipsius mulieris. ut per Bal.in.l.i.col. penul. C. qui admit. Butri. & Geminia. in ca. cū consuetudinis, suprā de consuetudi. & Alex. consi. xxix. col. penul. in. iij. ergo pater non potest illi consentire in utilitatem propriam. l. i. ubi

Bar.

Per. ff. de auto. tuto. cum concordan. per Alex. consi. cvj. in primo. Et Soci. in consi. xxij. in. iij. uolu. unde ista de casio esset restringenda, ubi contractus non pertineret ad utilitatem patris. cogita tamen. Ex eadē ratione dicit Paulus de castro, in consi. cclxxv. uel. cclxxvij. super primo a quesito dicendum, in. i. uolu. in. vij. dubio. Quod stante statuto, quod masculi excludāt foeminas dotatas, si a fratribus fuerint dotatae, Et nūnus habuerint, quā sit legitima, licet possint agere ad supplementū, tamē si fuerint dotatae à patre, nō poterūt agere, quia censetur cōpetēter dotata. Ex quo lex praesumit pro patre. d. l. nec ī ea, Et quod patri uisum fuit competens, non debet alteri uideri incōpetens. l. si furioso puberi, in fine. ff. de curato. furio. nec redargui potest ab aliquo: cū nullus amor uincat paternum. l. si. in prin. C. de curato. furio. Et hoc nisi appareret de enormi lesione. Et illud dictū refert Et sequitur Alex. consi. xxxij. in. iij. Cursi. cōsi. xxvij. col. xij. Et consi. lxxx. col. fina. Decius consi. xxvj. Et consi. clxxx.

¶ ADDITIO. ¶ Ista dicta Pau. suprā relata refert Et sequitur D. laurus de palatijs in tracta. de statut. exclu. fami. colū. xx. qui trac. est inter tract. D. Alberti Bruni Asten. in fi. Ioan. Nicolaus.

¶ Sed tu considera. quia in contrarium uidetur esse conclusio Doctorum: De qua per Soci. post alios, in. l. gallus §. Et quid si tantum, de liber. Et posth. ubi stante tali statuto, dicunt quod si pater reliquerit filiae pro dote manus legitima, quod poterit agere ad supplementū. Sed ista est alta quaestio, in quam Alexan. ibi tenet contrarium.

¶ ADDITIO. ¶ Altissima profecto est ista quaestio, quā
d + uide

uide satis copiose tractatam per D. Carol. Rui. in d. 5. & quid si tantum. col. lxj. uerſi. ſed iuxta præmiſſa occurrat alia ſimilis quæſtio &c. ubi diſtinguit quatuor caſus. & reſolutionem huius altiffimæ & dubitabilis quæſtionis in qua uariæ reperiuntur doctorum ſententiæ uide melius quàm alibi de mundo per do. Alberi. Brunum aſtenſem in trac. de ſtatuto fœmi. & cognæ. lineam &c. in nono artic. principi. colum. xliij. ubi per. xij. colum. & ultra hanc. q. examinat: & pro affirmatiua & negatiua allegat infinitas doctorum autoritates, tam in lecturis quàm in conſilijs. ac tandem ſœdere diſtinctionis tradit notabilem doctrinam ex qua reſolutus eris in hac notabili & difficili quæſtio. an ſtante prædicto ſtatuto filia dotata cœſeatur excluſa a legitima, ſupplemento legitime, aut ſupplemento cōgruæ dotis. uide omnino. & eundem in eleganti quodam conſilio poſito in fine. d. ſui tractatus. Ioannes Nicolaus.

¶ Tamen poteſt prædicta cōcluſio ſaluari, quando pater iam tradidiſſet filiam nuptui: ſecus ſi ſimpliciter in teſtamento reliquiſſet dictam dotem, cū nuberet. Nam in primo caſu, poteſt capi præſumptio pro patre, quòd attendita qualitate mariti, & temporis, & facultatum ſuarum, talem dotem filie tradiderit: quæ ratio ceſſat, quando relinquitur iſta dos in teſtamento, ex quo antequam nubat poſſent prædicta immutari. Et ita teneas licet Baldus nouel. in tracta. dotis. j. quita parte, in. xvj. priuilegio tenuerit contrarium: & etiam. Decius conſi. cclxxvj. proponitur ſibiipſi contrarius uariauerit.

TERTIA PRAESUMPTIO.

Pater

1. Pater verberans filium praesumitur causa correctionis verberare: modo atrocitas poenae aliud non sua deat: nec licet filio se defendere.

Pater includens filium in certo loco, non incidit in poenam priuati carceris.

2. Maritus an possit baculo uxorem percutere.

Tertio insertur, † quod si pater uerberat filium, praesumitur fecisse causam correctionis, dummodo atrocitas poenae aliud non suadeat. l. prima. C. de emenda. Tertia praesumptio.
propinquit facit textus in l. sed et si. §. fina. cum lege sequen. ff. ad legem aquiliam.

¶ **ADDITIONO.** Adeo quod non licet filio se defendere, nec patrem eum uerberantem repercutere, ut per Bar. in lege ut uim. ff. de iusti. et iur. quia ubi permissa est offensus, ibi non est licita defensio. secundum Bar. et doct. ibi. ita limitantes illum tex. ¶ Item adde quod si pater uerberet filium clericum, non incidit in excommunicationem. secundum Flori. post Tancredum in d. l. sed si. §. si magister. ff. ad l. aquiliam. Adde etiam quod si pater excedat modum in castigando filium, non uenit puniendus de omnibus percussionibus, sed de excessu tantum: nec puniatur tanquam dolosus sed tanquam culposus. secundum Bald. in d. §. si magister. latissime hippol. de marsil. in pract. crimi. §. quoniam. col. antep. nu. xc. cum seq. uersic. Item circa. Ioan. Nicolaus.

¶ Ad idem facit tex. in l. si filius tuus. C. de patria potesta. ubi pater potest facere carcerari filium, et iudex debet imponere poenam, quam pater iusserit. De quo ibi per Doct. ad idem quod no. Bar. in l. ex facto, magna, in fine. ff. de heredi. insti. ubi si pater relegat filium in certo loco, uel cum claudit

claudit per aliquod tempus in certo conclau, nō incidit in pœnam carceris priuati, ut etiam dicit Butri. in c. cum contingat, ubi Moder. supra de foro. competenti.

¶ ADDITIO. ¶ Vide Felin. in c. licet eli. in princ. de simonia & c. Bal. in l. libertos. C. de obsequijs patro. præstand. Ioan. Nicol.

2 ¶ Sed uidet in facto dubitari, quid de marito, qui uxorem baculo percusserit, uidetur, quod nō licuerit, quia ista correctio non conuenit ingenuis. ut est tex. in l. consensu, §. 1. C. de repudi. & per glo. in ca. sicut alterius. vij. q. 1. De qua etiam per Butri. & Feli. in d. ca. cum contingat. puto per supradicta, quod non possit criminaliter puniri: quia ex tanta cōiunctione. præsumitur illa percussio facta animo corrigendi, non autem dolo, nisi atrocitas uulneris aliud induceret. §. atrox. instit. de iniur. Et ita tenet Guido papæ in tracta. de præsump. in penul. charta.

¶ ADDITIO. ¶ An marito liceat uxorem medio criter uerberare ad castigandum. uide Alexā. & Ias. in l. miles. §. qui iudicati. in fi. ff. de re iudic. & est glo. in l. sed si. §. fi. ff. ad l. aquil. Ioan. Nicol.

QUARTA PRAESUMPTIO.

1 Pater offerens filium nocentem iudici, non præsumitur obtulisse ut afficiat eum supplicio lummo. Idem in filio offerente patrem.

Filius præsentatus iudici a patre propter delictum ex quo veniat decapitandus non debet pœna mortis sed alia puniri.

Quarta præsumptio.

¶ Quarto infertur, quod pater offerens filium suum nocentem iudici, non præsumitur obtulisse, ut eum afficiat

afficiat summo supplicio. l. milites §. penul. ff. de re milita. per quem tex. dicunt Salice. & Paul. de cast. in l. propter insidias. C. qui accu. non poss. quod si quis commisit delictum, per quod ueniat decapitandus, si presentetur iudici à patre, quod erit afficiendus alia poena, quam mortis, & leuiori, puta exilio. Et sequitur Bartho. Veronen. in cautela sua prima, quod est notandū: & idē etiā est in filio offerente patrem, ut per Angelum in l. si adulterium cum incestu. §. liberto, in fi. ff. ad legem iul. de adulter. Videretur tamen istud non procedere, quando pater eū presentasset ex uerisimili timore, quod caperetur à iudice, sicut dicimus, quod licet confessus mitius puniatur, tamen non procedit, quando quis confiteretur metu probationum, ut per Abba. et moder. in ca. at si clerici, in prin. ci. supra de iudicijs. tamen prior pars est tenenda, quia æquior: quam etiam tenet do. Feli. in ca. accusasti, in ult. col. infra de accusatio. & Angel. de Arimi. in tracta. Angel. in maleficijs, in uerbo, necnon ad querelam, in septima charta. super uersi. xxj. & moder. in l. §. ad questionem. ff. de questio.

¶ ADDITIO. ¶ Vult allegare Hippol. de Mors. quē etiam uide in l. §. inauditum. colum. ij. ff. ad l. cornel. de sicar. Ioan. Nicol.

PRAESUMPTIO QUINTA.

Quinto, ex supradicta regula infertur, quod parētes alienantes bona sua generaliter, praesumuntur tres seruasse lucra matrimonij filijs suis: nisi etiam ea expresse alienent, autem. nunc autem. C. de secun. nupt.

Quinta praesumptio.

Sexta

SEXTA PRAESUMPTIO.

1 Filius relinquens liberationem ab actione tutelæ patri, præsumitur eum liberasse etiam a solutione tutelæ. Declara vt ibi.

Dolus futurus non potest remitti.

2 Tutori si in testamento legatum fuerit q̄ non teneatur reddere rationes: & quod omne in quo fuerit cōdēnatus sibi per hæredem restitueretur, nihilominus tenetur tutor, & nihil operetur tale legatū.

Sexta præsumptio.

Sexto inferitur 1 quod filius relinquens liberationem ab actione tutelæ patri, præsumitur eum liberasse etiam a solutione reliquorum, propter naturalem affectionem: licet secus sit in extraneis, ut est tex. nota. in l. aurelius. §. titius. ff. de libe. lega. quem pro singulari notat Roma. in singulari centesimodecimo, incipiente, ultimo adultus, quod intellige, dum tamen ad ea reliqua non teneatur ratione doli committendi, quia talis dolus non potest remitti. l. conuenire. ff. de pact. dotal. Et habetur per Barto. in l. aurelio. §. Gaio, eodem titulo. Et propterea, 2 Tetiam si in testamento legetur tutori, quod non teneatur reddere rationes: & quod omne in quo fuisset cōdēnatus, uolebat sibi restitui per hæredem, adhuc teneatur tutor, & legatum non operaretur, ut per Salicetum & Moder. in l. cum necessitatem. C. de fideicommiss. Iason in l. actione, in fine. C. de transactionibus. per Alexandrum consilio. clxiiij. in quinto uolumi. quicquid dixerit Angel. consilio. clxxxviij. Brunellus & Cur. consil. lxxvj. m. v. col. quorum opinio non est cōmunis, & abhorret ab æquitate, quia daret occasionem tutoribus spoliandi pu-

di pupillos.

¶ ADDITIO. ¶ Vide quæ latissime scripsi in responsis meis, in materia binuborum, positis post repetitionem. l. generaliter. C. de secundis nuptijs, responso ultimo. ibi uideto. Ioan. Nicol.

SEPTIMA PRAESUMPTIO.

1 Pater præsumitur expensas donasse filio agenti in studio, & nõ debet illi imputari a fratribus tempore diuisionis. Et quid in libris.

2 Statutò, q̃ pater teneatur tractare filios æqualiter, als reducatur ad æqualitatem, disponente: an expensæ factæ per patrem ipsi filio in studijs agenti donatæ uideantur. & an tẽpore diuisionis illi a fratribus veniant imputandæ.

3 Pater si dotis vni filix plus dedit quam alteri, modo æque bene locauerit marito, dicitur æqualiter maritalle seu tractasse.

Septimo, † pater præsumitur expensas donasse filio in studijs agenti, & non debent illi imputari à fratribus tempore diuisionis. l. quæ pater filio. ff. famul. ercis. Alexand. consi. cij. in. iij. quid uero de libris, uidendum est, ut per Barto. in l. prima. §. nec castrense. ff. de colla. bono. & per Moder. in l. dotis. C. de collatio.

Septima præsumptio.

¶ ADDITIO. ¶ Vide latissime Picum & Do. meū à Ripa in l. in quartam. post alios ibi scrib. ff. ad l. falcid.

2 ¶ Sed uidi in facto dubitari: † quid si statutum est, quòd pater tractet filios suos æqualiter, aliàs reducantur ad æqualitatem, & posset idem dici. Nam æquitas iuris communis, uult, ut filij tractentur æqualiter. l. ut liberis, C. de

C. de collatio. l. cū oportet, in princi. C. de bonis quæ liber. Et tamen in isto casu, ius commune ab eadem æquitate limitatur. ut dicit tex. in d. l. quæ pater. ergo eodem modo idem dicendum est de necessitate introducta à statuto: nec uidetur fuisse de mente statuti, auferre talem æquitatem, sed potius obuiare erroneis affectionibus parentum.

3 Facit. ¶ quia si pater det plus dotis uni filię, & minus alteri, dummodo eam æquē bene collocauerit marito: dicitur æqualiter tractasse, seu melius filias maritatus, secundum paragium. ut dicit Decius consilio. xxvj. in iiij. col. Et facit quod not. Bart. in l. cū pater. §. dulcissimis, ff. de lega. ij. Aliās sequeretur, quòd si pater haberet filium docilem, & alium crassi intellectus, non deberet curare, ut docilis instrueretur, ne inter eos esset inæqualitas: quod est absurdum. Et si diceres, quòd filius deberet compensare tales expensas in pecunia, dico quòd hoc est iniquum. d. l. quæ pater. Nec statutum debet trahi ad casus iniquos, capitu. erit autem lex. iiij. distinct. & facit quod not. Baldus in lege macedoniani. C. ad macedonia. cum concordan. per Decium in autenti. quod locum. C. de collationibus.

OCTAVA PRAESUMPTIO.

- 1 Ascendens præsumitur suam hæreditatem velle descendentibus relinquere.
Hæreditas patris magis debetur filio, q̃ filij hæreditas patri.
- 2 Legitima debetur filio lege naturæ: parentibus uero lege ciuili tantum.

Ascen

Ascendentium legitima potest tolli statuto.

3 Legitima descendentium an possit statuto in totum tolli an vero minui. latissime. tandem conclusitur fœdere distinc. 6.

4 Statutum quod primogenitus succedat excluso secundo genito est validum.

5 Statutum q̄ vir lucretur dotem etiam exclusis liberis vxoris suæ prioris matrimonij est validum.

7 Dispositio l. cum auus. de condi. & demonst. nō habet locum econuerso, scilicet in patre.

Octauo præsimitur, quod ascendens uelit relinquere hereditatem suam descendētibz. l. cum ratio. ff. de bonis damnatorum. Et propterea licet lex aliquando equiparet legitimam quæ debetur filio in bonis paternis illi quæ debetur patri in bonis filij. l. nam. & si parentibus. ff. de inoffi. testamen. tamen equiparatio non est generalis: quia magis debetur filio hereditas, quàm econuerso l. scripto, in fine. ff. unde liber. unde uidemus, quod præritio patris non reddebat testamentum nullum ipso iure: 2. secus in filio. l. filio. §. contra. ff. de inoffi. testa. unde dicimus, quod legitima debetur filiis lege naturæ. Sed econuerso parentibus est debita tantummodo lege ciuili: unde posset in totum tolli per statutum: ut per Bald. in l. 1. §. ius naturale. ff. de iusti. & iure.

Octaua præsumptio.

¶ ADDITIO. ¶ Vide Ioan. de Ana. egregie consi. iij. cum concordan. ibi traditis per Ludoui. Bologni. in additio. & per Alexan. consilio. lxviij. circa præmissam, col. ij. in quarto libro. & Corne. consilio. cl. circa præsentem consul. per totum. maxime col. ij. & iij. ita quod nullibi melius comprobatum habes. in secundo uolumi.

& con

Et consi. cvij. colum. i. in primo uolumi. Et Ludo. Ro-
 ma. consi. xxxij. colum. penul. Et fina. uerfi. tertio princi-
 paliter. Et sic uidetur intrepidè concludere do. praece-
 ptor meus Alcia. quòd licet legitima ascendentium possit
 tolli per statutum, quia iure ciuili debetur, legitima ta-
 men liberorum non potest per statutum tolli: quia iure
 quodam naturali est debita, quæ iura naturalia nullo iure
 ciuili tolli possunt. §. sed naturalia. instit. de iure natura.
 3 Sed aduerte quòd ista quæstio. an legitima liberorum
 possit tolli statuto, est una de difficilioribus quæ sit in iu-
 re. Ita quòd asseuerat Soci. consil. cl. in principio. circa
 ueritatem huius quæstionis doctores pugnassee à ducetum
 annis citra. Et contraria opi. scilicet quòd statutum pos-
 sit in totum legitimam liberorum tollere, uidetur de iu-
 re magis communis. quam tenet Din. post longam dispu-
 tationem ab utraque in cap. indultum. de regu. iur. in se-
 xto, Et ibi respon. his quæ in contrarium adducuntur.
 Et sequitur ibi Ioan. And. in mercuria. Et Lopus allega.
 c. in ciuitate Floren. Et Oldra. consilio. cvij. circa muni-
 cipale. ubi ab utraque disputat, Et pluribus fundamen-
 tis hanc sententiam comprobat. Idem tenet Ang. Et an-
 te eum uidetur sentire ibi Barto. in authen. de hæred. Et
 fal. in principio. colum. fina. Idem Barto. in l. titio cen-
 tum. §. titio genero, Et ibi expressius Imol. ff. de conditio.
 Et demonstratio. Et idem Imol. clarißime in l. quod de
 bonis. §. fi. ff. ad legem falcidiam. Ray. de forli. in consilio
 lxxvij. quædam mulier. colum. i. quod est inter consilia Si
 gnoroli de Homodeis. qui dicit quod ista est communis. et
 disputare de ea, est disputare de lana caprina. Et hanc
 etiam

etiam tenet Signorol. consil. xxxvij. factum sic proponitur. ubi melius quam alibi ab utraque parte hanc questionem disputat, & intrepide tenet statuto posse tolli legitimam in totum. & respondet his quae in contrarium adducuntur. Et idem Signorol. consil. lxxix. in quaest. Blaudis & c. Paul. de cast. consilio. cccxxij. uiso puncto. in principio, in primo uolumine, secundum nouissimam impressionem Marti. †Lauden. in tracta. de primogenitu. uersicu. quæro an ualuerit consuetudo, ubi post Bal. in l. i. uersu. deinde quæro, circa statuta permissiua. nu. 17. colum. xj. C. de summa trinita. & alios in locis per cum relatis, tenet ualere statutum, quod primogenitus in totum succedat secundogenito penitus etiam in legitima excluso. hanc etiam opinionem quod tolli possit, dicit communem Alexan. consilio. lxxv. colum. quarta, uersicu. restat ad allegata in contrarium & c. in primo uolumine. & Salice. etiam communem esse asserit, (licet ipse nolit illi adherere) in autent. nouissima, quaestio. undecima. C. de inofficio. testamen. hanc etiam communem esse attestatur & firmat Deci. consilio. xix. Diuino implorato praesidio, & pro tenui facultate. colum. ij. & colum. penulti. ubi autoritatibus & concordantijs pluribus comprobatur. Et uoluit †Paul. post Bald. in l. i. C. de inofficio. donatio. quos refert & sequitur Deci. dicto consilio decimono, quod ualet statutum quod maritus lucretur integram dotem uxoris, etiam exclusis liberis prioris mariti dictae uxoris, quo ad legitimam. Et hanc etiam esse communem quod statutum in totum tollere possit legitimam, tenet Decisio capel. Tholo. decisio. cccxxxvij. And. Alci. De Praesump. e ubi

ubi Step̃ha. auffre. allegat infinitas auctoritates. & Corne. hanc partem sequitur & communem asserit consilio cex. in hac consultatione. colum. penul. in primo uolumi. ubi pluribus egregijs fundamentis comprobat, & allegat auctoritates. & consi. cxj. uidetur in hac. colum. fina. in secundo uolumine. & consi. cl. circa presentem. colũ. pe. eodem uolumine. ubi dicit quod ista est communis, & quod ita est tenendũ uiua ratione, quicquid dicat Salic. in dicta autentica nouis. & idem Corne. consi. cxv. columna secunda, ubi egregie comprobat & attestatur de communi. in tertio uolumine. & allegat concor. & cõsil. cxxij. licet. columna fina. in. iij. uolumine. & consi. cl. hanc quæstionem. in fine. in primo uolumine. cum uarijs concor= dantibus ibi per eum.

¶ Contrariam uero opinio. quod non possit in totum tolli legitima per statutum, sed solum diminui tenent Iacob. de Beluisio in auten. de heredi. & falcid. in princip. colũ. ulti. & Salice. in dicta autentica nouissima. quæstione. xj. sentit Baldus post Cyn. in lege sancimus. C. de nuptijs. expressius Albericus in. l. quoniam in prioribus. C. de inofficio. testamento. colum. penul. ubi examinat quæstio. Bal. in. l. fin. §. ipsum autem. C. de bon. quæ liberis. & domi. Alexan. consi. lv. uiso titulo quæstio. columna fina. in secundo uolumi. & ibi allegat concor. & dicit hanc esse communem senten. canonistarum Barbat. in capitulo Rainutius. colum. xlv. cum seq. uersiculo modo sunt uidendæ. ubi late examinat hunc articulum. extra de testa. & consi. xxiii. illud asseram in medium. in prima parte. & Curtius senior consi. xij. in fine. Roma. consi. xvj. in fine.

sine. cum concor. traditis per Corneum consi. cxxij. li-
 cet. in fin. in. iij. lib. & Alexan. consilio. bxxv. uisis diligen-
 ter. columna secunda. in primo. & Corne. consil. bxxxvj.
 dominus Petrus. in primo uolumine. Et latissi. dominus
 Stepha. auffre. in decisio. cap. Tho. decisione. cccxxxvij.
 qui dicit hanc æquiorē & magis communem apud ca-
 nonistas, dicens bonum uerbum quod ita sæpe uidit serua-
 ri in practica.

¶ Quid ergo tenendum in tam dubitabili questione.
 ¶ Omissis quibuscunque ambagibus placet mihi media
 sententia, & æqua quæ etiam uidetur magis communis
 & ex mente doctorum ferè omnium ut distinguamus
 aut talia statuta fiunt sine aliqua causa rationabili, &
 tunc non ualent talia statuta tanquam irrationabilia. capi-
 tulo erit autem lex. quarta distin. nec per talia tolletur
 ius petendi legitimam: ita loquatur hæc posterior opinio.
 Aut talia statuta fiunt rationabili causa, & ualent talia
 statuta & in totum possunt tollere legitimam, ita proce-
 dant infinita doctorum loca pro prima opinio. allegata,
 uolentia quòd stante statuto quòd filia non succedat pa-
 tri stantibus masculis, filia non poterit petere legitimam,
 Nam tale statutum fit ex legitima & rationabili cau-
 sa, scilicet ad conseruandum ius agnationis, nomen & ar-
 ma domus & nè hereditas eat ad extraneam familiam.
 ¶ Ita etiam procedat quod uoluit Baldus & Paulus in
 dicta lege prima. de inofficiosis donationibus. & cōsultuit
 Decius. d. consi. xix. uidelicet quòd ualeat statutum quòd
 maritus lucretur dotē exclusis liberis prioris matrimonij
 istud enī statutū fit ex iusta & ratioabili causa, scilicet ut

uidue citius reperiant maritos: quas (ut communiter) propter onera liberorum prioris matrimonij nisi cum maxima difficultate uiri in uxores ducere nolunt. Et hanc etiam rationem tradit Decius ubi supra. Et si bene inspicias ferè omnes consulentes in locis allegatis supra in prima sententia, uidebis qualiter loquuntur quando subest aliqua rationabilis causa statuti condendi.

¶ Intellige tamen, quod dixi quando subest causa ualere statutum, et in totum tollere legitimam, uerum esse, modo non absorbeantur alimenta, nam talia statuta non tollunt petitionem alimentorum aut dotis, quæ in locum alimentorum succedit. l. quisquis. §. ad filias. C. ad l. iul. mar. iesta. nam cum alimenta iure naturali sint debita a patre liberis. l. i. §. ius naturale. ff. de iustit. et iure, nullo iure ciuili tolli poterunt. l. iura sanguinis. ff. de reg. iur. §. sed naturalia, insti. de iure natura. ¶ Item talia statuta utpote inuitantia parentes ad necem liberorum non deberent ualere: necare enim uidetur qui alimenta denegat. l. necare. ff. de libe. agnoscen. Et hanc concordiam et distinctionem tradit Baldus nota. in dicta lege cum lege. C. de sacro. ecclesijs. et clarius Ioan. de imol. in dicta lege titio. §. titio genero. ff. de conditioni. et demonstrationi. et domin. Ioannes de ana. consilio quarto, ubi notabiliter loquitur, ubi etiam Bolog. in additio. et melius quàm alius quispiam istam concordiam et distinctionem tradit notabiliter Curtius iunior. consilio decimo. columna secunda, et dicit hanc esse communem sententiam et ex mente quasi omnium doctorum qui tenent primam partem, et etiam Panormita. in dicto capitulo raynutius. in ultimo

mo notabili, ubi egregie loquitur, & dicit deberi alimenta, & Iacob. de Bel. in dicta autenti. de hære. & falcidia. qui dicit ideo tale statutum non ualere quia tolleret alimenta: unde concludit saltem deberi alimenta: & etiam Marti. Lauden. in dicto tracta. primogenituræ. qui dicit quod secundogenito debent dari alimenta & omnia necessaria ad statum suum, stante statuto quod primogenitus succedat excluso secundogenito. Et ideo in casu omnium ferme consiliorum supra in prima parte deductorum, quando uiget statutum quod stantibus masculis filia non succedat, dicunt doctores, quod filia quæ fuit dotata, non poterit succedere, nec petere legitimam seu potius supplementum legitimæ. quia filia habent dotem quamuis non usque ad legitimam.

¶ Item interea alimenta eis præstanda erunt per hæredes si nondum sint matrimonio collocatæ, secundum Bartolum in dicto. §. titio genero. & consulentes in locis supra allegatis. & maxime corneum & Curtium iuniorum. d. consil. x. no. hæc quia nullibi ita cumulatè reperies. Ioan. Nicolaus.

7 ¶ Et facit quod not. † Barto. in lege secunda in fine. ff. si quis à parente sue manumis. Et quod not. Barto. Imo. & alij in. l. cum auus. ff. de conditioni. & demonstratio. ubi illa lex loquens in filiis, non habet locum e contrario in patre.

NONA PRAESUMPTIO.

1 Testator plus dixisse & minus scripisse præsumi
 c 3 tur ne

tur ne videatur alias successiones suis prætulisse.

1 Filio de restituenda hæreditate grauato, subintel-
ligitur clausula si decesserit sine liberis: & hoc præ-
sumitur, ideo efficacioribus præsumptionibus tolle-
retur talis præsumptio.

Nona præ-
sumptio.

NOno præsumitur † plus à testatore dictum & minus
scriptum suadente æquitate, nè uideatur pater alie-
nas successiones suis prætulisse. d. l. cum auus, & l. cū acu-
tissimi. C. de fideicommissis. & l. generaliter. §. cū autem
2 C. de insti. & substi. ¶ Et idem, † cum decisio dicta-
rum legum sit fundata super præsumptione, uideretur
quod per efficaces præsumptiones tolleretur: ut dicunt
Anchara. consi. xlvj. prima facie, & Soci. consi. cxcj. li-
cet difficulter.

¶ Et istud in se est uerum, licet præsumptiones quas So-
ci. refert in di. consi. non uideantur mihi satis efficaces.

DECIMA PRAESUMPTIO.

1 Res quæ fuit patris præsumitur quod nunc sit
filij hæredis.

Filius uiuo patre quasi dominus: & eadem perso-
na cum patre reputatur.

2 Aestimatum patris censetur filij aestimum.

DECIMO præsumitur, † quod res quæ fuit pa-
tris nunc sit filij hæredis eius. lege siue possidetis
C. de probatio.

¶ Et pro hoc facit. quia filius, etiam uiuente patre, dici-
tur quodammodo dominus. lege in suis, ubi Doct. ff. de
liberis

liberis & posthumis. unde in eo non habet locum usucapio pro herede. lege nihil. C. de usucapio. pro herede. lege secunda. §. filium. ff. eodem titulo.

¶ Et facit fictio legis, per quam filius censetur eadem persona cum patre. lege finali. C. de impuberū. † & aestimum patris, censetur aestimum filij, nisi sit emancipatus. ut est glossa in lege secunda. C. qui aet. se excusant, libro decimo. cum similibus per Iasonem in dicta lege finali.

¶ ADDITIO. ¶ Vide multa similia & egregia dicta argumento illius glossae per Dominū Iasonem in lege sciendum. in principio. columna penultima & si. ff. qui satis. cogantur. & hunc dominum meum Alciatum. in l. in suis. per multas columnas. Ioan. Nicolaus.

VNDECIMA PRAESVMPATIO.

¶ Undecimo praesumitur pater filium suum sine dolo retinere ob paternam pietatem. lege tertia. §. si eum. ff. de libero homi. exhiben. ubi glossa exponit praesumi eum retineri ob geminam pietatem, scilicet quia homo, & quia pater: quod non consonat auribus. unde tu lege genuinam. ut intelligatur tex. de ingenua pietate parentum erga filios.

DVODECIMA PRAESVMPATIO.

¶ Duodecimo, non praesumitur pater ancillam suā uelle liberam facere, filios uero ex ea susceptos relinquere in
e 4 seruitute

seruitute. §. si quis liberam. uersu. neq; enim, in autent. ut liber. de cetero. & ibi est tex. quod filius naturalis potest uinculo seruitutis attineri uersus patrem, si natus sit ex ancilla patris. Ad idem est text. in l. ij. C. si manci. ita fuer. aliena.

PRAESUMPTIO XIII.

1 Pater nō præsimitur velle diminuere hæreditatem filij per legatum.

Pater non credens nasciturum sibi posthumū, si fecerit multa legata, nato deinde posthumo nō debetur legata. & quæ dicantur legata magna. & quid si omnia simul iuncta fuerint longe minoris valoris quam dimidia patrimonij.

2 Donatio modicæ partis bonorum an reuocetur per. l. si vnq̃. de reuoc. donat. latissime. & nu. 4.

3 Donatio certæ rei particularis an reuocetur per. l. si vnquam. de reuo. dona.

5 Iudex arbitrabitur quæ dicatur magna aut modica res donata, ad hoc vt donatio reuocetur per natiuitatem liberorum vel non reuocetur.

Decimater-
tia præsump-
tio.

Decimotertio, non præsimitur quod pater uelit diminueret hæreditatem filij per legatum. l. penul. & ibi nota. ff. de iure codicil. Et propterea, si pater non habens filios, fecerit magna legata, nato deinde posthumo, & testamento rupto legata non sustinentur. ut est communis conclusio in autē. ex cā. ubi Bart. & alij. C. de lib. prætē. ¶ ADDITIO. ¶ Et per Alex. consi. xlj. uiso tenore. col. pe. lib. 1. ubi allegat concor. plures. & consi. xlviij. ab iudē. in. ij. uolu. col. ij. & seq. & Soci. in. l. cum auus. colū. xiiij. uersu. & pro hac opi. nu. xxxviij. ff. de condi. & demonstra. Ioan. Nico.

Secus

¶ Secus si legata essent modica, quae uerisimile esset testatorem facturum, etiam si filios haberet. ut per Ange. in l. uxorem. ff. de manumis. testa. Pau. de ca. et las. in d. autē. ex causa, et Soci. consi. xcij. in penul. col. in. iij. Et dicit Aret. in l. titius. ff. de liber. et posthu. et in consi. xcij. iuso legato in. v. col. quod legata dicetur magna, et reuocantur, quando simul iuncta accedunt ad dimidiā patrimonij. arg. l. ij. C. de rescinden. uenditio. Ego puto, quod istud consistat ualde in arbitrio Iudicis, ut est de mente Ange. et Pau. Et quod legata non sustineantur, etiam si sint longē minoris ualoris quā dimidia: quod probatur. † Primo ar. legis si unquam. C. de reuocā. donatio. ubi tex. loquitur de aliqua parte, et sic etiam modica. ut est i glo. in clemen. prima, de foro competen. quam ad hoc alleg. Bal. in l. 1. C. de inofficio. dona. Et idem tenet Bar. in l. titia. §. imperator. ff. de lega. ij. Nam sicut ibi reuocatur donatio alicuius partis, quia donans non cogitabat se habiturum filios. Eodem modo est in casu nostro, quia si testator cogitasset se habiturum filios, non fecisset aliquā legata.

¶ ADDITIO. ¶ Dispositio. l. si unquam. an procedat in donatione cuiuslibet partis, etiam minoris quā dimidiē, est maxēma contentio inter scriben. sunt enim plures tenentes quod non habeat locum nisi in donatione omnium bonorum uel maioris partis, saltem dimidiē, quos referre laboriosum esset, sed uide per praece. et D. meum de Ripa in repe. d. l. si unquam. q. vij. interpre. lib. iij. et latius ac melius quā alibi per dominum And. Tiraquelum in repe. d. l. si unquam. in uerbo omnia uel partem
e s aliquam

aliquam. pagina .121. ubi per. 16. paginas & ultra hanc materiam examinat, & allegat ab utraque infinitas doctorum. auctoritates & loca. Contraria tamen sententia uidelicet, quod habeat locum etiā in minori parte quā dimidia, est magis communis secundum præcepto rem meum, quam tenent Barto. & Bald. in locis hic allegatis per Do. Alciatum. Idem Baldus in dicto. §. imperator. Ludo. Roma. in l. sicut certi. colum. ij. ubi & Pet. Philip. Corne. in fine. C. de testamen. milit. Paul. consilio cccxxxv. super hoc puncto plura uidentur facere & c. colum. ij. uersiculo, secundo facere uidetur. in secundo uolumi. nouissimorum. Et Alexand. consil. clxij. uisis his quæ copiose. in sexto uolumi. & consilio. lxxj. consideratis his, lib. iij. Corn. consilio. xj. in præsent. colum. ix. uersicu. nam ex quo, libro. iij. & consilio. xxx. in hac. colum. iij. libro. iij. sentit Curt. senior in consilio. xlix. memoriæ recolendæ. colum. penulti. uersicu. secundo ponderatis. & Iason in l. j. colum. ij. C. de pactis. ubi etiam
 3 Decius. ¶ Quid autem in donatione certæ rei particularis, an dispositio dictæ legis, si unquā, tunc procedat. dubitabilis est quæstio plusquam præcedens & plures reperiuntur tenentes, non procedere. cuius sententiæ fuerunt omnes qui tenent dispositionem dictæ legis, non habere locum nisi in donatione omnium uel maioris partis bonorum. Contraria tamen sententia quod habeat locum, lex si unquam. est magis communis, secundum doctum meum à Ripa, in dicta lege si unquam, quæstione octaua. quam tenent omnes in locis præallegatis. &

Bar.

Barto. in dicto. §. imperator. Alberi. Baldus & dominus meus in dicta lege si unquam, cum alijs concordant. ibi per dominum meum, & Tiraquellum in dicto uerbo, omnia uel partem, ad quem sufficiat remissio, ne chartas occupem. Intellige † tamen communem tam in hoc casu quam precedenti, quod dicta l. si unquam. procedat in donatione certae rei particularis, uel quote etiam infra dimidiam, dummodo non sit tam modica res uel quota, quod uerisimiliter donans non destitisset a donatione propter cogitationem liberorum, tunc enim non procedat dicta l. si unquam, esset autem absurdum quod propter tam modicam rem uel quotam, donatio reuocaretur, & ita communiter restringunt ac limitant siue declarant communem sententiam Doctores, ut per alexandrum dicto consilio. lxxj. & Corne. dicto consilio xxx. colum. iij. & consil. ccvj. uiso superscripto. columna octaua, uersiculo, concurrat etiam. in. iij. uolumi. & not. Socinus in repetitione. l. cum auus. colum. xiiij. uersicu. & pro hac opi. adduco in simili: nam Bald. & c. ff. de conditio. & demonstratio. Ioan. de Imol. in c. fina. colum. iij. extra de donatio. & Soci. consil. xxij. col. iij. in quarto lib. & consil. xx. in facto proponitur. col. fin. in iij. uolu. ubi alleg. concord. & consil. xcij. testamentum. col. penul. a d. fi. in iij. uolu. Deci. in l. j. col. iij. in secundo not. C. de pactis. & ibi Curtius iunior col. iij. & do. meus Alciat. in uerbo, sustulerat, & dominus meus à Ripa s. in dicta. l. si unquam. Arbitrabitur † autem iudex quae dicatur magna res aut modica res, considerata uerisimiliter

mente donatoris, ex quantitate patrimonij, & qualitate personarum, ac numero liberorum, & sic colliget an fuerit mens diffonētis, quòd etiam si sciussset se habiturum liberos, nihilominus donationem fecisset: uel non fecisset si credidisset suscipere prolem, ita dicunt præfati Deci. Curt. Alcia. Ripa, Alexan. Soci. Corneus & alij in locis præallegatis, & ultra illos idem uoluit Barbatia in l. cum acutissimi. colum. xl v. C. de fideicom. & Corneus cõ filio. iij. colum. iij. in tertio uolumi. ubi dicit considerandum utrum donans unum an plures suscepit liberos masculos, an uero fœminas, & sequitur do. meus à Ripa ubi supra. Magis enim secundum eos dissuadent à donando plures filij, quàm unus filius, & magis filius quàm filia, nam filia sufficit dos congrua ex qua possit nobilitate & honorabiliter uiuere secundum statum personæ suæ. ut etiam docet experientia, cap. quàm sit. de electione in sexto. Ista quæso nota perpetuo quia nullibi ita expedita habes. Ioan. Nicol,

¶ Confirmatur secundo per tex. in l. generaliter. §. cum autem, in fin. C. de institu. & substitutio. ubi ratio, quòd pater non sit prælaturus extraneos filijs suis, habet locum etiam in legatis particularibus, & sic, cuiuscunq; ualoris sint. Tertio comprobatur per rationem generalem positam in dicta. l. penul. ibi, quoniam non fuerit illi filio ablaturus. Certè est uerisimile, quòd pater nedum rē magnā, sed ne paruā quidem uelit auferre filio. Vbi uero pater haberet iam filios institutos: & nihilominus fecisset legata: nato deinde posthumo: tunc supraddicta opinio Areti. posset utcunq; procedere. Circa quod tamen dic, ut

dic, ut habetur in dicta l. penul. & per Barto. & docto. in l. cum pater. §. cum aestimaret. ff. de lega. ij. Et considera rationem d. autent. ex causa. cur legatarij, qui sunt minus dilecti à testatore, cōsequantur sua legata, hæres uero scriptus, qui erat magis dilectus, in totum excludatur, & nihil habeat.

PRAESUMPTIO XIII.

Decimoquarto, non praesumitur in dubio mater quæ non diligit filium. capi. afferte, infra eo. ubi ponitur exemplum Salomonis, & simile ponit Tranquil. in Claudio: quod Claudius Imperator mulierem negantem, nec agnoscere uolentem filium compulit ad confessionē, mandando ut eum in maritum acciperet. Quæ tamen aliquem exheredauit, praesumitur mater: quia exheredatio in extraneo inepta est. l. quidam cum filium. ff. de uerbo. obligationibus.

Decimaquarta praesumptio.

PRAESUMPTIO XV.

1 Prodigus praesumitur quem pater prodigum in testamento nominauit.

Intellige sane ut ibi.

2 Pater si simpliciter filium prodigum in testamento nominauerit, nil ulterius prouidendo super hoc: filij opinio grauatür apud graues.

Intellige ut ibi.

Decimaquinta

Decimoquinto, praesumitur prodigus, quem pater in testamento prodigum appellauit. l. penulti. in fine. ff. de cura

de cura

de curato. fario. quod intellige esse uerum, quando pater sano consilio illa uerba profert, & super illo prouidet. puta quia dat curatorem, alioqui ex simplici appellatione, non oriretur efficax præsumptio iuris. l. his uerbis. §. primo. ff. de hæredi. instituen. & quod infra dicam. Sed tantummodo opinio filij grauaretur apud bonos uiros, lege ea quæ. C. ex quibus causis infam. & sic esset infamis infamia facti. Adde tamē quod ut hæc infamia oriatur requiritur quod talis infamia emanauerit apud plures. ut per Abbatem in cap. ij. in. xij. columna, uersicu. ad ultimum. supra de ordi. cognitio.

PRAESUMPTIO

XVI.

- 1. Filius præsumitur iniustæ exheredatus a patre: ideo hæredi incumbit onus probandi ingratitudinem.
- 2. Donatio facta filio per patrem non sustinetur prætextu assertionis factæ a patre attestante de aliâ qua causa per quam donatio validatur: sufficeret tamen aliquæ coniecturæ.

Decimasexta
præsumptio.

Decimosexto † præsumitur pater iniuste exheredare filium, ex quo naturaliter filij sunt grati parentibus, ut glossa in lege finali, in principio. ff. de his quæ met. cau. Et propterea incumbit hæredi onus probandi ingratitudinem. lege omnimodo, C. de inofficioso testamento. est uerum, quod de iure ueteri aliud erat, quia stabatur dicto patris, lege liberi. C. eodem titulo. Sed cum Iustinianus introduxerit certas causas

causas tantum, ex quibus filij possunt exheredari. §. aliud quoque capitulum, in autenti. ut cum de appellatione, merito heres debet probare causam, per regulam. l. qui testamentum. in fine. ff. de probationibus. 2. unde cum † donatio inter patrem & filium non teneat regulariter, non statuitur assertioni patris attestantis de aliqua causa, per quam donatio sustineretur. lege si forte. ff. de castren. pecul. per glossam & docto. in l. si donationem C. de collatio. & quod not. Socin. con filio. xxij. in quarto.

¶ ADDITIO. ¶ Hoc indubitate uero crederem, si in tali donatione non interuenerit iuramentum, & ita intelligantur nota. per docto. in dicta. l. si donatione. Alioqui si in donatione iuramentum interuenerit, tunc dubitarem ne assertioni paternae circa causam donandi staretur, ut puta circa benemerita quae pater asseuerat accepisse à filio, ut per elegantia & stringentia fundamenta comprobatur dominus meus à Ripa in l. si unquam, questione. xv. uersicu. sed hic dubito de uno. C. de reuocandis donatio. ubi concludit quod si pater fecerit donationem filio propter benemerita, & iuramento firmauerit talem donationem, quod statuitur assertioni patris circa merita, & sic circa causam ob quam donatio sustinetur. & erit donatio remuneratoria. & ibi ostendit Bar. in l. cum quis decedens. §. titia. de leg. ii. illud sentire, & respondet quibusdam fundamentis Alex. in d. l. si donatione. contrarium sentientis. & ita dicit se consuluisse, & ita reperio responsorum suorum lib. ii. c. ix. col. fi. pulchris rationibus consuluit etiam Corne. consil. c. iij. circa

circa primum. libro ij. in fortioribus terminis. quòd licet donatio inter uirum & uxorem non ualeat, ut explorati iuris est, tñ si in tali donatione interueniat iuramentum, statur assertiõ donatoris circa benemerita, quæ accepiſſe à donatario coniuge aſſerit. & uide quæſo illius rationes quæ multum faciunt ad intelligẽtiam huius materiæ, & præceptor meus ſerè omnia eius motiua inde accepit. Videtur etiam ſentire idem Areti. conſilio. lxxiiij. col. iij. & Iaſ. in dicta l. ſi donatione. & Angel. in l. penul. §. mulier. ſolut. matri. quem refert Alexan. conſilio. xvij. conſideratis, in iij. libro. Ioan. Nicol.

¶ Credo tamen quòd ſufficerent leuioreſ probationes, puta per coniecturas tantum. Pro quo facit, quod not. Bald. in l. iubemus. ij. C. de ſacroſanc. eccle. ubi ſi epiſcopus donat alicui in caſu aliàs prohibito prætextu remuneratio nis: ſatis eſt illa merita probari per coniecturas. Alleg. Guil. de monte Laudu. in clemen. prima, de reb. eccle. non alienan. Tu pro hoc pondera tex. in l. etiam §. primo, ibi, æſtimare debet iudex. ff. de manumiff. uindic. Ad idem facit, quod not. Butri. & Abb. & ſequuntur alij in capi. 3. quamuis, infra de re iudica. ubi conſeſſio patris nocet filio, etiam quò ad legitimam: quando ultra talem conſeſſionem concurrit ueriſimilis coniectura, quòd conſeſſio ſit uera, puta ex qualitate perſonæ & ueriſimilitudine debiti: non tamen ſufficeret ſimplex aſſertio patris, etiam cum iuramento: ut dicit Alexand. in dicta l. ſi donatione, reprobando Bal. ibi tenentem contrarium.

¶ ADDITIO. ¶ Vide ibi Corne. & Deci. & Sali. in l. hac edictali. quæſtio. vij. de ſecũ. nup. egregiè Roma

nus consilio quadragesimo quarto, ex supra narrato. colum. secunda, & consilio. ccxcij. Christi nomine repetito. & Areti. consilio. lxxiiij. colum. tertia. Alexan. latissime consilio decimo octauo, consideratis his, in tertio libro: Felin. in cap. si cautio. colum. xxiiij. uersicul. sed est aduertendum, de fide instrumen. Deci. consil. ccij. colum. j. & ij. & iste do. Alciat. in l. pacta quæ contra. in quinta specie. C. de pact. Ioan. Nicol.

¶ Confirmatur per nota. per Salice. in l. si mater. C. de contrahen. emptio. Alexand. consilio decimo octauo consideratis his, in tertio uolum. Deci. consil. ccij. ut præsens, in penul. colum. concludunt, quod licet confessio facta inter personas prohibitas, præsumatur facta in fraudem, tamen ista fraus tollitur per contrarias coniecturas, ut ibi per eos.

¶ ADDITIO. ¶ Accedat prædictis nam licet confessio siue assertio benemeritorum inter personas prohibitas, nõ propterea inducat donationẽ remuneratoriam, nisi probentur benemerita: ut per gloss. & communiter docto. in dicta l. si donatione. & in uarijs locis ut ibi per Corn. & Deci. tamen hoc casu sufficient, illi donatario probare uolenti benemerita, leuiiores probationes, quàm si nulla prorsus assertio interuenisset. quinimo sufficient, cum tali assertione uerisimiles coniecturæ. ita notabil. Deci. in dicta l. si donatione. colum. vj. uersic. addo duas. & consuluit in pulchro casu Ange. consil. cccxli. pater emit & c. Hippol. Mars. singul. ccccccx. non statur assertioni. & Alexan. dicto consil. xvij. & Bal. cõsi. lxvj. inter uirum. libro primo. Guido papæ, in l. si uoluntate.

And. Alcia. De Præsump.

f

C. de

C. de dotis promissio. Ioan. Nicolaus.

4 ¶ Et propterea, in contingentia facti, stante† prædicto statuto, quod pater teneatur descendentes suos equaliter tractare: uidi dubitari, cum pater alteri filio minus reliquisset, quia in testamento asserebat, quod ille haberat tales & tales pecunias, quas luserat, seu comessauerat, uel soluerat pro condemnationibus fiscalibus: nunquid standum esset tali assertioni, concurrentibus aliquibus coniecturis, puta, quia in rationibus testatoris ita apparebat & ex moribus eius erant uerè similes, & etiam maior pars quantitatum uerificabatur per testes, & uidetur quod sic, per supradicta, & quod not. Paul. de castro in consi. cccj. ad bene examinandum. in secunda columna. in primo. Angelus de aret. in §. actionum. institu. de actio. 5 Corne. consi. lxxxj. in penultima colum. in. iij. ubi† statur libro tutoris de expensis pro pupillo factis, quando sunt uerisimiles: & maior pars uerificatur. Et ratio est, quia tali casu, sufficit probatio præsumptiua & per coniecturas. licet Iason in repetitione legis admonendi, in. ly. col. ff. de iureiuran. generaliter intelligat, & male.

XVII. PRÆSVMPATIO.

1 Auus præsumitur dotare nepotem contemplatione filij. Intellige ut nu. 2. & sequen. Dos data ab auo nepti: an debeat per neptem imputari in legitimam quam debet habere in bonis patris. & nu. 3.

4 Dos data nepti, an sit computanda ipsi filio in legitimam

legitimam.latiſſime diſputatur.

Decimoſeptimo,†praſumitur auus dotare neptem cō
templatione filij.l.dedit.ff.de collatio. Et propter
ea inferitur,quòd neptis debeat ſibi computare iſtam do-
tem in legitimam quam debet habere in bonis patris, ut
dicunt Angelus Alexan.& moder.in.l.in quartam.ff. ad
legem ſalcidiam.Angel.conſi.lxxviij.ioan.Philippi.Alex.
conſi.clxxix.in.v.

Decimaſepti-
ma praſum-
ptio.

¶ **A D D I T I O.** ¶ Idem uult præceptor meus D.à Ri-
pa in dicta lege in quartam.nume.ccvi.allegat idem uel-
le Barto.in d.conſilio centeſimotrigetiſimo primo. primo
arguitur. Ioan.Nicolaus.

2 ¶ Nifi†pater dediſſet dotem contemplatione ipſius
neptis,non autem propter filium.l.auus.ff. de iure dotiũ.
Iſtud autem cognoscitur,quando dos datur nomine ipſius
neptis ſimpliciter prout dicitur in dicta lege auus. ſecus
eſt in dubio:uel ſi daretur nomine filij:quo caſu, proce-
dit.d.lex dedit dotem.Et ita dicit glo.in.d.l.auus, & ibi
Raph.Fulgo.dic it eam approbari à doctõribus, licet ipſe
non teneat per dictã legẽ dedit,ibi,propter me filia meæ
nomine dedit.Sed reſponde,quòd gloſſator fortè habuit
in text.meo nomine,quòd mihi magis placet.Item illa
propter me,ſatis declarant intentionem aui. Et ſupra-
3 dicta†praſumptio procedit in dote quam auus tene-
tur propter filium dare nepti.l. & ideo.§. ſina.ff. de in-
rem uerſo.l.proſecticia.§. ſi filiũſfamilias.ff. de iure do-
tium.Sed in his,ad quæ auus nō teneretur, praſumitur
potius datũ cōtēplatione ipſius,quàm filij,unde eſt aduẽ-

f 2 titium

titium, ut est glo. in .l. quæsitum, in principio. ubi Barto. & alij. ff. de lega. i. & in .l. qui in aliena. §. interdum, ubi Iason late. ff. de acquirenda hæreditate. Alexan. consi. viij. 4 in .iij. colum. in .iij. uolumi. ¶ Sed dubia † questio est, nunquid dos data nepti computanda sit in legitimam ipsi filio. & Cyn. in lege scimus, in .v. questio. C. de inofficio. testamē. dicit quod sic: quia dos processit de bonis aui, & prosequuta est filium. unde imputatur .l. quoniam nouella C. illo eodem titulo. sequitur Alexan. in .d. l. in quartam, & Decius consi. lxxxj. in .iij. columna. declarando ut non procedat, quando constaret, quod dos esset data contem-
platione ipsius neptis: quod mihi placet per supradicta. Item quando filius non haberet de suo unde dotaret, quia tunc uidetur auus dedisse, ut satisficeret proprio debito, ut ibi per eum: de quo dubito, ut infra dicam.

¶ ADDITIO. ¶ Et de hac questio. uide præceptorē meum D. à Ripa. in .d. l. in quartam. folio. lxy. nume. ccij. ubi etiam post Are. consi. xvij. alio modo limitat opinio, Cy. & sequacium, ut non procedat, quādo dos data nepti, nondum erat reuersa ad patrem tempore mortis, ut quia adhuc durabat matrimonium neptis moriente patre, tūc enim non uenit filio imputanda in legitimam secundum glo. & Barto. in .d. dedit dotem. de colla. bono. & comprobat late ut per eum. Ioan. Nicolaus.

¶ Contrarium tenuit Bal. in autent. ex testamento, col. fina. C. de collatio. & in lege fina. in ultima columna. C. de dotis promissione. Areti. cōsi. xvij. in ultima columna. picus in dicta lege in quartam, colum. c. j. pro hoc allega. textus in lege pater filie. ff. de euictio. ubi pater non te-
netur

netur ea conferre, ergo nec imputare in legitimam: quia
 aliàs istud esset modicæ utilitatis. ¶ Tu cōsidera pro eadē
 parte facere: quia aut filius non erat habilis ad dotandū,
 & tunc etiam Alexan. concordat cum ista opinio. quod
 non imputetur ei in legitima. Aut erat diues & habilis
 ad dotandum, & tunc onus non incumbit auo, sed ipsi,
 ut probatur in d. §. filiussāmi. & in dicta lege dedit do-
 tem. Et firmat Bal. in autenti. res quæ, colum. fina. C. com-
 munia de lega. ergo, cū onus non incumbat auo, si det,
 non censebitur dedisse propter filium. iuxta nota. in d. l.
 quæsitum, & in d. §. interdum.

¶ ADDITIO. ¶ Idem tenet præceptor meus Do. à
 Ripa. in dicta lege in quartam. nume. cciiij. ubi hoc limi-
 tat, nisi auus in constitutione dotis iussisset neptem esse ta-
 citam & contentam, & nil ultra petere posse. tunc cen-
 setur dedisse dotem animo compensandi cum legitima.
 quæ peti posset in bonis suis. & sic patris contemplatio-
 ne. l. si adulta. & ibi Bald. & sali. notant. C. de heredit.
 actio. Ioan. Nicolaus.

¶ Quid tenendum? puto opinionem Cv. esse ueriores.
 non obstat. d. l. pater filia, quia tex. loquitur de collatione
 tantum, non de supplemento legitimæ. Et non est bona cō-
 sequentia, non confertur, ergo non computatur in legiti-
 ma. licet econtra sit. l. illud. & ibi Ias. in fine. C. de colla-
 tio. per Bald. in d. l. quoniam nouella, in prima oppo.
 C. de inofficio. testamen. præterea, est considerandum, quod
 intellectus Aret. & Baldi est diuinius ad illum tex-
 tum, quia ibi nihil dicitur, quod auus dederit dotem.
 unde tu aliter intelligas, quia text. procedit arguendo

f 3 hoc

hoc modo. nam uidemus quòd si filius emancipatus dotem dederit filia, & uelit deinde ipse filius succedere patri, non tenetur illam conferre cum fratribus. lege prima in fine. ff. de collatio. dot. l. filium. ff. de collatio. bono. ratio est, quia non est in eius bonis ut ibi dicitur: probatur ergo quòd dos data filia non dicitur in bonis patris: ergo si sit euicta, non debet pater posse agere de euictione, quia res euicta, non est sua amplius, nec habet aliquod ius in bonis suis ad eam. & ita uoluit arguere iuriconsul. ibi: & sic, non facit ad propositum: nec Bal. nec Arct. quia dos illa in dicto casu non prouenerat ab auo, sed de bonis acquisitis per ipsum filium, qui etiam alienauit dando dotem filia: & deinde reperi, quòd ita tenet etiam dominus Bulgarius Senensis in repetitione legis primæ ff. soluto matrimonio.

¶ Nec obstat ratio quam supra feci, quia dato, quòd donata nepoti, censcantur aduenticia, tñ istud pòt limitari, nedum quando ad ea tenebatur auus, sed etiam quando tenebatur pater, quia uidetur auus uoluisse soluere pro filio. dicta lege dedit, & dicto. §. filiusfamilias. Præterea licet Docto. ubique teneant supradictam conclusionem, tamen forte non est uera: & contra eam uidetur text. in lege ut liberis. C. de collatio. capiendo eam generaliter, & sic inducendo. Nam mater, uel auia materna non tenentur dotare filiam, sed istud onus spectat ad patrem. lege neque mater. C. de iure dotium. pone ergo quòd auia materna dotet neptem, an præsumatur fecisse contemplatione filia, & sic, quod datum est, conferatur tanquam profectitium respectu filia, si neptis uelit succedere matri

triercertè sic, ut est ibi textus, & notat Ricardus malum=
bre, Martinus Sillima. Albericus de rosate: quos refert &
sequitur Iason in lege ut nemini, in secunda colum=
na. C. de collatio, & glossa in dicto. §. interdum, & in di=
cta lege quasitum. potest habere aliam rationem si bene
uideatur.

¶ Et ex istis uidetur etiam confundi declaratio domini
Alexand. dum dicit quòd si filius est inhabilis ad dotan=
dum, censetur auus soluisse dotem nepti, tanquam a s alie=
num: unde, nō imputat. nam respondet quòd istud a s alie=
num spectat ad filium, propter cuius inhabilitatem, ipse
auus soluit: ergo uidetur esse profectum ad filium, & de
filio, in neptem. & militat ratio Cyni in dicta lege
scimus.

¶ Nec etiam uidetur uerum, ut non debeat aliquid im=
putari in legitimam: quia solutum sit ex debito. nam ui=
demus quòd dos data filiæ à patre, imputatur in legiti=
mam nepotibus: ut est communis conclusio in dicta lege
in quartam. Et tamen pater dedit tanquam debitum:
solum ergo consideratur, an censeatur profectum de bo=
nis defuncti, ad bona succedentis uel non. & ita sequor
opinio. Cyn. indistinctè, quam etiam tenet dominus Fa=
bia. in repetitio. autent. nouissima, in. vij. q. quaestio. prin=
cipa. C. de inofficio. testamen.

XVIII. PRAESUMPTIO.

1 Donata vxori per cōsanguineos mariti præsūmū
tur donata contemplatione mariti: ideo illi acqui=
runtur

runtur latissi. tamen disput. de veritate. tandem res
ceditur ab hac sententia.

2 Data ambasiatoribus non præsumuntur cons
templatione principis data, sed sua ambasiatorum,
ideo eis quærentur.

Decimaocta
ua præsum
ptio.

Decimooctauo, † donata uxori per consanguineos ma
riti, præsumuntur donata contemplatione ipsius
mariti, & ideo illi acquiruntur. Ita Bartol. Paulus de ca
stro Alexand. & moder. in lege sed & si plures. §. in
arrogato. ff. de uulgari & pupillari. per illum textum
ubi arrogator, qui habet facultatem substituendi pupil
lariter in bonis à se profectis: potest etiam substituere
in his, quæ donata sunt per amicos, uel cognatos
suos. Et si dicatur, istud est propter patriam potesta
tem, quia arrogatus statim ea quasiuit patri. respon
det Raphael Comensis ibi, & melius in consilio
septuagesimotertio. in penultima columna, quòd ille
textus intelligitur etiam in donatis per amicos post
mortem arrogatoris. quo casu, non poterunt ei acqui
ri. quæ responsio, satis est extra uerba textus, quia ille
textus simpliciter procedit, ampliando quòd in prin
cipio dixerat de quarta (quæ propriè est de bonis ipsius
testatoris) ad ista donata ab amicis.

¶ A D D I T I O. ¶ Hanc etiam sententiam Bar
toli sequitur Iason in lege ut liberis. C. de collationibus
in penultima columna. & Angel. areti. in: §. fuerat.
uersiculo quid erit de donationibus factis. institutioni
bus de actionibus. & dominus Ioannes Lupus de pa
lacios Ruuios in solenni repetitione Rubricæ de dona
tionibus

tionibus inter uirum & uxorem. §. quadragesimoquin-
to. quasi per totum. ubi dicit pro hoc facere bonum te-
xtum in lege si quid earum. §. in quibus. de legatis ter-
tio. inducendo ut per eum. quem omnino uide latissime
de hac materia tractantem, & hanc praesumptio-
nem pluribus fundamentis roborantem, & limitan-
tem, ubi etiam respondet his quae pro contraria ad-
ducuntur. Ioan. Nicolaus.

¶ Contrarium in effectu tenuit Baldus in lege cum an-
te. C. de donationibus ante nuptias. Angelus & Roma-
nus in lege ut liberis. C. de collationi. Raphael Co-
mensis & Aretinus in dicto. §. in arrogato, & consu-
luit Roma. consi. clxxij. in proposito themate. per l. si ser-
uus. ff. de dona. inter ui. & uxo ad quem respondent Mo-
der. qd' ex quo ibi maritus uolebat donare uxori, est etiā
uerisimile, quod fratres uellēt illi donare, non autem quod
acquirerent ipsi marito. quae responsio, nō satisfācit, quia
non est uerisimile, quod illi fratres habuerint respectum
ad donationem mariti, quam sciebant iure improbari. l. le-
ges. C. de legi. unde mihi placet ista secūda opinio. Et mo-
ueor. Primo quia uidemus, quod donata per auum nepoti,
censentur aduenticia, nec acquiruntur patri: ut est cōmu-
nis conclusio in. l. quæsitum, in prim. ff. de leg. i. & supra
dixi. Certe idē debemus dicere à fortiori in isto casu, quia
facilius filius acquirit patri, quā uxor marito.

2 ¶ Secundo moueor, quia data Ambasiatoribus, non
praesumuntur data contēplatione principis, sed sua, & eis
quaeruntur ut est cōis opi. in. l. si uero. §. itē quicquid. ff.
solu. matri. ut per Alexan. in. d. §. in arrogato.

f s

ADDI.

¶ ADDITIO. ¶ Et uide de his ambasiatoribus & de hoc dicto per d. Ioan. lupum in repe. rub. de dona. inter uir. §. xlv. col. ij. & col. iij. Ioan. Nicol.

¶ Et licet dicant, quòd istud est propter consuetudinem, quia solent dari munera legatis. l. diuus. ff. de bonis damnato. Certe etiam uidemus, quòd consanguinei solent dare munera sponfis.

¶ Tertio ego non uideo in iure quomodo probetur, quòd dando aliquid uxori, queratur marito: nò enim promissio fit illi, non traditio. Quomodo ergo potest dici, quòd sint mariti. l. traditionibus. C. de pact. Et casus specialis est, quòd mulier cēseatur acquisiuisse de bonis mariti. l. quintus. ff. de dona. inter uir. & uxo. Ad euitandā turpem suspicionē, quæ ratio cessat in casu nostro, unde datò quòd sit uerum, quòd acquisiuerit contemplatione eius non sequitur, ergo debet illi restituere. Et ista quæ sita tali contemplatione, solū sunt in consideratione in filijsfamilias: quia, quicquid acquirūt patri acquirūt. Et ita loquitur d. l. cū oportet, in prin. C. de bo. quæ lib. & d. §. in arrogato. In quo etiam est aduertendum, quòd ibi agebatur in aliquo fauore pupilli, quòd pater posset sibi substituere pupillariter: nedum in bonis à patre prouenientibus, sed etiam à cognatis uel amicis. Nec propter hoc ipse illis priuatur. Quod non est in casu nostro: ubi mulier etiam uiuens cogeretur restituere marito.

¶ ADDITIO. ¶ Et pro hac ultima sententia quòd nò acquirantur marito sed uxori quāuis à consanguineis mariti donatio processerit, facit text. in l. si mater. C. de dona. ante nup. quem sic allegat & ad hoc inducit Bal. consil.

consil. ccxv. facta super quibus. in iiij. lib. Idem. probat
tex. in l. si consentiente. eo. titu. de dona. ante nup. ubi si
sponsus donauit sponsae mancipia matris ipsius sponsi,
ea consentiente, erunt propria ipsius sponsae, et illa tras
mittit ad suos heredes, ecce quomodo donatio in effectum
fuit facta à matre sponsi cuius mancipia erant, sed nihilo
minus efficiuntur sponsae cui donata fuerunt. Ioan. Nico.

PRAESUMPTIO. XIX.

- 1 Supposita non praesumitur, quam ambo paren
tes habent sibi charam.
- 2 Matri asseueranti filiam suppositam non credi
tur.

Decimononio nõ tpraesumitur supposita esse, quã am
bo parentes habet sibi charam. l. 1. §. ad quaestionẽ. ff.
de questio. Et propterea, in tali casu requirerentur ma
nifestiores probationes, ex quo accusator haberet ta
lem praesumptionem contra se. iuxta nota. in l. fina. ff.
2 quod met. cau. Imò etiam si mater tasseueret filiã sup
positam, non crederetur eius dicto. l. fina. ff. de proba
tio. Bald. consilio. lxxiiij. in primo uolumine. et quod no
ta. in l. filium diffinimus. ff. de his qui sunt sui uel
alieni iur. de filio fatuo, qui ad simplicem assertionem
matris attestantis quòd non erat filius regis, renun
ciauit regno.

Decimano
na praesum
ptio.

¶ **ADDITIO.** ¶ Idem not. Cin. in l. si uicinis. C. de
nuptijs. et Floria. de sancto Pet. in d. l. fina. §. primo, per
illum tex. de probat. Hippol. in l. 1. §. ad quaestionem. ad
finem

finem. ff. de quaestio. faciunt latè tradita per Felin. post alios in capi. per tuas. colum. iij. & iiij. extra de probatio. Ioan. Nicol.

PRAESUMPTIO XX.

- 1 Affectio praesumitur in coniunctis.
- 2 Minor si permiserit labi annum & diem sibi datum ex forma statuti ad luendum rem paternam, potest petere se in integrum restitui.

Vigesima
praesumptio.

Vigesimo, † praesumitur affectio in coniunctis. l. cum seruus extero. ff. manda. ubi probatur, quod talis affectio habetur in consideratione in iudicijs bonae fidei. de quo dicendum est, ut dixi in tractatu meo, quod inter est. Et ista affectio est sufficiens etiam ad restitutionem in integrum. l. si in emptione. ff. de mino. per quem text. 2 probatur, † quod si minor permiserit labi annum & diem sibi datum ex forma statuti ad luendum rem paternam, sibi competit restitutio in integrum aduersus lapsum illius temporis, quia praesumitur laesus ex uerisimili affectione, quod res fuerit paterna. Ita tenent moder. repet. in l. quatenus, in xj. col. de regu. iur. & in l. dudum. C. de contrahen. emptio. col. j.

PRAESUMPTIO XXI.

- 1 Contraxisse metu non praesumitur qui contraxit interuenientibus affinibus & consanguineis.
- 2 Tutores quando aliquid faciunt pro pupillis, ne postea teneantur, faciant ponere in instrumento, quod

quod illud est actum coram consanguineis pupilli
Intellige & restringe vt ibi.

Vigesimoprimo, † non praesumitur per metum con- Vigesimapri
traxisse, qui contraxit interuenientibus affinibus et ma praesum-
consanguineis suis. l. transactionem quae dominij. C. de ptio.
transactio. ubi docto. glo. & Bal. in l. polla. C. de his quib.
ut indig. & docto. in capitu. causam matrimonij, supra
de officio delega.

¶ ADDITIO. ¶ Vide etiam Barto. in l. frater à
fratre. colum. penul. uersicu. tertio quero quid in con-
tractu emptionis. ff. de condictio. indebiti. & in l. j. C. de
praed. decurio. lib. x. Alexan. in l. si cum dotem §. eo au-
tem tempore. ff. sol. matrimo. Deci. notabi. consi. ccxxxij.
dura. colum. ij. & consilio. ccxix. uiso puncto, ubi etiam
limitat & allegat Angel. consil. ccxv. thema tale. col.
fina. Adde etiam Socinum consi. cclxiiij. capio primum.
colum. vj. uersicu. sed adhuc uidentur, in secundo libro,
& Stepha. Bertran. consi. iiij. uisis hincinde. colum. vj.
refert & sequitur domi. Tiraquel. in repeti. l. si unquam,
in uerbo, suscepit liberos. pag. 298. nu. 197. C. de reuo-
can. dona. etiam limitantes hanc praesumptionem pro-
cedere dummodo adsit praesentia plurium (saltem duo-
rum) consanguineorum, alioqui non sufficeret unius
praesentia. Adde etiam quod ex hac praesumptione col-
ligitur ratio illius statuti, quod in contractibus mulie-
rum uel minorum requiratur praesentia duorum propin-
quorum. ea enim est ratio, quia propinquorum praesentia arguit omnem dolum & metum abesse. hanc ra-
tionem tradunt Barto. Bald. & Ias. in dicta l. transactio
nem

nem. Adijce, quòd sicut qui præscentibus consanguineis contraxit non præsimitur metu contraxisse, ut dixi: ita qui præscentibus consanguineis testatus est, nò præsimitur dolo uel metu inductus ad testandum, secundum Barto. in l. si. ff. si quis aliq. test. prohib. & Bald. in l. i. C. illo titul. Ioan. Nicol.

¶ Facit quod not. Bartholo. Veroneñ. in caute. xxliij. incipiente, ratione. ubi consuluit † tutoribus quòd quando aliquid faciunt pro pupillis, nè postea ipsi teneantur, quòd faciant scribere & apparere in instrumento quod est factum coram amicis & consanguineis pupilli, alleg. Bald. in dicta l. polla, & sequitur Curt. in consi. xliij. in vj. col.

¶ ADDITIO. ¶ Præscentia enim consanguineorum facit præsumi dolum abesse in tutore, secundum Pau. & Ias. post Bald. in dicta l. polla. Bald. in cap. i. col. viij, qui feud. dare poss. Iason in l. prima, ad finem. C. de transactio. Ioan. Nicol.

¶ Quòd dictum non potest esse uerum, alio non probato. aliàs, si essemus in casu, in quo lex præsumeret dolum tutoris. De quibus nota. in l. etiam. C. si tutor interue. nò crederem, quòd simplex præscentia propinquorum excusaret, quia uerisimiliter ipsi potuerunt sequi consiliu tutoris, ad quem principaliter pertinebat. argu. l. si. ff. ubi pupil. educari deb. & l. primæ. §. denunciare, siue fina. de uentre inspici. Nec tex. in d. l. transactionem, obstat: quia loquitur in metu, in quo est differentia à dolo, quia potest aliquis etiam aperte, & coram populo decipi. l. i. in princi. ff. de dolo. quod non est in metu.

¶ Præs

¶ *Præterea, sicut ibi non obstante tali præsentia, admittuntur probationes apertissimæ, ut dicit gloss. Bald. & Docto. ergo idem de præsumptionibus iuris, quæ illis equipollēt. l. licet imperator, cum concordan. ff. de lega. 1. ut supra dixi.*

¶ **ADDITIONO.** ¶ *Quod dictum est præsentiam amicorum seu consanguineorum facere præsumere dolum, & metum abesse, extende ut idem operetur præsentia iudicis, secundum Barto. in dicta l. frater à fratre, uersiculo tertio quæro quid in contractu emptionis. colum. penulti. & Barto. in dicta lege prima. C. de præd. decu. & Imol. & Angel. in l. prima. §. fuit quæsitum. ff. ad trebel. Ioan. Nicol.*

PRAESUMPTIO. XXII.

1 Consanguinei & affines non præsumuntur omifuri defensionem consanguinei sui.

Consanguineus nō præsumitur indefensus, ex quo verosimile est quod saltem consanguineus vel affines eum defendent.

2 Consanguinei prius admittuntur ad tutelam & omnibus præferuntur

Vitricus si petatur a priuigno in curatorem an præferatur consanguineis contradicentibus & curam volentibus.

3 Præsumptio non est contra accusatum, quævis consanguinei impediunt examinationem testium.

Vigesima se =

Vigesimo secundo, † præsumuntur consanguinei & cunda præ =
affines non omifuri defensionem consanguinei sui sumptio.,

l. hæc

l. hęc autem. §. primo. ff. ex quib. cau. in possessio. ea. ex quo sequitur, quod non pręsumatur indefensus, ex quo uerisimile est, quod saltem affines uel amici eum defendent, ut not. Bald. in l. iij. §. si reus. ff. iudica. solui, & per Bald. in rubri. C. de successio. edic. Et propterea, ubi agitur de ulciscendo mortem eius, illi debent ceteris in accusatione pręferri etiam si pauperes. l. si plures. ff. de accusatione. ubi glo. Et ex hac ratione prius etiam admittentur ad tutelam. §. ex his, in autenti. de hered. ab intesta. uenien. Dicit tamen Hubertus de Bobio, quem refert & sequitur Alberi. de Rosa. in l. fina. de contra. iudi. tutel. quod si adultus petat uitricum in curatorem, & agnati contradicant, quia uelint ipsi pręferri: quod tamen debet iudex constituere uitricum. Et ita dicit se obtinuisse de facto. Et istud ego puto uerum, nisi iudex cognosceret adultum istud petere per imprudentiam & simplicitatem, quia tunc poterit ex iusta causa pręferre consanguineum. lege prima, in fine. ff. de minori. Et ad supradicta facit, quia non pręsumuntur colludere, qui suam, uel suorum iniuriam accusando prosequuntur. l. prima. C. de fal. l. prima, in fine. ff. de carbo. edict. 3 Adde tamen quod not. Bald. in l. prima, in fine. C. si qua. prędi. potest. ubi dicit, quod non est pręsumptio contra aliquem accusatum: quamuis sui consanguinei impediant examinationem testium, ut per Abba. anti. in l. constitutus, supra de testib.

PRAESUMPTIO. XXIII.

- 1 Frater non pręsumitur odio persequi fratrem,
imo

Imo est verisimile q̄ alter alterum diligit.

Frater an & quando sit legitimus testis in causa fratris: & quando non. late cum consequentibus nu.

1. Debitor qui ubi cessit dies non satisfecit creditori dicitur illum iniuria afficere.

2. Executor cui testator mādauit quod satisfaciat de omnibus iniurijs, debet satisfacere pro debitis quorum dies iam venerat.

Conseruator es 'qui secundū bullam debent cognoscere contra iniuriantes monasterijs, poterunt compellere ad solutionem debitores nolentes soluere: de veritatē tamen vide nu. 4.

3. Frater testificans pro fratre non est testis omni exceptione maior.

4. Iniuria quæ sit a fratre fratri dicitur grauior q̄ quæ fieret ab alijs.

Pater debet fratres æqualiter tractare ne inter eos oriatur inuidia: ideo in dubio sit interpretatio pro eorum æqualitate.

Sed an idem ubi agitur de bonis ipsorum fratrum. vide nume. 7.

Vigesimotertio, ¶ non præsumitur odium inter fratres, imò est uerisimile, quòd alter alterum diligit, cap. literas, in fra eod. Ista tamen præsumptio non impedit, quin frater sit idoneus testis in causa fratris, ut per Barto. in l. qui testamento. ff. de testamen. nisi in ea causa ageretur etiam de interesse suo: puta, quia litigaretur super bonis cōmunibus, aut tractaretur de iniuria illata fratri, quia censeretur etiam illata ipsi. l. lex cornelia. ff. de iniur. uel effemus in causa ualde graui, puta criminali, uel ciuili magnæ importantiæ, ut per Moder. in dicto cap. literas.

Vigesimater
tia præsum
ptio.

And. Alci. De Præsump.

2

¶ ADDI

¶ ADDITIO. ¶ Adde gl.no.ubi Inno. & Imo. in ca. insinuante. de offi. deleg. Bal. & Salice. in lege parentes. C. de probationibus. feli. late in. c. in literis. colum. fina. extra. de testibus. latius in capitulo cum oporteat. ubi etiam alij scrib. columna. iij. iij. & .v. de accusa. & in dicto capitulo literas. cum concor. ibi traditis & Stepha. Bertran. consi. ccxij. supposita. colum. iij. in primo uolumine nouissimorum. & per Alexan. in additioni. Barto. in dicta lege qui testamento. §. i. ubi etiam Andreas Poma te in nouissimis additioni. Qui omnes limitant dummodo non sint sub potestate eiusdem patris, uel nisi simul habent. per glo. in dicta lege parentes, & glo. in capitu. consanguinei. iij. questione quinta. Quod autem dictum est fratrem in causa criminali non fore testem idoneum pro fratre (ut etiam consuluit Alexan. consi. lxx. uiso processu. columna penultima, in primo) limita non procedere circa probandum defensionem, est enim tunc frater legitimus testis in causa defensionis fratris in causa criminali, mota criminaliter, & per modum inquisitionis, uel ad instantia fratris. Ideo, frater impetitus de homicidio potest probare per fratrem quod fecit homicidium ad sui defensionem. ista tradunt Bald. & apertius Salice. in dicta lege parentes. Alexan. not. consi. ccxij. uisis & discussis. columna fina. libro secundo. & consi. cxix. uiso processu inquisitionis. columna secunda. in septimo uolumine, & consilio quarto. ad fin. in .vj. uolu. Aret. in maleficijs, in uerbo & dictus titius se defendendo. columna septima. uersiculo quero sicut & c. Felinus in dicto capitulo cum oporteat. in quinto nota. uersiculo quinto limita nisi frater.

Floria.

Floria. in lege testis idoneus. ff. de testibus. Hippo. in lege unius. §. cogniturum. uersiculo uidemus etiam quod frater numero. liij. de quaestioni. & sing. ccccvij. tractant docto. Ioan. Nicolaus.

¶ Sed tu aduerte, quia etiam in causa modica pecunia-
 2 ria uideretur fratrem admitti non debere: nam † lapso tempore, non satisfaciens creditori, dicitur eum afficere iniuria: quia iniuste & dolose agit, qui retinet alienum. lege secunda. §. circa. ff. de doli exceptio. Et propterea, dicit Specul. in titulo de instrumen. edit. §. nunc uero aliqua, uersiculo. lxxiij. De hoc autem quaeritur,
 3 quod † executor, cui testator mandauit quod satisfaciat de omnibus iniurijs seu forfactis, debet satisfacere creditoribus pro debitis, quorum dies uenerat, uiuente testatore. Ad idem quod nota. Guid. papae in decisio. Delphi. quaestio. xviij. in fine. ubi dicit, quod cum in Bullis Conservatorum dicatur, quod cognoscant contra iniurias monasterijs &c. quod poterunt compellere ad solutionem debitores nolentes soluere. Ex quo, illi non satisfaciendo, dicuntur iniuriari. modo hoc stante, uideretur fratrem debere reijci à testimonio, ex quo non est idoneus testis, ubi agitur de iniuria, quae fiat fratri, ut supra dictum est. Sed responde, quod non est idoneus, quando capitur iniuria in specie, pro contumelia, uel conuicio. Et ita procedit dicta lex, lex cornelia, non quando capitur in genere, pro omni eo quod non iure fit, secundum legem primam, in princi. ff. de iniur. nam non credo istum debitorem non soluentem dici facere iniuriam in specie, sed in genere tantum. Et propterea † decisio Guido. papae non est uera,

Et confunditur per tex. in capitulo primo, infra de offi. delega. in. vi. Et per rationem, quia in rescriptis, uerba capiuntur in specie, capitu. rodolphus. supra de rescriptis ptis. Aduerte tamē quia licet frater testificetur pro fratre, non tamen est omni exceptione maior, ut per Bal. in lege fina. in secunda columna. C. de probatio. Et erit arbitrium iudici, quam illi fidem adhibeat, iuxta illud, tu magis scire potes. l. iij. §. primo. ff. de testi. Et ita dicit Specula. in titu. de teste. in. ij. col. §. i.

¶ ADDITIO. ¶ Ita etiam declarat Alexan. consilio xij. ex his que in themate. col. penul. in primo uolumi. Feli. in. c. cū oporteat. in. v. notabili, de accusa. Idem Feli. in capitu. literas. col. ij. uersiculo prædicta limita. de præsumptio, Ioan. Nicolaus.

6 ¶ Adde etiam ad supradicta, quod iniuria que fit à fratre fratri, dicitur grauior, quàm si fieret ab alijs. l. cū oportet. ubi Cy. Bald. Paul. de castro. C. de bo. que lib. Et inter fratres de facili oritur discordia. unde patres debēt eos tractare equaliter, nè crescat inuidia. l. fina. §. sin autem. C. de bon. que liber. Et l. cum pater. §. euctis. ff. de legatis. ij.

¶ ADDITIO. ¶ Vide lucam de penna in. l. cum allegas. col. ij. de castren. pecul. mili. lib. xij. Cor consi. cxxvij. col. i. in. iij. Deci. consi. cclv. casus de quo. in fi.

7 ¶ Vnde in dubio fit interpretatio pro eorum equalitate. Lut. liberis l. illud. C. de collatio. Sed, et nunquid idem est, ubi agitur de bonis ipsorum fratrum, puta quia aliquis instituit heredes ambos fratres suos? putarem quod sic, quia eadem ferē ratio militat. Et quia ex paritate gradus præsumi

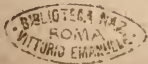
presumitur paritas amoris. d. l. dedit. ff. de collatio. bono.

XXIIII. PRAESUMPTIO.

- 1 Incontnens an praesumatur ille cuius pater fuit incontnens.
- 2 Statuti disponentis quod in certis casibus filius teneatur pro delicto patris: quæ sint rationes.
- 3 Rationes duæ ubi sunt in statuto, sublata vna ratione, militante alia, adhuc militat statutum.

Vigesimoquarto, †presumitur incontnens ille, cuius pater fuit incontnens, ut per Io. and. in ca. semel malus, de regulis iuris, in. vi. et probatur in capitu. primo, et in capi. si gens Anglorum. l. vi. distinctio. Sed ista praesumptio inducit solum suspicionem, praeterquam in casibus, in quibus est à iure approbata: ueluti in dicto capi. i. et ubi propter delicta patrum filij puniuntur, ut in. §. quod autem, ea. distinctio. et tex. in. l. quisquis. §. filij. C. ad. l. iul. maiesta. ubi in filiis paterni criminis exempla meritiuntur. Et istud notandum est †ad statuta disponentia in certis casibus filium teneri pro crimine patris: nam non habent solam illam rationem, quod illud sit, quia pater facilius abstinebit à tali delicto, si uideat etiã filios suos puniri, ut per Bar. in. l. iure prouisum. C. de fabricensibus. li. x. et Anchara. in repetitio. cap. primi, supra de consti. in xi. principali, q. col. vij. Sed etiam, quia praesumitur filium talia facturum per supradicta. Et propterea, licet cessaret prima ratio, puta quia probaretur patrem fuisse inimicum capitalem filio. de quo per Decium consil. lxxiij.

Vigesima
quarta praesumptio.

tamen militaret ista secunda. Et facit, quia statuentes præsumuntur moti pluribus rationibus non autem una tantum, ut dicit Salice. in l. quamuis. C. de fideicommissis. 3 Et ubi statutum habet duas rationes, quamuis una deficiat, tamen militat adhuc dispositio, ut dicit Salice. in l. si serui. C. de noxal. quem sequitur Alexan. in l. si cōstan te, in v. col. ff. soluto matrimo.

¶ ADDITIO. ¶ Quoties enim alicuius dispositionis sunt plures rationes finales, una cessante, nō tamen cessat dispositio. §. affinitatis. insti. de nupt. tex. cum glo. Et ibi etiam præceptor meus domi à Ripa. in. l. si uentri. §. in bonis. ff. de priuile. credi. glo. not. in lege si quis ad exhibendū. ff. de exceptio. rei iudica. Et Bartolus per illum textum in l. liberorum. §. i. ff. de his qui not. infamia. Limita tamen Et declara ut per Panormi. in capitu. quoniam. §. porro. uersiculo sin autem. per illum textum, extra ut lite nō contesta. quem refert Et sequitur Ias. in lege in testamento. colum. xiiij. C. de testa. milit. Et uide de his Nicolaū præsidem in centuria sua locorum legaliū fol. xvj. uerso. Et fol. lvj. Ioan. Nicolaus.

¶ Sed tamen cū sumus in materia pœnali, melius est capere mitiorem præsumptionem. Et sic, quod ista secunda non sufficiat, nisi adsit prima præsumptio, de qua in d. l. iure prouisum, quæ est efficacior. facit lex si familia. ff. de iurisdictione omnium iudicum. Et glo. in l. fina. in uerbo autoritas. ff. de diuortijs. Et ita limitatur illud dictū Salic.

XXV. PRAESUMPTIO.

- 2 Acquisita per vnum ex fratribus simul post mortem

mortē fratris habitantibus, an præsumentur acqui-
sita de communi.

Societas quando præsumatur inter fratres simul ha-
bitantes: & quando non.

2 Societas dicitur leonina & nō valet quādo vnus
sociorum potest lucrari & nihil perdere.

3 Fratrum vnus ex simul habitantibus si in libris
suis fecit domum creditricem & se constituit debito-
rem de aliqua summa, an iste actus declaret anis-
mum suum non esse quod sit contracta societas.

4 Doctor qui post mortem patris simul cum fra-
tribus habitauerit, & multa bona acquisierit ex
quasi castrensi peculio, an illa sint cōmunia an sua
tantum.

Vigesimo quinto, quæ sita per alterum ex fratribus si-
mul post mortem patris habitantibus præsumen-
tur de communi. argumen. l. si fratris. ff. pro socio. &
per specula. in titu. de iudic. §. sequitur uidere de commu-
nibus iudicijs. Sed aduerte, quia ista est alta quæstio, quam
posuit Barto. in l. titium. §. altero. ff. de administra. tutor.
& Bal. in l. si patruus. C. communia utriusq; iudic. las.
in l. prima. C. qui testamen. facere pos. Et communiter cō-
cluditur, quod si simul cum hereditate indiuisa post mor-
tem patris uixerint, lucra communicauerint, de superlu-
cratis inuicem alter alteri rationem non reddiderint, præ-
sumi societatem.

Vigesima
quinta præ-
sumptio.

¶ **ADDITION.** ¶ Ultra Alex. & lud. Roma. Ancha. &
alios plures in uarijs consilijs allegatis per las. in l. pri-
ma. C. qui testamen. facere possunt. uide Pau. cōsi. cccxlix.
ex die quo. in primo uolumine nouissimo. Corne. consil.
xxiiij. uisis nonnullis. colum. ij. in primo uolu. & consi.

xxvij. in hac. col. ij. in secundo. & consi. ccxcix. præmittē
 dum. in. iij. lib. & consi. cxxij. circa præsentem. ij. li. So-
 ci. consi. iij. in quarto lib. Cepol. in consilijs ciuilibus. cō-
 silio. xl. quidam. A. Dec. cōsi. lxvj. de duobus ubi per duas
 columnas. & consi. lxvij. pro resolutione. ubi allegat plu-
 res concor. & consi. xxj. uiso puncto. in princi. ubi ponit
 quæ requirantur ad hoc ut dicatur cōtracta inter fratres
 illa tacita societas. & idem ponit consilio. cccccxxvij. in
 casu de quo. & consi. cccccxlviij. uisa consultatione. &
 Stepha. Bertrandi in consilio. xxxix. Christi in primis. la-
 tiſſimè col. ij. & .iij. & consi. xxvij. ex casu mihi. colum.
 penul. in secundo uolumine nouiſſimorum. Ioan. Rubeū
 Alexandrinum consi. lxxxvij. ui sis. & Ioann. fabri. in. §.
 primo. insti. pro socio. Ioan. Nicolaus.

¶ Fallit respectu eius, qui non haberet consensum: puta,
 si aliquis esset pupillus, uel ſeriosus: nisi pupillus habe-
 ret tutorem, cum quo essent facti isti actus sociales no-
 mine pupilli: uel factus adultus, quo tempore habet con-
 sensum, ratificauerit: argumento. l. si pupillus. ff. de no-
 uatio.

¶ ADDITIO. ¶ Quod cum pupillo non censea-
 tur contracta tacita societas ex cōmunionem & actibus so-
 cialibus, nisi pubes factus ratū habuerit, ultra Ias. & alios
 allegatos hic per dominum meū, Vide Alex. consi. xxxvij.
 consideratis. col. ij. & latius in seq. in. iij. li. & cōsi. xlix.
 maturè ponderatis, in primo. Bologni. consi. vij. colū. ij.
 Pau. cōsi. cccxlx. ex die. col. ij. in primo uolu. nouis. Cepol.
 in. d. consi. xl. quidā. A. Corne. consi. ccxiiij. Philippus in
 iij. lib. Deci. d. consi. xxj. uiso puncto. col. j. Steph. Bertrā.
 consilio

consi. xxvij. ex casu. in fi. in secundo uolu. nouissimorum
 Et consi. lxiij. quamuis. colum. ij. in primo uolumi. nouissi-
 morum. Ioan. Nicolaus.

¶ Item fallit, quando omnes isti fratres essent nobiles, et
 ex negocijs non lucrarentur, sed uiueret de redditibus suis.

¶ Item quando alter tantum esset mercator, alij nihil age-
 rent, secus si etiā ipsi lucrarentur, et lucra quāuis diffor-
 mia cōicarent, ut habetur latissimè in locis supra allega.

¶ ADDITIO. ¶ Vide Cor. consi. ccxcix. pramittendum.
 col. j. in. iiij. uolu. ubi allegat concor. Et consi. ix. pramit-
 tendum. in primo. Ioan. de anania ubi etiam Bolog. consi.
 lxy. uiso puncto. Et Alex. consi. xxiiij. uisis dubijs. in. iiij.
 Et consi. xlix. in primo. Ioan. Nicolaus.

¶ Sed tamen cōsidera primo circa regulā, quia isto modo
 cōiunctio sanguinis nihil operatur, ex quo etiā in extra-
 neis idē esset: cū illi actus nō possint fieri citra ius et
 nomē societatis. arg. l. pro herede. ff. de acqui. h. e. unde pu-
 to quod licet in extraneis nō induceretur societas, nisi ea-
 tenus quatenus cōstaret eos cōicasse: in fratribus, censere-
 tur uniuersorū bonorū, nisi cōstaret de actibus repugnāti-
 bus. puta quia tantūmodo cōicassent lucra unius negocia-
 tionis, et nō alia. Et ita itelligo Bar. in. d. §. altero, in fine.

¶ Secūdo aduerte ad primā fallentiā, quia uidetur dubita-
 bilis et satis iniqua. nā dato quod unus ex istis cohabitā-
 tibus fuisset tutor, nō deberet præsumi pupillus cōsensisse
 se, ex quo nō habet cōsensum absq; tutore, et tutor non
 potuit illi autorari, quia in facto proprio. l. j. ff. de autori-
 tuto. iniquitas uero resultat tenēdo quod pupillus possit
 ratificare ex postfacto: nā cū de natura societatis sit,

ut par causa sit sociorum, alia societas dicatur leonina. l. si non fuerit. §. aristo. ff. pro socio. imò non ualet societas, quando unus ex socijs potest lucrari, & nunquam perdere de capitali, ut est glo. in cap. plerique. xiiij. quæst. iij. Bald. & docto. in l. i. C. pro socio, & per Soci. consilio cclxv. in secunda dubita. sequeretur quòd pupillus nunquam posset nisi lucrari, quia ubi esset adultus, si uideret negotiationem habuisse lucrum ratificaret, alias non. Certe est iniquum, præsertim cum ipse nihil exercuerit propter etatem, fratres uerò sic. ¶ Tertio aduerte, quia do. Deci. in consi. xxj. in iij. col. limitat alio modo prædictam conclusionem, quando unus ex fratribus in libris suis fecit domum creditricem, & se constituit debitorem de aliqua summa. Nam iste actus declarat intentionem suam non esse, quòd contracta sit societas: Et dicit hoc esse indubitabile. Puto istud multum residere in arbitrio iudicis, qui ex tali coniectura simplici nõ recedet à regula: quia solent mercatores etiam tenere rationes separatas domus: non ut dissensus à societate arguatur, sed ut sciant quas pecunias accipiunt de pecunijs deputatis in usum domus: & qd de alijs quæ deputatæ sunt ad mercimonia.

4 Sed, quid dicemus de doctoribus? nõquid si aliquis doctor multa bona acquisiuerit ex quasi castrensi peculio sint cõmunia, an uerò sint sua tantum, dato quòd steterit in cõmuniõne, & concurrant ceteræ præsumptiones inducentes societatem, uideretur quòd non, ex quo talia bona non conferunt, ut dicit Bar. in l. iubemus. C. de silentia. lib. xij. & in terminis firmat Ro. in cõsi. cxlv. præsentis consultationis, circa medium. & refert Ias. in auten. quòd locum,

cum, in v. col. C. collatio. Mouetur simpliciter, quia talia
lucra sunt praecipua ipsis, nec acquiruntur patri, quam-
uis sint in patria potestate. l. fori. C. de aduoca. diuerso. iu-
di. l. uelut. C. de assessor. l. fina. C. de offic. testamen. Sed
puto quod contraria pars sit uerior, quod imò etiam illa
sunt communia, ut decidit Bald. in l. prator. §. sed & fi-
lius. ff. de edendo. Et est de mente Baldi & Salice. in d.
l. si patruus, quos allegat et sequitur Ias. in dicta l. prima,
& consuluit Benedic. de perus. in consi. cxlij. incipiente,
cum uiso & considerato. Nec obstat ratio Roma. quia
non est arguendum de collatione ad societatem, Ex quo
collatio habet locum, etiam aduersus inuitos: merito castre-
sia fuerunt priuilegiata, ne conferantur, sed societas
inducitur ex tacito consensu cohabitantium: Et sicut fa-
ctuum esset dicere, quod de eis non potuisset contrahi so-
cietas expresse, Ita dicendum est posse contrahi tacite. l.
cum quid. ff. si cer. peti. Nec quantum ad hoc reperiun-
tur priuilegiata castrensia: ergo nostrum non est ea exten-
dere, ut nota. in capi. olim, infra de uerborum significa-
tio. praesertim ad casum ubi est alia ratio. Nam cum iu-
re patrie potestatis pater occuparet olim omnia quasi-
ta per filium, etiam eo inuito. l. placet. ff. de acquiren. hæ-
redita. l. cum oportet, in principio. C. de bonis quæ libe-
fuerunt ista castrensia uel quasi priuilegiata, ne ac-
quirerentur ipsi patri. Et propterea, non conferun-
tur, quia ratio collationis cessat in isto casu, ex quo
conferuntur ea, quæ à patre prouenerunt, uel potuis-
sent ipsi acquiri, si filius permansisset in potestate.
lege prima §. nec in castrense. ff. de collatio. bonorum.
& de

Et declarant Modern. in rubri. C. de collatio. quæ ratio non facit ad propositum in ista materia tacite societatis: Et istud tantomagis procederet, si statutum introduceret societatem ex cohabitatione et communione bonorum post mortem patris, prout erat in casu Benedic. in dicto consilio cxlij. Bene uerum est, quod etiam stante tali statuto, filius in potestate haberet tale peculium præcipuum sibi, et de lucratis uiuente patre, non teneretur quicquid conferre fratribus. Et ita uidetur intelligendus Roma. in dicto consi. secus de lucratis post mortem patris, quia sibi imputet, qui simul cohabitando, et sociales actus faciendo, uidetur contraxisse societatem.

¶ Nec obstat dicta l. iubemus. C. de silentia. libro xij. per quam Lucas de penna ibi tenuit expresse talia lucra non communicari fratribus: quia illa lex propriè loquitur de quesitis uiuente patre: et ratio quæ subditur, ne labores eorum alijs fructum afferant, restringitur secundum subiectam materiam. l. si cum uno. ff. loca. nec etiam potest procedere in casu nostro, quia non est absurdum, quod pro labore socij resultet utilitas alteri socio: imò istud est de natura societatis. dicta lege si non fuerit, cum similibus.

PRAESUMPTIO XXVI.

1. Pater præsumitur dotasse filiam de proprijs facultatibus: non de bonis ipsius filię.
Dotis in instrumento si dicatur, quam dotem promisit dictus pater computato in ea omni eo, quod ipsi filię debetur, tam de bonis maternis quam paternis,

ternis, hoc non obstante censetur dos data de bonis paternis: & poterit filia materna bona petere. & quæ ratio. nu. 5. de veritate dicti nu. 6.

1 Pater cur in dubio præsumatur de suo dotasse filiam.

3 Dos loco legitimæ est, & in illam imputatur.

4 Donatio inter coniunctos de facili præsumitur.

Vigesimo sexto, præsumitur pater dotasse filiam de proprijs facultatibus: non de bonis ipsius filie. l. fin. xta præsumptio. C. de dotis promissio. ubi ampliatur etiam si pater dixerit se dare dotem de bonis suis, & bonis ipsius filie: quia adhuc si habeat idoneas facultates, censebitur dedisse de suo. Et propterea, dicit do. Bal. Nouel. in tractatu de dote, in sexto priuilegio sextæ partis principa. quod si in instrumento dotis dicatur, quam dotem puta mille promissit dictus pater: computato in ea omni eo, quod ipsi filie debetur: tam de bonis maternis, quam paternis. hoc non obstante, censebitur dos data de bonis paternis: & poterit filia adhuc bona materna petere. Et refert quod ita consuluit una cum domino Ioanne de monte Sperello, ut per eum. ¶ Sed pro intelligentia, uidendū est primo, quæ sit ratio dictæ præsumptionis. Et tex. uidetur dicere, quod istud sit, quia paternum officium est dotare. Ex quo inferunt Alexand. & Aret. in l. prima. ff. solu. matrimonio. quod pater tenetur dotare de proprijs bonis etiam filiam diuitem. Sed ista opinio mihi non placet, & confunditur per dictam legem finalem, quia si pater fuisset in illo casu obligatus, non erat probabile dubium illud, quod ibi deciditur, nec illud datū posset dici esse de mera liberalitate, prout ibi dicitur: quia illa est uera liberalitas,

tas, ad quam nemo compellitur. l. prima. ff. de donatio. Et
 istam partem tenent Iacob. de Arc. & Barto. in l. mu-
 lier. §. cum proponeretur. ff. ad trebellia. Angel. consilio,
 ccix. incipiente, pro decisione dicti Iasonis, & ibi la-
 tissimè per domi. Bulga. Senen. in lege prima. ff. soluto
 matrimonio. Posset tamen contraria opinio defensori,
 quando dos non excederet legitimam, quia sicut legiti-
 ma debetur etiā filie diuiti, ita uidetur de dote tque
 succedit loco legitimæ, & in legitima computatur. lege
 illam. C. de collatio. l. quoniam nouella. C. de inofficioso te-
 stamen. quod potest procedere, ubi solutio dotis ueni-
 ret facienda post mortem patris: quo tempore, debetur
 legitima: aliās, non recederem ab ista alia opinione:
 quicquid dicant ibi moderniores. Et sic apparet, quòd
 ratio Alexand. & Areti. non est uera. unde tu dicas,
 quòd ratio uidetur esse propter coniunctionem sangui-
 nis, & affectionem patris in filiam: quòd præsumatur
 4 ista donatio, tque de facili inter coniunctos præsumi-
 tur: ut habetur in l. quæ dotis, per Barto. & Iaso. ff. solu-
 matrimo. quæ affectio iuncto eo, quòd cura collocandi fi-
 lias, & dandi dotem, ad patrem pertinet. l. qui liberos. ff.
 de ritu nuptia. est sufficiens præsumptio ad donandum,
 quia dans uel promittens dare in dubio præsumitur
 de suo. l. cum proponas. ubi Barto. C. pro socio. Et
 facit, quia grauatus dare certam pecuniam, præsumi-
 tur grauatus dare de suo. l. si decem. l. non uidebatur. l.
 si stichum. §. si hæres. ff. de statulibe. & pater uidetur
 potius soluisse tanquam pater, non tanquam admi-
 nistrator bonorum filie, lege tutor petitus §. primo,
 ff. de

5 ff. de excusationi. tutorum. Videamus † nunc quæ sit ratio ampliacionis. & Ias. & Socin. in dicta lege prima, dicunt, quod quamuis pater dicat se dare de matris & paternis, illa copula non copulat æqualiter secundum naturam suam, legere eos. §. cum in tabulis. ff. de duobus reis. sed potius stat ordine successiuo propter ordinem charitatis & affectionis. lege gallus. §. primo. ff. de liberis & posthum. Quæ ratio, nisi iungatur cum his quæ infra dicam, non est uera, quia communis est in contrarium, quod imò copula suam seruet naturam, nisi ultra affectionem concurrat instituenti necessitas, ut ibi habetur; & certe illa materia est satis differens ab ista. Tu dic, quod ratio colligitur ex fine text. nam pater non potest alienare bona filiorum quorum legitimam habet administrationem, nisi ipsis consentientibus. lege prima. C. de bonis mater. unde uoluit lex quod faceret specialem mentionem quæ bona filiorum daret: ne consensus ipsorum filiorum sit super ambiguo, sed super certo. Et propterea promittendo dotem illo modo, non censetur promisisse de bonis filiorum, nisi in subsidium: ut ibi habetur. Et ex ista ratione confunditur prædicta decisio Bald. not. † quia pater satis exprimit, ex quo uult compensare omnia bona materna: quia qui omne dicit, nihil excludit. l. prima. ff. de lega. 1. Et propterea, non teneo illam decisionem quæ est satis iniqua: contra quam tenet etiam Marianus Soci. in cap. tuæ, de sponsa. Bulga. Soci. & Ias. in dicta l. prima, Corne. consil. xvi. in ultima colum. in tertio uolumine.

Vigesima se-
ptima præ-
sumptio. **V**igesimo septimo, in sermone generali non præsumi-
tur quis loqui in illorum damnum, qui de suo sunt
sanguine. l. obligatione, & l. sequen. ff. de pigno. l. huma-
nitatis. C. de excusatio. tuto. Et per hoc infert Guil. de
Cuni. & Bal. in l. prima. ff. de statu homi. quod licet in le-
gato rerum mearum cõtineantur homines & uasalli mei
l. omnia. §. fina. ff. de lega. ij. non tamen comprehenduntur
illi, quibus testator iunctus esset sanguine.

PRAESUMPTIO. XXVIII.

- 1 Legans rectori alicuius ecclesiæ affini suo præsumitur eius contemplatione & non ecclesiæ legalis: ideo poterit rector de illo ad votum disponere. Ampliatur ut ibi.
- 2 Amico rectori alicuius ecclesiæ relictum, an videatur relictum contemplatione sui, an uero ecclesiæ. Amicus singularis venit appellatione suorum. Amicus potest vindicare iniuriam factam amico tanquam factam attinentibus suis.
- 3 Amicitia magna præponderat fraternitati.
- 4 Donatio facta amico non reuocatur beneficio l. si vnquam. C. de reuo. donat.
- 5 Amicus maximæ amicitiae æquiparatur consanguineis: & disposita in consanguineis procedunt in amico magnæ amicitiae.
- 6 Amicitia magna operatur clausulam codicillæ rem.
- 7 Rectori an incumbat onus probandi sibi a consanguineis vel ab amicis relictum, an uero ipsi ecclesiæ quod non sit.

8 Regula quoties est pro aliquo, onus probandi incumbit alleganti fallentiam.

9 Succedere volens tanquam consanguineus, probare debet consanguinitatem.

Vigesimooctauo. † Si quis legauerit Reſtori alicuius eccleſiæ affini ſuo, præſumitur legaffe contempla-
 tione ipſius, non autem contemplatione eccleſiæ. Et pro-
 pterea, poterit reſtor de legato diſponere ad ſui bene-
 placitum. auten. licentiam. C. de ſacroſanc. eccle. cap. re-
 quiſiſti. infra de teſtamen. per Barto. & docto. ubi Soci.
 multa egregia tradit in. l. ciuibus. ff. de reb. dub. Et iſtud
 procedit, etiam ſi non ſit expreſſum niſi nomen appella-
 tiuum dignitatis, ut probatur in dicto capit. requiſiſti,
 quia adhuc uidetur appoſitum ad demonſtrationem per-
 ſonæ. Et † quod dixi in conſanguineo, habet etiam lo-
 cum in amico, ut ibi per docto. Et facit quod not. Bald.
 in l. prima, colum. xj. C. qui accuſa. non poſ. quòd appella-
 tione ſuorum, uenit etiam ſingularis amicus. Sequitur
 Alexan. in l. ſepe, colum. quinquageſima. ff. de re iudica.
 unde talis poſſet proſequi iniuriã, tanquam factã attinen-
 tibus ſuis. ſecundum Bal. in repeti. capi. ſi pater. infra de
 teſtamen. in ſexto. Bald. conſilio. lxx viij. in quarto. latè
 per Andr. Sicul. in repeti. l. cùm acutiſſimi, colum. xlij.
 & colum. l. C. de fideicom.

¶ **ADDITIONO.** ¶ Quinimo (teſte Tullio officio-
 rum lib. j.) maxima amicicia eſt præſerenda conſanguini-
 tati. inquit enim. Sanguinis coniunctio & beneuolentia
 deuincit charitate homines. magnum eſt enim, eadem mo-
 numenta maiorum, eiſdem uti ſacris, ſepulchra habere
 And. Alcia. De Præſump. h commu

Vigesimao-
 ctua præ-
 ſumptio.

communia, sed omnium societatum nulla præstantior, nulla firmitior, quàm cum uiri boni moribus similes sunt familiaritate coniuncti. Et Valerius ille Maxi. caput septimum lib. quarti sic exorditur. Contemplemur nunc amicitie uinculum potens & præualidum, neque ulla ex parte sanguinis uiribus inferius: hoc etiam certius & exploratius, quòd illud nascendi fortuitum opus, hoc uniuscuiusque solido iudicio inchoata uoluntas contrahit.

3 ¶ Accedat quòd uoluit Albe. de rosa. in lege sed & h. ff. de procu. scilicet quòd magna amicitia est maioris ponderis quàm fraternitas. pro quo allegat tex. in l. cum allegas. C. de castr. pecu. lib. xij.

¶ Comprobatur, nam cum ex ordine literæ liceat argue-
re, ita quòd prius nominatus posteriori præferendus ue-
niat, lege quoties. cum concor. pluribus in glo. traditis. ff.
de usufruct. ego passim in iure reperio in ordine scriptu-
re amicos anteponi consanguineis, ut est in lege sed si plu-
res. §. in arrogato. ibi amicus uel cognatus. ff. de uulg. &
textus in lege theopompus. ibi amici mei & cognati. ff.
de dote prælega. & in l. affectionis. ibi amicos uel necessa-
rios. ff. de donatio. & in l. si seruus plurium. §. fina. ibi le-
gatarij charitas uel necessitudo. ff. de lega. primo. cum si-
milibus. facit quod notat glo. Bald. Ange. Alexan. & Ias.
in lege si unus. §. primo. ff. de pactis. Ias. in l. j. colum. ij.
de in lit. iuran.

4 ¶ Bene facit quod consuluit Soci. consi. xxxix. colu.
ultima, libro tertio, quòd donatio facta amico maxima ami-
cicia copulato, non reuocatur beneficio. l. si unquam. C.
de reuocã.

de reuocā. donatio. de cuius dicti ueritate nunc non discutio.

¶ Et quod disposita in consanguineis censeantur regulariter disposita in amico intimæ amiciciæ, & sic quod amicicia magna tantum operetur quantum coniunctio sanguinis, tenet Cy. in lege inuitus. colum. iij. uersicu. ex his pendet. C. de procura. Alexan. in lege cum alienam. ubi Ias. colum. ij. C. de leg. Idem Ias. latissime in lege titia. in prin. colum. v. uersicu. ultimo circa istam partem. ff. de uerbo. obliga. & in l. exigendi. col. ij. & melius colū. pe. uersicu. ultimo in quantum. C. de procu. ubi multa egregia cumulat. & feli. in c. quoniam Abbas. columna tertia uersicu. capio illud quando abbas. extra de officio delega. Alciatus in l. latæ. §. amicos. ubi etiam plura similia adducit. ff. de uerbo. signi. & Hippol. in Rub. ff. de fideiusso. nu. cxxxiiij. cum uarijs concordan. per illos allegatis. ad quos te remitto.

¶ Et inter cetera notatu digna, quæ referunt in locis supra allega. & in inferius allegandis, illud nota ꝑ perpetuo quod magna amicicia facit quod legata debeantur amico ex testamento minus solenni, ita quod sicut in testamento inter liberos intelligitur clausula codicillaris, ut est no. glo. in l. cohæredi. §. cū fili. e. ff. de uulg. ita in testamento ubi institutus est amicus uel aliquid relictum est ei subintelligitur clausula codicillaris. ista est singu. glos. in l. in testamento. ff. de fideicom. liber. & per illam glo. ita tenet Bal. in l. si iure. C. de testa. manu. expressius ludo. Roma. consilio. lxxix. amplissime. col. pe. & fina. Mathe. notabili xli. & Barbat. in repe. Rub. de rescrip. in clemē.

Feli. in cap. 1. in fi. extra de testibus. Ias. in lege non dubiū. in fi. C. de testamen. Idem Ias. in lege exigendi. præallega. & in lege cum alienam. C. de lega. & in lege prima, uersu sicu. & clarum est, quod magna dilectio & c. C. de summa trinitate. in secunda lectu. columna quinta, & in lege uerbis ciuilibus. columna tertia, uersiculo tertius casus. de uulgar. & pupillari. & D. Alciat. in dicto. §. amicos. & Pantaleon de crema in lege secunda, colum. lxxj. uersiculo secundo loco. C. de rescind. uendi. & hippol. de mār sil. in l. unica. nume. ccix. folio. xj. C. de rap. uirgi. Et generaliter in hac materia amicitie uide multa cummulata per dominum Benedicti in repe. capitu. rainutius. in uerbo testamentū. iij. nu. xlviij. xlviij. & xlix. ubi multa egregia cumulat. Ioan. Nicolaus.

7 ¶ Sedt posset dubitari, cui incumberet onus probandi, an ei se esse consanguineum uel amicū, an ecclesiæ quod non? & uidetur quod ipsi ecclesiæ: prout tenet glo. in dicta autent. licetiam, quia quilibet præsumitur ditari propria contemplatione, non alterius. l. si defunctus. C. arbit. tutel. Et istud multo magis uideretur procedere si ecclesiæ egeret, quia actor quod asseuerat, probare debet. lege actor. C. de probatio. prout ibi dicit Iaco. de are. & Iaco. Butri. & Alberi. de rosa. & alij in dicta autentica licentiam.

¶ Crederem contrariam opinionem esse ueriores, quam tenet glo. in §. interdicimus. in autent. de ecclesiæ. titul. per illum textum, qui requirit quod rector ipse probet. Et dicere quod probat eo ipso, quod non probatur contrarium, non est sine cauillatione. Et facit quod in simili tenet

tenet glo. in capi. ij. de successio. abintesta. & Innocen. in capi. cum in officijs, de testa. Et pro ista opinio. facit, quia regula est, quod legata Rectori, acquiruntur ecclesiae. dist. 8. flo. §. interdicimus. xij. questio. iij. pontifices. Qui t ergo uult dicere fallentiam, probet. l. ab ea parte. ff. de probatio. glo. in rubri. de reg. iuris. in. vj. & in clemen. fina. in glossa penul. de rescrip.

¶ ADDITIO. ¶ In dubio enim sufficit pro se habere regulam, unde allegans specialem casum siue fallentiā, illam probare debet. hanc doctrinam tradit etiam Barto. in lege secunda. ff. si quis in ius uocat. ubi etiam Ias. allegat concor. autoritates. colum. vj. uersicu. 110. istam doctrinam Bart. & facit bonus text. in lege suus quoq. uersi. puto generaliter. ff. de here. insti. bonus tex. in capitu. ad decimas. de restitutione spoliato. in. vj. ubi statuitur regula & iuris communis praesumptioni, donec allegans fallentiam aut aliquid contra iuris communis regulam, illud legitime probauerit. unde ait Barto. in lege quoties. ff. si quis caut. quod non dicitur esse dubium, de quo est regula iuris, quauis sint aliqui casus excepti: nisi de illis casibus expressim doceatur. uide alia plura in materia huius doctrinae per D. Nicolaum praesidem in centuria locorum legalium, in loco ab exceptione ad regulam. pag. pen. & ultima. folio. xij. Ioan. Nicolaus.

¶ Et facit etiam in simili, quia uolens succedere tanquam consanguineus, debet probare consanguinitatem & gradum, ut per Anchara. in consi. lij. pro decisione. Alex. in consilio. lxxxij. in primo. Decium consilio. cccxxj. in causa que Alexandriae. De quo etiam per fulgo. consilio
h 3 clxxxiiij.

*clxxxiiij. & ea que notant Doct. in lege is potest, in fine.
ff. de acquirenda hereditate.*

XXIX. PRAESVMPATIO.

1 Alienatio facta per praelatos in consanguineos, non praesumitur facta in utilitatem ecclesiae, sed ipsorum consanguineorum.

Limitatur & restringitur nu. 4. & sequen.

2 Papa conferens beneficium consanguineis, praesumitur fecisse ex affectione carnis.

3 Infeudatio de nouo feudo facta consanguineo, praesumitur facta in fraudem ecclesiae.

5 Oeconomus non habet ita pingue ius in alienando res ecclesiae sicut praelatus.

6 Alienatio facta per praelatum in consanguineum, sine fraude, & seruatis debitis solennitatibus, valet & tenet.

7 Praelatus potest dare eleemosynam de bonis ecclesiae suis consanguineis, dummodo eo pretextu non fraudetur ecclesia.

8 Executor testamenti ad distribuendum bona pauperibus potest eligere consanguineos suos pauperes.

9 Praelatus constituerat fratrem procuratorem, ad exigendos redditus beneficii: frater emit multa bona, an de bonis ecclesiae emitte praesumatur.

*Vigesimali-
na praesum-
ptio.*

Vigesimonono. Alienatio facta per praelatum in consanguineos, praesumitur non esse facta in utilitatem ecclesiae, sed in utilitatem ipsorum consanguineorum: autenti. quibuscunque modis. C. de sacrosanc. ecclesijs. & ibi Barto. Bald. & Docto. & lxxxix. distinctio. capitulo decenter. facit glo. in capitu. peruenit. prima questio. iij. que

quæ dicit, quòd episcopi sunt cæci circa nepotes & alios
 consanguineos. Et dicit Bald. in lege tutor petitus. §. pri-
 mo. ff. de excusatio. tuto. per illum textum ibi colligi ar-
 1 gumentum† quòd papa conferens beneficium con-
 sanguineis. præsumitur fecisse ex affectione carnis, nō ex
 reuelatione spiritus, ut dicit Archidiano. xij. q. ij. capitu.
 non licet, per illum textum, quòd papa mortaliter peccat,
 si alienat res ecclesiæ in consanguineos, ut eos diuites fa-
 ciat. Et dicit Guid. papæ in tracta. suo de Præsumptio.
 3 quòd† in feudatio de nouo facta consanguineo, præsu-
 mitur facta in fraudem ecclesiæ. capitu. quisquis. xij. q. ij.
 & eadem ratione idem esset in emphyteosi, quæ daretur
 pro modico censu. Supradicta tamen sunt sanè intelligen-
 4 da, †quia sola præsumptio affinitatis nō uidetur suffi-
 ciens, ut præsumatur fraudata ecclesiæ: sicut in simili di-
 cimus in. l. fina. ff. de his quib. ut indig. & quod no. Bart.
 in. l. post contractum. ff. de donatio.

¶ Nec obstat quòd dicta autenti. quibuscunq; modis, in-
 ducat istam præsumptionem, quia loquitur in Oeconomo
 5 mo, non in prælato. †qui quidem œconomus, non ha-
 bet ita pingue ius, sicut prælatus, ut nota. v. quæstio. iij. ca-
 pitulo primo. & ita respondet Abb. in consilio. xli. in. iij.
 colum. in primo uolumine. licet iudicio meo ille tex. non
 patiatur hanc interpretationem. sed quicquid sit in hac
 materia, standum est dispositioni Canonum, qui non pro-
 hibent talem alienationem cum debitis solennitatibus, &
 6 ex legitima causa. Et ideo, †cessante fraude, si seruan-
 tur debite solennitates, tenet alienatio facta per præla-
 tum, etiam in consanguineos, ut sentit Barto. in dicta au-
 tenti.

tenti. quibuscunq; & consuluit Abb. in dicto consil. xli.
 & ante eum idem tenuit Federi. de Sen. consilio quinquagesimo secundo, quidam praelati. imò potest indistinctè praelatus dare de rebus ecclesiæ, consanguineis, dummodo det ecclesiæ tantundem de suo. Et satis est, quòd ecclesiæ non deterioretur, ut ibi dicit Abb. allegan. tex. in capitu.
 7 si episcopus. xij. questione secunda. † & potest dare praelatus Consanguineis pro elemosyna, dummodo sub hoc pretextu non fraudetur ecclesiæ. capitulo non satis octogesima sexta distinctione, & est laudandus qui in tali casu, præferat suos extraneis, ut ibi nota. & per Gem.
 8 nia. in dicto capitulo quisquis. Et † propterea, executor testamenti ad distribuendum bona pauperibus, potest eligere consanguineos suos pauperes, ut per Ioannem Andr. in additio. ad Speculum, in titulo de instrumento, editio. §. nunc uerò aliqua, in additio. incipien. continuatur hic alia questio, in fine. & per Anchara. consi. ccxxxvj. in his dubijs: licet Bald. in dicta lege tutor petitus. innuat contrarium. Induco prædicta ad questionem † aliquis praelatus habebat fratrem suum quem constituerat procuratorem ad exigendos redditus beneficiorum suorum: iste frater emit multa bona: an præsumitur emisse de bonis ecclesiæ? uidebatur quòd sic, quia si ipse praelatus emisset. præsumebatur emisse de dictis bonis, & acquiratur ecclesiæ. capitulo primo, de pecul. Cleri. capi. inquirendum, eodem titulo. Et facit quod not. Abb. in capi. cum sit generale, in. iij. colum. supra de foro competenti. ubi dicit, quòd isti praelati ementes de bonis ecclesiæ, faciunt, ut instrumentum cantet in personam alicuius amici uel

ei uel consanguinei sui: unde tali casu cognitio spectat ad ecclesiam.

¶ Contrarium in proposito casu est uerius: quia sola consanguinitatis praesumptio, non inducit praesumptionem fraudis, ut supra dixi: & ratio di. capi. primi de peculio Cleri. non militat in casu nostro. nam ideo praesumitur quod praelatus emerit de bonis ecclesiae, quia praelati licite non possunt negociari. capi. i. infra, ne cleri. uel mona. & quia ipsi sustentantur de bonis ecclesiae licite, & ea possunt retinere. unde si emunt, praesumuntur de illis emisse. secundum Butri. Abba. & Imo. in dicto capi. quae ratio cessat in procuratore, qui potest aliunde lucrari. l. si defunctus. C. arbi. tutel. & qui licite non potest retinere bona ecclesiae, & delictum non praesumitur. l. merito. ff. pro socio.

XXX. PRAESUMPTIO.

1 Conuersatio assidua & frequens etiam inter consanguineos, praesumitur augere affectionem.

Relictum factum consanguineo qui assidue conuersabatur cum consanguineo, an praesumatur factum gratia consanguinitatis, an gratia conuersationis. latius me usque ad finem huius praesumptionis.

2 Pater si donauerit filio propter merita, & affectionem sanguinis, an valeat donatio: & an inspiciantur merita, an uero sanguinis affectio.

3 Causa quae nocet in dubio inspicitur.

Intellige, ut nume. 6.

4 Pater si stipuletur filio propter benemerita collata in patre, an valeat stipulatio, quasi stipulatus ut filio, an non valeat, quasi stipulatus ut extraneo. concluditur nu. 7.

h s

Praesum

5 Præsumptio per quam actus sustinetur, præua
let quibuscunque præsumptionibus.

8 Arrogauit quis fratris filium : quē ipse aluerat
& cum instituit heredē hoc modo: sciū quē alui, &
ob sua benemerita adoptaui, heredem facio. an si
adoptio fuit reperta nulla, teneat institutio.

Trigesima
præsumptio.

Trigesimo, † præsumitur assidua & frequens conuer
satio augere affectionem, etiam inter cōsanguineos.
l. cū allegas. C. de castren. pecul. lib. xij.

¶ Sed dubia quæstio est: nunquid relictum factum tali cō
sanguineo, præsumatur factum contemplatione sangui
nis, an uero propter conuersationem. & text. in dicta le
ge cū allegas, probat censerī factum cōtemplatione cō
uersationis. Ad idem facit tex. in l. hereditate. in prim. ff.
de castren. pecul.

¶ In contrarium facit quod not. Alexand. in l. si donatio
ne. C. de colla. † ubi si pater donet filio, ppter merita
& affectionem sanguinis, præsumitur potius facta per
affectionē sanguinis tantum: & donatio non tenebit : ita
dicit consuluisse Pau. de cast. ut per eum : Pro quo addit
3 rationem, † quia in dubio inspiciēda est causa quæ no
cet, non quæ prodest, ut not Barto. in l. si uir. ff. de usuca.
pro donat. in l. si quis in graui. §. eleganter. ff. ad silleia.
cum similibus.

¶ **ADDITIONO.** ¶ Aduerte quia hæc regula quod in
dubio inspiciatur causa quæ nocet, est multum brocardi
ca secundū Cin. in l. uēditioni. C. de usuc. pro empto. sunt
enim iura probantia quod imo in dubio debeat inspicī
causa quæ prodest. Ideo hanc regulam quod inspiciatur
quod nocet, pluribus iuribus confirmatam per Bar. in lo

cis

cis hic citatis. Et Lud. Roma. in d. §. eleganter. Ias. in l. si ruffinus. ubi Deci. C. de testa. mili. eundem Ias. in l. si arrogator. col. xvij. nu. 46. ff. de adoptio. Limitant ipsi non procedere, quando illud quod prodest est tantæ potentie, quod absorbet, uincit, et consumit illud quod nocet, tunc enim illud quod prodest, tanquam potentius, attenditur: ita procedat tex. in l. nō intelligitur. §. si quis palam. ubi Bar. ff. de iure fisci, inducendo ut per eos. Et tex. in d. l. si uir. iunctis traditis per Dy. in regula possessor. questio. antepenul. Pet. Cin. Et Bal. in d. l. uenditioni. inducendo ut per eos. Ioan. Nicol.

¶ Ego reperiō Pau. de cast. in consi. cccxlv. incipiē. circa bona quæ fuerunt, in primo uolu. distinguentem, ut si expressio meritorum sit facta in genere, non attendatur, sed solummodo causa sanguinis, quæ præualet. argu. d. l. tutor petitus. §. 1. Et l. qui habet. ff. de tutelis.

¶ Secus si sit facta in specie. Pro ista opi. Alex. facit qd̄ no. Bar. Ang. Pau. de cas. in l. si tibi. §. si pactus. ff. de pac. Et Bar. in l. quod dicitur. ubi Alex. attestatur de commu 4 ni. ff. de uerb. obli. dū dicunt, † quod si pater stipulatur filio propter benemerita collata in ipsum patrē, nō ualet stipulatio, quia cēsetur stipulatus tanquā extraneo: Et tamen si caperetur præsumptio, quod esset stipulatus tanquā filio, stipulatio sustineretur. Sed tu cōsidera, qd̄ prædicta decisio Alex. est satis iniqua per quā capimus præsumptionē, ex qua actus corrui cōtra. l. quoties. ff. de reb. s. du. Tet tñ talis præsumptio p quā actus sustinetur, solet præualere alijs præsumptionibus, ut p Bal. Imol. Et alios in l. cum in testamento §. hæc uerba. ff. de haredi. institu.

Et in

Et in simili quod not. Pau. de cast. in l. ex imperfecto. C. de testa. Et Alex. in l. quanquam. C. de testa. mili.

¶ ADDITIO. ¶ Et per Decium in c. quoniam Abbas. de officio delega. Et in l. postquam liti. C. de pactis. Hippol. de Marsil. ubi allegat infinitas ferè autoritates Et concor. in sing. lxxxiiij. princeps. Ioan. Nicol.

¶ Vnde putarem illam decisionem non esse ueram: quia quomocumq; sint expressa merita, etiam quòd ficta sit mentio sanguinis, debet actus sustineri, dummodo merita probentur, iuxta nota. in l. si donatione. Nec illa ratio de affectione sanguinis debet actum uitare, quia potest recipere commodam interpretationem, ut propter talem affectionem, auctum sit desiderium patris remunerandi beneficia sibi collata. argumen. dicta l. cum allegas, Nec dicta l. qui habet, obstat: quia quamuis dicat ibi Barto. quòd ubi resultant contrarij effectus, non attenditur causa accidentalis, sed naturalis: quod procedit, ubi causæ sunt separatæ. In casu nostro, altera alteram adiuvat, unde attenduntur merita quæ sunt accidentalia, Et faciunt donationem ualere, quæ aliàs ex causa naturali corruerent.

¶ Nec obstat ratio Alexan. quia cum possit utraque causa simul concurrere, tunc utraque est attendenda, non autem illa quæ nocet tantum ut dicit Barto. in dicta lege si quis in graui. §. eleganter. Istud autem est in casu nostro, ut supra declarauimus.

¶ Præterea ubi causa quæ prodest, est benignior, illa attenditur, non quæ nocet. l. si pupillus. ff. ad legem falcid. dixi in l. ij. in princ. ff. de uerbo. obliga.

¶ Nec

7 ¶ Nec ꝑ obstat doctrina Barto. in dicta lege, si tibi, & in dicta lege, quod dicitur, quia quicquid dicat Alexander contraria opinio est uerior: quam tenent Baldus, Fulgo. & Iason in dicto. §. si pactus. Imo. Rapha. Comen. Iaco. de puteo, Paul. de cast. Petrus de Besu. Aret. & Iason in d.l. quod dicitur. Et opinio Barto. potest saluari, si causa benemeritorum tantum esset expressa, aliàs in dubio mihi placet contraria opinio.

8 ¶ Et prædicta ꝑ faciunt ad questionem Titius arrogauit filium fratris sui quem ipse aluerat, & instituit hæredem hoc modo, Seium quem ego alui, & ob sua benemerita adoptaui, hæredem instituo. Accidit quod adoptio fuit reperta nullā: nunquid tenet institutio? Ioan. de monteferra. in l. gallus. §. & quid si tantum, in xxij. colum. tenuit quod non. Ego puto contrarium esse uerius per suæ prædicta. & est egregia limitatio ad nota. per docto. in l. eam quam, per illum tex. C. de fideicommissis.

PRAESUMPTIO. XXXI.

1 Pater stipulando vel paciscendo filio, præsumitur stipulatus ut hæredi, non simpliciter ut filio.

Limitatur quintupliciter ibidem cum seq.

Pater stipulando filiis in his quæ transeunt ad filios tanquam filios non tanquam hæredes, censetur stipulari simpliciter ut filiis.

Filius repudians hæreditatem paternam potest petere emphyteosim ecclesiasticam.

2 Frater fratri renuncians omnia quæ petere posset de hæreditate paterna, non censetur renunciare rei emphyteoticæ.

Pater

3 Pater non potest alicui liberorum in emphyteosi ecclesiastica[quam acquisiuit pro se & liberis] alio quo modo præiudicare.

4 Pater stipulando filiis tantum & non sibi, censetur stipulari ut filiis, non ut hæredibus.

5 Pater si stipuletur filio aliquid indiuiduum cor hæres personæ, filius statim admittitur viuo etiam patre.

6 Pater aliter stipulatus filiis, aliter sibi, non præsumitur filiis tanquam hæredibus stipulatus.

7 Pater grauatus restituere fideicommissum filio, censetur grauatus ut pater, non ut hæres.

Trigesima
prima præ-
sumptio.

TRIGESIMOPRIMO, † pater stipulando uel paciscendo filio, præsumitur stipulatus ut hæredi, non simpliciter ut filio: secundum glo. in dicta l. si tibi. §. si pactus, ff. de pactis. quæ assignat rationem, quia uerisimile est, quod cogitauerit filium sibi hæredem futurum. l. scripto, ff. unde liberi. sequitur Barto. in l. quod dicitur. ff. de uerbo. obligatio. ubi limitat, ut non procedat in his quæ transeunt ad filios tanquam filios, non tanquam hæredes, ut est emphyteosis ecclesiastica. Et ibi insert, quod filij licet repudient hereditatem paternam: poterunt consequi hanc emphyteosim. & idem tenet in l. ut iurisiurandi. §. si liberi. ff. de ope. lib. & est communis conclusio, ut per Moder. in dicta l. quod dicitur, & per Alexand. consilio xliij. in primo. & alibi sæpe.

¶ ADDITIO. ¶ Quod in his quæ non transeunt ad hæredes extraneos sed ad filios tantum, pater censeatur stipulari filiis ut filiis, & non ut hæredibus, tenet etiam Alexand. consilio octauo. uisis subtilissimis. colum. i. & ij. ubi plures autoritates & concordant. allegat, in tertio uolumi.

uolumi. & consil. xxxviij. illo eod. lib. & consil. cxix. uiso
processu causae uertentis inter dominā bernardinam & c.
col. ij. in fine, cum sequen. in quinto lib. & consil. cxxix.
perspectis, ubi allegat innumeras ferè concor. eodem li-
bro, & las. post Barto. in l. si non sortem. §. libertus. ubi
etiam allegat concordantes, columna fin. ff. de condictio.
indebiti.

¶ Adde Decium consilio. ccccxi. Visis his. & consilio
cccix. praeclariſſime doctor. colum. ulti. uersic. sed etiam
ista ratio parum facit. & Ludo. Bolo. consil. xlviij. quasi
per totum. ubi egregia tradit, & multas autoritates alle-
gat, ex quibus firmatur ista conclusio.

¶ Adde etiam Petrum de Anchor. consil. cxxv. uisis &
diligenter: & in feudo consuluit Deci. consil. lxxviij. li-
cet in casu. per totum, & in emphyteosi Corne. consilio,
xij. in praesenti consultatione, circa principium, & etiā
colum. iij. uersicu. ex quibus. lib. iij. & consilio. cclxxxij.
uiso dicto puncto. colum. iij. uersi. non enim uidetur pos-
se. eodem libro. Idem Corn. consilio centesimo. uisa di-
cta copia. colum. ij. & sequen. in iij. libro. ubi consuluit
emphyteosi ecclesiastica acquisita pro se & liberis, libe-
ros (etiam si repudiauerint hereditatem paternam) con-
sequi posse dictam emphyteosim, nō obstante repudiatio-
ne, & ibi comprobat & allegat autoritates.

¶ Et ultra illationem praereditam à domi. meo Alciato
quod filius potest hereditatem paternam repudiare, &
consequi emphyteosim ecclesiasticam. Adde quod uoluit
Barto. post Dyn. in l. item uidendum. §. fina. ff. de petitio.
heredita. ubi etiam Bald. & Angel. † quod si frater
fratri

fratri faciat generalem quietationem de omni eo quod petere potest in hereditate patris, tamen hoc non obstante poterit petere partem bonorum emphyteoticorum: quia non petuntur nec ei debentur ut hereditas. Et illud dictum refert Et sequitur domi. Ias. in l. gallus. §. quidam rectè. colum. antepenul. uersicu. circa secundam materiam, ubi allegat concordantes. ff. de libe. Et posthu. Et in dicto. §. libertus, colum. penul. uersicu. secundo habes ex glo. ubi maiores allegat concordan. Et adde ultra eum Soci. consilio. lxxiiij. super controuersia. uersicu. quarta conclusio. libro tertio. Et domi. Decium consilio, cclxxxix. uisa longa. Et consilio. lxxviiij. licet in casu. colum. ij. in fine.

3 ¶ Adde ultra prædicta in locis præallegatis, † quod talis res in emphyteosim pro se Et liberis ab ecclesia recepta, in tantum dicitur esse extra hereditatem recipientis, Et filijs ut filijs debita, quod non posset ipse pater recipiens in præiudicium filiorum aliquid disponere super dicta re, puta uni filiorum prælegando uel donando, Et alijs non, uel alio modo disponendo in filiorum præiudicium, ita Barto. nota. in dicto. §. si liberi. uersic. secundum dubium. ubi uult quod si pater instituerit unum filiorum heredem uniuersalem, alium uero in re certa, Et iusserit esse tacitum Et contentum, ita quod in bonis uel hereditate non possit ulterius petere, non obstante hac prohibitione (per quam filio non potest pater præiudicare) poterit partem suam rei emphyteoticæ petere: Et sequitur Petrus de Anchara. notabiliter consilio. cccxix. themate præsupposito. Adde etiam prædictis Cor. consilio xxiiij.

xxiiij.colum.ij.uerficu.tamen his non obstanti. in primo uolumi. & consilio.xxxvij.colum.iiij. uersicu.quod persuadetur. & uersicu.sequen.libro tertio. quicquid dicat ipse consilio.cclxxxij.uiso dicto puncto.colum sexta, eodem libro. ¶ Adde etiā egregie do.Ludo.Bologni.consli.xlvij.intellecto.colum.secunda,ubi allegat plures docto. in uarijs locis,concludens recipientem non posse suis liberis praeiudicare in dicta emphyteosi ecclesiastica,nec uni liberorum legando donando uel alio modo disponendo rem emphyteoticam assignare posse,alijs uero non:sed simul admittuntur non obstante contraria dispositione paterna. & ultra illum hanc dicit communem dominus Stepha. Bertran.consilio.cxxxviij.cx themate.colum.v. uersicu.non obstat.ubi etiam allegat concordantes, in secundo uolu.nouissimorum. Ioan. Nicol.

4 ¶ Secundo limitatur,† quando pater non esset stipulatus sibi,sed tantūmodo filijs,quia obligatio incipiet ab eis tanquā filijs,etiā si non sint hāeres.l.quodcumq;.§.si quis ita.ff.de uerbo.obliga.l.filiussāmi.§.cū quis.ff.de lega.i. Quae iura ita declarant Alexan.& Ias.

5 ¶ Tertio limitatur:† quando acquireret aliquid indiuiduum cohaerens personae,sicut est usus fundi:nā filius statim admitteretur etiam in uita patris:ex quo, illi nihil praeiudicatur,ut dicunt Bald.Imol. & Moder. in dicto.§.quidam rectē. Et idem est in priuilegio immunitatis, ut per Anchara.in capit. Raynutius, infra de testamen.

¶ ADDITIO. ¶ Hoc exemplum de usu uidetur ali quibus medijs impugnare Ioan. rubeus Alexandri. in dicto. And.Alci. De Praesump. i cto. §.

¶ *§. quidam recte. folio. 14. col. j. & .ij. Ioan. Nicolaus.*
 6 ¶ Quarto limitatur, † quando pater aliter esset stipu-
 latus sibi, aliter filiis: nam tunc non præsumitur stipula-
 tus illis tanquam hæredibus. l. Seia, cum glos. in princi. ff.
 de donatio. cau. mortis. Alexan. & moder. in dicta. l. quod
 dicitur. Et est ratio secundum Areti. ibi, quia non debet
 alterari obligatio de persona defuncti in hæredem. lege se-
 cunda. §. ex his. ff. de uerbo obligatio. Sed tu aduerte, quia
 ista ratio non uidetur procedere in obligationibus facto-
 rum. l. continuus, §. fina. ff. de uerbo obligatio.

¶ ADDITIO. ¶ Hanc limitationem friuolis quibus-
 dam fundamentis nititur impugnare Ioan. rubeus Alexā.
 in dicto. §. quidam recte. folio. 16. in princi. primæ colum.
 ac tandem sentiens debilitatem argumē. suorum dicit non
 esse recedendum ab hac limitatione. Ioan. Nicolaus.

7 ¶ Quinto limitatur † in casu contrario, quia pater
 grauatus restituere fideicommissum filio, intelligitur gra-
 uatus ut pater, non ut hæres. l. cum filio. ff. de lega. primo.
 Sed iste casus est satis differens à præcedenti materia.

XXXII. PRAESUMPTIO.

1 Donatio an & quādo præsumatur ratione pro-
 ximitatis, & nu. 5.

Mater redimens filium ab hostibus præsumitur fe-
 cisse causa donationis: nec repetit pretium.

2 Mater expendens pro respicientibus personam
 filij præsumitur causa pietatis fecisse: ideo non re-
 petit.

3 Maritus luens ornamenta vxoris pignolata, &
 ea uxori

ea uxori restituens praesumitur donasse.

4 Pater stipulans emphyteosim ecclesiasticā pro se & filijs, an praesumatur fecisse animo donandi filijs.

5 Donationem praesumi faciunt, consanguinitas, temporis diuturnitas, & ratio saepius calculata. & multa de intellectu legis procula. ff. de probatio.

6 Maritus qui cessauit per decennium petere alimenta seu interesse dotis non solutae, an praesumatur ea remisisse socero aut fratribus uxoris qui promiserant dotem, latissime disputa.

7 Usurae quae debentur marito ratione retardatae solutionis dotis, non debentur iure obligationis sed officio iudicis, ideo si maritus recuperet sortem sine illis usuris, non poterit ulterius illas petere.

8 Dispositio. l. cum de in rem verso. ff. de usur. procedit in foro canonico.

TRigesimo secundo † Donatio quandoque praesumitur ratione proximitatis: & propterea mater redimens filium ab hostibus, praesumitur fecisse causa donationis, nec repetet pretium à filio. l. liber captus. C. de capti. & postlimi. reuer. Et frater sciens partem quam ipse habebat in fundo communi à fratre suo uxori donatā, si non contradixerit, praesumitur remisisse ius suum. l. si seruus communis. ff. de donationibus inter uirum & uxorem.

2 & † mater expendens pro respicientibus personam filij, praesumitur fecisse causa pietatis, & ideo donasse. l. prima. C. de nego. gest. De quo per Barto. in. l. nescennius.

3 ff. eodem. Et † maritus luens ornamenta uxoris pignoratā, & ea restituens uxori, praesumitur donasse. l. uxori. §. si. ff. de leg. iij. facit lex utrū. ff. de do. inter uir. & uxo. &

Trigesima secunda praesumptio.

i 2 quod

quod notat Barto. in. l. si maritus. C. eodem. & ascendens stipulans aliquid descendenti dari, præsumitur dari animo donandi. l. donationes. §. species l. fina. §. fina. ff. de donatio. de quo per Docto. in. l. quæ dotis. ff. soluto matri. Et facit quod dicit Bald. in autenti. si quas ruinas. C. de 4 sacrosanc. eccle. † quod pater stipulans emphyteosim ecclesiasticam pro se & filijs, censetur fecisse animo donandi filijs.

¶ Quæ decisio, uidetur dubia per nota. per Alexand. in dicto. §. quidam rectè: unde eam intellige sano modo, uidelicet quando accepit etiam possessionem nomine filiorum prout loquitur Bal. ubi assignat rationem: quia quādo pater contrahit nomine filij, & accipit etiam possessionē, præsumitur facere animo donandi. l. filie cuius. C. familie erciscunde. l. omnino. §. fina. C. de inofficio. testa. ubi infert, quod quod ad filium in potestate, potest pater talem donationem reuocare. lege secunda. C. de inofficio. donatio.

¶ Et supradicta procedunt in suis casibus: alijs, sola ratio consanguinitatis non est sufficiens ad præsumendā donationem, ut est glo. & ibi Barto. in. l. libertis quos. §. primo. ff. de alimen. & ciba. lega. & nota. in. l. idemq; §. si cui mandauero. ff. mandati. nisi concurrentibus duobus alijs, uidelicet diuturnitate temporis, & ratione sæpius calculata. secundum Barto. Bald. & Salice. in. l. procula, per illum textum. ff. de probatio. Et est communis conclusio ut per Alexand. & Iaso. in dicta lege quæ dotis. Et cōsultuit Alexan. consi. xlvj, in primo. & consilio quinquagesimo tertio, in quarto.

¶ Sed tu aduerte, quia in.d.l. procula, non fit mentio de diuturnitate temporis, sed solum quòd rationes sint sepius calculatae, & quòd non sit aliquid petitum, quādiu frater uixit. Illa enim coniunctio quādiu, refertur ad uitam fratris, & interpretatur pro donec. l. quādiu. ff. de acqui. h. credi. & sic tex. uerificatur, etiam si frater non fuisset grauatus restituere nisi à quatuor Annis, uel etiam minori tempore antequam moreretur.

¶ Præterea tex. non considerat rationes simpliciter calculatas, sed quòd ipsa creditrix soluisset pecunias fratri: cum uerisimile fuisset compensaturam: nisi remisisset. Et ideo ista calculatio debet sanè intelligi, prout etiam declarat Fulgosius ibi. Et est de mente glo. in.d.l. libertis quos. §. primo.

¶ Præterea ultra Docto. in casu illius textus erat mortuus frater, quo uiuente, nunquam aliquid petierat. unde est non modica suspitio, quòd iniuste peteret, tanquam ab heredibus male informatis. iuxta nota. in.l. qui Romæ. §. augerius. ff. de uerbo. obligatio. unde ille tex. procedit in casu suo tantum.

¶ Et per hæc uideretur confundi quædam Decisio Pau. de cast. in consi. cxxvi. non sequendo ordinem, in secundo: de qua inferius dicam.

¶ Ex supradictis infertur ad quæst. † an maritus qui cessauit per Decennium petere alimenta, seu interesse dotis non soluta. præsumatur eam remisisse socero qui promiserat dotem, uel fratribus uxoris. Et Bald. in consilio cccclxxiiij. post biennium. in. iij. uolu. consuluit quòd sic, per tex. in.l. cum quidam. §. diuus. ff. de usur. Et ita etiam
i s consuluit

cōsuluit do. Dionysius de perusio præceptor Lud. Roma. prout eum ipse refert in consi. ccccxxvij. in. iiij. columna. Idem etiam tenuit Alexan. consi. lxxiiij. in. iiij. & ultima colum. in quinto uolumine, & Corne. consi. ccvi. in ultima columna, in secundo.

¶ Contrarium tenent Roma. Alexan. & Iason in dicta. l. que dotis, & Alexan. consi. lx. & Corne. in consi. ccl. in secundo uolumine, & consi. liij. in ultima colum. in quarto. mouentur per dictam legē procula, & dicit Iason esse casum in dicta lege libertis quos. §. i. & contrarium etiā consuluit Roma. in dicto consi. ccccxxvij. allegando glos. iūcto tex. in. l. uir usuras. ff. de donationibus inter uirum. que uult, quod ita demum censeantur remisse usuræ dotis, si uir per totum tempus durantis matrimonij tacuerit. argumen. l. cum oportet. §. si autem res. C. de bo. que liber. & respondent omnes ad dictū. §. diuus, quod loquitur in usuris que debentur ex causa lucratiua, & sunt odiosæ, unde non est trahendus ad interesse quod soluitur propter onera matrimonij. Et idem tenuit Roma. in lege insulam. §. usuras. ff. soluto matrimonio. Et aliter etiam respondet Alexan. in dicto consi. lx. & consi. liij. quod ille textus debet intelligi, quando constabat quod creditor nō exigeret, ut gravior esset debitori, puta quia expectabat ab eo aliquod beneficium. Quid tenendum? puto in puncto iuris esse ueriores opinio Bal. cuius autoritas est maxima in actu practico præsertim cum etiam solennes docto. eum sequuti sint. & optime probatur in dicto. §. diuus, qui simpliciter loquitur in usuris: & non distinguit, ex qua causa deberentur. Et tamen iura istud interesse dotis non

tis nō solutæ simpliciter appellant usuras. d. l. uir usuras. & l. infulam. §. usuras. solu. matrimo. & est tex. in. l. cum post. §. usuras. ff. de iure dotium. Et sic ibi tex. in generali tate sua probat concludenter opinio. Bal. nec intellectus Alexan. in dicto consi. lx. est uerus, quia text. ibi ex lapsu temporis præsumit id factum causa gratitudinis, etiam alio non constituto, quod apparet ex dictione uidelicet, quæ stat declaratiue. §. nos autem, institu. de attilia. tuto. l. uidelicet. ff. ex quib. cau. maio. & sic ex tali lapsu temporis declaratur non petitas usuras causa gratitudinis. Est uerū quòd si creditor probaret se fecisse ex alia causa, tunc nō procederet dictus. §. Diuus. Et isto casu, quò ad hunc finem, dictio uidelicet, stat restrictiue. lege prima. ubi Barto. ff. ad legem aquiliam.

¶ Præterea etiam tenendo intellectum Alexan. dico in casu nostro, satis præsumi hanc gratitudinem ex cōiunctione sanguinis. Et istud est, quod fuit de mente Baldi & sequacium.

¶ Non obstat. d. lex procula, quia ibi nō interuenerat diuturnitas tot annorum, sed solum fuerat facta sæpe calculatio quòd potuit fieri in minori tempore. Præterea & melius in casu nostro agitur de remittendis usuris, quæ licet petantur tanquam interesse secundum ius canonicum, per tex. in capi. salubriter, infra de usuris. de facili tamen in eis præsumitur remissio, ex quo sunt etiam ipsæ odiose. istud patet, quia respectu soluentis dicuntur continere quodammodo meram pœnam, ex quo ei nihil uel modicum adest. prout in simili dicitur in lege prima. §. si plures. ff. de eo per quem fac. erit. Solum enim est releuatus

ab onere alimentandi ipsam nuptam, quod onus fortè nō
 ascendet ad estimationem dimidiæ usurarum quas mari-
 7 tus potuisset consequi. Item† non debentur iure obli-
 gationis, sed solummodo officio iudicis, ut dicunt Pet. &
 Bal. in lege fina. §. præterea. C. de iure dotium. unde si ma-
 ritus reciperet sortem sine illo interesse, non posset am-
 plius illud petere, quia cū sit odiosum, extinguitur solu-
 to principali, sicut dicimus de alijs usuris. l. iij. C. de posi-
 ti. Et ita firmat Bal. quem ibi sequitur Alexan. in l. si ma-
 rito. §. si fundum. ff. soluto matrimonio. unde cū tale in-
 teresse sit odiosum, facilius præsumitur remitti. lege cū
 post, in princi. ff. de iure dotium. Quod non erat in casu
 dictæ legis procula.

¶ Non obstat. d. lex libertis, quia ibi proprie debebantur
 alimenta iure obligationis fauorabilis: nec ibi erat aliqua
 coniunctio sanguinis, per quā præsumeretur nō fuisse pe-
 titi ob causam gratitudinis: quod non est in nostro casu.

¶ Non obstat. d. lex uir usuras, quia potius probat con-
 trarium, ex quo inducit præsumptionem donationis, si
 non petantur usuræ per tempus matrimonij, quod potuit
 esse breuius Decennio, & sic ibi est quedam ampliatio
 ad dictum Baldi, quicquid ad illum textum cauillando di-
 xerit Alexander in præallegato consi. lx. uersic. similiter
 non obstat. cuius tres solutiones confutauimus in una. Et ista
 opinio esset seruanda etiam in foro canonico, quia tex. in
 dicto. §. diuus, non inducit præscriptionem: iuxta nota. in
 capi. finali. de præscriptio. Sed ex lapsu temporis præsu-
 mit liberationem seu donationem: nec hic sumus in mate-
 ria peccati: quia iste nō soluens interesse, nō peccabat, nisi
 fuisset

fuiſſet interpellatus: ex quo, tantummodo erat obligatus officio iudicis, ut latius deducit Corne. in d. conſi. ccvj. Et facit quod no. laſ. in l. ſi certis annis. C. de pactis, poſt Sal. 8 ubi uult quòd diſpoſitio legis cum de in rem uerſo. ff. de uſuris, procedat etiam in foro canonico, quia ibi nō agitur de præſcriptione, ſed agitur de præſumptione legis ex lapſu x. annorū. Et pōt ſocer uerifiſimiliter credere, quòd maritus ſit contentus ſorte, & quòd nō exigat intereſſe: ut deducit Corne. in d. conſi. Secus eſſet, quādo iſtud intereſſe fuiſſet expreſſe promiſſum, quia tunc debitor nō pōt prætereſſe bonam fidem, & nūquam præſcriberetur de iure canonico: quod etiam ſeruatur in foro ciuili iuxta notata in d. capi. ſi. Et ita procedit quod no. Alexand. in dicto conſilio. lx.

XXXIII. PRÆSUMPTIO.

- 1 Maritus cui vxor tradidit instrumenta præſumitur procurator vxoris.
- 2 Procurator an præſumatur ille qui cum inſtrumēto mandati venit de longinquis partibus, ſi mandato exhibito, ille contra quem exhibetur, dicat exhibitentem non eſſe illum de quo in mandato.
- 3 Procurator titij, an præſumatur ille penes quem reperiuntur documenta titij, & an admittatur cum cautione de rato. & nu. 6.
- 4 Mandatum an plene probetur per productionem inſtrumentorum faciētum ad cauſam domini: ſi a domino fuiſſe ſibi tradita procuratorem ſe aſſerens probauerit. & nu. 6.
- 5 Procurator reddens inſtrumenta cauſæ domino, cenſetur renunciāſſe procuratori.

Trigesima-
tertia præ-
sumptio.

Trigesimotertio præsumitur maritus cui uxor tradidit instrumenta, esse, procurator uxoris sue l. fin. ubi gl. C. de pact. conuen. Per quā gl. insert Ci. & Bal. in l. si qua per calūniam. C. de episc. & cle. quod si aliquis de longinquis partibus ueniat in istā ciuitatē & petat cētū tanquā procurator Titij, & exhibeat mandatū, quāuis aduersarius neget eū esse, de quo in mandato est mētio: tamē præsumitur esse ille, ex quo affert mandatū. & idē uoluit Guil. de Cun. in l. postquam. C. de pactis.

¶ ADDITIO. ¶ Hoc dictum Cin. & Bal. sequitur Sali. in d. l. si qua per Calumniam. & Abbas in c. coram. de offi. deleg. Felin. in c. ij. uersicu. quarto & ultimo casu. colum. viij. de testib. Hippol. de Marfi. in l. si quis ne questio. nu. 143. uersi. & pro hac conclusione faciunt. ff. de questio. ubi allegat id sequi Cepolam consi. xj. casus. col. iij. & Ang. in l. comparationes. in fi. C. de probat. & etiam hoc dictum refert Feli. in d. c. coram. col. ult. ubi dicit quod illud sequitur Imol. in cle. j. col. vij. uer. quid si dicatur. de procu. & cōfirmat per id quod uult Spec. tit. de instr. edit. §. restat. uer. sed quid si producat. ubi uult quod creditur literis officialis attestantibus quē esse notarium, ubicunq; illæ literæ producantur. Verū tandē Feli. ab hoc dicto recedit, nec illud admittit, nisi cū mandato, etiam exhiberet instrumenta & iura partis: tūc enim hæc duo simul iuncta probarent mandatū, aliās nō. Nō recedem tamen à sentētia Cy. Bal. Sali. & sequaciū propter eorum autoritatē, maxime ad præsumptiōē inducendā pro producente, ut transferatur onus probandi in aduersarium, dicentem producentem non esse illum de quo in

man

mandato. Ioan.Nico.

¶ Sed tu cōsidera tres casus. ¶ Primus est qui ponitur i d.l.fi.ubi concurrebāt tria. Primū erat quia mulier pro miserat dare illa instrumenta paraphernalium, quae debent esse & etiam manere apud maritum. Secundum erat, quia instrumenta fuerant sibi tradita. Tertium erat, quia concurrebat coniunctio sanguinis. unde istis concurrentibus, praesumitur mandatum, nec tenetur maritus agens cauere de rato.

¶ Secundus casus est, quando non interuenissent nisi duo, puta exhibitio instrumentorum, & coniunctio: & uidetur, quod licet tali casu quis admittatur, tamen debet cauere. Istud probatur in capi.coram, supra de offic. delega. ubi clericus habens instrumenta admissus fuerat solum cum cautione, & tamen magna est coniunctio inter clericum, & eius ecclesiam ut ibi notatur, & per Innocen. in c. cum R. canonicus. supra de offic. delega.

3 ¶ Tertius casus est, quando non interuenit nisi unū, uidelicet quia reperiuntur instrumenta apud aliquem, & uidetur talem admittendum cum cautione, prout tenuit Barto. in l. iij. §. causae. ff. de carbonaria. edic. in l. uulgo. ff. de admini. tuto. & ista est communis opinio, ut per Feli. in dicto c. coram.

¶ ADDITIO. ¶ Et est col. iij. uer. quādo dicatur dubiū. ubi alleg. cōcor. & attestatur hanc esse cōmunē opi. quā tripliciter limitat ut per eū. & hanc etiā cōmunem attestatur & sequitur Hippo. de Marfi. in l. si quis ne quaestio. nu. 142. uerfi. & ad hoc dicendū moueor. ff. de quaest. ubi alleg. plures concor. in uarijs locis. Ioan.Nico.

¶ Fortius

¶ Fortius dicit Roma. in singul. sexcentesimo trigesimo septimo, incipi. nūquid per productionem, † quòd si probatur traditio instrumenti facta per dominum erit plena probatio mandati, nec erit necessaria cautio.

¶ ADDITIO. ¶ Et consilio. cccxlvj. colum. penul. & fina. infra allegando. Ioan. Nicol.

¶ Mouetur per dictam legem finalem, quæ nihil facit: quia ibi interuenerant tria, ut ostendi, & præsertim ibi ponderatur, quòd esset coniuncta persona: ut dicit Alberi. de rosa. & idem tenent Pet. & Cin. in l. maritus. C. de procurato.

5 ¶ Secundo mouetur, † quia procurator reddens instrumenta cause domino, censetur renunciasse procurationi. l. negociorum. §. fina. & l. tutor. ff. de appellatio. ubi Angel. l. ita autem. §. fina. ff. de administratio. tuto. ergo concedens instrumenta, debet præsumi constituere procuratorem, quia contrariorum eadem est disciplina, ut per eum: sed responde, quòd Angel. in dicta l. negociorum, loquitur respectu domini & procuratoris: quia si aufert sibi libros & rationes, præsumitur prohibuisse, ne sese intermittat in negociatione: nō autem loquitur respectu tertij, cui posset oriri præiudicium, imò contrarium probatur in dicto. §. fina. iuncta glo. unde in isto casu, mihi non placet hæc opinio: ubi uerò traditio esset facta coniunctæ personæ, tunc posset sustineri. Et ita soluatur quod notant Bald. & Imo. in dicto cap. coram, & est de mente Pet. & Cin. in d. l. maritus.

¶ ADDITIO. ¶ Concludit ergo præceptor meus Alcatus quòd probatio traditionis instrumentorum factæ alteri

Et alteri quàm coniunctæ personæ non plenè probet
mandatum, & sic contra Roma. in singu. præallegato.

¶ Aduerte quòd opi. Roma. uidetur uerior. & eam ma-
ximis & urgentibus fundamentis comprobatur domi. And.
Sicul. dictus Barba. in dicto capi. coram. colum. ij. & se-
quen. ubi etiam respondet argumen. quæ pro contraria
adducuntur, & ostendit à sufficienti partium enumera-
tione, necesse esse concludere quòd talis instrumentorum
traditio à domino facta operatur mandatum, & sic pro-
bando illam traditionem, satis probatur mandatum. Ioan.
Nicol.

¶ Limitatur supradicta † conclusio, ut non procedat
in cohabitante cum ipso domino, quia tunc non esset ad-
mittendus, ex quo potuit esse furatus talia instrumenta.
argumen. l. unica. §. ille autem. C. de lat. liberta. tol. Ita Ro-
ma. in d. singula. & in consil. ccccxlvi. Primus proposi-
tæ consultationis.

¶ ADDITIO. ¶ Facit quod not. Barto. in l. fullo. §.
qui tabulas. ff. de furt. glo. Barto. & docto. in l. ij. & iij.
ff. de pactis. quòd licet si reperiatur instrumentum debi-
ti cancellatum penes debitorem præsumatur debitor sol-
uisse, & sic uideatur liberationem probasse, hoc tamen
non procedit ubi debitor esset persona domestica & co-
habitans cum creditore, potuit enim esse suffuratus illa
instrumenta, argu. d. §. ille autem. Ioan. Nicol.

¶ Sed de ista limitatione dubitat Felin. in dicto capi. co-
ram. & non est de mente Docto. unde eam nō tenco: quia
talis suspitio purgatur per præstationem cautionis de ra-
to, aliàs in extraneo idem esset, quia potuit accidere
quòd

quòd habuisset in depositum, prout in simili dicit Paul. de cast. in l. menia. ff. soluto matrimo. &c. Bene fateor, quòd in casibus in quibus supra dixi, non requiritur cautio, si iudex suspicaretur quòd instrumentum fuisset furtivo sublatum, deberet eum requirere: & ita potest saluari decisio Romani.

PRAESUMPTIO XXXIII.

Trigesima
quarta prae-
sumptio.

Trigesimoquarto, fornicatio inter consanguineos non praesumitur ex cohabitatione. capit. cum in iuventute, prima colum. l. cum qui. C. de episco. & cleri. nisi probaretur saltem ex uiolenta praesumptione: ut nota. in capi. in literis, & per Abba. in cap. quanto, infra eodem. Debent tamen sacerdotes abstinere à nimia familiaritate etiam consanguinearum propter malitias Satanae, &c. sed si forte. lxxxj. distinctio.

PRAESUMPTIO XXXV.

1. Maritus praesumitur habitare cum vxore sicut clericus in ecclesia sua residere.

Citatio mariti sufficit ut fiat in domo in qua vxor habitat.

2. Vxor potest in causa matrimoniali facere citari virum suum vagabundum, ad domum suam.

Trigesima
quinta prae-
sumptio.

Trigesimoquinto, praesumitur maritus habitare cum vxore sua, sicut clericus in ecclesia sua residere. capit. primo, infra, qui matrimo. accusa. pos. & capi. tua. de cleri.

de cleri. non residen. Et propterea infertur, quòd sufficit citare maritū in domo in qua habitat uxor: quia praesumitur etiā ibi habitare. Ita tenet Guido pa. in tractatu suo de praesumptio. & dicit ita tenere docto. in ca. quoniam frequenter. §. si uero. supra ut lite non contesta.

2 ¶ Adde quod not. Innocen. & sequuntur alij in capitu. fina. de eo qui mitti. in possessio. ubi dicit quòd mulier potest in causa matrimoniali citare maritum uagabundum ad domum suam: ex quo tenetur secum cohabitare. Et si est absens, praesumitur dolo abesse: de quo etiam per Cardina. in clementi. causam. §. j. de electio. Et facit quod notat Bald. in l. ab eo. C. quomodo & quando iudex. ubi dicit, quòd uxor debet citari ad domum mariti, quia ibi est suum domicilium: & tenetur cum eo habitare. Faciunt notata in l. exigere, de iudi. & in l. cum quaedam puella. ff. de iurisd. om. iudicum.

PRAESUMPTIO XXXVI.

1 Filios habens praesumitur ciuitatem diligere: et praefertur decurionibus non habentibus filios. & quare.

2 Pater qui duodecim liberos habuit, & confectus est immunitatem: an si deinde aliquis moriatur, duret priuilegium. latissime.

3 Filij iam defuncti non prosunt ad excusationem patris.

4 Sententia nil noui inducit, sed quod inductum est declarat.

Trigesimosexto, † habens filios praesumitur magis diligere ciuitatem. & propterea debet praeferrí decurio. Trigesima sexta praesumptio.

curionibus non habentibus filios. l. in albo. C. de decurio. libro decimo.

¶ ADDITIO. ¶ Ideo egregie inquit August. xix. de ciuitate Dei. Pertinet ad uirtutis officium, & uiuere patrie, & propter patriam liberos procreare. & refert Lucas de penna in l. nepotes. in fine. C. qui nu. libero. libro decimo. Ioan. Nicol.

¶ Et dicit Iaco. Rebuff. in dicta l. in albo, quod istud est, quia habens filios, præsumitur remansurus in patria. argumen. l. ad subeunda. eod. titu. & l. sciendum. ff. qui satisda. cogan. Tudic, quod ratio est, quia semper lex magis fauet habenti filios, quam non habenti: quia interest reipub. plures homines nasci. l. j. ff. soluto matrimo. Et facit lex prima. C. de infir. poen. celi. Et quia ampliari imperium hominum adiectione cupimus, magis quam pecuniarum. l. fina. §. penul. ff. de bon. damna. & l. ij. in fine, C. de indic. uidui. tol. Et ista ratio facit ad questionem de
2 ¶ patre habente immunitatem propter xij. filios, nunquid si semel habuerit, & consequutus fuerit immunitatem, si deinde aliquis moriatur, durat priuilegium? Et uideretur quod sic: quia istud priuilegium fuit semel quasi tum patri: quia fuit utilis reipubli. propter susceptionem tot filiorum: ergo priuilegium debet durare. cap. de decet indultum. ubi Ioan. Andre. in mercuria. de regu. iur. in sexto. Et Albe. in l. decet. ff. de regu. iuris. Et idem tenuit Martin. Lauden. in tracta. de principibus. conclus. centesima sexagesima nona.

¶ ADDITIO. ¶ Imo est in tractat. de fisco conclusio. cxcviij. habens priuilegium &c. Ioan. Nico.

¶ Ioan.

¶ Ioan. de ana. consil. ultimo, & late per Iaso. in l. sciendum. §. fina. ff. qui satisda. cogan. ubi allegat multas rationes, de quibus per eum.

¶ Contrarium tenet Alexan. in l. si cum dotem. §. si maritus. ff. solu. matrimo. mouetur, quia cessante causa excusationis habente tractum successuum, cessat etiam effectus. l. si tutor reipubli. in princi. ff. de tutel. & rationi. distrahen. l. cura §. deficientium. ff. de muner. & honor. per Pet. Cyn. & Bal. in l. generaliter. C. de episco. & cle.

¶ Tu potes respondere, quòd imò causa non habet tractum successuum: quia non simpliciter uidetur concessum istud priuilegium contemplatione filiorum ut eos alat, sed etiam in fauorem patris, qui fuit adeò utilis reipub. Et ita defenditur communis opinio.

¶ ADDITIO. ¶ Et hanc sententiam Ioan. And. tanquam ueriores, communem & melioribus fundamentis ac urgentioribus iuribus comprobata, tenet Alberi. in l. ij. §. j. ff. de excus. tuto. qui dicit ita de facto obtinuisse. & Fulgo. consilio. lij. quiadm Antonius. colum. ij. & expresse consuluit Imol. in consilio. lxxvij. uisis ac ponderatis. in tertio dubio. sentit Paul. in dicto. §. si maritus. expresse Decius in regul. in omnibus causis id obseruatur. colum. fina. ff. de regul. iuris. & in auten. præterea. ad fi. C. unde uir & uxor. & in l. fina. ad finem principij. ff. si certum petat. & consilio xxiiij. mulier cui propter inopiam. uersicu. quinto accedat. colum. ij. & in capi. cum cessante. colum. j. de appellatio. Hippol. de Marsilijs in l. etiam. ff. de questio. & sic uides istam esse communem à qua propter fantasiam Alexan. non est recedendum in
And. Alcia. De Præsump. k iudican

iudicando & consulendo secundum domi. Bartho. Socy. in dicta lege sciendum. §. fina. Et pro hac sententia faciunt no. per Cy. Bal. Albe. Corne. Alex. Ias. Deci. & alios in. l. si quis heredem. C. de insti. & substitu. ubi sufficit conditionem semel extitisse & uerificatam esse: licet non durauerit: & ibi doctores adducunt uaria dicta, & plures quaestiones decidunt ex quibus posset huiusmodi communis opinio roborari, ad quos tamen te remitto, maxime ad Ias. & Decium, ne chartas occupem. Ioan. Nicolaus.

¶ Tamen in puncto iuris, mihi uidetur uerior opinio Alexan. pro qua parte moueor. Primo, quia uidetur quod imò talis immunitas concedatur filiorum fauore tantum. Istud probatur per legem semper. §. i. ff. de iure immuni. ibi. non est irrationabile, ut cōcedamus filiorum educationi &c. Item probatur per legem fina. C. qui munere libero. se excusant, lib. x. ubi in personalibus muneribus excusatur pater: ex quo filij ea tenentur subire. facit lex. iij. §. quamuis. ff. de mune. & hono. & quod notat de platea in. l. iij. C. de his qui munere liberi. se excusant.

3 ¶ Secundo moueor, † quia lex generaliter, dicit filios defunctos non prodesse patri ad excusationem. l. fina. ff. de uaca. mune. imò nec captos ab hostibus. l. filium. C. de his qui mune. libero. Et propterea, qui uult se excusare, debet probare se eo tempore habere debitum numerum filiorum. l. ij. §. qui ad munera. ff. de uaca. mune. Nec sufficeret, si iam habuisset.

¶ Nec obstat si dicatur quod dicta iura loquuntur de eo qui se excusat de nouo à munere, non de eo qui iam est excusatus per sententiam, quia cum istud sit priuilegium indultum

indultum à iure, acquiritur ipso iure. l. certi conditio. §. si numos. ff. si certum petatur. Bald. in lege prima. in penultima colum. C. per quas personas nob. acquir. Et sententia nihil noui inducit, sed quòd inductum est, declarat. lege pomponius. §. si iussu. ff. de acquiren. possessio. l. sicuti. §. si queratur. ff. si seruit. uendi. Et licet lex uelit quòd ubi quis est nominatus, quòd se excuset. l. scire oportet. §. scire. ff. de excusa. tuto. Istud est, quia aliàs censetur renunciare priuilegio, sed per hoc, non sequitur quin habeat beneficium ipso iure à lege.

¶ Tertio moueor, quia lex requirit, quòd antequam quis sit immunis, habeat tot filios, unde, ubi aliquis mortuus est, cessant uerba legis, quia amplius non dicitur habere, sed habuisse. l. si stipulatus fuerim. §. cum stipulamur. ff. de uerborum obligationibus. Et paria sunt, non fuisse natum, uel esse mortuum. §. dubitatum, in autenti. de incestis nuptijs. ergo filio mortuo lex amplius non loquitur, et consequenter nec dispositio. lege si alij. ff. de usu fructu. lega.

¶ Nec obstat ratio Iaso. in dicta lege sciendum. §. finali. dum dicit, quòd quamuis filius sit mortuus, tamen remanent alij fratres. et consequenter succedit regula, quòd quamuis cesset causa finalis priuilegij, tamen si manent aliquæ reliquæ, non ideo cessat priuilegium, lege finali. ff. de Decurionibus. lege quarta. ff. rerum amotarum. Et quòd no. Baldus in lege secunda. C. si aduer. delictum. Sed ista ratio quæ fuit etiam Angeli in lege muncribus. C. de his quibus ut indignis. Et Ioannis de anania

in dicto consilio ulti. est satis à remotis : quia iura præallegata loquuntur in materia diuersa, ex qua nihil inferatur ad casum nostrum. l. papinia. exuli. ff. de mino. Et ibi non cessabat in totum ratio finalis, prout facit in casu nostro, quia lex requirit præcise certum numerum, non pauciores. Et decisio Baldi in dicta lege secunda, est satis dubia. Et contrarium tenuerunt alij relati per Cor. in dicta. l. minoribus. Et etiam satis colligitur ex responsione Alexan. in dicto. §. si maritus. Et ultra eum potes dicere, quòd ibi mulier excusabatur quòd ad petitionem illius tutelæ tantum, non quòd ad similes casus qui superuenissent de nouo, sicut etiam in lege secunda. §. non solum. ff. de excusatio. tuto.

XXXVII. PRÆSUMPTIO.

- 1 Patriam suã ex qua est oriundus quilibet præsumitur diligere.
- 2 Rustico erranti in iure quasi naturali licet non succurratur, erranti tamen in iure patriæ suæ succurritur,
- 3 Originarij præferuntur cæteris incolis in electione decurionum.
- 4 Originarius præfertur extraneis in his quæ respiciunt curam ciuitatis, in alijs vero quæ respiciunt iurisdictionem, vt plurimum statuta præferunt extraneos originarijs.
- 5 Domicilium si quis in pluribus locis habeat, attenditur domiciliũ propriæ patriæ, vtpote principalis.
- 6 Nascitur quilibet patriæ suæ in specie: sed prouinciæ in genere. hodie autem inter christianos, qui
libet

libet christianus nascitur christianitati vniuersæ.

Trigesimo septimo. † Quilibet præsumitur diligere patriam suam ex qua est oriundus. l. ueluti, ubi notatur. ff. de iusti. & iure. imò quis naturaliter ad hoc tenetur, sicut etiam tenetur parere eius rectoribus, unde dicit Bar. in. l. Iulianus uerum debitorem, in octaua columna. ff. de conditio. indebi. quod licet ex sententia non oriatur obligatio naturalis proueniens ex consensu, oritur tamen naturalis proueniens ex æquitate, dicta lege ueluti. quia tenetur quis parere patriæ, & eius Magistratibus.

2 Est uerum † quod licet regulariter rustico erranti in quasi iure naturali non succurratur. lege secunda. C. de in ius uocari. tamen succurritur erranti in isto iure. l. i. §. si na. ff. de edendo. l. ij. ff. si quis in ius uoca. non ierit. Et facit quod not. Alexand. in lege si quis id quod. ff. de iurisdictione omnium iudicum. Ex supradicta præsumptione

3 insertur, † quod in electione Decurionum semper debent præferri originarij cæteris incolis, ut dicit Lucas de pœna in. l. quisquis, de omni agro deser. lib. xj. C. ubi ampliat etiam si incola seu ciuis nouus esset magis idoneus originario. alleg. nota. in capitu. licet. viij. quæstio. penul.

Et ista est ratio statutorum disponētium quod nemo nisi

4 originarius admittatur ad tale officiū. Et † istud optimè procedit in his quæ spectant ad curam ciuitatis, quam præsumuntur originarij ualde procurare: aliàs essent impij. lege prima. C. si curial. relic. ciui. lib. x. Facit lex qui habebat, de lega. tertio. in alijs uero quæ respiciunt iurisdictionem, ut plurimum statuta requirunt extraneos pro

Trigesima septima præsumptio.

pter suspicionem nè quid gratiose agant. Et quia nemo acceptus in patria, ut est gl. in l. hi qui in prouincia. ff. ex quibus cau. Et quod notatur in lege in eadem. ff. de offi. assesso. per Alberi. de rosa. in l. iij. per illum tex. C. de offi. s. prætor. Et ex hac præsumptione tuidi in practica in ferri in habente domicilium in uarijs locis, quod debeat attendi forum patriæ in qua habebat domicilium tanquam principalius. quod nota. ad legem exigere. ff. de iudic. Et quod not. Andre. sic. in consilio ultimo. in quarto uolumine consiliorum domini Alexand. in tertia columna. Et ad supradicta adde Bal. in auten. sed omnino. in pe
6 nult. col. C. nè uxor pro marito. ubi dicit, † quod quilibet nascitur patriæ suæ in specie: sed prouinciæ nascitur in genere, unde dummodo non uadat habitatum extra prouinciā, dicitur retinere domicilium patriæ. quod potest esse uerum de iure Romanorum: sed de iure Christi, quilibet Christianus nascitur uniuerse christianitati, ut habetur in actibus apostolorum, quia omnes in Christo sunt fratres. xj. q. iij. capi. ad mensam.

XXXVIII. PRAESUMPTIO.

- 1 Sensus et ratio naturalis præsumitur in quolibet homine.
- Furiosum quem esse qualiter probetur.
- 2 Furiosus an dicatur qui non uult obtemperare medico.

Trigesima=
octaua præ=
sumptio.

TRigesimo octauo. † Sensus & ratio naturalis præsumuntur in quolibet homine, nisi probetur contrarium

rium. l. non codicillum. C. de testamen. l. ij. C. qui testamen. facere possint. probatur autem quis furiosus per signa extrinseca, puta quia loquitur uerba more furiosorum. Et fatuus dicitur, qui fatua dicit. xc. v. distinct. capit. legimus. Et est text. notabi. in lege quidam. ff. de conditio. institu.

¶ ADDITIO. ¶ Adde bonum textum in l. ijs qui §. primo. Et ibi notat Barto. cum concor. Et remissio. in additionibus Alexan. Et Andreae de poma. ff. de tuto. Et curadad. ab ijs. Ioan. Nicolaus.

¶ Et plura signa refert Iason in l. furiosum. C. qui testa. facere possint. Et glo. in capitulo primo. lxxxij. distinct. 2 in uerbo inferas. qui dicit quod praesumitur furiosus, qui non uult obtemperare medico. Quod dictum si esset ita simpliciter uerum: destruerentur multa testamenti, unde ego crederem non esse satis, si istud probaretur, nisi testes subderent, quod istud faciebat propter furorem, uel more furiosorum, ut probatur ex nota. per Alexand. in l. si cum dotem. §. si maritus, in penul. col. ff. soluto matrimonio. De quo etiam per modernio. in d. l. furiosum.

XXXIX. PRAESUMPTIO.

- 1 Religiosus versus deum quilibet praesumitur.
- 2 Testes in crimine haereticis admittuntur qui etiam alias non admitterentur: & quare.
- 3 Delictum quod clā solet fieri licet admittat probationes leuiiores, si tamen sumus in casu in quo lex requirit testes omni exceptione maiores, tunc testes inhabiles producere non sat erit. & de veritate numero. 5.
- 4 Stuprum non probatur per domesticos.

Trigesimano
na præsump.

TRigesimonono. † Præsumitur quilibet uersus Deum
esse religiosus. l. fin. C. ad legem iuliam repetunda.
Ange. in. l. sciendum, in antepenul. col. ff. de uerb. obliga.
2 licet sit ista præsumptio. In crimine tamen hæresis
admittuntur testes, qui etiā aliās non admitterentur. cap.
in fidei, infra de hæreti. in. vj. Quod uidetur esse contra
gl. in. d. l. fin. ff. quod met. cau. qui uult, quod ubi aliquis
habet præsumptionem contra se, requirantur potiores
probationes. Potes dicere, quod istud sit speciale in fauorē
fidei, propter atrocitatem criminis. Et quia talia crimina
solent fieri clam, nec diuulgari: unde meritō admittūtur
3 etiam complices & excommunicati. Et ex hoc infer-
tur ad practicam, quod licet in his quæ solent clam fieri,
sufficiunt leuiiores probationes, ut per Barto. in. l. de pu-
pillo. §. si quis ipsi prætori. ff. de noui oper. nūcia. Et pro-
batur in. l. non omne. §. à Barbaris. ff. de re milita. & in
capi. ueniens. ij. capi. licet ex quadam. capitu. præterea, su-
pra de testi.

¶ **A D D I T I O.** ¶ Cum uarijs concor. traditis per D.
Alexan. consi. cxv. uiso themate. col. iij. lib. iij. & consi.
lxiij. uiso. lib. j. ubi traditur regula quod in actibus clan-
destinis qui ut cōmuniter clam fieri solent, & ob id sunt
difficilis probationis, sufficit probatio per coniecturas.
idem tradit consi. xxiiij. animaduersis. colū. ij. ubi etiam
uaria loca & doctorum autoritates citat lib. ij. Et latius
consi. lxxix. uisa facti. eo. lib. & consi. ccxij. uisis & discus-
sis. in fi. eo. uolumi. & consi. cxlvj. uiso. lib. vj. & consil.
clxxxix. in causa. eo. uolumi. Corne. consi. cxij. circa pri-
mum. col. ij. uersi. sic etiam patet. lib. primo. & no. Ioan.
de Imol.

de Imol. consi. cxlvij. in causa. colum. iij. & .iiij. & Deci. consi. ccccclxxvij. uiso copioso. col. ij. ubi allegat concor. Hippol. in lege si. C. de sicarijs. cum infinitis concordanti bus traditis per Hippol. in rub. de proba. nu. 315. & .316. uersi. rursus dico quod praedictae glo. & c. ad quem suffi- ciat remissio ne chartas tantis allegationibus per ipsum relatis occupem. Ioan. Nicolaus.

¶ Si tamen sumus in casu in quo lex requirat testes ma- iores omni exceptione tunc non erit satis, si producan- tur testes inhabiles, eo praetextu quod delictum sit clam factum. nam in causa criminali, lex requirit testes omni exceptione maiores. l. si. C. de probatio. Vnde in causa ha- resis etiam clandestinae, non admitterentur inhabiles, pu- ta participes uel excommunicati: nisi esset fauor fidei, ut ibi dicitur. Et sic ille textus probat per locum a speciali.

4 ¶ Comprobatur † ista opinio per text. in capitu. in literis, supra de testi. ubi licet stuprum soleat fieri clam, & ideo difficulter probetur, capitu. literis. infra eo. & .l. capite quinto. ff. ad legem iuliam de adulte. non tamen ad- mittuntur ibi domestici.

5 ¶ In † contrarium facit, quod consuluit Alexand. in consi. clvj. in. v. & Decius consi. clxij. in. vj. col. quod li- cet in matrimonio requirantur testes omni exceptione maiores, capitulo primo, infra de consangu. & affi. ta- men non procedit in matrimonio clandestino.

¶ Pro qua opinio. facit text. in capit. fina. supra de testi. cogend. ubi in causa conspiracy admittuntur ad pro- bationem etiam inhabiles, quia aliter probari non potest:

k s sed

sed ego puto priorem opinionem esse ueram.

¶ Nec ob. quia cōtraria posset procedere quò ad faciendū iudiciū, non quò ad probationem : prout est gl. communiter approbata in l. fi. C. de accusatio. Abb. Imo. & doct. in capi. primo, de confessis. Corne. confi. lvij. in ulti. col. in primo. Cogita tamen: quia frequenter contingit in practica dubitari.

PRAESUMPTIO.

XL.

1 Vidua vltra undecim mēses, præsimitur ex alio q̄ ex marito peperisse.

2 Doctorum plures opiniones si teneant contra testamentum, vel alium casum fauorabilem, & opinio vnius doctoris tantum sit pro testamento, vel alio casu fauorabili, quæ opinio præualeat.

Quadragesima præsumptio.

Quadragesimo. † Præsimitur uidua ultra undecim menses ex alio quàm ex marito peperisse §. mulier, in auten. de restitu. & ea quæ par. Aduertendum tamen est, quia Adrianus Imperator constituit, quòd imò socmina possit etiam per undecim menses gerere utrum: ut dicit Aulus Gellius libro iij. capitu. xvj. noctium atticarum. Et eandem opinionem etiam sequutus fuit Aristoteles, prout cū refert Censorinus in lib. de die Natali. De quo etiam per Plutar. libro quinto, de placitis Philosophorum: Et tamen Iustinianus sequutus communem opinionem in casu de facto pronunciauit contrarium. ut habetur in dicto §. mulier. Et ex hoc confunditur una decisio Andreæ Sicul. in consilio sexto, incipiente, scri

te, scriptum est, in primo uolumine, ubi dicit, quod
 1. Tsi sunt plures opiniones doctorum qui teneant con-
 tra testamentum, & nisi una alicuius doctoris pro testa-
 mento teneat, illa debet attendi in iudicando fauore testa-
 mentorum. l. si pars. ff. de inofficio. testamen. Et idem in
 alijs casibus fauorabilibus, puta matrimonio, libertate,
 dote: prout habetur in capi. fin. infra de re iudica. Nam
 in casu suprascripto militabat fauor legitimatiōnis &
 bone fame: & aderat autoritas supremi philosophi, &
 etiam Adriani. Et tamen Iustinianus sequutus est etiam
 communem opinionem medicorum, & pronunciauit
 contrarium. Illam decisionem etiam reprobatur alijs me-
 dijs Decius in capi. canonum statuta, supra de constitu-
 tionibus.

PRAESUMPTIO XLI.

1. Habilis ad generandum quilibet praesumitur:
 nisi probetur inhabilis.
2. Vxorem cognouisse praesumitur qui diu cum ea
 cohabitauit.

Q Vadragesimoprimo, † Praesumitur quilibet habi-
 lis ad generandum, nisi probetur inhabilis. c. quia,
 quinquagesima distin. Innocen. & alij in capi. j. infra de
 frigid. & maleficia. Et quod not. Barto. in l. filium. ff.
 de his qui sunt sui & c. Ex quo inferitur alia praesum-
 ptio, † quod praesumitur quis cognouisse uxorem
 suam cum qua diu cohabitauit. in dicto capitu. primo.
 & xxvj.

Quadragesi-
 mapria praes-
 sumptio.

Et xxvj. questio. j. c. nec aliqua. Et facit quod notat Bal.
in cap. at si clerici. §. j. de iudi.

PRAESUMPTIO XLII.

- 1 Ignorantia praesumitur in minore, ideo praesumitur de facili decipi, intellige nu. 7.
Mulier praesumitur de facili decipi, maxime propter viri seductiones.
- 2 Minor & mulier praesumuntur ignorare beneficia sua, ideo debent certiorari de eis, alioqui non valet renunciatio. latissi.
- 3 Minoris ignorantia est tolerabilior quam mulieris & facilius restituitur in integrum, quam mulier velleiano iuuetur.
- 4 Minor contrahens mutuum cum foeneratore praesumitur laesus, nisi probetur locupletior.
- 5 Minor qui non appellauit a sententia, coipso praesumitur laesus: & potest restitui
Declara ut ibi & restringe.
- 6 Minor praesumitur laesus ex eo quod commisit.
- 7 Minores praesumuntur de facili dicere mendacia.
- 8 Minori ut competat restitutio in integrum, tria requiruntur.
- 9 Minori cum quo nihil est gestum, & tamen est laesus, licet non competat restitutio ex titulo de minoribus, competit tamen ex clausula generali, si qua mihi causa iusta &c.
- 10 Minor an ex sola confessione praesumatur laesus. & quid in criminalibus maxime. late.

Quadragesima
secunda
praesumptio.

Quadragesimosecundo. † In minore praesumitur ignorantia. l. si quis patrem, uersicu. proinde, ad macedonia.

macedonia. ff. Et propterea talis praesumitur de facili circumscribi. l. prima. ff. de minori. Et idem etiam in muliere quae de facili praesumitur decipi. §. his consequens, in auten. de equalita. dot. Et praesertim propter uiri seductiones. §. i. in auten. ut immob. ante nuptialis dona. Et facit quod nota. in cap. i. et ij. infra de adultē.

2. ¶ ADDITIO. ¶ Adde quod † minor et mulier praesumuntur ignorare ius suū seu iura eis cōpetentia. l. ij. in fi. ff. de iure fisci. l. i. ad fi. ff. de eden. l. cum de indēbito. §. sin autem is. ff. de probatio. gl. in §. notandum. i. q. iij. facit not. glo. in §. primo, in uerbo sciens. in auten. de incestis nuptijs. ubi etiam not. Ange. et Alexan. consilio cxxvj. uiso processu. colum. ultima. in septimo uolumine. Ideo minor ac mulier contrahentes et renunciantes omnibus beneficijs eis competentibus, debent expresse certiorari quae sint illa beneficia, puta quid uelleianum, quid beneficium restitutionis in integrum, condictionis indēbiti, uel sine causa, et similia, alioqui cum ipsi praesumantur ignorare (ut dixi) quae sint illa iura, non ualet renuntiatio, nisi certioventur secundum communiter docto. in l. sciendum, maxime Roma. Alex. et Ias. ff. de uerbo obligatio. gloss. in l. finali. §. fina. ff. ad uelleia. et in l. fina. C. illo titulo. Din. Barto. Roma. Alexan. et Ias. in l. in repudianda. per illum text. ff. de acquiren. hēreditate. Cy. Bald. et Salice. in l. secunda. C. de rescinden. uenditio. Socin. post Bald. in l. prima, in fine. ff. si quis in ius uoca. non ierit. Bald. in capi. cum in iure. colum. ultima, de officio delega. dicens quod minores et mulieres debent de eorum iuribus certificari: alioqui praesumuntur specialia

cialia iura ignorare. & pro hoc dicit solennem glos. in dicta l. sciendum.

¶ Adde Panormi. in cap. si diligenti. colum. iiij. de foro competen. ubi etiam Felin. abunde colum. iiij. nume. 14. uersicu. nunquam tamen. & Paul. de cast. notabiliter consilio ccccxj. uiso facto & dubijs mihi traditis. in primo uolumine nouissimorum, Deci. post Bald. in l. penul. colum. vj. uersicu. postremo nota. C. de pactis. & Signorol. de homodcis consil. ccl. super dubijs, colum. sexta. Præterea cum tractatur. ubi fortius dicit non ualere renunciationem seu contractum, nisi de eorum beneficio certificati sint, etiam si iuramentum in contractu interuenerit, & idem etiam consuluit Raphael Fulgo. consil. ccxxxvij. finis guidonis, & Alexand. consilio lxxxix. uiso puncto, colum. iiij. uersicu. nec huic responsioni obstat iuramentum, libro secundo, & consilio xxvij. uiso libello, libro primo, ubi dicit minorem & mulierem certiorari debere de eorum beneficijs, quia ignorare ea præsumuntur. dicit tamen quod si interuenisset in renunciatione iuramentum, tunc non requireretur certioratio, (de cuius dicti ueritate, docto. ample in dicta l. sciendum.) & idem Alexan. in consilio xlij. super præmisso, colum. prima & secunda, in primo uolumine, ubi etiam dicit requiri certiorationem, nisi iuramentum interuenisset. Bologni. tamen consilio. xl v. colum. secunda, notabiliter uoluit etiam si iuramentum interuenerit, requiri certiorationem beneficiorum & iurium competentium, alioqui renunciantibus non oberit renunciatio, & sic amplectitur sententiam Signorol. & sequacium. & sequitur etiam Hippo.

po. de Marfi. in repe. rub. de fideiuffo. nu. 37. 38. latissime.
 3 ¶ Aduerte tamen, nam licet in ignorantie præsump-
 tione, minorem & mulierem, æquauerimus, tolerabi-
 lior tamen & uerosimilior est ignorantia in minore quā
 in muliere. l. regula. post princip. ff. de iuris & facti igno-
 ran. quam ad hoc notat las. in l. sciendum. colum. xj. uersi.
 ij. pro ista parte & c. Sed da meliorem in l. quamuis in
 lucro. C. de iur. & facti igno. ubi inquit Imperator,
 quamuis in lucro nē foeminis ius ignorantibus subueni-
 ri soleat, attamen contra etatem adhuc imperfectam, lo-
 cum hoc non habere retro principum statuta declarant.
 Et ideo plus fauoris habet minor in restitutione in inte-
 grum ob etatem, quam mulier ob sexum in beneficio
 uelleiani. l. ulti. ubi expresse Salice. ff. ad uelleia. dum dicit
 text. nec enim loco minoris xxv. annis circumscripti per
 omnia habenda est mulier. & tex. in l. si apud minorem,
 ff. de minoribus. Facit quod not. Baldus in capitu. cum
 contingat. uersicu. quæro quando mulier, de iureiuran.
 cum similibus.

Ioan. Nico.

4 ¶ Et inde infertur, quod minor contrahens mutuum
 cum foeneratore, præsimitur lēsus, nisi probetur factus
 locupletior. l. prima. C. si aduersus credito. Et propterea,
 etiam uenditio quæ pupillum lēdit, præsimitur commen-
 sato mēdacio facta. C. si aduer. uenditio. l. si. Et ideo mi-
 nor qui non appellauit à sententia contra se lata, eo ipso
 præsimitur lēsus, & competit sibi restitutio in inte-
 grum secundum Bartolum in l. finali. C. de in integrum
 restitutio. mino. Quod puto uerum, si ea quæ pro causa
 sunt non dicta alleget. iuxta text. in l. minor autem magis
 stratus,

stratus §. si autem. ff. de mino. aliàs esset secus: ut per Barto. & Alexand. in l. nam & postea §. si minor. ff. de iureiur. Et ita possunt concordari opiniones. De quo tamen latè ibi per Alexand.

6 ¶ ADDITIO. ¶ Adde quòd minor censetur ac præsimitur latus ex eo quòd cõpromisit in arbitrum, etiã aliter nõ cõstito de lesiõne. l. si minor xxv. an. filiofã. §. minores. ff. de mino. ratio ibi assignatur per gl. & doc. quia per tale compromissum tollitur minori beneficium appellandi. l. i. de arbit. C. & uide Corne. Perus. consi. clxxxvij. uisa copia. col. ij. in. iij. uolu. Ioan. Nicol.

7 ¶ Et minores etiam præsuntur de facili dicere mendacia. l. ex libero. §. primo. ff. de questio.

8 ¶ Supradicta tamen sanè debent intelligi: quia procedunt ex rationibus particularibus. Nam regulariter, ex simplici contractu, minor non præsimitur latus, nisi probetur.

¶ ADDITIO. ¶ Ut notabiliter per Corne. consil. clxxxj. uisis nonnullis. colum. xxv. uersi. non enim eo ipso quòd est minor &c. & consilio lvij. in causa. colum. iij. libro iij. Ioan. Nico.

¶ Et propterea, ad hoc ut sibi competat restitutio in integrum, requiruntur tria. Primo, quòd probet se minorem. Secundo quòd probet lesionem. Tertio, quòd probet se dolo aduersarij, uel nimia sui facilitate latus. l. uerum. §. sciendum. ff. de mino. & dicta l. fina. C. de in integrum restitu. mino. & ita notat Iason post alios in dicto §. si minor.

¶ ADDITIO. ¶ Et uide Soci. consi. lvij. in causa restitu

restitutionis. lib. iij. & Corneum consi. cxxxv. de pluri-
 bus col. ij. lib. ij. ubi notabiliter tradit minorem non resti-
 tuendum, nisi aut sui facilitate, aut dolo aduersarij se læ-
 sum ostendat, alioqui si iure communi usus, & non dolo
 aduersarij se deceptum reperiatur, non restituitur. ut latif-
 sime per eum. habes ergo tria requisita ad hoc ut minor
 restituatur. Quartum addebat Anto. de but. in c. consti-
 tutus. de in integ. restit. uidelicet quod minor probet se
 esse intra tempora in integrum restitutionis petendæ.
 scilicet intra quadriennium. de quo in l. fi. C. de tempori-
 bus in integ. restit. peten. Sed istud reprobatu cōmuni-
 ter à docto. in d. l. nam & postea §. si minor: ut ibi per
 las. nemo enim tenetur allegare illud quod timet ab ad-
 uersario opponi. secundum eos. Adde ultra eos Corne. in
 d. consil. cxxxv. qui dicit qd onus probandi quod petens
 restitutionem in integrum sit intra tempora petendi in-
 cumbit reo contra quæ petitur restitutio, neganti peten-
 tem esse intra tēpora petendi ita quod sit sibi præclusa
 uia ad petendum: quia petens restitutionem habet inten-
 tionem suam fundatam ex quo probauit lesionem, & mi-
 norem ætatem tempore lesionis, unde aduersarius qui ex-
 cipit de lapsu tēporis debet illud probare. l. in exceptio-
 nibus. ff. de excep. Ioan. Nicol.

¶ Circa tamen istud tertium requisitum aduerte, quia si
 esset lesus ex uerisimili ignorantia, licet non dolo ad-
 uersarij, uel sui facilitate, competeret adhuc restitutio
 in integrum, saltem ex clausula generali. Si qua mihi
 iusta causa uidebitur: ut consuluit Corneus consilio
 cxxxiiij. super hac. noua. in tertio. ubi allegat multas
 And. Alci. De Præsump. l. concor

concordantes. Pro quo facit, quod notat Barto. in l. ami-
 9 lius. ff. de mino. ubi t̄ minori cum quo nihil est gestum,
 & tamen est l̄sus, licet non competat restitutio ex edi-
 cto de minoribus, tamen succurritur ex clausula generali.
 De quo per Alexand. consilio. clxij. in prima columna.
 in secundo. Areti. consi. clx. ubi latè. Et ad supradicta fa-
 cit quod notant Innocen. & Docto. in capitu. ad nostram
 infra de regula. ubi proximus pubertati, non pr̄sumitur
 illectus ad intrandum religionem, sed potius sponte ue-
 10 nisse. Et ant̄ ex sola confessione pr̄sumatur minor,
 l̄sio. dic ut per Alex. in dicto §. si minor. ubi ponit etiam
 alias quæstiones.

¶ ADDITIO. ¶ Vide etiam latissi. Alexan. in l. cer-
 tum. §. in pupillo. in additioni. ad Barto. ff. de confessis. &
 abunde per Hippol. de marsil. in l. prima. in princi. nume-
 ro. 11. & §. fina. in fi. ff. de quæstio & in l. de minore. nu-
 mero. 33. uersiculo quero ulterius. minor. xxv. annis & c.
 eodem titulo. qui infinitas remissiones tradit, ex quibus lo-
 c̄s colligere poteris an & quando minor utpote l̄sus
 ex confessione ueniat restituendus, uel non: maxime in cri-
 minalibus. Vñ tamē nolo omittere quod perpetua men-
 te tenendum est, quod minor quandoq; aduersus confes-
 sionem restituitur, etiam aliter nō probata l̄sione, quasi ex
 sola confessione satis probata sit l̄sio. uidelicet, si minor
 cōfiteatur se fecisse delictum de quo aliter non constabat
 nisi per confessionem suam, tunc tanquam l̄sus restitue-
 tur in integrum, etiam non probata l̄sione, quia satis le-
 sus pr̄sumitur ex ipsa confessione. istud est dictum
 Angeli in dicta lege certum. §. in pupillo. ff. de con-
 fesis

seſſis . reſert & pro ſingulari reputat & ſequitur Hippolytus de Marſilijs notabili quadringenteſimoquadreſimoquinto . minor . & illud dictum Angeli reſerunt & ſequuntur Domi . Alexan . & Iaſon in dicto . § . ſi minor . licet de eis non faciat mentionem do . Hippolytus in dicto ſingulari quadringenteſimoquadreſimoquinto .
Ioan . Nicolaus .

XLIII. PRAESUMPTIO.

1 Senex citius præſumitur mori quā iuuenis alioꝝ qui turbatur ordo naturæ .

2 Uſufructu legato iuueni & ſeni , debet fieri computatio de toto , ſecundum ætatem illius iuuenis .

Quadrageſimotertio . † præſumitur citius mori ſenex , quā iuuenis , unde aliter dicitur turbari ordo naturæ . l . nam & ſi parentibus . ff . de inofficio . teſtamen . & l . is qui ex cauſa , in fine . ff . de fideicommiſſi . liberta . Et eſt tex . in l . hæreditatum . ff . ad legem falcidiam . Et per
1 dictam legem uidi dubitari . † Legatus erat uſuſfructus duobus , quorum alter erat ſenex , alter uero erat iuuenis : fuit dictum , quòd deberet fieri computatio de toto , ſecundum ætatem illius iuuenis : ex quo præſumebatur , quòd ſenex citius moreretur : quo caſu , uſuſfructus iure accreſcendi pertinebat ad illum minorem . l . prima . § . interdum . ff . de uſufructu accreſcendo . quod nota . Et ad ſupradicta facit lex . ij . ff . de termino amoto . ubi in breuius tempus debet relegari ſenior delinquens , quā iuuenis .

xl.ij. præſumptio.

Et facit etiam glo. ubi Anchara. & alij in capi. primo in
fra de paroch.

XLIIII. PRAESUMPTIO,

- 1 Viuere centum annis an praesumatur quilibet
latissi. disputatur,
- 2 Argumentum a communiter accidentibus est
validum. & transfert onus probandi in aduersariū.
- 3 Acta principaliter deducta in aliquo casu, effi-
caciū probant, quam ea quae incidenter,

xluij. praesumptio.

Quadragesimo quarto. † Praesumitur quilibet uiuere
Centū Annos. l. fina. C. de sacrosan. eccle. l. an usus-
fructus. ff. de usufruc. Glo. Barto. & docto. in. l. ij. §. si du-
bitetur. ff. quemadmo. testa. aperian.

¶ In contrarium est tex. in. l. Spadonem. §. qui absolutus
ff. de excusatio. tutor. per quem tex. dicit Barto. in. l. ij. in
ultima columna. ff. iudica. solui. quod si quis olim proba-
uit se habere filios, non praesumitur post aliquod tempus
eos uiuere: nisi probetur. Et idem etiam tenuit in. l. qui
duos. §. cum in bello. ff. de rebus dubijs.

¶ Item, in contrarium facit: quia arguendo à communi-
ter accidentibus, uidemus totum contrarium, & rariſi-
me illud contingere, † quod argumentum tenet. l. neq;
natales, ubi probatur. C. de probatio.

¶ **ADDITIO.** ¶ Probabile enim est tale argumentū
à communiter accidentibus. c. j. ubi Ioan. de imo. Panor.
& alij notant extra de cleri. non residen. text. & ibi no-
tat gl. in. l. ideo. ff. de legibus tex. in. l. quidam. §. nummula-
rios.

rios. ff. de eden. glo. in. l. cum dotem. C. de iure do. & in. l. prima. C. de arbitr. in glo. magna circa incidium. Bal. in. l. conuenticulam. C. de episco. & cleri. & in. c. si. de causa posses. & proprie. Alexan. & Ias. in. l. non hoc. C. unde cognati. ubi latissime de hoc argumento, & plures limitationes tradunt in quibus non procedit tale argumentum. & latissime per Hippo. Marsilium in singu. primo. incipiente argumentum. Vnum uolo, menti teneas quod tale argumentum à communiter accidentibus in hoc est utile, quia transfert onus probandi in aduersarium. secundum gl. in dicta lege neq; natales. quam ad hoc ponderat Ludo. Roma. singula. cccxcvij. incipien. quis debet probare hanc & c. Ioan. Nicolaus.

¶ Et ideo Decius in. l. si emancipati. C. de collatio. dicit, quod licet secundum naturam, possibile sit aliquem uiuere Centum Annos, non est tamen uerisimile, prout in simili dicit Bal. in. l. scripturae. C. de fide instrumen. quia non omnia possibilia sunt uerisimilia.

¶ Item in contrarium urget tex. in. d. l. hereditatum. ff. ad legem falcidiam. quem allegat ad hoc etiam Iason in. d. l. fina. Rapha. Comen. Roman. & Areti. in. l. sed & si de sua. ff. de acquirenda heredi. limitant praedictam regulam non procedere, quando mors uel uita alicuius deducerentur incidenter: quia tunc, non habet locum dicta praesumptio per supradicta iura.

¶ Sed istud mihi non placet, quia si ista praesumptio habet locum, ubi principaliter dubitatur, multo fortius, ubi incidenter: quia efficacius probant acta deducta in aliquo casu principaliter, quam ea quae deducuntur incidenter

denter lege à Diuo pio. §. si super. ff. de re iudicata. per Bartol. in l. qui Romæ. §. Duo fratres. in octaua opposi. ff. de uerborum obligationi. Domi. Alexand. in dicta lege sed & si de sua, aliter intelligit, uidelicet quòd illa glos. in dicta lege finali. procedat solum quando quis fundatur super morte: quia lapsis Centum Annis, præsumitur aliquis amplius non uiuere. quod dictum in se est uerum: sed generaliter non tollit difficultatem.

¶ Tu potes dicere, quòd aut uita est fundamentum intentionis agentis, & illi incumbit onus probandi. dicto. §. qui absolutus: aut non est fundamentum intentionis, & procedit glo. in dicta. l. fina. quæ tamen non inducit præsumptionem ueram iuris, sed potius quandam suspitionem, unde tollitur per contrariam suspitionem, puta oriẽtem ex dicto unius testis, uel ex fama publica: iuxta notata per Bartolum in dicto. §. si dubitetur, & per Bald. in capitulo primo. §. fina. qui seu. dare possunt. in usib. seu. do. Et puto quòd ista fuerit mens Rapha. & moderno. in dicta lege, sed si in sua: nec text. in dicta. l. hereditatum. inducit præsumptionem generalem secundum computationem ibi positam. sed habet locum solummodo in casu suo, ut dicit ibi Alexander post alios.

XLV. PRAESUMPTIO.

- 1 Antiquior præsumitur melius scire veritatem. Senioribus deferendum est.
- 2 Prædicatores debent præcedere fratres minores.
- 3 Doctorum antiquorum iudicio potius stans dum

dum est quā iuniorum seu modernorum. ibi de veritate, & intellectu illius dicti quanto iuniores, tanto perspicaciores.

4 Inuentis addere facile est.

5 Doctor antiquior an præferatur iuniori.

6 Argumentum ab ordine literæ est validū in honoribus & dignitatibus.

7 Licentiatus, postea effectus doctor, an præferatur illi, qui medio tempore est effectus doctor. latissime disput.

8 Licentiatus nullam habet dignitatē: sed habetur pro scholari.

9 Doctor si petierat se admitti in collegiū, & aliorum inuidia fuerit retardatus, an debeat præferri illis, qui interim dum ipse pulsat ad ostium, fuerunt admissi.

10 Aedificia antiqua præsumuntur citius corrui.

Quadragesimo quinto. † Antiquior præsumitur melius scire ueritatem. uigesima distinctio. capitu. de quibus, unde his qui sunt canicie graues, est deferendum. §. si uerò aliqui, in autent. de quæstor. c. l. semper. ff. de iure immunita.

xlvi. præsumptio.

¶ ADDITIO. ¶ Vnde leuitic. xix. capitu. dicitur Coram cano capite consurge, & honora personam senis. & apostolus Seniore non increpaueris. secunda quæstio. vij. Paulus dicit. ¶ Adde antiquitati deferendū in multis. uide licet in instrumentis custodiendis seu deponendis, ut scilicet apud seniore heredem reponantur. l. fina. ff. de fide instrumen. In dubijs determinandis, plus enim eis in hoc statuitur quā iunioribus. capitu. de quibus. xx. distinctio.

l + ubi

ubi glo. capitu. domino. ad fi. ubi etiam Archidia. quinqua-
 gesima distinc. In dignatum collatione, eligendi quippe
 sunt seniores & etate graues. capi. statuimus. lxj. distinc.
 In testimonijs ferendis, est si quidem ueractor eorum ser-
 mo. c. notificamus. & c. consanguineos. xxxv. q. yj. In elec-
 mosynis largiendis, senioribus enim prius largienda est. c.
 consideranda. lxxxvj. distinctio. & c. non satis. In suspitio-
 nis remotione. c. fraternitatis. xxxiiij. distin. In excusatio-
 nis admissione. est enim circa onera sufficiens excusatio,
 senectutis grauitas & pondus. c. placuit. xvij. distinc. &
 toto titu. qui etate se excusant. In poena relaxatione:
 mitius enim senex punitur, quam iuuenis, quia in lon-
 gius tempus relegatur iuuenis quam senex. l. ij. de termi-
 no amoto. & tex. in. c. tanta. lxxxvj. distin. & c. tempora.
 xxvj. questio. vij. quae iura loquuntur etiam in alijs poe-
 nis. In probitatis praesumptione, praesumitur enim in se-
 niore maior probitas. lix. distinctione. capitu. si officia.
 Item in praesumptione scientiae, & morum grauitatis.
 lxxxiiij. distinctione. capitu. porro. & capitulo. j. xij. q. j.
 In iustitiae examinatione & discussione. capitu. si quid
 uero. lxxxvj. distinctione. In confessibus & sedium loca-
 tione, collocandi enim sunt seniores in eminentioribus al-
 tioribusq; locis. textus cum glo. ubi etiam scriben. in. §.
 aliam. institu. de bonorum possessio. Adde quod scribus
 eadem penè reuerentia quae magistratibus debetur. dicta
 lege semper. & secundo machab. scribitur ingenuae no-
 bilitatis caniciem. & paulo post subiungitur, non enim
 etatem nostram dignum est fingere. possent & alia de
 laude senectutis hic congeri. de quibus aliqua infra subij-
 ciam.

ciam. Ioan. Nicolaus.

¶ Et idem est, respectu nedum hominum, sed etiam respectu possessionis, unde dicit Guido papæ q. quingentesima secunda. † quod prædicatores debent præcedere fratres minores: quia antiquior est eorum institutio, ut nota. in capitulo quorundam, de electione in sexto. De quo dic. ut per Felynum in rubri. de maiortate & obedientia. Et hoc facit † pro Doctoribus antiquis, quorum iudicio uideretur potius standum. decimasexta questione prima, capitulo sic uiue, & ibi nota. & in capitulo ieiunium, sexagesimasexta. distinctione. Et facit quod notat Baldus in lege finali, in penultima columna. C. de edicto diui Adriani tollendo. ubi dicit, quod doctores antiqui magna ueneratione fuerunt præstantiores modernis, pondere, numero, uel mensura.

¶ In contrarium tamen adducitur glossa in lege gallus. in principio. ff. de liberis & posthumis. quod quanto iuniores, tanto perspicaciores. Et licet Alexander & Imolajstus ibi dicant procedere, quia uident antiquorum scripta, tamen hoc non placet, † quia in eo non consistit magna perspicacia, quia facile est inuentis addere. De quo nota. in lege prima. C. de ueteri iure enucleando. & Aristoteles in Problematibus expresse dicit iuuenem esse perspicacioris ingenij senibus: & ibi assignat rationem.

¶ ADDITIO. ¶ Comprobatur etiam autoritate eiusdem Aristotelis lib. ij. politicorum, iniquentis, Vetusta autem plerunque rudiora sunt nouis. Sed pro senioribus facit, quod scribitur Ecclesiasti. xxv. capitu. quàm
l s speciosum

speciosum canicie iudicium. quàm speciosa ueterantis sapientia, & intellectus & consilium. Corona senum multa sapientia, & gloria illorum timor dei. & illud Cicero nianum lib. de senectute. Non uiribus (inquit) nec uelocitatibus res magnæ geruntur, sed consilio antiquorum & scientia, quibus non orbari, sed augeri solet senectus. Accedat notabilis tex. in c. j. de renun. ubi inquit text. quod senescente corpore spiritus ad altiora cōscendit. & quod ibi per illum, notat Bal. Ioan. Nico.

¶ Et istud præsertim apparuit in Papiniano qui decessit agens annum trigesimumseptimum: & per Soci. in l. cum auus, in prin. ff. de conditio. & demonstra. unde tu dicas præsumi pro senioribus: quia uerisimile est, quod perspicaciter à se in iuuentute inuenta melius concoxerint.

¶ ADDITIO. ¶ Accedat qd̄ scribitur ecclesiastes, viij. cap. Non te prætereant narratio seniorum, ipsi enim didicerunt à patribus suis. Quoniam ab ipsis discas intellectum, & in tempore necessitatis responsum. Facit et illud, Plus ualet umbra senis quàm eloquentia iuuenis. quod refert Bal. in d. c. j. de ren. Facit etiam illa Ciceronis autoritas supra allegata. Ioan. Nicol.

s ¶ Et ex supradictis infertur, † quod antiquior doctor debet præferri iuniori. prout firmant omnes in c. clerici, supra de iudi. & in l. cum quid. ff. si cer. pet.

¶ Quod limita, primo nisi iunior haberet meliora stipēdia. l. ij. C. de officio magi. officio. ibi, quem meliora stipēdia, uel labor prolixior fecerit antea, † arguendo ab ordine literæ: quod argumentum in hac materia tenet l. fina.

l. fina. ff. de albo sriben. notatur in l. ij. §. prius. ff. de uulga. & pupilla.

¶ **ADDITIONO.** ¶ *Facit bonus textus ubi Bald. & Paul. expresse notant in l. nemo clericus. C. de summa triuita. ubi ex ordine literæ illius tex. arguunt simplicem clericum præferendum militi.* Ioan. Nicol.

7 ¶ *Secundo limita, † quando iunior prius fuisset licentiatu. argu. l. primæ. C. de consuli. lib. xij. per quem text. ita tenet Angel. in §. quædam. institu. de actio. colum. ix. Et idem tenent Socinus & Decius in l. cum quid, si certum petz. & latè consuluit Soci. in consi. lxx. in iiij. uolumi. ubi allegat alias rationes, sed non multum stringentes Et dicit ita etiam tenuisse domi. Maria. patrem suum. Idem etiam tenent Decius & Felinus in dicto capitu. clerici. & Felinus in rubrica supra de maiorita. & obediens. in prima colum. Et uidetur uoluisse Alexan. in l. prima. ff. de obseq. liberto. in additio. ad Bart. licet iudicio meo non firmet.*

¶ *Adde quod in contrarium est decisio antiqui doctoris domini Simonis de Bersano Cardinalis Mediolanen. in proœmio Decretalium, quia secundum eum considerandus est finis perfectionis, non principium. argumento legis si quis à multis. ff. de noxali. & quod notatur in lege si pluribus. ff. de lega. secundo. Contrarium etiam in terminis decidit Iacobus rebufi, in dicta lege prima, C. de consuli. mouetur per legem ex eo. ff. de testamen. milita. Et quia debet præferri ille qui primo consequitur id quod est nobilius, argumen. l. quoties. C. de rei uendicatio. Et idem tenet Iason in dicta l. cum quid. Et uidetur*

uidetur etiam tenere Felin. supra in proœmio Gregoria. in v. col. ubi etiam allegat Romanum idem tenentem in consilio cccxxxij. quo ad primum: Et Pet. de anchor. in capitu. primo, de paroch. qui tamen iudicio meo hoc non dicit.

¶ Mihi placet ista secunda opinio, quia censeo adherendum regulæ, nisi exceptio bene probetur: iuxta nota. in rubri. infra de regu. iur. in sexto. Ista autem fallentia nō bene probatur: quia in dicta l. prima. ideo prior Consul præfertur posteriori consuli patritio, si ipse deinde patritiatum consequatur, quia uerum est, quod primus consequutus est dignitatem, unde merito præfertur. Sed s. Licentiat us nullam habet dignitatem, imò habetur pro scholari, ut dicit Bal. in auten. habita. in viij. colum. C. ne fil. pro patre. Anchara. in proœmio Sexti Decretalium, latè per And. Sicul. in proœmio Clementi. in colū. xiiij. Felin. in capi. eam te. in prima colum. de rescrip. las. in l. ij. C. de inofficio. testamen. Nec Bald. in l. qui indignus. ff. de senato. firmat contrarium: sed procedit simpliciter arguendo.

¶ ADDITIO. ¶ Imola tamen in proœmio sexti inquit licentiaturam esse tertiam speciem mistam doctoratu & scholaritate. Et ideo in fauorabilibus appellatiōe scholaris uel doctoris uenit licētiatus, in odiosis secus. argu. not. in l. ij. ff. de uerbo. oblig. Et hanc opi. Imol. sequitur Domini. in d. proœmio. Ioan. Nicol.

¶ Nec obstat illa uerba, qui prior meruit dignitatem. in text. quia ut ibi expresse apparet, loquitur de eo qui prius creatur iam realiter consequutus: Tunc enim dicitur

tur meruisse. Et ita etiam loquuntur iura allegata per Andre. de Barulo ibi. Et sic ille tex. reflectitur in contrarium: quia cum doctor prius meruerit, & sit consequutus dignitatem, debet praeferrī illi, qui nondum est consequutus. Et ita etiam inducit Roma. in dicto consilio cccxxxiiij.

¶ Cogita tamen si in practica possunt concordari opiniones: quia aut interim dum licentiatuſ esset in practica consequendi insignia, iste fuit interim doctoratus, & non debeat praeferrī: Aut iste licentiatuſ stetit contentuſ licentia, & omiserat tractatum seu curam sumendi insignia: & tunc praefertur doctor mediij temporis: & est ratio quia isto secundo casu, non uidetur iste sumpsisse licentiam tanquam iter seu principium per quod ascenditur ad doctoratum, sed tanquam terminuſ seu finem intentionis suae. unde cessat ratio doctorum, quod initium debeat attendi. iuxta. l. iij. §. scio. ff. de minori.

¶ Et propterea infertur, quod si aliquis doctor petierat se admitti in collegium, & propter inuidiam aliorum fuerit retardatuſ quod nihilominus debeat praeferrī illis, qui interim dum ipse pulsat ad ostium, fuerunt admissi: prout dicit insignis doctor dom. Paul. Picus, in d. l. cum quid: ubi dicit, quod doctoratus in iure ciuili, & post aliquod tempus in iure canonico, non debet praeferrī illi qui medio tempore utrunque gradum consequutus est. Quae decisio non est uera, & contra dictam legem primam. C. de consuli. Et contrarium est de mente Ludouici Romani in d. consil. & Decij in d. l. cum quid,

¶ Nec obstat sua responsio ad d. l. primam, dum dicit, quod

quòd consulatus est medium necessarium ad Patritiatum sed laurea iuris ciuilis, non est medium necessarium ad lauream iuris canonici. Nam nego quòd consulatus sit medium necessarium ad patritiatum, quia istud est contra tex. in l. nemini. C. eod. titu. ubi requiritur patritiatu per alia media. Cetera dicenda sunt ut per Moder. in d. l. cum quid. & in d. c. clerici.

¶ ADDITIO. ¶ Vbi Decius melius quàm alius quispiam de mundo ponit regulam quod antiquior doctor præfertur iuniori. cum octo notabilibus fallentijs & limitationibus ad regulam. uide omnino. Ioan. Nico. 10 ¶ Et adde regulam, quòd ædificia antiqua præsumuntur facilius corruere. §. si autem non sufficiant, in auten. ut nemo fabricen. orato. dom.

PRAESUMPTIO XLVI.

Quadragesima sexta præsumptio.

¶ Quadragesimosexto. Impubes non præsumitur aptus ad aliquas operas, nisi sit histrio, uel nomenclator. l. fina. ff. de libera. cau. l. fina. ff. de oper. seruo. Et istud multò fortius in infante dicendum est. l. arboribus. §. de illo, ff. de usufruc. Et dicitur Nomenclator ille qui suggerit in memoriam domino, nomina salutantium, à callando, idest, appellando nominatim: licet glo. in d. l. si. nō intellexerit: & de hoc etiam est mentio in lege ut iurisiurandi. §. dabitur. ff. de oper. liberto.

PRAESUMPTIO XLVII.

1 Vir præsumitur constanter muliere.

Tortura

2 Tortura incipienda a muliere, potius quam a masculo.

3 Foemina cur citius possit testari quā masculus. Mulier cur non admittatur in testimonium in causa criminali de iure canonico. Fallit quando veritas aliter haberi non potest.

4 Veritas quando aliter haberi non potest admittuntur etiam testes inhabiles. Intellige & declara ut nume. s.

Quadragesimo septimo † praesumitur uir cōstantior muliere. §. mater, ubi glo. not. in auten. de nupt. Et facit quod dicit Gaudi in tracta. malef. sub rubri. de quaestio. in ij. col. ubi dicit, quod † data paritate iudiciorum, incipienda est tortura à foemina potius quàm à masculo quia masculus tanquam maioris constantiae, tardius confitebitur quàm foemina, quae habet cor momentaneum & instabile. alleg. l. filia in orbitate. C. de inofficio. testa. Et sequuntur Moder. in l. j. in fine principij, per illum tex. ff. de quaestio.

Quadragesima septima praesumptio.

¶ **ADDITION.** ¶ Vult allegare Hipp. de Mar. ibi. & uide eundem Hippo. in sua practica criminali in §. expedita. nume. 51. uersic. quæri etiam potest. Ioan. Nico.

¶ Nec obst. quod maiora uulnera sustineat foemina quàm mas: secundum glo. in l. nihil interest. ff. ad legem iul. de adulte. quia propter hoc, non sequitur quin maiori timore afficiatur, & consequenter facilius confiteatur.

¶ Præterea, illa glo. forte non est uera, & contrarium uidetur probari in l. cū pubere. ff. de reb. dub. de qua per Areti. consil. quinquagesimo.

¶ Adde etiam glo. in l. quæ ætate. ff. de testamen. quæ dicit.

3 cit,†quod femina fit citius sagacior quàm uir, & propterea potest testari in duodecimo anno, & masculus ad decimumquartum, ut ibi habetur. Et ex ista inconstātia muliebri, colligitur ratio, cur in causis criminalibus in foro canonico mulier non admittatur ad testimonium. cap. forus. de uerbo. signi. & per docto. in cap. iij. supra de testib. Licet istud non scructur de facto, quando ueritas aliter haberi non potest, secundum Ioan. and. in additio. Specula. tit. de testc. §. primo. in additio. incipien. scructur. Iacob. de arena, quem refert & sequitur Alex. consil. xxiiij. in iiij. col. in ij. uolumi.

¶ ADDITIO. ¶ Quod mulier non possit in causa criminali esse testis, maxime iure canonico etiam consuluuit Alexand. consilio xj. circa primum. colum. penul. in fi. lib. j. Oldra, consi. cxlv. queritur si testes cum amplissimi concordant. traditis per Hippol. de Marsil. consi. xxij. gratia. & consil. xvij. protector. col. antepenul. nu. 34. & consil. lix. diuino. colum. ulti. & consilio. c. j. illumina. colum. j. & consil. cxxx. conditor. nume. 34. Hoc uerum nisi ueritas haberi aliter non possit: tunc enim in subsidium admittuntur mulieres. ut per docto. allegatos hic per Alciatum. Adde ultra cum Ias. in l. j. colū. fi. cum fine penultimæ. C. de summa trinitate. & in repetitio. col. nu. 49. col. xj. uersi. confirmo, nam in criminalibus &c. & Alex. cō. lxiiij. in prima colum. in primo uolumi. & consil. cij. ante finem. in vij. uolumi. Deci. consil. cccxxij. in causa quæ agitur. col. ij. ubi alleg. concordā. & Hippol. Marsi. in consi. v. & consi. cij. pauci. & cōsi. cxxvij. spiritus sancti. colum. ij. & in pluribus alijs cōsilijs in locis infra

eis infra allegandis.

4 ¶ Et generaliter traditur doctrina quod quando ueritas aliter haberi non potest admittuntur testes etiam inhabiles & minus legitimi. ut uoluit Sali. in l. ea quidē. col. xxvij. uerſi. ad quintam quæſtionem. C. de accusa. & Alexan. dicto conſilio. lxxiiij. ubi multa dicta accumulatur ad probationem huius regule. & per Hippol. de Marſil. in l. diuus. colum. ij. ff. de quæſtio. & in l. de minore. colum. antepenul. nu. 24. eod. tit. & in l. ſi. C. ad legem corne. de ſica. & ubiq; allegat concor. & plura cumulat & alij in locis ſupra deductis.

5 ¶ Vnū tamē menti teneas ne decipiaris quod illud quod diximus mulierē et alioſteſtes aliās inhabiles admitti in ſubſidiū quando per alios ueritas haberi nō potest, procedit & debet intelligi quando ex natura facti delicti, ſeu negocij ueriſimiliter habitu & actu alij interuenire non potuerunt: aliās ſecus, quia licet ex accidenti cōtingat, quod alij teſtes non adſuerunt, tamen in potentia ueriſimiliter plures haberi potuerunt. & ſic non dicitur tunc per alios haberi non poſſe ueritatem, imo ex natura negocij per alios potuit ueritas in potentia haberi, licet aliter acciderit. ita notabiliter intelligit prædictam doctrinam & declarat Anto. Butri. in c. tertio loco. de probatio. & conſil. xxiiij. quæſtio hæc dubia & c. refert & ſequitur Alexan. in dicto conſil. lxxiiij. pro quo allegat tex. & ibi Abbatem in c. ſina. de teſtib. cogen. & idem Alexan. latiſſime in conſilio. clij. uſo proceſſu. colum. iij. uerſi. non obſtat etiam ſi dicatur. nume. ii. libro quinto. Iaſon nota. in dicta l. j. de ſumma trinita. in lectu.

And. Alcia. De Præſump.

m colum.

col. fi. & in repet. col. xj. nume. so. uerſi. ex iſtis omnibus
ſic regulam. & Deci. conſilio. cxxxij. uiſo proceſſu &
ſententia. colum. ul. & conſi. cccx. uiſis. col. ij. & ubiq;
allegat concordantes. & etiam egregie conſil. cccxlij. in
cauſa partus ſuppoſiti. col. ij. notabiliter Feli. in. c. de cate
ro. columna. ij. de teſtibus. & laſ. in. l. fin. C. de hiſ qui. ut
indignis.

¶ Ideo qui inhabiles teſtes producit, & dicit alios reperi
ri non poſſe, nec aliter ueritatem haberi poſſe, illud pro
bare tenetur, alioquin ſemper quis poſſet producere inha
biles dicendo quod alios habere non poteſt. Ita Alex. pr. e.
allegato conſilio. lxiiij. cum concor. per Hippol. conſilio
xli. diuini. col. ij. & conſi. lxxx. qui cuncta. in finali colli.
& conſilio. xxxj. bonorum. col. antepe. uerſicu. præterea
ad hoc ut teſtes. iſta nota perpetuo, quia nullibi ita com
peries copioſe, Ioan. Nicolaus,

XLVIII. PRAESUMPTIO.

- 1 Descendens ex nobili genere, præſumitur quod
ſit nobilis & virtutis amator: ſicut econuerſo.
- 2 Iudex qui nobilem virum in carceribus ciuilitè
tractauit credens eum integræ fidei ſi deinde fugiat,
non tenetur in ſyndicatu.
- 3 Cardinali aſſerenti ſe habere ſpecialeſ cōmiſ
ſionem creditur.
- 4 Nobilitas quando habeatur in conſideratione.
remiſſiue,
- 5 Nobilitatem propria virtute conſequutus, nobis
rior eſt eo, qui de nobili genere descendit.
- 6 Nobiles de iure cōmuni non ſunt, ſed viles, oēs

tam mercatores quam artifices, tenētes apothecam, etiam si sint campsores & argentarij.

7 Cambia sicca facientes quāuis non teneant apothecam sunt viles.

8 Artes viles quæ sint remissiue.

9 Nobilis exercēs agros suos proprijs manibus, an perdat nobilitatem.

10 Nobilis exercens per alium mercatiam vel artem vilem an perdat nobilitatem, si ipse non assistat.

11 Statutum loquens in faciente, an habeat locum in fieri faciente.

12 Ars vilis hodie dicitur attenta communi reputatione ciuitatis.

Quadragesimooctauo. † præsumitur quis descendēs ex nobili genere, quod sit uir nobilis, & uirtutis studiosus, sicut & econuerso. l. quod si nolit. §. qui mancipia. ff. de edil. edic. & qui habuit maiores suos alicuius artis peritos, si ipse in ea se exerceat, præsumitur quod etiā sit ipse bene peritus. l. ij. uers. sed Anatolium. C. de ueteri iure enucle. quod nota pro filijs Doctorum. l. iubemus. §. filios. xbi glo. C. de aduoca. diuerso. Iudic.

xlviij. præsumptio.

1 ¶ Ex ista præsumptione infertur, quod † Prætor qui nobilem uirum captum in carceribus ciuilitèr habuit, credens eum integræ fidei: si deinde fugiat, nō tenetur in syndicatu, quia meritò potuit sequi præsumptionem iuris, ut per Angelū in. l. si à bonæ fidei. ff. de rei uendi. Feli. in capitu. cūm contingat. in. iij. colum. de rescript. Iason in. l. iubemus. in ultima columna. C. de iudic. cūm similibus.

¶ ADDITIO. ¶ Idē scribit hic præceptor meus in lib. j. de uerbo. signifi. folio. 14. uers. Sic iudicem absoluit.

pagina.35.in paruo uolumine.

Ioan.Nicolaus.

¶ Vnde etiam propter magnam nobilitatem, ¶ credi-
tur Cardinali asserenti se habere specialem cōmissionem,
puta ad doctorandum uel legitimandum.secundū Bal.
in.l.exemplo,in ulti.quæstio.C.de probatio.Andr. Sicul.
in tracta.de præstan.Cardina.in prima quæstione secun-
dæ partis in secundo membro.¶ Corne. consil.ccxlviij.
incipien.uidetur prima facie,ad finem,in.iiij.uolumi. Et
ficit glo.in capitu.illud.xl.distinctio.quæ dicit pro nobi-
libus præsumi.De quo per Roma.singul.cccccxliiij.no-
4 bilitas.Et ¶ quando nobilitas habeatur in considera-
tione,ponit multa Fely.in capit.cum adeo,in ulti.colum.
de rescrip.¶ in capitu.super eo.ij.de testi.¶ per Anto.
Corse.in repetitione capi.grandi,de supplen.negligẽ.præ-
lato.lib.vj.

¶ Et ex suprascripta præsumptione,infert Cyn.in.l.pro
5 uidendum.C.de postul.quod ¶ qui propria uirtute cō-
sequutus est nobilitatem,est nobilior illo,qui de nobili ge-
nere descendit:quia ex genere non dicitur aliquis nobilis,
nisi præsumptiue.d.S. qui mancipia:¶ plus commendan-
dus est in eo quod à se habuit,quàm quod à parentibus.
glo.in.l.si quid in bello.ff.de captiuis.sequitur Decius in
capi.clerici,supra de iudic.

¶ Sed tu melius dicas,quod talis non est nobilior, sed est
magis laudandus:quia nobilitas proprie loquendo,est se-
parata à uirtute:ut per Barto.in.l.prima.C. de dignita.
libro.xij.

6 ¶ Et dic, ¶ quod omnes tam mercatores quàm artifi-
ces tenentes apothecam,etiam si campsores ¶ argētarij
de iure

de iure communi non sunt nobiles, sed uiles. l. antepenul.
C. de cohortalibus. li. xij. l. prima. C. de perfectis. dignitate.
7 Idem ¶ in facientibus cambia ficta, quamuis non teneant
apothecam: secundum Bald. in capitu. transmissa, de elec-
tio. & idem in pelliparijs secundum eundem Bal. in au-
tenti. habita, in secunda columna. C. ne filius pro patre.
8 Et ¶ quæ sint artes uiles, habetur in. l. prima. C. de ex-
cusa. arti. libro. x. & in. l. ne quis. C. de dignitatibus. libro
xij. & in. l. maximarum. C. de excusa. mune. per Specula.
in titu. de cleri. coniuga. in. ij. col.

9 ¶ Sed ¶ nunquid nobilis exercens agros suos proprijs
manibus perdat nobilitatem, dic quod non, ut per Guido.
Papæ questio. cccxcij. incipit. sed quid de nobilibus. Et fa-
cit text. in capi. nunquam. de consecratio. distinctio. v. &
in. §. primo. §. ceterum, de uerborum significatio. in. vj.
Imò istud est laudabile & approbatum ab antiquis, iuxta
illud Persij. Quem trepida ante boues dictaturam induit
uxor. Et tua aratra domum listor tulit.

10 ¶ Item, ¶ nunquid nobilis exercens mercantiam uel
aliam artem uilem per alium, si ipse non assistat, perdit
nobilitatem? dic quod non: ut decidit Alberi. de rosa. in. l.
bumilem. C. de inc. st. nupt. ubi, quamuis tabernaria dica-
tur persona uilis, si tamen ab aliqua facit exerceri taber-
nam, & ipsa non assistat, non dicitur propter hoc uilis. l.
quæ adulterij. C. de adulte. Facit quod no. Domini. de san-
cto Geminia. in capitulo primo, de uita & honesta. cleri-
co. in. vj. ubi dicit, se defendisse unum clericum, qui in do-
mibus ecclesie tenuerat tabernam uendendo uinum: qui,
ex quo non administrauerat in propria persona, sed per
m 3 alium,

alium, non incidebat in prohibitionem. capi. nulli. xliiij. distinctione.

11 ¶ Nec obstat quod statutum loquens in personam facientis, habet locum etiam in eo, qui per alium facit, ut per Barto. in. l. iij. §. si procurator. ff. quod quisq; iur. quia dato quod illud dictum sit verum, non tamen procedit ubi lex considerat actum ipsius personae exercentis: qui uidetur considerari ut dicatur quis utilis secundum supradicta.

12 ¶ Hodie tamen dicitur ars utilis uel nobilis secundum communem reputationem ciuitatis, ut not. Barto. in dicta. l. prima. Et probatur in. l. j. ff. de mune. & honori. & per Ioan. de platea in dicta. l. maximarum. secundum quam reputationem, debent statuta intelligi. l. labeo, ubi Barto. de supellesti. lega. Et ad supradictam praesumptionem adde tex. in capitulo primo. infra de purga. canon. ubi facilius purgatio admittitur pro nobili, qui sit de aliquo crimine accusatus, quam pro alio. Et facit tex. in capitu. Aphros. xcviij. distinc. & quod nota. in capi. uenerabilem, de electioni.

XLIX. PRAESUMPTIO.

1 Decessisse prius ille [duobus simul mortuis] praesumitur, qui debiliior est. de veritate traditur num. 5. & seq.

Infans ante matrem decessisse praesumitur.

2 Vxor praesumitur praedececessisse marito de veritate traditur num. 5. & seq.

3 Pater miles filio militi praedececessisse praesumitur.

mitur.

4 Natus prius præsumitur qui robustior est: ideo masculus foeminae prænatus præsumitur.

5 Prædecesse alicquem vbi est fundamentum intentionis alicuius, ei incumbit onus probandi nec lex aliquid præsumit.

Fallit in casibus ibidem & seq. nu. traditis.

6 Intellectus & ratio decidendi ad. l. ex facto. par. grapho, si quis autem. ad trebel.

Fideicommissarius substitutus alicui si decesserit si ne liberis, non tenetur probare grauatum decessisse sine liberis, sed illi incumbit onus probandi qui dicit grauato superuixisse liberos: & sic defectam conditionem. & quare.

7 Exceptio vbi est fundamentum intentionis alicuius licet debeat per eum probari: idem in actione: fallit in fideicommissario: qui non tenetur probare liberos non superuixisse grauato: quia lex præsumit pro illo.

Quadragesimonono. Præsumitur † Duobus simul mortuis, eum qui debiliior est, prius decessisse. *secūda* xlix. præsumptio.
dum Dynum & Oldr. in. l. si hi qui. ff. de donatio. causa mor. Et propterea, præsumitur infantem decessisse ante matrem. l. si mulier. ff. de rebus dubijs. l. inter socerum, in
1 *princi.* ff. de pactis dotali. Et † uxor præsumitur decessisse ante maritum. glo. in. l. si possessor. ff. de relig. & sumpti. fune. & l. qui duos. §. si maritus. ff. de reb. dub. Et quod nota. Francisc. Cremen. singula. liij. statuto cauetur.
3 Et † pater miles præsumitur decessisse ante filium militem. d. l. qui duos. §. cum in bello. Idē de matre quæ præsumitur perire ante filium puberem. l. cum puber. ff. e. ti.
4 Et † reuerso, qui est robustior, præsumitur prius
m 4 natus

natus. l. si fuerit. §. fina. eo. tit. ubi masculus in eodē puero
perio præsimitur prius nasci quā fœmina.

¶ Aduerte tamen, quia ista præsumptio non est ita indi-
stincte uera, & confunditur per tex. in. l. sed & in illo. ff.
de rebus dubijs. ubi pupillus non præsimitur decedere
ante fratrem maiorem sibi substitutum: & etiam confun-
ditur per tex. in. l. ex factō. §. si quis autem. ff. ad trebel-
lia. ubi filius etiam maior non præsimitur fuisse super-
stes patri, ut fideicommissarius admittatur. Ad idem lex
si inter. ff. de reb. dub. ubi uxor præsimitur fuisse super-
stes marito: & donatio ab eo facta cōualescit. Et propter
ista contraria, Barto. in. l. quod de pariter. ff. de reb. dub.
ponit quandam distinctionem, ubi etiam Socinus ualde
laborat.

¶ Sed tu melius dicas, adherendo tamē rationi Bar.
& facias regulam, quod ubi aliquem prædecesisse, est fun-
damentum intentionis alicuius, ad eum spectat probare:
nec lex aliquid præsimit. d. l. sed & in illo, cum simili.

¶ Fallit primo, ubi, nisi lex præsumeret, res exitum suum
non esset habitura: quia tunc cum omninō alterum sit
præsumentum, lex potius præsimit imbecilliorē præ-
decesisse per supradicta, & d. §. cum in bello. limitando
ut ibi in tex. & licet Barto. constituat differentiam inter
dispositionem hominis, & dispositionem legis: tamen Bar-
to. hoc facit propter supradictam rationem, quando res
aliter non est exitum habitura, unde, casu quo ista ratio
militet etiam in dispositione hominis, tunc cessat differē-
tia iuxta regulam legis adigere. ff. de iure patrona. & ita
intelligo dictam legem cum inter socrum. nam cum pa-
ctum

Etum esset conceptum in casu quo filius anniculus matri
superesset, ut uir totam dotem lucraretur. si uero mater se
lic superesset, tunc non lucraretur nisi partem, merito ut
res aliquē habeat exitū, fuit necessariū in illo casu aliquid
presumere, an filius ipse mortuus esset ante uel post ma-
trē: unde lex maluit interpretari infāntē prius decessisse.

¶ Nec dicatur, quod imò res poterat aliū habere exitum:
quia potest dari casus, uidelicet si eodē temporis momēto
uterq; periisset: qui casus, tanquā omissus debuisset rema-
nere in dispositiōe iuris. l. cōmodissime. ff. de lib. & posth.
Et sic, dos tota fuisset reuersa ad socerum. l. cū auus. C. de
iure do. quia rñdeo quod talis casus est de rarissime cōtin-
gentibus. unde, lex noluit aliquam habere consideratiōē
ad illam. l. antiqui, in fine. ff. si pars heredi. pcta.

¶ Præterea, fuisset contra expressam mentem contrahen-
tium, si talis casus habitus fuisset pro omissio: quia ipsi ege-
rant, ut in omnem casum maritus aliquid lucraretur. Et
ista est melior intelligentia ad. d. l. inter socerū, quā in-
tellectus Bar. in. d. l. quod de pariter. Quem etiam meritò
reprobat Soci. ibi: licet ipse non extricet.

¶ Secūdo fallit in casu. d. §. si quis aut, & ratio fallē-
tie est ista. Nā quādo testator substituit titio: si sine libe-
ris deccederet, satis ostēdit, qualiter ipse titiū et eius liberos
saltē abintestato iuxta gl. i. l. lucius. ff. de here. insti. prædi-
ligat ipsi fideicōmissario, uñ si Titius & eius filij simul
moriātur, tex. uult fideicōmissariū admitti, & præsumit
filios prius decessisse, ut locus sit fideicōmissario: q̄ ē dile-
ctus à testatore: nec præsumit filios fuisse supstites, ex quo
p̄ talē præsup̄tionē fideicōmissarius excluderetur. nec pro

m s pter

pter hoc filij ipsi quos testator saltem tacite prætulerat fideicommissario, haberent aliquid scdm intentionem testatoris, ex quo incontinenti fuissent mortui. unde ista præsumptio tanquam magis conueniens uoluntati testatoris, fuit capienda: merito ergo non requiritur quòd fideicommissarius probet, quòd non fuerint superstites, quia lex præsumat non fuisse: & ista est ratio, cur conditio si decesserit sine liberis in substitutione fideicommissaria intelligatur, scilicet superuiuentibus. quæ ratio cessat in casu d.l. sed & in illo: quod nota, quia doct. non declarant. Et ex hoc insertur, quòd licet ubi exceptio est fundamentum intentionis excipientis debeat probari, idemque sit in actione l. matrem. C. de probatio. ca. auditis, de præsript. per Barto. in l. non solum §. sed ut probari, in ij. colum. ff. de oper. no. nuncia. etiam si consistat in negatiua: ut per Innocen. & alios in cap. super his, de accusatio. docto. in lege in illa. ff. de uerborum obligatio. tamen fideicommissarius agens uel excipiens nō tenetur probare, quòd filij non superuixerint, quia lex præsumat pro eo per supradictam rationem. Et istud est melius, quàm dicere quòd sit speciale, ne fideicommissaria substitutio pereat: prout dicit Angelus quem refert & sequitur Alexander in consilio xxix. in secundo. & male: ut per Barto. in dicto §. cum in bello. licet Alexan. in dicto §. si quis autem, teneat quòd imò incumbat onus probandi fideicommissario: sed prior opinio est uerior, & communior per d. §. si quis autem.

¶ ADDITIO. ¶ Hec sententia Alexand. uidetur esse de mente glo. in dicto §. si quis autem. & eam tenent

Iaco.

Iac. de Are. Alberi. Raph. comen. & Imol. ibi. & uidetur etiam sequi do. meus à Ripa. ibi, mouetur maxime per regulam. l. in illa. ff. de uerbo. oblig. quod negatiua est probanda ab eo qui se fundat in ea. ut per Panormi. in c. bona. de postula. praela. ¶ Præterea cum præsumptio sit quod quilibet uiuat centum annis. l. si. C. de sacrosanc. eccle. not. in l. ij. §. si dubitet. ff. quemadmo. testamen. ape. item quod filij uiuant plus quam parentes. l. nam & si parentibus. ff. de inoffic. testamen. uidetur quod onus probandi filios non superuixisse incumbat fideicommissario, cum prædictæ iuris præsumptiones sint pro hæredibus grauari contra eum. argu. l. ab ea. ff. de probatio. cum uulgat. mouetur & alijs satis stringentibus. Ex quibus uidetur reddi dubia sententia do. Alcia. quod lex præsumat pro fideicommissario quod liberi prædecesserint, ratione de qua superius per eum. & ita intelligit dictum §. si quis autem, & sic indistincte uidetur cōcludere semper pro fideicommissario, legem præsumere liberos patri prædecessisse. Sed mihi uidetur intellectus Imol. in dicto §. quem sentit Rapha. co. & sequitur Alex. & præcep. à Ripa magis amicus illi literæ. uidelicet quod ibi constabat patrē & liberos simultaneo seu instātaneo naufragio aut simili excidio periisse simul. l. ita quod nō erat dare tractum tēporis inter mortē amborū, unde nimirum si hoc constituto fideicommissarius admittatur, aliter non probato quod liberi prædecesserint, quia nō dabatur tractus, sin autem hoc nō cōstaret, sed essemus in dubio quis prædecesserit, ut quia fuisset tractus tēporis inter mortē amborū, uel aliter non appareret, quod ambo simul deceßissent, certē
conclu

concludunt prædicti per plura fundamenta, quod onus probandi liberos non superuixisse grauato, incumbit fideicommissario, qui se fundat in illa negatiua. Et qui habet præfatas iuris præsumptiones contra se, Et uide ibi præcep. à Ripa notabilè distinctionem tradentem magis de mente iurium quàm dicta do. Alci. Ioan. Nicol.

7 ¶ Tertio fallit in casu legis si inter. ff. de reb. dub. ubi ad finè quod sustineatur donatio facta à marito uxori, præsumitur maritum prius decessisse: Et istud ibi probatur, ponderando dictionem maxime, prout facit Areti. consil. quinquagesimo, ubi latè disputat. Sed tamen puto opinionem Areti. non esse ueram, quæ est contra doctrinam Barto. in dicta l. quod de pariter, ubi etiam Soci. respondet eius rationibus: quia donatio illa ideo tenet, quia uerba orationis eam annullant, si prior decesserit qui donatum accepit: quæ uerba, non uerificantur, utroque simul moriente. l. cum hic status §. si ambo. ff. de donati. inter uir. Et uxorem.

¶ Nec obstat dicta lex si inter, quia ultra rationes Soci. ibi, quæ cauillant text. illa ratio quæ præsupponitur per dictionem maxime, est diuersa à superscripta. Nam lex non permittit hæredi reuocare talem donationem. dicta l. cum hic status §. primo. Cum ergo mortuus sit, qui poterat condicere res donatas: merito donatio sustinetur, ex quo hæredi non datur talis reuocatio, qui non admittitur, nisi probet donantem fuisse superstitem: Et sic, illa dictio maxime, stabit propriè, Et implicabit idem esse, etiam si ista ratio non esset. l. i. §. uel maxime. ff. de colla. bono. cum similibus.

Præsum

PRAESUMPTIO L.

- 1 Vixisse de vento nemo praesumitur.
- 2 Bouem vagabundum si quis in suo stabulo tenuerit, an dominus teneatur ei resarcire expensas quas asserit se fecisse: & an possit bouem retinere donec nec sibi solvatur pro alimentis & alijs expensis.
- 3 Pecus alienum etiam in agro repertum non licet domino agri retinere, nisi ut cognoscat cuius sit & debet illi restituere.

Quinquagesimo. † Nemo praesumitur uixisse de uento. l. fina. C. de alimen. pupil. praest. ubi per hanc rationem praesumitur pupillus alimentatus a tutore, nisi probet se aliunde alimenta consequutum. Et istud facit
 2 ad questionem eius, qui bouem uagabundum retinuit in stabulo suo, ut expensas quas asserit se fecisse, teneatur ei dominus resarcire, cum praesumptio naturae sit, quod non uixerit de uento. Debet tamen iudex taxare. d. l. si. Et ita tenet Guido papae in dicto tractatu. praesumptionum, in quarta charta.

Quinquagesima praesumptio.

3 ¶ Sed tu aduerte, † quia alienum pecus, etiam si reperiatur in agro damnum dare non tamen potest dominus agri retinere, nisi ad finem, ut cognoscat cuius est: & debet illi restituere, & contra eum agere de damno dato: ut est tex. in l. quintus, & l. seq. ff. ad legem aquil. Specul. in titu. de actore, uersicu. sed nunquid pecudem. Bald. in l. ij. C. de ser. fugi. Barto. & docto. in l. hoc amplius. §. de his autem. ff. de dam. infec. licet Iacob. de arena ibi aliter teneat.

¶ Potes concordare opiniones: quia si ille qui reperit bouem

bouem alienū in fundo suo, & cū tenuit per aliquod tempus, & alimentauit, aut uult retinere, ut soluatur sibi damnum, & non poterit. d. l. Quintus, Aut uult retinere ut restituatur sibi pretium alimentorum, & tunc secus, secundum supradicta. Et facit, quia cū alimenta uertent in utilitatem ipsius rei: meritò debet posse res retineri, donec satisfiat. l. in summa, & ibi per Salice. C. de pigno. & quod not. per Barto, in l. si non sortem. §. si centum. ff. de conditio. indebi.

¶ ADDITIO. ¶ Infertur etiam ex hac præsumptione, quòd si creditor repetat expensas factas in alēdo equo pignorado ei teneatur dominus restituere: præsumitur enim equum creditor suis expen. aluisse, ex quo reperitur nutritus. non enim creditur uixisse de uento. Idem dicas de bonæ fidei possessore. Ista tradunt Barto. Imo. Alexā. Ias. & communiter docto. in l. cum seruus. de uerbo. obligatio. ubi arg. d. l. si. de ali. pupil. præ. multa solemnia dicta accumulāt. Ioan. Nicol.

PRAESUMPTIO LI.

1 Eligentium ubi maior est numerus, ibi melior præsumitur zelus.

Intellige ut ibi.

2 Communis opinio in dubio præsumit̃ verior: & ab ea in iudicando iudices non debent recedere. Limitatur nu. 3. 4. 6.

Communis opinio quæ dicatur. nu. 3. & seq.

3 Confessio incidenter facta & quæ fit ad alium finem non præiudicat.

7 Autoritas doctorum tenentium contra communem

nem excusat a dolo praesumpto.

8 Doctoris solennis autoritas saltem excusat ab expensis. Intellige ut ibi.

Quinquagesimoprimo, ubi maior est numerus eligentium, ibi etiam praesumitur maior zelus. *cap. 1. Quinquagesima prima praesumptio.*
ecclesia uestra, supra de electio. *cap. si quando. cod. titu. in sexto.* Quod est uerum, maxime in electione facta per uiros prudentes: quia naturaliter in eis melior opinio praeualet. aliàs: in electione in qua interueniunt uulgares, uideretur secus per id quod not. Abb. in *cap. secundo de electio. ubi dicit, quod praesumitur minus pro toto populo, quam pro aliquibus prudentibus de populo: quia in toto populo reperiuntur multi uiles non habentes certum iudicium rationis, sed corruptibiles.* Et propterea praesumitur in toto populo aliquis qui non habeat syncceram fidem, ut ibi per eum.

2 ¶ Et istud facit pro communi opinione, quae in dubio praesumitur uerior, ex quo est à pluribus approbata. Et propterea in iudicando iudices non debent ab ea discedere, c. nouimus, infra de uerbo. signific. l. j. uersic. Et sane crebrior, de offi. quæsto.

¶ ADDITIO. ¶ Adde notabil. tex. in l. athletas ibi et generaliter omnes opinantur. ff. de his qui notantur infra. et in l. pro herede. §. papinia. ibi uulgo putare quosdam. ff. de acquiren. h. credi. et in l. quæsitum. §. sed si fundus. ibi quam sententiam quotidie crescere et incalescere uidemus. ff. de fun. instru. instr. leg. et in l. ita uulneratus. ibi dicitur uulgo et c. ff. ad l. aquil. bonus tex. ubi not. Bald. in l. j. de senato. ff. et text. in *cap. 1. in canonicis. ubi not.*

ubi notab. text. xix. distinc. & in c. de quibus. xx. distinc.
 & iij. q. iij. c. de iudicijs. cum glo. & Bal. in c. j. §. iudices.
 de pace tenen. in usibus feudo. Barto. in q. incipiente iu-
 dex qui per imprudentiam. cum concordant. traditis
 per docto. in c. j. de constitu. ultra quos adde late las. in
 auten. nouissima. col. v. uersi. ex istis omnibus defendo. de
 inoffic. testa. C. & in auten. si qua mulier. col. iij. de sacro
 san. eccle. & in l. si quis mihi bona. §. iussu. colum. ij. ff.
 de acquiren. heredi. & Corn. consil. clxxxvj. quanquam.
 lib. iij. & inquit Ange. in l. fina. de poena iudi. qui male
 iudi. quod nimium est ignarus qui contra communem iu-
 dicat. & uide barba. latissi. in clemen. ne romani. de ele-
 ctionibus. Alexand. consilio xix. circa primum. colum.
 penulti. libro septimo. & consilio septimo. colum. pe-
 nulti. in Christi nomine. in iij. Roma. consilio. lxj. licet.
 in fine. Præpositus in cap. si uir. extra de cognia. spiri.
 Decius consilio. ccccxxx. in casu. colum. fina. Ferdinan.
 in l. filiusfam. §. diui. numero 443. de legatis primo. Et
 dicit egregie Bald quod communis opi. habet uim consue-
 tudinis. ita Bald. in cap. ne innitatis. de constitutio. Et iu-
 dicans secundum communem (etiam falsam) excusatur
 secundum Panor. in c. j. de postula. prela. & Feli. in di-
 cto c. j. de constitu. Ioan. Nicol.

3 ¶ Quod limita & declara. ut per docto. præsertim
 Moder. in c. j. supra de constitu.

¶ ADDITIO. ¶ Et inter cæteras limitationes. il-
 lud limitant. ut communis non sit tenenda. quando con-
 traria fundatur melioribus rationibus: tu ultra allega-
 ta per eos adde text. in clemen. unica. §. fina. de summa
 trini.

trinita. Barbat. in clementi. ne romani. praeallegata. Deci.
 in consi. ccccccix. in causa. colum. ij. allegat Ange. consi.
 ex. aliàs clxx. incip. sanctissima. col. vj. & Sicul. consil. ij.
 colum. iij. lib. j. & consil. xv. colum. vij. lib. iij. & consilio
 lxiij. colum. v. eo. lib. eundem Deci. consi. cccclxxxj. in ca=
 su, in fine, ubi subijcit quod Doctores nostri saepenumero
 imitantur aues, quod quando una uolat, omnes aliae se=
 quuntur. & consil. cccclx. notissima, in fine, & consilio
 cccclvj. consului. col. iij. & consi. cccclxxxvj. pro resolu=
 tione. Praepositus in dicto capitulo si uir. Ioannes
 Nicolaus.

¶ Et intelligo communem opinionem illam esse, nō quae
 plures habeat auctoritates simpliciter, sed quae plures gra=
 uiores habeat autores. cap. in cano. xix. distinctio. l. Diui.
 ff. de iurepatrona. l. penulti. C. de condi. indebi.

¶ A D D I T I O. ¶ Et Alexan. consi. ccij. uiso the=
 mate, ante finem, lib. vij. Ioan. Nico.

4 ¶ Item † intellige istud procedere, ubi tales autores
 firmant illam opinionem, disputando & arguendo circa
 ipsius ueritatem. Et deinde se resoluendo, iuxta l. final. §.
 mixta. ff. de muner. & honori. Nam quamuis dicant ali=
 quid incidenter, fortè ad colorem alicuius sui propositi,
 praesertim in consilijs: non propter hoc dicuntur talem
 opinionem approbasse: sicut † in simili dicimus de
 confessione incidenter facta, uel quae fit ad alium finem
 quae non praediudicat, ut est glos. in cap. ex poenitentibus.
 quinquagesima distinctio. per Doctores in capitulo at si
 clerici, in principio, supra de iudicijs. dixi in l. prima §.
 si quis ita. in fine. ff. de uerbo. obliga.

And. Alcia. De Praesump.

n Item

6 ¶ Item intellige, quando † illa opinio grauiores habet
 auctoritates, & etiam cōmuniter obseruatur in practica,
 ita uidetur intelligere Bartol. in l. finali. C. de poena iudic.
 qui male iudi. Sed illud potest procedere quò ad effectum,
 quòd iudex faciat litem suam, quia tunc requiritur dolus.
 dicta l. finali. qui præsūmitur concurrentibus duobus, &
 quòd iudicauerit contra opinionem communiter appro-
 batam, & etiam communiter obseruatam in practica:
 7 aliàs, non putarem illam decisionem esse ueram: † quia
 auctoritas tenentium contra illam communem, debet sal-
 tem excusare à dolo præsūpto. iuxta glos. in l. prima. ff.
 de abigeis. & in l. igitur. de libera. causa.

¶ ADDITIO. ¶ Quod opinio Docto. excuset à
 dolo, consuluit Alexan. consil. xix. circa primum. col. pen.
 in vij. Ioan. Nicol.

8 ¶ Et † quia solēnis Doctoris auctoritas excusat ab ex-
 pensis. ut per Angelum in l. terminato. C. de fructibus &
 litium expensis. Felinus in capitulo primo, de constitu-
 tionibus. quod etiam aduersus communem intelligo, dum-
 modo cum tali Doctore conciarat etiam opinio aliorum:
 & colorat & rationes.

¶ ADDITIO. ¶ Quod opinio Doctorum licet
 non sit communis excuset ab expēsis. adde ultra hic alle-
 gata per Cardinalem in clemen. secunda. de magistris, &
 ne aliquid exigatur pro licentia docendi. Aretinum in §.
 hæc autem. institutionibus de poena temere litigantium.
 Iason amplissime in l. properandum. §. sin autem alteru-
 tra. columna tertia. uersiculo tu in hac materia. C. de iu-
 dicijs. & dicitur habere iustam causam litigandi qui
 habet

habet opinio. Doctoris pro se. quæ iusta causa excusat ab expensis. ut ibi late comprobatur. & per Baldum in autentica generaliter. C. de episcopis & clericis. & melius quàm alibi de ueritate & intellectu tradit Barbatia in dicta clementina ne roman. de electio. & Alexan. consil. lxxvj. in causa & lite. in vij. Corneus in consi. clxxxj. uisa copta. colum. finali. in iij. & Hippoly. Marsili. in l. patre. colum. vj. Ioan. Nicol.

¶ Et illi Doctores grauiore dicuntur, quorum frequentiores sunt lecturæ & approbationes in scholis. argu. eorum, quæ dicit Barto. in l. prima. ff. si cert. petat.

LII. P R A E S V M P T I O.

1 Res proprias quis prius curare præsumitur, quàm alienas.

1 Promittens aliquem defendere contra quemcunque non intelligitur promississe contra seipsum.

3 Vasallus licet dominum defendere debeat, non tamen salutem domini propriæ salutis præferre debet.

4 Pater non tenetur alere filium, quando non habet nisi quantum pro seipso sufficiat.

5 Interfecturus alium facilius præsumitur, qui se hijs manu intulit.

Bona propria qui consumpsit, fortius aliena consummet.

6 Statuto stante quod mulier non contrahat sine consensu propinquorum, si mulier sit tutrix, an quando contrahit pro pupillo, interuenire debeat consensus propinquorum.

7 Statutum prohibens mulierem contrahere sine consensu propinquorum, an videatur ex hoc eam prohibere acceptare tutelam.

Quinquagesima secunda præsumptio. **Q**uinquagesimosecundo. † Quilibet præsumitur prius res curare proprias, quàm alienas. de pœnit. distinct. iij. c. qui uult. l. quæ seruandarum. ff. de præscrip. uerb. Vidè, à natura insitum est homini, ut quælibet charitas incipiat à seipso. l. præses. C. de scruitu. Et ideo, infert
 2 ibi Salice. quòd si † quis promiserit defendere aliquem contra quamcunq; personam, non intelligitur promississe contra seipsum. Et facit quod not. Specula. in titu. de aduocato. §. primo. uersicu. sed nunquid clericus: ubi, licet clericus teneatur aduocare pro ecclesia sua, tamen non tenetur hoc contra seipsum facere. Et facit glos. † notabilis in capitu. fina. de aliena. feud. pater. & in capitu. primo, in princip. ubi Cardina. Alexan. post alios, in iij. col. quib. mod. feud. amitta. ubi licet uasallus teneatur defendere dominum: non tamen propriam salutem, domini sui saluti postponere ullo modo debet, nec tenetur: licet secus sit in seruis. l. prima. ff. ad sillania.
 4 ¶ Ad idem facit: quia † nec pater tenetur alere filium, quando non habet nisi quantum pro seipso sufficit, quia prius debet seipsum alere, secundum Salice. in d. l. præses. Et facit quod not. Nicol. de Neapo. & Iason post alios in §. sed & si quis, in titu. de actio. ubi dicit, quòd ista est ratio, cur filij à parentibus, & econtra parentes à filiis non conueniantur, nisi in quantum facere possunt: quia possunt prius pro se causa alimētorum retinere, & quod superabundat, hoc tunc dabunt filiis.
 5 ¶ Pro supradiçta præsumptione, † facit etiam textus in l. fina. ff. de bonis eorum. ubi præsumitur facilius alium interfectorum, qui sibippsi manum intulit: & textus in l. cum

cum autem §. malus. ff. de adilitio edicto. ubi praesumitur prius in alium committere, qui in seipsum malum audit.

¶ Et ista nota contra eos, qui accipiunt factores seu institutores qui consumpserunt propria bona, quia facilius consument aliena: ut dicitur in primo graecorum epl. grammaton lib. Et pro hoc etiam facit: quia qui suis in rebus consilio indiget, multo magis praesumitur in alienis rebus indigere. l. finali. C. de legiti. tuto. l. sic eueniet. ff. ad legem Iuliam de adulte.

¶ Et hoc infertur ad questionem stante statuto, quod mulier non possit contrahere, seu se obligare sine consensu propinquorum. Pone. Aliqua mulier est tutrix, secundum textum, in autentica matri & auia. C. quando mulier tutelae & c. nunquid, quando contrahit pro pupillo, debet interuenire consensus propinquorum? & uidebatur quod non: quia non ipsa, sed pupillus obligatur. lege quarta. in principio. ff. de re iudicata. unde cessat ratio statuti.

¶ Contrarium est uerius: quia cum ex forma statuti, sine consensu propinquorum non sit habilis ad facta sua, ergo nec ad aliena. dicta l. fina. & §. minores. institutio. de excusatione tutorum. Et ita concludit Raphael Comensis & Iacobus de Puteo, in l. apud Iulianum. §. primo. ff. ex quibus causis in possessio. eatur. Facit quod notant Soci. & Iason in l. prima. §. item acquirimus. ff. de acquirenda possessione.

7 ¶ Considera tamen: quia † cum regula sit iuris antiqui, quod qui alieno regitur consilio, ipse ad tutelam

non admittatur dicta l. finali. & dicto §. minores. uidetur quod statutum introducens mulierem regi consilio propinquorum, prius eam iure acceptandi tutelam: quia talis regula habet locum etiam in correctorijs: ut per Bartolum & Doctores in l. secunda. ff. de legatis primo. Et sic, corrigeretur dicta autentica matri & auie, & reduceremur ad ius antiquum. l. foeminae. ff. de regu. iuris. Quae reductio est fauorabilis. glos. in capitulo statutum, in uerbo numerandum, de praebendis, in sexto. Antonius Butrius in capitulo olim, per illum textum, infra de uerbis significatio. l. si unus. §. pactus ne peteret, in fine. ff. de pactis.

¶ Potest dici, quod statutum non subijcit mulierem in totum alterius consilio, sed solummodo, quod ad obligationes & contractus: Regula uero iuris antiqui, loquitur de eo, qui in totum alterius indiget consilio. Cogitamen.

QVINQVAGESIMATER- TIA PRAESVM- PTIO.

1 Libido praesumitur in senectute diminui. Senex quinquagenarius examinari potest ad perpetuam rei memoriam.

2 Statutum disponens aliquid in casu infirmitatis, an habeat locum in casu senectutis. Senectus & infirmitas an iudicentur ad paria.

Quin-

Quinquagesimotertio. ¶ Præsumitur † libido diminui in senectute: ut dicit Abbas in capit. cum in iuuentute, in secunda columna, infra eodem. Et generaliter secundum ætates, præsumuntur ea, quæ naturaliter insunt. unde, senex præsumitur de facili moriturus, ut supra tetigi. Et propterea, si sit quinquagenarius, poterit examinari ad perpetuam rei memoriam, tanquam periculum sit in mora: ut dicunt Innocentius & alij, in capitulo quoniam frequenter. §. primo, supra ut lite non contesta. Item senex præsumitur agrotus, quia senectus ipsa morbus est. capitu. magnæ, infra de uoto. ubi Abbas in secunda columna. insert † ad statutum disponens aliquid in casu infirmitatis, ut habeat locum in casu senectutis. facit text. in l. ciuitatibus. in principio. ff. de legatis primo. ubi infirma ætas dicitur seniorum, uel puerorum.

Quinquagesimatertia
præsumptio.

¶ In contrarium tamen facit textus in l. prima. §. sed sciendum. ff. de ædilitio edicto. ubi definitur infirmitas esse habitus cuiuscunque corporis contra naturam. Quæ definitio, non congruit senectuti, quia talis habitus non est contra naturam eorum. Potes dicere, quod senectus, proprie loquendo, non sit morbus: sed probata senectute, resultat præsumptio iuris, quod sit æger.

¶ Quod intellige in his, qui prouectioris sunt ætatis. puta, qui septuagesimum annum attigerint: prout in simili dicit Abbas in dicto capitulo quoniam frequenter. Et propterea, textus in dicta l. ciuitatibus, utitur comparatio senioribus.

¶ Item senex non ita de facili praesumitur fugiturus, sicut iuuenis: ut est glos. in l. si ut certo. §. sed an etiam hominis. ff. commodat. Quod limitat Andre. Sicut in cap. nullus. infra eod. nisi alias fugisset. per glos. in l. Cornelia. ff. ad sillania. Item pro senectute praesumitur quod sit in ea maior probitas. lix. distin. c. si officia. Item scientia. lxxxiiij. distinctio. capitu. porro. Item morum grauitas. xij. q. prima. cap. primo. Et sermo ueracior. xxxv. q. vi. consanguineos. Et per Archidia. c. tanta. lxxxvj. distin.

¶ Econuerso uero iuuenes praesumuntur robustiores. l. cum mulier. ff. de reb. dub. Item praesumuntur calidiores. Et de facili inclinati ad prodigalitatem. l. fina. §. filijs autem. C. de bonis quae liberis. Et dicit text. in §. optimum.

in autenti. de non eligen. secundo nuben. quod mulieres in iuuentute, aliquando non possunt resistere feruori naturali. Et circa mores iuuenum et senum, ponit

Lucas de penna in l. prima. C. de Consuli.

libro duo=
deci=
mo.

SEQVITVR REGV

LA SECVNDA PRAE

SVMPATIO=

NVM.

ECVND A principalis regula est, quod mutatio non praesumatur. ¶ Et ratio regulae est, quia mutare, est quid accidens, et accidentia non praesumuntur, ut per glos. in l. si uero.

§. qui pro rei qualitate. ff. qui satisfactio cogantur. et supra dixi.

PRIMA PRAESUMPTIO.

- 1 Statum certum si quid habeat in sui origine, praesumitur talis status semper adesse.
- 2 Seruitus an praesumatur ex quasi possessione.

EX hac regula, primo infertur, † quod ubi aliquid in *Prima praesumptio.*
sui origine habet certum statum, praesumitur talis status semper adesse: imò quasi possessio iuris alicuius contra talem statum primitiuum non tolleret hanc praesumptionem: secundum Barto. et Docto. in l. si prius. in iij. oppositione tertiae partis principalis. ff. de noui operis nunciatione.

- 1 ¶ Et propterea, † infertur, quod cum à natura, quaelibet res sit à principio libera, non praesumitur seruitus,

n s etiam

etiam per quasi possessionem: imò quasi possidenti incumbit onus probandi, & ita tenent Docto.

¶ Sed ista ampliatio est satis dubia, & fortè non est vera: & uidetur confundi per textum in d.l. si prius. in secunda parte, ubi secundum intellectum Doctorum, agens negatoria contra reum contumacem, facit, quòd transferatur onus probandi in reum, qui est in quasi possessione seruitutis. Si ergo in poenam contumaciæ compellitur reus probare: sequitur, quòd si contumacia non esset, erat tutus ex illa quasi possessione seruitutis, prout loquitur ille textus. Nec etiam exemplum Bartoli est bonum, quia seruitus non repugnat actui primitiuo rei, ex quo seruitus futuro edificio imponi potest. l. si seruitus. §. futuro. ff. de seruitutibus urbanorum prædiorum. glos. in capitulo ad dissoluendum, infra de desponsatione impuberum. ergo potuit ab origine res debere seruitutem, & ista potentia est satis ad hoc, quòd ex quasi possessione transferatur onus probandi. l. circa. ff. de probationibus. prout cum declarat Bartolus in dicta tertia & quarta oppositionibus. Est uerum, quòd etiam eius declaratio confunditur per capitulum si iudex, de sententia excommunicationis. in sexto. Nam si doctrina Bartoli esset uera, male argueret Papa, de eo qui est in quasi possessione ingenuitatis, ad illum qui est in quasi possessione clericatus: quia in primo casu, quia possessio non repugnat origini, in secundo sic: quasi nemo nascitur clericus. unde cum Papa ibi ita arguat, ostendit istam differentiam non esse ueram.

¶ Cogita, si posset dici, quòd ista ampliatio ita generaliter

liter posita per Bartolum & Doctores non sit uera. Sed quatenus uerificatur in aliquibus casibus, istud est per alias rationes particulares: quantum autem spectat ad seruitutes, potest distingui: quia aut loquimur de quasi possessione, quae acquiritur ex interpellatione: puta, quia ego interpello aliquem, ne tollat altius aedes suas: quia intendendo quod ille aedes debeant mihi seruitutem. Nam a tempore talis interpellationis, incipio quasi possidere & praescribere. ut declarat Barto. in dicta l. si prius. col. iij. uersicu. restat.

¶ ADDITIO. ¶ Cum amplissimis concordantibus traditis per Iasonem, in §. xque. in glos. super uerbo altius. uersiculo circa tamen hanc partem. institutionibus de actionibus. & Florianus in l. qui luminibus. ff. de seruitutibus urbanorum praedior. & in l. sicuti §. sed si quaeratur. & in l. & si forte §. primo. si seruitus uendicetur. Ioan. Nicol.

¶ Et tunc, satis faterer, quod talis possessio non transferret onus probandi, nisi esset longi temporis. Quo casu, plenum ius quæsitum esset per praescriptionem. Et ratio est, quia talis quasi possessio est quæsita mihi ex interpellatione: quia praetendebam mihi deberi seruitutem, debeat ergo probare istam seruitutem, & sic causam interpellationis, quae est fundamentum intentionis meae.

¶ Aut uero loquimur de quasi possessione ipsius rei & seruitutis, puta, quia in muro tuo mihi contiguo, habeo fenestram seruitutem luminis mihi praestantem, & credo, quod ista quasi possessio releuet ab onere probandi, sicut regulariter est in ceteris possessionibus

tionibus. l. uti frui. uer sic. quod si forte. ff. si usus fruct. peti.
 et probatur in l. sicuti §. si queratur. ff. si serui. uendice.
 recte eam intelligendo, facit lex prima, in prin. ff. de itine.
 actuq; priua. Quò uero ad alios casus, in sequentibus re-
 ferentur suæ rationes particulares.

SECUNDA PRAESUMPTIO.

- 1 Filius natus ex legitimo matrimonio præsumetur in potestate patris.
 Fallit ut nu. seq. & nu. s.
- 2 Filius an præsumatur sui iuris si sit in quasi possessione illius.
- 3 Statuto disponente quod filius non possit se obligare sine consensu patris, si filius existens in quasi possessione sui iuris alicui promiserit, c. ex causa one rosa & nolit soluere prætextu statuti, an audiatur.
- 4 Filius an per unicum actum constituatur in quasi possessione sui iuris.
- 5 Filius præsumitur sui iuris, quando non apparet natus ex matrimonio legitimo.
- 6 Filius an probetur legitimus, ex eo quod pater in testamento aliquid ei legauit pro legitima iure naturæ sibi debita.
- 7 Testes si dicant quod filius tractabatur pro filio, an ex hoc probetur quod sit legitimus.

Secunda præsumptio.

Secundo infertur ex supradicta regula, quod filius ex legitimo matrimonio natus præsumitur in potestate patris. l. si filius. ff. de probatio. l. si emancipati. c. de collatio.

¶ ADDITIO. ¶ Vide egregie Cornucum consilio cciiij.

cciiij. quanquam. col. iij. lib. iij. Ioan. Nicol.

¶ Fallit. † primo si sit in quasi possessione sui iuris: ut dicit glos. in l. titia. ff. soluto matrimonio. & Bartolus in l. is potest. in quinta columna, uersiculo uideamus qualiter. ff. de acquiren. heredita. & Alexander in dicta l. si emancipati. Pro qua opinione inducitur textus in dicta l. si filius. ubi textus quò ad modum probandi, æquiparat probationem filij & serui. Sed clarum est, quòd si seruus sit in quasi possessione libertatis, non tenetur probare. l. uis eius. C. de probatio. ergo idem in filio.

¶ Nec obstat si diceretur, quòd imò ista quasi possessio non debet hoc operari: quia repugnat status primæuus nature, prout dicit Alexander in dicta l. titia. quia ad hoc respondet Decius in dicta l. si emancipati. quòd imò non repugnat: quia quòd aliquis sit in patria potestate, non est de iure naturali, sed de iure ciuili. institutio de patria potestate. in principio. Sed ista solutio nihil ualet: quia Doctores in dicta l. si prius. non considerant ius nature, prout credidit Decius: sed statum originale quando quis nascitur, facit l. fina. ff. de natali. restituen.

¶ Tu salua dictam limitationem, quando filius fuisset in illa quasi possessione per longum tempus, puta Decennium. l. prima. C. de patria potestate. Bartolus & Baldus in l. secunda. C. si aduersus rem iudicatam. & in l. post mortem. ff. de adoptionibus. Andreas Siculus consilio ultimo, in quarto uolumine cōsiliorum Alexandri. Iason in dicta l. si prius.

¶ Sed hic aduertendum est, circa rationem. Nam si istud est, prout præsupponunt Doctores, quia tanti temporis possessio

possessio est sufficiens ad prescriptionem contra patrem: certe, isto casu filius esset tutus, non solum quo ad possessionem, sed etiam quò ad ius ipsum: quia hæc est natura prescriptionis. l. traditionibus. C. de pactis.

¶ Præterea, non est uerum indistinctè, quòd præscribatur Decennio, imò regulariter requiruntur uiginti anni, ut habetur in dicta l. prima. & ibi glos. & Salice. & in l. secunda. C. de prescriptione longi temporis quæ pro liberta. nisi filius haberet aliquem titulum, saltem putatiuum, ueluti emancipationem non solenniter factam: nam in istorum iurium prescriptione, sufficit etiam titulus erroneus. ut per Bartolum. in l. prima. §. primo. ff. de itinere actûq; priuato. & in l. celsus. ff. de usucapionibus. Potes dicere, quòd alia sit ratio istius decisionis. Nam ex quo pater permisit filium stare in tali quasi possessione per Decennium, licet filius tali tempore nondum præscripserit liberationem à patria potestate, tamen acquisiuit quasi possessionem existentie sui iuris, ex quo per negligentiam Decennij pater amisit quasi possessionem patrie potestatis, prout regulariter est in qualibet possessione ciuili. l. prima. in glos. magna, in fine. C. de seruis fictitiis. ubi Iason & Doctores. Et licet glos. in seruitutibus realibus non procedat secundum Baldum in l. si quis diuturno. ff. si seruitus uendicetur. istud potest esse propter modicum præiudicium inde proueniens. ut declarat Ludoui. Roma. in l. si aliena. §. primo. ff. de usucapio. quod non est in casu nostro.

3 ¶ Sed uidi dubitari † stante statuto, quòd filius familiaris non possit se obligare sine consensu patris: aliquis existens

existens, in quasi possessione sui iuris, promisit Titio centum ex causa onerosa, deinde nolebat soluere sub prae-
 xtu statuti annullantis obligationem, & uidebatur talem
 in effectu non adiuvare, quia alias creditor remaneret de-
 ceptus. Nam licet actio ex contractu tollatur, per statu-
 tum, tamen poterit creditor agere actione de dolo uel
 Stellationatus contra talem, ex quo alia actio deficit. l. pri-
 ma. ff. de pignoratitia actione. Baldus consilio xiiij. in pri-
 mo uolumine. statutum autem, tollit tantum actionem ex
 contractu, non autem eam quae oritur ex maleficio uel
 quasi. lege penulti. C. de dolo. l. secunda. C. si minor maio-
 se dixerit.

¶ Nec obstat quod debet sibi imputare creditor, qui non
 bene inuestigauit conditionem eius. argumen. l. qui cum
 alio. ff. de regulis iuris. & per Baldum. in dicto consilio
 decimoquarto, quia satis uidetur inuestigasse. qui sequi-
 tus est praesumptionem orientem ex quasi possessione sui
 iuris. l. si quis patrem. ff. ad Macedonianum. Quod tanto
 magis procederet si iste filius asseruisset se emancipatum,
 quamuis ita contrahendo & se gerendo, satis uideatur
 hoc asserere. d. l. si quis patrem.

¶ Subdunt tamen Moderni in dicta l. si emancipati, quod
 4 imò † filius uidetur constitui in ista quasi possessione
 sui iuris, nedum per longum tempus, sed etiam per uni-
 cum actum tantum: sicut dicimus in quasi possessione ele-
 ctionis l. prima. §. hoc interdicto. ubi Barto. ff. de itinere
 actuq; priua. & Bartol. in l. prima. ff. de seruituti. Abbas
 & alij in c. cum ecclesia, de cau. posses. & proprietate. Sed
 ista opi. est contra mentem Docto. & contra supradicta,
 & ter-

Et termini non sunt pares. Nam eligendo, fateor quòd quis acquirit quasi possessionem eligendi in illo casu: sed filiusfamilias faciendo unum actum, tanquam paterfamil. non acquirit hanc quasi possessionem, neque quòd ad illum casum. Et ratio est: quia ille actus solus non potest inducere quasi possessionem quòd ad plenam liberationem, ex quo talis actus hoc necessariò non infert. Et in simili habetur per Bal. in dicta l. si quis diuturno. Et nota. in cap. fina. de religio. domi. nec etiam quòd ad eum tantum: quia non potest quis pro parte esse emancipatus. ut est communis conclusio, de qua per Bartol. Et Docto. in l. prima. §. hoc autem. ff. ad trebellia. quæ ratio cessat in electione Et similibus.

¶ Præterea, datò quòd per unum actum acquireretur aliqua qualis possessio, tamen non est magni effectus, tum quia repugnat origini seu actui primitiuo, tum quia pater retinet ciuilem possessionem, ut supra declarauimus.

¶ Declaratur t̄ secundo prædicta regula, ut non procedat, quando non constaret filium esse natum ex legitimo matrimonio, quia tunc præsumetur sui iuris: Et ita intelligitur dicta lex Titia. ff. soluto matrimo. Et l. si uxor, in uerbo monstretur. ubi Fulgo. C. de condit. inser. glos. in l. pactum quod dotale. C. de pactis. Et est ratio: quia quòd quis sit in potestate, pendet ex matrimonio. in titutio. de patria potesta. in princip. Sed matrimonium est facti, unde non præsumitur, ut infra dicam. Et ita dicit Bartolus consil. xliij. uisa inquisitione. Corneus consil. lxxvij. placet mihi, colum. penulti. in primo. Iason in l. post dotem, in prima colum. ff. solu. matrimo. Et sequuntur Moderni in d. l.

d.l. si emancipati, ubi respondent ad quasdam rationes Bartholo. ueroñ. cautela cxx. incipien. his quæ in iudicio, de quo dic, ut per eos.

¶ ADDITIO. ¶ Et melius quam alibi Corn. consil. ccviii. quanquam. colum. ij. in libro. iij. et consilio cciiij. quæquam uideatur. col. iij. uers. nec obst. adducta in contrarium. eod. lib. Ioan. Nico.

6 ¶ Limitaui istam opinionem in contingentia facti, t quãdò testator legasset filie suæ Titie unum florenum pro legitima iure naturæ sibi debita: Nam per ista uerba uidetur probari, quod esset legitima et in potestate: ex quo non possent uerificari in filia simpliciter naturali, quia illi non debetur aliqua legitima iure naturæ. S. si quis autem, in autenti. quib. mod. natu. efficiant. sui. not. in auten. nouissima. C. de inofficio. testamen. Et illa uerba iure naturæ, posita ad exequutionem legati, declarant confessionem patris, qualiter asserbat eam legitimam, prout in simili dicit Bal. in l. eam quam. in penulti. charta. uersic. sed pone quidam. C. de fideicommiss. ubi aliquis legitimans filiam, non obstante l. qui contra. C. de incest. nupt. uidetur fateri eam esse incestuosam.

¶ Et ex supradictis apparet, quod quamuis pater asserat aliquem esse filium suum, nõ tamen propter hoc præsumitur legitimus, nisi in casu auten. si quis liberos. C. de naturali. liber.

7 ¶ Et infertur ad testes dicentes, qualiter Titius tractabatur pro filio, et ita fuisse reputabatur, quod nõ subaudiatur pro filio legitimo, licet Decius consilio. liiij. in causa domini Antonij consuluerit contrarium, allegando

And. Alci. De Præsump.

o

glo.

glo, in capitu. lator, in glo. penul. & ibi Iacob. de Sopis, infra qui filij sint legi. & Bart. in l. filium. ff. de his quæ in testamen. ubi formando uerba articuli tractatus filiationis, nihil dicit de legitimitate, sed ista sunt leuia. & gl. in dicto capitu. lator, probat contrarium: & Barto. in dicto suo præsupponit cetera habilia, unde, non est recedendum à prædicta opinione.

III. PRÆSUMPTIO.

- 1 Res qualibet præsumitur allodialis & libera, non feudalis vel emphyteonica.
- 2 Comes aliquis si sit sub dominio regis, in dubio præsumitur habere comitatum iure proprio, non tanquam feudalem. Intellige ut ibi & seq. usque ad fin.
- 3 Fama plene probat in antiquis.
- 4 Feudalia bona alicuius domini si in genere constet aliquem habere, & requisitus a domino ut ostendat pro quibus præstat homagium, hoc non facit, omnia bona eius præsumuntur feudalia.
- 5 Feudalia præsumuntur bona si probetur antecessorem in feudum illa habuisse.
- 6 Ecclesia quæ concedit iurisdictiones vel pensiones, censetur in dubio concedere in feudum, & quare.

iiij. præsumptio.

Tertio præsumitur qualibet res esse allodialis & libera, non autem feudalis, uel emphyteutica, quia ab origine sui, omne prædium censetur liberum à qualibet seruitute. l. altius. C. de seruitu. & ecclesia non præsumitur habere aliquem patronum, præter Episcopum quò ad ius episcopale; ut dicunt Innocen. & Bald. in capi. uenerabilis,

rabilis, infra de exceptio.

¶ Et propterea, infertur, quòd si sit aliquis Comes sub dominio Regis, in dubio præsumeretur habere Comitatum iure proprio, non autem tanquam feudalem, ut dicunt Hostien. & Ioannes and. in capi. fin. in uerbo respondeo, supra de iudic. & in capi. nūmis. ubi Anto. de Butrio idem notant, infra de iureiuran. De quo per Alexan. in dicto consi. xv. in quinto uolumi. Cardina. Alexan. in rubri. feudo. colum. xli. uerfi xv. lafo. in. d. l. si prius. colum. xliij. cum concordan.

¶ ADDITIO. ¶ Quòd quælibet res præsumat in dubio allodialis libera & non feudalis. Adde Alexan. consilio. cxxix. ponderatis his. in primo uolumine. ubi allegat concor. & consi. lv. prospectis his. col. x. uersic. circa aliud dubium quo quæritur. in. iiij. Deci. consilio. cccclxviij. superiori anno. col. ij. & in consi. cccxcviij. uiso casu. col. prima, ubi dicit feudum non præsumi, nisi probetur. & allegat concor. & consi. cccclxxxviij. uiso puncto. columna secunda. & consi. ccccxliij. proponitur. col. ij. egregie Pau. de cast. in consi. clxxxix. in causa quam magnificus. in primo uolu. nouissimorum. Ioan. Nicolaus.

¶ Et licet talis Comes seruitia Regi præstiterit, præsumeretur, ea simpliciter & tanquam suo Superiori fecisse: non tanquam domino feudi. Facit tex. in. l. non dubito, uersiculo, hoc enim adiicitur. ff. de capti. & text. in clemen. pastoralis. columna penultima. uersicu. eo modo. de re iudica. nisi fecisset alios actus, qui propriè essent de natura feudi: prout est petitio inuestitura. capitu. j. §. si uero, quid sit inuesti. in usib. feudo. Et istud intellige, quaddò facti

facti fuissent plures actus: iuxta notata in l. si certis annis C. de pact. & declarat do. Cardi. in d. rubri. & hac sit prima limitatio.

¶ Fallit t^o secundo, quando fama esset, quod talia bona essent feudalia, & essemus in antiquis: quia tunc fama plenè probat, ut habetur in capitu. ueniens, primo, supra de testi. & in capitu. quid sit nouale, infra de uerbo. signifi. Et ita dicit Alex. in d. consi. xv. ubi dicit, idem esse si probaretur per uerba narratiua principis, iuxta clementi. primā, de proba. ut ibi per eum.

¶ ADDITIO. ¶ Quod fama plenè probet in antiquis, ultra concordantes ample traditas per Fely. in d. c. ueniens, vide Roma. consi. ccccxiij. circa propositum. in fi. & consi. cix. in præposita consultatione. Alexan. consi. xvj. colum. vj. nume. x. in. v. uolumi. & consi. xij. in nomine domini. col. fi. in. iij. & consi. lxxv. uis. colum. ij. eod. lib. & consi. iij. uideretur in spect. columna quinta, nume. 23. & consi. ccvii. uiso summario. colum. pe. in secundo uolumine. Curtium seniore egregie cōsi. lxix. christi nomine. col. ij. ubi allegat concordantes. & consi. lxxvj. super motiuis. col. iij. Dectum consi. xlij. diuino implorato presidio, & pro facultate mea. col. antepe. & consi. ccccxxviij. uiso consilio. ubi copiam amplissimam concordantium allegat, & tandem attestatur cōmunē las. in l. prætor ait. §. prætor ait. ff. de edendo. colum. pe. nu. 15. & in l. cum ea que. in fi. C. de transac. & plenius in l. cum aliquis. colū. fi. ubi allegat concor. C. de iure delib. & Deci. in l. ex his col. iij. C. de testa. mili. Curtium iuniorem in cōsilio. xvij. licet per celeberrimos. & per Hippol. de marsilijs

filij in. l. de minore. §. plurimum. nu. 60. & seq. uer. item fama. in antiquis. ff. de quæstio. ubi multa egregie tradit. et in rub. de probat. nu. 194. uerfi. item pro prædictis etiam facit. & singula. ccccy. antiqua & c. & Soci. fallentia clxxxvij. fama. in fi. & sequenti. Ex quibus locis etiã colliges quantum temporis debeat ascendere illud antiquum an quadraginta ann. an uero cētum, aut tantum temporis quod non sit memoria in contrarium. Ioan. Nicolaus.

4 ¶ Fallit tertio, ¶ quando constaret in genere, quod aliquis haberet bona feudalia talis Domini, & requisitus a Domino, ut ostenderet pro quibus bonis præstaret homagium, hoc non faceret. Nam tunc, omnia præsumuntur feudalia, ut dicit Specul. in titu. de locato. §. nunc aliqua, uerfi. lxxij. iaco. de belui. Cardi. & Bal. in capi. uasallus, primo, si de feudo fuerit cōtrouer. inter Do. & agna. Bal. in capitulo primo. de uasal. qui contra constitu. lotarij, & in cap. 1. §. insuper, de prohibi. aliena. seu. per Fede. Alberi. de rosa. in. l. si certis annis. C. de pact. & in. l. plures apochis. de fide instrumen. Alberi. & Fulg. in. l. titulus. ff. de actio. empti. ias. in. l. ij. in xij. q. C. de iur. emphyteu. quod intellige & declara, ut per do. Cardina. in. d. c. uasallus, & per Bal. consi. ccxxv. in primo uolumine.

5 ¶ Fallit quarto, ¶ quādo probaretur quod antecessor habuisset illa bona in feudum: quia præsumuntur eodem iure peruenisse in heredem. secundum Bal. in. l. si cuius. ff. de usufruc. & Andre. Sicul. cōsi. xvij. in xy. colum. in. ij. uolumine.

6 ¶ Fallit quinto, ¶ in ecclesia quæ cōcedit iurisdicctiones uel pē siones: quia in dubio censetur concedere in feudum

dum, ut est tex. in capitu ad audientiam, ubi Bal. infra de præscrip. sequitur 1a. in d. l. si prius: & potest esse ratio: quia de natura rerum ecclesiasticarum est, ut non alienentur, si facilius infeudentur. capitulo primo. qui seu. dare possunt. unde. potius præsumitur infeudatio: quod non est in rebus laicorum. Cogita tamen, quia ille tex. in dicto capitu. ad audientiam: non uidetur ponere aliquid speciale in ecclesia: & procedit ista limitatio, quando constat, quod concessio ipsius rei fuisset facta per ecclesiam, & quod ecclesia præsens erat in possessione: alioquin, eo ipso quod soluitur aliquid ecclesie in signum subiectionis, non sequitur quod sit feudum, uel emphyteusis: quia in dubio præsumetur potius simplex census, ut dicunt Alberi. & Moder. in l. ij. C. de iur. emphyteu. & potuit ille census fuisse impositus à Domino rei in fauorem ecclesie, non quod res à principio fuisset ecclesie, quod nota.

IIII. PRÆSVPTIO.

- 1 Baptizatus quis non præsumitur, nisi probetur. Ecclesia non præsumitur consecrata, nisi probetur.
- 2 Fisco ecclesie ad consequenda bona defuncti sit ne hærede, an sufficiat probare quod defunctus erat indutus more clericorum, an vero requiratur plena probatio quod clericus erat.
- 3 Titulus semper debet probari, quando sumus in ijs in quibus requiritur titulus, nec possessio etiã longissima aliquod ius tribuit.

iiij. præsumptio.

Quarto: præsumitur quis non esse baptizatus, nisi probetur. capitu. paruulos, de consecratio, distinctione

etione.iiij.Eodem modo, non praesumitur ecclesia consecrata.de consecra.distinctio.1.capitu.solennitatem.Nec praesumitur quis ordinatus.lxviii.distinctio.capi.presbyteri: & ibi glo.ponit istos tres casus.Et hoc facit ad questionem.2.stio.¶ de defuncto sine herede,cuius bona tanquam uacantia petuntur à fisco Principis: & Episcopus dicit, quod imò pertinent ad fiscum ecclesiasticum: & probat, quia talis erat clericus, quod praesumebatur ex quasi possessione clericatus, quod praesumebat ex habitu: quia erat indutus more clericorum. Doni. de sancto Geminia. in capitu. si iudex. §. fina. infra de sententia excommunicata. in. vi. tenet quod istud non sit satis. Imò, nisi Episcopus probet ueram ordinis collationem, non obtinebit: & ratio potest esse, quia ista quasi possessio repugnat origini: unde, non releuat ab onere probandi per supradicta.

¶ Sed tu aduerte: quia uidemus, quod ista quasi possessio aliquando releuat à tali onere, ut in dicto capitulo si iudex, ubi iudex deprehendens aliquem in tonsura, non debet compellere, ut probet clericatum, sed debet remittere ad ecclesiasticum. unde dic, quod alia ratio est: cuius delictet, quia ubi in aliquibus necessarius est titulus, nec possessio etiam longissima aliquod ius tribuit: prout est in casu nostro, semper debet titulus probari. capitu. cum adeo, de rescriptis. capitu. ex literis, de transactio. Nec possessio transfert onus probandi. argumen. capitu. ad decimas, de reitutio. spolia. in. vi.

¶ Fallit, ubi argeretur de modico prauiudicio: ut quia essemus in preparatorijs iudiciorum. Ita procedit text. in dicto capitulo si iudex: & declarat Bald. in lege non

ignoras, in secunda columna. C. qui accusa. non poss. Et est de mente Angeli in dicta. l. si prius. Et facit textus de consecra. distinc. iij. capi. si eos.

V. PRAESUMPTIO.

1 Matrimonium non praesumitur ex cohabitatione, sed potius fornicatio. secus de iure civili.

2 Filij nati ex duobus simul cohabitantibus, an admittantur ad successionem parétum, ex eo quod ius civile praesumit matrimonium ex cohabitatione.

3 Filij nati ex cohabitatione duorum, an iure canonum in dubio praesumantur nati ex concubinato, an vero ex stupro.

4 Naturalis filius ut quis dicatur quæ requirantur.

Concubina ut quæ dicatur, plura requiruntur.

5 Filij nati ex servitrice alicuius non dicuntur naturales, sed spurij.

6 Filij ut legitimentur requiritur ut sint nati ex concubina matrimonio digna.

7 Filij in dubio praesumuntur spurij.

Quinta praesumptio.

Quinto, Matrimonium non praesumitur ex cohabitatione, sed potius fornicatio. xxx. questione. v. capit. aliter. secus de iure civili, per legem in libera. ff. de ritu nuptia. glo. in lege in concubinato. ff. de concubinis.

2 ¶ Sed difficultas est in practica: nunquid quò ad successionem filiorum, qui inde procreati sunt, saltem attendamus dispositionem iuris civilis. Et Bald. singulariter in capitu. ex transmissa, de restitutione spoliato. et in. l. et si

Et si contra. C. de nup. dicit, quod sic: licet Canonistae non contentarentur: quia cum ad ius cano. pertineat principale, ergo et quicquid ex eo sequitur. cap. lator, qui filij sint legitimi. capi. tuam, de ordi. cognitio. Et facit tex. in capi. de prudentia, infra de dote post diuortium. Et isti rationi Bal. non respondet: et eandem opinio. uidetur tenere Abbas in. d. capi. lator.

¶ Sed tu aduerte, quia in contrarium fortiter obstat supradicta ratio posita per Bal. quam confirmo per doctrinam Abba. communiter approbatam in capitu. ecclesia sanctae Mariae, de constitu. ubi concludit, quod quando lex civilis procedit, praesumendo circa actum spiritualem, non ualet, etiam si lex canonica illi non aduersaretur, ut ibi per eum, et Moderniores. Si ergo dicta lex in libera, nihil ualet: certe, non debemus eam fouere, quod ad successionem filiorum.

¶ Sed tamen puto primam opinionem quae est fauorabilior, esse ueriores: et considero, quod ratio cur lex canonica non praesumat matrimonium est, quia cum simus in dubio peccati, capitur praesumptio tutior pro anima. Et sic, quod sit peccatum. Ita dicit glo. in dicto capi. aliter, et nota. in capi. unico, de scruti. ab ordine faci. Sed ista ratio non militat, nisi respectu ipsorum principalium: ergo lex cano. corrigens civilem, ex aliqua ratione non debet extendi, nisi quatenus infert. d. ratio. l. adigere. ff. de iure patro. per Ioan. And. in. c. fina. de consue. et per Moder. in autenti. quas actiones. C. de sacrosanctis eccle. Et sic, resultat manifesta differentiae ratio inter principale et accessorium. Quo casu accessorium non imitatur naturam principalis. l. et scis. C. de
o s praed.

præd. mino. & d. l. in libera. satis uidetur approbata à iure canonico, quò ad filios: ex quo, ratio correctionis, non infert nisi quo ad principale.

¶ Sed circa hanc præsumptionē, contingit pulchra dubitatio: nam, datò quòd præsumatur fornicatio, an intelligemus de concubinato: an de stupro? & sic, nunquid filij inde nati erunt naturales, an uerò spurij? Et uidetur dicendum, quòd deberent præsumi naturales simpliciter, quia ubi concubitus est inter solutum & solutam, filij inde nati sunt naturales. cap. innotuit. supra de electioni. Notatur in cap. tanta. infra qui filij sint legi.

¶ Sed istud possit procedere, attento cōmuni usu loquēdi uel etiam (ut arbitror) attento iure canonico simpliciter.

¶ ADDITIO. ¶ Vide Bal. post Ioan. and. in c. nisi cum pridem. de renuncia. & consilio. cxxix. factum proponitur. in ij. uolu. & Ioan. Baptist. in l. si qua illustris. colum. ij. ad orficia. C. & egregie in pulchro casu consuluat Bertrandi consilio. xxvj. ex processu, in ij. uolu. nouissimorum. Ioan. Nicol.

¶ Sed de iure ciuili, ad hoc quòd aliquis sit naturalis, & sit capax successionis paternæ, requiritur quòd sit natus ex concubina. Et ad hoc quòd dicatur concubina, multa requirūtur: uidelicet, quòd sit solutus cum soluta, ita quòd inter eos possit esse matrimonium, & quòd sit retenta diu in domo in habitu concubinæ, quæ parum distat ab uxore: & quòd sit unica concubina: Et probatur in §. si quis autem defunctus. in autenti. quibus modis natura. effici. sui. & in l. iij. ff. de concubin. Et ita dicit Specula. in titu. de successio. ab intesta. §. i. uersicū. nunc de na

de naturalium. Idem uoluit Ioan. an. in rubri. qui filij sint legitimi. in additio. Specul. in princip. & signorol. de hom. consi. cccxi. factum sic se habet. Abb. in dicto c. innotuit. & est de mente Bar. in l. si. ff. de concubi. & in l. fina. in prin. ff. de his quib. ut indig. & per Alex. in l. ex facto §. si quis rogatus. in xiiij. col. ff. ad trebel. Abb. in d. c. per uenerabilem, & in d. c. tanta. Ioan. baptis. de sancto Scue. in repe. l. si qua illustis, in 1. charta. C. ad Orficia.

¶ ADDITIO. ¶ Ultra hic allegata, idem tenet Bal. in l. si. C. de natura. lib. & consi. ccvi. casus talis est quidam A. lib. iij. Oldra. consi. cxcvi. factum tale est. De ubaldis in tractu. suc. abintest. circa prin. uersi. secunda species liberorum. & Mathefil. in tract. suc. abintest. col. ij. uer. secundum membrum. Ange. are. in §. si. instit. de nuptijs. Marti. Laud. de Caza. in tracta. legitimat. uersi. in Christi nomine amen. priusquam & c. ubi melius quam alibi. & Prepo. in c. lator. qui filij sint legitimi. Ang. consi. cccxiiij. pro decisione. & Alex. consi. lx. uisa legitimatione. col. iij. & cōsi. clxxxiiij. super eo de quo queritur. in ij. col. lib. v. & Corn. consi. nono. mcmi. col. ij. lib. iij. ubi alle. con cor. & Stepha. Bertran. consi. xxvj. ex processu. nu. s. in si. & nu. 7. lib. ij. nouissimorum. Ioan. Nicol.

¶ Et propterea filij, quos aliqui habent ex seruitricibus suis licet non coniugatis dicuntur spurij, non naturales: ut dicit Bal. in l. eam quam, in vij. col. C. de fideicom. & Alberi. de rosa. in rubri. C. de natural. libe. in principi. ubi dicit, quod de hoc fuit magna questio in prouincia: & dicit Bal. in consi. cclxij. Recordor me consuluisse in lib. quod pauci sunt uere naturales, propter multa que
requi

requiruntur ad concubinatum.

¶ ADDITIO. ¶ Ideo consuluit Oldra. consi. cxcv. factum tale est. in nobili qui cognouerat pauperculam mulierē quæ solebat portare aquam de fonte in domum nobilis, & conducebat operas suas ad messes, & uiuebat de laboribus manuum suarum, & illi mulieri nobilis nō prouidebat, nisi de duobus annis in duobus de tunica, & duas uel tres salmatas bladi omni anno ad ipsius mulieris supplicationem, quod nati ex tali muliere paupercula & illo nobili, non sunt dicendi naturales liberi, sed spurij, quia (ut supra dictum est) oportet quod sint ex muliere, in scemate concubina sociata, & quod concurrant illa quæ supra recitauimus. Ioan. Nico.

¶ Facit quod not. Angel. in §. sed & aliud, in auten. quibus mod. natura. effici legiti. Tūbi dicit, quod ad hoc ut filij legitimetur per modum traditum ibi, & per textum in authen. si quis liberos. C. de natura. libe. requiritur quod sint nati ex concubina matrimonio digna, secundum supradictō: & sequitur Cardi. Alexan. in capit. per uenerabilem, in x. colum. aliās est in v. colum. sub §. quod autem. uersicu. secundus modus, infra qui fil. sint legiti. Est uerum quod ad hoc quod legitimetur per subsequēs matrimonium, istud non procedit iure canonico. cap. tantum. qui filij sint legiti. Latē Decius Consilio. clv. & ius canonicum isto casu attenditur: ex quo, agitur de dependentijs matrimonij, quod est quid spirituale, ut ibi per eū.
7 ¶ Ex supradictis tergo habes, quod filij, in dubio presumuntur spurij, non autem naturales. Est uerum, quod contra supradicta obstat tex. in l. si quis ingenuam, cum glo. prima

prima. ff. de capti. & postlimi. reuer. ubi filij quos quis habet ex serua, dicuntur naturales. Facit l. ij. C. si mancip. ita sue. aliena. & glo. in dicta l. si quis ingenuam, intelligit illum tex. quando non fuerat retenta in concubinatu: sed ego puto dictam glo. non esse ueram: quia filij non dicerentur naturales, nisi ista ancilla fuisset habita sub nomine concubinae. argu. l. fina. C. commu. de manamijs. Et ita tenent Areti. consil. xlvij. in primo dubio. do. Ioan. Baptis. de sancto seueri. in d. l. si qua illustris. col. ij.

PRAESUMPTIO VI.

1 Excommunicatus qui fuit, praesumitur etiam hodie excommunicatus.
Limitatur ibidem cum seq.

Sexto. † Qui fuit excommunicatus, praesumitur etiam hodie excommunicatus. cap. sicut nobis. ubi Abb. infra de senten. excommunicata. capit. proposuit. ubi glo. de clerici. excommunicata, Rota in xj. decis. titu. de probatio. in antiquis,

Sexta praesumptio.

¶ ADDITIO. ¶ Vide Anchara. consilio. lxxij. incipien. in christi nomine &c. motiua iudicis. Feli. in c. scribebam. colum. ij. infra eod. Boschum Codeca. in c. j. colum. xiiij. uersic. & si sit difficile. de iudicijs. & Nico. eue. rard. in centuria locorum legalium. loco de tempore ad tempus. fol. 70. uerso. Ioan. Nicol.

¶ Limitat hanc conclusionem domi. Abb. ibi, ut procedat in excommunicato simpliciter: secus, si excommunicatio fuerit conditionalis: puta, excommunico te, nisi decem

cem sempronio intra mensem dederis. Nam ex quo potuit illa decem dedisse, non presumetur excommunicatus quò ad tertium agentem: secus quo ad ipsum Sempronium. De quo in capi. super his, per Innocen. de accusatio. Adde pro hac limitatione quod not. Lopus, allegatio. cxxvi. incipien. quidam incarcerationum: ubi, si accusatur clericus tanquam excommunicatus, quia celebravit in parochia aliena, iuxta clementi. primam, de privileg. et hoc probetur: non tamen poterit cõdemnari, quia potuit hoc cum licentia facere. Sequuntur Anto. de Butr. & Imo. in dicto cap. super his. Et licet domi. Decius in l. nò hoc. C. unde legiti. reprobet, ex eo quia intentio actoris uidetur fundata iuxta glo. in l. ij. ff. de appellatio. recip. quã not. Mathe. nota. xix. tamen puto decisionem posse sustineri, quia, cum simus in criminalibus, debet accusator cõcludẽter probare crimen factum respectu tertij. Nec ista simplex præsumptio, quòd non habuerit licentiam, sufficiet. l. fina. C. de probatio. nisi esset præsumptio, quam lex etiã in criminalibus approbaret: puta, quia ualde efficax & uiolenta, ut per Abba. in capi. insinuatum, infra de simo. in capi. accedens. de accusatio. & not. per Modern. in capitulo, afferte, infra eod. & per Bald. in l. siue possi de. in secunda columna. C. de probationi. Et secundum istam saluationem, restringo supradictam limitationem Abbatis.

2 ¶ Secundo, ¶ limitat ibi Abb. quando iste communiter reputaretur pro absoluto. Nam tunc, quantum ad alios secum contrahentes, non haberetur pro excommunicato ut per eum.

¶ Tercio

¶ Tertio limitat quando allegaret absolutionem, & diceret se perdidisse instrumentum, & lapsum esset longum tempus, & talis esset bonae conditionis. argu. c. illud. iij. colum. Tu, adde text. in l. sicut. C. de fide instrumen. in l. testium. C. de testib. in capi. primo, quid sit inuestitu. in usib. feudo. ubi Bald.

¶ Quarto limitatur in casu notabili, quem refert Cin. in l. edita. in vij. col. C. de eden. ubi dicit, quod si aliquis excipiendo, dicat electionem nullam, quia electores ante fuerant excommunicati: talis exceptio non releuabit, quia non fiet interpretatio, quod quo tempore elegerunt, essent excommunicati. De quo dic ut per cum. Et de ista doctrina infra dicam uersic xij.

PRAESUMPTIO VII.

1 Malus semel semper praesumitur malus.

Limitatur nu. 2. & sequen. vsque ad fi.

Tortura in dubio incipienda ab illo qui alias simile delictum fecit.

Carceratus ex delicto, si alias veniret relaxandus si deiussoribus, si tamen alias aufugit de carceribus, non erit relaxandus, sed diligenter custodiendus.

3 Malus si per triennium saltem stetit probus & abstinens a delicto, non praesumitur amplius malus, intellige ut ibi.

4 Notarius si fecit instrumentum falsum, an praeterita cetera praesumentur falsa.

Septimo praesumitur qui fuit malus, etiam nunc malus. Septima praesumptio.
 Regula semel malus, de regu. iuris. in sexto. De qua per Hippo. singula. lxxiiij. Et ex hac regula infert Salic.
 in l.

in l. fina. in ulti. col. C. de quæstio. quòd ubi plures fuerūt in rixa, & reperitur unus uulneratus. poterit iudex deuenire ad torturam contra illū, qui aliàs simile delictum commiserit per dictam regulam, quam sequūtur Moder. in l. j. in prin. in ulti. col. ff. de quæstio.

¶ ADDITIO. ¶ Vult allegare Hippol. de Marfi. quem etiam uide in singul. ccxvij. incipien. ter uel quater Ex hac regula etiam inferunt Goffred. Ioan. and. Imol. Panor. & alij in c. scribam. per illum text. infra eodem. quod qui semel male & negligenter studuit in iure canonico, præsumitur quòd male studebit in iure ciuili. & uide Nico. euerardum in centuria locorum legalium in loco de tempore ad tempus. Accedat quod uoluit glo. notabilis in l. lege cornelia. ff. ad sillani. ubi Bald. & Ludo. Roma. & Bal. in l. iij. C. de episco. audien. Ange. Areti. in tracta. malefi. in uerbo, fama publica. uersic. quarto notandum, & Hippo. mar. in l. maritus. colum. penul. ff. de quæstio. quòd licet quis aliàs ueniret relaxandus fideiussoribus ex aliquo delicto, nec ueniret incarcerationandus, si tamen aliàs semel de carceribus aufugit, carcerandus est, & diligenter custodiendus. & per hoc perdit beneficium. l. j. ff. de custo. reorum. Bene faciunt quæ ample cumulat Feli. in c. ad abolendam. colum. j. extra de hæreticis. & latius in c. scribam. colum. ij. infra eod. ubi etiam subiicit, quod semel hæreticus, præsumitur semper hæreticus. & de hac regula semel malus. uide omnino Barto. & docto. in l. si prius. in quinta oppositione tertie partis principalis. ff. de noui operis nuncia. ibi locus ordinarius. & uide notabile consilium Ludo. Roma. in consilio. liiij. uisus circa id

ca id. ante finem.

Ioan. Nicol.

1 ¶ Limita primo hanc regulam, ut intelligatur in eodem genere mali, uel illi simili. l. si cui. §. primo, de accusatio. l. non omnes. §. à barbaris. ff. de re milita. Iaco. de belui. in disputatione sua, quam posuit in l. omnimodo. C. de inofficio testa. Et eam ad litteram refert Alberi. de rosa. ibi: Et Anchara. in dicta regula semel, Et Lucas de penana in l. quemadmodum. C. de agrico. Et censi. lib. xi. Et ita etiam limitat Barto. in l. cassius. ff. de senato. Bald. Et Imo. in l. fina. ff. de heredi. instituen. Ioan. de ana. in cap. P. Diaconus. de homici. Feli. in cap. cum in iure. in prin. supra de offi. delega. Alexan. consil. v. in princ. Et consil. lxxvij. uers. quintum. in princip. Et consilio. cxliij. post redditum. in secundo.

¶ ADDITIO. ¶ Quod uidere poteris cum uarijs concordantibus per Hippo. Marfi. consilio. xv. æterni numinis. colum. iij. nu. 9. Et consilio. lxxvij. dominus labia col. ij. nu. ii. Ioan. Nicol.

¶ Adde tamen, quod qui est malus in uno, habet contra se non modicam suspicionem quod sit malus in alijs, propter magnam connexitatem quam habent uitia inter se Et probatur à fortiori, in cap. si gens Anglorum. lvi. distinc. ubi ex una specie delicti paterni, presumuntur filij laboraturi pluribus Et diuersis delictis.

3 ¶ Secundo limitatur. Et quando aliquis stetisset probus Et abstinens ab illo delicto per aliquod tempus, saltem per triennium. §. hinc autem nobis. in auten. de monachis. Et ibi Ange. Salice. in l. si §. si fideiussor. ff. qui satisf. da. cogan. in l. si minorem. in iij. col. de in integ. resti. mi.

And. Alcia. De Præsump.

p

no. Ludo.

no. Ludo. Roma. cōsi. cccxy. in. ij. col. las. i. l. si prius, in pe
nul. char. ff. de ope. no. nuncia.

¶ **ADDITIO.** ¶ Faciunt multa egregia dicta cumu
lata per do. Iasonem in. l. in arenā. C. de inoffic. testamen.
ubi multa cōgerit de eo quē pœnituit, & effectus est uite
melioris. uide omnino. Ioan. Nicolaus.

¶ Adde, quod ista limitatio est intelligenda, quando talis
delinquens fecisset magnam pœnitentiam: puta, quia in
gressus religionem. prout loquitur ille text. uel quando
probaretur, pluries euenisse illi occasionem similis mali
faciendi, & tamen cum abstinuisse. secundum Ia. de belui.
in. d. disputatione.

¶ Tertio limitatur, ut non procedat in delictis, quæ per
naturam seu ætatem alterantur. licet enim iuuenis fuerit
libidinosus, non præsumetur idem uitium in senē. Et ita
est de mente Barto. in. d. l. cassius: & in. d. l. si cui. §. i. j. dō.
argumen. l. spadonem. §. qui absolutus. ff. de excusatio. tu
to. & per Feli. in. d. capi. cū in iure.

¶ Quarto intellige istam regulam respectu futurorum:
quia qui fecit aliud delictum, præsumitur simile in futurū
facturus. sed respectu præsentis, ista præsumptio nō facit
plenam probationem, sed suspicionem tantum. prout dixi
per dictum Salice. in. d. l. fina. C. de quæstio. & ita uoluit
Iaco. de Belui. in dicta disputatione.

4 ¶ Et hoc facit ad quæstionem de Notario qui fuit
condemnatus, quia confecit unum instrumentum falsum:
nunquid cætera etiam præsumuntur falsa? Et uidetur di
cendum, quod non per istam limitationem: licet in futurū
post condēnationem, non possit alia facere. Ita tenet Inn.

Abbas,

Abbas, Imo. Io. de ana. & ibi latè Feli. in. c. fraternitatis, infra de hereti. Et fuit quæstio aliàs disputata: ut per Albert. de Rosa. in. l. Consiliarios. C. de assessori.

ADDITION. ¶ Vide Iasonem. in. l. si ex falsis. ad fi. C. de transactio. Adde fortius quòd licet notarius semel de falso condemnatus, non possit alia instrumenta conficere, poterit tamen præterita de quibus fuit rogatus perficere seu in publicam formam redigere. secundum Bar. in. l. ad testamentum. §. 1. ff. de testa. refert, & sequitur Ias. in. l. Barbarius Philippus. col. antepc. uersicu. iuxta præsentem materiam de notario. ff. de offic. prætoris. ubi allegat concor. & in. l. prætor. §. primo. in fi. ff. de eden. & Feli. in dicto capitu. fraternitatis. in. vj. Fallen. Et quòd notarius committens falsum, & condemnatus de falso in uno, non possit in futurum alia instrumenta conficere. Ultra hic allegata uide amplissimas concordantes per Hippol. m. sil. singula. ccccxciij. tu scis quòd notarius. Illud tamen menti commenda quod tradit Bald in. l. in fraudem §. si quis. ff. de testa. milita. refert & commendat Hippol. m. sil. singu. cccclxix. pia causa. in fine. quòd adeo usque notarius semel de falso damnatus, prohibetur in futurum instrumenta conficere, ut etiam si pro pia causa instrumentum seu testamentum scripserit, non ualeat, nec sibi credatur. quòd no. Ioan. Nicolaus.

¶ Quinto. dicta regula non procedit in crimine occulto: quia non præsumitur aliquis simile facturum: imò, præsumitur facere pœnitentiam, de eo. Et est ratio, quia in occultis, semper capimus interpretationem in meliorem partem. vj. q. i. c. si omnia, & capi. ex tuarū, infra de
p 2 sortile.

sortile. & per Iaco. de Belui. in prædicto loco.

VIII. PRAESUMPTIO,

1 Bonus qui fuit, semper præsumitur bonus Limitatur quinque modis remissive,

Octava præsumptio,

Octavo, Præsumitur† qui fuit bonus, etiam nunc esse bonus. capi. mandata, infra eodem, quia ex transacta uita, addiscimus quid de sequenti conuersatione præsumamus. Facit text. in. l. non omnes. §. à Barbaris. ff. de re militari.

¶ ADDITIO. ¶ Adde Alexan. in. l. si quis ex argentijs. §. prætor ait. ff. de edendo. columna ultima. Hippol. in. l. maritus. nume. 39. de quæstio. & consilio. lxx. numero. 12, Ioan. Nicolaus,

¶ Limita istam conclusionem quinque modis, ut per Feli. in capi. cum in iure, in principio, de offic. delega. & in capi. fina. in. iiij. col. infra eodem. dicit ibi. & aliquid dicitur, in regula sequenti,

IX. PRAESUMPTIO,

1 Vidua fornicatrix idem præsumitur fecisse viuo marito.

2 Raptoris poena non punitur, qui rapuit mulierem, quæ alias fuerat tacta, vel lasciuiter osculata.

3 Vidua stuprum committens perdit dotem sicut uxor adulterium committens, contrarium tenet. numero. 5.

4 Probationes luce clariores non requiruntur in criminibus

criminibus, quando agitur de poena pecuniaria.

Nono. Præsumitur uidua† fornicatrix idem fecisse ma-
rito uiuente. §. fina. in autenti. de restitutu. Et ea quæ
parit facit lex si ij qui. C. de adult. ubi accusati de adulte-
rio, et liberati prætextu consanguinitatis, si deinde con-
trahunt matrimonium, præsumuntur prius adulterati.

ix. præsum-
ptio.

¶ Ad idem quod no. Pau. de castro consilio. c. iij. uiso dicto
statuto, ubi† statutum puniens raptorem mulieris, nõ
habet locum in eo qui rapuit mulierem, quæ aliàs fuerit
tacta, uel lasciuiuerit fuerit osculata: quia talis non præsumi-
tur rapta per uim. De quo per Alberi. de rosa. in tertia
parte statutorum. quæstio. xxxij. cum concordantibus per
aliquos Moder. in. l. maritus. in fine. ff. de quæstio.

¶ ADDITIO. ¶ Vult allegare Hippol. marsi. Et ui-
de eundem singu. lxxiiij. tu habes. Et in Rubri. de fideius-
so. nu. 175. Ioan. Nicolaus.

¶ Et ex his etiam infertur, ad id quod notabiliter consu-
luit idem Paulus censil. cxliij. reuocatur in dubium, in. ij.
uolumine. ubi† dispositione legis uolentem, quod uxor
per adulterium perdat dotem, ampliat etiam in uidua stu-
prum comittente refert Et sequitur Ias. in. l. ij. in. ij. col.
ff. soluto matrimo. Et ratio est, quia uidua dicitur esse in
matrimonio, saltem fictè per interpretationem. lege Soro-
rem. C. de his quib. ut indig. Et ibi Pau. de castro idem te-
net, Et in lege fideicommissum. C. de fideicommissis.

¶ Sed tu, ultra rationes Pauli de castro ibi positas dic,
quod facit superscripta præsumptio, quod ex tali stupro
commissso, in uiduitate, præsumitur idem fecisse in ma-
trimonio.

trimonio dicto. §. penulti.

¶ Nec obstat fundamentum Alexand. in dicta lege sororem, contrarium tenen. dum dicit, quod iura pœnalia non debent extendi de casu uero, ad fictum. capitu. odia, de regulis iuris. in sexto. Nam respondeo, quod non fit aliqua extensio, ex quo iura loquuntur de adulterio, de quo etiam nos loquimur, quia lex præsumit adulterium factum uiuente uiro, per suprascripta.

¶ Nec obstat, quod in materia criminali, requiruntur apertissimæ probationes, nec sufficiunt præsumptiones.

4. lege fina. C. de probatio. † quia illud procedit, ubi ageretur de pœna corporali: secus si de pœna pecuniaria, prout est in casu nostro, ubi ageretur de amissione dotis simpliciter. Et ita illam legem limitant Ludouicus Bononien. in consilio quadragesimonono. in additio. consiliorum Ioannis de ana. pro quo facit quod notat Baldus in lege tertia. C. ad legem iuliam. maiesta. Et uidetur de mente glos. prout eam declarat Imola ibi, in capitulo ueniens, primo, supra de testib. circa quod dictum Imo. uide Moderni. Perusi. in capitulo primo, in penultima columna, infra de appella. Et facit tex. in capit. testimonium, supra de testi. Et sic potest defendi prædicta decisio.

5. ¶ Ego † tamen non puto esse uerum: Et in contrarium urget text. in dicto. §. fina. ubi text. præsupponit, quod si mulier fornicetur ultra tempus luctus, quod non incidat in pœnas impositas transeuntibus ad secundas nuptias. De quibus in, l. prima. C. de secundis nuptijs. Et hoc tenent glo. Et Angel. ibi expresse in dicto. §. fina. Et nota. in autentica eiusdem. C. de secundis nuptijs. Et
inter

inter ceteras poenas, est etiam diminutio dotis, ut habetur in dicta lege prima.

¶ Nec obstat praedicta praesumptio, quia alio non constituto, non est sufficiens ad faciendum principaliter aliquem condemnari super crimine praesumpto, ut in simili dixi supra, in septima praesumptione, in quarta fallentia.

X. PRAESUMPTIO.

1 Periurus semel, praesumitur adhuc facturus periurium.

Periuro semel non defertur iuramentum ad probandum.

2 Testi alias periuro non creditur, sed an faciat indicium ad torturam, vel ad formandam inquisitionem.

3 Socius criminis licet faciat quandoque indicium ad capturam, torturam, vel inquisitionem, hoc tamen non procedit in socio periuro.

Decimo. praesumitur† qui semel fuit periurus, adhuc facturus periurium. xxij questione quinta, capitu. parvuli, capitu. liter. s. in fine, infra eodem, unde qui semel fuit periurus, perdit officium probandi per iuramentum: secundum Romanum & Rep. in. l. admonendi, de iureiuran. facit quod no. Feli. in capitu. ex parte. ij. colum. de testi. capi. ad reprimendum, in prima colum. de offi. Ordina. in capi. pastoralis. in. xj. colum. uersic. secundo limita, de exceptio. Et faciunt multa similia, de quibus per Bal. in autenti. cui relictum, in. ij. col. uersicu. attende. C. de iudic. uidui. tol. Angel. in. l. qui iudicio. ff. de accusatio. glos.

Decima praesumptio.

Et ibi Roma. in l. lex Cornelia. ff. ad Sillania. Pau. de cast. in l. i. c. de probatio. Moder. in l. maritus. penul. colum. ff. de questio.

¶ ADDITIO. ¶ Vult allegare hippol. marsi. qui ibi egregia similia cumulat. Et uide eundem latissime ad doctem huius presumptionis, in rubri. de fideiussor. numero. 67. usque ad numerum. 79. Et in consilio. lxxviij. salus omnium. colum. antepe. Et singul. lxxiiij. tu habes regulam. ubi multa cumulat. Et aliqua per Feli. in capit. per tuas. columna fina. extra de simonia, Et per Nicolaum euerardum praesidem, in centuria locorum legalium. in loco de tempore ad tempus. qui est locus quadragesimus secundus. Ioan. Nicolaus.

2 ¶ Et ex hoc infertur † quod non creditur testi qui alias perhibuit falsum testimonium. De quo, in capi. testimonium, supra de testi. Et uidetur, quod talis testis periurus non faciat indicium, nedum ad torturam, sed nec ad informandam inquisitionem. capi. sicut nobis, in fine, supra de testi. Et ita consuluit Raphael Fulgo. consi. clxxiiij. Et consilio. cvij. Et Deci. consi. clxxxix.

3 ¶ Et licet dictum socij criminis, faciat indicium ad capturam, Et ad formandam inquisitionem, Et in aliquibus casibus ad torturam: ut habetur per Auzu. de Arimi. post alios in tracta. malefic. Angel. in uerbo fama publica, in quinta colum. Tamen istud non est in periuris, in quibus deficit fundamentum testimonium, uidelicet fides ipsa. dicto capitulo testimonium. Et dicto capi. sicut. Quod singulariter nota.

Vndeci

XI. PRAESUMPTIO.

- 1 Inimicus olī, præsimitur etiā hodie inimicus.
- 2 Litigans cum aliquo, an saltem lite finita possit contra eum testimonium dicere.

VNdecimō† Præsimitur etiā hodie inimicus, qui olim fuit inimicus. l. in ipsius. ubi Bal. no. C. fami. ercis. In no. in capi. cum oporteat, de accusatio. Salice. & Alex. in l. iij. ff. de testi. Bal. in. l. ex persona. in. iij. col. C. de proba.

xj. præsump-
ptio.

2 ¶ Et propterea, infert. Areti. in. c. 1. de iudi. quod† cum aliquis litigat contra aliū, ex quo præsimitur inimicus, non poterit contra eum dicere testimonium, etiam lite finita, quia præsimitur inimicitia durare. De quo tamen dicendum est, ut ibi habetur: quia cōmunis opinio uidetur aliter esse per tex. in. §. si uerō odiosum. in. auten. de testi. uidelicet quod istud resideat in arbitrio Iudicis, qui ex qualitate negocij & personarum, arbitrabitur, nunquid iste adhuc seruet inimiciā, ut per Anto. de Butrio, & Moder. ibi.

¶ ADDITIO. ¶ Et hoc residere iudicis arbitrio etiā asseuerat Deci. in. d. c. 1. in priā lectu. licet in secūda aliud cōcludat pro cōcordia opinionū. & praeceptor meus. D. Frā. à ripa. col. vij. nu. 17. ubi etiā dicit standū arbitrio iudicis quāta fides sit adhibēda lite finita illi qui cōtra me litigauit. Aduerte tamē qd' opi. Are. i. d. c. 1. & clarius in. c. repellūtur. de accusat. uidelicet qd' idistinctē ille q' cōtra me litigauit repellatur à testimonio cōtra me, ēt lite finita, tenet D. An. Barb. i. d. c. 1. col. iij. & ibi latissime melius quā alius quissiam disputat D. Boschus Codeca. col. xij. cum

quinque sequentibus . qui tandem tenet cum Aretino
Barbatia, & domino suo, et cōprobat ineuitabilibus fun-
damentis, & respondet fundamentis contrarię partis,
notabiliter: & ampliat multimode hanc sententiam
Areti. & sequacium . ad quem sufficiat remissio, ne char-
tas occupem. Ioan. Nico.

¶ Et ex hoc colligitur prima limitatio, ut regula nō pro-
cedat, quando iudex arbitraretur nō subesse inimicitiam.
Secundo, non procedit, quando inimicus esset, reconcilia-
tus. d. l. in ipsius, nisi de modico tempore reconciliatio
præcessisset . iij. quæstio. v. c. accusatores. not. in capi. per
tuas, de simo.

¶ ADDITIO. ¶ Adde Roma. singula. cccxv . inci-
piente Innocentius & c. Alexan. consilio. xcix . in causa
inquisitionis in primo uolumi. Deci. in dicto capi. j . de
iudic. colum. iij. & ibi D. Boschus codeca allegat con-
cordant. colum. xij. & Præceptor meus domi . à Ripa
colum. vij. nume. 17. Hippol. de Marsil singul. clxxxix. ui-
get communiter. & in l. j. §. præterea . colum. ij . ff. de
quæstionibus. Ioan. Nicol.

PRAESUMPTIO XII.

- 1 Subditus olim, præsumit etiā hodie subditus.
- 2 Libellus siue petitio an valeat, si peto a te decem
ad quæ fuisti mihi obligatus.
- 3 Præsumptio faciens pro aliquo, debet ab eo alle-
gari, alias non releuat.

Duodecima
præsumptio.

Duodecimo, † Præsumitur qui olim fuit subditus,
etiam hodie esse subditus, ut est text . ubi Bald . &
Abb.

Abb. in cap. praterca. ij. supra de transactio. ubi, si fratres confiteantur se olim fuisse subditos, condemnantur, tamen quam si de presenti confessi essent.

¶ Et hoc facit pro opinione Specula. in titu. de actio. et petitio. §. sequitur, uersi. quid si dico. ubi tenet, quod si in libello, peto à te decem ad quæ fuisti mihi obligatus, ualet petitio, quia etiam hodie praesumeris obligatus. Et idem tenent Butri. Ioan. de imo. et Andre. sicul. in cap. ij. de libel. oblatio. Anchara. in capitu. cum uenerabilis, in vj. nota. infra de exceptio. Rapha. comen. et Iaco. de puteo in l. certum. §. i. ff. de confessis. Rapha. Fulgo. in l. i. ff. de edendo. Rota in decisio. cccxxv. quidam in libello. Feli. in c. scribam, infra eod. Et pro ista parte est glo. in dicta l. certum §. i. ubi. si quis confiteatur fundum fuisse actoris, praesumitur adhuc esse: nisi reus deinde probet amplius non esse actoris. Et illam glo. ita declarant Din. Alberi. de rosa. et Rapha. comen. ibi. et Bald. in d. c. praterca.

¶ Contrarium tenuit Ci. in l. edita, in vij. col. C. de eden. et idem sequuntur Bald. et Ang. ibi. et idem tenet Barto. in d. l. certum. §. i. per illam glo. quæ, ut dixi, probat oppositum: et Ange. in l. si rem. ff. de rei uendica. et Rapha. comen. consil. lxxj. uiso processu. Adducunt etiam rationem: quia qui fatetur de uno tempore, censetur negare de alio. l. i. ff. de his qui sunt sui uel alic. iur. l. fina. cum glo. ff. de testi.

¶ Possent concordari opiniones, firmando opinionem Specula. et sequacium, pro regula, quam limita primo, secundum intentionem Bar. quando fuisset facta mentio de tempore
prate

præterito, ut excluderetur tempus præsens. iuxta capi. nonne, infra cod. & quæ dixi in cap. quod sedem, in primo notab. supra de offi. ordina. Nam isto casu, reus ipse non censetur confiteri de præsentis, nec posset cōdēnari tanquam confessus: licet eo non probante mutationem, actor obtineret ex præsumptione legis. secūdu gl. in d. l. certum. & in actore in dubio non præsumetur facta mentio de tempore præterito ad exclusionem præsentis. Ex quo, per talem interpretationem, petitio esset inepta, argu. l. quoties. ff. de reb. dub.

3 ¶ Secundo ¶ limitatur quando ille qui fundat se ex tali præsumptione eam non allegaret: ex quo, præsumptio non allegata non releuat. l. si adulterium cum incestu. §. idem pollioni. ff. de adulte. Barto. in l. cū quid. ff. si certum petat.

¶ ADDITIO. ¶ Notabilis est regūla, quod quoties præsumptio iuris est pro aliquo, illa debet allegari ab illo, alioqui non iuuat nec releuat. pro qua uide Barto. in l. rem alienam. ff. de pigno. act. Bal. & Ange. in l. super longi. C. de præscrip. longi temporis. & in l. si certis annis. C. de pactis. Salice. in l. certi. C. locati. & Alexan. consilio xciiij. in causa & lite uertente & c. colum. ij. libro ij. & consilio. lxxvj. in causa & lite. colum. fina. eod. lib. & consilio. lxxix. in causa & c. col. iij. uersic. item posito & c. libro iij. ubi alleg. concor. & latissime consilio. xcij. uiso & opportune. libro v. cum similibus traditis ample per d. Ias. in dicta. l. cum quid. in secunda lectu. col. antepe. & ibi latius accumulatur ad huius regule dotem. d. Francisc. purpuratus nu. 339. usque ad nume. 351. & egregie per Deci.

Deci. in l. non hoc. C. unde legiti. Adde ultra illos Corne. consi. xxix. incipiente consilio supra. colū. penul. lib. iiij. Hippo. in rub. C. de proba. nu. 202. fol. 12. Et uide quæ traduntur infra præsumptione xxi. Ioan. Nico.

¶ Et est ratio, quia cum præsumptio fundetur in dubio debet ille in cuius fauorem introducitur, eam adiuuare quantum potest, et allegare ut ostendat, se uelle uti tali beneficio. De quo etiam dicemus infra loco suo. Et istā limitationem sequitur Paul. de cast. in l. si minorem, in prima colum. C. de in integ. restitu. mino. Et est de mente Alexand. in dicto. §. j. in apostilla ad Barto. licet Rota in dicta deci. uelit contrarium: de quo etiam per And. sicu. in d. c. ij. Et Feli. in d. c. scribam.

¶ Tertio limitatur, ut procedat illa opinio in libello, secus in confessione partis: quia confessio est stricti iuris: nec debet ulterius extendi, quàm uerba importent: secundum Rotam in prædicta decisio. Butri. Et Imol. in dicto capitulo secundo.

¶ Sed ista differentia mihi non placet. quia sicut libellus interpretatur in dubio, pro libellante. l. si quis intentione ambigua. ff. de iudi. Ita etiam confessio in dubio interpretatur in fauorem confitentis: ut dicit Barto. in l. is qui reus, colum. penul. ff. de publi. iudi. Deci. consil. clxxxix. in vij. colum. Et ista limitatio, est contra d. c. præterea, quod loquitur in confessione: Et glo. in d. l. certum, quæ secundum uerum intellectum probat contra Bar. ut dixi.

PRAESUMPTIO XIII.

• Confinium mutatio non præsumitur.

Termini

Termini quomodo probentur, remissive.

2 Arbitramenta emologata per aliquos tanquam syndicos alicuius communis, in quibus statuebatur certi termini seu lapides finales, an probent, dato quod non constet quod essent syndici.

Decimater-
tia præsum-
ptio.

Decimotertio. † Non præsumitur mutatio confinium: imò, ubi olim fuerunt termini, ibi etiam nunc esse præsumuntur. l. in finalibus. ubi Bal. & Floria. ff. fini. regundo. & Feli. in cap. cum causam. de probatio. & dicit ibi Bald. quod termini apppositi ab homine, sunt mutabiles: termini uero à natura apppositi, ut flumina, & montes sunt æterni: & in eis quod olim fuit uerum, idem etiam hodie est uerum. l. qui bona. §. si quis stipulaturus. ff. de dam. infect.

¶ ADDITIO. ¶ Vide supradicta cum concordant. traditis per Nicolaum præsidem in centu. locorum legatum. loco de tempore ad tempus. fol. 71. uerso. Ideo inquit notabiliter Alexan. consil. lviij. in causa & lite. in fine lib. vij. quod quales hodie reperiuntur confines tales præsumuntur olim fuisse, quia mutatio confinium non præsumitur, nisi probetur. Et uide eundem Alexan. consil. xxv. consideratis. eo. lib. & per Curtium senio. consilio. lvi. & notabiliter Calcaneum consilio. xc. quia ista questio. Ioan. Nicol.

¶ Et quomodo probentur termini, habes ibi late per Feli. & per Moder. in l. cum aliquis. C. de iure delibe.

¶ ADDITIO. ¶ Ultra quos uide Soci. consil. lxxxix. colum. ij. in primo. Alexan. consil. xij. uiso processu. colū. fina. lib. iij. & consil. lviij. lib. vij. & consil. lxxxviij. quoniam

niam omne datum. colum. ij. & consi. sequenti. col. ij. lib. 9. Areti. notabiliter consil. xliij. uiso consilio. Calcane. d. consilio xc. ubi egregie per totum consilium. & Corneii consil. clxxxj. uidetur in hac. lib. 1. per totum consilium. et dominum Ludoui. Bologni. consi. iiii. uiso igitur. col. ij. et melius quàm alibi decium consil. xliij. quasi per totum consilium. maxime in quarto & quinto dubio. Aliquid per Hippol. in rubrica de probatio. nume. 152. & in l. de minore. §. plurimum. nume. 78. de quaestio. cum concordan. traditis per Corset. in suo repertorio, in uerbo. fines, Ioan. Nico.

2 ¶ Et uidi dubitari, ¶ nunquid arbitramenta emologata per aliquos tanquam syndicos alicuius communis, in quibus, statuebantur certi termini, seu lapides finales, probent dato, quòd non constet, quòd tales essent syndici: & uidebatur quòd non, quia mādatum non præsimebatur, ut per Baldum in l. prima. C. de reb. alien. non alienan, & Alexan. in lege sciendum. ff. de uerbo. obligatio. cum concordan.

¶ Contrarium fuit dictum quia ex quo isti termini reperiiebantur ita positi. prout in illis arbitramentis fuerat ordinatum, & ita steterant per longum tempus, uidebantur arbitramenta emologata etiam ab uniuersitate, quæ tandiu permiserat illos terminos, & tacuerat: ex quo paria sunt ratificare uel factò, uel uerbis. l. paulus respondet. ff. rem ra. habe. Bal. in l. nō ignoras. in 1. col. C. qui accusa. non poss. Nec est uerisimile, quòd communitas permisisset illos terminos apponi, nisi illi qui ratificauerant, fuissent uiri syndici. Facit quod nota. in l. cum seruus,

*seruus. ff. de uerbo. obligatio. Et sic, habes unam ampli-
ationem ad prædictam præsumptionem.*

PRAESUMPTIO XIII.

- 1 Temporis cursu quæ mutantur, non præsumuntur in eodem statu.
- 2 Aetas quando est fundamentum intentionis alie cuius debet per illum probari. Fallit nu. 4. 6. & 8.
- 3 Matrem pupilli si quis dicat repelli a successione ob non petitum tutorem, debet probare quod ille filius esset pupillus.
- 4 Clericus cui facta est concessio præbendæ, si est legitimæ ætatis, debet hoc probare, non aduersarius contradicens.
- 5 Aetas ubi requiritur ad habilitatem personæ & validitatem actus, & non agitur de præiudicio alicuius, tunc ætas habilis præsumitur, & alleganti contrarium incumbit onus probandi.
- 6 Substitutus pupillariter habet intentionem suam fundatam quod pupillus sit mortuus in pupillari ætate, nisi hæres institutus a pupillo, probet maiorem ætatem.
- 7 Minor præsumitur cui datus est curator tanquam minori. Intellige ut ibi. & nu. 11.
- 8 Probationes per coniecturas sufficiunt in probatione minoris ætatis.
- 9 Aetas filij an probetur per librum patris.

Decimaquarta præsumptio.

Decimoquarto. † Que ex cursu temporis mutantur, non præsumuntur in eodem statu. l. spadonem. §. qui absolutus. ff. de excusa. tuto. & ibi glo. & docto. Et hæc est una limitatio ad prædictam regulam.

¶ ADDITIO. ¶ Vide amplissime per Petrum de anchora.

Anchara.in regula semel malus.colum.antepenul.penul.
 Et finali.de regu.iuris.in vj.cuius dicta fere de uerbo ad
 uerbum transportauit Nicol praeses in centuria loco leg.
 in loco de tempore ad tempus.Et idem Pet.de Anchara.
 consi.quinto.pro parte.Et Florianum in l.non est neces=
 se.ff.de probatio.cum alijs concordan.traditis per Felin.
 in capitu.in praesentia.col.xij.uerfi.Glossa in uersic.sol.
 tamen Et c.Et Franciscus de Arctio ibidem col.iiij.Soci.
 consilio lxxxix. in causa.colum:na quinta. libro primo.
 Ioan.Nicol.

¶ Ex qua inferitur, quod quamuis aliquis fuerit minoris
 etatis, non tamen sequitur, quod etiam hodie sit minor:
 2 imò regula est,† quod ubi etas est fundamentum inten=
 tionis alicuius, siue sit actor, siue reus, ille debet eam pro=
 bare.l.cum te.C.de probatio.l.si minorem.C.de in integ.
 restitu.mino. Barto.cons:xi.

3 ¶ Et propterea,† si quis dicat matrem pupilli repel=
 li à successione, quia non petijt illi tutorem, debet proba=
 re, quod ille filius esset pupillus, secundum Bald.consilio
 xix. factum tale, in v. Et si quis uult repellere procurato=
 rem à iudicio tanquam minorem, debet probare eum esse
 minorem. Idemq; tam in actore, quam in reo: secundum
 Petrum Iaco. Cyn. Et Salice. in dicta l.cum te. Et ubi ali=
 quis simpliciter consequutus est beneficium; qui uult
 eum dicere inhabilem per etatem, debet probare, ut per
 Ioan. Andre. in regula infamibus, de regu.iuris, in sexto.
 in mercuriali. Quod intellige, nisi in concessione, condi=
 tionaliter requireretur habilitas etatis: quia tunc, ipse
 deberet uerificare etatem, de quo infra dicam.

And. Alcia. De Praesump.

q Fallit

4 ¶ Fallit † primo supradicta regula, ubi aspectus corporis manifestè ostenderet aliter: quia tunc, iudex transferret probationem in illum, qui contradicit aspectui. l. minor xxv. annis adito p. eside. ff. de mino. & per Barto. in l. de etate. in iij. q. & ibi scribentes, eodem.

¶ Fallit secundo, quando aliquis non admittitur, nisi in certa etate conditionaliter: nam ipse debet probare conditionem euenisse.

5 ¶ Et † propterea, clericus cui facta est concessio p. esbende, si est legitime etatis, debet ipse hoc probare: non autem eius aduersarius contradicens. ut dicunt Ioan. Andre. in dicta regula infamibus, Bald. & Salice. in d. l. cum te. Floria. in l. cum de etate. ff. de probationi. in ij. colum. Et hoc procedit, etiam quando fundamentum intentionis aduersarij esset etas, ut dixi: & est ratio, quia cum tali casu fundamentum utriusq; sit in etate, statim regule, ut qui dicit conditionem euenisse: hoc probet in l. in fidei commissi. §. pollidius. ff. de usuris. l. ex his. C. quando dies lega. Et hoc modo intelligenda est glos. lxviij. distinctio. cap. presbyter.

¶ ADDITIO. ¶ Hanc etiam limitationem tradit And. Barba. in capi. in p. esentia. col. lxx. de probatio. Ioan. Nicol.

6 ¶ Fallit † tertio, ubi etas requiritur ad habilitatem personæ, & ualiditatem actus, & non agitur de p. esuidicio alicuius, quia tunc, p. esumitur etas habilis: & quilibet p. esumitur idoneus etate & moribus, secundum Petrum Cyn. Bal. & Salice. in d. l. cum te.

¶ ADDITIO. ¶ Hanc limitationem tradit Andr. Barba.

Barba. in dicto capi. in praesentia, colum. lix. de probatio.
Ioan. Nicol.

¶ Vnde, si quis sit officialis, praesumitur habere etatem,
que requiritur in tali officiali: & contrarium dicens, de-
bet probare: & si quis fecit testamentum, praesumitur
fuisse in etate, habili: eodem modo, qui fecit professionem,
praesumitur fecisse in legitima etate. capit. in praesentia,
ubi omnes notant, de probatio.

¶ Et hoc procedit, quando huiusmodi actus de directo
non tendunt in prauiudicium alicuius: licet incidenter
tenderent: prout in dicto cap. in praesentia aliàs, si de di-
recto prauiudicaret, esset secus, & staremus regule: ut
est de mente Baldi & Salice. in d. l. cum te.

¶ Et propterea, si pater grauauit filium fideicommissio,
concessa tamen sibi libera testandi facultate, cum ad uige-
simum annum peruenisset, & ipse fuerit testatus: fidei-
commissarij non grauabuntur onere probandi, quod esset
infra illam etatem, sed haeredes instituti ab illo, & est ra-
tio, quia iste actus testandi de directo tendit in prauiudi-
cium fideicommissariorum: unde, tali casu, stamus regule.
Et ita uidi obtineri in facto per supradicta.

¶ Et facit, quod singulariter uoluit Bal. in quodam cōsi.
incipien. ex parte contingente: quem refert & sequitur
do. Decius, in cap. in praesentia, col. xxiiij. uersicu. prae-
7 ctis. ubi dicit, † quod substitutus pupillariter, habet
fundatam intentionem, quod pupillus sit mortuus in pu-
pillari etate: nisi haeres institutus ab isto pupillo, probet
maioritatem etatis. argu. l. ex facto. §. penul. ff. ad Trebel.
Et potest esse ratio, quia tale testamentū tendit de directo

in præiudicium substituti. unde non præsumitur pro habilitate actus. Et ista decisio mihi placet: licet in continuentia facti, uiderim eam ualdè replicari in dubium.

¶ ADDITIO. ¶ Hanc Baldi decisionem sequitur Soci. consil. lxxxix. in causa agitata. col. iiij. lib. primo. & Ioan. Baptista de sancto Seueri. in l. precibus. fol. penulti. colum. iiij. C. de impube. & ibi etiam dominus Franciscus Curtius iunior, colum. ij. qui omnes sequuntur illam Baldi decis. & dicunt mirabilem & notandam. Ioannes Nicolaus.

8 ¶ Fallit quarto, † quando alicui esset datus curator, tanquam minori: nam præsumeretur minor, nec incumbere sibi onus aliter probandi etatem, ut per Baldum & Angelum in dicta l. cum te, & Alexan. consil. lxxxv. in ij. colum. in ij. uolumi.

¶ Quod tamen dictum intellige & declara, ut per eundem Alexan. consil. xxj. in primo uolumi. uidelicet, ut procedat quò ad eum, cum quo contraxit ut minor, non autem generaliter quò ad omnes, per regulam, quòd res inter alios acta &c. Sequitur Decius consilio cxlix. in iiij. col. Et mihi placet, nisi concurrerent aliæ coniecturæ minoritatis, † quia in probatione etatis, sufficit probatio per coniecturas: ut habetur in d. l. de minore. & in d. l. cum te, cum simili.

10 Vnde † liber patris, probaret etatem filij: secundum Salice. in d. l. si minorem, allegat tex. in l. etiam. ff. de probatio. Quæ lex, parum facit: quia legis proscriptio, nō significat attestationem seu testimonium, sed denunciationem, quæ fit publicè in actis apud prætorem uel iudicem. l. ij.

ff. de

ff. de censib. l. interdum. ff. de publica. l. prima. C. si minor
maior. se dixit. l. finali. ff. de probatio. nam tenebatur pater,
profiteri nomina filiorum, quando nascebantur, de quo
apud Iunenalem, Tollis enim, & libris actorum spargere
gaudes, Argumenta uiri. & facit quod not. idem Salice. in
dicta l. etiam.

¶ Aduerte tamen: quia posset generaliter teneri, quod
imò etiam quò ad alios, probaretur minoritas ex datione
curatoris: per illud quod notabiliter uoluit Abb. in cap.
cum inter, secundo, in ulti. col. de electione. ubi, si quis sit
reiectus ab electione propter morbum, talis electio opera-
tur, etiam quò ad alias electiones, nisi probaretur sanitas.
Et est ratio, quia non potest negari, quin illa reiectio fa-
ciat præsumptionem morbi: quæ præsumptio sufficit ad
hoc quòd aliquis repellatur ab electione: secundum Abba.
ibi: certè istud est in casu nostro: ex quo, ad probationem
etatis, sufficit probatio per præsumptiones & coniectu-
ras: ut supra dixi. ergo, satis est, si probetur per rem inter
alios actam.

¶ ADDITIO. ¶ Vide notabiliter Corneum consi.
lxxix. uis. col. pen. lib. i. ubi allegat concordantes pro hac
quarta limitatione. & notabiliter do. Steph. Bertrandi
consil. xlviii. ex processu. col. vi. nu. 14. in primo volumi.
nouissimo. Ioan. Nico.

¶ Puto † esse distinguendum, ut, si tutor uel curator
sit datus cum causæ cognitione, & in contradictorio iu-
dicio: procedat opinio Baldi & Angeli in d. l. cum te. ali-
ter, non. Et illud satis probatur per notata per Sali. in d. l.
si minorem. dum & ipse firmat, quòd ex actis simul factis

etiam contra alios probatur *etas*.

¶ **ADDITION.** ¶ Ex his quæ à principio huius xiiij. præsumptionis hucusq; habuisti, colligere potes à quo debeat probari *etas* allegata uel negata & quomodo probetur, tu (ultra loca hic citata per discursum totius præsumptionis) uide Archidia. Ancha. do. Philip. Franc. in c. si eo tempore. de rescrip. in vj. Barba. Feli. & Deci. in dicto c. in præsentia. Paul. Castren. consi. cxxiiij. in causa quæ uertitur coram domino. & consi. cccxxxvij. in q. quæ uertitur inter rectorē. lib. j. in nouissimis. Lucam de penna, in l. j. col. iiij. C. de fide instrumen. & iure. libro x. Anchara. in regula semel malus. Calderi. consilio quinto, titulo de probatio. Imolan. consil. xxij. in casu præmissso. Alexan. consilio cxlix. uiso processu. nu. 12. lib. quinto, & consil. xxxix. clarissime. lib. septimo, & Calcaneum consi. lxxx. licet dubia. col. penul. & fina. ex quibus locis resolutus eris à quo & quomodo *etas* allegata, uel negata probari debeat. Ioan. Nicol.

XV. PRAESUMPTIO.

1. Præsumitur quis esse de ea ciuitate ubi reperitur, nisi probetur alienigena. de veritate. 2.

3. Contrahens si faciat se scribi in instrumento Titium de Papiæ, deinde repertus Papiæ, uelit declinare forum quasi non sit Papiensis, cogitur probare.

Decimaquinta præsump.

Decimoquinto. ¶ Præsumitur quis esse de ea ciuitate in qua reperitur, nisi probetur alienigena: quia non præsumi

presumitur quis mutare locum, sed habitare in patria sua, secundum Barto. in l. is potest. in vj. col. uersi. aliquando ille qui dixit. ff. de acqui. heredi. Per quod infert notanter Guido papa, in suo tracta. presumptionum, in quinta charta, uersi. reperitur aliquid: quod si reperiatur instrumentum Decani & capituli certae ecclesiae, licet in eo non sit specificatus locus, iuxta nota. in l. generaliter. C. de tabula. libro x. in l. optimam. C. de contrahen. stipula. tamen ualebit, quia praesumitur factum in illa ecclesia: ex quo, Canonici ibi solent residere, nec talis locus praesumitur mutatus. facit in simili lex si locus. ff. de iudicijs. & quod not. Bartol. in l. si ut proponas. ij. C. quomodo & quando iudex.

2 ¶ Aduerte † tamen: quia non uidetur bene probari, quod quis praesumatur esse de ea ciuitate, in qua reperitur: imò, uidemus quotidie plures alienigenas uersari in ciuitatibus. l. ij. §. deinde cum post aliquod. ff. de orig. iur. & Barto. in d. l. is potest. non uidetur firmasse istam praesumptionem: sed simpliciter uult, quod absentia ciuis de patria sua, non praesumatur, nisi probetur. Et sic, ei qui dicit absentem, incumbit onus probandi. Et dato quod praesumptio ipsa procederet, limitari debet per illud quod notabiliter uoluit Baldus in lege finali. C. si a non competenti iudice. ubi, si aliquis contrahens faciat se inscribi in instrumento Titium de Papia, deinde Papiae repertus, uelit declinare forum, quasi non sit Papiensis: cogitur istud probare, quia praesumptio est contra eum. sequitur Felinus in capitulo cum causam, in tertia columna, de probationibus. Facit quod nota. per Bartolum

Et alios, in rubri. ff. solu. matrimo. &c.

XVI. PRAESUMPTIO.

1 Voluntate in qua quis fuit, in ea durare praesumitur.

Ampliatur & limitatur multimode. 3.

2 Possidere etiam nunc praesumitur, qui olim possedit.

4 Voluntatis mutatio praesumitur propter mutationem morum.

Mandatum an reuocetur si aliqua de nouo emergant in personam procuratoris.

5 Voluntas non intelligitur mutata rebus sic stantibus, rebus autem non sic stantibus, si res deueniat in casum in quem uersimile sit disponentem alias dispositurum, tunc censetur mutata voluntas, in actu dependente ex voluntate unius.

Clausula rebus sic stantibus quando attendatur et quando non. & nu. 6. usque ad finem.

7 Scholaris iuramentum de non doctorando se alibi quam Bononiae, intelligitur rebus sic stantibus.

Decimasexta
presumptio.

Decimosexto. ¶ Praesumitur quod quis durare in ea uoluntate, in qua fuit. l. eum qui uoluntatem. ff. de probationi. l. cum hic status, in sui principi. ff. de donatio. inter uirum & uxorem. cap. maiores. de baptis.

¶ Quod amplius, etiam si lapsus sit longum tempus, ut per Iasonem in l. sancimus. per illum textum, in tertio notabili. C. de testamen. De quo per glos. & Docto. in l. j. C. de seruis fugiti.

¶ Secundo amplius, etiam si uariarentur personae: dummodo

modo sit eadem ratio uoluntatis in una, quæ in alia, ut probatur ex doctrina Bartoli in l. Gaio. in princip. ff. de alimen. lega.

¶ Tercio amplia, ut istud procedat, etiam si statutum requireret probationem uoluntatis per certum tempus, puta per Triennium: quia tunc, sufficeret probatio uoluntatis à principio: ex quo lex deinde præsumit perseuerantiam in futurum, ut dicit Areti. consi. l. j. in prima colum. allegat Innocen. & Anto. de Butrio in cap. proposuit, per illum tex. de cleri. excommu. mini. sequitur Iason in l. non hoc. C. unde legiti.

2 ¶ Et † ex hac præsumptione infertur, quòd cùm possessio ciuilis retineatur animo, si quis semel possedit, præsumitur etiam nunc possidere, ne censeatur animus mutatus: secundum Bartol. & Docto. in l. siue possidetis. C. de probatio. de quo infra dicam.

3 ¶ Limitatur † ista cõclusio, ut procedat rebus sic stantibus, aliter ex causa, quandoq; censetur mutata opinio, secundum do. Decium in c. j. in ij. notabi. supra de iudic.

¶ Adde pro hac limitatione, quod not. Barto. in l. in con-
4 firmando. ff. de confir. tuto. ubi notat, † quòd propter mutationem morum, præsumitur mutatio uoluntatis. Et hoc inducit ad questionem, an, si aliqua de nouo emergerent in persona procuratoris, reuocetur mandatum: de quo, est text. in l. cùm quis. in princi. & in l. si cùm Cornelius. ff. de solutio.

¶ Facit quod notat Aretinus consilio xxij. in tertia columna. & quod nota. in autenti. ex causa. C. de libe. præte. Ad idem text. lxxxj. distinct. cap. ualet, ibi, plerunq; dum

q s mutatur

ex natura contractus: quia illa subintelligeretur per talem clausulam. l. quæro. §. inter locatorem. ff. loca.

¶ Fallit tertio, quando lex ex aliqua causa interpretaretur uoluntatem contrahentis: & concederet rescissionem seu reuocationem. ueluti est in donatione, quæ reuocatur per superuenientiam liberorum. l. si unquam. C. de reuoc. can. donationi. Socinus consilio xxij. in ultima columna, in quarto.

¶ Fallit quarto, quando superueniret aliqua causa inconsiderata: de qua, à partibus nihil uerisimiliter esset agitatum. glos. xxij. quæstio. ij. capitulo. ne quis. l. finali. ubi Bald. Salice. & Docto. C. de non numerata pecunia capi. cum inter P. de renunciationi. & ibi Butrius & Imola 7 dicunt, † quod iuramentum scholaris de non se doctorando alibi, quàm Bononiæ, intelligitur, rebus sic stantibus. capitulo quemadmodum, infra de iureiurando. Ad idem doctrina Bartoli in Laut facta. §. primo. ff. de poenis. & quod nota. in l. cum proponas. secunda. per illum textum. C. de pactis. Et circa istam clausulam, uide etiam Iasonem in dicta l. quod seruius. ff. de condi. ob cau. & per Ioan. Firmi. in tractatu gabellarum, in secunda parte, in quinta quæstione.

XVII. PRAESUMPTIO.

- 1 Conduxit si quis fundū ad certum tps finito tpe si perseveret, censetur reconduxisse. & quare.
- 2 Dispositio litem quæritur. paragrapho fin. cum l. seq. ff. locati. non procedit quando agitur ut contractus fiat in scriptis.

Dispo.

3 Dispositio l.item quæritur.paragrapho si.ff.loc. procedit in precario,& deposito.sed an procedat in emphyteosi.

4 Sed an procedat in socio conducente partem domus communis ab altero socio.

5 Relocatio quæ censetur facta tacite ex perseverantia finito tempore,cēsetur facta cum omnibus qualitatibus quæ erant in priori locatione.

6 Reconductio quæ sit vigore l.item quæritur.paragrapho fina.ff.loc.censetur facta etiam si locator decesserit relictis hæredibus.

Idem conductore mortuo,si hæredes perseverent.

7 Locator si vigore statuti teneatur ante tres menses denunciare inquilino,alias censeatur facta reconductio,an si locator litiget contra inquilinum:quia non soluebat,vt eum eijceret, per aliquot annos,an censeatur facta reconductio pro illo anno.

Decimaseptima præsumptio.

Decimoseptimo. ¶ Qui conduxit fundum per certum tempus,finito tempore,si perseueret, præsumitur reconduxisse.l.item queritur. §. fina. & l. sequenti. ff. loca. Et ratio dependet ex præcedentibus:quia non præsumitur mutata uoluntas.unde,si essemus in actibus,qui fiunt ex necessitate, non procederet dicta præsumptio. prout est in tutoribus,Decurionibus,& similibus,ut ibi per Barto. Bald. & alios.

2 ¶ Et ideo,† illa lex non habet locum, quando agitur, ut contractus fiat in scriptis, secundum legem contractus.C.de fide instrumento. quoniam uidetur fuisse mens contrahentium,ut non aliter contrahatur,quàm scriptura facta & perfecta sit,quæ mens mutata non creditur per supradicta:& facilius assumitur præsumptio semel placiti

placiti contractus, quàm eius, qui non placuit. argumen.
l. uel uniuersorum. ff. de pignorati. actione. Et ita declarat
Fulgo. in dicto §. fina. penul. col. & bene.

3 ¶ Et ista præsumptio † procedit nedum in locatione,
sed etiam in precario. l. in rebus. §. finali. ff. de precar. &
etiam procedit in deposito, secundum Raphaelem Com.
consil. viij. in fine. & etiam in emphyteusi, dato quòd de
consuetudine requiratur scriptura, secundum Ludo. Ro-
ma. consil. ciij. uiso propositæ questionis. licet Alexan. con-
silio lxxvj. uis dubitationibus in v. dicat contrarium:
quia dicta lex loquens de simplici locatione, nõ debet tra-
hi ad emphyteusim, in qua agitur de translatione utilis
dominii: & sic agitur de grauiori præiudicio, secundum
Bald. in dicto §. fina. in secunda lectu. quæ ratio si esset ue-
ra semper tolleretur argumentum de locatione ad em-
phyteusim: quod tamen est ualidum. §. adeo, institu. loca.
unde mihi placet opinio Roma. ex quo, ratio dicti §. fina.
æqualiter militat in utroq; casu.

4 ¶ Et procedit † dicta præsumptio etiam in socio con-
ducente partem domus communis ab altero socio, secun-
dum Petrum de Vbaldis, in tractatu societatis, in prima
parte, q. x. licet Soci. in l. serui electione. §. primo. ff. de le-
ga. primo. innuat contrarium: quia ideo censetur condu-
ctor reconduxisse, propterea quòd non posset aliter licitè
retinere rem. l. merito. ff. pro socio. Et ista uidetur ratio
dicti §. fina. ut ibi per Barto. & per Alexan. consil. pri-
mo, in penulti. colum. in ij. uolu. Quæ ratio cessat in isto
socio, qui potuit licitè habitare totam rem communem. l.
duo fratres. ff. de acquiren. heredi.

Secd

¶ Sed prior opinio mihi placet per dictum §. fin. qui in-
distincte loquitur. Et quia ratio uerior & uniformis tam
ad locatorem quam ad conductorem est, quia presumitur
uterq; approbare eandem uoluntatem in hoc tacito con-
tractu, quam priori tempore in expresse approbauerant
per supradicta. Et ratio que colligitur ex d.l. merito. non
respicit nisi conductorem tantum.

5 ¶ Et ex t dicta ratione infertur, quod talis relocatio
censeatur facta cum repetitione omnium qualitatuum que
erant in priori, de quo per Bart. & Doct. in l. si mihi &
Titio. in fi. ff. de uerbo. obli. Bal. in l. legē. in prin. C. loca.
And. Sicut. consi. xij. in ix. colum. cum seq. in ij. uolu. Ioan.
Firmi. in tracta. gabella. in ij. parte, in v. q. in fine.

6 ¶ Item infertur, quod talis reconductio censeatur fa-
cta etiam si locator decesserit relictis heredibus. Nam &
ipsi uidebuntur consensisse, si patiantur conductorem re-
manere in re conducta. argu. l. si id quod. §. si. ff. pro socio.
secundum Paul. de Cast. in dicto §. fina. Et idem est, etiam
mortuo conductore, si eius heredes perseuerent: secun-
dum Ange. in l. cum satis. §. caueant. C. de agric. & censu.
lib. xj. quem refert & sequitur Ioan. de Anania, in cap. ij.
infra de Iudeis. quod dicit ualde esse notandum. unde dato
quod isti heredes ignorarent locationem factam, non pro-
cederet dicta presumptio, quia cessat ratio.

¶ Idem si locatore mortuo adita non sit hereditas: & ita
potest intelligi tex. in d.l. qui ad certū. in fi. & quod not.
Pau. de cast. ibi, & aliquas limitationes ad d. §. si. uide per
Alexan. in dicto consi. lxxvj.

7 ¶ Et uidi t dubitari stante statuto, quod teneatur do-
minus

minus denunciare inquilino ante tres menses, aliás censeatur facta reconductio: dominus litigauerat cum inquilino, quia non soluebat pensionem, ut eum eijceret per multos annos, tandem obtinuerat: dicebatur quòd pro illo anno censebatur facta reconductio, quia non denunciauerat, & sic non seruauerat formam statuti: dixi contrarium, quia ista reconductio fit ex praesumpta uoluntate partium. d. l. qui ad certum. quæ praesumptio satis tollitur per contrariam uoluntatem, ex eo quòd dominus litigabat, ut eum expelleret: unde, apparebat quod lapso termino, nō intendebat relocare, unde cessabat ratio & forma statuti, ut per Bal. in l. unica. in iij. opposi. C. ut quæ desunt aduoca. par. iud. sup. Areti. consi. l. i. in prima col.

XVIII. PRAESUMPTIO.

1 Furiosus qui olim fuit, & hodie furiosus praesumitur.

Limitatur ibidem & nu. 2.

Decimo octauo. ¶ † Praesumitur olim q̄ fuit furiosus, & hodie esse furiosus. c. fi. & ibi gl. & Abb. in ulti. col. j. de succes. ab intest. gl. in c. iudicas, ij. q. viij. per Moeder. in l. furiosum. C. qui testa. face. pos. Alexan. consi. cxlj. in primo uolu. consil. lxxxv. & sequen. in ij. & xcij. in y.

¶ **ADDITION.** ¶ Et dicto consi. Alexan. cxlj. repetitur, lib. sexto. consil. decimo, & consil. lxxxv. hic allegatum repetitur, consil. cxlvij. in vij. uolu. & uide pro hac praesumptione ultra hic allegata Nicol. praesidem in loci legali. in loco de tempore ad tēpus. & Pet. de Ancha. consilio

Decimo octaua
ua praesumptio.

consil. quinto. pro parte. colum. secunda. Cornueus consil. lxxix. uis nonnullis. colum. penulti. lib. j. & consil. xxj. uisa. lib. secundo, ubi allegat concordan. & egregie domi. Stephanus Bertrandi in consilio xlvij. ex processu. columna octaua. numero 24. & sequentibus, multum amplissime, lib. ij. in nouissimis. & do. Franciscum Curtium iuniorem consil. clj. sacratissime trinitatis &c. col. ij. & per totum consilium. Ioan. Nicol.

¶ Quod limita primo procedere, quando probaretur quod per aliquod tempus continuatum fuit furiosus: aliàs si probaretur de aliquibus actibus particularibus stultitie olim factis, non præsumeretur hodie furiosus: secundum Bartolum in l. ij. in fine. ff. de bono. posses. furio. in fan. Soci. consi. xlij. in primo.

¶ ADDITIO. ¶ Et Alexan. in dicto consilio cxlj. & lxxxv. & pro hoc facit text. in l. penulti. §. finali. de edictio edicto. uij. c. Iason. in dicta l. furiosum. col. iij. uerficu. quid autem non apparet. Ioan. Nico.

2 ¶ Secundo † limita, quando iste furiosus etiam aliquo tempore fuisset sapiens, ut quia haberet aliqua dilucida interualla. Nam tunc in dubio, iudicamus eum sapientem uel stultum, secundum naturam actus ab eo gesti. ut per Baldum in cap. primo, per quos fiat inuestitura. per Ancharanum in clementi. si furiosus. de homicid. Imolam & alios in l. qui testamento. §. nec furiosus. ff. de testamentis. Andreas Siculus in consilio quinquagesimonono, in secundo, Socinus consilio quadragesimo secundo. & consi. lxj. in sexta columna.

¶ ADDITIO. ¶ Ambæ istæ limitationes colliguntur

guntur etiam ex dictis Barbat. in dicto c. si. de success. ab
 intesta. colū. antepenul. & Alexan. in dicto consi. lxxxv.
 cum sequenti cōsi. lxxxvj. & Ias. in d. l. furiosum. col. iij.
 uersic. quid autem si non apparet &c. Ioan. Nico.
 ¶ Et ad hanc praesumptionem faciunt quae infra proxi
 me dicam.

PRAESUMPTIO XIX.

1 Aegritudine aliqua si quis olim laborauit, etiā
 hodie morbosus praesumitur.

Quod qualiter & in qua aegritudine procedat tra
 ditur nume. 2.

Electus ab electione repulsus propter infirmitatē
 si ex tractu temporis ad aliā ecclesiam eligatur praes
 sumitur adhuc eodem morbo laborare.

Decimonono^t praesumitur, quod qui olim aliqua aegri
 tudine laborauit, etiam hodie sit morbosus. Ita est
 glo. quam ibi sequuntur docto. in capi. cum inter, supra
 de electio.

Decimanona
 praesumptio.

¶ Et propterea inferūt, quod si quis repulsus fuerit ab
 electione, quia esset inhabilis propter infirmitatem, si ex
 tractu temporis, ad aliam ecclesiam eligatur, praesumi
 tur adhuc eodem morbo laborare, nisi probet conuale
 scentiam.

¶ **A D D I T I O.** ¶ Pro hac praesumptione adde Bar
 batiam in d. c. si. col. penul. de success. ab intesta. & Alex.
 in d. consi. x. colum. ij. & seq. lib. vj. D. Stephanum Ber
 tran. consi. xlviij. ex processu. colum. ix. nume. 24. & nu
 me. 25. Ioan. Nicol.

And. Alci. De Praesump.

r

Sed in

¶ Sed in hoc est difficultas, nunquid istud procedat in qualibet infirmitate. Et Innocen. & Compostel. Bal. & Cardina. ibi tenent, quòd non procedit nisi in morbo naturaliter durabili. pro quibus facit lex spadonem. §. qui absolutus. ff. de excusatio. tuto. & idem tenet Anchara. post antiquos, vij. q. ij. capitulo primo.

¶ Contrarium, quòd imò dicta præsumptio generaliter procedat, est de mente glo. ibi, quā sequuntur Ioan. Andr. Butri. Abbas, & Imo. per illum tex. in fine, in uersis. solūmodo: ubi uidetur probari, quòd ille contra quem obijci-
tur in infirmitate, debet probare se immunē à tali morbo.

¶ Sed potest responderi, quòd ille textus loquitur in morbo epileptico, id est Comitiali seu caduco, qui morbus naturaliter est durabilis, ut dicūt medici, & Celsus libro tertio, capi. xxij. & facit tex. in. d. capi. j. vij. q. ij. Et ista opinio mihi satis placet, & est magis communis.

XX. PRÆSUMPTIO.

1 Dominus olim, præsumitur etiam hodie dominus.

Intellige & declara vt nu. 2. & nu. 4.

2 Dominus hodie, non præsumitur retro fuisse dominus.

3 Villa quælibet existēs intra terminos diocesis ciuitatis, præsumitur subdita ciuitati.

4 Negans se dominum, & possessorem, censetur rem pro derelicta habere.

Dominium non potest solo animo amitti.

5 Dominium de præterito si plene nō fuerit probatum, non præsumitur hodie esse penes allegatē
nisi

nisi plene probetur.

6 Dominus olim nō præsimitur hodie dominus,
nisi hoc alleget.

Vigesimò. Præsimitur qui fuit dominus, etiam de præsenti esse dominus. l. siue posside. ubi notatur. C. de probatio. capi. præterea. ij. ubi Abb. supra de transactio. et quod not. Soci. consilio. clxxxvij. in. iij. columna. in. ij.

xx. præsumptio.

¶ ADDITIO. ¶ Et Corneum consilio. ix. uidetur. libro. iij. et consi. xxiiij. licet. col. ij. lib. iij. Alex. Ias. Deci. et alios in locis infra in tertia et quarta limitatiōe per me allegandis. Ioan. Nicolaus.

¶ Et est ratio, quia dominium sine facto nostro non amittitur. l. id quod. ff. de regu. iur. ergo qui uult dicere factum nostrum interuenisse, debet probare. Facit quod not. Bal. in. l. j. in antepenul. col. C. de confessis. ubi ampliatur, istud nedom procedere in eadem persona, sed etiam in eius successores. Et probatur optime in. d. l. siue possidetis, et per notata per Barto. in. l. pomponius. §. fina. ff. de acquiren. posses. Butr. et Abb. in cap. cū ad sedem, de resti. spolia.

2 ¶ Intelliget istam præsumptionem, ut de prætérito præsumat in præsens: non econtra: quia qui hodie est dominus, non præsimitur retrò fuisse dñs. secūdum eūdem Bal. in. l. si hi qui. C. de adulte. quia tali casu, nō est aliqua caussa sufficiens, unde oriatur talis præsumptio. l. et quæ. §. cū dicitur. ff. de pig. Declarant idē Bal. et Sali. in. l. ex persona. C. de preba. et Alex. consi. xvj. in. j. col. in. v. uol.

¶ ADDITIO. ¶ Et notabiliter consuluit idem Alexander consilio. lxxxj. in causa et lite uertente inter

gasparem.col.ij.lib.vij.

Ioan.Nicolaus.

¶ Secus si sit aliqua caussa sufficiens, ut ibi per Alexan. Est uerū, quod in casu Alexā. uidebatur caussa sufficiens, quia ibi Ciuitas prætendebat de præsenti iurisdictionem in quadam uilla: & ex tali iurisdictione, de præsenti, uideatur quod etiam præsumat de præterito. Ex quo in isto casu Ciuitas uidetur habere iustam & sufficientem causam præsumptam per regulam, quod † quælibet uilla existēs intra terminos diocesis Ciuitatis, præsimitur subdita Ciuitati. l. nulli. c. de episco. & cleri. ubi Bald. in. iij. col. capi. ad decimas, de restitu. spoliato. lib. vi. & quod no. idem Bal. in capi. cum olim, de præscrip. ubi dicit, quod præsimitur in dubio subdita Ciuitati cui magis adiacet. sequitur Alexan. in. l. si conuenerit. §. si nuda. ff. de pignora. actio. unde, cum alie ciuitati concordaret cum origine rei uidebatur attendenda, iuxta nota. in dicta. l. si prius, & supra dixi.

¶ Secundo, † intellige dictam præsumptionem non procedere, quando ipse Dominus negaret se dominum & possessorem simul, quia censceretur habere rem pro derelicta: secus si negaret se dominum, sed retineret possessionem: quia solo animo non potest perdere dominium. l. si quis ui. §. differentia. ff. de acquiren. possessio. & not. per Abba. in capi. cum ad sedem. supra allegato, in. vi. notab. de quo dic ut ibi. & adde tex. in. l. sicut. §. superuacuum. ff. quibus mod. pig. uel hypo. sol. ubi non creditur asserenti se alienasse ea, in quorum possessione reperitur: imò alienatio præsimitur simulata, de quo dic ut ibi.

¶ ADDITIO. ¶ Limita † tertio hanc conclusionem seu

seu praesumptionem ut procedat, quando plene constaret
 & probatum esset de antiquo & praterito dominio, tunc
 enim de praterito bene inferretur ad praesens, ita quod
 qui plene probauit se olim fuisse dominum, nunc prae-
 sumetur dominus. secus si non plene probauit de antiquo do-
 minio, sed minus plene: puta per testimonium de auditu, per
 famam, uel per alias minus plenas probationes: quae licet
 sufficiant ad probationem antiqui dominij, ut per Doctorem.
 in l. cum aliquis. C. de iure delib. & in c. cum causam. de
 proba. & Bal. in anten. quas actiones. C. de sacrosanc. eccle.
 Innocen. & alios in capi. ueniens. de uerbo. signi. cum
 similibus. tamen ex tali dominio per tales inidoneas & ma-
 cas probationes probato, non infertur ad praesens domi-
 nium, ideo qui se olim fuisse dominum illis probationis
 modis docuerit, non praesumitur hodie dominus. Istam egre-
 giam limitationem tradit Corneus Perusi. consil. xxiiij. li-
 cet in Themate. col. ij. lib. iij. & multis comprobatur, maxi-
 me, nam si illud diceremus, concurrerent duae specialitates
 ad finem unius probationis habende contra. l. i. cum simi-
 libus, C. de dotis promissio. prima specialitas esset, quod
 propter antiquitatem ad probandum dominium admittere-
 rentur probationes aliae inhabiles & insufficientes. secun-
 da specialitas esset, quod admitteretur probatio prae-
 sumptiua de praterito ad praesens, quae non est regularis &
 propria probatio. l. Lucius. cum uulgaris. ff. de coditio. &
 demonstra. concludit ergo Corneus. ubi supra quod licet ad
 probandum dominium antiquum, propter se tolleretur de-
 fectus probationis, quia propter antiquitatem non potest
 probari directa & plena probatione, non tamen debet to-

lerari defectus dictæ probationis ad finem ut resultet probatio sufficiens dominij hodierni.

6 ¶ Quarto intellige hanc præsumptionem procedere dummodo hoc à parte allegetur, alioqui, qui olim dominium habuit, non præsumitur hodie habere, nisi dominium de præsentī alleget secundum Docto. maxime Ias. in l. cū quid. in secunda lectu. nu. 30. ff. si certum petatur. ubi D. Purpur. nu. 143. Ias. & Deci. in l. non hoc. C. unde legitur. Cor. d. cōsi. ix. & faciunt quæ dixi supra in. xij. præsum. & dicetur in sequenti præsumptione. Ioan. Nicolaus.

XXI. PRAESUMPTIO.

1 Possidere hodie præsumitur, qui olim possedit. Limitatur multimode. 2. 5. 6. 9. 10. 11. 15. & 16.

2 Præsumptio debet allegari ab eo pro quo ius præsumit, alioqui non iuuatur, præsumptione. & nume. 3.

Possidere an præsumatur, qui olim possedit, si ipse non alleget possessionem.

4 Præsumptionem iuris pro se facientem quando quis tenetur allegare, an sufficiat in iuris allegationibus vel post cōclusionem in causa illam allegare.

5 Successor vniuersalis vel particularis an præsumatur possidere, si antecessor olim possedit.

Defunctus an præsumatur tēpore mortis possidisse, quod alias viuens possedit.

6 Possidere rem mobilem an hodie præsumatur qui olim possedit. late.

7 Hæres an præsumatur possidere rem mobilem quam possidebat defunctus.

8 Hæredis iuramento, negantis se talem rem non reperisse in hæreditate, creditur.

Possessionis

11 Possessionis continuationem allegans, si de præsenti non possideat naturaliter, an licet olim possederit, præsumatur hodie possidere.

12 Possessio ciuilitis perditur spatio decem annorū.

13 Possessor antiquior retinet in interdicto retinendæ possessionis.

Possessio præsimitur continuata, etiam si per conductores non sit soluta pensio.

14 Agenti interdicto recuperandæ sufficit probare quod aliquando possedit; quia præsumitur etiam tunc possedisse quando fuit deiectus.

15 Possidens hodie, nō præsumitur olim possedis-
se. intellige & restringe.

16 Possidens olim non præsumitur hodie possidere quando esset præsumptio efficacior quod hodie non possideret.

Vigesimoprimo. † Præsimitur qui olim possedit, & hodie possidere, ut notant gl. Bar. & scribentes in l. siue possidetis. C. de proba. & in l. non ignorauit. C. ad exhiben. Do. Anto. Abb. & alij in capi. cum ad sedem, de restit. spolia. & Rota decisio. cxx. in nouis. Roma. consilio cccxxix. in fine, Alexan. consi. cxxxiiij. uiso processu, in secunda col. in prio, et consi. lxxx. col. iij. & consi. c. iij. in. ij. uolu. & consi. cvij. in penul. col. in. v. Areti. consi. lxxvij. col. iij. & cōsi. c. iij. col. iij. siue. ij. & cōsi. cxx. Andre. sicu. consi. xij. col. v. in tertio. Soci. consi. clxiiij. colū. iij. Feli. in capi. in præsencia, de probatio. col. xij.

xxi. præsumptio.

¶ **A D D I T I O.** ¶ Et Ioan. fabrum in §. j. col. j. insti. de usucap. & do. Lauren. calcan. consi. centesimo. incip. quod ueniat. col. vj. Ioan. Nicolaus.

2. ¶ Primo limita hoc procedere, si ipse hoc alleget,

r 4

alias

alijs si possessio non sit allegata, nō habet locum ista præsumptio, ut tenent Barto. & Docto. in. d. l. siue possidetis & Barto. in. l. Celsus. col. penul. de usucapio. Pau. de cast. & Alexander in. l. certum. §. 1. ff. de confessis. in apostil. Areti. in. l. pomponius. §. fina. ff. de acqui. posses. & est cōmunis conclusio.

¶ Contrarium consuluit do. Alexan. in dicto cōsi. cxxxij. col. ij. quia cū possessio acquisita non perdatur nisi mutata uolūtate, ista mutatio uoluntatis non debet præsumi, quamuis non allegaretur perseuerantia.

¶ Sed ista ratio non uidetur concludens ex quo regula est, † quod præsumptiones descendentes ex facto proprio, ad hoc ut iuuent, debent allegari. Bar. in. l. cū quid ff. si certum petatur. Alexan. in. l. qui in aliena. in. iij. col. ff. de acquiren. heredi. Abb. & alij in capit. afferte, infra eodem. Feli. in capi. cū ordinem, de rescrip. & dixi supra uersic. xij. & habetur latē per moder. in repeti. legis Celsus. in tertia parte principali. ff. de usucapio.

4 ¶ Et † licet non fiat talis allegatio in actis, tamē sufficit ea in allegationibus iuris fieri: & postquā sit in causa cōclusum, secundū Butri. in cap. peruenit, de emptio. & uendi. Alexand. in. l. prima. in. ij. colum. C. ut quæ def. Aduoca. secundū Moder. in dicta. l. Celsus. Est uerum, quod istud dictū indiget altiori indagine, quia uidetur cōtra nota. per Barto. in dicta. l. cū quid, & eundem Alexand. cōsi. xciiij. in secunda colum. in secundo. De quo etiam per Ias. in. l. si certis annis. C. de pactis. Dicemus ali quid, expeditis istis regulis.

5 ¶ Limitatur secundo † non procedere in successore uniuers

uniuersali, uel particulari, secundum Areti. in. l. pomponius. §. si. ff. de acqui. pos. Et consequenter, quauis constet antecessorem tantum possedisse, non tamen credetur tibi alleganti quod tempore mortis possederit: quia ex quo continuatio possessionis consistit in aīo qui olim possedit, si asserat se hodie possidere. sibi creditur: quia ī his quæ dependent ab aīo, statuit dicto asserentis: iuxta glo. in. §. alia, institu. de actio. Bart. in. l. inter omnes. §. rectè. ff. de furt.

¶ ADDITIO. ¶ Et glo. ubi Hippol. allegat concor. in. l. 1. C. ad. l. cor. de sicarijs. Ioan. Nicolaus.

¶ Sed successor non potest attestari de aīo primi possessoris. l. idem pomponius scribit si mihi. §. si. ff. de rei uend. per Bar. in. l. inter stipulantem. §. 1. ff. de uerbo. obli ergo cessante rōne, debet cessare dispositio. l. adigere, cū uulga.

¶ Ad idem ponderat doctrinam Bar. in. l. si. in ulti. col. C. de edic. diui. Adri. tol. ubi Bar. dicit, quod quādo dubitatur, an defunctus possederit tpe mortis, non debet fieri missio in possessionē ex beneficio illius legis: quia haeres nō probat id, quod est caussa intentionis suæ, scilicet defunctum possedisse tpe mortis. Ecce ergo, quod quauis defunctus semel possederit, non præsumitur idē fecisse tēpore mortis.

¶ Tu aduerte, quia ista limitatio non est uera: & contrarium tenet Bartol. quem sequuntur alij communiter in dicta. l. pomponius. §. fina. de acqui. posses. Anto. de butri. & Abb. in dicto capi. cū ad sedem, & domini de Rota, decisio. cxxiiij. nec fundamētū Aret. est bonū: quia nō præsumitur q. olim possedit, & hodie possidere, quia creditur suæ assertiōi, ut dicit Arc. sed qd. præsumptio iuris est, quod mutatio non præsumatur, & illa assertio requiritur non

in uim attestationis, ut dicit Areti. sed allegationis, quia factum allegari debet, ad hoc ut præsumptio iuris inde resultet: per doctrinā Bar. in d.l. cum quid. & quod no. Cy. in l. edita, in vj. colum. C. de eden. per legem omnes. S. lucius. ff. de his quæ in fraud. credi. & etiam ratio Areti. non procederet, nisi respectu ciuilem possessionis, non autē naturalis: quæ ultra animi apprehensionem, requirit & factum. l. i. in prin. ff. de acqui. posses.

¶ Nec obstat doctrina Bar. quia Barto. debet intelligi, quando dubitatur an defunctus possederit tempore mortis, quia alius nunc sit in possessione, uel aliter offuscata sit præsumptio legis: alias hæres, probato quod author suus semel possedisset, haberet intentionē fundatam: quia quāuis lex requirat probationem pro forma per certum tempus, tamē sustineretur ista probatio per præsumptionem: secundum Areti. consi. l. i. col. ij. las. in l. non hoc. C. unde legiti. & supra diximus.

6 ¶ Limitatur tertio, ut regula procedat in rebus immobilibus: sed in rebus mobilibus, uidetur secus: quia rerum mobiliū possessio de facili perditur. l. si rē mobilem. ff. de acqui. posses. Ita uidetur tenere glo. in l. mciulle. C. de furt. Et firmat Specu. post huber. de Bobio, in titu. de actio. seu petitio. S. primo, uersic. quid si ago. Idem tenet Paul. de cast. in l. si minorem, in prima col. C. de in integ. restitui. mino. Areti. consi. cxx. procedendo breuiter. Mod. in l. celsus. ff. de usucap.

¶ ADDITIO. ¶ Vult allegare Balb. de auilhana. idē etiam tenet Claudius de sacello. col. ix. Ioan. Nicol.

¶ Contrariū tenet Abb. in c. cum ad sedem, col. yj. quia alias

aliàs resultaret magnum præiudiciũ auctori, qui forte nõ habet aliam actionẽ personalem si negetur res stare.

¶ Sed tu sequẽdo ratiocinia, fac tres casus. ¶ Primus est qñ quis olim possedit, & asserit etiam hodie se possidere, & isto casu procedit dicta præsumptio, prout firmat Butri. in d.c. cùm ad sedem. & Salic. in d.l. siue possidetis & quod not. Bal. in l. ex persona, col. si. uersicu. sequitur de prædicamento. C. de probatio.

¶ Secundus casus est, qñ negat se hodie possidere. & uera est opi. Spec. ut nõ præsumatur hodie possidere quicquid dicat Abb. in d.c. cū ad sedẽ. cõtra quẽ est cõis opi.

¶ Fallit quando tempore litis contestat. x. quis possideret. l. non ignorabit. C. ad exhibendum. l. cū quidam. C. de fide instrumen.

¶ Fallit secundo, si negans habuerit causam ab auctore. l. si creditor. C. de pigno. actio. Nam tũc fingitur quod possideat, ex quo dolo desijt possidere: ut per Bar. in d.l. siue possidetis. Et nõ attenditur præiudiciũ auctoris: ex quo extra istos casus reus nõ tenebatur ad aliquã custodiã rei mobilis, uersus ipsum auctore: & sic tollitur æquitas considerata per Abb. Et facit quod no. Alex. consi. cxcvii. circa primum, in ulti. col. in ij. uolu. & per Ias. in l. si quis ex argentarijs. §. si. ff. de eden.

¶ ADDITIO. ¶ Potes & tertio hũc secũdũ casum limitare, ut procedat, qñ illud tempus antèius quo probatur possedisse, nõ est de recenti nec de proximo: secus si probetur qd' de proximo & recẽti possidebat: quia præsumeretur etiã nũc possidere. d.l. nõ ignorabit. secũdũ unã lectu. fa. l. si rem. ff. de excep. rei iud. nisi de alio possessore doceat

doceat quo casu, si ipse dolo desijt possidere, pro possessore habetur. l. si is qui dolo. ff. de rei uendi. Et facit pro hac declaratione generalis regula quam tradit Barto. & docto. in d. l. si quis ex argenta. §. si. ff. de eden. quod si probatum sit rem fuisse penes aliquem, tenetur ille probare amissionem. & licet secundum Ias. & cōmuniter alios illud procedat in obligato actione personali uel habente causam à me, tamen idem credo isto casu dici posse propter uicinam & recentem possessionem: arg. no. per glo. Bar. & doct. in l. si uentri. in fi. ff. de priuil. credi. ubi etiā domi. meus à Ripa. & Roma. consi. lxviii. uis. & Curt. consil. liii. super duobus. col. iij. Deci. cōsi. cxxxij. in casu occurrenti. in fi. & hāc etiam declarationem colligere potes ex distinctione tradita per Nicol. præs. in loco de tempore ad tempus. Ioan. Nicol.

¶ Tertius casus est, quando quis nec negat nec affirmat se possidere: & tunc non præsimitur possessio perseuerasse, ut est de mente doct. in d. l. siue possidetis: & quod not. Ancha. consil. ccxcvii. efficacius, colum. penul. & infra dicam. Et sic non est differentia quò ad hoc, siue res sit mobilis, siue immobilis.

7 ¶ Sed nunquid quod dicitur de principali, habeat locum in herede? & uidetur quòd sic, per ea quæ prædixi in præcedenti limitatione. Et ad hoc est glo. xvj. q. vj. c. si episcopum, in glo. si. circa medium. ubi uult, quod quælibet res quæ erat penes defunctum, præsumat peruenisse ad eius heredem, ex quo succedit in uniuersum. arg. c. tua. infra de usur. Facit tex. in l. cum ita. §. species. ff. de leg. ij. & quod no. Bal. in l. de his. C. de fir.

Est ue

8 ¶ Est uerum, quod si haeres negaret se reperisse talem rem in hereditate, staretur eius iuramento: argu. l. praetor. §. sed et si seruus. ff. de edendo. per Bar. et doct. in l. si quis ex argentarijs. §. an uero heredi. cod. titu. Facit lex si. C. de fide instru. et ita consuluit Areti. in dicto consi. cxx. sic declarans tex. in l. si creditor. C. de pignora. actio. quod non esset in principali: ut est glo. in d. §. species, et per Alex. consil. cl. viij. in ij. col. in secundo.

9 ¶ Limitatur quarto, ut procedat regula in eo qui se fundat in possessione propria: secus si se fundaret in possessione aliena: secundum Anchara. in dicto consilio. cxcvij. Nam cum possessio tertij possit extingui pluribus modis, non debet hic praesumi quod duret: quia probatio non esset concludens. cap. in praesentia, supra de probatio. Tu dic, quod melior ratio est, quia ita de mum ista praesumptio habet locum, si ipse possidens asserat se possidere, quia tunc praesumetur, quod animus eius duret. Sed in tertio hoc non potest procedere, quia ignorat uoluntatem ipsius, unde non admittitur tertius allegans de tali uoluntate: ut per Barto. in l. si. ff. si ager uetui, uel emphy. Ias. in l. posthumus, in viij. col. C. de bono. possess. contra tab. Et ista limitatio est de mente glo. in d. l. siue possidetis, dum dicit ita demum admitti hanc praesumptionem, si agatur de comodo possessoris: et sic non attenditur commodum tertij, et uoluit Bar. in d. l. Celsus.

10 ¶ Limitatur quinto, quando non constaret de possessione de praeterito, nisi per confessionem partis: quia tunc non infertur ad praesens, ex quo confessio non debet recipere extensionem, praesertim contra confitentem, argum. l. si

men. l. si quis intentione. ff. de iudi. Sed ista ratio nō est bona, quia ipsa confessio non extenditur, sed lex ex probatione resultante per confessionem inducit præsumptionem ad tempus præsens: & talis præsumptio dicitur auctus legis, non ipsius consentientis. unde dic de ista limitatione ut supra dixi in præsumptione xij. huius regulæ.

11 ¶ Limitatur sexto, † quando allegans continuationem possessionis, non, posideret de præsenti naturaliter: quia tunc licet olim posiderit, non præsimitur hodie possidere: per doctrinam Bar. in l. si. col. si. C. de edic. diui Adria. tol. & per id quod not. Matth. in nota. cxvj. incip. nota mirabilem doctrinam.

¶ ADDITIO. ¶ Et expresse do. Alex. in additio. ad Bart. in d. l. celsus. in uerbo, extremitates. & ibi etiam Balbus. Ioan. Nicol.

¶ Sed tu aduerte: quia istud procederet, quando iste allegans possessionem, iamdiu esset quod non posideret naturaliter. puta quia lapsum esset decennium. † nam tali tempore, amittitur ciuilis possessio iuxta glo. in l. prima. C. de seruis fugi. cum ibi notatis. Barto. in d. l. celsus. col. iij. Curt. consi. xxiiij. super eo. colum. ij. Idem si de modico tempore non posideret, sed suspicatus esset se posse repelli: nam & tunc perditur ciuilis possessio. l. clam possidere. §. qui ad nundinas. ff. de acquiren. possessio. & quod not. Fulgo. consi. cxciij. proponitur. col. ij. alioquin extra istos casus, regula stat firma, quia ciuilis possessio que fundatur in animo, censetur durare, quia nō præsimitur mutatio uoluntatis: secundum supradicta. unde in tali casu, possessio alterius quæ est recentior, censetur clandestina.

Et † pro

13 ¶ Et propterea, in interdicto retinendæ, iste antiquor retinet, ut nota. in c. licet causam, de probatio. per Barto. in l. si duo. ff. uti possidetis: Et etiam si per conductores nō sit soluta pensio: adhuc præsumitur possessio cōtinua, ut per Bald. in l. pomponius. ff. quib. mod. usus fru. amittit. Soci. consi. cvi. in iij.

14 ¶ Et ex eadem ratione infertur, quod agenti interdicto recuperandæ, sufficit probare quod aliquando possedit, quia præsumetur etiam tunc possedisse quando fuit deiectus, ut est text. in cap. olim. iij. supra de restitut. ff. o. lia. ibi uel prius etiam habuisset: Et est communis conclusio in d. cap. cū ad sedem. Nec obstat doctrina Bart. in d. l. si. quia responde ut supra dixi.

15 ¶ Limitatur septimo, ut non procedat regula e converso: quia qui hodie possidet, non præsumitur olim possedisse, ut dicit Bald. in l. ex persona. C. de probatio. Et in consilio. xij. quidam dominus Matthæus, in primo uolu. Anchara. in regula semel malus, de regu. iuris. in sexto. Floria. in l. non est necesse. ff. de probatio. Soci. consilio, lxxxix. in penul. colum. in primo. ubi dicit istud non procedere, quando ex possessione de præsentī procederet aliqua legitima ratio, per quam possemus arguere quod etiam olim possederit: per doctri. Salice. in dicta l. ex persona, per illum tex. quod mihi placet. unde probato de domino ab antiquo tempore, Et de possessione de præsentī uideretur quod retro debeat præsumi etiā possessio: quia uidetur legitima ratio Et causa, quod qui fuit dominus, etiam possederit. argumen. l. procuratorem. C. de acquir. possess. Et licet per se ista non sufficerent, tamen iuncta simul

simul debent operari. l. si hi qui adulte. & quod ibi not. Bald. C. ad legem iul. de adulte. & istud uidetur uoluisse Bal. in l. unica. in v. colum. C. de senten. quæ pro eo quod interest, quod est ualde notabile. Cogita tamen. Et pro ista limitatione facit, quia nec hodie dominus præsumitur retro fuisse dominus, ut dixi in præcedenti præsumptione.

¶ ADDITIO. ¶ Quod ex præsentī possessione non præsumatur quis retro possedisse, consuluit Alexan. consil. lxxxj. in causa & lite uertente inter gasparē & c. col. ij. ubi alleg. concor. lib. vij. Ioan. Nicol.

16 ¶ Limitatur octauo, ut non procedat ista regula, quando alia præsumptio efficacior esset, quod imo talis hodie non possideret, puta præsumptio oriens ex sententia, quæ est efficacior ista præsumptione, secundum imo. in c. inter monasterium, & ibi Feli. in xv. limitatione. in fra de re iudica. & est ratio, quia una præsumptio aliam tollit. l. diuus. ff. de in integ. restitutu.

¶ Sed nunquid præsumptio per quam delictum cuitetur de qua in l. merito. ff. pro socio, sit efficacior ista, & eā tollat: & dicendum est, quod non, ut probatur in dicto. c. olim, ubi præsumitur quis spoliatus, qui probat se aliquādo possedisse, & est communis.

¶ Nec obstat quod spoliare sit delictum, & ad conuincendum aliquem de delicto, non sufficiat præsumptiua probatio. l. si. C. de proba. quia illa lex loquitur, quando agitur principaliter ad pœnam, & criminaliter, ut supra uidimus: & etiam non excludit præsumptiones à lege ap probatas, ut ibi per Bal. & not. in cap. afferte, infra cod. & tollitur istud argumentum per cap. super eo. supra de renun-

renuncia.ubi praesumitur renunciatio facta, per vim vel metum, & sic praesumitur delictum, & efficacior est praesumptio, quod aliquis res suas non iactet: de qua, in l. cum de indebito. ff. de probatio. Quae praesumptio coadiuuat eam, de qua nos hic loquimur, ut per Abba. in dicto cap. cum ad sedem.

PRAESUMPTIO XXII.

- 1 Media praesumuntur, extremis probatis.
- 2 Possidere se hodie si quis doceat, & ante decennium possederit praesumitur medio tempore continuo possedisse, & quid in praescriptione triginta anno.
- 3 Media an praesumantur probatis extremis, tantum in his in quibus de praeterito praesumitur ad praesens, an vero etiam in alijs casibus.
- 4 Forensis si probeatur a decem annis ultra fuisse in hac ciuitate non sequitur quod medio tempore fuerit.

Vigesimosecundo. Probatis extremis, praesumuntur media. cap. inter dilectos, ubi Butri. Abb. & Felin. de fi de instrumen cap. accedens, ubi glo. de conuers. coniuga. glo. in cap. per tuas, infra de condi. apposi. & in cap. ex parte, in glo. penul. ubi Imola supra de rescrip. Bald. & Moder. in l. talis scriptura, per illum textum. ff. de lega. primo.

Vigesimasecunda praesumptio.

- 1 ¶ Et propterea, † probato quod hodie quis possideat, & ante decennium possederit, praesumitur medio tempore possedisse, & possessionem continuasse. Barto. in l. si And. Alcia. De Praesump. s cut,

cut, quibus mod. pign. uel hypo. soluitur, & in l. celsus, columna penulti. ubi moder. ff. de usucapio. cum concordan. per Sicu. consi. xij. in primo, & Soci. consi. cxxxvij. in. v. columna.

¶ ADDITIO. ¶ Adde Anchara. consi. v. pro parte. col. ij. Alexan. consi. lxxxix. excellentissimi. colum. fina. libro. v. & consi. lxxxix. uisis. colum. iij. lib. ij. Curt. seni. consi. xxiiij. super eo. colum. ij. Calcan. consil. centesimo. quod ueniat. colum. v. uersic. quinimo non solum. ubi allegat concor. Barba. consi. xxxv. sapienter. colum. iij. & cō filio. xxxviij. scribitur. col. x. lib. ij. Soci. consilio. xvj. in causa que uertitur. col. ij. lib. iij. Ioan. Nicol.

¶ Quod intellige, quo ad probandā prescriptionem decem Annorum; sed ad probandam prescriptionem uiginti uel triginta Annorum, debet probari initium & extremitas cuiuslibet decennij, ut dicit matthesi. notabili suo ex. incipien. nota mirabilem, & moder. in dicta. l. celsus, & Feli. in dicto capitu. inter dilectos. Et ita intelligitur glo. xvj. q. iiij. capi. uolumus.

¶ ADDITIO. ¶ Ita etiam tenet Alexan. in additionibus Barto. in dicta. l. celsus. super uerbo probentur extremitates. Ioan. Nicolaus.

¶ Sed mihi uidetur indistinctè uerior alia opinio, quod imò in qualibet presumptione. sufficiat simpliciter probare extremitates totius temporis; prout fuit de mente omnium antiquorum, De quo per Salice. in l. super longi. C. de longi tempo. prescrip. Barto. in dicta. l. celsus, Gemina. in dicto cap. sicut. liij. distinctio. & Abb. post alios in capitu. accedens, de priuileg. Anchara. in capitu. penulti. de præ

de praescriptio. in. vj. Et confirmatur ex praedicta regula.

¶ ADDITIO. ¶ Et ita tenet Calcaneus in dicto consilio ceteresimo, qui loquitur de possessione. lxx. lx. l. xl. xxx. xx. x. v. et unius annorum. Ioan. Nicolaus.

¶ Non obstat ratio matthesil. dum dicit, quod possessio civilis, ex qua causatur praescriptio, non praesumitur continuata per decem annos, siue ultra decem annos, nisi constet de possessione naturali. l. peregrè. ff. de acquirenda possessione. quia dico, quod imò constat de possessione naturali, saltem praesumptiue, quod sufficit, ut per Arctin. in dicto consilio quinquagesimoprimo. ex quo, qui semel possederit naturaliter, praesumitur eandem naturalem continuasse, ut supra uidimus, unde, possessio civilis praesumitur semper durauisse eodem modo, quia cum dependeat ab animo, praesumitur durare animus, etiam lapsa termino. lege sancimus. C. de testamen. facit textus in dicto capitu. accedēs, in uerbo processu temporis, generaliter accipiendo, et quod notat Soci. consi. cxcv. in secundo, in fine.

¶ Sed circa hanc praesumptionem contingit dubitari an habeat locum in his tantum, in quibus à tempore praeterito praesumitur in praesens, puta in possessione et in consensu. d. l. siue possidetis, et l. cum qui, de probatio. Et uidetur, quod non sit ita restringenda, quia aliàs esset modici effectus: ex quo, absq; eo quod probetur ultimum extremum, idem esset dicere, modò allegaretur et non probaretur.

¶ Contrarium facit, quia sequeretur absurdum, quod in

his quæ sunt accidentalia, nec natura sui durabilia, per ista extrema præsumitur medium: Et istam partem uideatur tenuisse do. Cardina. in dicto capi. sicut. lx. distinctio. ubi dicit, quod ista præsumptio nõ habet locum, nisi quando medium habet coniunctionem cum extremis, quæ inferunt consequentia necessaria uel uerisimilia.

4 ¶ Facit quod no. Imola consi. ix. quod quamvis probaretur, quod aliquis forensis à decem annis ultra esset in ista ciuitate in qua est etiam hodie: non sequeretur, quod debeat præsumi, quod medio tempore, semper i ea fuerit. Et istud uidetur uerius. Cetera uide per Feli. in dicto capitu. inter dilectos.

XXIII. PRAESUMPTIO.

1 Possidere quis præsumitur ex titulo præambulo.

2 Legata si fuerit res titio, & reperiatur in possessione, præsumitur titulo legati possidere.

Hæreditas si fuerit alicui delata, & reperiatur rem hæreditariam possidere, præsumitur titulo hæreditario possidere.

3 Possidens aliquo titulo non potest sibi causam possessionis variare.

Procurator si emat rem nomine domini, & est sibi res tradita, ita quod quesitum possessionem domino, licet possederit triginta annis tanquam propria, non propterea præscribit.

4 Consanguineus uel amicus. si in re cutus possessionem & titulum habeo, faciat aliquos actus, uis detur hoc facere iure familiaritatis.

5 Vxor sicut uiuente marito præsumitur collegisse fructus

se fructus rerum mariti iure familiaritatis, ita in du-
bio debet praesumi post mortem mariti.

Vigesimotertio. Praesumitur quis possidere ex titulo xxij. praesumptio.
preambulo. l. prima. §. 1. ff. de exceptio. rei uendi. l. ij.
C. de acquiren. possessio. not. in l. quaedam mulier. ff. de rei
uendicatione.

AD D I T I O. Vide egregie de materia huius praesumptionis Soci. consi. xv. in signis doctor. columna fina.
libro. iij. Ioan. Nicolaus.

Et istud etiam procedit in iuribus. l. si a te, ubi Bal. ff.
si serui. uendi.

Et propterea, si legata fuerit res Titio, et repe-
riatur in eius possessione, praesumitur possidere titulo le-
gati. l. penul. ff. pro lega. Et idem est in hereditate, nam si
alicui sit delata hereditas, et reperiatu aliquam rem ha-
reditariam possidere, praesumitur istud facere titulo ha-
reditario. argumen. l. iij. uersi. et quod de subeunda. C. de na-
turali. liber. Quod tamen intelligendum est, ut nota. in l.
prima. C. de repud. heredi. et per Bar. in l. gerit, de acqui-
renda heredi.

Et facit, quia ubi quis semel possidet aliquo titu-
lo, non potest sibi uariare causam possessionis. l. non so-
lum. §. quod uulgo, de usucapio.

Et dicit Ioan. Andre. in additio. Spec. in tit. de emptio.
uersicu. si pars: quod si procurator emit rem nomine do-
mini, et est sibi tradita res, ita quod quae fuit possessione
domino, licet possederit triginta annos tanquam propria,
nec restituat domino, non tamen praescribit, quia non potuit
sibi

sibi mutare caussam possessionis, sequitur & declarat
Areti. in. l. iij. §. illud. ff. de acquirenda possessione.

4 ¶ Facit & ad aliam questionem, quando quis habet
titulum & possessionem, si eius cōsanguineus uel amicus
faciat aliquos actus possessorios, uidetur hoc facere iure
familiaritatis, & sic ex titulo precedenti adiuncti sui. l.
qui iure: ubi Barto. & alij. ff. de acquiren. possessione.

¶ Et quod no. Pau. de cast. in consi. clxxix. in caussa quā
magnificus, in primo uolumine. ubi frater minor ponens
officiales in castro, praesumitur posuisse iure familiarita-
tis fratris maioris, ad quem iurisdictio castri spectabat.

¶ Et propterea dicit Soci. consi. cxxx. in primo uolumi.
5 quod sicut uxor uiuēte marito praesumitur collegis-
se fructus rerum mariti, iure familiaritatis. l. ob maritorū,
ubi nota. C. ne uxor pro mari. Ita & in dubio debet prae-
sumi post mortem mariti, nē uideatur sibi mutasse titulum
possessionis. dicto. §. illud. Et ista procedunt etiam si ti-
tulus non esset uerus, sed putatiuus: secundum Soci. consi.
xiiij in quarta colum. in quarto uolu. Et est ratio, quia
titulus licet erroneus declarat intentionem possidentium.
argu. l. fina. ff. de rebus eorum.

¶ ADDITIO. ¶ Adde. l. in testamēto. ff. de fideicom.
liber. & Barto. in. l. fideicommissa. §. quoties. de lega. iij.
Deci. consi. ccccviij. uisus & diligenter in fi. Io. Nico.

XXIIII. PRAESUMPTIO.

1 Actus sequens praesumitur factus in executio-
nem precedentis tractatus. Limitatur nu. 5. 9. 11. 13.

14. & 15.

14. & 15.

Procurator constitutus ad aliquid faciendum, si illud faciat, licet non exprimat se procuratorio nomine illud facere, praesumitur tamen.

Intellige vt nu. 5. 9. 11. 13. 14. 15.

2 Emptio praesumitur communi nomine facta, si erat actum inter titium & menium, quod titius emerit fundum nomine communi, licet titius simpliciter emerit.

3 Tutor praesumitur in respectante ad pupillum facere actum tutorio nomine.

4 Mandati praecedentis occasione praesumitur quis occisus ab interfectore, quando fuerat mandatum interfectori vt talem occideret.

Amplia etiam si ex interuallo occidatur. ibi & num. 12.

5 Contrahens cum procuratore alicuius, quem ignorabat habere mandatum, & esse procuratorem, potest contra ipsum procuratorem [qui simpliciter contraxit] agere tanquam sibi nomine proprio obligatum.

Fallit si sciret mandatum, vt quia in contractu appositae esset aliqua qualitas vtputa nomen officij vel similis.

6 Hæredem si quis se asserat in instrumento, praesumitur cum eo contractum, tanquam cum hærede.

7 Patremfamil. si quis litigando se asseruerat, censetur tanquam cum patrefamil. litigatum, ita vt postea contrarium asserere non possit.

8 Si quis vendat domum titij, intelligitur vendere tanquam procurator.

Procurator si dicat ego vendo domum titij vel nuncio tibi ne ædifices in fundo titij, censetur vendere vel nunciare nomine procuratorio.

9 Procurator habens generale mandatum, praesumitur simpliciter contrahendo, potius proprio qm

3 4 procu

procuratorio nomine contrahere.

Limita & declara vt nu. 10.

Actus quando potest fieri nomine proprio & alio
no, præsumitur factus nomine proprio.

11 Procurator [si longo interuallo post mandatum simpliciter cōtraxerit] an censeatur proprio, an vero procuratorio nomine contrahere.

xxiiij. præsumptio.

Vigesimoquarto† Præsumitur actus sequens factus in executionem tractatus præcedentis. l. iij. §. uerum queri poterit. ff. de manumis. l. qui in aliena. §. si is qui putabat. ff. de acquirenda hereditate. Et nota. ibi per Doctores.

¶ Et propterea si quis sit constitutus procurator ad certum aliquid faciendum, si illud faciat, licet non exprimat se facere procuratorio nomine, tamen præsumitur. l. pignori. §. fina. ff. de usucapio. Imo. Comen. Alexan. Et lafon in lege post dotem, in lectu. Dyni. ff. soluto matrimo. Et in. l. prima. §. nunciatio. ff. de ope. no. nuncia.

2 Et facit† quod notat Bal. in. l. si patruus, in secunda col. C. commu. utriusq; iudi. ubi si erat actum inter Titium & Seium, quod Titius emeret fundum nomine communi, si cum emat simpliciter, præsumitur emptio communi nomine facta. Ad idem quod no. Barto. in. l. triticum. ff. de uerbo. obliga. ubi stipulatio de restituendo Decem, præsumitur facta propter mutuum præcedens.

¶ **ADDITIONO.** ¶ Hæc duo nouissima dicta refert do. Hippol. marsilius in. l. statuliber. nu. 8. ff. de questio. ubi multa congerit de materia huius præsumptionis. Ioannes Nicolaus.

Et per

¶ Et per Alexan. consi. xxv. in ultima colum. in secundo volumi. ubi fideiussor praesumitur fideiussisse in causa de qua tractatum est in actu praecedenti, & praesumitur de ea praecise actum, quando incontinenti contractus est inde sequutus, ut ibi per eum, & in consil. cxcvij. in prima col. in primo volumine. imò in secundo.

3 ¶ Facit, quia idem etiam uidemus in tutore, qui in re spectati ad pupillum, praesumitur tutorio nomine agere, etiam quod non expresserit. l. post mortem. §. 1. ff. quando ex facto. tuto.

¶ ADDITIO. ¶ Et per Corne. consi. xxvij. In hac consultatione. lib. ij. Ioan. Nicolaus.

4 ¶ Amplia ¶ istam praesumptionem procedere etiam in delictis, unde si quis mandauerit Scium interfici praesumitur interfector id fecisse occasione praecedentis mandati: ut dicit Innocen. in capi. ad audientiam, de homicid. sequitur Bar. in l. non solum. §. si mandato. ff. de iniurijs.

¶ ADDITIO. ¶ Etiam si post longum intervallum mandatarius seium interfecerit, nisi expresse uel tacite reuocatum fuerit mandatum secundum praedictos. Adde Frā. Curt. in l. pacta nouissima. C. de pactis. col. iij. & Ioan. de Imol. in cle. 1. col. ij. de poenis. cum concor. traditis per do. Hippol. marfi. in repeti. l. unica. C. de rap. uirg. nu. 246. & infra dicam in fine tertiae limitationis. Ioan. Nicolaus.

5 ¶ Limitatur ¶ istud, primo, ut procedat quod ad mandantem & mandatarium, non autem quod ad tertium, quia cum ipse procurator simpliciter contraxerit, poterit tertius contra illum agere, tanquam sibi obligatum nomine proprio. argumen. l. sed Iulianus. §. 1. ff. ad macedonia. & ita

tenet Bar. in d. l. is qui putabat, Comen. Alex. & Ias. in d. l. post dotem. & in d. §. mutatio.

¶ ADDITIO. ¶ Facit quod consuluit Soci. consil. lxxix. in causa. col. pe. lib. iij. Ioan. Nico.

¶ Et ista limitatio est uera & equa, ex quo iste tertius est in præsumpta ignorantia mandati præcedentis, merito non debet compelli agere contra dominum: cum quo forte non fuisset contracturus.

¶ ADDITIO. ¶ Et uide Corne. consilio. vi. uidetur in præsent. colum. secunda. uersic. & in dubio & c. lib. secundo. Ioan. Nicol.

¶ Sed si sciret mandatum, tunc uidetur secus, ex quo nemo præsimitur ignorare leges. l. leges. C. de legibus. Et facit dicta lex post mortem, uersicu. nisi forte creditor, & non posset allegare hanc ignorantiam, quando in contractu fuisset apposita certa qualitas, quod procurator uel tutor, uel similis: quia tale nomen officij ostendit, quod contractus sit cum ea qualitate. l. fin. ff. de instito. Ange. de Aret. in tractatu maleficio. in uerbo, necnon ad querelam, uersic. tertio non admittitur.

¶ Facit quod not. Ange. in l. si proponas. §. primo, per illum tex. ff. de inoffi. testamē. ubi si quis in instrumento asserit se heredem, præsimitur cum eo contractum, tanquam cum heredem. Pro quo uide Barto. in l. gerit. in iij. col. ff. de acqui. haredi.

¶ Ad idem quod dicit imo. in l. sed & si. ff. de acqui. haredita. de eo qui litigauerat, & asseruerat se patrem familias, ut censeatur tanquam cū tali litigatum, ut deinde non possit asserere contrarium: argu. eorum quæ habē

tur

tur in l. pomponius. §. rati. ff. de procu.

¶ Et facit textus in l. si pater. §. qui duos. ff. de adoptio. ubi Baldus notat, quod considerata est qualitas deducta in contractu, et quo nomine fiat, ut secundum cum contractu teneat per legem in familie. C. famil. erciscun. s. et l. si ab uno. C. de nego. gest. et ibi Bar. ubi si quis uendat domum Titij, intelligitur uendere tanquam procurator Titij. de quo etiam per Alex. in d. §. nūciatio.

¶ ADDITIO. ¶ Idem notat Barto. in l. si fundum per fideicommissum. ff. de lega. primo. ubi Imol. commentat. et Feli. in c. cū M. ferra. col. 1. de cōstitu. ubi allegat concordantes, quod si procurator dicat, ego Titius nuncio tibi ne aedifices in fundo Sempronij, uel uendo tibi talem rem Sempronij, semper censetur nunciare nomine procuratorio, non autem proprio. ex quo enim ex uerbis apparet super re Sempronij actum geri, et non super re Titij procuratoris, non potest is cum quo actus geritur ignorantiam mandati pretendere seu allegare. Ioan. Nicol.

¶ Et adde quod notat do. Decius consilio cclxxxiiij. in antepenul. col. ubi in contractu asserens se ciuē talis loci, uidetur contrahere tanquam ciuis. Facit quod not. Bal. in l. si. C. si à non compe. iudi.

¶ Limitatur t̄ secundo, quando mandatum præcedens fuisset ualde generale, quia tūc licet talis cōtractus potuerit cōprehendi in eo mādato, tamen ex quo potest etiam esse, quod de eo non fuit actū, ex quo procurator simpliciter cōtraxit, præsumitur potius fecisse nomine proprio. l. iij. §. sed qd' de tutore. uer. et siquidē. ff. iudi. sol. quem ita intelli

intelligunt Alexan. & Ias. in dicta l. post dotem, & mihi placet hæc limitatio, per illud quod notabiliter uoluit Bart. in d.l. gerit. in vj. col. ubi quando idem actus potest fieri, & nomine proprio & alieno, semper præsumimus quod fuit nomine proprio, arg. l. & magis. ff. de solu.

¶ ADDITIO. ¶ Et per Corneum consi. cccx. principaliter lib. iij. & Soci. consil. cxij. in causa Vbertini lib. iij. Ioan. Nicol.

¶ Et quia in actu persona extrinsecus non intelligitur l. si ita stipulatus §. Chrisogonus. ff. de uer. oblig. sequitur Bal. in l. potuit, in x. q. C. de iure delibe.

10 ¶ ADDITIO. ¶ Sublimitat & declara istam limitationem secundum Ludou. Roma. in d.l. post dotem colum vj. ut non procedat si procurator habens generale mandatum contraheret super re domini, uel super re communi, uel sub commemoratione officij, tunc enim uidetur propter istas qualitates, nomine procuratorio domini contraxisse quantumcunq; generaliter fuerit procurator constitutus, & istud comprobat Roma. ut per eum. ibi uideto. Ioan. Nicol.

11 ¶ Limitatur tertio, quando magnum interuallum interuenisset inter mandatum, & contractum celebratum: secundum Ludo. Roma. in d. §. si is qui putabat. argumē. glo. in §. ope. institu. de obliga. qua ex delicto. Ad quam glo. respondet & bene domi. Alexand. in dicto. §. nunciatio. Melius facit doctrina Barto. in l. qui mihi donatum. ff. de donatio. ubi dicit, quod si contractus fuit celebratus procuratorio nomine domini, & traditio fuit facta procuratori simpliciter, si incontinenti post contractum,

Etum, censetur repetita qualitas procuratorio nomine,
aliter non. l. multum, in fi. C. si quis alteri uel sibi.

¶ Sed responde, quod doctrina Bartoli non est uera, quia
imo siue incontinenti siue post longum tempus fiat tra-
ditio, uenit in consequentiam contractus, & censetur re-
petita qualitas de qua in contractu. l. quedam mulier. ff.
de rei uendica. Et ita tenent Ioan. de imo, Comen. Roma.
ibi, & Roma. in d. l. post dotem. & bene.

¶ Non obstat dicta lex multum, quia ibi precedens con-
tractus non tenebat: merito ergo traditio facta non refer-
tur ad illum contractum, nec ibi distinguitur, an inconti-
nenti an ex interuallo fiat. Est uerum quod Alexan. in di-
cto consi. xxv. uidetur sequi istam limitationem: sed potest
responderi, quod loquitur in casu fortiori: quia si contra-
ctus praesumitur fieri in executionem tractatus ex in-
teruallo precedentis, multo magis si incontinenti.

¶ ADDITIO. ¶ Et contra istam limitationem Ro-
ma. facit de directo quod uoluit Innocen. in dicto. c. ad au-
dientiam. de homi. & sequitur Barto. in dicta l. non so-
lum. §. si mandato. colum. iij. Roma. & Ias. in dicta l. post
12 dotem. Alex. & Ias. in dicto. §. nūciatio. uidelicet quod
si ego mandaui tibi quod tu occideres Gaium, & etiam
post longum interuallum occideris: certe praesumitur
quod occideris occasione precedentis mandati. & sic ui-
des quod limitatio Rom. non uidetur uera: & communis
uidetur contra eum ut per doct. in d. l. post dotem. & in
dicto §. nunciatio. & in dicto §. si is qui putabat,
Ioan. Nicol.

13 ¶ Limitatur quarto, ut supradicta procedant, quan-
do su

do sumus in re, quæ potest ad dominũ & ad procuratorem pertinere: secus si ad procuratorem tantum: quia non attenditur tunc, an sit facta mentio mandati uel non, sed queritur illi cui potest acquiri. l. proinde. §. fin. cum l. sequen. ff. de stipu. seruo. & ita loquitur gl. in d. l. post mortem. §. primo. De quo per Iaso. in dicta l. post dotem. & in dicto. §. nunciatio, post Bart. ibi.

14 ¶ Limitatur quinto, quando si procurator censetur contraxisse tanquam procurator, resultaret aliquod delictum: ueluti si lex prohibeat forensẽ acquirere aliqua immobilia in territorio. Nam licet forensis mandauerit Titio, non tamen si simpliciter Titius emit, uidetur fecisse nomine forensis. Istud probatur ex notatis per Bald. in l. felicissima. C. de his qui à non domi. & Areti. in dicto. §. si is qui putabat. ubi ideo censetur procurator contrahens simpliciter, contrahere nomine domini, quia aliàs delinqueret, & teneretur crimine stellionatus. l. titio, ubi nota. ff. ad municipa. Quæ ratio totum contrarium inducit in isto casu.

13 ¶ Sexto limitatur, quando procurator non acceptauisset mandatum, uel repudiasset, ut per Bal. in l. qui literas. C. manda. & Alex. in d. §. nunciatio, & si faceret actum qui nõ posset pertinere nisi ad dominum, ex ipso facto uideretur acceptauisse, ex quo tale negociũ ad eum aliàs nõ pertinisset. Istud probatur in dicta. l. qui seruũ. §. idem in eo. ff. de interroga. actio.

PRAESUMPTIO XXV.

1 Præsumitur quod olim fuit, hodie esse.

Rcs

Res quæ olim fuit præsumitur extare, nisi probetur amissio.

Amissio quomodo probetur: remissive.

1. Quando necessitas naturæ repugnat, quod olim fuit, non præsumitur hodie esse.

Idem si uerisimilitudo naturalis.

3. Idem in qualitate agendi.

4. Idem in loco particulari.

Vigesimo quinto, † Præsumitur generaliter quod olim fuit, idem & hodie esse. unde præsumitur rem quæ olim extitit etiam hodie extare, nisi probetur amissa. l. testamentum. in fine. C. de testa. l. si quis ex argentarijs. §. fina. ff. de edendo. & ibi Barto. & docto. ponunt doctrinam quomodo probetur amissio: de quo etiam per Alex. in l. domos. col. penul. ff. de lega. primo. Felin. in cap. fina. de probatio. Præsumptio. xxv.

olim extitit etiam hodie extare, nisi probetur amissa. l. testamentum. in fine. C. de testa. l. si quis ex argentarijs. §. fina. ff. de edendo. & ibi Barto. & docto. ponunt doctrinam quomodo probetur amissio: de quo etiam per Alex. in l. domos. col. penul. ff. de lega. primo. Felin. in cap. fina. de probatio.

¶ **ADDITIONIO.** ¶ Quod alleganti rem non extare, incumbat onus probandi amissionem, uide Bald. Angel. & late Alexan. in l. publicati. ubi etiam Corne. C. de testamentis. Feli. in c. sicut. per totum, maxime colum. vj. uersic. quinta declaratio, & uersicu. sequen. de re iudica. Socin. egregie consilio. xxiiij. incipiente omnipotens deus adsit. libro primo. in quibus locis etiam traditur qualiter probetur amissio. Ioan. Nico.

¶ Et dicta præsumptio procedit in omnibus decem prædicamentis discurrendo, ut late per Bald. in l. ex persona. C. de probatio. Pet. de Anchara. in regula semel malus, in sexto. Feli. in c. scribam. infra eod.

¶ **ADDITIONIO.** ¶ Et per Nicolaum præsidem in centu. locorum leg. in loco de tempore ad tēpus. Ioan. Nic.

Fallit

cut, quibus mod. pign. uel hypo. soluitur, & in l. celsus, columna penulti. ubi moder. ff. de usucapio. cum concor= dan. per Sicu. consi. xij. in primo, & Soci. consi. clxxxvij. in. v. columna.

¶ ADDITIO. ¶ Adde Anchara. consi. v. pro par= te. col. ij. Alexan. consi. lxxxix. excellentissimi. colum. fina. libro. v. & consi. lxxxix. uisis. colum. iij. lib. ij. Curt. seni. consi. xxiiij. super eo. colum. ij. Calcan. consil. centesimo. quod ueniat. colum. v. uersic. quinimo non solum. ubi alle= gat concor. Barba. consi. xxx. sapienter. colum. iij. & cō filio. xxxvij. scribitur. col. x. lib. ij. Soci. consilio. xvj. in cau= sa que uertitur. col. ij. lib. iij. Ioan. Nicol.

¶ Quod intellige, quo ad probandā præscriptionem de= cem Annorum; sed ad probandam præscriptionem uigin= ti uel triginta Annorum, debet probari initium & ex= tremis cuiuslibet decennij, ut dicit matthesi. notabili suo ex. incipien. nota mirabilem, & moder. in dicta. l. celsus, & Feli. in dicto capitu. inter dilectos. Et ita intelligitur glo. xvj. q. iij. capi. uolumus.

¶ ADDITIO. ¶ Ita etiam tenet Alexan. in additio= nibus Barto. in dicta. l. celsus. super uerbo probentur ex= tremitates. Ioan. Nicolaus.

¶ Sed mihi uidetur indistinctè uerior alia opinio, quod imò in qualibet præsumptione. sufficiat simpliciter pro= bare extremitates totius temporis; prout fuit de mente o= mnium antiquorum, De quo per Salice. in l. super longi. C. de longi tempo. præscrip. Barto. in dicta. l. celsus, Gemi= nia. in dicto cap. sicut. liij. distinctio. & Abb. post alios in capitu. accedens, de priuileg. Anchara. in capitu. penulti. de præ

de praescriptio. in. vj. Et confirmatur ex praedicta regula.

¶ ADDITIO. ¶ Et ita tenet Calcaneus in dicto consilio cētesimo, qui loquitur de possessione. lxx. lx. l. xl. xxx. xx. x. v. & unius annorum. Ioan. Nicolaus.

¶ Non obstat ratio matthesil. dum dicit, quòd possessio civilis, ex qua caussatur praescriptio, non praesumitur continuata per decem annos, siue ultra decem annos, nisi constet de possessione naturali. l. peregrè. ff. de acquirenda possessione. quia dico, quòd imò constat de possessione naturali, saltem praesumptiuè, quod sufficit, ut per Aretin. in dicto consilio quinquagesimoprimo. ex quo, qui semel possederit naturaliter, praesumitur eandem naturalem continuasse, ut supra uidimus, unde possessio civilis praesumitur semper durauisse eodem modo, quia cum dependeat ab animo, praesumitur durare animus, etiam lapso termino. lege sancimus. C. de testamen. facit textus in dicto capitu. accedēs, in uerbo processu temporis, generaliter accipiendo, & quod notat Soci. consi. cxcv. in secundo, in fine.

¶ Sed circa hanc praesumptionem contingit dubitari an habeat locum in his tantum, in quibus à tempore praeterito praesumitur in praesens, puta in possessione & in consensu. d. l. siue possidetis, & l. eum qui, de probatio. Et uidetur, quòd non sit ita restringenda, quia aliàs esset modici effectus: ex quo, absq; eo quòd probetur ultimum extremum, idem esset dicere, modò allegaretur & non probaretur.

¶ Contrarium facit, quia sequeretur absurdum, quod in

his quæ sunt accidentalia, nec natura sui durabilia, per ista extrema præsumitur medium: & istam partem uideatur tenuisse do. Cardina. in dicto capi. sicut. lx. distinctio. ubi dicit, quod ista præsumptio nõ habet locum, nisi quando medium habet coniunctionem cum extremis, quæ inferunt consequentia necessaria uel uerisimilia.

4 ¶ Facit quod no. Imola consi. ix. quod quamvis probaretur, quod aliquis forensis à decem annis ultra esset in ista ciuitate in qua est etiam hodie: non sequeretur, quod debeat præsumi, quod medio tempore, semper i ea fuerit. Et istud uidetur uerius. Cetera uide per Feli. in dicto capitu. inter dilectos.

XXIII. PRAESUMPTIO.

1 Possidere quis præsumitur ex titulo præambulo.

2 Legata si fuerit res titio, & reperiatur in possessione, præsumitur titulo legati possidere.

Hæreditas si fuerit alicui delata, & reperiatur rem hæreditariam possidere, præsumitur titulo hæreditario possidere.

3 Possidens aliquo titulo non potest sibi causam possessionis variare.

Procurator si emat rem nomine domini, & est sibi res tradita, ita quod quesitum possessionem domino, licet possederit triginta annis tanquam propria, non propterea præscribit.

4 Consanguineus vel amicus, si in re cutus possessionem & titulum habeo, faciat aliquos actus, ut detur hoc facere iure familiaritatis.

5 Vxor sicut uiuente marito præsumitur collegisse fructus

se fructus rerum mariti iure familiaritatis, ita in du-
bio debet praesumi post mortem mariti.

Vigesimotertio. Praesumitur quis possidere ex titulo xxiiij. praesumptio.
preambulo. l. prima. §. 1. ff. de exceptio. rei uendi. l. ij.
C. de acquiren. possessio. not. in l. quaedam mulier. ff. de rei
uendicatione.

¶ ADDITIO. **¶** Vide egregie de materia huius praesumptionis Soci. consi. xv. in signis doctor. columna fina.
libro. iij. Ioan. Nicolaus.

¶ Et istud etiam procedit in iuribus. l. si à te, ubi Bal. ff.
si serui. uendi.

2 **¶** Et propterea si legata fuerit res Titio, & repe-
riatur in eius possessione, praesumitur possidere titulo le-
gati. l. penul. ff. pro lega. Et idem est in hereditate, nam si
alicui sit delata hereditas, & reperiatu aliquam rem hae-
reditariam possidere, praesumitur istud facere titulo hae-
reditario. argumen. l. iij. uersi. & quod de subeunda. C. de na-
turali. liber. Quod tamen intelligendum est, ut nota. in l.
prima. C. de repud. heredi. & per Bar. in l. gerit, de acqui-
renda heredi.

3 **¶** Et facit, quia ubi quis semel possidet aliquo titu-
lo, non potest sibi uariare causam possessionis. l. non so-
lum. §. quod uulgò, de usucapio.

¶ Et dicit Ioan. Andre. in additio. Spec. in tit. de emptio.
uersicu. si pars: quòd si procurator emit rem nomine do-
mini, & est sibi tradita res, ita quòd quæsiuit possessionē
domino, licet possederit triginta annos tanquam propria,
nec restituat domino, nō tamē praescribit, quia non potuit
sibi

sibi mutare causam possessionis, sequitur & declarat
Areti.in.l.iiij.§.illud.ff.de acquirenda possessione.

4 ¶ Facit & ad aliam questionem, quando quis habet
titulum & possessionem, si eius cōsanguineus vel amicus
faciat aliquos actus possessorios, uidetur hoc facere iure
familiaritatis, & sic ex titulo præcedenti adiuncti sui.l.
qui iure:ubi Barto.& alij.ff.de acquiren. possessione.

¶ Et quod no. Pau. de cast. in consi. clxxix. in causa quā
magnificus, in primo uolumine. ubi frater minor ponens
officiales in castro, præsumitur posuisse iure familiarita-
tis fratris maioris, ad quem iurisdictio castri spectabat.

¶ Et propterea dicit Soci. consi. cxxx. in primo uolumi.
5 quod sicut uxor uiuēte marito præsumitur collegis-
se fructus rerum mariti, iure familiaritatis. l. ob maritorū,
ubi nota. C. ne uxor pro mari. Ita & in dubio debet præsu-
mi post mortem mariti, nē uideatur sibi mutasse titulum
possessionis. dicto. §. illud. Et ista procedunt etiam si ti-
tulus non esset uerus, sed putatiuus: secundum Soci. consi.
xiiij in quarta colum. in quarto uolu. Et est ratio, quia
titulus licet erroneus declarat intentionem possidentium.
argu. l. fina. ff. de rebus eorum.

¶ ADDITIO. ¶ Adde. l. in testamēto. ff. de fideicom.
liber. & Barto. in. l. fideicommissa. §. quoties. de lega. iij.
Deci. consi. ccccviij. uisus & diligenter. in fi. Io. Nico.

XXIIII. PRAESUMPTIO.

1 Actus sequens præsumitur factus in executio-
nem præcedentis tractatus. Limitatur nu. 5. 9. 11. 13.

14. & 15.

14. & 15.

Procurator constitutus ad aliquid faciendum, si illud faciat, licet non exprimat se procuratorio nomine illud facere, praesumitur tamen.

Intellige vt nu. 5. 9. 11. 13. 14. 15.

2 Emptio praesumitur communi nomine facta, si erat actum inter titium & menium, quod titius emeret fundum nomine communi, licet titius simpliciter emerit.

3 Tutor praesumitur in re spectante ad pupillum facere actum tutorio nomine.

4 Mandati praecedentis occasione praesumitur quis occisus ab interfectore, quando fuerat mandatum interfectori vt talem occideret.

Amplia etiam si ex interuallo occidatur. ibi & nume. 12.

5 Contrahens cum procuratore alicuius, quem ignorabat habere mandatum, & esse procuratorem, potest contra ipsum procuratorem [qui simpliciter contraxit] agere tanquam sibi nomine proprio obligatum.

Fallit si sciret mandatum, vt quia in contractu appositae esset aliqua qualitas vtpote nomen officij vel similis.

6 Hæredem si quis se asserat in instrumento, praesumitur cum eo contractum, tanquam cum hærede.

7 Patremfamil. si quis litigando se asseruerat, censetur tanquam cum patrefa. litigatum, ita vt postea contrarium asserere non possit.

8 Si quis vendat domum titij, intelligitur vendere tanquam procurator.

Procurator si dicat ego vendo domum titij vel nuncio tibi ne ædifices in fundo titij, censetur vendere vel nunciare nomine procuratorio.

9 Procurator habens generale mandatum, praesumitur simpliciter contrahendo, potius proprio qm

3 4 procu

¶ Et per Alexan. consi. xxv. in ultima colum. in secundo uolumi. ubi fideiussor praesumitur fideiussisse in causa de qua tractatum est in actu praecedenti, & praesumitur de ea praecise actum, quando incontinenti contractus est inde sequutus, ut ibi per eum, & in consil. cxcvij. in prima col. in primo uolumine. imò in secundo.

3 ¶ Facit, quia idem etiam uidemus in tutore, qui in re spectati ad pupillum, praesumitur tutorio nomine agere, etiam quod non expresserit. l. post mortem. §. 1. ff. quando ex facto. tuto.

¶ ADDITIO. ¶ Et per Corne. consi. xxvij. In hac cōsultatione. lib. ij. Ioan. Nicolaus.

4 ¶ Amplia istam praesumptionem procedere etiam in delictis, unde si quis mādauerit Scium interfici praesumitur interfector id fecisse occasione praecedētis mandati: ut dicit Innocen. in capi. ad audientiam, de homicid. sequitur Bar. in l. non solum. §. si mandato. ff. de iniurijs.

¶ ADDITIO. ¶ Etiam si post longum interuallum mandatarius scium interfecerit, nisi expresse uel tacite reuocatum fuerit mandatū secundum praedictos. Adde Frā. Curt. in l. pacta nouissima. C. de pactis. col. iij. & Ioan. de Imol. in cle. 1. col. ij. de poenis. cum concor. traditis per do. Hippol. marsi. in repeti. l. unica. C. de rap. uirg. nu. 246. & infra dicam in fine tertiæ limitationis. Ioan. Nicolaus.

5 ¶ Limitatur istud, primò, ut procedat quò ad mandantem & mandatarium, non autem quò ad tertium, quia cum ipse procurator simpliciter contraxerit, poterit tertius contra illum agere, tanquā sibi obligatum noie proprio. argumen. l. sed Iulianus. §. 1. ff. ad macedonia. & ita

tur in l. pomponius. §. rati. ff. de procu.

¶ Et facit textus in l. si pater. §. qui duos. ff. de adoptio. ubi Baldus notat, quod considerata est qualitas deducta in contractu, & quo nomine fiat, ut secundum cum cōtractus teneat per legem in familie. C. famul. erciscun. s. & l. si ab uno. C. de nego. gest. et ibi Bar. ¶ ubi si quis uendat domum Titij, intelligitur uendere tanquam procurator Titij. de quo etiam per Alex. in d. §. nūciatio.

¶ ADDITIO. ¶ Idem notat Barto. in l. si fundum per fideicommissum. ff. de lega. primo. ubi Imol. commen- dat. & Feli. in c. cū M. ferra. col. 1. de cōstitu. ubi allegat concordantes, quod si procurator dicat, ego Titius nuncio tibi ne adifices in fundo Sempronij, uel uendo ti bi talem rem Sempronij, semper censetur nunciare no- mine procuratorio, non autem proprio. ex quo enim ex uerbis apparet super re Sempronij actum geri, & non super re Titij procuratoris, non potest is cum quo actus geritur ignorantiam mandati pretendere seu al- legare. Ioan. Nicol.

¶ Et adde quod notat do. Decius consilio cclxxxiiij. in an tepenul. col. ubi in contractu asserens se ciuē talis loci, ui- detur contrahere tanquam ciuis. Facit quod not. Bal. in l. si. C. si à non compe. iudi.

¶ Limitatur ¶ secundo, quando mandatum præcedens fuisse ualde generale, quia tūc licet talis cōtractus potue- rit cōprehendi in eo mādato, tamen ex quo potest etiam esse, quod de eo non fuit actū, ex quo procurator simplici- ter cōtraxit, præsumitur potius fecisse nomine proprio. l. iij. §. sed qd' de tutore, uer. & siquidē. ff. iudi. sol. quem ita intelli

intelligunt Alexan. & Ias. in dicta l. post dotem, & mihi placet hæc limitatio, per illud quod notabiliter uoluit Bart. in d. l. gerit. in vj. col. ubi quando idem actus potest fieri, & nomine proprio & alieno, semper præsumimus quod fuit nomine proprio, arg. l. & magis. ff. de solu.

¶ ADDITIO. ¶ Et per Corneum consi. cccx. principaliter lib. iij. & Soci. consil. cxij. in causa Vbertini lib. iij. Ioan. Nicol.

¶ Et quia in actu persona extrinsecus non intelligitur l. si ita stipulatus. §. Chrisogonus. ff. de uer. oblig. sequitur Bal. in l. potuit, in x. q. C. de iure delibe.

10 ¶ ADDITIO. ¶ Sublimitat & declara istam limitationem secundum Ludou. Roma. in d. l. post dotem colum vj. ut non procedat si procurator habens generale mandatum contraheret super re domini, uel super re communi, uel sub commemoratione officij, tunc enim uidetur propter istas qualitates, nomine procuratorio domini contraxisse quantumcunq; generaliter fuerit procurator constitutus, & istud comprobatur Roma. ut per eum. ibi uideto. Ioan. Nicol.

11 ¶ Limitatur tertio, quando magnum interuallum interuenisset inter mandatum, & contractum celebratum: secundum Ludo. Roma. in d. §. si is qui putabat. argumē. glo. in §. ope. institu. de obliga. quæ ex delicto. Ad quam glo. respondet & bene domi. Alexand. in dicto. §. nunciatio. Melius facit doctrina Barto. in l. qui mihi donatum. ff. de donatio. ubi dicit, quod si contractus fuit celebratus procuratorio nomine domini, & traditio fuit facta procuratori simpliciter, si incontinenti post contractum,

Etiam, censetur repetita qualitas procuratorio nomine, aliter non. l. multum, in fi. C. si quis alteri uel sibi.

¶ Sed responde, quod doctrina Bartoli non est uera, quia imo siue incontinenti, siue post longum tempus fiat traditio, uenit in consequentiam contractus, & censetur repetita qualitas de qua in contractu. l. quedam mulier. ff. de rei uendica. Et ita tenent Ioan. de imo. Comen. Roma. ibi, & Roma. in d. l. post dotem. & bene.

¶ Non obstat dicta lex multum, quia ibi praecedens contractus non tenebat: merito ergo traditio facta non refertur ad illum contractum, nec ibi distinguitur, an incontinenti an ex interuallo fiat. Est uerum quod Alexan. in dicto consi. xxxv. uidetur sequi istam limitationem: sed potest responderi, quod loquitur in casu fortiori: quia si contractus praesumitur fieri in executionem tractatus ex interuallo praecedentis, multo magis si incontinenti.

¶ ADDITIO. ¶ Et contra istam limitationem Roma. facit de directo quod uoluit Innocen. in dicto. c. ad audientiam. de homi. & sequitur Barto. in dicta l. non solum. §. si mandato. colum. iij. Roma. & Ias. in dicta l. post dotem. Alex. & Ias. in dicto. §. nunciatio. uidelicet quod si ego mandaui tibi quod tu occideres Gaium, & etiam post longum interuallum occideris: certe praesumitur quod occideris occasione praecedentis mandati. & sic uidetur quod limitatio Rom. non uidetur uera: & communis uidetur contra eum ut per doct. in d. l. post dotem. & in dicto §. nunciatio. & in dicto §. si is qui putabat, Ioan. Nicol.

13 ¶ Limitatur quarto, ut supradicta procedant, quando su

do sumus in re, quæ potest ad dominũ & ad procuratorem pertinere: secus si ad procuratorem tantum: quia non attenditur tunc, an sit facta mentio mandati uel non, sed queritur illi cui potest acquiri. l. proinde §. fin. cum l. sequen. ff. de stipu. seruo. & ita loquitur gl. in d. l. post mortem §. primo. De quo per Iaso. in dicta l. post dotem. & in dicto §. nunciatio, post Bart. ibi.

14 ¶ Limitatur quinto, quando si procurator censetur contraxisse tanquam procurator, resultaret aliquod delictum: ueluti si lex prohibeat forensi acquirere aliqua immobilia in territorio. Nam licet forensis mandauerit Titio, non tamen si simpliciter Titius emit, uidetur fecisse nomine forensis. Istud probatur ex notatis per Bald. in l. felicissima. C. de his qui à non domi. & Areti. in dicto §. si is qui putabat. ubi ideo censetur procurator contrahens simpliciter, contrahere nomine domini, quia aliàs delinqueret, & teneretur crimine stellionatus. l. titio, ubi nota. ff. ad municipa. Quæ ratio totum contrarium inducit in isto casu.

13 ¶ Sexto limitatur, quando procurator non acceptauisset mandatum, uel repudiauisset, ut per Bal. in l. qui literas. C. manda. & Alex. in d. §. nunciatio, & si faceret actum qui nõ posset pertinere nisi ad dominum, ex ipso facto uideretur acceptauisse, ex quo tale negociũ ad eum aliàs nõ pertinuisset. Istud probatur in dicta l. qui seruũ. §. idem in eo. ff. de interroga. actio.

PRAESUMPTIO XXV.

1 Præsumitur quod olim fuit, hodie esse.

Res

Res quæ olim fuit præsumitur extare, nisi probetur amissio.

Amissio quomodo probetur: remissive.

1 Quando necessitas naturæ repugnat, quod olim fuit, non præsumitur hodie esse.

Idem si uerisimilitudo naturalis.

2 Idem in qualitate agendi.

4 Idem in loco particulari.

Vigesimo quinto, † Præsumitur generaliter quod olim fuit, idem & hodie esse. unde præsumitur rem quæ olim extitit etiam hodie extare, nisi probetur amissa. l. testamentum. in fine. C. de testa. l. si quis ex argentarijs. §. fina. ff. de edendo. & ibi Barto. & docto. ponunt doctrinam quomodo probetur amissio: de quo etiam per Alex. in l. domos. col. penul. ff. de lega. primo. Felin. in cap. fina. de probatio.

Præsumptio.
xxv.

¶ **ADDITION.** ¶ Quod alleganti rem non extare, incumbat onus probandi amissionem, iude Bald. Angel. & late Alexan. in l. publicati. ubi etiam Corne. C. de testamentis. Feli. in c. sicut. per totum. maxime colum. vj. uersic. quinta declaratio, & uersicu. sequen. de re iudica. Socin. egregie consilio. xxiiij. incipiente omnipotens deus adsit. libro primo. in quibus locis etiam traditur qualiter probetur amissio. Ioan. Nico.

¶ Et dicta præsumptio procedit in omnibus decem prædicamentis discurrendo, ut late per Bald. in l. ex persona. C. de probatio. Pet. de Anchara. in regula semel malus, in sexto. Feli. in c. scribam. infra eod.

¶ **ADDITION.** ¶ Et per Nicolaum præsidem in centu. locorum leg. in loco de tempore ad tēpus. Ioan. Nic.

Fallit

2 ¶ Fallit, ubi necessitas naturæ repugnaret: ueluti in ætate: non enim qui olim fuit infans, præsumitur etiam hodie esse infans. l. cum te, ubi nota. C. de probatio. & supra dixi.

¶ Idē si necessitas hoc nō suaderet, sed uerisimilitudo naturalis: non enim sequitur, iste in pueritia nesciuit literas, ergo etiam adultus nescit. l. Stichus. ff. de lega. iij. not. in cap. si eo tempore. de rescrip. in sexto.

3 ¶ Idem in qualitate agendi: non enim naturaliter potest quis semper & sine intermissione agere. l. seruitutes. in princ. ff. de seruit. l. foramen. ff. de seruitu. urbano. prædiorum. sicut nec pati. unde nō sequitur, olim fuit percussus, ergo etiam hodie percutitur. l. maritus. ff. loca.

4 ¶ Idem in loco particulari: quia non sequitur fui in tali conclauis, uel sedi in tali scamno, ergo etiam hodie sum uel sedeo.

¶ Idem in nauis uel seruo fugitiuo. Ista enim naturaliter sunt uariabilia. l. Caesar. ff. de publica. l. quis sit fugitiuus. ff. de edilit. edict. Et hæc sunt breuiter, quæ sentit Bal. in d. l. ex persona.

PRAESUMPTIO XXVI.

1 Præsumitur de præsentis ad præteritum.

2 De præsentis ad præteritum non præsumitur. Fallit. 4. 5. 7. 8. 9. 10.

3 Usurarius uel hæreticus hodie, non præsumitur olim fuisse usurarius.

4 Pauper hodie præsumitur retro fuisse pauper, & quare.

Possessus

6 Possessus hodie vt seruus, præsumitur r retro possessus vt seruus.

7 Tempus præsens quādo aliquid infert de necessitate in præteritum, tunc de præsentī præsumitur in præteritum.

8 Tempus præsens quando habet se ad præteritum, sicut finis ad initium, tunc de præsentī ad præteritum præsumitur per modum declarationis.

9 Soluisse retro præsumitur, qui tribus vltimis annis se soluisse ostenderit.

11 Equus venditus, si intra triduum mortuus sit, et ei reperiatur cor macilentum, & putredine corrosum, præsumitur tempore venditionis infirmus.

Vigesimo sexto. ¶ † Præsumitur de præsentī ad præteritum, ut quod est in præsentī, credamus etiā fuisse tempore præterito. l. ex persona. C. de probatio. l. 1. §. si magistratus. ff. de magistratibus conuenien. l. si hi qui ad-

Vigesima sexta præsumptio.

¶ Sed ista præsumptio indiget altiori declaratione. & Oldra. de Laude in d. §. si magistratus, dedit unam doctrinam in ista materia, quam ibi sequuntur Rayn. de Forliuio, & Bal. & Anchara. in regula semel malus, de regul. iur. in vj. Aliam doctrinam dedit Bald. in d. l. ex persona. & in d. l. si hi qui, aliam posuit domi. Floria. in l. non est necesse. ff. de probatio.

¶ Sed tu pro ueriori declaratione, fac conclusionem, 2 quod † regula sit, ut de præsentī, non præsumamus in præteritum: unde, si quis est de præsentī Doctor, non præsumitur, quod olim esset. capit. si eo tempore, ubi notatur infra de rescrip. in vj. & in clemen. literas, eo. titu.

3 ¶ Et istud maxime † procedit, quando præsens status
And. Alcia. De Præsump. t est

est difformis à statu, qui necessario aliquo tempore aliter fuit in præteritum. unde, si quis hodie est usurarius uel hæreticus, non præsumitur etiam olim ita fuisse, quia saltem in pueritia aliter fuit. argumen. l. iij. ff. de probatio. Et tenet Iason in d. l. si prius.

¶ ADDITIO. ¶ Ista egregie tradit domi. Stephanus Bertrandi, consil. septimo, ex themate, col. ij. lib. i. in nouissimis. Ioan. Nicol.

4 ¶ Fallit primo, † quando aliter actus qui de præsentis est licitus redderetur illicitus et nullius effectus: secundum Bald. in dicta l. ex persona. unde, si quis est in quasi possessione seruitutis alicuius, præsumitur ille etiam retrò fuisse seruus: quia aliàs possessio domini redderetur illicita, et actus præsentis temporis esset illusorius. Ita procedit lex liberis. §. fina. ff. de libera. causa. l. circa. ff. de probatio.

¶ Sed ego puto, quòd uerior ratio sit, quæ colligitur ex sequenti limitatione, quamuis etiam non uideatur ibi agi de aliqua præsumptione, de præterito, sed potius de præsentis tantum.

5 ¶ Secundo † fallit, quando ultra actum de præsentis, concurreret aliqua præsumptio, quæ inferret retrò, secundum Salice. in dicta l. ex persona. per illum tex. ubi qui est hodie pauper, præsumitur etiam retrò fuisse pauper, ratio est, quia quilibet præsumitur ditari. l. si de functus. C. arbit. de quo tamen dic, ut infra dicam, unde, cum iste non reperiatur diues, uerisimile est, quòd etiam præterito tempore non fuerit, sequitur Alexan. consil. xvj. in j. col. in v.

¶ ADDITIO, ¶ Et do. Stephan. Bertran. d. consil. vij. colum.

colum. ij. lib. j. in nouissi. Ioan. Nicol.

¶ Et propterea, qui hodie possidetur ut seruus, praesumitur etiam retro possessus: ex quo non est uerisimile, si esset liber, quod permisisset se unquam possideri pro seruo: & sicut non praesumitur quis perdidisse diuitias, multo minus debet praesumi perdere libertatem. l. libertas. ff. de regu. iuris. & secundum istam limitationem, intelligitur dicta lex si hi qui.

¶ Aduerte tamen, quia ista intelligentia non conuenit dictis legibus, quicquid dixerit Sali. & Alex. quia non uidetur in eis, quod aliquid ex praesenti praesumatur in praeteritum, sed potius nihil praesumatur, & relinquitur onus probandi, ei qui dicit: secundum regulam legis uerius. ff. de proba. et ita intelligo dictum §. si magistratus. Nam cum lex uelit, quod magistratus dent tutores idoneos facultatibus pupillorum, merito non praesumitur illa qualitas, nisi probetur. l. non solū §. sed ut probari: ubi Barto. & Doc. ff. de ope. no. nunci. glos. in l. si uero §. qui pro rei qualitate. ff. qui satis. cog. Et si dicas, quod non debuisset probari, ex quo quilibet praesumitur idoneus. c. fina. j. eod. respon. deo quod hoc non procedit, quo ad facultates, ut infra uidebimus. & dato, quod hoc esset uerum, tamen ex quo hodie non est idoneus, cessat praedicta praesumptio: & sic, praesumptio resultans ex tempore praesenti, tollit praesumptionem temporis praeteriti, & relinquit rem in terminis iuris communis: ut qui dicit, probet. Non autem facit simpliciter, quod praesumatur de tempore praeterito idem quod in praesenti.

¶ Et eodem modo procedit text. in dicta l. si hi qui adul-

t 2 terij:

terij. ubi status temporis presentis tollit presumptionem temporis preteriti, quæ erat orta ex allegata consanguinitate: unde illa cessante subintrat dispositio iuris communis, per quam accusatio de adulterio concurrebat. Et ita procedit etiam dicta lex ex persona, ubi paupertas de presenti, nihil facit presumi retro: sed cum fundamentum intentionis rei conuentionis esset, quod collega aui tempore depositi officij esset soluendo, debet istud probare. Et iste mihi uidetur uerus intellectus ad illa iura.

7 ¶ Fallit tertio, quando tempus presens aliquid infert de necessitate in preteritum, ueluti si mulier hodie peperit, presumitur intra tempus undecim mensium concubuisse. §. finali. in autenti. de restit. et ea quæ par. Oldra. et Bald. in dicto §. si magistratus. Idem si hodie fructus industriales sint percepti, presumitur quod industria fuerit adhibita temporibus debitis, secundum Florianum in d. l. non est necesse.

8 ¶ Fallit quarto, quando presens tempus habet se ad preteritum, sicut finis ad initium. Nam tunc per modum declarationis de presenti, presumitur in preteritum. l. sed Iulianus. §. proinde. ff. ad Macedoniam. ubi si filius conuertit in rem patris pecuniam sibi mutuam, presumitur à principio hoc animo mutuum contraxisse. Ad idem facit lex litibus. C. de agric. et censu. lib. xi. ubi si colonus respondet mihi de fructibus, presumitur coluisse alias coluisse retro illos fructus nomine meo. Facit etiam lex si filius. C. de petito. heredita.

¶ ADDITIO. ¶ Quod ex actu de presenti declaretur qualis fuerit animus præcedens, ultra hic allegata, adde

adde tex. in §. pauonum. insti. de rerum diuisione. & Ludo. Roma. consil. ccxcj. cum isti fratres. Anchara. consil. cclj. ex his. Deci. in l. quandiu. in ij. lectura. colum. fina. C. qui admitti. & consil. cccxxxvj. in casu proposito. & consil. cccxc. uisis & circumspectis. col. pe. & consil. cccclxxvj. conclusionem. col. ij. in quibus locis allegat concordan. Ioan. Nico.

9 ¶ Fallit † quinto, in casu legis quicumque. C. de apochis publi. lib. x. ubi per solutionem trium ultimorum annorum, praesumit lex semper retro fuisse satisfactum: sed ibi, non est simplex praesumptio de tempore praesenti, sed de praestatione triennali, de qua etiam in l. prima. ubi Doctor. C. de fideicommissis.

¶ ADDITIO. ¶ Vide Lucam de penna conciuem meum in d. l. quicumq; ubi ponit clxxx. praesumptiones, seu casus in quibus lex aliquid praesumit. Ioan. Nicol.

10 ¶ Sexto † declara, ut licet non inducat praesumptionem sufficienter ad transferendum onus probandi, inducit tamen aliqualem suspicionem. l. ciuile. C. de furtis. quae ex qualitate negocij, poterit etiam esse ualde probabilis. d. §. fina. in auten. de restituti. & ea quae par. ubi uidua adulterans, praesumitur etiam retro uiuente marito adulterata. De quo supra dixi.

¶ Et secundum supradicta, puto debere intelligi quod not. Ioan. And. in additio. Specula. in titu. de emptio. & uenditio. §. nunc dicendum restat, uersic. primo, quem refert & sequitur Ange. in l. sciendum. in fine. ff. de uerbo.

11 oblige. ubi dicit, † quod si equus est uenditus, & intra triduum mortuus, & ei reperiatur cor macilentum &

t 3 putre-

putredine corrosum, præsumitur tempore uenditionis infirmus: & sic locus erit adilitio edicto. Nam si de modico tempore, puta trium dierum ante fuit emptus, præsumptio talis erit sufficiens, ut per Iaso. in l. lecta. in xij. col. ff. si cer. peta. cum concordan. Si uero erant iam plures dies, tunc esset simplex præsumptio: & hoc, nisi medici aliter dicerent, quibus standum est tanquam peritis in arte. l. semel. C. de re milita. lib. xij.

¶ ADDITIO. ¶ Et Barto. & Docto. in procmio digestorum. & in l. prima. de uentre inspicien. cum similibus. Ioan. Nico.

XXVII. PRAESUMPTIO.

1 Diues olim, hodie præsumitur diues.

Intellige ut nu. 1.

2 Vbi agitur de probanda cōtinuatione alicuius vntuersi, qui habuit in præteritum, non præsumitur hodie habere.

3 Pauper olim, an præsumatur hodie pauper, & quid in futurum præsumatur de eo qui pauper est.

4 Alleganti diuitias aut paupertatem de præsentī, [si nihil allegatur de præterito] incumbit onus probandi. Infertur ad plura.

5 Paupertas & diuitiæ qualiter probentur remissive.

Vigesima se-
ptima præ-
sumptio. **V**igesimoséptimo. ¶ † Olim diues, præsumitur etiam hodie diues: quia non præsumitur amisisse dominium rerum suarum. l. siue possidetis. C. de probatio. Et ita tenent Hosti. Ioan. And. Butri. & Imo. in c. j. in fi. supra de scruti.

Scruti. Archidiano. & Geminia. in cap. fina. vj. q. v. Alberi. de Rosa. in l. si uero. §. qui pro rei qualitate. ff. qui satisfare cogant. Et sic, licet quilibet à principio nascatur nudus & pauper, si tamen fuit semel diues, praesumitur in futurum diues: secundum Docto. in dictis locis. Quod facit pro opinione quam supra tenui in principio istius regulae.

¶ ADDITIO. ¶ Quod quilibet nascatur nudus & pauper habes moralem & elegantem tex. in capit. sicut hi. xlvij. distinctio. Lucas de penna conciuus noster in l. ij. colum. vj. C. quando & quibus quarta pars debet. Et do. Aretinus consil. lxxvj. uiso puncto. colum. vj. ubi egregie dicit quod cum qualitas diuitiarum sit regulariter repugnans naturae (quia nemo nascitur diues) non potest argui de praesenti ad praeteritum, & non ualeat argui. nunc est diues: ergo & olim erat. nota bene. Ioan. Nicol.

2 ¶ Intellige ¶ istam praesumptionem procedere, ubi simpliciter dubitatur, an quis sit diues: sed si agamus de uniuerso, puta an qui olim habuit tales facultates ualentes usque ad mille aureos, praesumatur easdem hodie habere: tunc dicendum est quod non: quia ubi agitur de probanda continuatione alicuius uniuersi, qui habuit in praeteritum, non praesumitur hodie habere. l. in confirmando. ubi Barto. no. ff. de confirman. tuto. & consuluit Alexan. ita declarans Barto. in consi. cij. in v. col. in ij. uolumi.

¶ Et potest esse ratio, quia cum agatur de uniuersitate, ea ex natura sui recipit diminutionem & augmentum. arg. l. hereditas. ff. de peti. hare. unde, ex quo potuerunt diminui ex natura uniuersitatis, cessat ista praesumptio.

¶ Sed tu aduerte: quia uidetur quòd ista declaratio in effectu tollat regulam: quia cum diuitie consistant ex bonis, & sic ex aliquo uniuersali: sequitur, quòd olim, diues non præsумatur hodie diues: nisi dicas esse differentiam in modo agendi, quia aut aliquis olim diues allegat se habere eadem bona quæ olim: & procedit regula: aut non allegat se habere eadem bona, quia fortè alienauit: sed dicit se habere pretium uel alia loco eorum: & procedit opinio Barto. & Alexan.

3 ¶ Sed † nunquid olim pauper præsумatur hodie pauper? & uidetur quòd nō, quia quilibet præsумitur ditari. l. si defunctus. C. arb. tu. l. cura. §. deficientium. ff. de mune. & hono. Bart. in l. ex diuerso. §. si. post antiquos. ff. so. ma. Sali. in d. l. ex persona. & in d. l. non est necesse. de proba.

¶ Contrarium tenuerunt Rapha. Comē. & Mod. in l. ij. ff. de exceptio. quia ista accidentia extrinseca non præsумuntur. Et idem tenet Salice. in l. quod nomine. ff. de conditio. indebi. ubi respondet ad d. l. si defunctus. & ad d. §. deficientium, quòd illa iura non probant. & bene: & refert etiam domi. Alexand. in dicta l. ex diuerso. §. finali. Et facit, quia diuitie acquiruntur & amittuntur ex impetu fortune. l. si is qui. §. primo. ff. de acquir. rer. domi. l. plane. ff. ut in possessio. lega. & c.

¶ Facit tex. in cap. super eo, supra de renuncia. unde, in istis fortuitis uideretur quòd lex nihil deberet præsumere propter nimiam incertitudinem.

¶ Possunt prædicta concordari, ut dicamus, quòd olim pauper præsумitur etiam hodie pauper. per supradictam principalem regulam: prout firman Archidiacon. in dicto cap.

cap. fina. & Alberi. de Rosa. in d. §. qui pro rei qualitate. Sed in futurum praesumitur debere ditari, quia ubi dubitamus quid futurum sit, debemus semper sperare in melius l. inter stipulantem §. sacram. ff. de uerbo. obligatio. & ita intelligo Barto. in dicto §. fina.

¶ Est uerum, quod ista praesumptio de futuro, non aequi-
pollet probationi, & non liberat ab onere probandi, ubi
casus euenit. d. §. deficientium, prout in simili supra dixi
declarando regulā semel malus. in uers. vij. in quarta limi-
tatione. Et ita procedit alia opinio Raphaelis Comen.

4 ¶ Et supradicta † habent locum, quando agitur de
tempore praeterito ad praesens: sed ubi nihil allegatur de
praeterito, & simpliciter agitur de praesenti, non praesu-
mitur aliquis nec diues nec pauper, sed ei qui dicit, incum-
bit onus probandi: ut est glos. communiter approbata in
d. §. qui pro rei qualitate. unde, qui se excusat tanquā pau-
perem, debet probare. d. §. deficientium. §. item propter,
insti. de excusa. tuto. & qui alium reiicit tanquam paupe-
rem, eodē modo probat. l. si creditores. §. si. ff. de priuileg.
credito. Idem in patrono sub praetextu paupertatis alimen-
ta petente à liberto suo. l. fina. ff. de libe. agnoscen.

¶ Et econuerso, qui tenetur eligere diuitem, debet illam
qualitatem probare. l. i. §. si magistratus. ff. de magistrati.
conuenien. d. l. non est necesse. & ibi Rapha. Fulgo. Idem
in eo qui dicit collegam fuisse tempore finiti officij diui-
tem. d. l. ex persona. C. de probatio. cum simili.

5 ¶ Quo modo autem probentur diuitiae uel paupertas,
dic ut nota. in d. §. qui pro rei qualitate, per Alexand. &
Iaso. & in l. si constante. in prin. ff. solu. matri.

¶ ADDITIO. ¶ Quod alleganti paupertatem uel diuitias ad fundamētum intentionis incumbat onus probandi, & qualiter probentur diuitiae uel paupertas. uide Alexan. consil. xxxvij. consultus. lib. vij. & consil. xc. repetitus. cod. lib. Calcane. consil. viij. in causa pendente. col. vij. & seq. Roma. consil. ccxlv. ad primum, in ulti. dubio. Soci. consil. xxx. in causa domine Agnetis. per totum consil. lib. iij. & consil. xxiiij. omnipotens Deus. col. ante penul. lib. primo, Bologni. in consil. lix. uisus igitur. colum. penul. Purpuratum & alios Moder. in l. i. fol. vj. nu. 92. & 93. ff. si certum petat. Ange. in §. hinc nobis, de heredi. & Falci. collatione prima, Petrum de Moncada in additio. ad tracta. de testib. do. Crotum folio 3. sub nume. 24. Ioan. Nicol.

XXVIII. PRAESUMPTIO.

- 1 Corrigere se incontinenti nemo praesumitur.
- 2 Actus à partibus factus, in contrarium quam conuentum esset, praesumitur potius errore factus, quam quod voluerint se partes corrigere.
- 3 Statutum Mediolanens. quod maritus non exstentibus liberis communibus, praemortua vxore, lucretur dotem, saluo iure liberorum prioris matrimonij, non intelligitur, ut liberi prioris tori succedant in tota dote: sed secundum l. hac edictali. de secun. nuptijs.
- 4 Dictio saluo, stat modificatiue, non correctiue.
- 5 Alienanti rem meam si consensero, saluo iure meo, hac protestatio intelligitur, respectu pretij, non ipsius rei.

Statuta

6 Statuta ita interpretanda sunt, ne videantur incontinenti se corrigere. quod procedit etiam si caueatur, quod verba statuti intelligantur ad literam prout iacent: item procedit etiam si aliqua verba impropriarentur.

7 Statutum loquens in principio alternatiue, si deinde loquatur copulatiue, ne videatur se incontinenti corrigere, copulatiua resoluitur in disiunctiuam.

8 Extensio non est licita in correctorijs ex identitate rationis.

Iura intelligi debent vt concordent non vt se corrigant.

9 Poenas varias alicui delicto si iura imponant, non censentur se inuicem corrigere, sed dare optionem iudici.

10 Testes in quantum fieri potest debent ad concordiam reduci.

11 Testator si dixerit lego Titio talem fundum, & in eo illum instituo, non videtur se testator corrigisse: sed erit electio legatarij, an velit titulo legati habere, an vero titulo institutionis.

Quis effectus resultet quod potius institutionis quam legati titulo accipiat.

Vigesimo octauo. ¶ Nemo + praesumitur incontinenti se ipsum corrigere. l. non ad ea legata diuina. ubi glos. & Doctores. ff. de conditionibus & demonstrationibus & causis & modis eorum &c. Bartolus in l. prima. §. & parui refert utrum ius faciendi habuit. colum. secunda. ff. quod ui aut clam. Butrius & Imola, in capitu. ex parte tua & infra. secundo. supra de officio & potesta. iudi. delega. Alexan. consil. xxviij. col. finali. in quarto uolumine. Roma. consil. xciiij. uisis his quae narrantur

Vigesima octaua praesumptio.

rantur, in ij.col.Alexan.in l.si mihi.§.fina.ff.de leg. i,

2 ¶ Pro hoc facit,† quia si partes conueniunt facere unum, & contrarium fecerint, presumuntur potius fecisse per errorē, quàm quòd uoluerint se corrigere. l. quoties. §. tantundem. ff. de heredi. instituen.

¶ ADDITIO. ¶ Et do. Alexan. egregie consi. clvj. uiso instrumento. col. ij. lib. vj. Ioan. Nicol.

¶ Et firmat Soci. consi. xxvij. in quarta col. in iij. uolu. ubi subdit, quòd quādo primum instrumentū est planum, declaratur secundum eo modo ne corrigat præcedēs, per supradictam rationem: & quod notant Ange. & Imo. in l. si quis cum aliter. ff. de uerbo. obli. facit etiam quod no. Comen. consi. xxxiiij. pater uxori.

3 ¶ Vnde,† per istam rationem aliās consului cum do. Decio, quòd statutum Mediolani quo dicitur, quòd maritus non existentibus liberis cōmunibus, præmortua uxore lucretur dotem, saluo iure liberorum prioris matrimonij, non intelligitur generaliter, ut filij prioris matrimonij succedant in tota dote, secundum senatusconsult. Orficia. de quo in l. i. C. ad Orfici. sed refertur solum ad legem hac edictali. C. de secun. nup. quia aliās statutum incontinenti se corrigeret per supradicta: &† quia illa dictio saluo, stat modificatiuè nō correctiuè, ut est glos. in l. item labeo. ff. fa. ercis. cum concordan. & in terminis consuluit Bal. cōsil. cclxxiiij. supposito statuto, in secundo, ut latius habetur per Decium consi. cclxxxiiij. in nouissimis.

¶ Adde, quod notabiliter uoluerunt Iaco. Put. & Iason, 5 in l. si fundum per fideicommissum. ff. de legat. i.† ubi si consentiam tertio alienanti rem meam, cum protestatione,

tionē, salvo iure meo: ista protestatio intelligitur, nisi respectu pretij, non autem ipsius rei. argumen. l. mater. C. de rei uendic. quia aliter ista reseruatō corrigeret in totum consensum prius praeſtitum: Et est de mente Dini, Oldra. Et Rapha. Comen. ibi.

¶ Ad idem facit quod notat domi. Alexan. consi. cxxxv. in ult. col. uersus. praeſerea ista, in primo uolu. ubi concludit, † quod in statutis per talem reseruationem semper debet fieri interpretatio, ne praecedentia corrigantur. Et istud procedit, etiam ubi caueretur, quod uerba in statutis intelligerentur ad literam prout iacet: secundum Anchara. consil. cccxxiij. uiso puncto, in ij. col. Item procedit, etiam si aliqua uerba impropriarentur, secundum Ludo. 7 Roma. consilio ciiij. incipien. pater reuerende: ubi, † si statutum loquatur in principio de cessantibus siue fugitiuis, Et sic alternatiue: deinde loquatur copulatiue, illa copula resoluetur in disiunctiuam, ne censeantur statuentes incontinenti se correxisse: argu. notatorum per Cyn. Et Bal. in l. fina. C. per quas perso. nob. acquiri.

¶ Et ad supradictam praesumptionem facit generaliter, quia quaelibet correctio est euitanda. l. sancimus. C. de testamen. unde, † in correctorijs non est licita extensio ex identitate rationis. l. praecipimus. ubi Barto. C. de appellatione. autem. quas actiones. C. de sacrosan. eccle. Et iura debent intelligi ut concordent, non ut se corrigant. cap. cum expediret, de electio. in vj. l. fina. C. de eden. Et facit glos. 9 notabilis in capi. fraternitatis. xxxiiij. distinctio. † ubi si iura imponunt uarias poenas alicui delicto, non censentur se inuicem corrigere, sed potius dare electionem iudici,

dici, de quo per Felinum in capitu. inter ceteras, supra de rescriptis.

10 ¶ Et idem procedit † etiam in testibus, qui debent, quantum possibile est, reduci ad concordiam. capitu. cum tu, ubi nota. supra de testi. Dyn. & Bald. in l. ij. ff. de conditio. institutio. cum concordan.

¶ ADDITIO. ¶ Et amplissime domi. Alexan. post Imolam in l. inter stipulantem. §. si stichum. de uerborum obliga. & Fely. in c. cum tu. de testibus. & Ioan. Crotus, in tracta. de testibus. nu. 327. cum sex uel septem columnis sequētib. in quibus locis abunde traditur quomodo & qua uia testes contrarij ad concordiam reducantur, & an reducātur ad euitandam poenam periurij uel falsi solum, an uero etiam ad probandum. Ioan. Nicol.

¶ Et generaliter, idem est in quacunq; materia: secundum Alexan. consil. cxlj. uiso testamento. colum. tertia. in secundo uolumi.

11 ¶ Et hæc † inferuntur ad quæstionem, quando testator dixit, lego Titio talem fundum, & in eo illum instituo. Nam quamuis institutio differat à legato, non tamen uidetur testator seipsum correxisse, sed potius erit electio legatarij, an uelit habere titulo legati, an titulo institutionis in re certa. d. l. non ad ea, & effectus est magnus, quia isto secundo casu, non tenebitur accipere rem de manu hæredis: iuxta legem nō dubium, cū ibi nota. C. de lega. sed poterit accipere propria autoritate: secundum Barto. & Docto. in l. ex facto. ff. de hæredi. insti. l. as. post alios in l. quoties. C. eo. titu. Et in dubio præsumetur accepisse isto titulo tanquam pleniore. argumen. l. si ita scriptum. ij. & quod

quod ibi not. Bald. ff. de heredi. insti. quod nota. Et facit
 tex. in l. si quis seruo. ff. de manumis. testa. & in l. recusa-
 re. §. titius. ff. ad trebellia. Barto. in l. si titio. prima. ff. de
 usufruc. lega. & in l. Centurio. in quarta questio. princi-
 pali. ff. de vulga. & pupilla.

XXIX. P R A E S V M P T I O.

1 Teste post perhibitum testimonium corrigente
 dictum suum, contra eum praesumitur, nisi se incon-
 tinenti corrigat.

Limita nume. 9.

2 Testis quando dicatur incontinenti dictum suum
 corrigere.

3 Testis potest dictum suum corrigere, si alleget aliam
 quam causam erroris seu correctionis.

Intellige si causa sit iusta, probabilis vel verissimis
 lis.

Oblivio verisimilis est iusta causa quod testis pos-
 test dictum corrigere, secus si non sit verisimilis

4 Testis potest declarare verba, & sub praetextu
 declarationis mutare dicta modo talis declaratio
 consonet.

5 Testis si sit contrarius an standum sit primo, vel
 secundo dicto, late.

Quid autem si in diuersis iudicijs reperiatur depo-
 suisse contraria. 6.

7 Teste ex interuallo deponente contraria, licet se-
 cundum communem stetur primo dicto, tamen illud
 primum dictum debilitatur, ita ut non sit desin-
 rendum iuramentum suppletorium.

8 Testes duo si deponant postea contrarium eius
 quod prius deposuerant, an sententia sit ferenda

secunda

secundum primam depositionem.

9 Teste corrigente dictum suum metu tormentorum ante publicationem, statur correctioni, & sic secundo dicto, quod qualiter intelligatur, latissime disquiritur, vsq; ad finem.

10 Teste variante validior est secunda confessio facta in tormentis, quam prima sine tormentis, licet secus sit, quando de se quis torquetur.

Confessio facta in tormentis qñ quis de alio interrogatur, est validior, quam prima sine tormentis, secus quando quis de se interrogatur.

11 Libera persona non debet de re alterius attestari cum tormentis, nisi sit vilis & infamis.

12 Testis qui non debet admitti sine tortura si admittatur, eius dicto non creditur.

13 Testis si reuocatur dictum suum, diminuitur de fide sua, & nocet parti licet non citata.

Vigesimano-
na præsump.

Vigesimonono. ¶ † Præsumitur contra testem, qui, postquam testimonium perhibuit, mutat seu corrigit dictum suum, nisi incontinenti hoc faciat. capit. præterea, supra de testi. cogen. redditur enim suspectus tanquam subornatus à parte, ut ibi habetur, & in §. quia uero multi, ubi glos. in uerbo non etiam, in autentica de testibus.

2 ¶ Et dicitur † incontinenti antequam compleat dictum suum, uel sit dimissus à Iudice seu examinatore: secundum Baldum in l. lecta. & ibi las. in penulti. charta. ff. si certum petat. Idem etiam si corrigit antequam publicatæ sint attestations: quia adhuc dicitur incontinenti, dummodo probetur eum non fuisse colloquutum cum partibus: & sic, tollatur ista præsumptio subornationis, & si

Et si esset testis notae fidei et magnae auctoritatis, propè esset, ut staretur iuramento suo: secundum Bal. in dicto c. praeterea. argu. c. ultra tertiam, supra de testi. Facit lex non omnes. §. si. ff. de re milita.

3 ¶ Intelliget tamen istud procedere, quando testis allegaret aliquam causam coloratam erroris seu correctionis: secundum Imol. et Feli. in dicto cap. praeterea, et Bart. in l. eos. ff. de fal.

¶ ADDITIO. ¶ Vide D. Crotum in tracta. de testibus. fol. xxj. nu. 341. et nu. 343. Ioan. Nicol.

¶ Et esset iusta causa, si allegarent obliuionem in tempore: quia illa est magis uerisimilis. Si uero obliuio non esset uerisimilis, tunc secus: ut dicit Bal. in l. presbyteri. C. de episco. et cleri. ubi subdit, quod si quis dicat se non recordari de eo, quod est ualde uerisimile quod recordetur debet puniri, et solent latruncultores illud dictum praeficere, ut subijciant talem torture.

4 ¶ Et putarem supradicta procedere, etiam si testis ipse mutet aliqua sub prae-textu declarationis uerborum, quando talis declaratio non bene consonaret: quia nec tunc, debet hoc permitti: sicut in simili dicimus de iudice l. ab exequutore. in prin. ubi notatur. ff. de appella. et ita intelligo nota. in c. cum clamor. supra de testi. Facit quod not. Cardi. in c. cum ad sedem. de restitu. ff. foliato. Abb. in c. cum dilecti. de donatio. And. sicu. consi. tertio. in penul. char. in secundo.

5 ¶ Sed dubitatur, si testis sit contrarius, nunquid standum sit primo uel secundo dicto, et si sit contrarius in eadem depositione, clarum est, quod non statur ali
And. Alci. De Praesump. u quo di

cui dicto: imò reijcitur in totum tanquam falsus. capitu.
licet caussam. supra de probatio. l. eos ff. de fal. l. qui falsa:
ubi Salice. Fulgo. & Floria. ff. de testi. & est cōmunis opi
nio cum aliquibus declarationibus positis per Felin. in
capi. cū in tua, in prima conclusio. supra de testi.

¶ Si uerò est contrarius in alia depositione eiusdem caus
se, tunc Barto. in dicta. l. eos, uidetur præsупponere quòd
sit idem: & etiam Fulgo. in dicta. l. qui falsa, dum dicit,
quòd prima depositio quæ fuit perfecta in se, annullatur
ex postfacto per reuocationem factam in alio examine:
quia ex quo in hoc secundo apparet quòd est testis falsus
& periurus: lex præsūmit idem de prima examinatione.
arg. l. si hi qui. C. de adulte. Et idem uidentur tenuisse Bu
tri. & Imo. in. d. c. cū in tua.

¶ ADDITIO. ¶ Et huius sententiæ quod nec pri
mum nec secundum dictum ualeat, fuit. D. Crotus. in tra
cta. de testibus. nu. 344. ubi dicit opinionem contrariam
non esse tenendam. Ioan. Nicolaus.

¶ Sed Abbas in dicto capi. cū in tua. tenet contrarium
quòd imò stetur primo dicto. argumen. dicti capitu. præ
terea: ubi Innocen. Ioan. Andre. imo, & Moder. idem te
nent, & est de mente Baldi in. l. iij. C. ad legem Iuliam de
adulte. & suadetur optima ratione: quia talis testis præ
sumitur subornatus à parte: ut est glo. in dicto capi. præ
terea, ergo sequitur quòd primum dictum præsumatur
uerius, aliàs esset in potestate testis annullare dictū suum,
& tollere ius quæsitum parti. Nec ratio Fulgo. per di
ctam legem si hi qui adulterij, quicquam ualeat, quia ille
tex. non procedit simpliciter, quòd ex presenti præsuma
tur

tur retro: sed alia ratione de qua latius supra uidimus. Eandem opinionem etiam tenet Areti. in dicto capi. cum in tua: quando pars pro qua testis semel praesens deposuit, opposuisset ne repeteretur: secus si nihil opposuisset. allegat Bal. in autent. qui semel. C. de probatio.

¶ Sed mihi placet generaliter opinio Abba. quod stetur primo dicto: et ad quasdam rationes Areti. ibi respondendum est, quod procederent, ubi lex non praesumeret subornationem, ex quo ista subornatio non debet prodesse subornatori, quia delictum suum nemini debet esse utile. l. itaq; fullo. ff. de furt. l. seruius. ff. quod ui aut clam.

¶ Et ex hoc a fortiori inferitur, quod si ista reuocatio sit facta in alio iudicio siue civili siue criminali, quod stabitur primo dicto. capi. sicut, supra de testi. ubi Areti. et alij attingunt: et est communis opinio ut per Felin. in d. c. cum in tua. per Pindarum in tractatu de testibus uariatibus, in secundo lib. Decium consi. clxxxv. et o. si. clxxxix.

¶ ADDITIO. ¶ Hoc sequitur do. ioan. crotus in d. tractatu de testibus nu. 344. uersicu. secundus casus et c. dummodo haec reuocatio seu contrarietas fiat in alia causa, et alia instantia, et diuersae sint personae ligantes: secus quando est eadem causa et eadem sunt personae litigantes, licet diuersae sint instantiae, quia tunc neutrum dictum ualeat. Ioan. Nicolaus.

7 ¶ Debilitatur tamen istud primum dictum: quia talis testis non dicitur maior omni exceptione.

¶ Et propterea dicit do. Card. in c. ueniens. ij. in fine, supra de testi. quod ad dictum talis testis non posset deferri iuramentum in supplementum probationis. sequitur Feli. post alios in d. c.

præterea, & in dicto capi. cum tua, & Alexā. consi. xix. in penul. col. in quarto.

§ Sed quid si essent duo testes? nunquid probaretur sufficienter ad ferendam sententiam ex priori dictæ, licet prius reuocassent? Et uideretur quod non; quia ex numero oritur maior suspitio falsitatis contra primum dictū. argumen. notatorum per Bar. in lege prima. §. idem cornelio. ff. de questio. per Baldum consi. cccxxvij. in. v. & in capi. ad nostram, supra de probatio. Et hoc uidetur uoluisse do. Alexan. consi. cxij. in penul. col. in quarto, & de mente Areti. in dicto capi. cum in tua.

¶ Videretur contrarium esse uerius, quia in causis ciuilibus, duo testes sufficiunt, licet non sint omni exceptione maiores, ut per Ioan. And. in capi. quod pro causa. supra de procurato. Pau. de castro in lege fina. C. de probatio. Andre. sicul. & alios in capi. at si cleri. in glo. iij. supra de iudic. Et istud uidetur de mente Docto. qui loquuntur tantummodo de uno corrigente, non de duobus: & est ratio, quia probatio quæ fit per unum testem & iuramentum, est probatio priuilegiata: merito de facili cessat: secus quādo sunt duo, quia talis probatio fundatur ex iure communi. argumen. l. eius militis. §. militia missus. ff. de testamen. milita.

¶ Nec obstat quod ex numero reuocantium prius dicta oritur maior suspitio, quia ex eodem numero etiam efficacior est prima probatio, ubi lex uoluit stari propter presumptionem subornationis, dicto capi. sicut, & dicto capi. præterea, & capi. per tuas, supra de probatio.

¶ Faterer tamen quando Iudex haberet ualde suspectum
primum

primum dictum, quod non deberet iudicare, nisi prestitio iuramento in supplementum probationis parti: ex quo plus quàm semiplenè probauit. capi. fina. de iureiuran. & no. in dicta. l. admonendi, de iureiuran.

¶ Declarantur† supradicta, dum dixi quod testis non potest corrigere dictum suum, nisi incontinenti: aliàs staretur primo dicto, ut non procedant quando testis metu tormentorum corrigeret dictum suum ante publicationem: nam tunc staretur tali correctioni: secundùm Bart. & Ange. in. l. si postulauerit. §. sed & si negauerimus. ff. ad legem iuliam de adulte. ubi subdunt, quod boni assessores faciunt, quod non reperiatur nisi verum dictum, uidelicet post tormenta.

¶ Facit pro ista opinione, quod dicit idem Bar. in. l. prima. §. questioni. ff. de questioni. ubi dicit in teste uariante, quod quādo quis de alio interrogatur, ualidior est secunda confessio facta in tormētis, quàm prima sine tormentis. §. primo, in autenti. de testi. nota. in lege cum probatio. ff. de probatio. licet secus sit, quando de se tantum torquetur & de se & de alio. d. l. prima. §. diuus, & §. questioni, & §. si quis ultro. Et sequitur Areti. consil. lxj. Soci. consilio. cclij. in. ij. colum. Decius consil. clxxv. in. x. colum. uersicu. non obstat, Pindarus in dicto tractatu in prima parte, capitu. iij. Dicunt tamen Moder. in dicto. §. questioni, quod non uident aliquam rationem differentie istius doctrinae.

¶ Adde, quod etiam illud dictum Barto. quod cauti assessores faciunt, quod reperiatur in actis nisi secundùm dictum, non uidetur uerum: quia ex quo ista uariatio dimi-

nuit de f. de testis, interest partis, ut de ea constet in actis, iuxta no. per Bald. in l. iij. C. de testi. & traditur in capit. quoniam contra, supra de probatio.

¶ Sed tu aduerte, quòd doctrina Bart. est uera, si bene intelligatur: & propterea sciendum est, quòd nūquam persona libera debet attestari de re alterius in tormentis. l. ex libero. ff. de questio. nisi sit testis ualde uilis & infamis. §. primo, in autenti. de testi. uel scruiis conditionis. l. seruis. ff. de testi. Idem in excommunicato, secundum Bal. in capitu. ij. de testi. cogen. & in capitu. primo, de summa trinita. & fide catholica. Tales ergo non admittuntur ad testimonium, nisi cum tortura: quia tunc eorum dictum
 12 suppletur per questionem. Et propterea, si accidat quòd hi sint admissi sine tortura, non creditur eorum dicto, sed statur dicto in tormentis, imò solum illud dictum in actis debet poni: & ita intelligitur Barto. in d. §. questioni, & in dicto. §. sed & si negauerit, ubi tex. præcise loquetur in seruis. & etiā dictus. §. primus, in autenti. de testi. qui loquitur in uilissimis & in ignotis personis. Que iura allegat Barto. & secundum ea debet intelligi iuxta no. per eum in l. non solum. §. liberationis uerba. ff. de libera. lega. Dum ergo Bar. dicit, quòd quando quis de altero tantum interrogatur in tormentis, non potest intelligi in homine libero, quia talis non torquetur in testimonium. d. l. ex libero, & per Alexan. consi. xj. in primo uolumine: torquetur enim tantummodo ex delicto suo, licet in consequentiā attestetur aliquādo de alieno: iuxta no. in l. si. C. de accusatio. & doct. Bar. in l. repeti. ff. de questio.
 13 ¶ Et propterea, quādo aliquis testis reuocat dictum suum

suū, diminuitur de fide sua, & nocet parti licet nō citatz: quia ista reuocatio fit quō ad ipsum p̄cipaliter, nō autē quō ad formam testimonij, quō ad partem iuxta no. in cap. per tuas, supra de probatio. Et sic, apparet manifesta ratio doct̄ine Barto.

¶ Alij tamen uidentur intellexisse istud generaliter, quōd imō stetur secundo dicto in tormentis: ex quo, metu tormentorum p̄sumitur dixisse ueritatem: secundū Abba. in d. c. per tuas, & Bartho. ueronen. consi. lxxi. in ulti. col. Sed istud mihi non placet: quia dictus §. sed & si negauerim, procedit tantūmodo in his, qui non admittuntur in testimonium, nisi cum tortura, ut supra ostendi: & ratio Abba. in homine libero, concludit oppositū: quia lex p̄sumit hominē liberū dicere ueritatem ex se, & si adhibeantur tormenta, eorum metu uariare: ut per Bar. in d. §. questionum, & in l. i. in ij. col. C. de confessis: sed in seruis & infamibus, secus: quia p̄sumuntur mendaces, & non dicere ueritatem, nisi metu poenae.

¶ Et ex his infertur, quōd si detur casus, in quo liber homo non admittitur nisi cum tormentis, tunc idem esset quod in ceteris seruis & infamibus: puta quādo testis in ipsamet prima depositiōe est uarius, uel agitur de aliquo suo delicto: nam tunc, staretur illi dicto in quo perscuerauit in torment. l. unius. §. testes. ff. de questio. Et ita intelligitur quod notat Bar. in d. l. eos, Bal. in l. fi. C. de questio. Ange. in l. de tormentis, eodem titu. Ludo. Roma. singulari. dccxcix. in ultima charta, Pindarus in dicto tractatu suo, in prima parte. c. iij. & ita saluatur Abb. in d. c. per tuas, & declarat Aret. ibi: & uidetur etiā ita intellexisse do. Feli.

¶ ADDITIO. ¶ Quod alleganti paupertatem uel diuitias ad fundamētum intentionis incumbat onus probandi, & qualiter probentur diuitie uel paupertas. uide Alexan. consil. xxxvij. consultus. lib. vij. & consil. xcj. repetitus. eod. lib. Calcane. consil. viij. in causa pendente. col. vij. & seq. Roma. consil. ccxlv. ad primum, in ulti. dubio. Soci. consil. xxx. in causa domine Agnetis. per totum consil. lib. iij. & consil. xxiiij. omnipotens Deus. col. ante penul. lib. primo, Bologni. in consil. lix. uis igitur. colum. penul. Purpuratum & alios Moder. in l. j. fol. vj. nu. 92. & 93. ff. si certum petat. Ange. in §. hinc nobis, de heredi. & Falci. collatione prima, Petrum de Moncada in additio. ad tracta. de testib. do. Crotum folio 3. sub nume. 24. Ioan. Nicol.

XXVIII. PRAESUMPTIO.

- 1 Corrigere se incontinenti nemo praesumitur.
- 2 Actus a partibus factus, in contrarium quam conuentum esset, praesumitur potius errore factus, quam quod uoluerint se partes corrigere.
- 3 Statutum Mediolanens. quod maritus non exstentibus liberis communibus, praemortua uxore, lucretur dotem, saluo iure liberorum prioris matrimonij, non intelligitur, ut liberi prioris tori succedant in tota dote: sed secundum l. hac edictali. de secun. nuptijs.
- 4 Dictio saluo, stat modificatiue, non correctiue.
- 5 Alienanti rem meam si consensero, saluo iure meo, hac protestatio intelligitur, respectu pretij, non ipsius rei.

Statuta

6 Statuta ita interpretanda sunt, ne videantur incontinenti se corrigere. quod procedit etiam si caueatur, quod verba statuti intelligantur ad literam prout iacent: item procedit etiam si aliqua verba impropriarentur.

7 Statutum loquens in principio alternatiue, si deinde loquatur copulatiue, ne videatur se incontinenti corrigere, copulatiua resoluitur in disiunctiuam.

8 Extensio non est licita in correctorijs ex identitate rationis.

Iura intelligi debent vt concordent non vt se corrigant.

9 Poenas varias alicui delicto si iura imponant, non censentur se inuicem corrigere, sed dare optionem iudici.

10 Testes in quantum fieri potest debent ad concordiam reduci.

11 Testator si dixerit lego Titio talem fundum, & in eo illum instituo, non videtur se testator corrigisse: sed erit electio legatarij, an velt titulo legati habere, an vero titulo institutionis.

Quis effectus resultet quod potius institutionis quā legati titulo accipiat.

Vigesimo octauo. ¶ Nemo † praesumitur incontinenti seipsum corrigere. l. non ad ea legata duntaxat. ubi glos. & Doctores. ff. de conditionibus & demonstrationibus & causis & modis eorum &c. Bartolus in l. prima. §. & parui refert utrum ius faciendi habuit. colum. secunda. ff. quod ui aut clam. Butrius & Imola, in capitu. ex parte tua & infra. secundo. supra de officio & potesta. iudi. de lega. Alexan. consil. xxviiij. col. finali. in quarto uolumine. Roma. consil. xciiij. uisus his quae narrantur

Vigesima
octaua prae-
sumptio.

rantur, in ij.col.Alexan.in l.si mihi.§.fina.ff.de leg.i,

2 ¶ Pro hoc facit,† quia si partes conueniunt facere unum, & contrarium fecerint, præsumuntur potius fecisse per errorē, quàm quòd uoluerint se corrigere.l.quotics.§.tantundem.ff.de heredi.instituen.

¶ ADDITIO. ¶ Et do.Alexan.egregie consi.clvj. uiso instrumento.col.ij.lib.vj. Ioan.Nicol.

¶ Et firmat Soci.cons. xxvij.in quarta col.in iij.uolu. ubi subdit, quòd quādo primum instrumentū est planum, declaratur secundum eo modo ne corrigat præcedēs, per supradictam rationem: & quod notant Ange. & Imo. in l.si quis cum aliter.ff.de uerbo.obli.facit etiam quod no. Comen.cons. xxxiiij.pater uxori.

3 ¶ Vnde,† per istam rationem aliās consului cum do. Decio, quòd statutum Mediolani quo dicitur, quòd maritus non existentibus liberis cōmunibus, præmortua uxore lucretur dotem, saluo iure liberorum prioris matrimonij, non intelligitur generaliter, ut filij prioris matrimonij succedant in tota dote, secundum senatusconsul. Orficia. de quo in l.1.C.ad Orfici. sed refertur solum ad legem hac edictali.C. de secun.nup. quia aliās statutum incontinenti se corrigeret per supradicta: & † quia illa dictio saluo, stat modificatiuè nō correctiuè, ut est glos. in l.item labeo. ff. fa.ercis. cum concordan. & in terminis consuluit Bal. cōsil. cclxxiiij. supposito statuto, in secundo, ut latius habetur per Decium consi. cclxxxiiij. in nouissimis.

¶ Adde, quod notabiliter uoluerunt Iaco. Put. & Iason, 5 in l.si fundum per fideicommissum. ff. de legat. 1. † ubi si consentiam tertio alienanti rem meam, cum protestatione,

tionē, salvo iure meo: ista protestatio intelligitur, nisi respectu pretij, non autem ipsius rei. argumen. l. mater. C. de rei uendic. quia aliter ista reseruatō corrigeret in totum consensum prius praeſtitum: Et est de mente Dini, Oldra. Et Rapha. Comen. ibi.

¶ Ad idem facit quod notat domi. Alexan. consi. cxxxv. in ult. col. uersicū. praeſerea ista, in primo uolu. ubi concludit, † quod in statutis per talem reseruationem semper debet fieri interpretatio, ne praecedentia corrigantur. Et istud procedit, etiam ubi caucretur, quod uerba in statutis intelligerentur ad literam prout iacet: secundum Anchara. consil. cccxxiiij. uiso puncto, in ij. col. Item procedit, etiam si aliqua uerba impropriarentur, secundum Ludo. 7 Roma. consilio ciuij. incipien. pater reuerende: ubi, † si statutum loquatur in principio de cessantibus siue fugitiuis, Et sic alternatiue: deinde loquatur copulatiue, illa copula resoluitur in disiunctiuam, ne censeantur statuentes incontinenti se correxisse: argu. notatorum per Cyn. Et Bal. in l. fina. C. per quas perso. nob. acquiri.

¶ Et ad supradictam praesumptionem facit generaliter, quia quaelibet correctio est euitanda. l. sancimus. C. de testamen. unde, † in correctorijs non est licita extensio ex identitate rationis. l. precipimus. ubi Barto. C. de appellatio. auten. quas actiones. C. de sacrosan. eccle. Et iura debent intelligi ut concordent, non ut se corrigant. cap. cum expediret, de electio. in vj. l. fina. C. de eden. Et facit glos. 9 notabilis in capi. fraternitatis. xxxiiij. distinctio. † ubi si iura imponunt uarias poenas alicui delicto, non censentur se inuicem corrigere, sed potius dare electionem iudici,

dici, de quo per Felinum in capitu. inter cæteras, supra de rescriptis.

10 ¶ Et idem procedit † etiam in testibus, qui debent, quantum possibile est, reduci ad concordiam. capitu. cum tu, ubi nota. supra de testi. Dyn. & Bald. in l. ij. ff. de conditio. institutio. cum concordan.

¶ ADDITIO. ¶ Et amplissime domi. Alexan. post Imolam in l. inter stipulantem. §. si stichum. de uerborum obliga. & Fely. in c. cum tu. de testibus. & Ioan. Crotus, in tracta. de testibus. nu. 317. cum sex uel septem columnis sequentibus. in quibus locis abunde traditur quomodo & qua uia testes contrarij ad concordiam reducantur, & an reducantur ad euitandam pœnam periurij uel falsi solum, an uero etiam ad probandum. Ioan. Nicol.

¶ Et generaliter, idem est in quacunque materia: secundum Alexan. consil. cxlj. uiso testamento. colum. tertia. in secundo uolumi.

11 ¶ Et hæc † inferuntur ad questionem, quando testator dixit, lego Titio talem fundum, & in eo illum instituo. Nam quamuis institutio differat à legato, non tamen uidetur testator seipsum correxisse, sed potius erit electio legatarij, an uelit habere titulo legati, an titulo institutionis in re certa. d. l. non ad ea, & effectus est magnus, quia isto secundo casu, non tenebitur accipere rem de manu hæredis: iuxta legem nõ dubium, cū ibi nota. C. de lega. sed poterit accipere propria autoritate: secundum Barto. & Docto. in l. ex facto. ff. de hæredi. insti. las. post alios in l. quoties. C. eo. titu. Et in dubio præsumetur accepisse isto titulo tanquam pleniore. argumen. l. si ita scriptum. ij. & quod

quod ibi not. Bald. ff. de heredi. in sti. quod nota. Et facit
 tex. in l. si quis seruo. ff. de manum. testa. & in l. recusa-
 re. §. titius. ff. ad trebellia. Barto. in l. si titio. prima. ff. de
 usufruc. lega. & in l. Centurio. in quarta questio. princi-
 pali. ff. de vulga. & pupilla.

XXIX. P R A E S V M P T I O .

1 Teste post perhibitum testimonium corrigente
 dictum suum, contra eum praesumitur, nisi se incon-
 tinenti corrigat.

Limita nume. 9.

2 Testis quando dicatur incontinenti dictum suum
 corrigere.

3 Testis potest dictum suum corrigere, si alleget aliam
 quam causam erroris seu correctionis.

Intellige si causa sit iusta, probabilis vel verissimis.

Oblivio verisimilis est iusta causa quod testis pos-
 test dictum corrigere, secus si non sit verisimilis.

4 Testis potest declarare verba, & sub praetextu
 declarationis mutare dicta modo talis declaratio
 consonet.

5 Testis si sit contrarius an standum sit primo, vel
 secundo dicto, late.

Quid autem si in diuersis iudicijs reperiatur depo-
 suisse contraria. 6.

7 Teste ex intervallo deponente contraria, licet se-
 cundum communem stetur primo dicto, tamen il-
 lud primum dictum debilitatur, ita ut non sit deser-
 rendum iuramentum suppletorium.

8 Testes duo si deponant postea contrarium eius
 quod prius deposuerant, an sententia sit ferenda

secun-

Et si esset testis notæ fidei et magnæ authoritatis, propè esset, ut staretur iuramento suo: secundum Bal. in dicto c. præterea. argu. c. ultra tertiam, supra de testi. Facit lex nõ omnes. §. si. ff. de re milita.

3 ¶ Intellige tamen istud procedere, quando testis allegaret aliquam causam coloratam erroris seu correctionis: secundum Imol. et Feli. in dicto cap. præterea, et Bart. in l. eos. ff. de fal.

¶ ADDITIO. ¶ Vide D. Crotum in tracta. de testibus. fol. xxj. nu. 341. et nu. 343. Ioan. Nicol.

¶ Et esset iusta causa, si allegarent obliuionem in tempore: quia illa est magis uerisimilis. Si uero obliuio non esset uerisimilis, tunc secus: ut dicit Bal. in l. presbyteri. C. de episco. et cleri. ubi subdit, quod si quis dicat se non recordari de eo, quod est ualde uerisimile quod recordetur debet puniri, et solent latruncultores illud dictum praticare, ut subijciant talem torture.

4 ¶ Et putarem supradicta procedere, etiam si testis ipse mutet aliqua sub pretextu declarationis uerborum, quando talis uel declaratio non bene consonaret: quia nec tunc, debet hoc permitti: sicut in simili dicimus de iudice l. ab exequutore. in prin. ubi notatur. ff. de appella. et ita intelligo nota. in c. cum clamor. supra de testi. Facit quod not. Cardi. in c. cum ad sedem. de restitu. ff. oliato. Abb. in c. cum dilecti. de donatio. And. sicu. consi. tertio. in penul. char. in secundo.

5 ¶ Sed dubitatur, si testis sit contrarius, nunquid standum sit primo uel secundo dicto, et si sit contrarius in eadem depositione, clarum est, quod non statur ali
And. Alci. De Præsump. u quo di

cui dicto: imò reijcitur in totum tanquam falsus. capitu.
licet caussam, supra de probatio. l. eos ff. de fal. l. qui falsa:
ubi Salice. Fulgo. & Floria. ff. de testi. & est cōmunis opi
nio cum aliquibus declarationibus positis per Felin. in
capi. cum in tua, in prima conclusio. supra de testi.

¶ Si uerò est contrarius in alia depositione eiusdem caus
se, tunc Barto. in dicta. l. eos, uidetur presupponere quod
sit idem: & etiam Fulgo. in dicta. l. qui falsa, dum dicit,
quod prima depositio quæ fuit perfecta in se, annullatur
ex postfacto per reuocationem factam in alio examine:
quia ex quo in hoc secundo apparet quod est testis falsus
& periurus: lex presumit idem de prima examinatione.
arg. l. si hi qui. C. de adulte. Et idem uidentur tenuisse Bu
tri. & Imo. in. d. c. cum in tua.

¶ ADDITIO. ¶ Et huius sententie quod nec pri
mum nec secundum dictum ualeat, fuit. D. Crotus. in tra
cta. de testibus. nu. 344. ubi dicit opinionem contrariam
non esse tenendam. Ioan. Nicolaus.

¶ Sed Abbas in dicto capi. cum in tua. tenet contrarium
quod imò stetur primo dicto. argumen. dicti capitu. præ
terea: ubi Innocen. Ioan. Andre. imo, & Moder. idem te
nent, & est de mente Baldi in. l. iij. C. ad legem Iuliam de
adulte. & suadetur optima ratione: quia talis testis præ
sumitur subornatus à parte: ut est glo. in dicta capi. præ
terea, ergo sequitur quod primum dictum presumatur
uerius, aliàs esset in potestate testis annullare dictū suum,
& tollere ius quæsitum parti. Nec ratio Fulgo. per di
ctam legem si hi qui adulterij, quicquam ualeat, quia ille
tex. non procedit simpliciter, quod ex presenti presuma
tur

tur retro: sed alia ratione de qua latius supra uidimus. Eandem opinionem etiam tenet Areti. in dicto capi. cum in tua: quando pars pro qua testis semel praesens deposuit, opposuisset ne repeteretur: secus si nihil opposuisset. allegat Bal. in autenti. qui semel. C. de probatio.

¶ Sed mihi placet generaliter opinio Abba. quod stetur primo dicto: et ad quasdam rationes Areti. ibi respondendum est, quod procederent, ubi lex non praesumeret subornationem, ex quo ista subornatio non debet prodesse subornatori, quia delictum suum nemini debet esse utile. l. itaq; fullo. ff. de furt. l. seruius. ff. quod ui aut clam.

¶ Et ex hoc a fortiori inferitur, quod si ista reuocatio sit facta in alio iudicio siue civili siue criminali, quod stabitur primo dicto. capi. sicut, supra de testi. ubi Areti. et alij attingunt: et est communis opinio ut per Felin. in d. c. cum in tua. per Pindarum in tractatu de testibus uariis lib. Decium consi. clxxv. et. o. si. clxxxix.

¶ ADDITIO. ¶ Hoc sequitur do. ioan. crotus in d. tractatu de testibus nu. 344. uersicu. secundus casus et c. dummodo haec reuocatio seu contrarietas fiat in alia causa, et alia instantia, et diuersae sint personae ligantes: secus quando est eadem causa et eadem sunt personae litigantes, licet diuersae sint instantiae, quia tunc neutrum dictum ualet. Ioan. Nicolaus.

7 ¶ Debilitatur tamen istud primum dictum: quia talis testis non dicitur maior omni exceptione.

¶ Et propterea dicit do. Card. in c. ueniens. ij. in fine, supra de testi. quod ad dictum talis testis non posset deferri iuramentum in supplementum probationis. sequitur Felin. post alios in d. c.

præterea, & in dicto capi. cum tua, & Alexā. consi. xix. in penul. col. in quarto.

¶ Sed quid si essent duo testes? nunquid probaretur sufficienter ad ferendam sententiam ex priori dictæ, licet prius reuocassent? Et uideretur quod non: quia ex numero oritur maior suspitio falsitatis contra primum dictū. argumen. notatorum per Bar. in lege prima. §. idem cornelio. ff. de questio. per Baldum consi. ccccxxvij. in. v. & in capi. ad nostram, supra de probatio. Et hoc uidetur uoluisse do. Alexan. consi. cxij. in penul. col. in quarto, & de mente Areti. in dicto capi. cum in tua.

¶ Videretur contrarium esse uerius, quia in causis ciuilibus, duo testes sufficiunt, licet non sint omni exceptione maiores, ut per Ioan. And. in capi. quod pro causa, supra de procurato. Pau. de castro in lege fina. C. de probatio. Andre. sicul. & alios in capi. at si cleri. in glo. iij. supra de iudic. Et istud uidetur de mente Docto. qui loquuntur tantummodo de uno corrigente, non de duobus: & est ratio, quia probatio quæ fit per unum testem & iuramentum, est probatio priuilegiata: merito de facili cessat: secus quādo sunt duo, quia talis probatio fundatur ex iure communi. argumen. l. eius militis. §. militia missus. ff. de testamen. milita.

¶ Nec obstat quod ex numero reuocantium prius dicta oritur maior suspitio, quia ex eodem numero etiam efficacior est prima probatio, ubi lex uoluit stare propter presumptionem subornationis, dicto capi. sicut, & dicto capi. præterea, & capi. per tuas, supra de probatio.

¶ Faterer tamen quando Iudex haberet ualde suspectum
primum

primum dictum, quod non deberet iudicare, nisi prestitio
iuramento in supplementum probationis parti: ex quo
plus quàm semiplenè probauit. capi. fina. de iureiuran. &
no. in dicta. l. admonendi, de iureiuran.

¶ Declarantur supradicta, dum dixi quod testis non
potest corrigere dictum suum, nisi incontinenti: aliàs sta-
retur primo dicto, ut non procedant quando testis metu
tormentorum corrigeret dictum suum ante publicatio-
nem: nam tunc staretur tali correctioni: secundùm Bart.
& Ange. in. l. si postulauerit. §. sed & si negauerimus. ff.
ad legem iuliam de adulterio. ubi subdunt, quod boni assesso-
res faciunt, quod non reperiatur nisi verum dictum, iudeli-
cet post tormenta.

¶ Facit pro ista opinione, quod dicit idem Bar. in. l. pri-
ma. §. questioni. ff. de questioni. ubi dicit in teste ua-
riante, quod quādo quis de alio interrogatur, ualidior est
secunda confessio facta in tormentis, quàm prima sine tor-
mentis. §. primo, in autenti. de testi. nota. in lege cum pro-
batio. ff. de probatio. licet secus sit, quando de se tantum
torquetur & de se & de alio. d. l. prima. §. diuus, & §.
questioni, & §. si quis ultro. Et sequitur Areti. consil.
lxi. Soci. consilio. cclij. in. ij. colum. Decius consil. clxxv.
in. x. colum. uersicu. non obstat, Pindarus in dicto tracta-
tu in prima parte, capitu. iij. Dicunt tamen Moder. in di-
cto. §. questioni, quod non uident aliquam rationem diffe-
rentiæ istius doctrinæ.

¶ Adde, quod etiam illud dictum Barto. quod cauti asses-
sores faciunt, quod reperiatur in actis nisi secundùm di-
ctum, non uidetur uerum: quia ex quo ista uariatio dimi-

nuit de f. de testis, interest partis, ut de ea constet in actis, iuxta no. per Bald. in l. iij. C. de testi. & traditur in capit. quoniam contra, supra de probatio.

¶ Sed tu aduerte, quod doctrina Bart. est uera, si bene intelligatur: & propterea sciendum est, quod nūquam persona libera debet attestari de re alterius in tormentis. l. ex libero. ff. de questio. nisi sit testis ualde uilis & infamis. §. primo, in autenti. de testi. uel seruilis conditionis. l. seruis. ff. de testi. Idem in excommunicato, secundum Bal. in capitu. ij. de testi. cogen. & in capit. primo, de summa trinita. & fide catholica. Tales ergo non admittuntur ad testimonium, nisi cum tortura: quia tunc eorum dictum
 12 suppletur per questionem. Et propterea, si accidat quod hi sint admissi sine tortura, non creditur eorum dicto, sed statur dicto in tormentis, imò solum illud dictum in actis debet poni: & ita intelligitur Barto. in d. §. questionem, & in dicto. §. sed & si negauerit, ubi tex. præcise loquitur in seruis. & etiā dictus. §. primus, in autenti. de testi. qui loquitur in uilissimis & in ignotis personis. Que iura allegat Barto. & secundum ea debet intelligi iuxta no. per eum in l. non solum. §. liberationis uerba. ff. de libera. lega. Dum ergo Bar. dicit, quod quando quis de altero tantum interrogatur in tormentis, non potest intelligi in homine libero, quia talis non torquetur in testimonium. d. l. ex libero, & per Alexan. consi. xj. in primo uolumine: torquetur enim tantummodo ex delicto suo, licet in consequentiā attestetur aliquādo de alieno: iuxta no. in l. si. C. de accusatio. & doct. Bar. in l. repeti. ff. de questio.
 13 ¶ Et propterea, quādo aliquis testis renocat dictum suum

suū, diminuitur de fide sua, & nocet parti licet nō citatē: quia ista reuocatio fit quō ad ipsum p̄cipaliter, nō autē quō ad formam testimonij, quō ad partem iuxta no. in cap. per tuas, supra de probatio. Et sic, apparet manifesta ratio do. Arinae Barto.

¶ Alij tamen uidentur intellexisse istud generaliter, quōd imō stetur secundo dicto in tormentis: ex quo, metu tormentorum p̄sumitur dixisse ueritatem: secundū Abba. in. d. c. per tuas, & Bartho. ueronen. consi. lxxi. in ulti. col. Sed istud mihi non placet: quia dictus. §. sed & si negauerim, procedit tantūmodo in his, qui non admittuntur in testimonium, nisi cum tortura, ut supra ostendi: & ratio Abba. in homine libero, concludit oppositū: quia lex p̄sumit hominē liberum dicere ueritatem ex se, & si adhibeantur tormenta, eorum metu uariare: ut per Bar. in. d. §. questionum, & in. l. i. in. ij. col. C. de confessis: sed in seruis & infamibus, secus: quia p̄sumuntur mendaces, & non dicere ueritatem, nisi metu p̄cne.

¶ Et ex his infertur, quōd si detur casus, in quo liber homo non admittitur nisi cum tormentis, tunc idem esset quod in ceteris seruis & infamibus: puta quādo testis in ipsamet prima depositiōe est uariatus, uel agitur de aliquo suo delicto: nam tunc, staretur illi dicto in quo persecutus fuit in torment. l. unius. §. testes. ff. de questio. Et ita intelligitur quod notat Bar. in. d. l. cos, Bal. in. l. fi. C. de questio. Ange. in. l. de tormentis, eodem titu. Ludo. Roma. singula. dccxcix. in ultima charta, Pindarus in dicto tractatu suo, in prima parte. c. ij. & ita saluatur Abb. in. d. c. per tuas, & declarat Aret. ibi: & uidetur etiā ita intellexisse do. Feli.

do. Feli. in d. c. cum in tua. penul. col. in prima conclusio-
ne, supra de testi. Si uero semel bene deposuisset in ciuili
iudicio, licet deinde reuocaret in tormentis, staretur pri-
mo dicto: per doctrinam Bar. in d. §. questioni. declarada,
ut supra. Et ista est uera & cōis opinio, licet in practica
uideam dubitari per no. per Barth. ueronē. cōsi. lxj. qui,
dum conatur reddere ius nostrum cautelosum, ipse incau-
tē loquutus est.

¶ ADDITIO. ¶ Secundo potes limitare quod supra
conclusum fuit standum primo dicto, quando testis ex in-
teruallo contraria deposuit, ut non procedat, quando pri-
mum dictum testis fuisset in iudicio nullo, & secundum
dictum fuisset in iudicio ualido, quia tunc staretur secun-
do, nec noceret contrarium dictum in iudicio nullo, secun-
dum notabilem gl. in c. cum causam. in gl. si quam sequi-
tur ibi omnes. de testibus. & Anto. & Feli. in d. c. cum
in tua. Abb. & Areti. in c. per tuas. de probatio. & Cro-
tus in d. tracta. de testibus, numero. 344. uersicu. tertius
casus. Ioan. Nicolaus.

XXX. PRAESUMPTIO.

- 1 Præsumitur contra eum qui uult innouare.
- 2 Statutum si habeat interpretationem seruari so-
litam, ab illa non est in iudicando recedendum.
Ab opinione in aliquo foro approbata secundum
consuetudinem, iudex non debet in illo foro in iudi-
cando recedere, licet communis sit in contrarium.
- 3 Ab antiqua practica non est recedendum.
- 4 Citatio si fuerit facta contra solitam formā pra-
cticandi

cticandi, non tenetur citatus comparere.

¶ Iudex potest rejicere libellum deuiantem a cōsuetā practica.

¶ Rescriptum deuians a consuetō stylo & cōtinēs inconſuetas clauſulas præſumitur fallum.

xxx. præsum
ptio.

TRigesimo. Præſumitur † contra eum, qui uellet innouare: quia nouitates plerunque pariunt diſcordiam. undecima diſtinctio. capitulo quis neſciat, & cap. cū conſuetudinis, ſupra de conſuetudi quod notant ibi Doctores contra eos, qui tenent nouas opiniones, & qui inducunt nouas ſectas ſeu religiones.

¶ Quod intellige, niſi iſta nouitas eſſet utilis: ſecundum Barba. ibi, & capitu. capellanus, ſupra de ferijs. Et facit quod notat Baldus in lege, in rebus, per illum textum. ff. de conſtitut. Princip. ubi præſumitur contra innouantes regimina ciuitatis: & dicunt ibi Angelus & Modernio. quod qui ſunt deputati ſuper bono regimine, non poſſunt aliquid innouare niſi ſit euidentis cauſſa utilitatis. Facit etiam textus in lege minime. digeſtis de legibus.

¶ Et quod not. Alexand. per illum textum, conſilio centeſimotrigetiſimoquinto. in ultima columna. in primo. Socin. conſilio ducenteſimoſeptuageſimoprime. ſecunda columna. † ubi quando ſtatutum habet aliquam interpretationem obſeruari ſolitam, nō debet aliquis Doctor in iudicando ab illa recedere.

¶ Facit quod not. Matthe. in tractatu ſuo de electio. opinio. ubi dicit, quod quando aliqua opinio eſt approbata in aliquo foro, per cōſuetudinē, nō debet iudex ī tali foro

u s ab ea

ab ea opinione recedere: licet communis sit in contrarium, argumen. d. l. minimè. & l. in interpretatione, cod. titu. & quod notatur in d. l. à patre. C. de iure doti. & dicitur Bal. in l. illud. per illū tex. ff. de excusa. tut. † quod ab antiqua practica non est recedendum: sequitur Anchara. consi. clxxvij. uis. uers. v. de quo etiam per Abb. & Moder. in c. 1. supra de constitu.

¶ ADDITIO. ¶ Accedat quod notabiliter uoluit Ang. in l. si. C. de cano. largit. libro x. Et sequitur Feli. per illum tex. in capi. ij. colum. vj. in uersicu. stylus. & ibi etiam dominus meus à Ripa colum. ix. supra de rescrip. & dominus Iason in l. prima §. primo. uersicu. adde fortius, si quis ius dicen. non obtem. uidelicet † quod si citatio fuerit facta contra antiquam & consuetam practicandi formam, & secundum nouam & inconsuetam non tenetur citatus comparere, quia presumitur contra talem nouitatem, ut puta si in praecepto citatorio in ciuilibus solitum erat dici, ut compareat sub pœna decem librarum, & nunc diceretur sub pœna æris & personæ.

¶ Accedat etiam quod uoluit Angel. in l. prima. ff. de officio assessorum. & ibi docto. & dominus Feli. in d. s. cto capi. ij. colum. qua supra: † quod iudex potest reijcere libellum deuiantem ab antiqua & consuetâ practica seu stylo.

¶ Bene facit quod uolunt Abbas Felin. & alij communiter in dicto capi. secundo. per illum text. † quod rescriptum principis deuians à consueto & antiquo stylo suæ cancellariæ, & continens nouas & insolitas clausulas

fulas praesumitur falsum nec uenit exequendum: & ibi Felinus illud infinitis similibus & concordantibus corroborat, ex quibus optimè posset haec praesumptio locupletari, ad quem sufficiat remissio. & ibi etiam uide dominum meum à Ripa. & pro dote uide multa cumulata per dominum Curtium seniore consilio septuagesimotertio. super memorata. colum. antepenult. usque ad finem consilij. à quo habuerunt omnes Moder. ea quae adducunt in dicto capitu. secundo, de rescriptis.

Ioan. Nicol.

PRAESUMPTIO XXXI.

1 Varietas responsionis inducit fraudis suspicionem.

Positionibus clare respondendum est.

2 Testis varius praesumitur dolose deposuisse.

Testium dicta ita interpretanda sunt ut euitetur contrarietas, & non incidant in falsum.

3 Testis rusticus, & idiota sibi contrarius non praesumitur dolo sed fatuitate contrarius.

4 Teste variante regulariter in eo praesumitur potius dolus quam simplicitas.

5 Actor contraria allegans non auditur nec sustinetur libellus per clausulam omni meliori modo &c.

6 Reus an possit contrarias exceptiones opponere.

7 Reus qui iustam habet causam potest etiam per fraudes se defendere.

Aduocatus habens bonam causam potest se dolo defendere.

Trige

Trigesima=
prima pra=
sumptio.

Trigesimoprimo. Ex uarietate† responsionis, praesumitur fraus. cap. primo. ut benef. eccle. sine dignita. Et propterea, debet clare responderi positionibus, ne ex tali ambiguitate, fraus praesumatur, ut nota. in l. prima. §. si quis simpliciter. ff. de uerbo. obligatio. & facit text. in cap. fin. cum ibi nota. infra de iureiuran. in sexto. ubi respondens contraria & discrepantia positionibus, punitur in amissione cause, per praedictam rationem.

2 ¶ Et eodem modo, † testis uariis praesumitur dolose deposuisse, unde tenetur poena falsi. l. eos. ff. de falsis. Fit tamen in eorum dicto interpretatio ut quantum possibile euitetur a contrarietate, ut non incidant in falsum: prout in notabili casu dicit Comen. consi. xcj. per totum: Socin. consil. lvi. in penul. col. in quarto, post Bal. consi. ccxlvij. in primo uolu. ubi dicunt non praesumi dolum in teste qui dicit uera esse ea, quae ipse per aetatem scire non potuit. Et quod generaliter no. Alex. consi. cxli. uiso testamento, col. iij. in secundo.

3 ¶ Idem† in teste rustico & idiota sibi contrario in attestationibus: in quo, non praesumitur dolus, sed fatuitas: secundum Ang. in auten. de testi. §. et licet. Soci. in l. si is qui ducenta. §. utrum. ff. de rebus dub. De quo tamen uide Bal. in l. scripturae, col. fina. C. de fide instru. & Moder. in l. ubi repugnantia. ff. de regu. iur.

¶ ADDITIO. ¶ Vult allegare do. Decium, quem etiam uide in cap. sollicitudinem. col. ij. in octauo notabili. de appella. extra. Ioan. Nicol.

4 ¶ Alias† regulariter in teste uariante, potius praesumitur dolus, quam simplicitas, & tenebitur falsi, secundum Arc

dum Areti. in c. in nostra. supra de testi. & dixi in l. i. §. penul. in ulti. col. ff. de uerbo. obli. g.

5 ¶ Ex eadem ratione etiam rejicitur actor, qui contraria alleget. l. prima. C. de fur. nec sustineretur libellus per clausulam, omni meliori modo, secundum Bal. in l. iij. C. de probatio. & in l. edita. C. de edendo. quem refert & sequitur Alexan. consi. cx. in v. & quod not. Areti. consi. cl. in fine. Et dicit Bald. in l. cum precum. C. de liberali causa. quod si quis alleget contraria, potest pars unum acceptare.

¶ ADDITIO. ¶ Istud dictum Baldi refert & sequitur Decius in dicto c. sollicitudinem. in octauo notabili. Ioan. Nicol.

6 ¶ Nunquid autem reus possit ponere exceptiones contrarias, dicendum est quod sic. l. nemo prohibetur, ubi docto. ff. de exceptio. & simul proponendo, censetur subdisiunctiue proponere, secundum Inno. quem ibi sequuntur docto. in c. auditis, de praescriptio. per Bar. in l. i. C. de fal. cau. adicito lega. De quo etiam per Moder. in l. nemo ex his. ff. de regu. iur.

7 ¶ Et potest reus, qui in ueritate iustā habet causam se defendere, etiam per fraudes. Et idem in aduocato habente in se bonam causam, secundum glo. xxij. q. ij. c. dominus: quam exornat And. sicu. in l. i. §. si stipulanti. ff. de uerbo. obli. Et facit quod not. Archid. & Gemina. in c. cupientes, de electio. in sexto.

PRAESUMPTIO XXXII.

1 Principio malo inchoata, non praesumuntur bonum

num exitum fortiri.

2 Principium an finis debeat inspici, remissive & decisive.

3 Furtum vt dicatur manifestum attenditur principium, & quare.

Presumptio
xxxij.

TRigesimo secundo. † Non præsumuntur bono exitu perfici quæ malo sunt inchoata principio. prima questio. prima principatus, & lxxj. distinctio. cap. miramur. & tex. in auten. quomodo oportet, in principio.

2 Quod facit ad illud brocardicum, utrum principium uel finis debeat inspici. De quo per glo. in c. dudum, primo, supra de electio. & dicit ibi Abb. quod in hoc non potest dari certa doctrina, sed secundum uarietatem casuum, & subiectam materiam casus sint decidendi. De hoc etiam habetur per glo. & ibi docto. in capi. scientes. infra de censi.

¶ **A D D I T I O.** ¶ Et ultra loca hic allegata an inspiciendum sit principium an finis, uide domi. Nicolaum Euerar. præsidem in locis legalibus. in loco à uirtute finis. qui est locus ultimus in ordine. Et in criminalibus an inspiciatur initium, an uero finis seu exitus, uide latissime d. Hippo. Marfi. in practica crimi. S. ulterius. in principio. & per duas columnas, ubi allegat innumeras concordantes & accumulat plura similia & egregia dicta ad dotem huius præsumptionis. & eundem in singula. cccxv. in delictis. & in dicta practica. S. quoniam. nume. 31. & sequen. ad quem me remitto ne chartas occupem. Ioan. Nicol.

¶ Tu dic, quod si finis habet necessariam dependentiam à prim

à principio, tunc attendimus principium . l . tertia . § .
 seio : ubi Barto . declarat . ff . de minoribus . Idem si non
 sit necessitas precisa , sed causatiua , seu proueniens ex
 commoditate uerisimili : secundum Barto . in l . prima ,
 per illum textum . ff . qui potio . in pigno . habeat . Et
 quod not . Socinus consilio . xli . in quarto . Et facit text .
 3 in l . si quis in scrutute . ff . de furtis . ubi † ad hoc
 quod furtum manifestum dicatur attendimus principium
 furti facti . Et est ratio , quia illud esse manifestum , est
 quedam qualitas , quæ debet regulari secundum tempus
 subiecti , ex quo sine illo esse non potest . l . eius qui in pro
 uincia . ff . si cert . petat . Ad idem facit lex prima . ff . de regu
 la Catonia .

¶ Vbi uero finis non habet necessariam consequentiam
 ad principium : tunc finis ipse attenditur . l . tertia . § .
 si quis cum minore , de minoribus . l . si quis . ff . de ritu nu
 ptia . Idem si simus in aliquo actu , cuius principium ex
 se nihil operaretur , sed fieret propter finem : quia
 tunc finis attendretur . l . receptum . ff . commu . prædio
 rum . l . cum furiosus . ff . de iudi . § . sufficit , institu . de
 ingenu l . non intelligitur . § . quando autem . ff . de iure fi
 sci . Facit regula quod nihil dicitur factum , cum aliquid
 superest agendum . l . penul . in fi . C . de his quib . ut indig .
 unde Lucanus , Nil actum credens , cum quid superesset
 agendum . Cetera dicenda sunt , ut per Iaso . in l . patre fu
 rioso . ff . de his qui sunt sui uel alieni iur . Et aliquid per
 eundem in l . inter stipulantem . § . sacram . in penul . col .
 ff . de uerbo obligatio . Et Moder . in l . quod ab initio . ff . de
 regu . iuris .

Præsum

PRAESUMPTIO XXXIII.

- 1 Agere ex vno contractu contra plures si quis compelleretur, praesumitur damnificari.
Inferitur ad plura.
- 2 Agens pluribus actionibus, potest compelli reo instante, eas ponere in vno libello.

Præsumptio
xxxij.

Trigesimotertio.† Praesumitur ille damnificari, qui ex uno contractu compelleretur agere cum pluribus. l. et ancillarum. §. ultimo. ff. de peculio. Facit text. in l. tantum. §. penultimo. ff. iudicatum solui. ubi compelluntur plures fideiussores constituere procuratorem unum, ne creditor damnificetur agendo cum pluribus.

¶ Ad idem quod no. in l. in comodato. §. in duobus. ff. comoda. ubi creditor non potest petere partem debiti seu crediti, inuito debitore, sed debet agere ad totum si, ius dicitur iurisdictio hoc patiatur.

2 ¶ Ad idem quod not. Matthe. notab. ex. Nota quod si quis: ubi, si quis agat pluribus actionibus reo instante, compelletur agere uno libello. l. non est nouum. ff. de actio. emp. De quo per Feli. in ca. cum inter, infra de re iudica. Facit quod notat Bal. in l. cum eiusdem. ff. de edili. edicto.

¶ Ad idem quod notat Paul. de cast. in lege si quis aliam, per illum text. ff. de solutio. et que dixi in l. quarta. §. Cato. in secunda opposi. Barto. in fine. ff. de verbo. obligatio.

Trigesim

PRAESUMPTIO XXXIIII.

TRigesimoquarto. Episcopus mutans episcopatum, *Præsumptio*
 & de minori ad maiorem ecclesiam transiens, præ xxxiiij.
 sumitur id facere ex ambitione & improbitate. c. si quis
 episcopus, & c. sequen. vij. q. i.

¶ Hoc tamen intellige nisi mutatio sit facta cum licen-
 tia Papæ. Ex quo non est uerisimile, quod Roma. ponti.
 eam concedat, nisi ex legitima causa: ut dicunt docto. in
 cap. primo. infra de cleri. non residen. De quo dic, ut ibi
 habetur.

PRAESUMPTIO XXXV.

1 Testator præsumitur legata ab instituto, voluisse a substituto repetere.

Tollitur tamen hæc præsumptio per contrariam præsumptionem. 2.

3 Legata relicta ab instituto eius nomine expresse, an videantur repetita a substituto.

4 Intellectus l. primæ, paragrapho id quod ex substitutione. ff. ad l. falcid. & nu. 8.

5 Portio grauata an accrescat cohæredi cum one re suo.

6 Portio grauata nō accrescit cohæredi cum one re, quando cohæres grauatus, fuerat nominatim grauatus.

Intellige & declara vt nu. 7.

TRigesimoquinto. † Præsumitur testatorem legata ab *Præsumptio*
 instituto uoluisse repetere à substituto. l. licet impe- xxxv.
 rator. ff. de lega. i. Et est ratio, quia si grauauit primo lo-

And. Alcia. De Præsump.

x co in

co institutum, & consequenter magis dilectum, multo magis censebitur uoluisse grauare eos, qui non sunt ita dilecti. l. publius. §. fina. ff. de condi.

2 ¶ Et hæc regula procedit per uiam præsumptionis, consequenter poterit etiam tolli per contrariam præsumptionem. iuxta legem Diuus. ff. de in integ. restitu. & aliqua exempla ponuntur in. d. l. licet. aliud etiam ponit ibi

3 Barto. uidelicet ¶ quando legatum est relictum nominatim ab herede, eius nomine expresso: nam tunc nõ censebitur repetitum. l. si plures, de lega. iij. l. celsus. §. fina. ff. de lega. ij. Et cum ista opinione transeunt communiter Docto. ut ibi latè per do. Alexan. respondentem rationibus Rapha. Comen. & Pauli tenentium contrarium.

¶ Sed tu aduerte: quia opinio ista contra communem cõcludenter probatur ¶ in lege prima. §. id quod ex substitutione. ff. ad legem falcidiam. ubi tex. dicit, quod repudiante coherede, à quo aliquid nominatim legatum est, si substitutus pater adeat, legata non augebuntur. Et sic uult tex. legata deberi à substituto, licet nõ ampliora, quàm debuisset ipse heres: & intelligere ibi, quod non augebuntur, quia nullo modo debentur: est intellectus expressè cõtra literam, & fatua fuisse dubitatio Iurisconsulto.

¶ Nec obstat, quod iste intellectus necessario debeat teneri, secundum Alexan. in. d. l. licet. Ex quo, si legata censerentur repetita, non esset aliqua ratio, cur non deberent augeri, sicut quando nominatim non essent relictæ. nam respondendo, quod imò ratio diuersitatis est in promptu: nam sciendum est, quod quando ipsa portio grauata, accedit nõ grauata, legata non augetur: secus ecõtra. l. quod ab alterutro.

utro. ff. ad legem falcidiam. ratio est, quia cum testator non grauauerit portionem unius, sed alterius, non est æquum, quòd grauato repudiante diminuatur aliquid de portione non grauati, quem testator prædilexit, cum non grauando. Sed quando legatum est factum per illud uerbum, quisquis mihi erit hæres: signum est quòd prædilexit legatarios, non magis respectu unius hæredis, quàm alterius. Et propterea, legata tunc augentur, ut ea solida absque detractiõe falcidie legatarij habeant.

¶ Non obstat dicta lex si plures, quia ultra responsiones Pauli, potest dici, quòd cum ille text. loquatur in pluribus gradibus hæredum, si testator grauet aliquos ex eis: & sic saltem duos, puta primum et secundum, satis indicat mentem suam esse, non grauare alios: quia sicut considerauit in secundo repudiationem primi: ita considerasset etiam in alijs, si uoluisset eos teneri. Quæ ratio cessat, ubi unus hæres primi gradus solum est hæres nominatim grauatus.

¶ Non obstat text. in dicta lege celsus. §. fina. quia ommissa solutione aliorum, respondeo quòd ille text. loquitur in coherede qui uenit per ius accrescendi, nos in substituto. Et ita intellexit Bart. in dicta. l. si titio. secunda. §. Iulianus. ff. de lega. ij. Inter quos casus, est differentia, ut probatur in dicto §. Iulianus, ubi in illo casu coheres tenetur ad legata, quia equiparatur substituto, unde extra illū casum non teneretur, ut mox dicam.

¶ Pro pleniori ergo expeditiõe, quero nūqd ista præsumptio quæ loquitur in substituto, habeat locū etiam in coherede, ita quòd portio illi accrescat cum onere legati?

Et est dicendum regulariter, quod sic .l. ciuitatibus. §. primo. l. si duobus. §. i. ff. de lega. primo. l. ij. ff. de his quæ in testa. delen.

6 ¶ Fallit, quando legatum est relictum nominatim ab uno tantum. l. celsus. §. fina. ff. de lega. ij. Et ratio differentie de cohærede ad substitutum, hoc casu est, quia plus succurritur cohæredi, cui etiam inuito accrescit portio. l. prima. §. his ita. C. de cadu. tollen. per regulam legis si fide iussor. §. primo. ff. qui satisfac. cogan. quod non est in substituto, qui non cogitur adire ex substitutione. l. cum proponas. C. de hæredi. instituen. l. nec emcre. C. de iure deliberan. Præterea, substitutus præsumitur minus dilectus, quam hæres. d. l. publius. §. fina. unde, si hæres tenebatur, multo magis substitutus: sed cohæres ipse non præsumitur minus dilectus, imò plus: ex quo sibi nõ fuit iniunctum onus nominatim, sicut alteri. Facit lex quoties. ff. ad Trebellia. cum lege sequen.

7 ¶ Sublimitatur tamen ista fallentia, quando isti hæredes non essent instituti, sed essent legitimi et grauati ab intestato: nam tunc, licet nominatim legatum sit relictum, tamen debetur à cohærede. d. l. si titio. §. Iulianus. Et est ratio, quia cum non sint instituti, præsumetur testator prædilexisse legatarios, et solum fecisse codicillos, ut illis consuleret, nõ ut ipsis hæredibus. §. i. institu. de codicil. Et sic, erit isto casu eadem ratio, quæ in substitutis. Et ista est melior solutio, quam Barto. in. d. §. Iulianus. qui intelligit illum tex. quando uterq; cohæres erat grauatus: quæ solutio diuinat, et confunditur ex primo responso illius. §. sicut etiam solutio Ioan. de Imo. ibi intelligentis

telligentis illum tex. quando legatum non est factum nominatim, sed sub nominibus appellatiuis: quod ex eodem tex. confunditur: quia ab sq; rescripto Seueri, tunc debuisset portio accescere cum onere suo: & tamen tex. dicit contrarium. Cogita tamen: quia ista non sunt tacta per alios: & cetera uide per Docto. in dicta. l. licet Imperator, & Bar: in. l. quæ conditio. ff. de conditio. & demonstra.

8 ¶ Et dum tenui in intellectu dicti. §. id quod ex substitutione: quod si legatum factum sit nominatim ab aliquo, illo repudiante, accrescet portio alteri substituto, & legata non augebantur. Obstare uidetur tex. in. l. qui fundum. §. qui filium. eodem titu. Sed omiſſis dictis aliorū, ad illum tex. responde, quod ibi legatum fuerat relictum à filio, unde arguitur mens testatoris, quod si uoluit integrum legatum solui à filio: uerisimiliter uoluit, quod ad quemcūq; perueniret portio filij, multo magis teneretur. Nam si prætulit legatarios in portione filij: & uoluit, quod filius solueret legata: quo casu, intelligitur de integris: quia lex falcidia inducitur aduersus uoluntatem testatoris. l. titia. ff. eodem. merito si ad extraneū deueniat portio, & ipse tenebitur.

¶ Et propterea, quando uterq; esset filius, magis dubium est, ut dicitur in fine. §. ibi penè eadē dicenda sunt & c. licet etiam tunc sit idem iuris, quia si prætulit legatarios in portione propria filij, merito censebitur prætulisse in eadem portione aduenticia alteri: & quod ille tex. procedat ex ista præsumptione, apparet: quia circa medium dū loquitur de extraneo, ponit solummodo casum, quando portio non grauata accedit grauata. d. l. quod ab alterutro: nō

autem casum contrarium: & dixi perinde agendum, ac si cuilibet heredi substitutus fuisset. Illa enim dictio cuilibet, ostendit in isto casu non considerari quod heres sit filius, sicut in priore: & nota quod Doctores ualde laborauerunt propter illum tex.

XXXVI. PRAESUMPTIO.

1 Iniuriam remittens cēsetur eam in perpetuum remittere.

Emphyteosis simpliciter concessa, censetur in perpetuum concessa.

Feudum censetur in dubio in perpetuum concessum.

2 Emphyteosis ecclesiastica non cēsetur perpetuo concessa, sed vsque ad tertiam generationem.

xxxvj. præsumptio.

TRigesimosexto. † Remittens iniuriam, præsumitur in perpetuum remittere non ad tempus. §. fina. ubi glo. institu. de iniur. Facit in simili quod concedens in emphyteusim simpliciter, præsumitur in perpetuum cōcedere. Idemq; est in concessione feudali: quia istud est de natura talis actus, ut per Ange. & ibi domi. Alexand. in. l. qui in aliena, in princip. ff. de acquirenda heredi. ubi tamen † hoc limitat, ut non procedat in emphyteusi, ecclesiastica: quia talis, naturaliter non extenditur ultra tertiam generationem. §. emphyteusim, in autenti. de nō alienan. per Alexand. & alios in lege etiam. ff. soluto matrimonio. & Moder. in capitu. in præsentia, de probationibus.

Sequitur

SEQVITVR REGV

LA TERTIA PRAE-

SUMPTIO-

NVM.

TERTIA PRINCIPALIS

regula, quod semper sit praesumptio
in meliorem partem. capitulo esto
te: infra de regulis iuris.

I. PRAESUMPTIO.

1 Praesumptio delicti nunquam capi debet sed
actus praesumitur licitus.

Limitatur nu. 4. 5. 11. 13.

2 Actus si certo loco vel tpe potuit esse licitus, alio
vero illicitus, praesumitur gestus in casu licito.

3 Consilium quod potest se habere ad bonum et
ad malum, debet interpretari in meliorem partem.

4 Praesumptio. l. merito. ff. pro socio. non procedit
quando agitur de aliquo condemnando, de verita-
te ibi.

5 Delictum praesumitur, quando actus prima
fronte habet maiorem formam delicti quam boni.
de veritate late. resolutio traditur nu. 10.

Conspiratio licet possit capi in bonam partem, in
dubio tamen capitur in malam.

6 Clericus si probetur venator, fiet interpretatio,

x 4

quod

quod iuerit causa recreationis.

7 Electio non obstat exceptio quæ prima fronte sonat in delictum, si illud necessario non inferat.

8 Testis si confitetur aliquid quod prima fronte sit crimen, si in aliquo casu non possit esse crimen, non repellitur a testimonio in totum, tanquam criminofus, licet iudicis arbitrio diminuatur de eius fide.

9 Confessionem propriam potest quilibet interpretari.

10 Filius non præsumitur legitimus, nec præsumitur matrimonium, nisi probetur.

11 Delictum potius præsumimus, quam in bonum, quando agitur de salute animæ.

12 Testator si sit confessus se fuisse usurarium, fit interpretatio quod semper fuit usurarius. De veritate ibi.

Prima præsumptio.

EX hac regula primo infertur quod nunquam capitur præsumptio delicti. l. merito. ff. pro socio, ubi quis habens rem communem, & ea utens: non præsumitur uelle interuertere ius alterius, sed simpliciter uti iure suo: & propterea, contra talem non posset agi furti actione, ut ibi dicitur: & consuluit Bartholo. ueronen. consi. iij. col. iij. Sed si ageret in re communi ultra quam liceret, si abuteretur, tunc esset secus. l. sabius. ff. commu. diuidun. no. in l. duo fratres. ff. de acquiren. hare. & per Alex. consi. ciiij. in. iij. col. in primo uolumi.

¶ ADDITIO. ¶ Et do. Alexan. consi. xxx. ex allegatis. colum. ij. lib. vij. Roma. consi. cxij. pro decisione. cum concor. traditis per Hippol. de marsilijs in lege prima. numc. 68. folio. iij. Cad leg. Corne. de fica. ubi multa similia & egregia

¶ Egregia dicta cumulat ad dotem huius praesumptionis. ¶ in Rubri. de fideiussori. columna. ix. nume. 47. ad quem me remitto.

¶ Adde Curtium seniore consi. xx. dominus labia. colū. xvij. quod actus indifferens licet sonet in delictum, tamē praesumendus est potius bonus ¶ in bonam partem, quam in malam. ¶ pro hac regula uide eundem Curtiū consi. quinquagesimo. in nomine sanctae. colum. ix. ubi allegat concor.

¶ Adde etiam hippol. marsil. in. d. rub. de fideiuf. ¶ in dicta. l. j. multa cumulantem quod quoties ex aliquo actu possunt capi duo intellectus, ¶ secundum unum incidet in delictum, secundum alium non, capiendus est intellectus per quem non praesumitur delinquere. uide etiam Alexand. consilio xv. uiso processu. columna secunda. libro. iij. Ioan. Nicol.

¶ Facit quod no. Barto. ¶ Docto. per istam regulam in lege nō solum. §. sed ut probari. ff. de ope. no. nū. ubi si certo loco uel tempore actus potuit esse licitus, alio uero illicitus: lex praesumit gestum in casu licito, de quo per Docto. in capi. auditis, de praescrip. Alexan. cōsi. liij. in. iij. Feli. in capi. in praesentia, in. vj. col. supra de probatio. cum concordan.

¶ Facit etiā quod no. Bal. in. l. j. C. de ser. fugitiuis: ¶ ibi Iason in. vj. col. ubi consiliū quod pōt se habere ad bonū ¶ ad malū, debet interpretari in meliōrē partē, et eius interpretatio pertinebit ad eū qui dedit. ar. l. actorū. ff. de re iudi. ¶ eo nō interpretate, lex ipsa interpretatur. d. l. merito: sequitur Alex. ubi infert ad notabile casum i cōsi.

cxxyj. in iiij. Et faciūt aliæ similes decisioēs de qbus per
Ias. in d. l. j. in vj. col. Feli. in c. exhibita, & in c. super his.
in viij. col. de accusa. & in c. nonnulli. §. sunt & alij. in
uersi. demum. de rescrip. & in c. cū tu. ad fi. de testi.

4 ¶ Limitatur ista regula per Bar. in d. l. merito. ut nō
procedat, qñ ageretur de aliquo cōdēnādo: quia talis præ
sumptio, licet sit sufficiēs ad absolutionē obtinendā, non
tamē est sufficiēs, ut ex causa aliquis condēnetur per glo.
iuncto tex. in l. qui iurasse. §. si pater. ff. de iureiu. ubi idē
tenent doc. & Ludo. Rom. in consi. cccxl. plura sunt, in
prin. Deci. in l. si emancipati. in iiij. col. C. de colla.

¶ ADDITIO. ¶ Ex illa gl. colligūt doc. in uarijs lo-
cis notabilē regulā qd' in dubio nō præsimitur quis de-
linquere ex actu quē facit, nisi delictū sit illi fauorabile.
& sic per hāc doctrinā glo. limitatur hęc præsumptio
qd' delictū nō præsumat. & ultra hic alleg. uide Alex.
in d. cōsi. cxxvij. saluatoris. lib. iiij. et Hip. de Marfi. cōsi.
lxxvij. dñs labia. et cōsi. cxxiiij. licet. col. ij. et cōs. lxij. sum
mi. col. iij. ubiq; alle. cōcor. ibi uide ne chartas occupē. Io.

¶ Sed tu aduerte, quia gl. in d. §. si pater, nō probatur ali
quo iure: & credo quod nō sit uera, imo si agatur, tanquā
aliquid hodie sit in peculio, si reperiatur ipsum peculium
nō poterit reus se tueri exceptioē iuramēti: quia talis exce
ptio debet esse concludēs. c. cū in præsētia, de proba.
quod nō est in nostro casu, quia stat simul quod tēpore iu
ramēti nihil esset, & hodie sit: imò cū hodie habeat pecu
liū, lex nō præsūmit quod olim habuerit, ut not. in l. ex
persona. C. de proba. & supra uidimus. Et facit, quia nō
uidetur inducēda iūfferētia quo ad probationē & conse
quenter

quenter quo ad praesumptionē inter actore & reū : quia
uterq; cōcludēter debet probare fundamentū intētionis
sue. d. c. in praesentia. & no. in d. c. super his, de accus. Et
facit regula. l. iij. ff. de re iud. et ista opi. est aequior, ex quo
cōis sentētia in d. s. si pater. praestat nō mediocrē occasio
nē fraudibus. ¶ Secūdo limitatur, † qñ actus prima
fronte habet maiore formā delicti, quā boni: quia prae
sumitur potius delictū d. c. estote, et c. cū dilecti. ubi Abb.
& ceteri, infra de accus. & Abb. in d. c. exhibita. de iud.
ubi licet cōspiratio possit capi in bonā partē, in dubio: tñ
intelligetur ī malū. seqtur Fel. in c. si. p. illū tex. de test. co.
¶ Sed tu aduerte qā in cōtrariū urgēt aliqua decisiones.
Et primo obst. doctrina Inno. in c. dudū. ij. col. penul. de
elect. ubi † si probetur clericū uenatore, fiet interpre
tatio in meliore partē, quod iucrit tantūmodo causa re
creationis. sequitur Feli. in d. c. cū dilecti. & Alex. consi.
clxxv. inspe cto diligēter, col. fi. in ij. alleg. Archi. lxxxvj.
dist. c. qui uenationibus. Et eodē modo dicit But. et Abb.
in d. c. dudū. quod si probetur aliquē irascibilē, capietur
praesumptio in meliore partē: scilicet qd' istud faciat ex iu
sta causa. ¶ Secūdo † obst. doctrina Inn. cōiter appro
bata per doc. in c. super his, in viij. col. ubi Feli. uer. quar
ta cōclusio. infra de accus. ubi cōcludūt, qd' exceptio quae
prima frōte sonat ī delictū si necessario illud nō īferat, nō
tñ obst. electo. arg. c. in praesentia, supra de pb. unde, accu
sans religiosum, qd' celebrauit in parochia aliena, nō ob
tinebit, nisi etiā probet eū nō habuisse licentiā à presby
tero. clemē. j. de priuileg. Lap. allega. cxxvj. & dixi in
praecedenti regula, uersicu. sexto.

Tertio

8 ¶ Tertio obstat quod notant idem Innocē. & Butri. in cap. ij. de arbit. ubi uolunt, quod si testis confitetur aliquid quod prima facie est crimen, si in aliquo casu possit non esse crimen, non repellitur à testimonio in totum tanquam sit criminosus: licet diminuatur de fide, arbitrio iudicis. sequitur Areti. in c. cū à nobis, in vj. col. uerfi. nota tamen. de testi. & Feli. in d. c. cū dilecti, ubi allegat etiam Sali. in l. de tutela. C. de in integ. resti. mino.

¶ Pro resolutione Feli. in d. cap. cū dilecti. distinguit ut ista limitatio procedat in confitente: ex quo, confessio interpretatur aduersus confitentem: iuxta nota. in c. fin. de confess. in l. j. C. eod. de confess. sed contraria procedunt in probationibus simplicibus.

9 ¶ Mihi non placet ista distinctio, quia imò ad partem pertinet interpretari propriam confessionem. l. si quis intentione. ubi Bal. ff. de iudi. Bar. in l. is qui reus, in penul. col. ff. de publi. iudi. cum concordan. per Andre. Sicul. consil. iij. in penult. charta. in secundo uolu. & alio quid supra diximus. Vnde, tu aliter dicas: quia aut talis actus est reprobatus iure naturali uel diuino: licet aliquo casu non sit reprobatus: & tunc procedit limitatio. Et ita loquitur text. in d. cap. estote, & in dicto cap. cū dilecti, & quod no. Barto. in Laurelius. §. item que sit, ff. de liberatio. leg. & etiam quod dicit Ange. in lege plagij. C. ad legem fauiam de plagij. & Salice. in l. senatus. C. de his qui in testamē. sibi ascri. ubi in reprobatis à iure naturali uel diuino, præsumitur in dubio dolus in delinquēte: secus in alijs. Aut est simpliciter reprobatus iure positio: & adhuc procedit limitatio, nisi agatur in causis

in caussa graui seu ardua, puta criminali ad poenam uel priuationem à beneficio : quia tunc talis praesumptio non sufficeret, ut probatur ex doctrina Barto. in dicto. §. sed ut probari. Et ita procedunt ea quae in contrarium allegantur.

¶ Tercio limitatur† praedicta regula, ut procedat quādo ille qui dicit actū licitū probat quod interuenit caussa quae potuit facere actum licitum, prout in d.l. merito: ubi probandum fuit, quod ille haberet partem in re qua utebatur, secus si caussa talis non probaretur. Ita declarat Feli. in dicto cap. nonnulli. §. sunt et alij. in septima colum. supra de rescrip. ubi propter hoc concludit, quod si alius impetrauit literas, non tamen praesumitur, quod habuerit sufficiens mandatum: licet ex hoc sequatur delictum ipsius impetrantis. Facit etiam tex. in c. cum in iure peritus. et quod ibi Abb. supra de offi. dele.

¶ Et hoc facit, † quod filius in dubio non praesumatur legitimus, nec praesumatur matrimonium : quamuis ex hoc sequeretur, quod pater deliquisset : quicquid dixerit Bartholo. Veronen. in cautela ex. incipien. is qui in iudicio. Et ista est melior solutio, quam do. Decij. in dicta l. si emancipati. in iij. colum. C. de collatio. de qua supra dixi.

¶ Aduerte tamen : quia ista limitatio intelligenda est procedere, ubi agitur in specie circa inuestigationem alicuius negocij: aliās in genere, quando quis non habet aliquid facere cum alio, debet in dubio praesumere cum non deliquisse : licet non allegetur aliqua caussa, super qua fundetur talis praesumptio. Ita intelligo glo. in cap. si forte,

si fortè, in uerbo scientiæ: ubi Ioan. And. & Domi. infra de electio. in sexto.

13 ¶ Quarto limitatur: quando ageretur de utilitate animæ, quia in dubio, potius præsumimus delictum: ex quo istud est tutius. cap. consilium, de obserua. ieiuni. glo. in capi. j. de scruti. in cap. iuuenis, de sponsali. Innocen. in cap. cum ad audientiam, de homi.

14 ¶ Facit quod dicit Pet. de ancha. in consilio cxxxix. prima facie. ubi si testator confessus est se fuisse usurarium, fiet interpretatio quòd semper fuerit, ad finē quòd heres compellatur ad restitutionem: quia istud erit salubrius pro anima defuncti. sequitur Felin. in cap. fina. infra eodem. & in d. cap. in præsentia. in vj. colum. & alibi sepe.

¶ ADDITIO. ¶ Hanc limitationem, & etiam hoc dictum Anchara. refert & sequitur tanquam notabile domi. Hippo. de Marfi. singu. cli. semper in obscuris. Ioan. Nicol.

¶ Sed fortè contraria opinio in casu isto est uerior: nam ex quo ab origine nemo est usurarius, non præsumitur quis unquam retro usurarius, ut dicit Bald. in lege prima. §. si magistratus. ff. de magistra. conuenien. Et propterea uidetur, quòd talis confessio dubia & incerta debet restringi, nisi quatenus ex necessitate infert, & sic quòd tunc de præsentī uel modico tempore ante esset feneratorus. In unico enim actu non uerificaretur tale uerbum prout sentit Paris de Puteo, in tracta. syndica. in uersicu. contraherent, & in uersiculo, an officiales.

Nec obstat

¶ Nec obstat ratio prædicta, quia licet præsumendum sit in partem tutiorem pro anima: tamē in casu nostro, sunt plura suadentia contrarium. unde, una præsumptio tollit aliam. l. diuus. de in integ. restit. Et facit tex. in cap. ex parte, infra de cens. ubi uotum inceptum interpretatur in minus grauamen, quamuis agatur de utilitate animæ: ergo idem in confessione. Facit etiam quod not. Bald. in dicto cap. in præsentia: ubi si testator dixit se teneri ad restitutionem usurarum à multis publicè extortarum, non fiet interpretatio, quod ipse extorsit: sed quod ab alio extortæ ad eum peruenerint, De quo dic ut ibi per felin. Aliæ limitationes poterunt colligi, ex infra dicendis.

PRAESUMPTIO II.

- 1 Bonus quilibet præsumitur.
Limitatur multimode. l. 4. §. 6, 7, 9.
- 3 Bono viro an & quando credendum.
- 6 Promoueri ubi debet aliquis, integritas non præsumitur, nisi probetur aliquali saltem infirmitate.
- 8 Præsumptio doli vel fraudis capitur in ducens tum & viginti tribus casibus remissive.
- 9 Optimus quis non præsumitur, licet præsumatur bonus. de veritate late.
Statutum si requirat ad alicuius negocij probationem testes optimos, illa qualitas debet articulari & probari. De veritate tamen ibidem late.
- 10 Statutum si requirat testes bonæ æstimationis, an ista qualitas debeat probari: & an iudex ex officio possit de his qualitatibus inquirere.

Secundo

**Præsumptio
secunda.**

Secundo præsumitur quilibet bonus. capi. dudum. in-
fra eodem. glo. in cap. primo. de scrutin. & l. cum pa-
ter. §. rogo. ff. de lega. ij. Et ista est præsumptio nature,
quia naturaliter quilibet est bonus: secundum glo. in l. si.
ff. quod met. cau. Iacob. de belui. in l. omnimodo. per illum
tex. C. de inoffi. testamen. Ange. in l. sciendum. in fin. ff. de
uerbo. obliga.

¶ ADDITIO. ¶ Et Socin. consil. xv. omnipotens
deus adsit uisis. colum. v. lib. j. & do. Hippol. de Marfi.
in l. prima. nu. 67. C. de sicarijs. ubi allegat concordan.
Ioan. Nicol.

2 ¶ Limitatur primo, quando ageretur de præiudicio
tertij: quia in alterius præiudicium, non debet aliquis
præsumi bonus. glo. est in cap. statutum. §. cum uero. uer-
sicu. ab aliquo. de rescrip. in sexto. Facit glo. in capi. si
quis præpostera. in glo. fina. quinquagesima distinctio.
ubi dicit glo. quod non debet aliquis statim credere bono
uiro. sequitur Feli. in cap. cum in iure. in prima col. de of-
fic. deleg. & in d. c. si. infra eod.

3 ¶ Et secundum hoc limitatur glo. in l. titio fundus.
ff. de condi. & demonstra. que uult. quod credendum sit
bono uiro: Nam istud non procederet, ubi ageretur de
præiudicio alterius. Et circa illam glo. uide And. sicut.
& Feli. late in cap. cum contingat. in secunda col. de re-
scrip. Ias. in l. prima. ff. de eo per quem factum erit: &
per quosdam Modernio. in lege prima. §. ad questionem.
ff. de questio.

4 ¶ Secundo limitatur per Feli. in d. c. fina. quando ta-
lis præsumptio induceret aliquod damnum illi, pro quo
præsumi

præsumitur per glos. in d. l. qui iurasse. §. si pater. ff. de iur. iuran. & quia inducta ut prosint, non debent nocere. l. legata inutiliter. ff. de lega. primo. & propter hoc, reprobabat quandam decisionem Ioan. de Ana. in cap. in ciuitate. in viij. colum. de usuris.

¶ Mihi non placet ista limitatio: quia quilibet debet esse bonus, etiam si de bono opere lapidaretur. c. qualiter & quando. ij. infra de accusa. & quod nota in capi. clericis. infra de uita & honesta. clerico. unde, cum debeat esse bonus, merito debet etiam præsumi. Nec glo. in d. §. si pater. est uera, ut supra dixi: nec regula dictæ legis legata inutiliter, aliquid facit: quia talis præsumptio non est inducta in fauorem alicuius simpliciter: sed procedit generaliter ex natura: quia naturaliter quilibet est bonus, ut supra dixi.

¶ Tertio limitatur, † quando ageretur de utilitate anime: per glos. in capit. primo. de scrutinio. & Anchara. in dicto consi. clxxxix. de quo dic, ut supra.

¶ Quarto limitatur, † quando agitur de aliquo promouendo: quia tunc integritas nō præsumitur imò debet adhiberi aliqualis informatio: secundum Cardina. in clementi prima, in secundo notabi. de concessio. præben. Felinus in dicto cap. cum in iure.

¶ Sed tu dic, quod ista non est limitatio ad regulam: quia etiam in tali casu, quis præsumitur bonus, licet lex non sit contenta sola præsumptione: sed ulterius requirat adhiberi aliquas informationes. de quo dic, ut in capi. fina. infra eodem.

¶ Quinto limitatur, † ubi ex necessitate uite præsumitur. And. Alcia. De Præsump. y dena

dentis, aliud induceretur regula semel malus, de regu. iur. in vj. §. sancimus, in auten de testi. l. de minore. §. penulti. ff. de quaestio. & per Bal. in l. j. ante finem. C. si quis omis. causa testa. ubi dicit quòd quando ex actibus præcedentibus, oriretur coniectura doli, talis præponderaret: & duobus centos & trigintitres casus in quibus capitur præsumptio doli uel fraudis, ponit Lucas de penna, in l. quemadmodum. C. de agri. & censi. lib. xj. & dicemus aliquid loco suo.

¶ Sextò ultra Docto. & declara, ut licet quis præsumatur bonus, nõ tamen præsumitur optimus. Et propterea, si statutum requirat ad probationem alicuius negocii testes optimos seu optimæ opinionis: debet illa qualitas articulari & probari: secundum Angel. in l. ij. §. diem. ff. quemadmo. testa. aper. ponderatur doctrina Barto. in §. si quis neget, in ultima col. ubi Ioan. de Imo. idem tenet eadem lege: & idem tenuit Ange. de Aret. in §. item uerborum, in situ. de inuti. stipula. & do. Alexan. consil. lxxxij. in primo uolu. & consil. xlij. in v. col. in quarto. Bartholo. Veronen. consil. lviij. in ulti. col. Soci. consil. cclxxiiij. in antepenul. col. Decius consil. cccxxj. in penul. col. in nouissimis: & consil. xxvij. in iij. col. Moder. in l. nec quaestio. in penulti. charta. ff. de quaestio.

¶ Contrarium tenuit & consuluit Ioan. de Ligna. ut refert Imo. in d. §. si quis neget, per tex. in auten. sed cū testator: & melius in corpore ubi sumitur. C. ad legem falcid. ubi lex requirit præsentiam optimorum testium. Et tamen non uidetur, quòd ista qualitas ibi sit probanda & ibi etiam idem tenet domi. Francis. de Ramponi. per illum

illum text. & eandem partem sequutus est Andre. Sicul. per quasdam rationes satis leues in cap. tertio loco, in penulti. charta, de probationi. ubi uoluit, quod imò quilibet praesumatur etiam optimus, sed dictum suum nusquam probatur. In eandem opinionem etiam uidetur inclinasse, Francis. de Curte in tracta. de testi. conclusio. xxxv.

¶ Non recedo à prima opinione, quia uidetur uerior & communior.

¶ Nec obstat. d. auten. sed cum testator: quia ille tex. nō loquitur circa probationem, sed relinquit rem in terminis iuris: unde, si replicaretur in dubium ueritas inuentarij, putarem illam qualitatem esse probandam.

¶ Præterea ille tex. procedit secundum ius commune: sed si statutum hoc requireret, in dubio deberet fieri interpretatio, quod uellet aliquid agere iure communi. argu. c. in his, infra de priuileg. per Barto. in l. ij. ff. de usucapio. in l. iij. §. prætor ait. ff. de dam. in sec. cum simili. per Iaso. in l. properandum. §. si autem alterutra, in ij. colum. C. de iudicijs.

¶ Et idem puto, etiam si statutum requireret testem omni exceptione maiorem: quia licet quis praesumatur bonus: non tamen in tali casu praesumeretur maior omni exceptione. & ita loquitur Decius in dicto consi. uigesimo septimo.

¶ ADDITIO. ¶ Omnia quæ in hac limitatione hactenus scripta sunt, & omnes autoritates Doctorū hactenus recitatae, & multo plura ad huius limitationis doctem tradit egregius do. Petrus de Moncada in tractatu de testibus quem fecit ad supplendum & perficiendum

tractatum domini Ioannis Croti, qui morte præuentus, non potuit perficere suum tracta. de testibus. ideo dictus tractatus do. Petri cōtinuatiue ponitur cum tract. Croti, quem uide nu 392. cum pluribus sequen. & do. Hippolytum Marsil. sing. clxxxvij. qualitas appositā. ubi adducit dictā Ange. in d. l. ij. §. diem, & in l. uel negare. eo. titulo, Alexander & Angelus de Aretio in locis præallegatis. Ioan. Nicol.

10. ¶ Sed, † quid si statutum diceret, quod esset bonæ estimationis? dubium facit, quia licet quis præsumatur bonus, tamen potest esse, quod ciues cum malum existiment. Sed tamen in isto casu, putarem non opus esse istam probare qualitatem: quia quilibet non solum præsumitur bonus, sed etiam præsumitur bonæ estimationis & famæ. l. penul. §. primo. ff. de uar. & extraordi. cogni. l. quæcunque. §. fina. ff. de publicia. per Barto. in tractatu suo præsumptio. in princip.

¶ Sed pone, quod pars non probauerit uel articulauerit de istis qualitatibus; an Iudex ex officio possit ipse recipere informationes? Circa hoc crederem quod sic, per glos. in l. tertia. in uerbo inimicitie: & ibi Salice. ff. de testibus. & glos. in §. primo, in uerbo officij, in autentica de testibus. & ibi Doctores. Et istud posset fieri, etiam publicatis attestationibus. arg. c. cum clamor, supra de testi. & tales informationes debet iudex redigere in actis: nam aliās teneretur in syndicatu: per doctri. Barto. in l. Lucius. ff. de his qui notan. infra. Et ita intelligo quod not. Fulgo. in d. l. iij. §. tu magis scire potes. ff. de testib. Et hoc suadet æquitas.

Tertia

III. PRAESUMPTIO.

- 1 Idoneus quilibet esse praesumitur.
Rescriptum si contineat clausulam, si est idoneus, non est opus probare talem qualitatem.
- 2 Aetas posita in conditione, regulariter debet probari ab eo qui eam dicit euenisse, & quare.
- 3 Clausula si meruerit, si sit idoneus, vel dignus, &c. quid operetur in rescripto, cum regulariter quilibet praesumatur idoneus, meritus, & dignus.
- 4 Superfluum non dicitur illud, quod licet in sensu directo nihil operetur, operari tamen potest in sensu contrario.
- 5 Idoneus quilibet praesumitur quo ad mores non quo ad alia extrinseca.
Ideo nemo diues, nemo doctus, nisi probet, praesumitur.

Tertio. ¶ *† Quilibet praesumitur idoneus. cap. dudum, infra eo. prima quaest. 1. c. sicut. Et propterea, in rescripto in quo apposita sit clausula, si est idoneus, non erit opus probare talem qualitatem, quamuis posita in conditione: quod est mirum.* Tertia praesumptio.

¶ **ADDITIONO.** ¶ Et ista uidetur communis opi. Doct. in d. c. dudum, ubi latissime Feli. col. antepe. cū tribus columnis praecedentibus, ubi late an debeat probari idoneitas, & uerificari ante prouisionem seu collationem, & an debeat praecedere causae cognitio, & qualis, an uero sufficiat sola praesumptio naturae quod quilibet praesumatur idoneus, nisi contrarium probetur, & Bal. in l. neque natales, col. si. cum penult. iuxta finem. C. de proba. & Oladra. consi. xli. breuiter uidetur. ubi ponit de clausula si sit

y 3 uite

uite laudabilis, & aliquid per Lapum allega. lxj. uis. Barto. in l. muto. §. j. in fine. ff. de tutel. Bal. in margarita, in uerbo clausula, & copiose Petrus de Anchara. in cle. j. colum. vj. & seq. de concessio. præben. ubi etiam Imo. colum. ij. nu. 12. & latius idem Imo. in cle. j. col. iij. de offic. delega. cum simili. Ioan. Nicol.

¶ Sed uidetur facere contra opinionem Baldi & Salice. in l. cum te. C. de probatio. de qua supra dixi, uersic. xiiij. 2. quod † licet quis præsumatur idoneus ætate, tamen istud non procedit, quando ætas esset posita in conditione: quia qui dicit conditionem euenisse: debet probare. l. ex his, C. quando dies legat. ced. nisi respondeas, quod istud procedit in ætate, quæ ex tempore uariatur: sed nos loquimur quò ad mores, qui præsumuntur semper boni.

¶ Facit pro ista præsumptione text. in l. seruos. ff. de manu. testa. ubi præsumitur quis dignus libertate, nisi probeatur indignus.

¶ ADDITIO. ¶ Bene faciunt pro ista præsumptione quæ tradit Egid. de bellemere in decisio. lxxvj. incipit. non expresse. Ioan. Nicolaus.

3. ¶ Vnde, illa cōditio, † si meruerint, uel si dignos iudicaueris, non requirit aliam probationē. Et si diceres, sequeretur ergo, quod in prædictis casibus talis conditio nihil operaretur: quod tamen uidetur inconueniens. l. si quando. ff. de lega. j. respondeo, quod imò multum operatur in sensu contrario: quia censetur illud quod datur, ipso iure adimi in casu quo non sit idoneus: per regulam, quod datum sub una conditione, censetur sub contraria ademptū. l. aliquando: in fine. ff. de conditio. & demonstrationi. l. si legatum

legatum pure. ff. de adimen. lega.

4 ¶ Et sic nota, † quòd non dicitur superfluum illud, quod in sensu directo non operatur, dummodo in contrario possit operari. Quod facit ad ea, quæ notant Cyn. et Bal. in l. conuenticulam, C. de episco. et cleri. Imo. Et Moder. in l. si cum dotem, in princip. ff. soluto matrimonio. Iason in l. prima. in xy. columna. ff. de officio eius cui mandata est iurisdictio. ubi, si statuta nihil inducant in sensu directo, subditur in eis argumen. à contrario sensu, ut operentur.

5 ¶ Intellige istam † regulã, ut quilibet præsumatur idoneus quò ad mores, non autem quò ad alia extrinseca. Et propterea, nemo præsumitur idoneus quò ad diuitias, nisi si probetur. ut est glos. in l. si uerò, §. qui pro rei qualitate, ff. qui satisfac. cogan. et suprã dixi. Item quò ad doctrinam, quia scientia acquiritur multo labore, et longis uigilijs. Vnde, nō præsumitur quis eam habere: ut dicit glos. in dicto capitulo si forte, in uerbo scientiæ, de electionibus.

IIII. P R A E S V M P T I O.

1 Immemor æternæ salutis nemo præsumitur.

Innocens a peccato quilibet præsumitur.

2 Præsumitur quis sine vitio.

3 Agricola diligens, præsumitur innocens & quietus.

4 Confessio iurata facta in testamento valet & probat, quamuis non iurata non valeat nec probet.

Moriens non semper præsumitur esse sanctus Ioan. Baptista.

5 Tutoris defuncti rationibus standum est in expensis paruis, quamuis regulariter requireretur ius ramentum tutoris, si viueret.

6 Præsumitur pro scriptura defuncti.

7 Præsumptio quod quis moriendo non sit immemor æternæ salutis, non procedit in præiudicium tertij, cui ius iam quæsitum est.

Iudici qui moriendo dicit se tulisse falsam sententiam, non statuitur.

Testi qui moriendo dixisse falsum testimonium confessus est, non statuitur.

8 Vulneratus mortifere, si aliquem exculpauerit, an possit ex indicijis procedi contra illum ad torturam.

Quarto. ¶ Nemo præsumitur immemor salutis æternæ. l. fina. C. ad legem Iuliam repetun. Et prima q. vij. cap. sancimus, Et quilibet præsumitur innocens à peccato. l. absentem. ff. de poen. l. qui accusare. C. de eden. sicut quilibet præsumitur esse alienus à dolo Et culpa. l. dolum. C. de dolo. l. si creditor. C. de pignora. actio.

¶ ADDITIO. ¶ Et l. quoties. §. qui dolo. ff. de probatio. ubi Floria. Ioan. Nicol.

2 ¶ Et eodem modo ¶ præsumitur quis sine uitio. l. prima. C. de adil. actio. l. cum probatio. ff. de probatio. Et ista maxime procedunt, suadente hoc aliqua alia coniectura: unde, præsumitur innocens, quem nullus accusauit. l. si adulterium. §. idem pollioni: ibi, Et si reum nemo postulauit. ff. ad legem Iuliam de adulte. facit tex. in capi. cum in iuuentute, infra eodem.

Idem

3 ¶ Idem † si sit diligens agricola, quia talis praesumitur innocens & quietus. l. iij. C. de defenso. ciuita.

¶ Idem etiam in nobili & diuite, quia bene praesumitur de his, quibus sunt integra facultates, & maiorum suorum hereditates incolumes. l. ij. in princi. C. de debito. ciuita. lib. x. Item si quis alias sit bonus, quia praesumitur pro re quam ipse gesserit. c. nisi essent, infra de praeben. c. omnes, vij. q. i. & xxxvij. distin. c. qui de mensa, cum simi.

4 ¶ Et † ex ista praesumptione infertur, quod licet confessio facta in testamento non ualeat nec probet: tamen si iurauerit testator, tunc ualeat: quia non praesumitur fuisse immemor salutis aeternae. l. cum quis decedens. §. codicillis. ff. de lega. ij. auten. quod obtinet. ubi Bal. C. de probationi. Barto. in l. ij. C. commu. de lega.

¶ ADDITIO. ¶ De ueritate tamen huius dicti uide per Alexan. & alios in l. si donatione. C. de collat. & Docto. in c. quamuis, de re iudica. maxime quid in prohibitis, ut in patre & filiis, marito & secunda uxore, patre & filio naturali uel spurio. Et uide quae copiose scripsimus domi. Alcia. & ego in xvj. praesumptione. in prima regula praesumptio. ubi ex decisis & remissis eris resolutus. Nota tamen quod haec praesumptio, quod quis moriendo non praesumatur immemor salutis aeternae, non semper est efficax, aduersus quam facit quod inquit Bal. in titulo de pace constantiae, in uerbo uasalli. ij. in fi. & refert do. las in l. i. col. iij. quod non omnis qui moritur praesumitur esse Ioannes Baptista, nec sibi de ijs quae asserit semper est credendum. & dicit Oldra. consil. cxcij. uiso diligenter. & refert Hippoly. Marsil. in practica. §. restat. colum. ij.

numero 12. quod morientes non dicunt semper uerum.
Ioan. Nicol.

¶ Ad idem facit quod not. Paul. de Cast. consi. cccj. ad be-
s ne examinandum, in primo, † ubi consuluit, quod in
expensis paruis, standum est rationibus tutoris defuncti:
Et licet in tali probatione uideatur requiri iuramentum,
tamen ex quo amplius præstari non potest, stabitur sim-
plici codici rationum: quia mors nō minorem fidem uide-
tur inducere, quàm iuramētum: ex quo, nemo præsumitur
moriendo fuisse immemor salutis æternæ, per dictam legē
fina. Et per nota. per Barto. in l. admonendi. ff. de iure fis.
6 ubi dicit, † quod præsumitur pro scriptura defuncti,
per dictam rationem: Et legem rationes. C. de probationi.
Et quod not. Soci. consi. clxj. in ij. col.

¶ ADDITIO. ¶ Adde plura accumulata per Hip-
poly. in rub. ff. de fideiussori. col. vij. viij. Et ix. ubi plura
ad probandum quod præsumatur pro moriente quod non
sit immemor Et c. Ioan. Nicol.

7 ¶ Aduerte † tamen: quia ista præsumptio non proce-
deret in præiudicium tertij, ubi ius iam esset quæsitum:
per doctri. Barto. in l. si quis in graui. §. i. ff. ad Silla. ubi si
iudex moriens, dicat se tulisse talem sententiam falsam, uel
testis falsum se deposuisse: non tamen illis creditur. Et ita
communiter tenetur secundum do. Alexā. in l. sciendum.
col. xij. ff. de uerbo. oblig. Et quedam similia ponit Feli.
in cap. exhibita. infra de homici. Et do. Ias. in l. i. in prin-
cipio. ff. de eo per quem fac. erit.

¶ ADDITIO. ¶ De ueritate illius dicti Barto. in d.
l. si quis in graui. §. i. uide latissime melius quam alibi do.
Hippo-

Hippoly. Marfil. in d. rub. de fideius. col. vii. viij. & seq.
ad quem sufficiat remissio. Ioan. Nicol.

¶ Dicit tamen Baldus in l. prima, in fine. C. communia
de legatis. † quod si testator mortifere uulneratus ali-
quem exculpauerit, talis non poterit etiam ex indicijs
torqueri: & sequitur ibi Iason. Sed ego non arbitror
istud ita generaliter uerum: quia possent indicia esse tam
urgentia, quod tollerent contrariam praesumptionem
orientem ex attestatione ipsius uulnerati: quia una praes-
umptio aliam tollit. l. diuus. de in integrum restitutione.
Et cessat ratio praesumptionis in isto casu: quia potius
uerisimile est, quod iste uulneratus sit mentitus, ex quo
tale mendacium non uidetur tendere in praedudicium sa-
lutis aeternae. xxij. quaestio. ij. cap. primum est, & capi ne
quis arbitretur.

V. PRAESUMPTIO.

1 Bona fides praesumitur in possidente, nisi contras-
rium probetur.

Intellige si habeat titulum verum vel putatiuum:
etiam errore iniusto. 1.

3 Bona fides an praesumatur in eo qui possidet sine
titulo.

4 Titulum errore iniusto causatum si quis habeat,
an in eo praesumatur bona fides.

Bona fides potest causari ex iniustis & temerarijs
causis.

5 Usucapere an quis possit ex titulo iniusto errore
causato.

6 Mala fides praesumitur in praescribenda seruitu-
te, & quare.

Quinto

Quinta præ
sumptio.

Quinto. ¶ † Bona fides præsumitur in possidente, nisi probetur contrarium. l. pe. C. de cuius glo. in cap. si diligenti, & ibi Docto. infra de præscrip. cum concordan. per Alexan. consi. cc. uiso & discusso, col. prima, in secundo. & consi. lxxv. col. penul. in quarto. Francis. de Curte, consi. lxxxij. Deus pius, colum. ij.

1 ¶ Et istud intelligitur, si habeat titulum uerum uel putatiuum, etiam errore iniusto. l. igitur. §. potest. ff. de libera. cau. & not. in l. sicut. §. i. ff. de usucapio. & ita tenet Barto. in l. celsus. ff. de usucap. & est communis conclusio, ut ibi per Moder. & in d. c. si diligenti.

2 ¶ Fortius † dicit ibi Barto. istud procedere, etiam in possidente sine titulo: quia stat simul, quod quis non habeat titulum, & tamen sit in bona fide: secundum glos. in l. si quis emptionis, in uerbo tenuerit, iuncto textu. C. de præscrip. xxx. uel xl. anno. ergo ita debemus præsumere: ex quo talis præsumptio est humanior.

¶ Et hoc intelligit, nisi alius possessor antiquior appareret per legem fina. C. unde ui. Item nisi ius commune contradiceret tali possessioni. c. primo. de præscrip. lib. vj. Sed Inno. & Bal. in c. per tuas, de testi. tenuerunt, quod imò nō præsumatur bona fides, nisi adsit titulus. Et idem tenet Imola in repetitio. capi. fina. in v. col. de præscrip. & dicit Feli. in dicto cap. si diligenti. quod hæc opinio est sustentabilis de iure: per text. in d. l. fina. quia quod suum non est, debuit scire ad alios pertinere.

¶ Sed tamen non puto recedendum à communi opinione, quæ bene probatur in d. l. si quis emptionis, iuncta glos. & in d. c. i. de præscrip. in vj. inducendo, ut supra.

Nec

¶ Nec obstat dicta ratio, quia tex. in d.l. fina. loquitur in eo qui scit rem occupatam suam non esse: quia tunc debet scire, quod ad alios pertineat. Sed nos non loquimur in eo qui nesciat rem suam non esse, imò credit esse suam, et est in bona fide. licet non habeat aliquem titulum, puta quia aliquis ei dixit, quod erat maiorum suorum seu antecessoris sui, uel alio modo ad eum spectabat. Nam licet talis non dicatur uerè possidere aliquo titulo, tamen est in bona fide.

¶ Præterea dum Barto. dicit sufficere titulum putatiuum, etiam errore iniusto. d. §. potest. Adde, quod idem sequuntur Alexan. et Moder. in d.l. celsus. et Bal. in l. i. per glos. ibi. C. ubi caus. stat. qui dicit, quod bona fides potest causari ex iniustis et temerarijs causis. sequitur Alexan. consi. cxxv. in iij. col. in quarto. Andre. Sicu. consilio xvij. in penul. col. in secundo. Fely. in c. cum contingat, in iij. col. de rescrip. et in d. c. si diligenti, in ij. col. las. in l. si id quod. in viij. nota. ff. de iuris. om. iudi. Sed Imo. in rescripto. d.l. fina. in v. col. uidetur hoc intelligere, quod ad acquisitionem fructuum, non autem quod ad usucapionem. Et ista opinio uidetur mihi uerior: pro quo adduco tex. in l. fina. C. pro suo, qui requirit, quod error in titulo sit probabilis, aliàs usucapio non procedat: et istud est de mente glos. in d.l. i. quæ si bene uideatur, probat contra Bal. dum requirit quasi possessionem xxx. annorum. quando seruus ex iniustis causis crederet se liberum, et tamen si præsumeretur bona fides, satis esset, quasi possessio xx. annorum. l. secunda. C. de longi tempo. præscrip. quæ pro liber.

Nec

¶ Nec obstat dictus §. potest: quia ibi nō probatur, quod possessio inducta ex tali errore iniusto, sit sufficiens ad usucapionem, sed simpliciter talis utitur commodum successoris, quantum sit ad instruendum iudicium: ut ibi habetur: Et est ratio, quia quod ad illud commodum, satis est quod non sit in mala fide, licet non habeat bonam. Inter hæc enim est dare medium: ut dicit Barto. in l. sed et si lege. §. scire. ff. de petitio. heredita. Paul. de Cast. consilio cclxxxix. in ulti. colum.

¶ Posset distingui, ut opinio Barto. et Docto. procedat in prescriptione longissimi temporis, in qua prescribitur etiam sine bona fide. Ista autem alia opinio procedit in prescriptione xx. annorum, uel minori: prout proprie loquitur tex. in d. l. fina. ff. pro suo.

¶ Cetera dic, ut per Moder. in dictis locis: et Abb. in c. consultationibus, infra de iure patrona. et per Feli. in c. de quarta, de prescriptionibus. ubi limitat istam regulam non procedere in errore iuris: de quo ibi late per eum: et etiam per Aretinum consilio xxx. in secundo dubio. ubi et dicit † semper presumi malam fidem in prescribendo seruitutem. Et est ratio, quia habet contra se presumptio nem iuris communis, de quo in dicto c. primo, de prescriptione. in sexto. dic ut ibi per eum.

VI. PRAESUMPTIO.

1 Actus ubi potest importare delictum graue & paruum, praesumitur pro minori delicto.

2 Percutens aliquem paruo cultello, praesumitur quod

quod non fecerit animo occidendi, licet postea mortuus fuerit percussus.

3 Mulier praesumitur potius subtraxisse res à marito, quàm quod sit lucrata ab adulteris.

4 Blasphemia vna tantum praesumitur si quis pluries eodem calore repetierit aliqua verba blasphemiae.

Sextò, † ubi actus potest importare delictum graue et paruum, praesumitur pro minori delicto: secundum Baldum in l. fina. in ultima colum. C. de aedili. actio. argu. l. si praeses. ff. de poenis. Et ibi infert Bald. ad notabilem questionem. Ad idem facit glos. in l. penul. C. de fideiussor. ubi potius praesumitur matrimonium clandestinum, et sic leuius delictum, quàm adulterium, quod est grauius, de quo per Baldum in capitulo primo. §. iniuria, de pace iuramento firmanda. in l. quaecunque. C. de seruic. fugitiuis. Abbas in cap. secundo, de desponsa. clandestini. Feli. in cap. primo, infra eod.

Sexta praesumptio.

¶ Ad idem facit tex. in capitu. significasti, circa principium, infra de homici. inducendo ut per Areti. consi. viij.

2 in penulti. ubi per istam rationem decedit, † quod si quis percutiat aliquem paruo cultello, capiemus potius praesumptionem, quod fecerit animo non occidendi: licet talis deinde sit mortuus.

¶ Et in simili idem concludit Areti. consi. xxxj. in penul. colum. ubi † capitur potius praesumptio, quod mulier subtraxerit furtiuè res à marito, quàm quod sit lucrata ab adulteris: ex quo, illud est minus delictum.

¶ Facit quod nota. uoluit Bartho. Vero. cōsil. lxxvij. circa 4 medium: ubi cōsultuit, qd' si † quis pluries repetierit in eodem

eodem calore iracundie aliqua uerba blasphemie: præsumitur potius una tantum blasphemia, non autem plures. Et circa istam præsumptionem, uide etiam aliquid per Feli. in cap. ad audientiam, in princip. ubi limitat infra de homici. Et accedat uulgata regula, quod in duobus malis, minus est eligendum. cap. duo mala, xxij. distinc. & xxij. q. cap. quod David, & cap. si aliquid.

VII. PRÆSUMPTIO.

- 1 Actus non præsumitur gestus metu, si quid actum reperiatur.
- 2 Fallit in casu cap. super hoc. de renuncia.
- 3 Probatio durior licet incumbat illi qui contra præsumptionem iuris aliquid deducit, non tamen ita est in deducente metum: cum metus ex coniectu ris probari possit.
- 4 Metus solet clam inferri, ideo sufficit leuior probatio.
- 5 Testibus duobus de metu attestantibus magis creditur, quam centum asserentibus spontaneam voluntatem.
- 6 Matrimonium metu fuisse contractum vno teste asserente, ei creditur. secundum Cepol. sed, non placet hoc domino Alciato.

Septima præsumptio.

Septimo. ¶ Si aliquid reperiatur gestum, præsumitur sponte gestum, non metu. l. secunda. C. de his que ui uel metus causa. Et est ratio, quia aliter præsumeretur delictum, ex quo inferens metum delinqueret. Et ita concludit Innocen. quem sequuntur alij, in capitulo causam matrimonij, supra de officio delega.

Non

2 ¶ Non procedit tamen ista praesumptio in casu notabili. cap. super hoc. secundum unum intellectum, de renuncia. ubi in iudicio possessorio agenti interdicto recuperandae, non obstat exceptio renunciationis beneficii, imò praesumitur talis renunciatio facta metu ut declarat ibi Abb. colum. antepenultima.

3 ¶ Adde etiam, quòd licet regulariter durior probatio incumbat illi qui contra praesumptionem iuris aliquid deducit, cap. quia uerisimile, infra eo. glo. in l. fin. in prin. ff. quod met. cau. per Specu. in titu. de probatio. §. fina. uerfi. fina.

¶ ADDITIO. ¶ Et scripsi latissime supra in principio tractatus. in tertia parte. pag. 40. nu. 3. Ioan. Nico.

¶ Tamen non ita est in asserente metum: quia metus etiam ex cōiecturis potest probari, ut per Cin. in l. carcerem. C. quod met. cau. Bar. in l. si ob turpem. ff. de condi. ob cau. Bal. consi. xxvj. in tertio. Ancha. consi. ccxcix. uisa supra dicta facti. Rapha. Comen. cōsi. lxviij. per totum: Et per Moder. in l. interpositas. C. de transactio.

4 ¶ Et est ratio, quia metus cōiter solet clā inferri: unde sufficit leuior probatio. arg. c. si. supra de testi. cog. Et ita tenet Alex. consi. clvj. uiso processu, in quinto, Et cōsi. xlviij. in iij. Corne. consilio. xli. in iij. columna. in secundo.

5 ¶ Fortius dicit Inno. in d. c. super hoc: ubi alij idem sequuntur, quòd magis creditur duobus de metu attestantibus, quàm Centum asserētibus uolūtatem spontaneam. sequitur Bal. in consi. schismatis, quod posuit in rub. C. si quis aliquē testa. prohi. idē Bal. l. obseruare. §. proficisci.

And. Alci. De Praesump.

z

in xij.

in xiiij.q. ff. de offi. proconsul. Ange. in. l. si quis ad se suum.
dum. C. unde ui. Alberi. de rosa. in rubri. ff. quod met. cau.
cum concordan. per Andre. sicut. consi. ultimo in. iiij. col.
et do. Decium consi. c. in penul. columna.

6 ¶ Et dicit singulariter Bartho. ueronē. caute. cxliij.
incipien. tempore meo: quod crederetur uni testi asseren-
ti matrimonium esse contractum per metum. allegat Inn.
et Bal. ubi supra. Sed ista decisio mihi nunquam placuit:
quia est contra regulam ca. licet uniuersis, supra de testi.
et contra mentem omnium scribentium, præsertim Alex.
et Corne. in cōsilijs supra allegatis, et Inno. nō loquitur
in uno teste tantū, sed in duobus. et ita ēt Bal. et ceteri.

¶ Præterea, illud dictum Inno intelligitur quando con-
stat manifestè de uia facti, unde oritur metus: et ideo, etiā
si mille attestarētur, quod tamen erat illi animus actū spō-
taneè faciendi, non staretur illis, quia attestarētur de men-
te, quæ est nota soli Deo: ut declarat Imo. in dicto capitu.
super hoc: et etiam loquitur Innoc. quando præsumptio
erat pro asserente metum, puta in eo qui asserit se renun-
ciasse beneficio propter metum, in casu dicti capit. super
hoc. secus, ubi præsumptio non esset pro asserēte: quia tūc
seruaretur regula communis posita in capi. in nostra, su-
pra de testi. Et istud est de mente Abba. in dicto capi. su-
per hoc, et declarat Ange. in dicta. l. fina. in prin. ff. quod
met. cau. Cetera dic, ut per Moder. in. l. interpositas, C. de
transactionibus.

VIII. PRÆSUMPTIO.

1 Princeps præsumitur motus iusta causa. Intel-
lige

lige in ijs quæ sunt iuris positiui, & in ijs quæ sunt arbitraria principi.

1 Papa in beneficijs habet plenam & liberam potestatem.

3 Beneficia omnia mundi sunt manualia & obediencialia quo ad papam.

4 Causa an præsumatur in principe dispensante contra ius gentium vel diuinum, in casibus in quibus cum causa potest dispensare. late vsq; ad finem.

5 Causa iusta non præsumitur in principe quando agitur de præiudicio tertij.

6 Princeps etiam de plenitudine potestatis non potest rescindere contractum proprium.

7 Princeps non potest vasallum feudo priuare, nisi ex causa descendente ex culpa vasalli.

8 Sententia principis sine citatione non valet, nec præsumitur causa nisi probetur.

9 Causa præsumitur in quocunq; principe non recognoscete superiorem de facto: quia nemo potest sibi dicere, cur ita facis.

10 Causam non præsumi in principe, respectu non subditorum principi, quomodo intelligatur.

Princeps an habeat plenam potestatem in subditos non plenarie sed sibi deditos mediante foedere, q; reserualet sibi leges & priuilegia sua, et an tunc princeps inter tales possit vti plenitudine potestatis, quod non.

Octauo. Præsumitur Principem ex iusta causa moueri. glo. in l. relegati, in fine. ff. de poenis. facit tex. in clemen. uni. de probatio. & in capi. cum à nobis, in fine. ubi Docto. de testi. Octaua præsumptio.

¶ **ADDITIO.** ¶ Vide Deci. consi. ccccclxxvj. pro resolutione. col. fi. & Roma. consi. ccccxxxvj. quod consultum. Ioan. Nicol.

z z Et ista

¶ Et ista cōclusio est uerissima in his quæ sunt iuris positiui. quo iure, ipse non ligatur. l. digna uox. C. de legi. Et quæ sunt arbitraria ipsi Principi, prout loquitur glo. in dicta. l. relegati. nam restitutio relegati potest fieri per Principem, Et sine caussa de potestate ordinaria. l. j. C. de senten. pas. Et habetur in titu. C. de abolitio. Item. d. clemen. prima loquitur in beneficijs, † in quibus Papa habet plenam Et liberam facultatem, capi. ij. in princ. de præbend. in. vj. clemen. prima, in fine, ut lite penden. ix. q. iij. capi per principalem, ubi glo. cum concordan. per las. in. l. Barbarius, in. xj. colū. de offi. præto. Soci. consi. xij. per toum, Andre. sicu. consilio primo, columna. xvij. in primo,

3 ¶ Et dicit † Bal. in. l. rescripta. C. de preci. Impera. offeren. quod omnia beneficia; mūdi. sunt manualia Et obediēcialia, quò ad Papam. sequitur Andre. sicu. in tracta. de præstan. Cardi. in prima parte, col. iij.

¶ AD DITIO. ¶ Antequam ad ulteriora procedatur uolo notes perpetuo notabilem limitationem ad hanc præsumptionem, quam tradit Roma. consil. ccccxxxvj. quod indultum petri. col. penul. circa prin. Et do. Philip. deci. consi. ccccclxxxvj. præallegato, col. fi. quod in principe nō præsumitur iusta causa, quando facit actum ad instantiā Et postulationem partis, quia tunc uidetur magis motus propter importunitatem partis, quàm ex iusta causa per l. j. C. de peti. bono. sub. lib. x. Ioan. Nicolaus.

4 ¶ Sed nunquid præsumitur causa in principe dispē sante aduersus ius Gentium uel diuinum, in his in quibus posset cum caussa dispensare? Et uidetur idem quod sic, prout

prout tenuit Cy. in l. rescripta, in. iij. & iij. q. & ibi Bal. C. de preci. Impera. offeren. Anto. de Butri. & Abb. in. c. quanto, de iureiuran. & in alijs locis relatis per Fell. in. c. qu. in ecclesiarum. xij. col. uerfi. quinta conclusio; supra de cōsti. ubi limitat istā conclusionē sex modis, ut ibi p. cū.

¶ **ADDITION.** ¶ Et ultra hic allegatos & in locis hic recitat, hanc sententiā tenet & multis egregijs fundamentis comprobat melius quā alibi do. Fran. Curt. Sēnior consi. xlix. memoriē recolendē. col. xvij. nu. 30. uerfi. præsūmitur enim in principe. ubi dicit quod in principe aliquid disponente, præsūmitur iusta causa, etiam si aufert ius alteri quæsitum. & ibi allegat auctoritates & concordant. in pluribus locis, ex quibus potest roborari ista sententia: quæ nō reperies alibi ita bene cumulata. Io. Nic. ¶ Sed tu aduerte: quia ista opinio iure non probatur, nā ea quæ pro hac parte allegantur, procedunt in his quæ sunt iuris positiui, & quod in tali casu, non præsūmatur causa iusta, est de mēte Bal. in dicto capi. quæ in ecclesia. & firmat Fulgo. in. l. si. C. si contra ius uel utilit. publi. & in consi. lxi. domina Caterina, in. ij. col. Roma. consil. ecclij. queritur primò. in fine. Et ita tandem resident Fel. & Moder. in dicto capi. quæ in ecclesiarum, & ias. in. l. si testamētum. C. de testa. per illum tex. & in repetitio. l. quominus, in. ij. col. ff. de flumi. & est de mente Docto. tēnentium, quod dicta cle. prima, de probatio. † non habet locum quando ageretur de præiudicio tertij, quò ad ius quæsitum: prout tenuit Ancha. in consi. ccc. viij. prætmitto, circa finem. Pau. de ca. consi. cl. vj. uiso & examinato. col. si. Butri. post Calder. in. c. post cessionem, col. viij. de

2 3 probatio.

probatio. Areti. in dicto capi. cum à nobis. Nam si præsumeretur iusta causa, deberet habere locum, etiam in praeiudicium tertij: quia Princeps ex causa legitima, potest tollere ius quæsitum tertio. l. lucius. ff. de euctio. Et habetur latè in. d. c. quæ in ecclesiarum.

¶ Et probatur ista opinio, quæ uidetur cõmunior in. c. j. 6 supra de probatio. Tūbi non præsimitur causa in Principe uolente rescindere proprium contractum: imò istud non potest, etiam de plenitudine potestatis, secundū Pau. de ca. in. l. digna uox. C. de legi. & Bal. i. c. j. §. ad hæc, col. v. de pace iuramen. firman.

¶ AD DITIO. ¶ Et do. Ludo. Roma. egregie in dicto consi. ccccxxxvj. col. pe. & fi. & consi. cclij. Queritur primo. col. ulti. dicens, quod princeps non potest reuocare contractū à se factum, etiam si contineat liberalitatē: & quod ita ligatur suo contractū sicut quilibet priuatus. & idem Roma. cōsi. cclij. pro decisione. & Soci. consi. iij. super questione colū. ij. & .ij. lib. iij. & quod de plenitudine potestatis nō possit cōtrauenire cōtractui etiā cōsultit do. Anto. Rubeus Alex. consi. cxxxviii. uiso & diligēter. col. ij. & cōsi. cxlvj. circa primū. col. pe. ubi allegat Alex. in consi. j. in. ij. uolu. & consi. liij. in quarto. & Cuma. consi. c. incipiente ducissa mediolani. cum alijs concor. & etiam dicit idē Alexan. consi. cliij. decreuerā. col. pe. quod princeps nō minus ligatur ex suis contractibus, quā qui libet priuatus. & quod non possit etiam de plenitudine potestatis cōtrauenire cōtractui, etiam asscuerat Deci. consi. cccccclxxxix. uiso puncto. col. ij. & consil. cccc. in causa mota. col. iij. Ioan. Nicolaus.

7 ¶ Idem test in feudo, quia non licet ei priuare uasal-

lum, nisi ex iusta causa descendente ex culpa ipsius uasfalli. c. 1. ubi nota. de natura feu.

§ Idem in snia principis, sine citatione lata, quia non ualet, nec praesumitur causa. clem. pastoralis, de re iudi. c. 1. ubi Doc. supra de causa possessio. et proprieta. And. consi. xxiiij. col. pe. in. ij. Et ratio istorum casuum militat generaliter: et propterea, debet generaliter esse idem ius. l. adigere, de iure patr. Et facit ratio, quia cum talis actus regulariter sit prohibitus Principi, nisi in certa causa: debet illa probari. l. si donatione. C. de collatio.

¶ A D D I T I O. ¶ Istud idem fundamentum facit Deci. in dicto consi. cccclxxvi. pro resolutione. col. si. et Curtius consi. xx. saepenumero. col. vi. dicens, quod tunc non est standum assertioni principis de dicta iusta causa: sed debet probari et constare aperte ex quo actus siue illa causa est regulum principis prohibitus. pro quo facit quod uult Bar. p. illum tex. in. l. si forte. ff. de castren. pecul. cum simili. Ioan. Nicolaus.

¶ Et istud procedit etiam in Principe, ut no. Inno. in. c. pe. de dilatio. Ro. consi. ccclxxxiiij. saluatoris. Et facit tex. i. c. nouit, ubi Abb. et Aret. notant supra de iudi. ubi non praesumitur etiam pro Rege, quod seruauerit debitam solemnitate denunciationis euangelicae, nisi probetur: et Cy. in. d. l. re scripta, potest saluari, si bene uideatur. nam praesupponit, quod imò in ueritate causa non praesumatur: et quod Princeps peccat, licet iudex debeat obseruare: quia quod ad eum, inde oritur praesumptio iuris, et de iure. Ex quo, ipse non potest inquirere de facto superioris et domini sui: prout etiam dicit Alex. consi. 1. in penul. col. in. ij. uolu. unde, dato quod posset inquiri, puta quia Princeps permetteret re

fricari in dubium de meritis rescripti, uel aliter concederetur, esset secus.

¶ Et propterea, † dicunt Docto. istud procedere in quolibet Principe non recognoscente superiorē de facto: ut per Bar. in d. l. relegati, et per Alex. cōsi. xv. in. ij. col. in quinto uol. ratio est, quia tali non potest dici, cur ita facis? Et ista opi. est uerior de iure, et etiam de æquitate.

¶ Considera tamen, si possent istæ opiniones concordari: quia aut Princeps in tali cōcessione non expressit aliquā causam, et non præsumatur, imò cōcessio sit nulla, quascumq; clausulas ipse addiderit. Ex quo, deficit potestas eius, quia nō est supra ius diuinū, naturale, seu Gentium. Et facit quod no. Alex. consi. c. j. u. sis. col. penul. in primo. Idem si expressit aliquam causam, quæ non est idonea ea ratione. Aut expressit causam idoneā: et tunc, an præsumatur uera, ita quod dispositio teneat. Et dicendum est, quod sic. d. cle. j. Et ī isto casu, potest procedere opi. Abb. Butrij et aliorum in d. c. quæ in ecclesiarum, et quod no. Soci. cōsi. cclxxiij. in penul. col. Limitādo tamē, ut ibi per Feli. et Iasonem in dicta. l. si testium.

¶ ADDITIO. ¶ Decius tamē notabiliter in præallegato cōsi. cccclxxvj. ad fi. tenet qd' assertiōi principis nō sit credendū, nisi de causa aliter cōstet, et probetur. et se remittit ad ea quæ ipse scripsit in d. c. quæ in ecclesiariū. Vide Socinū inter consilia Curtij senioris idē tenentē per multas autoritates consi. xx. s. penultimo. col. v. et. vj. de clarando ut per eū latissime per duas colū. ex illo consi. à secunda colūna usq; ad. vij. colligere poteris pulchras Limitationes ad hanc regulam quod princeps præsumatur motus

motus iusta causa. & an stetur assertioni principis super
caussa iusta expressa in concessione siue rescripto. Ioan-
nes Nicolaus.

10 ¶ Et inquantū † limitant, ut non praesumatur causa
sa, respectu non subditorum ipsi Principi, per dictum In-
nocen. in cap. inquisitioni. infra de senten. excommuni. &
tex. in. d. clemen. pastoralis. Intellige istud in subditis ple-
nariè Principi, secus si simpliciter uenissent in deditio-
nem mediante foedere, puta quia reseruassent leges & pri-
uilegia sua: nā tūc quò ad plenitudinem potestatis ipsius
Principis, non essent subditi. l. non dubito. ff. de capti. &
tali modo ciuitates Italiae, & quedam alie uenerunt in
deditionem Romanorum, ut probatur in. l. i. ff. de cen. &
in. l. fin. eodem titu. undè quamuis P. R. transtulerit omne
ius suum in Principem. l. i. ff. de constit. Princi. non tamen
Imperator nec habētes causam ab eo, habent amplius ius
quàm P. R. habuerat. Et consequenter, de iure nō possunt
uti in illis ciuitatibus ista plenitudine potestatis, prout ui-
demus etiam hodie seruari in Germaniā, in ciuitatibus
Imperialibus. Facit quod no. Cardina. in consilio ultimo,
& quod dicit Bal. in titulo de pace constan. in uerbo li-
bellarie: ubi dicit, quòd P. R. nunquam est usus ista clausu-
la de plenitudine potestatis.

¶ ADDITIO. ¶ Quòd princeps non possit uti ple-
nitudine ptātis circa non subditum & quod in principe
tunc non praesumatur iusta causa, & si causam iustam
exprimat, quod tunc non stetur assertioni principis, ui-
de latissime domi. Bartholomeum Soci. inter consilia Cur-
tij senioris consilio. xx. columna. iiij. uersiculo, tertio re-
sponde

spode. et latius col. vj. per totā col. et idem Bart. Soci. cō-
 filio. xxvij. in præsenti &c. col. ij. li. iij. Facit quod uoluit
 Ludo. Roma. cōsi. ccccxxxvj. quod cōsultū &c. quod licet
 princeps regulariter possit reuocare priuilegiū a se con-
 cessum, et præsumentur in eo causa, nō tamē hoc procedit
 ī priuilegio a se cōcesso nō subditis. illud enim est irreuo-
 cabile nisi ex iustissima causa quæ apparere debet. Ioan.
 Nicolaus.

PRAESUMPTIO IX.

- 1 Præsumentur pro iudice q̄ recte faciat ea quæ of-
 ficio suo incumbunt. Limitatur. 6. 14. 18. 23. 27. 28.
- 2 Iudicis verba sunt referenda ad ius, etiā impro-
 priando verba.
- 3 Iudex nō præsumentur aliquid fraudulentū fa-
 cere, licet eius sententiā retractetur.
- 4 Iudex nō præsumentur sine causæ cognitione ali-
 quid facere.
- 5 Succumbens per iudicis sententiā, præsumentur fo-
 uisse malam causam.
- 6 Appellatione pendente, nō præsumentur pro pro-
 cessu nec pro snia iudicis a quo. De veritate nu. 8.
- 7 Probare quis debeat in causa appellationis.
- 8 Sententiæ appellatione suspensæ, quæ sit virtus.
- 9 Litigans super bonis cōmunibus vel quæ cōten-
 dit ad se pertinere, si habet aliquam præsumptionē
 pro se, pōt petere sibi prouideri ad fines litigandi si
 alias nō habet vnde faciat expensas litis
- 10 Filius litigans cum patre eum nō agnoscente in
 filiū, potest petere vt sibi prouideatur super bonis
 patris ad expensas litis faciendas, si alias nō habeat
 vnde litiget.

Vxor

Vxor litigans cum marito potest petere interim si-
bi prouideri super bonis mariti ad fines faciendi
expensas litis,

11 Iudex, filio litigante cōtra patrem vt cum agnos-
cat, vel vxore cōtra maritū, si ex lectura attestatio-
num licet nondum publicatarū, deprehendat sum-
marie esse probatum, pōt dare prouisionem ad ex-
pensas litis.

12 Appellatiōe pēdēte possunt sequestrari fructus
iuxta cle. primā. de sequest. posses. & fruc.

13 Appellatiōe pendēte si possessor dilapidet agrū,
potest fieri sequestratio.

14 Non præsūmitur pro iudice indiscreto, & im-
probo. Intellige nu. 17.

15 Carceratus respectu iudicis nō dicitur pati metū
Quod nō procedit in potestatibus terrarum qui ha-
bent vultum terribilem, & solent metū incutere.

16 Præsūmitur voracitas in istis potestatibus et of-
ficialibus, & ipsi plura mala sciunt & commi-
tunt.

18 Processus nō præsūmitur recte vel rite factus, nī
si appareat per scripturā.

19 Citatio nō præsūmitur nisi probetur vel nisi de
ea constet ex actis.

20 Processus præsūmitur recte factus, in casibus in
quibus nō requiritur scriptura.

21 Processus rite recteq; factus præsūmitur, quan-
do sententia transiit in iudicatum, & etiam contra
absentem & contumacem ex contumacia vera vel
ficta.

22 Processus præsūmitur recte riteq; factus, si nota-
rius in sententia attestetur de processu, qui esset fa-
ctus coram se.

23 Breuitas temporis tanta quod comprehenditur
quod iudex non adhibuit causæ cognitionem, facit
præsūmī contra iudicem.

Iudex

24 Iudex si ex abrupto parte non audita processerit, contra eius processum & sententiam præsumitur.

25 Præsumitur contra iudicem, si error sit expressus in sententia.

Idem si appareret notorie de iniustitia.

26 Non præsumitur pro iudice quando præsumptio fraudis est contra eum.

28 Non præsumitur pro iudice in his quæ gerit extra eius officium.

29 Mercatorum libris si vigore statuti credi debeat, intelligitur de his quæ ad eorum officium pertinent.

30 Iudex extra officium suum faciens habetur pro privato, & illi potest resisti impune.

Nono præsumitur pro iudice, quod sit bonus, & recte faciat ea, quæ officio suo incumbunt. l. ij. C. de offi. ciuil. iudi. ibi, quod non arbitramur &c. quem text. ad hoc notat Bald. & per eum decidit notabilem questionem in l. unica, in fine. C. ne quis in sua causa. Et Paul. de cast. consil. cclxx. in prima colum. in secundo. ubi per illum tex. uult, quod uerba iudicis debeant referri ad ius, etiam impropriando uerba: quia uerisimile est, talem fuisse mentem iudicis. Et facit, quia ad illud officium, ut plurimum, eliguntur literati & honesti uiri. unde, merito pro eis præsumitur. c. in uestra, de procurato. c. nisi essent, de praben. & ibi Abb.

3 Et propterea, non præsumitur iudex aliquid facere fraudulentum, licet eius sententia retractetur. c. cum olim ij. & ibi glo. antepenul. infra de priuile. & habetur in c. cum Ioannes, de fide instrumen.

Item,

4 ¶ Item, non praesumitur iudex aliquid sine causae cognitione facere. c. Abbate, de uerbo. significati. nec praesumitur uelle contra factum suum iudicare. l. ne in arbitris. C. de arbit. Innocen. in cap. praesenti. de rescrip. & in ca. ij. de arbit.

¶ Et praesumuntur qui causas cognoscunt, non facile ad culpam uenire cum ueritatem examinant, ut est tex. in auten. ut defuncti seu funera. in prin. facit lex certi. C. de iudi. & tex. in auten. de iudicibus. in prin.

5 ¶ Hinc est, quod si aliquis succubuit per sententiam iudicis. praesumitur habuisse malam causam. l. herennius. §. fina. ubi glo. ff. de euictio. de quo dic. ut ibi. facit etiam generaliter, quia praesumitur iusta causa in eo, qui publico iure utens, aliquid exequitur. l. iniuriarum, in prin. ff. de iniur. Et ista praesumptio fortius procedit in iudice, quam in arbitris uel similibus: ex quo iudex ita iurauit. l. si. C. ad legem iul. repetun. & in auten. iusiurand. quod praesta. ab his. per totum.

6 ¶ Limitatur ista praesumptio aliquibus modis. Et primo non procedere quoad sententiam, nec quo ad processum pendente appellatione: secundum Abb. & alios in cap. quoniam contra, per illum tex. supra de probatio. & in l. cum inter, in fine. de re iudi. Et est ratio, quia uirtus sententiae suspenditur per appellationem. l. prima, in fine. ff. ad turpillia.

7 ¶ Et proterea, idem debet probare in causa appellationis qui debebat in causa principali. ut est glo. ubi Moder. Perusi. in cap. dilectis. de appellatio. & ponunt omnes in cap. quoniam contra.

Sed tu

8 ¶ Sed tu considera, quod imò etiam isto casu præsumitur pro iudice: licet talis præsumptio non transferat onus probandi: prout tenuit Imola in cap. in præsentia, per illum tex. supra de renunciatio. Facit tex. in dicto c. in nostra, de pecu. et i. c. bone. j. de elec. et qd' no. Bal. i. c. cum super, colum. prima. de re iudica. Abb. in cap. causam que. in ij. nota. eod. titu. De quo per Moder. in d. ca. quoniam contra. in xvj. col.

¶ Et talis præsumptio operatur aliquos effectus, et pendente appellatione, ueluti in casu legis si instituta. S. de inofficioso ff. de inofficio. testamen. ubi præsumptio oriens ex prima sententia pendente appellatione, operatur quod aduersarius interim compellatur illi subministrare expensas litis, si aliter non habeat unde litiget. Et istud est generaliter uerum, ubicumq; aliquis litigat super bonis que prætendit communia, uel ad se pertinere, et habet aliquam præsumptionem pro se: ut declarat Areti. in cap. si qui testium, in iij. col. de testi. et etiam probatur in l. fina. ubi bonus tex. C. de ordi. cogni. et quod no. Guido Pap. in decisio. Delphi. q. cccclxj.

10 ¶ Et idem est in filio litigante cum patre cum non agnoscente in filium: secundum Barto. in l. si neget. ff. de liber. agnoscen.

¶ ADDITIO. ¶ Adde Sali. in l. si. C. de alendis liberis. Ioan. Nicol.

¶ Et in uxore litigante cum marito. secundum Hostien. Abba. et Moder. in cap. ex parte, infra de accusa. et sufficeret nedum ista præsumptio oriens ex sententia à qua fuit appellatum, sed etiam quælibet alia similis, de qua constaret

constaret iudici summarie. l. i. §. si ea quæ i possessione. ff. de uent. i possessione. mittē. Et est de mēte Bar. id. l. si neget.

11 ¶ Et propterea, tūdi quod iudices decernebant istas expensas litis, si ex lectura attestacionum licet nondum publicatarum deprehendissent summarie esse probatum, quod esset filius uel uxor. Nam tales attestaciones faciunt præsumptionem non mediocrem: ut habetur in c. signifi cauerunt, supra de testi

12 ¶ Alius effectus ponitur i clemē. prima. de sequestra. posses. ubi prima sententia operatur effectum sequestrationis fructuum, quamuis ab ea sit appellatum a posses-

13 sore minus triēnali. ¶ Idē tēset generaliter, ubi possessor dilapidaret seu depopularetur agrum. l. imperatores. in fi. ff. de appellatio. Alius effectus ponitur per Innocen. in c. ad petitionem, infra de accusa. Et Abb. in ca. quod ad consultationem, infra de re iudica. ubi etiam post appellacionem præsimitur pro sententia iudicis in his quæ fuerāt illi arbitraria, sicut i dilationibus Et ceteris pœnis arbitrarijs. Facit glo. in c. super his. in uerbo arbitrium, infra de accusationibus.

14 ¶ Secundo limitatur, quod non procedit ista præsumptio in iudice indiscreto Et improbo, quia pro tali non præsimitur, ut notant Innocen. Et Hostien. in c. accedens. primo, supra ut lite non contesta.

15 ¶ Facit tēquia licet qui est i carcere respectu iudicis, nō dicatur pati metū, ut est gl. ubi docto. i l. qui accusationis C. de his quæ met. cau. Et per Bal. in l. si quis hoc genus. C. de episco. Et cleri. tamen hoc non uidetur procedere in istis potestatibus terrarum, qui habent uultum terribilem Et

lem & qui solent metum incutere: ut per Ioan. Andr. in cap. quia propter, de electio. Bal. in cap. primo. §. iniuria. de pace iuramen. firman. & quod notat Abbas in c. cum dilectus, quod met. cau. qui loquitur in principe. & est gl. xxiiij. q. viij. cap. conuenior.

16 ¶ Ad idem facit tex. in l. neminem. C. de suscepto. & Arca. lib. x. ubi præsumitur uoracitas & fraus in istis officialibus. Et dicit gl. in l. defensionis, in uerbo, ad usurpationem. C. de iure fisci. lib. x. quod isti officiales plura mala sciunt & committunt, quam alij.

¶ In contrarium facit quod dicit Bald. in cap. sicut. in ij. col. per illum tex. infra de re iudica. ubi dicit, quod etiam si iudex esset uir pessimus, tamen pro eo præsumitur, propter autoritatem iudicariam: & sequuntur Moder. in d. c. quoniam contra.

¶ ADDITIO. ¶ Et do. Purpuratus in l. j. col. ij. ff. de iurisdictio. omnium iudic. & ante eum refert & sequitur do. Iason in l. pacta nouissima. in tertio notab. C. de pactis. Ioan. Nicol.

17 ¶ Ista opinio uidetur uerior, quoniam aliud non cõcurrat præterquam quod aliàs iudex sit idiscretus. Si uero aliud cõcurreret, puta quia probaretur ex actis uel aliter de eius iniustitia, quo ad illam causam, tunc non præsumeretur: & ita debent intelligi supradicta.

18 ¶ Tertio limitatur ut procedat præsumptio quo ad iustitiam: quia lex præsumit pro iustitia iudicis, sed non procedit quod ad reſtitutionem processus, d. cap. quoniam contra. Et est ratio, quia pro processu requiritur scriptura, ut ibi dicitur, & cum sit facti, non præsumitur interuenisse,

uenisse, nisi probetur: ut per Inno. in cap. innotuit, de eo
 19 qui fur. ordi. suscep. ¶ Et ideo, nunquā praesumetur
 citatio, nisi probetur, uel nisi de ea constet ex actis, ut ha-
 betur etiam in cap. tenor, ubi moder. de re iudica. & ali-
 bi dicemus.

20 ¶ Et ex ista limitatione infertur, quod si essemus in
 casu in quo nō requireretur scriptura, tunc praesumere-
 tur etiā pro processu: prout est in causis leuibus, ubi agi-
 tur de modico praedicio partis, ut per Bar. in auten. ni
 si breuiore, C. de senten. ex pericu. recitan. & Alex. in. l.
 sciendum, post Roma. ibi. ff. de uerbo. obligatio. felin. in. d.
 capi. quoniam contrā, in. ij. colum. & in capi. cum dile-
 cti, col. iij. de accusatio. de quo dic ut per eos.

21 ¶ Eodem modo praesumeretur pro processu, quādo
 sententia transisset in iudicatum, etiam contra absentem
 & contumacem ex contumacia uera uel ficta: secun-
 dum Abba. Imo. & moder. in. d. cap. quoniam contrā.
 Et est ratio, quia res iudicata pro ueritate accipitur. l. i. ff.
 de re iudica. & facit ius quod ad partes. l. ingenuum. ff. de
 sta. homi.

22 ¶ Praesumeretur etiam, quando Notarius in sen-
 tentia attestaretur de processu, qui esset factus corā se, pu-
 ta quia in snia Notarius nō simpliciter scripsisset, acta
 referendo: sed etiā quolibet ex ipsis separatim enūciasset,
 dicēdo ubi & à quibus facta: & quod in sui praesentia: ut
 dicunt hostien. Butri. Abb. & Imo. in. d. cap. quoniam
 contrā. De quo dicendum est, ut ibi per felin. in. v. con-
 clusio. & per moder. in. l. i. §. si quis dicatur. ff. de qua-
 stionibus.

And. Alci. De Praesump.

A Quarto

23 ¶ Quarto limitatur, tñt non præsumatur pro iudice, quando contra eum uigeret alia suspitio seu præsumptio efficaciter: iuxta legem diuus. ff. de in integ. resti. quādo ex temporis breuitate comprehenderetur, quòd non adhibuit causſa cognitionem, ut dicit Barto. in l. prolatam, in fine. C. de senten. cum multis concordan. per Feli. in dicto capitu. quoniam contra, colum. xvij. uers. secundo declara: & Al. xan. consi. xxxij. in prima colum. & Ias. in l. mandata. colum. ij. ff. de offi. eius cui. & in l. ij. S. prætor ait. ff. de in ius uocan.

¶ ADDITIO. ¶ Et per do. Alexan. notabiliter cōsi. xlv. uis. colum. ulti. lib. vj. & multa per domi. Iasonem in l. iudices. de iudicijs. C. ubi pro hac limitatione multa egregia congerit. Et faciunt ampliſſime deducta per Hip. pol. Marſil. in l. statuliber. colum. pe. & si. ff. de quæſtio. & in practica criminali. S. nunc uidendum. nume. 33. & seq. usq; ad numerum. 44. ex cuius allegationibus & similibus dotari poterit optime hæc limitatio. Adde etiam Alexan. consi. ccxij. uis. in fi. lib. vij. Soci. consi. lxxxvij. pensatis. col. ij. ubi multa adducit. lib. iij. & consil. cxxj. in causa reclamationis. col. iij. uersicu. secundo clare uidetur. lib. iij. Ioan. Nicolaus.

24 ¶ Et idem est, quando ex abrupto, parte non audita, proceſſit: secundum Bal. in capitulo primo. de inuesti. in mari. in fine, in uſibus feudo. Card. consi. cxxxix. Abb. in c. quinquauallis, in penul. col. de iureiuran. Pau. de cast. consi. xliij. in antiquis: ubi idem intelligunt eſſe in arbitratore.

¶ ADDITIO. ¶ Et Soci. in præallegato consilio
lxxxvij.

lxxxvij.col.ij.lib.iiij.ubi allegat concor.& dicit hanc esse communem quod idem sit in laudo arbitratoris ex abrupto uel incontinenti lato sine cause cognitione, sicut in sententia. ibi uide auctoritates. Ioan. Nicol.

25 ¶ Idem† si sit error expressus in sententia: quia tunc impeditur etiam transitus in rem iudicatam: ut habetur in capi. cum inter, infra de re iudica. & in. l. si expressim de appellatio.

¶ Eodem modo si appareret notorie de iniustitia. capit. sollicitudinem. §. si uero, de appella. capitu. inter ceteras, de re iudica. Et alios casus etiam ponunt Feli. & Moder. in dicto capi. quoniam contra.

26 ¶ Et adde dños de Rota in decis. j. nouis, de probatio. ubi dicunt, non presumi pro Iudice, quando presumptio fraudis est contra eum: puta in ordinario Iudice, qui scribit contra apostolicum, & dicit se prius contulisse beneficium, quam Papa uel exequutor eius. Nam sibi tunc non creditur: ut dicunt etiam Abb. & Moder. in capitu. post cessionem, supra de probatio.

27 ¶ Quinto† limitatur in casibus, in quibus regulariter Iudex non habet aliquam potestatem, nisi in certo casu, aut ex certa causa. Nam non presumitur ista causa in Iudice, nisi probetur argumen. l. si donatione. C. de collatio. & quod not. Barto. in lege si sorte. ff. de castren. peculio. Et ita tenet Barto. in. l. item si suspectus. ff. de procurator. Soci. in consi. xcvi. in. iiij. colum. Moder. in. l. nemo potest, in primo nota. ff. de lega. i. De quo dicendum est, ut dixi in capitu. quod sedem, in. ij. nota. supra de offi. ordinarij.

¶ ADDITIO. ¶ Et uide etiam per do. Ias. in. l. j. in quinto notabili. ff. de officio eius. ubi etiam do. Purpura. folio. 22. nu. 54-7. cum pluribus seq. ubi multa pro dote huius limitationis adducit. Ioan. Nicolaus.

28 ¶ Sexto limitatur, tunc non presumatur pro Iudice, in his quæ gerit, & ad eius officium non pertinent. capi. significauit, infra de appella. Bal. Areti. & Moder. in dicto capi. post cessionem, Bal. in rubri. C. de fide instru. pe. col. uersi. secundum supplementum. Et idem etiam uidemus in nuncio. capi. cum parati. ubi nota. de appella.

29 ¶ Idem tunc stante statuto, quod credatur libris mercatorum: quia intelligitur de spectantibus ad eorum officium: secundum Bal. in. l. fina. C. ad Macedo. cum concordan.

30 ¶ Et facit: quia tunc Iudex extra officium suum agens, habetur pro priuato, & potest impune illi resisti. l. defensionis. C. de iure fisci, lib. x. Et quod nota, in. l. ij. ff. de appellatio. recipien.

¶ ADDITIO. ¶ Adde do. Ias. in. l. ut uim. in glo. j. ff. de iustitia & iure, & ibi Deciū col. viij. q. multa egregie accumulatur & plures concor. allegat maxime Alex. consi. cxliij. post redditum primum. lib. ij. Hippol. marsi. in sua practica criminali. §. diligenter. nu. 51. & pluribus sequentibus, & alibi passim. Ioan. Nicolaus.

X. PRAESUMPTIO,

1 Decretum praesumitur ex iusta & vera causa & solenniter interpositum. latissime de veritate, numero. 3. & seq. Distinguitur tandem numero. 5.

Intellige

Intellige nu. 1.

3 Solennitas extrinseca an praesumatur interuenisse in decreto latissime disquiritur. distinguitur tamen nu. 5.

4 Decreti interpositio non potest delegari.

5 Causae cognitio & solennitas praesumitur ex diuturnitate temporis.

Intellige nisi in casibus in quibus requiritur magna causae cognitio. 7. Verum hoc, nisi elapsum esset longissimum tempus, xxx. annorum, tunc enim praesumitur etiam magna causae cognitio interuenisse, & aliam quamuis solennitatem.

8 Decretum praecipitanter interpositum, facit ut non praesumatur pro iudice interponente auctoritatem alienationi rerum minoris.

Iudex qui dat curatorem minori inquisito, cauere debet ne statim curator autoretur minori in aliquo actu.

9 Non praesumitur pro decreto, quando pars non plene docuit iudicem de negotio.

10 Iudex si fuerit idiota an praesumatur p. decreto.

11 Non praesumitur pro decreto quando in eo esset error manifestus, seu vitium visibile.

Decio. † Praesumitur p. decreto, qd' ex iusta causa et uere Decima praesumptio.
 dra causa, & solenniter fuerit interpositum. l. ab ea parte
 ij. respon. ff. de proba. l. manu missio p. liberos. ff. de manu.
 uindi. Et firmat Specul. in titu. de emptio. & uenditio. §.
 nunc uidendum restat primò. Et est cōis cōclusio, ut latè per
 Alexan. in dicta lege sciendum, & in consilio octogesi-
 mo. in secunda col. & cōsi. xcij. in. iij. col. & consil. l. in
 quinto uolu. cum multis concordan. per Moder. in dicto
 capi. quoniam contra.

¶ **A D D I T I O.** ¶ Et per Hippolytum marsil. in sin-

gula.ccccxviii.lex multum &c.ubi etiam allegat concordant.faciunt etiam,quæ abunde cõgerit,domi. Ias.in titul.qui feudum dare possunt.columna tertia.uersicu.confirmitate per optimum simile.&c.& in lege pacta nouissima.col.ij.C. de pactis.& in terminis istius præsumptionis,quod solennitas extrinseca præsumatur interuenisse in decreto.uide eundem Ias.in dicta lege sciendum.columna septima.uersicu.septimo limita ubi dicit hanc præsumptionem egere longa & alta indagine,de qua late per Ange.de aret.in.l.fi.quan.appellā.sit.& in.ſi.de fideiussor.institutio.Alexā.& alios in.l.iuste.ff.de acquirenda possessione. Ioan.Nicolaus.

2 ¶ Quod intelligitur,† quando istæ causæ & solennitates requisitæ fuerunt specificè enunciate in decretis, aliter non:secundum glos.in.l.prima.C. de fide instru. libro.x.quam ita intelligit Bald.in lege ex his.C. de testamenten.milita.& in.l.prima.C. de rebus credi. Ange.in.l. Imperatores.ff.de priuileg.credi. Ioan.fab.in.ſ. fina.institu. de fideiussor.Anchara.confilio.cclxxx. Felin. & Deci.in dicto capitu.quoniam contra.

¶ Sed tu aduerte,quia contrarium est de mente Alexand.in dicto consi.lxxx.ubi concludit præsumi pro decreto, quando adest clausula omni meliori modo:certè tunc non potest dici,quòd sit specialis facta mentio solennitatum. Idem concludit,si simpliciter sit dictum eum adhibuisse causæ cognitionem:secundum Paul.de castro in.l. cum hi.ſ. prætor.ff.de transactio.

3 ¶ Quid tenendum:† Articulus iste est satis dubius, & contrarium,quòd imò non præsumatur solennitas extrinseca

*trinfeca in decreto, nisi de caussa aliter constet. tenuit ex
preſſè Ange. in dicta lege prima. C. de fide instrumento-
rum. libro. x. Et est de mente Barto. Et Bald. Ioan. de pla.
Et ceterorum ibi: dum dicunt non praesumi solennitates
nominatas in instrumento interuenisse, nisi sint tales, quae
tempore confecti instrumenti potuerint interuenire: Et ta-
men in illo casu non poterat fieri ille contractus, nisi cum
decreto seu interueniente Iudice, id est procuratore fisca-
li, ut ibi per Barto. Et istam etiam partem uidetur te-
nuisse Barto. in lege actor. in ultima columna. ff. rem rat.
habe. firmavit Bald. in l. iurifgentium. §. quod ferè. ff. de
pact. Paul. de castro consilio octogesimo nono. super eo
quod queritur: Roman. Et Areti. in dicta lege sciendum.
Et idem Areti. in consilio sexagesimo nono. in secunda co-
lumna.*

¶ Et ult: a eorum rationes uidetur mihi quod ista opinio
in puncto iuris sit uerior. Primò per text. in l. minorum.
C. de praedi. min. ubi uenditio non potest fieri in illo casu,
nisi interueniente decreto: Et apud acta causis probatis.
Et sic, text. non est contentus simplici praesumptione:
sed requirit quod probatio sit facta apud acta.

¶ Secundo uidetur mihi urgere ratio text. Nam in istis
decretis, lex habet magis suspectam personam Iudicis,
4 quam in sententijs. Istud probatur quia talis inter-
positio decreti non potest delegari. l. nec quicquam. §. ubi
decretum. ff. de offi. proconsul. Et legati. l. secunda. C. de
asseſſo. Quod non est regulariter in sententijs. l. placet.
C. de peda. Iudici. unde, si non praesumatur pro sententia
quò ad probationem causae Et solennitatum. dicto capit.

quoniam contra: multo minus debet præsumi pro decreto, in quo lex habet Iudicem magis suspectum, et propter ea, prohibet delegationem.

¶ Tertio dico istud probari in lege prima. C. de prædi. Decurio. libro decimo. ubi licet interueniat decretum, tamen requirit text. quod sub fide actorum de necessitate distrahentis appareat: et sic ibi est casus, quod non præsumitur pro decreto, nisi quatenus constet sub fide actorum. Et pro ista parte satis nos urget ratio naturalis: quia cum interpositio decreti sit uoluntariæ iurisdictionis, facilius potest fraus interuenire, quam in sententijs, in quibus pars læsa statim contradicet, unde in puncto iuris ista opinio est uerior.

¶ Nec obstat dicta lex ad ea, et di. lex manumissio, quia non loquitur in casu in quo requiratur causæ cognitio: sed simpliciter loquuntur in emancipatione uel manumissione, quæ requirunt solam uoluntatem domini uel patris absq; alia causâ.

5 ¶ In practica tamen posset distingui, supradictas opiniones concordando: quia aut loquimur in decreto, quod requirit causæ cognitionem. Et tunc ad hoc quod præsumatur, requiritur quod sit facta specialis mentio causæ et solennitatum. Et ita procedit prima opinio Baldi et sequacium. Aut loquimur in decreto, quod non requirit diligentem causæ cognitionem, puta in emancipatione uel manumissione facta per maiorem, uel quando succedit loco consensus agnati in contractibus mulierum, secundum formam statutorum. Et tunc, satis sit si simpliciter asseratur interuenisse causæ cognitionem, uel ap=
ponatur

ponatur clausula omni meliori modo, uel similis: & procedat quod notat Alexan. in dicto consi. lxxx.

6 ¶ Imò in ultimo casu ex diuturnitate temporis, praesumeretur causae cognitio, etiam si nihil in instrumento esset dictum. argumen. l. si filius. C. de petitio. heredi. & quod notant Docto. in. l. qui in aliena. in. principi. uersicu. sed si non adierit. ff. de acquirenda heredi. Areti. consilio xxxvj. in secunda colum. & per Iaso. in dicta lege qui in aliena.

¶ ADDITIO. ¶ Et eundem Ias. in dicta. l. sciendum col. vij. ubi adducit similia. Ioan. Nicolaus.

7 ¶ Quod tamen non procederet in primo casu, ubi requireretur magna causae cognitio. Et ita procedunt notata per Bal. in. l. ij. C. de legit. heredi. Roma. in dicta. l. sciendum, Alexan. consi. xvij. in quarto, in. iij. colum. & in. d. l. qui in aliena. Bald. & Salice. in dicta. l. si filius, & Corne. in. l. ij. C. de bonorum posses. secun. tabu. Nisi praeterisset longissimum tempus, id est triginta annorum. argumen. capi. peruenit, & quod ibi not. Imo. infra de empti. & uenditio. & cap. significauit, infra de censi. & ibi per Abb. de quo etiam per eundem in capi. Albericus, in penul. colum. de testi. & ita intelligitur quod no. Ancha. consi. cxxxvj. ex consilijs excellentium: ubi uult praesumi solennitatem & causae cognitionem in transactione facta per ecclesiasticos, concurrente lapsu triginta annorum: ut ibi per eum. Et tenendo generaliter communem opinionem, ex supradictis habes primam limitationem, quod non praesumatur pro decreto, quando non est in eo specificata causa, ut supra.

§ ¶ Secūdo † non præsumitur pro eo, quando appare-
ret fuisse interpositum præcipitanter, puta quia eodem
tēpore in alienatione rei minoris interuenerit authori-
tas seu decretum Iudicis, & datio curatoris: secundum
Anchara. consilio. lxxij. uisis diligenter actis, quem re-
fert & sequitur Alexan. consilio. ccxvij. uisis uerbis in
ultima columna. in secundo. Idem tenet Comen. consilio
clxx. uidetur prima fronte in penulti. columna. & Ias. in
d. l. maudata. in. ij. col. C. de officio eius cui. & in. d. §. præ-
tor ait. ij. Tale enim decretū requirit legitimam causse
cognitionē. l. magis puto. §. nē passim. ff. de reb. eorū.

¶ ADDITIO. ¶ Refert & sequitur Do. Alexand.
consilio xlv. uisis. colum. ulti. lib. vj. & Barto. consilio,
allegato per Do. Hippol. in. l. statuliber. columna. si. ubi
istud dictum refert & sequitur & concor. & similia alle-
gat. ff. de quæstio. Et propterea Do. Hippol. in sua præ-
ctica in. §. nunc uidendum. colum. vj. nu. 32. & seq. dat
consilium, quod aduertire debet iudex, quando in causa
criminali dat curatorem minori inquisito, quod non pa-
tiatur nec admittat, quod eo momento temporis quo da-
tus est curator, autorizet minori in aliquo actu, nam ille
actus esset nullus, propter breuitatem temporis, ex quo
apparet quod nō interuenit causse cognitio, quæ ad uali-
ditatem actus debet interuenire: & ibi allegat authorita-
tes. Et late dominus Ias. in. l. iudices. C. de iudicijs. ubi ad-
ducit cōcor. & quæ dicta sunt in præcedēti præsumptio-
ne. in quarta limitatione. Io. Nico.

§ ¶ Tertio. † Non præsumitur pro decreto, quando
pars plenē non edocuit Iudicem de negotio secundum
Bald.

Bald. in consi. cccclxxv. in. iij. uolum. per tex. in lege prima. C. de præd. Decurio. lib. x. Et propterea concludit, non uideri factam insinuationem donationis coram Iudice, quando non est expressum quid donetur.

10 ¶ Quarto. † Non præsumitur pro decreto, quando Iudex esset idiota: quia non est uerisimile, quod ipse fecerit seruari solennitates iuris, quas ignorat, uel adhibuerit legitimam causæ cognitionem. Ita est de mente Areti. in d. consilio lxxix. uersicu. præterea. quod nota contra consules ciuitatum & Balliuos castrorum, qui uili mercede interponunt autoritatem suam in contractibus magnæ importantiæ. Et ita potest intelligi dictum Inno. & hostien. in d. capi. accedens, primo, ut lite contesta. dum sentiunt nõ præsumi pro Iudice indiscreto, facit quod no. Innocē. in capi. 1. de cleri. peregrini. ubi dicit, quod præsumitur solennitas extrinseca, ratione magnæ probitatis personæ actum exercentis. Sequitur Abb. in d. cap. nisi essent, de præben. in primo nota. & expresse præsupponit contrarium ubi Iudex nõ esset ualde circūspectus & prouidus. ¶ Nõ obstat quod imò tales Iudices debent præsumi scire iura: iuxta legem leges sacratissimæ. C. de legi. et consequenter ea seruare: Quia ad hoc rñdetur ex mente Areti. in d. l. sciendum, in. v. col. dum dicit quod solennitas cōtractuum quæ est unita cōmuni usui gentium, præsumatur esse nota unicuique: nõ tamen idē est in solennitate simplici iuris ciuilib: quia talis nõ præsumitur esse cognita nisi peritis. ar. c. cū oli. i. fr. a de priui. et doc. bar. i. l. ij. §. diuus. i. ult. co. ff. de iure fisci: quæ ē pul. limitatio ad regulā. d. l. leges ¶ Potest et aliter responderi, quod ideo quilibet præsumitur scire

tur scire iura: quia tenetur ea scire, uel per se, uel p aliū, puta cōsulēdo peritiores, & adeūdo Doctores peritos. put dicunt Bald. Salice. & moder. in. l. iuris. C. qui admitti Butri. in. capi. ij. de constitu. Roma. in. l. si duo. ff. de acqui. hāredi. sed non est uerisimile in casu nostro, quod ipsi uelint adire Doctores pro facto alieno, in quo requiritur impensa. argu. l. cum de indebito. ff. de probatio. & notatorum in. l. fina. C. de alimen. pupil. prāstan.

¶ Quinto. Non prāsumitur quando in tali casu de creto esset error manifestus seu uitium uisibile secundū Bald. in. l. ij. in ulti. q. ff. si ex noxali. cau. agatur. per notata in. l. Imperatores. ff. de priuile. credito. Imò tali casu decretum esset nullum, puta si in eo esset expressa falsa causa. l. cum uerō. §. subuentum. ff. de fideicommiss. liberta. Barto. in. l. seiā egressā, per illum text. ff. de tuto. & curato. dat. ab his. per Barto. & Docto. in. l. si is ad quem. ff. de acquiren. hāredi. Idem si esset causa partim uera, & partim falsa: secundum Barto. in. l. si non sortem. §. si centum. ff. de cōdictio. indebi. De quo ibi per moder. Idem etiam si causa expressa non esset iusta & sufficiens. Nam tunc non prāsumeretur alia legitima. l. qui testamentum, ubi not. ff. de excusa. tuto.

PRAESUMPTIO XI.

1 Princeps non prāsumitur uelle auferre ius alterius.

Limitatur nu. 5. 6. 7. 9.

2 In commissione quantumcūq; generali nunq̃ censetur concessum quod possit tolli ius quālibet alteri.

tum alteri.

Vicarius imperatoris ex quacunque potentia generali non posset ius alterius quaesitum tollere.

3 Clausula saluo iure alterius, semper intelligitur in literis principis.

Rescriptum tollens ius tertij, praesumitur suspectum de falso.

4 Delictorum remissiones & restitutiones, nunquam trahuntur ad poenam parti applicatam.

Restitutio principis non restituit ad bona alteri translata, & acquisita.

Legitimatio post mortem patris non tollit ius succedendi acquisitum venientibus ab intestato.

5 Principis concessio si habuerit clausulam etiam cum praedictio tertij, tertio praedictat in leuibus.

6 Princeps potest praedictare tertio quo ad ius quaerendum spe non approbata.

7 Principis concessio si alias nihil operaretur nisi praedictetur tertio, an censeatur velle tertio praedictare.

8 Donatio non insinuata confirmata per rescriptum principis, an teneat in praedictum liberorum.

9 Princeps censeatur velle praedictare tertio quando apparet de emissâ mente & voluntate principis volentis praedictare, & hoc in casibus quibus potest praedictare. Constare autem de mente dicitur vt nu. 12.

10 Princeps ex simplici concessione non censeatur declarasse mentem suam esse velle praedictare tertio, sed potius censeatur circumuentus per importunitatem.

11 Princeps praesumitur circumuentus, quando sub praetextu declarationis vult tollere concessionem semel alteri factam.

13 Princeps non censeatur velle praedictare tertio
per clausulas,

per clausulas, motu proprio, vel ex certa scientia
&c. Intellige nisi duobus concurrentibus.

14 Clausula plenitudinis potestatis est tantæ potē-
tiæ quod nihil opponi potest quin concessio princi-
pis suum effectum sortiatur.

*Præsumptio
undecima.*

Vndecimo † Præsumitur quod princeps rescribat se-
cundum iustitiam, nec uelit auferre ius alterius. l. ij.
§. merito, & §. si quis à principe. ff. ne quid in loco pu-
bli. Et est text. in capi. ex tuarum, supra de autori. &
usu pal. & multas decisiones pro exornatione huius re-
gule ponit felin. in capi. caussam que, in uerbo interpre-
tatio, supra de rescrip. las. in. l. prima, & in. l. fina. in. iiij.
columna. ff. de constitu. princip. & in. l. penul. in penul.
col. ff. de iusti. & iure.

¶ ADDITIO. ¶ Ultra præallegata, et in locis hic re-
citatis, Vide infinitas autoritates per Do. Ludoui. Bolog.
consilio sexto. Cor mundum &c. uiso igitur instrumen-
to. columna penul. & antepenul. ubi melius quàm ali-
bi: & similibus concordantijs exornatur hæc regu-
la. & Deci. consilio. xj. pro tenui. columna tertia. & con-
silio, cclxxj. in casu. & cclxxxvj. in causa. columna fina.
& consilio. ccclxxxix. uisa longa. colum. ij. & consi-
lio. cccccxx. in causa pistoriensi. et plenissime congerit
consilio. cccccxliij. serenissimus. columna secunda &
tertia. Ioan. Rubens Alexandri. consilio. cxliij. uiso in-
strumento. columna. iiij. Curtius unior consilio. lxxxvij.
præsupponitur. nu. 8. et consilio. cxlij. sacratissime. nu. 3.
& multa egregie per eundem in cōsi. clxxiiij. per totū
ferè

ferè consilium. & Hippol. marsilium in singul. cccxl.
Ex quibus locis amplissime locupletatur hæc præsum-
ptio. Ioan. Nico.

2 ¶ Et ultra † illos, adde quòd in commissione quan-
tumcunq; generali, nunquam censetur concessum,
quòd posset tolli ius quæsitum alteri: Et propterea,
Vicarius Imperialis ex quacunq; potentia generali
non posset hoc facere: secundum Rapha. Comen. in con-
silio. clviij. in primo dubio.

3 ¶ Et dicit Bald. in l. monumenta, C. de lega. † quòd
in literis principis, intelligitur semper clausula, saluo
iure alterius.

¶ ADDITIO. ¶ Adde Franciscum curt. iuniorem
consilio. clxxxiiij. sacratissimæ. columna quinta. ubi alle-
gat concor. ¶ Facit quòd uoluit Panormi. in. capitu-
ex parte. ij. ad fin. de officio delegati. refert & sequi-
tur Dominus meus à Ripa in capitulo secundo. columna
viij. & ix. numero. 32. qmod rescriptum tollens ius ter-
tij, præsumitur de falsitate suspectum: quia non solet prin-
ceps talia rescripta concedere: & ideo quia continet in-
consueta censetur suspectum de falso. dicto capitulo se-
cundo. cum ibi not. per docto. & dixi supra in trigesi-
ma præsumptione secundæ regulæ. Ioan. Nicol.

¶ Et facit: quia literæ principis semper, interpre-
tantur secundum ius commune. capitulo licet, de præ-
ben. capitulo caussam quæ, de rescriptis.

4 ¶ Et propterea, transiões delictorū & restōnes quæ
fiunt à principe, nunquam trahuntur ad Pœnam parti
applicatam,

applicatam per Iaso. in. l. uenia. in. iij. col. C. de in ius uocan. felin. in cap. super eo. de officio delega.

¶ ADDITIO. ¶ Et expresse consuluit Decius consilio. ccccx. in causa Pistoriensi. in princip. ubi allegat concor. Adijce predictis quod generaliter concludunt docto. post glo. et Bar. in. l. gallus. §. et quid si tantum. de lib. et posthu. quod licet restitutio deportati facta a principe restituat eum et reponat in statum pristinum tam ad honores quam bona. l. i. ij. iij. et fi. C. de senten. pas. Tamen restitutus non recuperat bona medio tempore in alium translata. quia illi ius est acquisitum. quod non presumitur princeps tollere uoluisse per restitutionem. et istud etiam refert Ias. in. d. l. si. de constitut. principi.

¶ Et ultra hic. et in locis hic allegatis deducta pro hac regula facit communis conclusio Bar. Bal. Alex. Ias. Rui. Galiau. et aliorum omnium moder. i. d. l. gallus. §. et quid si tantum. quod licet legitimatus a principe habeatur pro uere legitimo. et succedat in bonis paternis perinde ac si esset legitimus. illud tamen non procedit in legitimo post mortem patris. qui non admittitur ad bona patris quorum ius est acquisitum uenientibus ab intestato. et sic talis legitimatio non tollit ius succedendi. et bona per mortem patris. et agnitionem hereditatis (maxime) uenientibus ab intestato quaesita. quia non presumitur princeps uoluisse ius alteri quaesitum tollere. quod no. Ioan. Nicol.

¶ Et pro hac regula. etiam facit lex si quando. in princip. C. de inofficio. testam. et quod no. Comen. per illum tex. in consilio. clxxxvj.

Limitatur

5 ¶ Limitatur, † quando in ea concessione diceretur non obstante præiudicio tertij, quia tunc præiudicaret saltem in leuibus. Et sic, intelligeretur de paruo præiudicio, non autem de magno. ut nota. in dicto S. si quis à Principe: & est glos. in l. sed cum ab hærede. ff. ad Trebellia. & glos. in cap. olim, in uerbo præiudicium: ubi domini. supra de consuetudi. Cardina. in capit. mandatum, in septimo notabili de rescriptis. Iason in dicta l. fina. Felinus in dicto cap. super eo.

¶ ADDITIO. ¶ Adde Ludonicum Bologni. in dicto consil. vj. col. antepenul. & penul. ubi allegat concordant. & uide alios per supra allegatos. Ioan. Nicol.

6 ¶ Limitatur † etiã quò ad ius quærendum, sꝑe nō approbata: quia tunc non potest dici tolli aliquod ius tertij: ut per Ange. consi. ccxcij. do. Papa. Et facit quod not. Bal. consil. lxxj. in primo libro. ubi ualet concessio Principis de construendo molendino in flumine publico: licet præiudicetur alicui molendino alterius: quia istud respicit interesse ex lucro contingenti, quod potest princeps auferre.

7 ¶ Limitatur † etiã quando aliàs concessio principis nihil operaretur, quia potius intelligitur præiudicare tertio: secundum Calderi. in disputa. sua incipiente domi. Papa, in xij. col. ubi si Papa mandat, quòd duæ ecclesie uniantur, istud intelligitur etiã si inde oriretur damnum aliquod tertio, sequitur Feli. in dicto c. super eo.

¶ Quod uerum esse puto in his quæ sunt arbitraria & manualia ipsis principibus, & non aliàs. Et ita procedit illud quod not. Abb. consi. lxxxiiij. illud in summa, in pri-
And. Alcia. De Præsump. B mo

8 mo libro, † ubi rescriptum principis confirmans ex certa scientia quandam donationem nō insinuatam, tenet etiam in præiudicium filiorum, quibus erat ius quæsitum spe probabili. Et ratio est, quia ista insinuatio est quædam sollemnitas introducta de mero iure positiuo: quod est arbitrium ipsi principi.

¶ Et ad istam limitationem facit quod notat Alexan. in l. quanquam. C. de testamen. milita. ubi ad hoc quod rescripta teneant & aliquid operentur, præsumitur princeps excessisse potestatem ordinariam, & uti suprema. Quod intellige secundum supradicta: & si possit aliquid operari, satis est, licet non in totum: ut per Bal. in cap. primo. §. sacramenta, in ulti. colum. de pace iuramen. firman. in usibus feudorum.

9 ¶ Limitatur † etiam, quando constat de emissâ uoluntate principis uolentis præiudicare tertio: secundum glos. in dicto §. si quis à principe: quia tunc in claris non est opus præsumptionibus. l. cōtinuus. in principi. ubi glos. ff. de uerbo. obligat. & propterea, præiudicabitur illi, in casibus in quibus princeps hoc potest: secundum notata in dicto c. quæ in ecclesiis, de constitu.

10 ¶ Est uerum, † quod ex simplici concessione non dicitur constare de mente sua, imò præsumetur potius circumuentus, & fecisse per importunitatem. l. prima. C. de petitio. bono. sublata. lib. x. Roma. consil. ccccxxxvj. quod indultum Petri. in quinta col. Iason in l. si testamentum. C. de testamen.

¶ Facit quod not. Felinus post alios, in capitu. olim, per illum tex. infra de re iudi. ubi † præsumitur Princeps circum-

circumuentus, quando sub prætenu declarationis, uult perimere concessionem semel alicui factam: & quod notat Roma. consilio ccxcviii.

¶ **I**ntellige ergo circa præmissa † constare de mente principis, quando esset facta concessio ex motu proprio, uel certa scientia. argu. d. l. i. ubi Barto. Ioan. de platea & alij: & habetur in c. ad hæc, supra de rescrip. & per Soci. consi. iij. col. iij. in tertio uolumi.

¶ **A**DDITIO. ¶ Et quod per clausulam ex certa scientia, dicatur apparere principem uelle præiudicare tertio & tollere ius quesitum asserit Ioannes de Anania consilio octogesimoprimo, uiso instrumento, & dominus Alexander consilio ducentesimo decimo sexto: nec arguendi sumus, columna quinta, uersiculo sexto confirmatur. libro secundo. & egregie dominus Decius consilio tricentesimononagesimo, quoniam ex facto, colum. vi. & idem Decius consilio tricentesimo septuagesimo tertio, uiso consilio, columna secunda, ubi adducit dictum Bartoli in l. conficiuntur. §. codicilli, de iure codicillorum. quod factum à principe ex certa scientia non potest in dubium reuocari. & inquit Baldus in capitulo primo. §. si quis autem, de pace constantie, quod non debet quis audi aduersus illud, quod facit princeps ex certa scientia, imò debet repelli, & ei perpetuum silentium imponi, & idem Decius consilio cccxcviii. uiso casu. columna penultima, in fine, cum principio ultimæ, ubi allegat auctoritates, & consilio cccclxxxviii. uiso puncto, columna prima, & consilio cccclxiiij. in causa, columna secunda, & melius ac expressius, consilio cxcj. in causa, colum. ij.

ubi per unam colum. multas adducit auctoritates, ibi uide-
to. Et idem etiam est dicendum de clausula motu proprio:
quæ idem operatur quòd clausula ex certa scientia: ut per
Decium consil. cxxxvij. diuino implorato presidio, & di-
ligenter, col. ij. & alibi passim uidere poteris in consilijs
Decij, & do. Curtius iunior consil. chxxiiij. sacratissimæ
trinitatis, col. j. ubi plura alleg. quòd per clausulam ex cer-
ta scientia præsumatur princeps uoluisse tollere ius quæ-
situm tertio. Ioan. Nicol.

¶ In contrarium facit quod not. idem Barto. in l. fina. C.
de loca. pr. edio. fisca. libro xj. Ludouicus Romanus in di-
cto consilio cxcviiij. Felinus late in capitu. causam quæ
secundo, supra de testibus. Iason in l. finali. in penult. col.
13 ff. de pactis. ubi uolunt, quòd † per tales clausulas non
censeatur præiudicatum tertio. facit quod notat Alexan.
consil. xxvij. uiso processu, secunda colum. in quarto. &
Soci. consil. cccij. uidebatur.

¶ ADDITIO. ¶ Quod clausula ex motu proprio,
& clausula ex certa scientia, non operentur in præiudi-
cium tertij, nec per eas dicatur apparere de mente princi-
pis, quòd uelit ius alteri auferre tenet Decius. cõsi. cccccc-
xliij. serenissimus. col. fina. & consil. cccclxviij. superiori
anno. col. iij. nume. 20. & 21. & con. 10 cx. in causa mota.
col. antepenulti. nu. 23. ubi allegat Cardina. consil. cxxxvj.
præmitto. col. fina. & consil. xcvi. uidetur unio. & consil.
cxlij. uidetur dicendum. in fi. col. Ioan. Nicol.

¶ Puto priorem opinionem ueriores, concurrentibus
duobus, uidelicet quòd simus in casu in quo Princeps
sciat uel uerisimiliter scire potuerit de præiudicio tertij:
& quòd

Et quod tollantur ea solùm, quæ sunt iuris positivi.
 1. Aliàs, † requireretur etiam clausula plenitudinis po-
 testatis, ubi nihil potest opponi, quo minus concessio
 suum sortiatur effectum, ut per Bald. in l. ij. in x. colum.
 C. de scrutu. Et aqua. de quo per Alexan. in dicta l. quan-
 quam. Paul. de Castro consi. cclxxx. in facto presenti non
 intendo, cum similibus.

¶ ADDITIO. ¶ Ultra hic allegata Adde Decium
 consil. ccccxcviii. uiso casu. nu. 27. Et consil. cccciij. quan-
 uis. col. ij. Et consil. cclxxiiij. uiso consilio. col. ij. Et con-
 silio cccxc. quoniam. col. vj. Et consi. cxcj. in quibus locis
 dat regulam, quod si princeps scribat cum clausula ex
 plenitudine potestatis, nihil opponi potest quod annullet
 gratiam, Et comprobatur autoritatibus. Ioannes
 Nicolaus.

XII. PRAESUMPTIO.

1. Præsumitur pro laudo arbitri.
 intellige ut nunc. 6.

2. An præsumatur pro sententia arbitratoris, ma-
 xime si sit peuta reductio ad arbitrium boni
 viri.

3. Procurator generalis sicut non potest donare, ita
 non potest compromittere.

4. Reductionem ad arbitrium boni viri petens,
 debet probare iniquitatem laudi.

5. Arbitri omnis potestas dependet a compro-
 misso.

7. Solennitati requisitæ in compromisso si fuerit re-
 nunciatum, tunc valet compromissum seu laudum,

B 3 latum.

latum non seruata solennitate.

Duodecima præsumptio. **D**uodecimò. ¶ † Præsumitur pro laudo seu sententia arbitri: cap. nisi essent, de præben. Ioannes Andre. in additio. Specula. titu. de arbitris. §. sequitur, uersicu. item quid si compromissum, in ad. litione incipien. diuus, cum concordan. per Moder. in dicto capitu. quoniam contra. Et bene facit tex. in l. prima. ff. de lega. ij. ubi lex præsumit arbitrum pro uiribus patrimonij competentem & sine mora iudicaturum. Et facit etiam ratio, quia arbitria exæquata sunt iudicijs. l. ij. ff. de arbi. unde, sicut pro sententia præsumitur, ita etiam pro arbitrio.

2 ¶ Sed nunquid idem est in arbitratore? & uidetur dicendum quòd non: quia arbitramentum equiparatur transactioni, & sic contractui. §. primo, in auten. ut differen. iudic. cap. quinta uallis, de iureiuran. Sed in contractibus, non præsumitur solennitas extrinseca. l. quicunq;. §. fina. ff. de publicia. & ita tenet Butrius consil. xxix. in antepenul. col. Alexan. consil. cxix. lib. ij. in fine.

¶ In contrarium tamen est communis opinio, quòd imò præsumatur pro eorum laudo: & quod fortius est etiam si sit petita reductio ad arbitrium boni uiri: secundum Dynum consil. xix. Ptolomæus, Calderi. consil. v. de arbit. Cardina. consil. cxi. Feli. & Docto. in dicto cap. quoniam contra: & uidetur etiam uoluisse Abbas consilio lxiiij. in primo.

¶ **ADDITIO.** ¶ Quod pro sententia arbitratoris siue laudo præsumatur multa allegat do. Alexan. consilio xliij. quia subtiliter. col. j. lib. yj. Quod tamen limitat non
proce-

procedere, ubi est reclamatum ad arbitrium boni uiri, quia tunc sicut pro sententia iudicis non praesumitur pendente appellatione, ut supra diximus, ita nec pro arbitratore pendente recurſu & reductione. Ioan. Nicol.

¶ Sed ista opinio uidetur satis dura: primo, quia cum Iudices ordinarij sint ut plurimum digniores ipsis arbitratribus, qui aliquando eliguntur idiotae: certè non uidetur plus praesumendum pro ipsis, quàm pro Iudicibus, argumen. l. fina. uersicu. sed ne quis ita effus. & C. ubi & apud quos in integrum restitui. pro iudice autem nō praesumitur, quando est appellatum, ut supra uidimus.

¶ Secundo probatur eadem opinio: quia ubi prohibetur alienatio, prohibetur etiam compromissum. capitulo. quod tempore: ubi Butrius & Abbas supra de arbitris. & tamen si praesumeretur pro arbitro: uideretur permittendum compromissum, tanquam non esset concessurus alienationem, nisi in casu licito. unde etiam uidemus, quod sicut † procurator generalis non potest donare, nec inutiliter effundere rem domini: ita non potest compromittere. capitulo per tuas, extra de arbitris, Bartolus in l. mandato. ff. de procuratoribus. Alexander in l. transactionis. C. de transactionibus. Et tamen satis apparet, quod si praesumeretur pro iustitia laudi: uideretur istud permittendum, nec annullaretur laudum à principio, sed ex postfacto tantum probata iniustitia: quod est falsum.

¶ Tertiò facit tex. in l. diem proferre. §. stari. ff. de arbit. ubi statuitur sententiae arbitri, non quod pro ea praesumatur, sed metu poenae.

¶ Quarto fortius istud debet procedere in arbitratore, quia natura talis laudi non est, ut feratur secundum iustitiam, sed potius secundum quod arbitrator credet uerisimiliter partes acquieturas: quia talis debet solum attendere concordiam partium, & potest dare alteri aliquid de iure alterius: ut not. Barto. in l. si de meis. ff. de arbit. & in l. societatem. §. arbitrorum. ff. pro socio. unde, cum natura talis actus non sit, ut proprie feratur de iure, non debet hoc presumi. argumen. l. si stipulatus. ff. de usuris. l. si uno. ff. loca.

¶ Quinto ista opinio satis probatur in dicto cap. nisi essent, ubi tex. presumit pro arbitramento, propter qualitatem personarum: quia illi arbitratorez erant prouidi & honesti, & eorum ordinatio erat ab utraq; parte recepta. unde innuit text. quod his qualitatibus non concurrentibus, non presumetur: & licet quilibet presumatur bonus, tamen non presumitur prouidus circa scientiam iuris & artem iudicandi. glos. in cap. si forte. infra de electio. in vi. & supra ostendimus: unde, generaliter ego teneo, quod lex non presumit neq; pro arbitro, neq; pro arbitratore, quod iuste uel iniuste egerit, sed uelit eorum stari sententijs: quia partes ita prouiserunt: unde, sibi imputet qui promissit stare eorum dicto, quia pacta seruanda sunt. cap. i. supra de pactis. & d. §. stari.

¶ Et propterea, † qui petit reductionem, debet ipse probare iniquitatem: secundum Dyn. in dicto consi. Ioan. Andr. in d. §. sequitur, & ibi etiam Bal. in additio. & in d. l. si de meis. & in l. nec quicquam. §. ubi decretum, in vij. col. de officio proconsu. & lega. & in l. si arbitrato. ff. de uerbo.

uerbo oblig. Imo. in cap. in praesentia, supra de renuncia.
Fely. in dicto c. quoniam contra: & hoc non quod habeat
contra se praesumptionem, sed quia habet pactum. unde,
si arbiter uel arbitrator aliquid agant extra compromi-
sum, non praesumetur pro eis: quia tunc partibus non ob-
staret pactum: secundum Ange. consi. ccxviiij. uis narra-
tione.

¶ ADDITIO. ¶ Quod petenti reductionem ad boni
uiri arbitrium propter iniquitatem uel nullitatem laudi
incumbat onus probandi illam, tenet Alexan. in dicto con-
silio xliij. col. ij. in fi. lib. vj. dicit tamen istud esse propter
praesumptionem quae est pro laudo quod sit recte latum
dicenti ergo contrarium incumbit probatio. l. ab ea. ff. de
probatio.

5 ¶ Et facit quod uulgo dicitur, † respiciendum semper
esse tenorem compromissi: quia omnis arbitrorum pote-
stas ab eo dependet. l. non distinguemus. §. de officio. ff. de
arbit. cap. cum dilectus, supra eod. titu. Curti. consi. xxxj.

6 ¶ Et sic, † concludo non praesumi pro laudo arbitro-
rum uel arbitratorum, nisi quatenus fecerint, quae eis ex
forma compromissi facere permissum erat, & ita pro-
cedit communis opinio. Si uero asseratur eos excessisse
compromissum, tunc non praesumetur. Et ita intelligitur,
quod notant Butri. & Alexan. in dictis consilijs.

7 ¶ Et pro hac distinctione facit: † quia etiam dato quod
nulla sollemnitas requisita interuenerit in compromisso uel
laudo, & consequenter laudum uideretur nullum, tamen
adhuc non potest dici de nullitate, quando tali nullitati re-
nunciatum est in compromisso: secundum Barto. in l. ubi

B s pactum

pactum. penulti. C. de transactio. Ange. consil. cc. A. & B. contraxerunt, Alexander consilio xxij. in secunda columna, in secundo uolumine. Et istud est, non propter presumptionem inde orientem, sed propter pactum, ut ibi per Alexandrum, facit textus in l. quanquam. de ritu nuptiarum.

XIII. PRÆSUMPTIO.

1 Notarius præsumitur bene exercere officium suum.

Amplia etiam si notarius sit idiota. 3.

2 Scriptum in instrumento præsumitur scriptum de commissione & voluntate eius qui rogauit: & volens probare contrarium afficeretur duriori probatione.

4 Notarius si in instrumēto attestetur se certiorasse mulierem de beneficio velleiani, standum est tali instrumento.

5 Notarius qui in instrumento dicit mulierem certioratam renunciaſſe velleiano, an possit interrogari quid sit velleianum, & si nesciat respondere an valeat tale instrumentum seu renunciatio.

6 Notarius non potest ex postfacto corrigere instrumentum circa substantialia.

7 Præsumitur pro instrumento.

8 Instrumentum habet probationem probatam.

9 Instrumentum si dicat quod Titus ex certa scientia & bene consultus neque vi dolo neque metu &c. statur illi instrumento, nisi probetur contrarium.

Ex instrumento oriuntur tres præsumptiones, scilicet, quod sit verum, sit solēne, & quod ea quæ sunt ibi scripta, fuerint dicta à partibus.

Error

10 Error in notario potius præsumitur quàm falsitas si aliud reperiatur scriptum quàm sit dictum à partibus.

11 Notarius non punitur de falso, nisi de eius dolo constet. & notarius non præsumitur in dolo, nisi in casibus duobus in iure expressis. vt numero duodecimo.

12 Notarius præsumitur in dolo si in testamento omiserit debitas solennitates.

13 Notarius omittens debitas solennitates instrumentorum, præsumitur in dolo.

14 Notarius scribens contractum illicitum punitur de falso, & alijs poenis.

15 Notarium quem esse si non constet, an præsumatur pro instrumento.

Notarium quem esse si negetur an stetur instrumento, si exerceat tanquàm notarius.

16 In instrumentis antiquis, nō est necesse probare quod ille qui scripsit fuerit notarius.

17 Instrumentum si producat in longinquis partibus, & negetur eum qui confecit esse notarium, an præsumatur pro instrumento.

18 Notarij iuramento cum comparatione litterarum per quam appareat cum plura instrumenta publice confecisse, an stetur, quando negatur tabelio.

19 Instrumento si testis contradicat, an præsumatur pro instrumento.

20 Notarius si examinauerit testem, & testis repetitus negat se ita dixisse, prout notarius scripsit, an magis præsumatur pro notario.

21 Notarius an præsumatur rogatus, si ipse de hoc nihil attestatur in instrumento.

22 Notarij declarationi an stetur, si verbum sit ambiguum in instrumento.

Decima

Decimater=
tia præsump=
ptio.

Decimotertio. ¶ Præsumitur pro notario, quod bene exerceat officium suum. capitu. ad audientiam, de præscrip. & habetur in l. si quis Decurio. C. de falsis. & quod notabiliter decidit Bald. in l. Imperator. col. ij. uerfi. sed an poterit. ff. de statu homi.

2 ¶ Et propterea, quicquid ¶ est scriptum in instrumento, præsumitur scriptum de uoluntate & cōmissione eius, qui rogauit: scdm Bald. in l. errore. col. j. C. de testa.

¶ ADDITIO. ¶ Et do. Francisc. Curt. senio. consil. xlix. memorie recolende. col. xlix. uersicu. dum autem ultimo loco. nu. 75. ubi allegat. concor. plures ad dotem huius dicti. Adde etiam Decium cōsi. ccccl. apertissimi iuris. & consi. ccccxxij. negari non potest. col. ij. cum similibus infra deducendis. Ioan. Nicol.

¶ Et uolens probare contrarium, afficeretur durioribus probationibus, prout in casu notabili dicit do. Philippus Decius consi. cy. in iij. col.

3 ¶ Et istud ¶ procedit etiam si notarius aliās esset idiota: secundum Barto. in l. qui filiabus. ff. de testa. tute. Roma. consi. cxxxix. amplissime Doctor, in j. col.

4 ¶ Et propterea, si ¶ in instrumento notarius attestetur se certiorasse mulierē de beneficio Senatuscons. uelle. standum erit tali instrumento, ut est communis conclusio per Alexan. in l. sciendum. col. xj. ff. de uerbo. oblig.

¶ Est uerum, quod Alberi. de Rosa. Fulgo. & Alexan. in l. si mulier. §. si mulier. ff. ad uelleia. dicunt, ¶ quod sicut interrogatoria possunt fieri testibus: secundum Barto. in l. j. col. ij. ff. si cer. peti. ita etiam poterunt fieri notario, quid sit uelleianum: & si dixerit se nescire, talis re-

nunciatio nihil operabitur.

¶ ADDITIO. ¶ Illam decisionē Albe. refert & notabilem dicit Hipp. Mar. in rub. de fideius. col. vj. nu. 39. ubi alleg. autori. & per ij. col. disputādo respōdet argu. Alex. contra tenentis in l. sciendum. de uerbo. obliga. & multis fundamentis hanc Alberi. decisio. roborat. & idem Hippoly. singu. 661. examinaui. Ioan. Nicol.

¶ Sed istud ego non puto uerum, quia aliās esset in facultate notarij, ex postfacto tollere ius partis.

6 ¶ Et confunditur ex communi doctrina, † quod notarius non potest ex postfacto corrigere instrumentum, quod ad substantialia: ut habetur per Barto. in l. si librarius ff. de regu. iur. per Docto. in cap. cum Ioannes. de fide instru. & Alexan. consil. lxx. in ij. col. in primo. Et ratio ipsorum probat contrarium: nam si notarius equiparatur testī, clarum est, quod ex postfacto testis non potest perimere dictum suum. capit. præterea, de testi. cogen. & per similem rationem, ita dicit Alex. in d. l. sciendum. in xiiij. col. Vnde posset teneri qd' diminuitur aliquantulum de fide instrumenti: non autē renunciatio in totum tollitur, prout in simili dicitur de testibus, in dicto cap. præterea.

¶ Et pro hac præsumptione facit regula generalis, quod pro † instrumento præsumitur. l. cum precibus. C. de proba. de quo per Alex. cōsi. cxxxiiij. col. fin. in ij. et cōsil. xxiiij. col. ij. & consil. liij. col. vj. & cōsil. cxvj. in fi. in iij. uol. And. Sic. consil. xliij. col. vj. & cōsi. l. in prin. in 1. lib.

¶ ADDITIO. ¶ Et Roma. consilio ccccix. circa præpositam, col. fi. Soci. consil. lxj. circa primum. lib. iij. & Decius notabiliter consil. xxxvj. diuino & c. col. iij.

& per

Et per totum consilium, ubi multa adducit ad dotem totius præsumptionis istius. Ioan. Nico.

¶ Et facit quod notant Petrus et Cinus in l. i. in y. q. C. 8 de procurato. ubi dicunt, † quod instrumentum habet in se probationem probatam de quo etiam per Soci. cōsi. cclxvi. in iij. col. et habetur in l. minor xxy. annis cui si deicommiss. ff. de minori.

¶ ADDITIO. ¶ Quod instrumentum sit probatio probata, ultra hic allegata adde Bald. in l. quoties. in fin. uerbis. C. de iudicijs. et Socinum consilio secundo, in causa testamentaria, libro tertio, et consilio. lxxxix. in causa agitata. colum. penulti. ubi allegat concordant. Decius consilio ccccxiiij. colum. secunda, et consilio xxxvj. diuino et c. columna secunda, ubi multas autoridades adducit, et consilio cccclxxxij. in causa domine Lucretie: et Hippoly. Marsilium in rubrica de probationi. columna secunda, numero 3. ubi latissimas concordant. allegat et in l. si quis ne questio. nu. 140. ff. de questionibus. et Calcaneus consilio lxxv. in causa prædicta, colum. 7. et Stepha. Bertran. consil. cxcij. colum. iij. nume. 10. lib. ij. in nouissi. Ioan. Nicol.

¶ Et propterea, si † notarius dicat in instrumento, qualiter Titius ex certa scientia et bene consultus, non ui neque dolo et c. stabitur tali instrumento, nisi probeatur contrarium: secundum Baldum in l. mater, in secunda columna. C. de rei uendicatione. et in l. secunda. C. de rescindenda uenditione. Nam ex tali instrumento, secundum eum oriuntur tres præsumptiones. Prima, quod instrumentum sit uerum. Secunda, quod sit solenne.

Tertia

Tertia, quòd ea quæ scripsit notarius, sint dicta à parti-
bus. de quo etiam per Bartolum & Modernio. in l. si da-
ri. ff. de uerborum obligationibus. & in l. finali. §. idem
quæsiit. ff. de conditione indebiti. Alexander consil. xliij.
in tertia columna, in primo, & consilio sexagesimo pri-
mo, in secundo.

¶ ADDITIO. ¶ Quod ex instrumento tres præ-
sumptiones oriantur hic recitata uult etiam domi. Ste-
pha. Bertran. consil. cxeij. multa sunt. col. iij. nu. 14. lib. ij.
in nouissimis. & Hippoly. in l. si quis ne quæstio. nu. 139.
ff. de quæstio. Ioan. Nicol.

10 ¶ Et adde, quòd † ita præsumitur pro notario, ut si
reperiatur aliud scriptum, quàm sit dictum, non tamen
præsumitur falsitas, sed potius error: ut dicit Barto. in l.
quoties. §. sed si notam. ff. de heredibus instituendis. & in
l. si librarius. ff. de regulis iuris. facit textus in l. penulti-
ma. C. de his qui sibi in testamen. De quo per Felinum
in capi. ex literis, in tertia conclusio. supra de fide instru-
mentorum. & per Ancharanum consilio cclxxxvij. qui
principaliter. columna prima, & per Comensem consilio
cxxxv. ad primum, ubi multa ponit ad excusationem no-
tariorum: & idem consil. cxliij. prædictus Petrus. Arcti.
consilio xlvij. in ij. colum. Alexan. consilio xl. col. fina. in
primo: & consilio xxvij. in principio. in secundo: Decius
consilio clxxv.

¶ ADDITIO. ¶ Adde etiam Hippoly. de Marsilijs
in l. prima. nume. 71. & sequenti. C. ad legem Corneliam
de sicarijs. & in rubri. ff. de fideiussor. colum. 9. nu. 56. ubi
etiam commendat decisionem Bartoli in dicta l. quoties.
§. sed

§. sed si notarij. Subiungens in ambobus locis, quod uerba instrumenti quæ uidentur falsa, si tamen possunt aliquo modo intelligi: ut euitetur falsum, illa interpretatio capienda est per quam notarius à pœna falsi excusatur & hoc per glos. ubi Bal. Ange. & Docto. notant in l. iurispergentium. §. quod fere. ff. de pactis. & Alexan. consil. lxx. uiso processu. lib. ij. Ioan. Nicol.

11 ¶ Et propterea, † Notarius non punitur de falso, nisi de eius dolo constet, ex quo falsum non committitur sine dolo. l. nec exemplum. C. de falsis. & Notarius in dubio non præsumitur in dolo: per supradicta, & per Alexan. consil. lxxxvij. in ij. colum. in quarto, præterquam in duobus casibus in iure expressis.

12 ¶ Primus † est in testamentis, ubi notarius omisit debitas solennitates. l. iubemus. C. de testamen de quo ibi per Moder. & Alexan. consil. lxxij. ij. col. in primo.

¶ Secundus est in lege nulli, ubi Bartolus. C. de numerat. libro xij.

13 ¶ Sed posset † per dicta iura teneri, quod licet in dubio non præsumatur dolus in notario, tamen non procedit in omittente solennitates instrumentorum: quia cum ille spectent maxime ad officium suum, si eas omisit, præsumitur dolus. Et illud mihi placet, quia nō uideo bonam rationem specialitatis ad dicta iura. Et pro hac parte facit tex. in l. i. ubi Barto. C. de fide instrumen. lib. x. ubi probatur, quod mala fides præsumitur interuenisse, quando solennitas fuit omissa, & ordo debitus non seruatus. Et dicit Barto. in l. omnes. C. de petitio. bono. sublat. libro x. quod

14 Notarius † scribens contractum illicitum, nō tantum punitur

punitur de falso: sed alijs poenis. & uide Alexan. consilio lxxviij. circa medium. in primo. ubi ponit indicia per quæ potest deueniri ad torturam contra Notarium imputatum de falso. Quomodo autem Notarius possit emendare errorem suum, ponit Barto. in. d. l. si librarius: & latè prosequitur felin. in capitu. ex literis, de fide instrumenti.

¶ ADDITIO. ¶ Et melius quàm alibi per Do. Vitalem de cambia. in suo tractatu clausula. in titulo de errore notarij. fo 40. per octo columnas. ultra. & uide omnino. Ioan. Nicol.

15 ¶ Sed quid si non constet aliquem fuisse notariū. num quid adhuc præsumetur pro instrumento. Et Ange. in §. hinc nobis, in autent. de hered. & falci. per glo. ibi in uerbo, quantum ad hoc. tenet quòd sic, dum tamen non negetur uel testes in instrumento descripti negent uera esse, quæ in instrumento continentur. ¶ Sed tu aduerte, quia Ange. ibi loquutus est nimis breuiter, & decidit duas quæstiones ualde dubias. Prima est an si negetur instrumentum fuisse scriptum ab eo, qui uerè est Notarius, licet exerceret tanquam notarius, præsumatur pro instrumento. Et communis opinio est, quod non, imò requiritur quòd probetur uerus titulus, ut habetur in. l. barbarius. ff. de officio præto. & per Alexand. consilio cxxxviiij. in primo. Quod tamen limitatur pluribus modis, ut per Iaso. in. l. barbarius. x. col.

¶ ADDITIO. ¶ Vide etiam Decium cōsilio. xxxvi. 16 diuino & c. et pro tenui. colum. ij. ubi limitat non procedere in antiquis instrumentis. in eis enim non est And. Alci. De præsumptio. C opus

opus probare quòd notarius qui scripsit fuerit notarius alleg. Innocen. in capi ueniens. de uerbo. signifi. aut secundum Anto. in. c. 1. de fide instru. sola fama sufficiet isto casu. Et uide concor. per Deci. in dicto consi. Et latius consilio. xliij. col. ij. uersi. uenio ad primum. Et ibi uide abùde de hac nostra questione, an si negetur eum notarium fuisse qui instrumentum confecit, præsumatur pro instrumento, si probetur quod diu fuit in exercitio Et quasi possessione notariatus Et conficiendi instrumenta.

17. ¶ Et de instrumento producto in longinquis partibus, si negetur illud esse à notario cōfectum, uel negetur eum qui confecit esse notarium, an tunc pro instrumento præsumatur, uide latissime do. Hippol. marsil in. l. si quis nè questio. col. xxij. xxij. Et xxiiij. ff. de questio. ubi citat plura loca Et autoritates, Et ibi etiam plura de materia istius nostre questionis. Ioan. Nicolaus.

18. ¶ Et dicit notabilr Ang. i. d. §. hinc nobis, t qd cū istum mētū negatur publicū et sic negatur quē esse tabellionē, quod probatur per iuramētū ipsius Tabellionis se esse Tabellionem, cum comparatione literarum, per quam appareat eum plura instrumenta publicè confecisse. sequitur Ias, ualde hoc extollens, in. d. l. barbarius: sed istud dictum ita simpliciter non est uerum, unde, intellige, non quando negatur eum qui fuit rogatus, esse Notarium. Nam tunc si staretur dicto suo, esset testis in caussa propria quod nō est recipiendum. l. 1. C. nè quis in caussa propria. l. pater. ff. de testi. l. diuus Adria. ff. de custo. reorū. Sed intellige, qñ negatur ab eo fuisse publicatū, uel ab eo fuisse scriptū. Et ita loquitur gl. in di. §. hinc nobis. si bene intelligatur. Et istud

istud est qd' uoluit Sali. in l. si qs Decurio, i quarta opposi.
C. de fals. ubi creditur soli Tabellioni, quando de facto suo
interrogatur, uidelicet an scripserit tale instrumentū uel
ne: allegat. §. si uero, in autenti. de fide instrumen.

19 ¶ Secunda q̄stio est, dato quod aliquis testis con-
tradicat instrumento, an praesumetur pro instrumento?
Que q̄stio late ponitur per Bar. & Imo. in l. ij. §. sed
si neget. ff. quemadmo. testa. apcrian. & Feli. in cap. cum
Ioan. de fide instrumen. de quo dicendum est, ut ibi.

20 ¶ Sed, quid de notario qui examinauit testem, & te-
stis repetitus negat se ita dixisse, prout notarius scripsit?
an tunc magis praesumetur pro notario? Et dicendum est,
quod sic in iudicio ciuili: licet in criminali neutri creda-
tur, ut dicit Specu. in tit. de teste, §. i. uers. sed pone. domi.
Abb. & Feli. in c. cum caussam, primo, in fine: supra de te-
sti. cum cōcor. per Alexand. consi. lxxiiij. in ulti. columna.
in primo.

¶ Quod tamen intellige, quando pro instrumento est so-
lus Notarius, unde, si Notarius ipse examinaret, & habere-
ret scriptorem, qui scriberet examen: tūc si uterq; attesta-
retur, probarent contra testem negantem se ita dixisse, ut
est de mente Abb. in d. c. cum caussam: & uidi scriuari in
practica. Cetera, circa hanc materiā, uide per Bar. a rub.

21 C. de fide istru. Sali. in d. l. si qs Decurio. ¶ Et, an No-
tarius praesumatur rogatus, si ipse de hoc nihil i istrumē-
to attestetur: ponitur in d. l. sciendū, et p Alex. cōsi. elij. i. ij.
ubi cōcluditur qd' non: quia talis est solēnitas extrinseca.

¶ ADDITIO. ¶ Vide notabilem casum in quo etiā
notario asserenti se rogatū nō creditur. per Ancha. con-

filio.cccxxxj.premissa &c.videlicet si notarius hoc asserat in scriptura nō autentica, sed in quadā chartula nō facta forma solennis & autentici instrumenti, rationes tradit ut per eum. Ioan.Nicol.

22 ¶ Et si tuerbum sit ambiguum in instrumento, an stabitur declarationi notarij? uide Ange.in.l. Imperator. ff.de statu homi.ubi concludit,quod sic.sequitur Alexan, consi.cxlvi.in quinta columna,in quinto.

XIIII. PRÆSUMPTIO.

1 Præsumitur pro nuncio in his quæ concernūt officium suum.

2 Nuncio referenti quod pars citata sibi respondit se nolle venire,an credatur,ita quod citatus dicatur manifestus contumax.

3 Nuncio creditur se non inuenisse personaliter citatum.

Nuncio creditur in discussione bonorum,non extas re alia mobilia debitoris.

4 Nuncio creditur quod introduxit creditorem in possessionem honorū titij,& quod bona sunt titij.

5 Nuncio asserenti se fuisse verberatum vel affectum iniuria a parte citata,an credatur.

6 Nuncijs pluribus si iudex commiserit vt titium capiant,& ipsi reuertant,& asserāt titium captum, fuisse eis ab aliquo vi ablatum,vel se impeditos,an eis credatur vt possit iudex procedere aduersus impediētes.

7 Nuncio citanti aliquem,asserenti se de commissione iudicis hoc facere,an credatur & quid in citatione reali seu captione corporali.

8 Commissio citationis facta nuncio,an requirat scripturam

scripturam.

9 Citatum se non fuisse si pars neget, nuncius autem astruat contrarium, cui magis credatur.

DEcimoquarto. † Praesumitur pro nuncio in his, quae concernunt officium suum, ut est glo. & ibi Docto. in capitu. cum parati, per illum text. infra de appella. Et facit tex. in l. ij. C. de executo. & ex ac. lib. xij. xiiij. praesumptio.

¶ **ADDITION.** ¶ Adde las. in l. nec is. col. ulti. ff. de acquiren. h. ere. nota tamen quod in his quae non concernunt eius officium ei non adhibetur fides, nec pro eis praesumitur, ut per las. in l. age cum geminiano. colum. pe. C. de transac. & in l. properandum. §. & si quidem. in. vi. nota. C. de iudic. & Hippol. marsil. in singu. cccclx. habemus. Quod facit ad quaestio. infra examinandam de nuncio qui dicit se accepisse iniuriam à citato. Ioan. Nicol.

¶ Et istud procedit, etiam in connexis officio suo.

2 ¶ Et propterea, † si refert quod pars sibi respondit se nolle uenire, uidetur etiam quod debeat credi, ut sic citatus dicatur manifestus contumax. Et ita tenet Barto. in l. fina. ff. de integ. restitu. in lege tres denunciationes. C. quomodo & quando iudex, in l. ex consensu. §. fina. ubi Imo. ff. de appella. Nam responsio citati uidetur esse de pertinentijs citationis: & propterea, sibi est credendum. argumen. capi. praeterea, supra de officio delega. Et probatur in simili in dicto capitu. cum parati, ubi creditur nuncio, quo ad locum. Et ita resident Abb. Philip. de pe. rus. & Moder. ibi.

¶ **ADDITION.** ¶ Contrarium tenent plures ut per C 3 domi.

domi. Ias. in. l. properandum. §. & si quidem. in. vj. notab. C. de iudic. qui tandem relatis ab utraque parte opinionibus, respondet rationi adductæ hic pro Barto. & uidetur residere cum contraria opinio. scilicet quod non credatur nuncio ad hoc ut citatus dicatur uerus contumax. Ioannes Nicolaus.

3 ¶ Eodem modo creditur nuncio asserenti se personaliter non inuenisse citatum: ut habetur in. l. properandum. §. & si quidem. C. de iudic.

¶ ADDITIO. ¶ Vbi Ias. in. vj. notab. adducit plura similia & auctoritates. Ioan. Nicolaus.

¶ Item, creditur in discussione bonorum, quando refert non extare alia mobilia debitoris: ut per Barto. & Doctores in lege à diuo pio. §. in uenditione. ff. de re iudicata.

¶ ADDITIO. ¶ Cum amplissimis concordantibus traditis per Docto. maxime per Ias. in. l. in illa. columna penulti. & final. ff. de uerborum obligationi. ubi etiam multis concordant. allegat, quod adhibeatur fides relationi factæ per nuncium, ibi uide ne chartas occupem. Ioannes Nicolaus.

4 ¶ Item, creditur quod introduxerit creditorem in possessionem bonorum Titij: & quod bona per eum apprehensa sint Titij, ut per Ange. & Imo. in dicta. l. à diuo pio. §. sic quoque: & ibi Alexand. in. §. si super rebus, & in. l. fina. in glo. in uerbo missus. C. de edicto diui Adria. tollen.

5 ¶ Sed nunquid creditur illi asserenti se fuisse uerberatum uel affectum iniuria à parte citata? Philip. de perusio

perusio in dicto capitulo cum parati, praesupponit quod non: tanquam istud sit extra ea, quae spectant ad officium suum: Et idem sentit Cardina. in clementina si ante, de dolo et contumacia. Et Ioannes Andreæ in additionibus Specula. titu. de contuma. in additio. magna, uersiculo circa secundum. Et idem etiam tenuit pet. Iacob. in libello de constitu. pecun. uersicu. responsio, de appellatio. ubi allegat in argumen. legem eam quidem. C. de accusatio. sequitur Guid. pap. decisio. ccccclvij. Et idem etiam tenet Ioan. de Imo. in l. si finita. §. si plures in. ij. columna. ff. de dami. in fec.

¶ ADDITIO. ¶ Et quod non credatur nuncio asserenti iniuriam sibi illatam, tanquam hoc non sit de connexis officio, sed extra officium, etiam tenet Ias. in l. age cum geminiano. columna penultima. C. de transac. Et in dicta lege properandum. Si et si quidem. Et Hippol. mar. filius in dicto singula. ccccclx. ubi allegant auctoritates. Ioan. Nicolaus.

¶ Sed quod imò credatur nuncio asserenti se uerberatum, tenuit domi. Floria. in dicta clementi. si ante, in octaua quaestione: tanquam istud satis sit de connexis relationis suae. Pro quo facit, quia sicut staretur relationi suae, quod eum non potuit citare propter aliquam causam. l. iij. C. de executio. et exacto. libro duodecimo. Ita uideretur standum, si asserat hanc causam: quia fuerit sibi uis illata, unde non potuerit plenè fungi officio suo.

¶ Puto primam opinionem uerriorem, nisi concurrerent etiam aliquae bonae coniecturae pro dicto nuncij. Quo casu, poterit tantam fidem illi Iudex adhibere, ut sit indicium sufficiens

sufficiens ad torturā: iuxta no. per Bar. in l. si ff. de quest.
Et ita potest saluari opinio do. Floria.

¶ Sed pone Iudex cōmisit pluribus nuncijs & Bal-
liuarijs, ut caperent Titium, ipsi reuertunt ad Iudicē, &
dicunt se cepisse, sed fuisse sibi per uim ablatum ab ali-
quo, uel aliter ab aliquo se impeditos, nūquid credetur eis,
ut possit Iudex procedere aduersus impeditos, secundū
no. per Bal. in l. addictos. C. de episc. audien. & Docto. in
l. cuiuscūq; ff. ad legem iuliam Maiesta. 1a. in l. 1. §. quod
prætor, in penul. col. ff. nē quis eum qui, & §. poenales,
col. xxij. insti. de actio. Et supradicta faciunt quod sic, sal-
tem quò ad indicium torture. Et quia ista relatio uidetur
de connexis mandati. Item hoc suadetur, ex eo quòd sunt
plures de hoc attestantes: sicut in simili dicitur in c. cum
dilecti, infra de accusatio. ubi licet non credatur uni Iudi-
ci tantum, si tamen sint plures, uidetur magis credendū.
De quo etiam in c. inter. §. præterea, de excessi. prælato. et
Archidia. ij. q. vj. c. statuendum. Cy. in l. nē in arbitris. C.
de arbitr. Ange. in l. errore, in lectura perusina. C. de testa-
men. quem refert & sequitur Iason in l. iusiurandū quod
ex conuentione. §. procurator, in antepe. col. ff. de iureiur.
¶ Puto contrariū: quia cum iniuria & uis sit illata istis,
non debent admitti in testimonium eius rei, unde ipsi red-
duntur suspecti, ut habetur in l. 1. §. 1. ff. de questio. in l. 1.
C. de curiosis. lib. xij. Et istud maxime procederet in casu,
quo aliquod lucrum ueniret acquirendum istis nuncijs,
quia tunc agerent de utilitate sua: unde non sunt admittē-
di. l. si. ff. de custo. reo. Et in istam partem debet inclinare
Iudex propter utilitatē ipsorū, ut per Bal. in l. ij. C. de testi.
& in

Et in l. fi. in. viij. q. C. de edic. diui Adria. tollen.

¶ Nec obstat, quod istud uideatur de connexis mandato, quia potest negari: ex quo nihil ipsis erat mandatum quod ad istos tertios: & in hoc, hæc questio distat à præcedenti: & dato quod sit de connexis: tamen adhuc non debet credi: quia præsumptio suspecti odij propter uim illatam eos repellit. dicto. §. j.

3 ¶ Sed nunquid creditur † nuncio citanti quòd illud faciat de commissione iudicis, prout requiritur ad hoc ut citatio teneat: uide per Barto. in l. neminem. C. de exhibe. reis, & in l. sed si hac, ubi Alexander & ceteri. §. prator ff. de in ius uocan. Et communis opinio uidetur quòd non, nisi constet de ea in actis. d. c. quoniam contra, & per Barto. in l. ij qui ad ciuilia. C. de appellatio. Et quia commissio est sollemnitas extrinseca, undè non presumitur. di. l. quaecunq; §. fina. de publica. & ita est communis opinio in d. l. sciendum, & per Abba. & alios in capi. 1. supra de iudic. Aret. consilio. xxij. & Alexand. consilio. cxxij. in secundo. Et ita etiam tenent Modernio. in dicto capitulo cùm parati, Angel. in tracta. malefic. in uerbo Iudex commisit.

¶ AD DITIO. ¶ Et Hippoli. de Marsilijs in lege de minore. §. plurimum. columna tertia. nume. 21. ff. de quaestio. & latissi. melius quàm alibi in Repe. l. de unoquoque folio. 6. numero. 115. 116. 117. 118. & pluribus sequenti. ff. de re iudicata. ex quo loco plures remissiones & egrègia dicta colliges in hac materia. Ioan. Nicolaus

¶ Con rarium tenuit Guido de Suza in lege ad perem-
ptorium. ff. de iudic. lmo. in dicta lege fina. S. si plures, in
C s secunda

secunda columna. & in capitulo primo, supra de iudic. Tancre. in materia citatio. in. x. quest. Et est ratio secundum illos, quia istud est de connexis citationis. Et propter ea debet credi sicut ipsi relationi. dicto capitulo cum parati.

¶ Confirmo istam opinionem, quia nisi præsumeretur commissio, sequeretur quod nuncius falsum committeret. l. qui nomine. ff. de falsis. Roma. singula. cccxij. hodie fuit. quæ præsumptio non est capienda. d. l. merito, & supra uidimus.

¶ Confirmatur etiam: quia ista commissio ex seipsa est modicæ importantiæ, nec requirit causæ cognitionem: ergo de ea debet stare nuncio. l. magis puto. §. ne tamen. ff. de reb. eorum. glos. in capitulo ea noscitur, infra de his quæ fiunt à maio. par. capituli. Abb. in dicto capitulo.

¶ Et hoc procedit in citatoria uerbali, secus in reali, quæ requirit saltem aliqualem causæ cognitionem, ut per Salice. in. l. nullus, C. de exhiben. reis. Bald. in. l. consensaneum. C. quomodo & quando lud. & diximus in capitulo primo, de offi. ordina. Et ista opinio mihi magis placet, quia eam consuetudo approbavit, ut dicunt Ioānes Andrea & Abbas in dicto capitulo quoniam contra.

¶ ADDITIO. ¶ Occasione huius distinctionis de citatione uerbali & reali, unū sum cōtētus hic adijcere multū notabile ī hac materia, quod nuncius publicus, & generalis potest citare aliquem sine speciali commissione, secundum Bal. in. l. si quando. columna penul. uersiculo

Duodecimo

Duodecimo quæro. C. de testibus. allegat Innocen. & Ioannem andrea in. isto capitulo quoniam contra falsam. & quia Cy. in. l. neminem. C. de exhib. reis. tenet contrarium. ipse Bald. pro concordia tradit distinctionem. aut loquimur in citatione reali: ut captura: & tunc requiritur quod appareat de commissione dicta. l. neminem. aut in citatione uerbali. & subdistinguit, aut citatio illa requirit causse cognitionem, & debet constare de commissione. Aut non & tunc procedat dictum Innocen. & Ioannis andrea quod sufficiat generalis autoritas nuncij, absq; speciali commissione. & ita dicit consuetudinem communiter Florentie obseruare, quæ in hoc est sequenda, & reuera ita etiam magis communiter in gallia ferè obseruatur. Ioannes Nicolaus.

¶ Nec t̄ obstat quod requirit scripturam, unde nisi appareat scripta, tollitur præsumptio solennitatis adhibita: secundum Barto. in. l. hi qui ad ciuilia, & per Docto. in. d. capitulo quoniam contra, quia potest negari, quod requiratur scriptura: quia text. in. d. cap. quoniam contra. describens actus, qui requirunt scripturam, incipit à citatione: & sic, præsupponit commissionem ipsam non requirere scripturam.

¶ Et confirmatur hoc, quia cōmissio citationis non est de actis litis: ex quo lis non incipit à tali cōmissione, sed à citatione nuncij. clemēti. fina. ut lite pendens. per Soci. in rubri. C. de in ius uocan.

¶ Præterea, si facta citatione, Iudex procedat ad ulteriora: satis declarat, quod citatio ex eius commissione facta est. l. à procedente,

l. à procedente. C. de dilatio. capi. primo, ubi nota. *suprà* de ordi. cogni. nec in isto casu, Barto. in l. 1. §. quies. ff. de offic. præfec. urb. & alij Docto. tam in. d. l. sciendum, quàm in dicto capi. primo, dicunt contrarium: quia licet uerum sit simpliciter, quod non credatur nuncio de commissione citationis, tamen non attingunt quando Iudex processit ad ulteriora, uigore illius citationis.

¶ Nam tunc uidetur præsumendum mandatū. l. si filius, ubi Bald. & Salice. C. de petit. heredi. Et in isto casu, saluatur consuetudo, sicut etiam si pars compareret, & nihil opponeret. per glos. in l. prima. ff. de ser. Alexā: in. d. consilio. cxxij. & felin. in capitulo illud, uersiculo quarta declaratio. de præscrip.

¶ Quid tamen si pars neget se fuisse citatam: cui magis credetur: communis opinio est, quod nuncio, nisi Iudex ex aliqua coniectura arbitraretur contrarium. ut per moder. in. d. capi. cum parati.

¶ ADDITIO. ¶ Huius etiam sententiæ est las. in. d. l. properandum. §. si quidem. in. vj. nota ubi hanc. q. mo uct. & ita residet. Io. Nico.

¶ Et istud crederem nisi nos essemus in caussa ual- de graui, puta in caussa criminali. Quid enim si nuncius affirmet se fecisse præceptum Titio in caussa criminali, ut compareat sub pœna cōfessi & conuicti, et Titius neget: Certe tunc neutri crederetur, prout in simili dicunt Docto. de teste contradicente Notario in. d. cap. cum caussam. 1. in fine, *suprà* de testi. & *suprà* diximus. Et istud putarem procedere, etiam si in præcepto esset clausula, quod plena daretur fides nuncio: quia talis cōminatio non debet

non debet operari, nisi in casibus in quibus aliàs de iure plena fides illi danda esset. Non enim licet iudici alterare probationes, quæ sunt iurisgentium. cap. licet uniuersis, supra de testi. Cetera dic, ut in. d. capi. cum parati.

PRAESUMPTIO XV.

1 Præsumitur pro quolibet officiali

Fallit nu. 2. 3. et. 5.

3 Officialis si faciat aliquid contra naturā officij, contra eum præsumitur.

Mortuus si quis reperiatur in carceribus, præsumitur contra custodes.

Carceratus si euadat, præsumitur contra custodem.

4 Custos carceris tenetur parti ad interesse quando culpa sua carceratus aut mortuus est, aut euasit,

Decimo quinto † Generaliter præsumitur pro quolibet officiali unde, si aliquid neglectum reperiatur, præsumitur potius fuisse culpa partis, quàm ipsius. l. 1. C. de suscepto. libro. x. Et per illum text. dicit Barto. in. l. dāni. §. sabini, in ulti. columna. ff. de dam. infec. quod licet testes iurauerint in termino, si tamen non fuerunt examinati, lex præsumit fuisse culpa partis, non iudicis. Et etiam facit text. in. §. super hoc autem, in autem. ut nulli iudic. ubi præsumitur officialem cauisse prout debuit de inscendis pecunijs fisci. Et ista procedunt tantò magis in ecclesiasticis, quorum facta lex maxime interpretatur in meliorem partem xj. questio, tertia. capitulo absit. Et propterea, si Abbas corrigit monachum, lex præsumit pro Abbate: nec competit appellatio, nisi

XV. præsumptio.

tio, nisi excedatur modus in corrigendo. cap. ad nostram infra de appellatio.

2 ¶ Fallit t̄ ista p̄sumptio, quò ad prouidendum circa negocia de futuro, quia lex p̄sumit contra officiales, ut possit prouideri nè delinquant. Et ita intelligitur textus ut om. obediant iudi. §. nec latet nos. ubi p̄sumuntur officiales magis deferre potentibus, quàm petentibus iustitiā Et ita procedit etiam text. in lege ex aula, C. de priuile. eorum qui in sacro pala. Et in l. prima. C. de numer. libro. xij. ubi lex p̄sumit rapacitatem Et furtum contra numerarios. Et l. neminem, de suscepto. ubi susceptores p̄sumuntur uexare prouincias. Et tex. in. §. ad excludendas, in auten. de litigiosis, Et in autenti. de exequuto. in princip. ubi p̄sumuntur exequutores fraudulentī.

3 ¶ Fallit etiam, t̄ quando aliquid factum est contra naturam officij: quia tunc lex p̄sumit aduersus officialem. Et propterea si reperiatur aliquis in carceribus mortuus, lex p̄sumit culpam custodis, nisi probet eum casu periisse. l. fina. de custo. reo.

¶ Et eodem modo si carceratus euadat, lex p̄sumit contra custodiem, ut ibi probatur. Et per Barto. in l. si quis ex argentarijs §. finali. ff. de edendo. Et facit lex diuus. in fine. ff. de offi. p̄sid. Nec p̄sumitur, quòd ferrum, uenenum, Et similia possint in carcere deferri sine culpa Et negligentia custodis. l. carceri, in fine, de custo. reo.

4 ¶ Et propterea, t̄ in istis casibus tenetur custos ipse parti etiam ad interesse, ut consuluit Arctinus consilio

filio xxxviij. consultiſſime domine, per totum. Et ſe-
cundum hanc fallentiam etiam procedit textus in l. pri-
ma. C. de cenſi. libro. xj. ubi lex præſumit, quòd tabula-
rij ciuitatum, per collusionem ſuperiorum ſarcinas
ad inferiores tranſſerant. facit etiam textus in capitulo
primo. de dila. & in l. quamuis. in fine. C. de Decurio.
ubi præſumitur contra Iudicem, qui breuem termi-
num in citatione ſtatuit. Ad idem facit, quod notabili-
ter uoluit Innocen. in di. capitulo quoniam contra. ubi
dicit, quòd Iudex uidens teſtem uacillare debet hoc face-
re ſcribi in actis: alioquin Iudex appellationis potius
præſumet eum non adhibuiſſe fidem teſtibus ex impru-
dentia ſua, quàm ex defectu teſtium: ſequitur felin. ibi in
antepenul. col.

5 ¶ Fallit ꝑ etiam generaliter, quando alia conie-
ctura eſſet in contrarium. Nam tunc ceſſat talis præſum-
ptio pro officiali.

¶ Et propterea ſi officialis ſemel aliquid iniuſte fe-
cit, præſumitur quòd uelit factum ſuum tueri, quacunq;
uia poterit, ſecundum Innocen. in capitulo ſecundo, de
arbi. & in capitu. diuerſis, infra de cleri. coniuga.
Idem ſi fecit aliquid contemplatione potentioris uel
aliter ad ſe non pertinens, ſemper ſit præſumptio con-
tra eum. capitulo bene quidē. in fine, xcvi. diſtinctione.

PRAESUMPTIO XVI

1 Præſumitur pro iuramēto, ut quilibet iuret ueris-
tatem.

Iuramento aſſerentis ſtatur in his quæ depen-
dent ab

dent ab animo.

2 Iuramento asserentis an stetur in his quæ dependent ab animo, quando aliqua præsumptio est contra asserentem.

3 Præsumitur pro dicto testis iurati.

Pluralitas actuum præsumitur ne testes incidant in periurium.

4 Præsumitur pro his qui iurant a principio eorum artem fideliter exercere.

Libri rationum eorum qui a principio iurant eorum artem fideliter exercere, faciunt semiplenam probationem quo ad tertium.

xvj. Præsumptio.

Decimo sexto. † præsumitur pro iuramento, quod aliquis non iuret nisi ueritatem. l. fina. C. ad legem Iul. repetunda. Et propterea, in his quæ dependunt ab animo, statuitur iuramento asserentis. ut est glo. in §. alie, institu. de actio. et in ca. significasti. ubi moder. infra de homici.

¶ ADDITIO. ¶ Quamuis illa glo. in uersicu alie sub §. sed ista. de actio. ad hoc communiter allegetur per docto. tamen non uidetur loqui de iuramento, ut etiam aduertunt Ange. areti. et Ias. ibi. habemus tamen alias glo. magis expressas in iure, uidelicet in l. i. C. ad l. cornel. de sic. ubi an quis occiderit animo occidendi, necne. statuitur iuramento occisoris: quia hoc consistit in animo. et gloss. in l. at qui natura. §. cum me absente. in gloss. mag. ubi Barto. ff. de nego. gestis. gloss. in l. i. §. hoc interdicto. in uerbo usus. ubi Barto. de itine. actu que pri. gloss. in l. si cui. §. iisdem. ubi Bologni. in interpretationibus post Bald. ff. de accusat. gloss. notabilem in capitulo proposuisti.

fuisti. lxxxij. distinc. in uerbo non probatur. et in capitulo qui & humanis. xij. questio. secunda, & in capi. si uero, secundo, de senten. excom. & in capitulo praesentium. de testi. & in capitulo pastoralis, per illum tex. de excep. Barto. in infinitis locis relatis per Ias. in dicto. §. sed ista. & ultra concor. ibi per eum traditas, adde Oldra. consilio. cclxxxvj. in electionis negocio. Angel. consilio. cccxiiij. uiso. Anchara. notabil. consilio. clx. rationes. in fi. & consilio. clxxiiij. dominus lazarius. Romanus egregie consilio. cccxviii. ut clarior. in fi. ubi pulchre. & consilio. lxxvj. in causa nobilis, columna secunda. & consilio. cij. super eo. & melius consilio. cccxx. hac istorum. & consilio. cccclxxxij. praesentis. in fi. aliquid per Arcti. in capitulo primo, columna tertia. de accusa. Floria. in. l. i. §. si autem. ff. si quad. paupe. fe. dicatur. Cepol. consilio. xxiiij. uisa accusatione. columna penulti. Deci. consilio. clx. in caussa monasterij. ex quibus locis habes bene roboratam autoritatibus hanc decisionem, quod in his quae consistunt in animo, ut puta bona fide, scientia, uel ignorantia, & similibus, statuer assertioni uel negationi alicuius cum iuramento. Ioannes Nico.

¶ Quod intelligit Barto. in. l. inter omnes. §. recte. ff. de furtis. procedere nisi aliqua esset iuris praesumptio contra asserentem. l. si non comitij. C. de iniur. declara ut ibi per eum, quem sequitur felin. in dicto capitulo significasti, & in capitulo inquisitionis. §. secundo. in secunda columna, de accusatio. & in capitulo secundo de calum. columna tertia. Ias. in. §. sed iste, colum. xxxiiij.

And. Alci. De praesumptio. D institui.

institu. de actio.

¶ Sed tu aduerte: quia ista limitatio non uidetur uera. Et primò contra eam est text. in capitulo si. infra. qui matri-
mo. accusa. pos. ubi quando fit publicè denunciatio seu
proclama. præsumitur quòd quilibet sciat, ut ibi dici-
tur. Et tamen admittitur probatio ignorantie per iura-
mentum.

¶ Et propterea, dicit Bal. in. l. secunda. §. penultimo. in
fin. ff. si quis caut. quòd si quis citatus sit obsens à domo,
stabitur iuramento eius, an citatio peruenierit ad eius no-
titiam. quæ opinio optimè probatur in dicto capitulo si.
na. licet Iason in dicto. §. sed iste, eam reprobet & malè.

¶ Secundò in contrarium facere uidetur, quia lex præsu-
mit pro sententia lata per iuramentum iudiciale: & con-
sequenter, quòd uictus non habeat aliqua instrumenta,
unde tueatur ius suum: & tamen contra talem præsum-
ptionem, ad rescissionem sententiæ admittitur probatio
per iuramentum, quòd instrumenta de nouo superuene-
rint, secundùm Barto. & Docto. in. l. admonendi, per il-
lum tex. ff. de iurciuran. Et facit text. in capit. pastoralis,
infra de exceptio.

¶ Tertio in contrarium facere uidetur communi doctri-
na posita in capitu. nouit, supra de iudic. ubi in denun-
tiatione euangelica statuitur iuramento denunciantis, etiam
non concurrente alia suspitione, quòd solus solo denun-
ciauerit, ut absteineat à crimine: & tamen contra ta-
lem denunciante[m] est præsumptio iuris, quòd talis de-
nunciatus sit innocens: quia quilibet præsumitur bonus,
ut supra uidimus.

Quarto

¶ Quarto facit ratio: quia admissa ista limitatione, nunquam admitteretur probatio per iuramentum. Nam aut lex praesumit pro actore, & non est opus quod iuret, ex quo habet praesumptionem iuris, quae transfert onus probandi in alium. l. siue possidetis. C. de proba. aut praesumit pro reo, & tunc actor non posset iurare: & actore non probante, lex semper praesumit pro reo. l. arrianus. ff. de actionibus & obligationi. l. qui accusare. C. de edendo.

¶ Sed tamen saluando Bartolū dic quod eius opinio procedit, quando praesumptio iuris est efficacior & uerisimilior quam illa quae oritur ex iuramento. Nam tunc non staretur iuramento, aliās sic l. diuus. ff. de integram restitutione. & ita intelliguntur supra dicta.

¶ ADDITIO. ¶ Hanc autem decisionem quod in ijs quae consistunt in animo stetur iuramento asserentis, limitat Ias. quatuor modis in dicto. §. sed iste. de actio. in glos. magna, uersicu. imprimis ergo limitat istam. & c. & Feli. in c. significasti. de homicid. Ultra quos tu limita ut procedat in ijs quae sunt parui praedicti, secus autem si ageretur de magno praedicti, ita limitat Pau. de leaza. in cle. constitutionem. de elect. & Domini. de sancto Gemi. in capitu. eos. de temporibus ordi. in. vj. Abb. in cap. quosdā. de praesump. extra. Feli. in capitu. cognoscentes. columna penul. uersicu. fallit tertio. de constitu. & do. Hippol. marsilius singula. cccccc. l. v. memorie. Ioannes Nicolaus.

¶ Et ex hac praesumptione inferitur, quod etiam praesumatur

matur pro dicto testis, ex quo ipse solet iurare. capit. tuis, supra de testi. & per Felinum in dicto cap. quoniam contra, in antepenul. colum. unde, ne inducatur in illis periurium, præsumitur potius geminatio actus. cap. cum tu fili, supra de testib. per Barto. & Docto. in l. ij. C. de bono. possessio. secun. tabu. & ita tenent omnes.

¶ Sed mihi uidetur contra hanc opinio. esse text. in l. finali. C. de rebus creditis. ubi si quis iuret sibi deberi legatum seu fideicommissum, reperto deinde testamento in quo de hoc nihil sit scriptum, præsumitur periurus: & tamen debuisset lex interpretari quòd fecisset aliud testamentum, in quo sibi relinqueretur ad finem evitandi periurij.

¶ Potes respondere periurium magis præsumi in parte quæ agit de proprio lucro, quàm in testibus qui pro sola ueritate attestantur, nec aliquam utilitatem consequuntur.

4 ¶ Ex † eadem præsumptione etiam insertur, ut præsumatur pro ijs qui à principio iurant exercere artem suam legaliter. Et propterea rationes & libri istorum facerent semiplenam probationem quò ad tertium. l. quædam. §. nummularios. ff. de edendo. ubi not. & Bartolus in l. nuda ratio, in penultima. ff. de donationibus. quod est summè notandum pro Gabellarijs, Thesaurarijs, & Mercatoribus, de quo latè per Iaso. post alios in repetitio. l. ad nonendi. in xij. charta. ff. de iureiurando. & propterea, lex etiam præsumit pro milite, quòd reipubli. causa absit. unde, restituitur in integrum. & ratio est, quia à principio antequam assumatur ad militiam, iurat secundum glos.

glos.in.l.penul.ff.ex quibus caus.maio.

XVII. PRAESUMPTIO.

1 Præsumitur pro matricula.

Matricula probat quem esse de numero eorum qui debent matriculari.

2 Aestimatum commune facit in dubio pro se præsumptionem.

3 Frater si emit proprio nomine aliqua bona, et deinde in catasto communis fecit prædium describi tanquam commune cæteris fratribus, sibi præiudicat.

4 Notarius an quis præsumatur ex eo quod reperitur descriptus in matricula notariorum.

Decimoseptimo. † Præsumitur pro matricula. l. matricula. in uerbo diuili probatoria, ubi Bar. ff. de agc. in reb. lib. xij. Et sic probat matricula quem esse de numero eorum qui debent matriculari. Et idem no. Bar. in l. petitionem. C. de Aduoca. diuer. iudi. Et idem tenent Bal. Pau. de castro, Roma. & Corne. in. l. scriniarios. C. de testamen. milita. xvij. præsumptio.

2 ¶ Facit etiam in simili: † quia in dubio præsumitur pro aestimo communi. l. fina. ubi Barto. C. de præd. mino. lib. xi. l. censualis. C. de donatio. l. forma. §. primo. & quod ibi no. ff. de censi.

¶ Et dicit Angelus & Ioan. de plat. in. l. rura. C. de omni

3 agro descr. per illum text. † quod si frater emit aliqua bona proprio nomine, deinde in catasto communis fecit illud prædium describi tanquam comune cæteris fra-

D 3 tribus,

tribus, quòd sibi præiudicabit, & censebitur cōmunicatū. allegat etiam legem solennibus. C. de rei uendica.

¶ Et hæc præsumptio facit ad. q. † an præsumatur quis notarius eo ipso, quòd reperitur descriptus in matricula Notariorum: & uidetur quòd sic, prout tenent Bal. Salicet. Roma. Pau. & Corne. in dicta. l. scriniarios, Bald. in. l. ij. ff. de offic. præto. & in. l. ij. col. ij. C. de sentē. Ange. cōsi. cxi. quidam Matthæus. Ludoui. Roma. in. l. in ista. in ix. colum. ff. de uerbo. obliga. & Ias. in. d. l. Barbarius, in quarta limita. ubi appellat istam ueram & communem opinionem.

¶ Cōtrarium tenuit Marti. sillima, quem refert & sequitur eius discipulus Ioan. Andr. in additio. Specula. titu. de instrumen. edit. §. restat, in uerbo & scias, per legem herennius. ff. de decurioni. iuncta gl. ubi quamuis fuerit quis descriptus in albo, non tamen præsumitur Decurio. Nam si matricula induceret quasi possessionem officij, prout dicunt præfati Docto. debuisset in illo casu habere locum præscriptio. Et ita debet induci illa lex, ut tollatur resposio Roma. in dicta. l. in illa.

¶ Mouetur etiam alia ratione: quia matricula est tanquā instrumentum asserens rem de præterito factam, unde illi non statuitur. auten. si quis in aliquo. C. de edendo. Et istam opinionem dicit de iure ueriores Alberi. de Rosa. in. l. cū precibus. col. j. C. de fide instrumen. Et idem expresse ap- probant Butri. Inno. & Feli. in capi. primo. supra de fide instrumen. & do. Alexan. in dicta. l. scriniarios. & dicit ibi Roma. quòd non auderet cōsulere contrarium. Et sine dubio, puto quòd hæc opinio sit uerior, quia matricula cū sit in-

fit instrumentum inter alios factum, non inter eum qui habet auctoritatem constituendi Notarium, non debet facere praesumptionem sufficientem ad transferendum onus probandi, sed solum quandam suspicionem, ut habetur in l. ij. C. de eden. unde possunt concordari opiniones secundum do. Anto. de Butri. Alex. & Feli. ut si loquamur in matricula confecta de auctoritate superioris, qui potuit notariatum conferre, procedet prima opinio, quod praesumatur pro ea. Si uero est confecta ab alijs quibus non competeret talis facultas, tunc matricula solum faciet quandam suspicionem, non autem probat titulum. Et propter ea, quamuis notarii in aliqua ciuitate constituent collegium, & habeant matriculam: tamen talis matricula non probabit quem notarium: ex quo, ipsi non habent auctoritatem creandi: sed talis auctoritas est reseruata Principi, ut habetur per Inno. in cap. cum P. Tabellio, de fide instrumenti. & Bar. in l. nec ei. ff. de adoptio.

XVIII. PRAESUMPTIO.

- 1 Dei memoriam habentes, non praesumuntur ad tutelas & curas libenter accedere.
- 2 Religiosi non possunt curas aut tutelas accipere, nisi cum superioris licentia, fratres minores autem nec cum licentia accipere possunt.
- 3 Religiosi si ferant arbitramenta, seruari debent, licet ipsi male faciant compromissum acceptando. & quid in fratribus minoribus. & de veritate dicti.

Decimo octauo. † Praesumuntur qui Dei memoriam xviij. Praesumuntur ad tutelas & curas non libenter accedere. §. sumptio.

D 4 quoniam

quoniam autem, in autem. ut qui obliga Et est ratio, quia ista satis deuiant hominem à cōtemplatione diuina: quod nota contra religiosos assumentes in se Exequutoris officium uel arbitratoris.

2 ¶ Et ex hac ratione fuit introductum, nè illa officia assumerent sine licentia superioris. capitu. ij. de testa. in vj. clemen. religiosus, de procura. licet fratres minores nō possint, etiam cum licentia. clemen. cxiui. uersicu. itē quod exequutiones, de uerbo. signifi. Et consuluit Bal. consilio cccxiij. in quinto. Alexan. consi. lxxx. in quinto. Soci. consilio. xcix. in tertio.

3 ¶ Et cū istud sit simpliciter prohibitū propter honestatem, sequitur quod si ferant arbitramenta, debeant seruari, licet à principio malè fecerint compromissum acceptare: secundum Federi. de senis, consi. cxciiij. factum tale, in fine. Roman. consi. ccccix. quò ad primum, in secundo dubio: sequitur Feli. in capi. decernimus, in. ij. col. de iudi. las m. l. patre furioso, in. iiij. col. ff. de his qui sunt sui uel alie. iur.

¶ Sed istud dictum potest procedere in alijs religiosis, nō in fratribus minoribus: ex quo d. clemen. cxiui. habet in fine clausulam prohibitiuam Et poenalem, undè, actus redditur nullus. l. nemo martyres, ubi Doct. C. de sacrosan. eccle. Et in. l. non dubium. C. de legi. Item illa clementi. continet eorum regulam, undè contraueniens cōmittūt contra uotum suum solenne, quod fit per professionem. undè actus non debet esse alicuius effectus. capitu. rursus, qui cleri. uel uouen. c. j. de uoto. in. vj. Et illa opinio est expressè contra intentionem Bal. Alex. Et Soci. in præallegatis

gatis consilijs, qui dicunt ista arbitramenta non tenere, nō simpliciter per illam rationē, quōd prohibeātur propter honestatem, sed propter necessitatē regulæ, quæ eos arctat & quia sunt penitus mortui mundo. nec etiam fideri. de sen. in dicto consilio audet hoc firmare, sed simpliciter dicit forsità attentari: & dicit uerū in casu suo, uidelicet in exequutore quando est facta exequutio approbata à partibus, ut ipsi loquuntur. Et hoc habet in se aliquid rationis, secus in arbitramento à quo aliquis reclamatur. c. nisi essent, infra de præbē. & in simili casu contra Fede. dicit Decius in. d. c. decernimus, se consuluisse unā cum do. Frā cisco de Aret. & ita resideo.

¶ Et ad dictā præsumptionē adde quod no. Bar. i. l. nemo potest, in quarta opposi. ff. de lega. i. ubi dicit, quōd præsumitur quōd uir catholicus adeat hereditatem, etiam quōd inde non speret aliquod lucrum: quia habebit satis cōmodi à Deo, quia facit piū opus, uoluntatem defuncti exequēdo. S. si uerō expressim, in autenti. de hæredi. & falcid. Et inde infert ad rationem, cur hodie testator possit prohibere detractionem falcidiæ. De quo dic ut ibi per eum.

XIX. PRAESUMPTIO.

1 Electus ad officium præsumitur dignus & sufficiens. Infertur, ad papam, episcopum, sacerdotes, magistratus, doctorem &c.

2 Doctor præsumitur sufficiens.

3 Præsumitur pro peritis in arte.
Peritis in arte creditur.

4 Electio alicuius si fuerit cassata, præsumitur in dubio cassata vitio fortunæ non personæ.

D s Ele ctus

5 Electus in officium, si reperiatur insufficiens, potest remoueri.

Prælatuſ insufficiens debet deponi.

6 Medicus insufficiens potest reprobari.

Doctör insufficiens potest reprobari.

7 Doctör qui alias fuit sufficiens, nunc autem propter senectutem vel infirmitatem reperitur insufficiens, an possit reprobari. & quid in alijs officijs.

XIX. Præsumptio.

Decimononò. ¶ Præsumitur pro electo ad aliquod officium, quod sit dignus & sufficiens. Et propterea præsumitur pro sanctimonia & integritate Roma. Ponti. quem apex tantæ dignitatis attollit. capitulo non uos. iij. distinc. Item præsumitur pro Episcopo & sacerdotibus. xj. q. iij. absit. Item magistratibus. ut in autenti. ut defunc. seu fine. in prin. & supra uidimus.

2. ¶ Item præsumitur pro Doctore quod sit sufficiens. l. unica. C. de professō. qui in urbe Constantinopoli. libro xij. & in l. 1. §. ideoq;. C. de Iustinia. C. componen. Item præsumitur pro eo qui publice deputatus est alicui officio: quod ipse nec fallat nec fallatur. l. ij. C. de pondera. & aurī illa. lib. x.

¶ Et generaliter, præsumitur pro peritis in arte: & propterea illis creditur. l. semel. C. de re milita. libro xij. Bald. in d. capitulo cū inter Canonici. de electio. per moder. in l. prima. §. fina. ubi late diximus. ff. de uerbo. obligatio.

¶ ADDITIO. ¶ Adde tex. ubi notat Barto. & allegat concor. in l. 1. circa princ. ff. de uentre inspici. & idē Bar. in procmio. ff. per illum tex. circa finē principij. & Bar. etiā in l. si. ubi multa cōgerit Do. Hippol. marsil. ff. ad

ff.ad.l.cor.de fide.Alex.consi.cxxxix.uisa scriptura.col.
ij.lib.ij. Ioan.Nico.

4 ¶ Et dicit † Abb.post alios in capi.super eo.in fine
supra de electio.quòd si electio alicuius sit cassata,præ-
sumitur in dubio cassati uitio fortunæ,non autem per-
sonæ:quia hæc interpretatio est benignior.l.si præses.ff.
de pœnis.facit glo.in. §.suspectus,institu.de suspec.tutor.

¶ Adde etiam quòd præsumitur pro electo,quòd sit gra-
tus eligenti, & cogēte reuerentia eius uoluntatibus obe-
diat.viij.q.ij.cap. illud.Et si princeps eligit aliquos Ama-
basiatores,præsumitur pro sufficientia ipsorum,& quòd
sint grati principi. ut est text.in episto.inter claras. §.
liquet,in fine.C.de summa Trinita.& fide catho.& ibi
Alberi.de rosa. not.

¶ Supradicta tamē præsumptio recipit probationē in
s cōtrarium. unde,† tales si probētur insufficiētes debēt
remoueri.l.ut gradatim. §.reprobati.ff.de mune.et hono.

¶ Et ideo,si prælati sunt insufficientes,debent deponi.
ut est glo.communiter approbata in capitulo primo.in
uerbo insufficientem,de renunciatio.lib.vj.

¶ Quod tamen non procedit in Papa,ut ibi.

6 ¶ Et medicus insufficiēs reprobatur.l.sed ut reproba-
ri.ff.de excusa.tuto.ubi Nico.de neapo.& Bal.

¶ Idem in Doctore:ut est tex.in.l.ij.C.de professori. &
medi.lib.xj.Abb.in cap.in sui,de Magistr.& in capitu.
cū uenerabilis,in fine.ubi moder.de exceptio.& quòd
not.Bar.in.l.nunquid,in fine.ff.si cer.pe.& istud nō ha-
bet dubiū,qñ à principio fuerant insufficientes et indigni.

7 ¶ Sed † pone,quòd semel fuerint sufficientes,sed nūc
non sunt

non sunt forte propter senectutem uel aliam infirmitatem: & uidetur adhuc debere reprobari. ut est text. in l. si quos iudices. C. de officio prefec. prae. & ibi Alberi. de Rosa. & Salice. ubi Iudices propter longam infirmitatem debent remoueri, & quod notant Moderni in capitulo si pro debilitate. supra de offi. Delega. & in l. i. ff. de officio eius cui & c. et in l. si longius. ff. de iudic.

¶ In contrarium facit text. in capitulo quamuis triste. vij. q. prima. & ibi Archidiano. & quod nota. in capi. i. infra de parochia. ubi Episcopi quamuis inhabiles propter infirmitatem non remouentur. facit quod not. Bart. in l. prima. §. diuus. per illum textum. ff. de uari. & extraordi. ubi debetur merces Aduocatis & Iudicibus, dummodo per ipsorum uoluntatem non stet, quominus seruiant.

¶ Puto distinguendum. Aut enim loquimur de officio quod magis datur propter dignitatem, quam propter onus annexum, & quod est natura sui perpetuum: & tunc non debet propter infirmitatem seu inhabilitatem superuenientem remoueri. facit capitulo grandi. de supplen. neglig. prae. lato. in. vi. Aut loquimur de officio quod datur principaliter propter exercitiu. puta de officio iudicaturae, & tunc pro cedit dicta lex si quos. debent tamen habere integrum stipendium illius anni quo superuenit inhabilitas. §. diuus, & quod ibi Barto. nota. Item si diutius fuerint in seruitijs principis, & in illis consenuerint, spectat ad eius curam prouidere, ne in senectute indigeant. lege lucius, ibi ueteranis in premium assigna. ff. de cuius. etio.

Præsumptio

PRAESUMPTIO XX.

1. Præsumitur pro inuentario.

Hæres si inuentarium in iudicio exhibeat, & dicat non esse alia bona in hæreditate, creditores vero & legatarij contradicant, statur inuentario, nisi probent alia extare.

2. Negatiua vt possit partis assertione probari, iuxta glo. l. cum lege. de probat. an requiratur quod cum assertionem concurrat iuris præsumptio, aut aliqua coniectura.

Vigesimo† Præsumitur p Inuentario: Et ppter ea, si hæres illud exhibeat in iudicio, & dicat nō esse alia bona in hæreditate. Creditores uerō & legatarij contrā dicant, stabitur inuentario, nisi ipsi probent alia extare. l. scimus. §. licentia. C. de iure deliberandi, ubi Bartol. & Doctores, Imola Alexander & Iason in. l. si constante. ff. solu. matrimonio, quod istud est, quia aliās sequeretur, quod hæres subtraxisset bona hæreditaria, quod delictum non debet præsumi. l. merito. ff. pro socio. & ita tenent Alexan. & Areti. in. l. in illa, in penul. col. ff. de uerbo. obligatio.

XX. Præsumptio.

¶ Et propterea concludit Ias. in. d. §. licentia, & in. d. l. si constante, in prima. q. Barto. quod† glo. in. l. cum de lege. ff. de proba. uolens negatiuam probari per assertionem partis, non habet locum nisi cum tali assertionem concurreret aliqua præsumptio iuris.

¶ Sed tu aduerte: quia si intelligamus de uera præsumptione iuris, illa ex se absq; alia assertionem transfert onus probandi. l. siue possidetis. C. de probatio. & uidimus supra in

prà in princ. & sic illa glo. nobis seruiret de nihilo, quæ tamen uidetur communiter approbata, ut per Docto. in dicta. l. si constante, & Alexan. in rubri. ff. de noui ope. nuncia. columna penulti. & fran. de Cur. consilio. xxvij. co. viij. & seruatur i practica, ut per Bal. cõsi. ccxviij. in primo. Item non esset aliqua differentia inter probationem affirmatiuæ & negatiuæ. & tamen Barto. & Docto. in dicta. l. in illa, propter difficultatem probationis negatiuæ, admittunt istam probationem per assertionem. unde, intellige dictum Iaso. procedere etiam quando cum assertionem partis concurrat aliqua præsumptio leuior, quam sit præsumptio iuris. Et sic, dummodo concurrat aliqua suspitio seu coniectura. Et istud necessario infertur ex ratione Docto. dum dicunt istud esse in casu dicti. §. licentia: quia aliàs præsumeretur delictum. d. l. meritò. Nam præsumptio oriens ex dicta. l. meritò, non est sufficiens ut operetur in præiudicium tertij: secundum glo. in capitulo statutum. §. cum uerò, de rescrip. in. vj. & per felin. in capitulo cum in iure, de offi. delega. & suprà uidimus. Sed est in tali casu simplex suspitio, & tamen sufficit, iuncta assertionem, quo ad probandam negatiuam.

¶ Et propterea, dum Iason! in. d. §. licentia, dicit quòd in practica usus est simili cautela ad probandum quòd aliquis mortuus esset, nullis relictis filiis: putarem istud procedere, quando aliqua suspitio pro hoc esset, puta quia adessent aliqui testes de auditu uel credulitate, qui faciunt saltem suspicionem, ut per Iaso. in rubri. ff. de iureiuran. in. vij. limitatio. Idè si nuncius missus ad loca in quibus uerisimiliter

*uerisimiliter deberet stare, fama & hoc referret nō esse ali-
quam famam. argumen. notato. per Barto. & Docto. in
d.l. in illa: & nota, quia quotidiana.*

PRAESUMPTIO XXI.

- 1 Dispositio quaelibet praesumitur esse vera.
Error nō praesumit, nisi probetur. & qualiter pro-
betur error late.
- 2 Minor praesumitur errore confessus delictum,
quando alia probatio nō aderat.
- 3 Confessio si statim reuocetur, non est opus pro-
bare errorem.
- 4 Mulier si ex confessione damnificetur, an prae-
sumatur potius iuris error, quam donatio.
- 5 Confessio negatiua quam pars non accepta-
uit potest reuocari, prae-textu erroris, secus si pars
acceptauit. late de veritate, vtriusquæ dicti dispus-
tatur.
- 6 Confessio non acceptata an probet. late.
- 7 Renunciatio nō acceptata non iuuat.
- 8 Confessio non inducit nouum contractum, sed
eum qui iam inductus est probat.
- 9 Confessio facta parte absente, facit semiplenam
probationem.
- 10 Confessionē factam a parte, videtur pars tacens
acceptare.
- 11 Confessio acceptata an possit reuocari.
- 12 Recognoscens rem propriam in emphyteusim
vel cēsum etiam ab ecclesia praesumitur errore hoc
facere.
- Intellige & declara ut nu. 13.
- 13 Recognitio facit praesumi dominium esse illius
cui recognoscitur.

Vigesimalprimo

XXI. Præ-
sumptio.

Vigesimal primo. † Præsumitur quælibet dispositio esse uera. l. prima, ubi Bal. C. de ful. cau. adiec. lega. Et consequenter, error non præsumitur nisi probetur. l. si post diuisionem, C. de iur. & fac. ignoran. Probatur autem ex antecedentibus & subsequentibus, ut per Barto. in l. errore. C. de testa.

¶ ADDITIO. ¶ De probatione erroris in ultimis uoluntatibus, uide amplissime d. uitalet de cambanis, in tract. clausul. folio. 42. uersicu. sequitur qualiter probetur error, in ultimis uoluntatibus. Io. Nico.

¶ Itē si probetur rem aliter se habere. dicta. l. si post diuisionem. declarando ut per Barto. in l. non fatetur. ff. de confessis. & Docto. in capitulo fina, supra eodem titulo.

¶ ADDITIO. ¶ Et per deci. not. consilio. ccccviij. in præsent. per totum. Ioan. Nico.

¶ Item i aliquibus casibus probatur coipso quod nō probatur contrarium, ut in minore† confitente delictum, quando alia probatio non aderat, ut per Docto. in l. certum. §. in pupillo. ff. de confessis. & per Alexā. in l. nam & postea. §. si minor. ff. de iureiuran. & in consilio. cxvj. in secundo.

¶ Idem† quando confessio incontinenti esset reuocata. Nam tunc non esset opus aliter probare errorem. glo. in capitulo fina in uerbo iusta causa, de iureiuran. in. vj. per Iaso. in l. error. in secunda colum. C. de iuris & facti ignoran.

¶ ADDITIO. ¶ Et Alex. cōsi. xcij. uiso & opportune & c. columna. fina. lib. y. & consi. lxxxvij. quamuis. co. lib.

eo.lib.ubi limitat nisi fuisset redacta in scriptis, tunc enim non posset reuocare,nisi docto de errore, per iura & auctoritates copiose per eum. Ioan.Nicol.

¶ Idem quando constaret aliquem in una parte confessionis iuratae errasse. Nam de facili debet Iudex credere eum etiam in alia idē fecisse.argu.l.si ex falsis.C.de transactio.& ita dicit Comen.consi.cliiij.in ulti.col.

4 ¶ Idem † in muliere confitente aliquid,dum damnificaretur.Nam potius in ea praesumitur iuris error, quam quod uelit de suo donare.arg.l.cum de indebito.ff.de probatio.& ita tenet Comen.cōsi.xxxvij.in si.de quo tamen dicendum est,ut per Barto.& Docto.in l.fina.C.de iur.& facti igno.Areti.consi.cxiiij.in fine.

5 ¶ Idem † in confessione negatiua,quam pars non acceptauit:secundum Bal.in l.non solum.in prin.in ulti.col.ff.de procura.ubi uerò pars acceptasset, quaelibet confessio generaliter non potest reuocari pretextu erroris: ex quo dicitur ius quaesitum parti:secundum Bal.in l.gallus.§.quidam rectè,in ij.col.ff.de lib.& posthu.Rom.Aret:& Moder.in l.i.§.si quis simpliciter.ff.de uerbo.obliga.Alexan.cōsi.xc.fere omnis,in i.uolu.Et ex hoc dicto ponderat Ias.in d.l.error.quod confessio licet non acceptata teneat ex se,nisi probetur error.quod non admittitur,ubi sit acceptata:secundum supradicta.

6 ¶ Sed † uideamus de ueritate utriusq; dicti, & quod confessio non acceptata non probet,uidentur tenuisse Cyn.in l.i.in vj.q.C.de confessis.& ibi Salice.in xv.oppo.& in l.generaliter.in vj.q.C.de non nume.pecu.cum cōcor= dan.per Iaso.in d.l.error.& in l.postquam liti.C.de pact.

And.Alcia. De Praesump. E. Fely.

Fely. in cap. si cautio. de fide instru. & in cap. capitulum, in xv. col. de rescrip. Et est diffusum consilium Francis de Cur. consi. lxxvij. incip. super articulo. Mouentur omnes. Primò, quia confessio requirit simultaneum consensum utriusq; partis. quod ostenditur argu. illius dictionis cum, dicitur enim ab illa dictione & à uerbo faris uel fare factur, secundum eos.

¶ ADDITIO. ¶ Et do. Alexan. consi. ccxij. ponderatis his, col. vj. uersic. alia ratione. lib. vj. & consi. cxj. uiso superiore. col. penul. nu. s. & s. lib. iij. ubi etiam asseuerat hac ratione confessionem non acceptatam non probare, & consi. xx. in causa, lib. iij. ubi autoritatibus comprobabat, & consil. lxxxij. eodem lib. & Hippoly. Marsil. late auctoritates adducit in rubri. de probationi. nume. 113. & latius in l. de unoquoque. nume. 115. & sequen. de re iudic. ubi infinitas auctorita. adducit: ibi uideto. Ioan. Nicol.

¶ Sed ista ratio non est uera: quia imò deducitur à uerbo confiteor: nec est differentia, siue quis dicat fatetur, siue confitetur. l. ij. ff. de confes.

¶ Secundo, quia in confessione quasi contrahitur. l. de etate. §. qui interrogatus. ff. de interrog. actio. sed in quasi contractu, consensus exigitur. l. obligationum substantia. §. i. ff. de actio. & obliga.

¶ Sed tu responde, quod respectu confitentis requiritur consensus: & ita loquitur d. §. qui interrogatus, non respectu partis. Et dato quòd consensus utriusque requiratur, debet sufficere acceptatio, etiam ex postfacto, sicut in contractibus, qui regulariter non uitiantur per interuallum. l. si stipuler. in fine. ff. de uerbo. obliga.

Tertiò

7 ¶ Tertiò adducitur, quòd † renunciatio non acceptata non iuuat, secundum Baldum in capitulo cum uenissent, in iij.col.de cau.possessio. & proprietate. & in l.ij. & in iij.nota.C.de repud.heredi. & quod not.Barto.in l.postquam liti.C.de pactis.

¶ ADDITIO. ¶ Et domi.Hippoly.Marsil.in rub. de probatio.nu.114. Ioan.Nicol.

¶ Sed responde, quod dato quòd istud sit uerum, non tamen facit in proposito: quia coipso quòd pars uult uti tali confessione, satis dicitur eam acceptare. Nec Bald. requirit, quòd acceptetur incontinenti, sicut nec Cy.in d.l. unica, in vj.q. & infra declarabo.

¶ Contrarium ergo est uerius: pro qua opinione primò s facit: quia † confessio non inducit nouum contractum, sed cum qui iam inductus est probat: & sic succedit loco probationis.l. publici.§. finali. ff.depositi. Floria. in dicta l.cum de indebito.§. finali. Docto. in l.inter char-tulas: ubi Iacobus Rebuf.C.de iure fisci, lib.x. unde, sicut probatio non requirit acceptionem, imò ex quo dependet à iure publico, satis est quòd inducatur à parte: ita confessio satis est quòd à parte probetur: & coipso quòd pars allegat in sui utilitatem, dicitur eam acceptare: sicut in simili dicimus de presumptione legis, quæ etiam ipsa releuat ab onere probandi, sicut confessio, ut habetur in rubrica, supra de probationibus. Et satis est quòd allegetur à parte.l.si adulterium.§. idem pol-lioni. ubi Bartolus. ff.de adulterijs. Quamuis ergo Docto. antiqui requirant acceptionem confessionis, non tamen uolunt quòd fiat incontinenti: imò satis est, quandocumq;

pars alleget an ea uti uelit.

¶ Secundo pro ista opinione adduco doctrinam Barto. communiter approbatam in lege admonendi. ff. de iure iuran. ubi uoluit quod confessio facta parte absente, faciat semiplenam probationem, ergo si pars sit præsens, debet plenè probare, quamuis non acceptata: aliàs sequeretur absurdum, quod plus operaretur si fieret parte penitus absente, quam præsente.

¶ ADDITIO. ¶ Accedat quod uoluit Imol. in cap. si cautio. de fide instru. quem ibi refert et sequitur feli. columna. ix. uersicu. undecimo fallit. et Hippol. in rub. de proba. nu. 96. quod licet confessio facta absente parte non probet, tamen si absente parte aliquis confitetur coram aliquo se debere certam pecuniam alicui, et ille coram quo fit confessio acceptet pro absente et nomine absentis illam confessionem, si demum absens ille ratificet illa confessio probat et obest confitenti. quod probant et confirmant iuribus ut per eos. adde etiam eundem Hippol. in l. si quis nè. q. nu. 128. ff. de questio. Ioan. Nico.

¶ Tertio adduco doctrinam Barto. in l. 1. ff. de pac. ubi si promitto tibi præsenti et tacenti, tamen est pactum non pollicitatio: quia lex præsumat tacitum consensum, ex quo agitur de utilitate tua. l. qui patitur. ff. manda. et est communis conclusio in rubri. ff. de uerbo. obliga. Ergo. idem debemus dicere in confessione quia pars tacens uidetur eam acceptare et consentire. Et per istam rationem hoc tenuit do. Alexan. in d. l. iij. C. de repud. hered. licet Francis. de Cur. in d. consilio. lxxvij. non bene aduerierit ad fundamentum ipsius.

Addi-

¶ ADDITIO. ¶ Sentire etiam uidetur Deci. consilio
cxlvi. col. ij. Ioan. Nico.

¶ Idem expresse tenuit do. Abb. in capit. fina. in tertio no-
tabi. de successio. ab intestato, Soci. in consilio. cccxviii. in. ij.
columna. Ioan. Bapti. de sancto Seueri. in repetitio. legis ad-
monendi, colum. lxvij. ff. de iureiuran. ubi dicit istud esse de
mente omnium Canonistarum in. d. capitulo fina. & puto
quod dicat ueritatem, ex quo in illo casu Docto. tenet quod
confessio plenè non praiudicat, quia incidenter facta: non
quia quod non esset acceptata. Et si huic sententiae adde-
remus auctoritatem Baldi in. d. §. quidam rectè, & aliorum
in. d. §. si quis simpliciter: ista secunda opinio quae est ue-
rior haberet etiam longè plures auctoritates pro se: bene
fateor, quod quando Iudex ex qualitate negocij & perso-
narum deprehenderet talem confessionem emanasse ioco,
uel simulatè, tunc non probaret. Et isto casu, procedit quae
dam ratio Salice. in. d. xv. oppositio.

11 ¶ Circa secundum dictum, an confessio acceptata possit
reuocari: licet Ias. in. d. l. error. alleget Bal. tenentem quod
non: tamen Bald. & docto. non ita simpliciter loquuntur:
sed uolunt, quod si sit acceptata, non possit reuocari etiam
incontinenti, nisi probato errore, & istud est uerius: & ita
etiam tenent Areti. & Andre. sicu. in. d. §. si quis simplici-
ter: & ibi dixi.

¶ ADDITIO. ¶ Et quod confessio acceptata possit re-
uocari probato de errore, tenet etiam Alex. consilio. xcij.
col. fi. lib. v. ubi allegat Bal. in loco hic allegato. Ioan-
nes Nico.

12 ¶ Reperitur etiam alius casus, in quo lex praesumit
E 3 errorem

errorem absq; alia probatione uidelicet in eo qui recognoscit rem propriam in emphyteusim uel censum ab alio, etiam si ab Ecclesia. Nam nisi expresse cōstet, quod istam recognitionem fecit, sciens rem esse suam, & uolēs transferre ius in alium, præsumeretur recognitio per errorem facta: secundum Specula. titu. de locato, in viij. col. uersic. an quis soluens: per Alexan. consi. lxxix. in penulti. colum. in v. & facit quod not. Barto. & Docto. in l. si rem aliquam. ff. de acquir. posses. Rapha. Comen. consil. clxy. Gaspar. cum simili,

¶ ADDITIO. ¶ Vide præceptorem meum domi. à Ripa in d. l. si aliquam rem. nu. 34. ubi citat Corne. consil. cccj. circa primum. lib. j. Ioan. Nicol.

13 ¶ Quod † intelligo, quando constaret esse recognoscantis, aliàs eo non constituto, illa recognitio faceret præsumi, quod dominium esset illius cui recognoscitur, nisi probaretur contrarium: secundum Doctrinam Bartoli in l. cum falsa, uersiculo quid si confiteor. C. de iuris & facti ignorantia. Baldus in l. si certis annis in quinta columna. C. de pactis. Raphael Comensis, consilio clxxxvij. in fine. Guid. Papæ in decisione Delphina. quæst. cclxxij. per totum, cum concordan. per Iasonem in l. secunda. in xvj. quæstione. C. de iure emphyteotico. declarando ut non procedat, quò ad tertium. ut per Socinum consilio cclxvj. in quinta columna. Cetera dic, ut per Bartolum in dicta l. non fatetur. & Doctores in capitu. fina. de confessis.

¶ ADDITIO. ¶ An per recognitionem præsumatur & probetur dominium in fauorem concedentis
contra

contra recognoscentem, uel eius heredes, & an contra tertium possessorem, melius quàm alibi uide domi. meum Ioannem à Ripa in d.l. si aliquam rem. nu. 38. 39. 40. & sequen. Ioan. Nicol.

VIGESIMASECVNDA

PRAESUM-

PTIO.

- 1 Sententia lata contra absentem, praesumitur lata potius ob contumaciam quàm quod malam causam habeat.
Declaratur nume. 9.
- 2 Statutum volens patrem teneri ad poenam pecuniariam pro filio homicida, non habet locum, si filius sit damnatus ob contumaciam.
- 3 Notarius quamuis si in parte instrumenti falsum fecerit, totum instrumentum corruat, si tamen ob contumaciam vigore statuti de falso damnatus fuerit, non corrumpit totum instrumentum.
- 4 Bannitus si commisit delictum irrogans infamiam, ubique [etiam extra territorium] infamis est, nisi per contumaciam tantum de delicto constet.
- 5 Bona damnatorum ob contumaciam, vigore statuti habentis eos pro conuictis & confessis, non censentur applicata fisco in consequentiam condemnationis.
- 6 Statutum volens damnum emendari, intelligitur si prius constet de damno illato, non autem si cetera per contumaciam accusati.
- 7 Sententia lata secundum positiones confessas ex contumacia, potest pars probare contrarium, secus si lata sit ex confessione vera.

8 Sententia lata propter contumaciam, non præiudicat in alia causa, etiam inter easdem partes: nec præiudicat alteri, etiam in casibus in quibus sententia solet præiudicare.

10 Bannitus ob contumaciam, si deinde fuerit admissus ad defensiones, poterit tamen absq; aliquo nouo indicio torqueri.

Vigesimosecundo. ¶ † Sententia lata contra absentem, præsumitur potius lata ratione contumacie, quam quòd malam causam habeat. l. Papinianus. §. memento mihi, ubi Barto. & Docto. ff. de inoffic. testa. l. & ideo. ff. de euct. quod dicit Barto. esse notandum ad multa. Et hoc primo facit ad id quod not. Barto. in l. cum filius, in prin. i. ff. de uerbo. obli. ubi † statutum uolens patrem teneri ad certam poenam pecuniariam pro filio homicida, non habebit locum si filius sit condemnatus de homicidio in contumaciam: dato quòd ex forma statuti contumaces habeantur pro confessis & conuictis. Et ita etiam tenuit in disputa. iij. incipi. statuto Perusinae ciuitatis: & communiter approbatur, ut ibi per Iaso. & Corne. cõsi. clxxxix. in primo, & consi. cxliij. in secundo.

3 ¶ Secundo facit † ad id quod not. Bal. in l. si. C. de fide instru. ubi quamuis notarius si fecerit falsum in parte instrumenti, totum instrumentum cancelletur: tamen si non constat de isto falso, nisi uigore cõdemnationis latæ in contumaciam propter dictum statutum, cætera sustinebuntur, sequitur do. Riminal. in l. si ex falsis. C. de transactio. colum. fina. ubi declarat hoc dictum.

4 ¶ Tertiò facit † ad id quod not. Albe. de Rosa. in l. ex

ea. ff. de postulan. ubi si aliquis bannitus commisit delictum irrogans infamiam etiam quod tendat extra territorium, tamen semper cum infamia sequitur, sicut lepra leprosum. Si uero non constat de illo delicto nisi per cōtumaciam, non erit infamis neq; in ipso territorio: prout latius firmat Barto. in l. i. ctus fustium. ff. de his qui notan. infā. Alexan. consi. cxliij. in ij. uolumi. Et ultra prædictam rationem, assignatur alia ratio: quia talis censetur bannitus potius uigore statuti, quam ex lege publici iudicij: ex quo, omnia statuta sunt leges priuatorum iudiciorum, secundum Bal. Ange. Salice. & Roma. in l. ij. C. qui testa. facere pos. cum concordan. per Corne. consi. xliij. in i. uolu. unde, tales non censentur infames: nec continentur in l. j. ff. de his qui notan. infā. Quæ lex loquitur de damnatis ex publico iudicio.

¶ Et † propterea inferunt, quod bona talium condemnatorum in consequentiam condemnationis, non censentur applicata fisco: prout etiā tenuit Ange. in auten. bona damnatorum. C. de bonis proscrip. Est uerum, quod contra hanc rationem tenet Areti. in l. eius qui. §. j. ff. de testamentis. quia licet statutum imponat nouam poenam pro crimine publico: non tamen tale iudicium ideo desinit esse publicum: secundum Barto. in l. prima. ff. de publicis iudic. in ultima colum. Et uidetur statutum subrogari loco iuris communis, & habere eosdem effectus, ut ibi per eum: unde, melior est ratio: quia dicta lex prima, loquens de condemnato, debet intelligi de condemnato uerè, non per fictionem statuti. l. tertia. §. hæc uerba. ff. de negocijs gestis.

6 ¶ Quarta facit, quia † si statutum uelit damnum emendari, debet intelligi si prius constet de damno illato, non autem fictè per contumaciam accusati: secundum R. de Forl. in l. ij. ad finem. ff. ad sillani. quem refert & sequitur Bald. in l. si quando. C. unde ui.

7 ¶ Quinta facit: † quia ubi sententia est lata secundum positiones confessas ex contumacia, potest pars probare contrarium: secus si sit lata ex confessione uera: secundum domi. Anto. in capi. fina. supra de confessis. argumen. glos. in cap. ex tuarum, de purga. canon. & idem tenet Imo. in l. creditor. §. iussus. ff. de appellatio. & late per Franciscum de Aretio consil. cxlvij. uisa consultatione. in primo dubio.

8 ¶ Sexta facit: † quia talis sententia lata propter contumaciam, non parit præiudicium in alia causa, etiam inter easdem personas. l. ij. §. diuus, & l. eius qui delator. ff. de iure fisci. Quod non esset, si fuisset lata propter malam causam: ut per Bal. in l. ij. C. de eden. Corne. consil. ccxj. in fine, in iij. uolumi. unde etiam talis sententia nunquam præiudicat alteri, etiam in casibus in quibus aliàs præiudicaret. l. qui repudiantis, in fine. ff. de inoffic. testamen. & d. l. & ideo. ff. de euictio. glos. in §. fina. in titu. de noxali. Barto. in d. l. cum filius. Bal. in l. j. in vj. q. C. ne filius pro patre.

9 ¶ Declaratur † supradicta præsumptio: ut licet talis contumax non præsumatur succubuisse propter malam causam, sed propter contumaciam, habeat talis contra se etiam aliquam præsumptionem male causæ. argumen. cap. nullus, infra eodem, ubi præsumitur contra eum qui
dila-

dilationibus quærit subterfugere iudicium.

10 ¶ Et † facit illud quod notabiliter dicit Bald. in l. j. in vj. col. C. de heredi. instituen. ubi si aliquis sit bannitus in contumaciam pro aliquo crimine, deinde admittatur ad nouas defensiones, suberit tamen contra eum aliqua suspitio delicti. Et propterea, etiam sine alio indicio poterit torqueri. argumento. l. milites. C. de quæstionibus. l. secunda & tertia. ff. de requirendis reis. quod nota in practica.

XXIII. PRAESUMPTIO.

1 Opus in suo faciens, non præsumitur nocendi animo facere.

Intellige si sibi proffit, alias si nihil proffit, & alteri noceat, præsumitur facere vt noceat: nec sibi permittitur.

2 Opus in suo facere an alicui liceat, si ex eo facto alteri quàm sibi resultet utilitas, & alteri noceat.

3 Frater vnus si vult vendere partem suam castri alicui extraneo, solum ad emulationem fratris, non potest, nec valet venditio.

Vigesimal tertio. ¶ † Præsumitur si quis aliquod opus in suo agat, non nocendi animo facere. l. fluminum. §. fina. & l. sequen. ff. de dam. infec.

¶ Quod intellige procedere, quādo tale opus sibi facienti prodest: aliàs si nihil sibi prodesset & alteri noceret, præsumeretur facere ut noceat, & non permitteretur, quia dolose ageret, secundum Ioannem Fab. institutioni. de lege

Vigesimal
tertia præsum-
ptio.

de lege fusi. cani. tol. & legem primam. §. deniq; Marcel-
 lus. ff. de aqua pluuiæ arcen. & ita intelligitur l. domum.
 ff. de regu. iur. & idem tenet Imo. in l. si in eo fundo. ff. de
 aqua pluuiæ arcen. Et istud etiam uoluerunt Cyn. Rayn.
 & Salice. in l. altius. C. de serui. & Paul. de Cast. in l. cum
 eo. ff. de serui. urba prædio. Bartholo. Veronen. in tract. de
 seruitu. urba. prædio. titu. de solo seu arca. col. ij. uersic. se-
 cundo fallit. & per do. Alexan. consi. cxxiiij. in ij. uolu.
 & hoc est utile ad multas quæstiones, de quibus ibi per
 eos. Et puto, quòd etiam quælibet leuis utilitas erit consi-
 deranda ad finē, quòd iste permittatur facere in suo quod
 uult. argu. l. res bona fide. ubi glos. ff. de contrahen. empt.
 & l. quamuis. C. de distract. pigno. Et ita intelligitur regu-
 la legis nullus uidetur. ff. de regu. iur. nam iniuriam alteri
 non facit, qui utitur iure suo. Sed si aliqua utilitas sibi nō
 resultet, non dicitur uti, sed abuti ad nocumentum tertij.

¶ ADDITIO. ¶ Materiam huius præsumptionis
 & limitationis eius & quicquid hic traditur, latius mul-
 to & copiosius quàm hic tractat do. meus Ioan. Francisc.
 à Ripa in l. quominus. col. v. & vj. nu. 25. cum pluribus
 sequenti. ff. de flumini. in illa quæstio. Barto. an liceat do-
 mino fundi superioris, edificare ibi molendinum, cum da-
 mno molendini inferioris, cui aufertur uel diminuitur
 aqua, uide ibi omnino copiose & plures cōcordan. ac au-
 toritates. Ioan. Nicol.

2 ¶ Quid† autem si ex tali facto alteri resultaret ali-
 qua utilitas licet sibi non resultet? Putarem licitum
 esse facere in suo, licet alteri inde noceat. l. cum in fundo.
 §. primo. uersic. quòd si uxor. ff. de iure dotium.

Nec

¶ Nec obstat textus in l. uirilis. §. si adierit. ff. de legatis præstandis. quia respondet Ioan. Fabri, quòd ibi ille faciebat principaliter ut noceret huic, sed non ut prodesset alteri. Sed istud mihi non placet, quia diuinat. unde, dic quòd in illo casu ille non utebatur iure suo, ex quo editum prætoris simpliciter illi conseruauerat portionem suam, ut sibi prodesset, non ut alteri. Et propterea, si admonitus adiit hæreditatem, ut noceat emancipato, debet teneri de dolo, licet profit seruis.

¶ Pro opinio. tamen Ioan. Fabri facit quod notat Baldus in l. prima, in penultima quæstio. C. qui testamenta facere possunt. ubi dicit, quòd † si unus frater uult extraneo puta ueneto uendere partem suam castri, si principaliter hoc facit ad emulationem alterius fratris, non potest nec ualet uenditio. l. quicumque castellorum. C. de fundo limitro. libro xj. Et in simili quod notant Bartolus Paulus de Castro Et Modernio. in l. secunda. C. ne fiscus uel respublica. Et Iason in l. serui electione. §. labeo. ff. de legatis primo.

¶ Sed responde quòd illud procedit in castellis, quæ natura sui præstant magnam securitatem uolenti offendere, præsertim quando sunt limitropha, ut ibi dicitur: unde, illud non est trahendum generaliter ad quaslibet res, prout satis sentiunt Docto. in dicta l. ij. Et in d. l. quicumq;. Cetera dic, ut per Ioan. Fab. in dicto loco, Et Bart. in l. ij. in iiij. col. ff. solu. matri. Ludo. Roma. in d. l. fluminu. §. si.

Vigesimoquarto. ¶ Verberans seruum communem, xxiiij. præ non præsumitur id facere caussa iniuriæ alterius sumptio. domini,

domini, sed potius iure suo. l. item apud labeonem. §. si communem, ff. de iniurijs. Idem in fructuario uel proprietario tantum ut ibi, quod tamen puto intelligendum, nisi ex qualitate uerberum aliter esset coniecturandum, per ea quæ in simili notat Alexan. consi. ciij. in iij. colum. in primo. Et supra diximus facit textus in l. prima. C. de emend. propinq. Et glos. in l. nullus uidetur. ff. de regulis iuris. ubi licitum est propinquo, uerberibus corrigere minorem, dum tamen non excedat ex facti atrocitate: quia tunc hoc pertinet ad iudicem. Et uidimus supra in prima regula. Et adde etiam text. in l. aduersus. C. fami. ercis. ubi non datur actio expilate hereditatis aduersus cohæredem: quia lex præsumit, quod acceperit bona hereditaria ratione partis suæ, non malo animo subtrahendi.

XXV. PRÆSUMPTIO.

- 1 Præsumitur quis militare, de pecunia patris vel affinium.
- 2 Empta res de pecunia mea, non est propterea mihi obligata.

Vigesima
quinta præ-
sumptio.

Vigesimoquinto. ¶ Præsumitur quis militare ex pecunia patris uel affinium. l. fina. C. de pigno. ubi si quis habens omnia sua obligata, emit militiam filio uel cognato, potest creditor intentare ius hypothecæ contra talem: quia lex præsumit emptam de pecunia sua: de quo etiam per Barto. in l. Imperator. §. fina. in fine. ff. de lega. secundo. Quod hodie declaratur per autenti. ibi positam, ut pro-

ut procedat quando creditor ad hoc mutuauerat pecuniā, ut emeretur militiā. Alioqui regula est, † quod res emptā de pecunijs meis, mihi obligata non est, nec in ea sum potior iure hypothecae. l. quamuis ex ea. C. de pignori. praequam in certis casibus: de quibus in l. interdum. ff. qui potio. in pigno. habeant. per Cepolam cautela cxxiiij. iulgata est regula, & habetur in tractatu clausularum VITALIS, col. xlvij. in uerbo & specialiter obligauit.

¶ ADDITIO. ¶ Et latissime per Alexan. post alios in l. si cum dotem. §. finali. ff. soluto matrimonio. & praecceptorem meum domi. à Ripa melius quàm alibi uspiam in l. Senatusconsult. quae est lex prima, col. iij. & iiij. ff. in quib. cau. pig. uel hypo. tacit. contra. ubi tradit hanc regulam & multas limitationes. Ioan. Nicol.

XXVI. PRAESUMPTIO.

1 Vxor quicquid acquisiuit constante matrimonio praesumitur acquisiuisse de bonis mariti ratione turpis questus euitandi.

Declaratur & restringitur nume. 2. 4. 6. 7. 8. 10. 12. 14. 15. 16.

2 Concubina an praesumatur acquisiuisse de bonis concubinarj, quae acquisiuit durante concubinau. de veritate ibi: & seq.

3 Donatio est permessa inter concubinam & concubinarium, nisi sit miles vel doctor.

4 Vidua post annum luctus aliquid emens, non praesumitur emisisse de pecunijs praedefuncti.

Intellige nisi subesset aliqua cōiectura, quod etiam procederet, dato q̄ trāsiuisset ad secūda vota. nu. 5.

Vxorem

6 Vxorem acquisiuisse constante matrimonio vel intra annum luctus, an agenti incumbat onus probandi, ad hoc ut procedat præsumptio. l. quintus. de dona. inter virum & vxor.

7 Vxorē acquisiuisse de bonis mariti si extraneus dicat, an audiatur, sicut audiretur maritus, vel eius hæredes.

8 Vxor quæ acquisiuit constante matrimonio, licet præsumatur de bonis mariti acquisiuisse, tamen in possessorio iudicio debet ipsa obtinere: scilicet quando ipsa sola possideret, secus si cum marito.

9 Mariti præsumuntur esse quæ in sua domo reperiuntur, quamuis sint vxoris.

10 Vxor quæ habet bona, vel est negociatrix vel apparet quod aliunde habuit, non præsumitur de bonis mariti acquisiuisse.

11 Vxor si fuerit negociatrix, an quæ acquirit, viro acquirat, quasi teneatur operari viro.

12 Vxor si affirmat & probet, quod bona quæ acquisiuit constante matrimonio, habuit ab Amasio, illa non acquiruntur marito.

13 Vxor si probauerit sibi fuisse aliquid donatum ab aliquo consanguineo, cessat præsumptio & dispositio. l. quintus. de donationi. inter virum & vxor. Quid autem si sit illi donatum ab extraneo.

14 Vxor licet empta constante matrimonio, præsumatur de pecunia mariti emisse, rerum tamen dominium non transit in maritum, sed solum agere poterit ad pretium rerum.

15 Vxor non præsumitur constante matrimonio quæ sita, de bonis mariti acquisiuisse, si habeat fortiorem præsumptionem pro se, quod aliunde acquisierit ex quæstu honesto.

16 Maritus si confiteatur quæ sita per vxorem constante matrimonio, esse lucrum ipsius vxoris, an illi confessioni stetur, maxime in præiudicium tertij. numc. 17.

Vigesimosexto. † praesumitur uxor quicquid acquisi- XXVI.
uit constante matrimonio, acquisiuisse de bonis Praesumptio.
mariti, ratione turpis questus euitandi. l. quintus, ff. de
dona. inter uir. & uxor. l. etiam. C. eodem. capitulo signi-
ficauit, infra eodem titu. Et propterea talia bona erunt
mariti seu eius heredum.

¶ **ADDITIONE.** De materia huius praesumptio-
nis uide per Dectum consilio. cccxxvij. in casu proposi-
to. colum. pe. Ioan. Nlco.

1. ¶ **Declarat** primò istud non procedere in concubi-
na, quia lex facilius praesumit turpem questum in tali,
quam in uxore: & merito. d. l. quintus. uidetur praecise
requirere, quòd sit uxor. Et istud suadet eius ratio. &
facit: quia dato quòd talia bona peruenissent à concubi-
nario, non tamen deberent ita simpliciter illi restitui.

3. † quia inter eos est permissa donatio, nisi sit miles uel
Doctor. l. secunda. C. de donatio. inter uir. & uxo. Barto.
in. l. affectionis. ff. de donatio. in. l. miles ita. §. mulier. ff.
de testamen. milita. moder. in. l. miles, in princip. ff. de re
iudicata.

¶ **Contrarium** uidetur decidere Bald. in. l. j. per illum
text. C. de natural. libe. ubi notat quòd concubina prae-
sumitur acquisiuisse ex bonis amasij. sed Bald. ibi loquitur
non de praesumptione legis, quae transfert onus proban-
di: sed de praesumptione hominis seu coniectura, quae
arbitratu iudicis posset esse ita efficax, quod faceret suf-
ficiens indicium ad torturam. Et ita loquitur dicta lex
prima, & sic debet intelligi quod not. Francis. de Crem.
in singu. sexto. & Baldus in. l. cum oportet, in quarta
And. Alci. De praesumptio. F columna

columna. C. de bon. quæ libe. & Andre. sicul. in capi. j. in secundo no. de pecul. clerico.

4 ¶ Secundo declaro, ut non procedat in uidua emente post annum luctus, secundum Ange. consil. cxlj. super primo. aliàs sequeretur secundum eum, quod nulla mulier posset acquirere tuto, nisi ostenderet unde pecunia prouenerit. Et ita etiam debet saluari quod not. glos. in dicta. l. quintus, & Bald. in dicta. l. cum oportet, & in. l. fina. C. de pigno. & in consilio. clxiiij. à libello, in quarto uolumine. & est de mente Alberi in dicta. l. etiam, ubi distinguit, an mulier incontinenti post mortem uiri emat, an ex interuallo. Intellige ergo incontinenti intra annu luctus. sequitur Cremen. in. d. singulari. vj.

¶ ADDITIO. ¶ Adde Deci. consilio præallegato cccxxvij. & melius per domi. & præceptorem meum Francisc. à Ripa. in. l. femina, numero. 40. folio. 21. C. de secund. nuptijs, quàm lecturam inter opera de secundis nuptijs quæ aliàs congesimus adposui. ubi quicquid in hac limitatione traditur abunde pertractat. Ioannes Nicolaus.

5 ¶ Quod procedit, quando non esset aliqua alia coniectura, per quam uerisimile esset etiam emptæ ultra annum luctus fuisse de bonis mariti: aliàs adhuc ista præsumptio militaret: dato etiam quod ad secunda uota transiisset, declarando ut per Ange. in dicto consilio centesimoquadragesimo primo.

6 ¶ Tertio intellige, quod ad hoc ut præsumptio procedat, agenti incumbit onus probandi quod acquisiuerit constante matrimonio, uel intra annum luctus: aliàs præsumptio

sumptio non procederet, secundum Salice. in dicta. l. quintus, & in dicta. l. etiam. Quod puto uerum, quia isto casu intentio agentis fundat se in tempore: unde ipse debet probare: iuxta nota. in. l. non solum. §. sed ut probari. ff. de noui ope. nunciatio. Et quia (ut supra diximus) in definitione signa unde oriuntur praesumptiones sunt probanda. Et istud satis uoluit Bal. in. l. si uxorem. C. de conditio. inser. & Alexan. consi. xliij. in quinto.

¶ Contrarium consuluit Areti. consi. xxj. & est de mente uberti de Bob. quem refert Alberi. de rosa. in dicta. l. etiam. Sed ista opinio posset procedere quando constat ex qualitate personae & facultatum, talem mulierem uerissimiliter non potuisse habere ante tempus constantis matrimonij unde acquireret, De quo etiam per Alexan. in dicto consi. xliij. faciunt in simili no. per Abba. & Docto. in dicto capi. j. de pecul. cleri.

7 ¶ Quarto declarata supradicta, secundum Bal. in. l. si uxorem, in ultima colum. C. de conditio. inser. procedere quò ad ipsum maritum seu eius haeredes qui possunt opponere uxori, qd' dicta bona sunt quaesita de bonis ipsius mariti: secus quò ad extraneum. p. no. i. l. ob maritorum. C. ne uxor p. marito. sequitur Alex. i. l. q. iure. ff. de acqui. pos.

¶ ADDITIO. ¶ Et idem Alexan. consi. cj. super primo dubio. lib. vij. Ioan. Nicolaus.

¶ Sed ista opinio restringit tex. in. d. l. quintus. & uerius uidetur, qd' quilibet cuius intersit possit opponere: ex quo ista praesumptio non est inducta ita demum, si maritus uelit, sed generaliter ut euitetur mala suspitio. faciunt nota. per Bar. in. l. ij. ff. de excep. rei iudica.

¶ ADDITIO. ¶ Vide etiam Deci. hanc sententiam amplectentem in præallega. consi. cccxxvij. colum. penul. & fi. Ioan. Nicolaus,

¶ Confirmatur: quia dato quòd maritus consentiret non esse quæ sita de bonis suis, tamen talis consensus non deberet præiudicare illi tertio: quia talis confessio est inter personas prohibitas: undè nemini præiudicat. l. qui testamentum. ff. de probatio. & infra etiam aliquid dicam. Facit glo. in. l. scripturæ. C. de fide instrumentorum.

8 ¶ Quinto declaratur idem Bal. in dicta. l. si uxorem, non procedere istam præsumptionem quòd ad possessorium quia in possessorio iudicio, mulier obtinebit, nec in eo inquiremus de hac præsumptione. l. fina. C. quorum bonorum, facit quod notat idem Bald. in dicta. l. cum oportet, colum. iij. ubi filiusfam. habitans seorsum à patre, est tutus in possessorio, quòd bona quæ possidet non sint profectitia. Intellige dictum Baldi, quando uxor sola possideret, aliàs si possideret cum marito, præsumeretur potius possessio mariti, & ipsam possidere iure familiaritatis: secundum Alexand. post alios in dicta. l. qui iure, & quod
9 no. Bal. in dicta. l. ob maritorum. ubi res quæ sunt in domo uiri, præsumuntur ipsius, propter præminentiam, non uxoris.

¶ Considera quòd hæc est magna ampliatio ad. d. l. qui iure: ut ille qui habet titulum, præsumatur adhuc possidere iure familiaritatis, quando titulus ille iuris præsumptione ad alium spectabat.

10 ¶ Sexto non procedit quando constat, quòd mulier aliud habebat undè potuit acquirere, puta quia habebat multa

multa bona ultra dotalia,uel erat negociatrix:secūdū Bal.
in.d.l.cū oportet.Roma.consi.clix.super co.in.ij.col.
Alex.consi.xl.in penul.col.in tertio. Nam in isto casu,
cessat turpis lucri suffitio,meritò ergo debet cessare ista
praesumptio. Et idem etiam uidemus in praelatis,de qui-
bus in capi.1.de pecul.cleri.

11 ¶ Adde tamen,quòd in muliere negociatrice,ista de-
claratio uidetur dubia,ex quo mulier tenetur operari ui-
ro.l.sicut.ff.de oper.liber.l.sed si uir,in prin.ff.de dona.
inter uir.& uxorem,undè,uidetur quòd omne hoc lu-
crum tanquā ex operis debitis marito,esset mariti: prout
est de mente practi.papien.in forma libelli,quo uxor agit
ad dotem in uerbo tanquam bona paraphernalia.

¶ ADDITIO.¶ Vide etiam Alexan.consi.ccix.pon-
deratis his.col.ij.lib.vj. Ioan.Nicolaus.

¶ Puto opinionem Bal.ueriorem:quia licet uxor tenea-
tur operari uiro,non tamen tenetur negociari pro eo,ubi
uerò sors esset mariti,fortè opinio alia procederet: & si
in hoc esset aliqua consuetudo,ea deberet attendi: secun-
dum hostien.& ceteros in dicto capi.significauit, infra
de donatio.inter uirum & uxorem.

¶ ADDITIO.¶ Adde etiam Alex.melius quàm ali-
bi in consi.cxxxij.uerè crudelis.col.ij.lib.iiij.ubi egregiè
pluribus arg.firmat,quod ea quae uxor ex negociatione ar-
te uel mercantia acquisiuit esse sua & non acquiri mari-
to:nec teneri eam negociari pro marito.& abunde etiam
D.meus à Ripa responsorum lib.iiij.capite.iiij.què omni-
no uide. Ioan.Nicolaus.

1 ¶ Septimò intellige supradicta per uiam praesuma-
tionis,

ptionis, quæ oritur in casu dubio. Sed si simus in claro: puta quia mulier asserat se etiam illa bona lucrata ab amasio, & probet: tunc cessat præsumptio, ut probatur in dicta. l. quintus, & per Ang. in repetitio. l. sciendum, penul. col. ff. de uerbo. obliga. Et firmat practica, papien. in loco supra allega. & Guid. Pap. quæst. ccccxlvij. in fine: & addunt rationem, qua datum mulieri etiam ex turpi causa, fit ipsius mulieris. l. deniq; §. sed quod meretrici. ff. de condi. ob tur. cau. l. ij. & l. mercalem. C. eo. Sed illa iura loquuntur in muliere cum qua licitus sit coitus nec punibilis. l. iulia. de quo per Moder. in. l. si qua illustris. C. ad Orficia. aliàs ista lucra applicarentur fisco, ut per Ange. in dicta. l. ij. & Iason. in dicto. §. sed quod meretrici.

13 ¶ Idem ¶ est, si mulier probet se aliunde lucrata, quam ab amasio, puta quod frater suus sibi donauerit: secundum Fulgo. consi. cxcviij. in questione proposita. nam non præsumeretur fratrem fuisse interpositam personam, sed potius uerè sibi donasse, secundum eum. Idem tenet Alberi. in dicta. l. etiam. quod fortè non procederet in extraneo. arg. l. fina. C. de pignori. Et quia extraneus eo ipso quod donat uxori alienæ inducit malam præsumptionem: undè potius credendum est, quod adhuc pecunia peruenerit à uiro, & ipse sit interpositus per fraudem mulieris. In quo tamen, bonus Iudex arbitrabitur.

14 ¶ Octauo ¶ intellige supradicta, ut quamuis mulier præsumatur emisse de bonis uiri, dominum tamen non transeat in maritum uel eius hæredes: sed solum teneatur mulier actione personali ad pretiū: secundum Bar. in. l. & si instrumenta, per illū tex. C. de fide instr. lib. x. Bal. cōsi. lxvj.

lxvj. punctus talis est in libro catasti, in quinto. Signor. de homod. consi. cxxij. factum sic praesupponitur quadam, et in consi. cxxvj. A. habens.

¶ ADDITIO. ¶ Ita etiam vult praeceptor meus do. à Ripa in l. foemina. nu. 40. fol. 21. Et respon. lib. iij. c. iij. col. fi. Ioannes Nicolaus.

¶ Sed in contrarium facit, quod notat hubert. de Bob. quē sequitur Alberi. in dicta. l. etiam, ubi uoluit quod ista praesumptio operetur pro marito agente contra eum cui mulier uendit: ex quo talis in eius locum succedit. regula is qui in ius, de regu. iur. in. vj. ergo sequitur, quod non teneatur simpliciter actione personali, quia illa non transiret in emptorem. l. fina. §. fina. ff. de contrahen. emptio. et idē est de mente Abba. Et Moder. in dicto capi. ij. ubi dicūt, quod marito competit rei uendicatio.

¶ Sed responde, quod Barto. loquitur de re, quam constat fuisse emptam à muliere. Nam licet pecunia sit iuri, nō tamen res. l. j. Et l. multum. C. si quis alteri uel sibi. Sed dictum Alberi. debet intelligi, quando nō constat rem fuisse emptam à muliere: quia tunc praesumitur rem ipsam, quod ad dominium, pertinuisse ad maritum. d. l. quintus.

15 ¶ Nonot declarā supradictam praesumptionem, ut cedat fortiori praesumptioni, iuxta legē diuus. ff. de in integrum restit. secundum Andre. sicul. in dicto capi. j. in secūdo notab. Pro quo facit quod ibi dicunt Butri. Et Anchara. dum uolunt dictam legem quintus, non procedere, quando mulier esset diues, quae nupsisset alicui pauperi. Nam tunc praesumeretur potens acquisiuisse de suo: Et hoc satis probatur in. d. l. quintus, Et ex supradictis.

16 ¶ Decimo declaranda supradicta, ut procedant etiam si maritus confiteretur esse lucrum mulieris: quia adhuc staret presumptio, ex quo talis confessio inter personas prohibitas non reueuat. dicta. l. qui testamentum. ff. de probatio. Et propterea censeretur maritus donare, unde non staretur huic confessioni, nisi esset confirmata per mortem: secundum Bal. in dicto consi. lxxvj. in quinto.

¶ Potest dubitari de ista decisione: quia contrarium tenet Salice. in. l. cum propria, per illum tex. C. si quis alte. uel sibi, in fine.

¶ Non obstat lex qui testamentum, quia donatio inter uirum et uxorem est prohibita: et consequenter, si maritus donat rem suam, non tenet donatio. Sed in casu nostro non constat quod sit sua, et sic cessat prohibitio, et si dicat constat, saltem per presumptionem d. legis quintus, respondendo, quod non uidetur minus efficax contraria presumptio oriens ex confessione mariti, cuius principaliter interest: prout uoluit Bal. in. d. l. si uxorem, de quo supra.

¶ Puto considerandos tres casus. Primus est, cum pecunia numeratur per uxorem ementem suo nomine, et maritus fatetur esse uxoris: tunc stabitur confessioni in preiudicium mariti. l. si mater, ubi Salice. C. de contrahē. emp. Alexan. consi. xxiiij. in prima colum. in primo. Soci. consi. lxxv. uersiculo uigesimo.

¶ ADDITIO. ¶ Ita etiam cōsultuit do. meus à Ripa responforum lib. iij. capite. iiij. ubi uult cessare presumptionem dictam. l. quintus. quando mulier emit de proprijs pecunijs, presente et consentiente marito, et licentiam acquirendi dante: et uide ibi latissime de materia huius
presum

presumptionis.

Ioan. Nicolaus.

¶ Secundus casus est, quando ipse maritus emittit nomine uxoris, et fatetur pecuniam uxoris: et tunc non stabitur illi confessioni: quia praesumetur maritus donare. d. l. cum propria. l. si non uerum. l. si filij, in uerbo non donandi animo. C. de donatio. inter uir. et uxo. unde, non conualidabitur nisi per mortem, prout ceterae donationes. l. cum hic status. ff. eodem titu. Bal. in dicto consi. lxvi. uel per iuramentum: secundum nota. per Moder. in l. pacta quae contra. C. de pact. Et est ratio. quia ex quo maritus numerat pecuniam, lex praesumit eam numerantis. l. ij. pro soc. ubi Barto. unde, confessio sua aduersus praesumptionem legis inter personas prohibitas non tenet. dicta. l. qui testamentum.

¶ ADDITIO. ¶ Ista omnia etiam egregie tradit domineus à Ripa in dicto capitu. iij. responso. libro tertio. Ioan. Nicolaus.

¶ Et propterea, idem esset etiam si ipsa uxor emeret nomine suo, dummodo pecunia numeraretur à marito: per supradictam rationem.

17 ¶ Tertius casus est, quid iuris respectu tertij? Et in utroque casu dicendum est talem confessionem non praui dicare tertio creditori mariti. argumen. §. aliud, uersicu. si uerò non fuerit, in autenti. de aequalit. dotis. ubi si maritus confiteretur in instrumento augmentum dotis: licet talis confessio sibi praui dicet: non tamen praui dicat creditoribus. Sequitur Salice. in dicta. l. si mater. Et istud tantò magis procederet stante statuto, quòd ad remouendas fraudes quae sita per uxorem acquirerentur marito. Nam

tale statutum non fundaret se super ratione legis quintus: sed propter tollendas fraudes maritorum: qui, ut circumueniant creditores, faciunt quod instrumenta acquisitionum cantent in personam uxoris. Nam tunc quod ad creditores sine dubio eorum confessiones nihil operarentur per supradicta.

¶ ADDITIO. ¶ Alias limitationes in quibus non procedit dispositio dictæ. l. quintus. uide per Newizanum in sua sylua nuptiali fo. 28. Ioan. Nico.

PRAESUMPTIO XXVIII.

- 1 Dolum committere non præsumitur qui fraudem excludit.
- 2 Fraudibus uti licet habenti bonam causam, ad excludendas fraudes alterius partis.
- 3 Sponsiones quæ fiunt ludendo sunt stricti iuris & in eis licet captare verba,
- 4 Iudex promittens reo impunitatem si confiteatur delictum, an teneatur illi seruare fidem. sed an ex tali confessione veniat cōdemnandus, nu. 5.

xxvij. Præsumptio.

Vigesimo septimo. † Præsumitur non committere dolum, qui fraudem excludit. l. cum pater. §. titio. in fi. ff. de lega. ij. facit quod not. Cor. cōsi. liij. in. ij. col. in. ij. uol. ubi non uidetur dolo egisse, qui clam renunciauit alicui iuri, sub fiducia, nè tale ius ueniret in cōpromissum, quod erat incontinenti facturus. Quod fit quotidie in his qui dubitant propter magnos fauores partis, uel ex alia causa.

Et fecit

2 ¶ Et facit † etiam glo. in capitulo cupientes, de electione in sexto. Et in capitulo dominus uigesimatertia, questione secunda. cum similibus. ubi licet habenti bonam causam uti fraudibus ad excludendas fraudes alterius partis. De quo etiam per Corne. consilio sexto, penultima columna. in tertio. Andr. sicu. in l. prima §. si stipulanti. ff. de uerborum obligationibus, et talis dolus dicitur bonus et solertia, non autem dolus malus. l. i. §. non fuit. ff. de dolo.

¶ Et facit quod not. Archidiaconus. xxij. quest. ij. utilem, et Iason in lege si mora, in tertio notab. ff. soluto matrimonio. ubi loquuntur de quodam papa, qui simili dolo extorsit confessionem simoniae ab aliquo Episcopo: Et quod de Carolo rege, notat Andr. de Isernia, in capitulo publici latrones, in fine, de pace tenen. et eius uio. uide Andr. sicu. in repeti. legis cum acutissimi. columna xxiiij. C. de fideicommissis. Iaso. in l. si is qui pro emptore, in. v. colum. ff. de usucapio.

¶ Facit etiam quod not. Bald. in l. addictos. C. de episcopo audien. ubi dubitat, nunquid baruarij dicantur uti simili dolo, qui aliquem reum interficiunt: dum timent, ne sibi per uim eripiatur. ubi tamen concludit quod non licet. Et ad supradicta facit regula, quod dolus cum dolo compensatur. l. uiro atq; uxore. ff. soluto matrimonio. l. domum, in fine. ff. de contrahen. emptio. De qua dicendum est, ut per Moder. in l. finali. §. sed et si stipulator. ff. de eo per quem factum erit. ¶ Et ista praesumptio
3 † facit ad istas suppositiones, quae fiunt quotidie ludendo, in quibus ex natura actus uidetur licita esse captatio uerborum
et sunt

et sunt stricti iuris. l. si rem. §. fina. ff. de prescrip. uerb.
 4 † Et facit etiā ad questio. an iudex debeat seruare reo
 fidem, cui promisit impunitatem, si confiteretur, et uide-
 tur quod nō: ut per Geminia. in cap. nos in quencumq; se-
 cundo. et felin. in cap. afferte. infrā eod. et in cap. ac-
 cedens, ut lite non contesta. facit quod notat Bald. in cap.
 primo. §. fina. col. penulti. de pace iura. firman. Et facit
 etiam glo. in §. neq; autem in uerbo homicidis, in auten.
 de manda. Princi. petrus et Cyn. in l. presenti, in fine. C.
 de his qui ad ecclesiam confug. Et est ratio, quia talis pro-
 missio non est de dependenti à uoluntate Iudicis, qui non
 debet per hoc posse alterare ius publicum. l. illicitas. §.
 ueritas. ff. de offic. presid. Est uerum, quod si coniectare-
 tur illam confessionem emanasse, ut spe illius promissio-
 nis tantum, non quod ita se ueritas haberet, tunc nō esset
 standum tali confessioni: quia confessiones reorū non sem-
 per pro exploratis criminibus habentur. l. prima, §. fine.
 ff. de questio. Et ita intelligo quod notant moder. in l. ea
 est natura. ff. de regulis iuris.

3 ¶ ADDITIO. ¶ Aduerte † quod licet iudex non
 debeat ei dare impunitatem, non tamen ex tali cōfessione
 ita dolose extorta uenit aliquo pacto condemnandus ut
 egregie et per multa fundamēta consuluit Ioā. de Imol.
 consi. cix. uisa inquisitione prædicta. refert et sequitur
 et illius fundamēta recitat Hippol. marsil. in l. 1. §. que-
 stioni. ante si. ff. de questio. et sing. ccj. in confessum. et
 in l. si quis obrepserit. col. si. ff. de falsis. et in rub. de pba-
 tio. nu. us. uerfi. itē scias quod confessio debet esse pura
 et c. Ioan. Nico.

Præsumptio,

PRAESUMPTIO XXVIII.

- 1 Feudū in dubio praesumitur antiquum, quod qualiter intelligatur, late traditur.
- 2 Praelatus si inuestiat aliquē in feudo, & asserat esse antiquum, an stetur suae confessioni, in praedictum ecclesiae.
- 3 Contrahentium assertioni nō statuitur, ubi actus alias illicitus per talem assertionē fieret licitus.
- 4 Feudum concessum cum clausula iure antiqui & paterni feudi, an dato quod feudum sit nouum, habeat effectus omnes antiqui feudi.
- 5 Episcopus non potest concedere nouū feudum, cū clausula, iure antiqui & paterni feudi.
- 6 Feudum esse antiquū [quod tamē nouū erat] licet princeps confessus fuerit, si tamē hoc non fuit factum per verba concessiua seu dispositiua, non obest veritati talis confessio.

XXVIII.
Præsumptio

Vigesimo octauo. † Feudum in dubio praesumitur antiquum, non autem nouum. capitulo. 1. §. primo, de successio. fratrum seu gradi. successio. in feud. quem ibi not. Bald. & text. in capitulo primo. ubi Aluaro. post alios, si de feud. sue. controuer. inter domi. & agna. & dicit ibi Iaco. de Belui. & nicol. de neapo. quod benignior praesumptio est, ex quo constat, quod fuit feudum praesumere potius quod sit antiquum, quam quod sit nouum, ut agnati succedant, qui aliter excluderentur, ut ibi per eos.

¶ **ADDITION.** ¶ Contrarium uidetur tenere Do. Matthaeus de afflictis, in cōmentarijs constitutionū Neapoli. in titul. de success. nobiliū. col. xvj. nu. 60. Rub. xxvj. dicens

dicens quod in dubio feudum præsumitur nouum, nisi sint indicia quod sit paternum, & quod indicium erit, si probetur antiquitas temporis. Item si probetur quod pars feudi est antiqua, quia tunc ratione partis præsumitur idem de toto, & mouetur in his autoritate Bal. & aliorum: dic ut per eum. Ioan. Nico.

2 ¶ Et ex his inferitur, quod † si prælatus inuestiat aliquem in feudo, & asserat esse antiquum, quod stabitur tali confessioni, & ualebit inuestitura, licet si esset nouum, non ualeret. & est ratio, quia statur confessioni prælati in præiudicium Ecclesiæ, quando cum illa confessione concurrit præsumptio iuris. cap. si diligenti, ubi Abbas in tertio notabi. infra de præscrip. ca. ij. infra de capell. monach. & ita resident aliqui moderni.

¶ Sed tu aduerte, quia contrarium tenuit Bald. in proce. feudo. in tertia diuisione: quia † non statur assertioni simplici contrahentium, ubi actus per talem confessionem fieret licitus: qui aliàs esset illicitus. l. si fortè, ubi Barto. ff. de castren. pecul. l. si donatione. C. de collatio. sequitur marti. de laud. in capitu. j. in. vij. columna. qui feud. dare poss. lmo. in capi. ij. infra de feud. Alexan. consi. x. ponderatis, in tertio uolumi. Et istud procedet, etiam si prælatus cum capitulo iurassent: secundum Iaso. post alios, in. d. proce. feudo. in. vij. charta. Et istud tenendo, quod uideatur uerius, potes respondere ad argumentum contrarium, negando quod confessio prælati sit conformis præsumptioni iuris. Nam ad hoc, ut præsumptio ista habeat locum, requiritur quod constet de possessione anteriore: & sic si inuestitus probaret, quod ante illam confessio-

nem

nem possideret: tunc procederet praesumptio: & ita proprie loquuntur iura supra allegata. Et isto casu, uera est opinio modernorum. Alias si dominus possideret, tunc cessat praesumptio. cap. j. de conten. inter me & do. Alexand. in d. consilio. x. & moder. in d. proce. Et idē credo, quando non constat, an dominus an uasallus possederit: quia licet hodie uasallus habeat, non praesumetur retro. ut no. in l. ex persona. C. de probatio. & supra diximus in secunda principali regula. & probatur in d. ca. primo, de cōten. inter me & c. uersu. alioquin: nisi probet paternum. Et cum supradicta procedant per uia praesumptionis, sequitur quod si probaretur contrarium, probatio praeualeret: ut habetur in dictis iuribus.

4 ¶ Quod intellige si concessio feudi esset facta cum clausula, quod concedit iure antiqui & paterni feudi. Nam tūc, dato quod feudū esset nouū, haberet tamē effectus omnes antiqui feudi, secūdu Bal. in. c. j. de aliena. feudi paterni, cū multis cōcordā. per Frāc. de Cur cōsi. xlix. uer. v. & fortius, & i uersu. ad quintū. & est cōis opinio.

¶ ADDITIO. ¶ An feudū nouū cōcessum cū clausula, iure feudi paterni & antiqui & c. habeat effectus feudi antiqui, uide post alios hic allegatos, Do. Frāc. Curtiū Iuniorē in suo tractatu feudo. in. viij. q. primae partis. col. ij. nu. 8. ubi melius quā alibi hac. q. examinatur, & cōcludit cōem esse quod sic. & ultra hic allegata, etiā allegat Aret. consi. pe. & Alex. cōsi. lv. perspectis. col. xij. in iij. uolu. & consi. primo. col. ix. in. v. & cōsi. xxix. col. fi. eodem lib. uide etiam Do. meū à Ripa in l. j. colum. ij. ff. de legat. j.

Ioan. Nico.

Pro qua

pro qua facit, quia princeps concedendo feudum nouum iure antiqui & paterni, satis ostendit se tribuere illi iura antiqui feudi: licet non sit argumen. l. primæ. C. de iure aureo. anulo, ubi si liberti concedit ius ingenuitatis, uult eum perinde haberi, ac ingenuum, licet non sit. Nam aliud est esse feudum antiquum, aliud concedi iure antiqui.

5 ¶ Limitatur tamē hoc non procedere, quando concedens non haberet potestatem ita paciscendi, puta in Episcopo: secundum Bald. in d. tertia diuisione. Paul. de castro consilio. clyj. quod istud feudum. Alexan. in d. consi. x.

¶ ADDITIO. ¶ Ita etiam limitatur Do. Fran. Curt. iunior in suo egregio tracta. feud. in. viij. q. primæ partis. colum. iij. nu. ii. in fi. & nu. ii. cum seq. ubi etiā exemplificat in episcopo. & ibi etiam sublimitat hanc limitationem. uide omnino. Ioan. Nico.

¶ Idem si inde oriretur aliquod præiudicium tertio, ubi dominus non intenderet præiudicium, argu. capi. primi. de uasallo decrepi. eta. & cap. j. an agna. uel fil. Bal. in. l. j. q. xli. ff. de rerum diuisione. Alexan. consilio. xxx. in primo uolumi. ubi si princeps concedit feudum antiquum iure feudi noui: per talem concessionē, non præiudicatur tertio, & sic agnatis, quominus succedant in tali feudo.

¶ ADDITIO. ¶ Ita etiam tradit Do. Franciscus Curt. iunior, in tracta. feudo. in. viij. q. primæ partis. col. iij. nu. io. & ii. Ioan. Nico.

6 ¶ Limitatur etiā quando clausula illa nō esset prolata per uerba dispositiua seu concessiua: sed princeps simpliciter fuisset confessus feudum esse antiquum. Nam cum
confessio

confessio nihil inducat de nouo, sed inductum probet. l. publica. in princi. ff. de positi. probato, quod feudum esset nouum, staretur probationi ueræ aduersus confessionem, ut per Barto. & Paul. in l. cum falsa. C. de iur. & facti igno. Et secundum has limitationes, potest etiam intelligi, quod notant Paulus de Castro & Alexan. in dicto consilio: & Oldradus consilio cxxxviii. quidam nobilis: aliàs malè loqueretur.

¶ ADDITIO. ¶ Et Alberi. de Rosa. in suo dictionario, in uerbo feudum. Ioan. Nicol.

¶ Et responde ad rationes contrarias, ut per Francis. de Curte in consil. præallegato.

XXIX. PRAESUMPTIO.

1 Furtiua res licet reperiatur in domo alicuius, nō tamen ille præsumitur fur, nisi & aliæ concurrant coniecturæ.

Emens rem furatam, licet ignoranter, tenetur tamen rem domino restituere, nullo etiam pretio, si bi reddito.

Limitatur. 2. 3. 4. 5. 7.

2 Emens rem furatam, cum protestatione, quod casu quo sit aliena, intendit eam emisse nomine domini, & quod paratus est reddere restituto sibi pretio, an recuperet pretium à domino propter talem protestationem.

3 Redimens rem alicuius ab hostibus vel latronibus extræ gentis, non tenetur rem illam domino restituere, nisi restituto sibi pretio.

And. Alcia. De Præsump. G Fur-

5 Furtiuæ rei dominus si emptori bonæ fidei pretium restituerit, non potest postea illud condicere.

6 Ludo si quis lucretur pecuniam filiofam. vel famulo, quæ erat domini vel patris, an præsumatur sciuisse pecuniam fuisse patris vel domini.

7 Statutum vel consuetudo dictans quod ementes vel in pignus accipientes res furtiuas non teneantur eas restituere nisi pretio recuperato à domino, est validum. Sed quos liget, quos vero non, late traditur.

Iudæi habent priuilegium à communitatibus vel principibus, quod non possint conueniri rei vendicatione, nisi dominus offerat pecuniam.

8 Priuilegia concessa à communitatibus non ligant clericos in quantum sunt illis præiudicabilia.

9 Scholares alienigenæ non ligantur statutis vel priuilegijs ciuitatum circa ea quæ respiciunt decus fori litium, secus circa præparatoria & ordinatoria iudiciorum.

10 Scholares non dicuntur in loco studij contraxisse domicilium, nisi ibi per decennium habitauerint cum animo contrahendi domicilium.

Statutum quod scholares habeantur pro ciuibus, intelligitur ad sibi vtilia, non ad damnoſa.

Vigesimano=
na præsum=
ptio.

Vigesimonono. ¶ Quamuis res furtiua in domo reperiatur alicuius, non tamen præsumitur ille esse fur nisi concurrentibus alijs coniecturis. l. inciuilem. ubi glos. Bartolus Baldus & Paulus. C. de furtis. Baldus & Imola in l. finali. ff. de hæredi. instituend. Salice. in l. finali. C. de quæstio. Ange. in tracta. maleſi. in uerbo & uestem celestem abstulit.

Additio

¶ ADDITIO. Cum alijs pluribus concordant. allegatis per Hippoly. consil. liij. misericordia. colum. viij. nu. 33. & nume. 40. & eundem consil. lxxij. munda. colum. penulti. & fina. & in l. qui falsam. colum. penulti. ff. de falsis. & in singulari cccxcij. aduertas. in quibus locis multa cōgerit ad hoc, quòd si res furtiua fuerit reperta penes aliquem uirum bonæ famæ & non solitum furari non præsumitur ille fur esse, secus si reperiatur penes aliquem malæ famæ & conditionis, quia tunc præsumetur fur, quæ præsumptio sufficiet ad torturam, secundum Barto. in l. fina. de quæstio. & alios in uarijs locis ut per Hippoly. latiſsi. ubi supra. Ioan. Nicol.

¶ Et propterea, quamuis aliquis emerit rem furatam, non tamen tenetur furti, nisi scienter hoc fecerit, licet compellatur restituere rem domino sine pretio. dicta lege inciuilem. quod not. contra Iudeos foenerantes super ueſtibus alienis. Nam quamuis nesciant esse alienas: tamen tenebuntur ad restitutionem, nullo sibi pretio reddito. facit text. in clemen prima. de usuris. Recipit tamen ista opinio aliquas declarationes.

2 ¶ Prima † est, ut non procedat quando emptor protestaretur in contractu, quòd casu quo sit aliena, intendit eam emisse nomine domini: & quòd paratus erit reddere ac sibi restituere, reddito tamen pretio & interesse: secundum Hostiensem in summa de poenitentijs & remissioni. S. finali. uersiculo quid si emit rem deprædatam. tenet & sequitur Bartholomæus Veronensis in cautela decima, incipien. si quis emit: Iason in l. si pretium. C. de procuratori.

¶ Sed ista opinio sic intellecta, non habet nec bonam rationem, nec legem, unde teneo contrarium: quia cum domino competat libera rei uendicatio ad rem suam: fatuum est dicere, quod per talem protestationem tollatur ius ipsius domini, contra regulam legis id quod nostrum. ff. de regul. iur. Imò talis protestatio potius debet facere dolum presumi, qui colligitur ex coniecturis. Quo casu, etiam emptor teneretur fieri, ut not. in l. inciuilem. Nam ista protestatio emptoris ex nimia diligentia arguit dolum. l. si quis sub conditio. ubi glos. Barto. & Docto. ff. de condit. institu. & quod not. Bald. in cap. i. uersic. quero de quibusdam, in titu. de feud. dato in uicem legis commissor. & in l. emptione. C. plus ualere quod agitur: aliàs esset aperta uia euadendi euictiones: etiam si inutiliter negotium gereretur pro domino: quod est ualde absurdum.

¶ Secundò declarat Bartholo. Veronen. & Ias. in dictis 3 locis, † ut non procedat, quando emptor redemisset rem ab hostibus uel latrunculis extere gentis. l. mulier in opus. ff. de capti. Nam tunc, dominus non poterit eam habere nisi soluto pretio. Et istud est ualde æquum: ex quo, omnino dominus non potuisset eam consequi aliqua actione ab eis. meritò debet teneri redemptori.

4 ¶ Tertiò declaratur, † quando pretium rei vendite esset conuersum in utilitatem domini: quia tunc non poterit rem ab emptore habere, nisi pretium restituat. d. l. si pretium. ubi glos. & Docto. C. de procurato.

5 ¶ Quarto † declaratur ut non procedat, quando ipse dominus restituisset pretium emptori bonæ fidei: nam tunc non poterit amplius illud condicere, ut uidetur. probari

bari in l. seruus cuiusdam. ubi Paul. & Ias. ff. de condi. in-
debi. Et licet ille text. loquatur in eo qui accepit pignori
magidem, id est luncem rotundam argenteam: tamen idem
est in emptore. Et potest esse ratio, quia soluendo pretium,
uidetur dominus tacite confiteri, quod illam rem dederit
tertio, ut illam pignoreret. Quae praesumptio capitur in
favorem eius, qui bona fide mutuauit: secus si sciens.

¶ Sed posset dubitari in casu dictae legis seruus, si ipse
seruus pignorasset, nunquid fœnerator praesumeretur sci-
uisse? dubium facit: quia debuit fœnerator scire conditio-
nem istius. l. qui cum alio. ff. de regu. iur. Barto. in l. fina.
de adulte. non debuit ergo credere seruo, nisi pignorasset
nomine domini: quia tunc uerisimiliter potuit praesumere
de mandato. Et † hoc facit ad quaestionem si quis lu-
cretur pecuniam famulo dispensatori uel filio famul. quae
erat domini uel patris: si scienter, furti tenetur: aliàs, po-
test conueniri tantummodo ciuilitur: secundum Bal. in ru-
bri. C. de condi. ob turpem cau. Ias. in d. l. seruus, per illum
tex. Augusti. de arimi. in additio. ad tracta. malefic. Ange.
in uerbo mentidori, de mali dadi. col. prima, nunquid in-
dubio praesumetur sciuisse? crederem quod sic, ex quo de-
bet esse certus de conditione ipsorum, d. l. qui cum alio. &
debet scire quod filijfamil. uel institores seu famuli non
solent habere de proprio multas pecunias, quas ludant. fa-
cit quod notat Paris de Putco in tracta. de ludo, in tertio,
& in vij. col. non tamen posset procedi aduersus tales lu-
sores ad poenam corporalem: ex quo non sunt in dolo, sed
in culpa prout in simili dicit Paul. consil. xxxij. licet ista
sit quaestio, in fine, uersicu. uenio ad quartum, de quo per

Moder. in d. l. qui cum alio.

7 ¶ Quinto † declaratur, ut non procedat quando statutum uel consuetudo aliter dictaret, unde, Iudei habent priuilegium à communitatibus uel principibus, quòd non possint cōueniri rei uendi, nisi dominus offerat pecuniam: ut dicit Abb. in cap. quod clericis, in viij. col. de foro competent. Ioan. de Ana. consilio lxx. uisus & ponderatis. Est uerum, quòd oritur non modica suspitio auaritiæ & fœnoris contra ipsos concedentes.

¶ Tale tamen priuilegium uel statutum non haberet locum, quando mutuans sciret rem esse alienam, ex quo furtum committeret. dicta l. seruus. quod non potest remitti quando est de futuro. l. iuris gentium. §. si paciscar. ff. de pactis. & ita tenet domi. Paul. Pic. in repetitio. rubri. ff. de rei uendica. in vj. charta.

8 ¶ Item † non haberet locum aduersus clericos uel extraneos: secundum Abba. in dicto c. quod clericis: quia talia priuilegia non ligant eos, qui non sunt subditi concedenti: sequitur Fely. in capitulo ecclesia sanctæ Mariæ, de constitu. col. xlvj. uers. quartum exemplum.

9 ¶ Et eadē ratione, † non ligaret scholares alienigenas existentes in studio: secundum Abba. ibi, & Francisc. Cremon. in singu. lxxxj. pone Iudei, & late per Pic. in dicta repetitione. Statuta enim & consuetudines respicientes decisoria litium, non ligant extraneos: ut habetur in d. c. quod clericis, & in l. j. C. de summa trinita. & fide catho. 10 prout sunt scholares, † qui non dicuntur contraxisse domicilium in dubio, nisi habitauerint per decennium. l. ij. C. de incol. lib. x. & etiam ultra decennium, si non habent

bent animum contrahendi domicilium, non contrahunt:
ut per Abba. in cap. fina. infra de parochia.

¶ ADDITIO. ¶ Vide Barto. in l. quæsitum. ff. de lega. iij. Alexan. & Iason. in l. cum filius fami. ff. si cer. peta. Ludoui. Bologni. in repe. auten. habita. col. xxvj. uer si. sed quæritur ex quo quis stat &c. Ioan. Nicol.

¶ Et ista procederent, etiam si statutum uellet, quod scholares haberentur pro ciuibus: quia tale statutum non intelligeretur, nisi ad sibi utilia, per Barto. in l. iij. §. si emancipatus. ff. de bono. pos. con. tab. Moder. in l. si ruffinus. C. de testa. mili. Alexan. consi. xxxij. in prima col. in quinto.

¶ ADDITIO. ¶ Adde etiam Ludouic. Bologni. in dicta autentica habita. colum. xxv. uersicu. quærit, Salice. & egregie domi. meus Franciscus à Ripa, in l. prima. colum. ij. nume. 7. ff. de legatis primo ubi allegat concordan. quod stante statuto, quod scholares per omnia tractentur ut ciues, quod nõ per hoc perdunt priuilegium dictæ auten. habita. quia illud statutum intelligitur quo ad eis utilia non quò ad damnoſa: quem uide. quia multa egregia tradit. Ioan. Nicol.

¶ Quò t uerò ad præparatoria & ordinatiua, uerum est quod scholares ligantur consuetudine ciuitatis: ut per Gemi. & Cardina. Alexan. in cap. qui contra. viij. distinc. Idem in his, quæ aliàs essent scandalo ciuitatis. capit. illa. xij. distinc. & per Cardina. in clemen. fina. in v. q. de celebratio. missa. Abbas in capit. penulti. de obserua. ieiunio. Christopho. Porcus in §. constat, institutio. de iure naturali gent. & ciui. Et ita distinguendo, tolluntur quædam obiecta Pici in dicta repetitione.

Errans in iure non praesumitur in dolo.

Limitatur nu.3. & 4.

2 In praescriptione non sufficit quem carere dolo, sed etiam bona fides requiritur, ideo error iuris non excusat, secus in acquisitione fructuum.

3 Errans in iure ubi ius resistit actui praesumitur in dolo.

4 Errans in iure naturali vel quasi praesumitur in dolo, nec ei succurritur: idem si in iure civili notorio & indubitato.

5 Error iuris notorii & indubitati non excusat.

6 Causam quamlibet etiam iniustam excusare a dolo, quomodo debeat intelligi.

Error iuris qualiter probetur, & an probetur iuramento partis.

Trigesima
praesumptio.

Trigesimo. ¶ Non praesumitur quis in dolo, licet errauerit in iure. l. sed si lege. §. scire autem. ff. de petitione hereditaria. l. si quis in graui. §. si quis ignorans. ff. ad sillania. l. si quis id quod. ubi Alexand. ff. de iurisdictione omnium iudicum. §. quia tamen. ubi Ange. Institu. ui bonorum rapto.

2 ¶ Et propterea, in his casibus in quibus satis est quod dolo carere, etiam error iuris excusat: prout est in acquisitione fructuum: licet secus sit in praescriptione: quia in ea, non est satis carere dolo, sed requiritur quod bona fides adsit: ut per Barto. imol. Paul. in l. si fur. §. 1. ff. de usucap. domi. Abb. in cap. si diligenti, in y. col. ubi etiam alij, infra de praescriptio.

Limita

3 ¶ Limitatur † ista praesumptio, ubi ius contraueniret, uel resisteret actui: quia tunc praesumeretur in dolo. cap. qui contra, de regu. iuris, in v. l. quemadmodum. C. de agricolis & censitis. libro xj. Et sic, regula non procedit, nisi quando ius non adsistit nec resistit: secus si resistat, ut declarat Barto. in dicto §. scire. sequitur Abbas in capitu. consultationibus, de iure patronatus, & in capitulo grauis, colum. penultima, de reitutio. spoliato. & in capitu. dilecto, colum. iij. de praebendis. Alexan. consilio lxxij. in ultima colum. in secundo, & Curtius consi. lxxj. princeps defunctus, col. v. & sequenti, Fely. in cap. de quarta, col. x. de praescrip. ubi respondet quibusdam rationibus Abba. in dicto capi. si diligenti. Et quando dicatur lex resistere uel non adsistere, ponit Barto. in l. cum lex. ff. de fideiussor. & in l. j. col. fina. de nouatio. & Bald. in l. non dubium. colum. penulti. ubi alij. C. de legi.

4 ¶ Limitatur † etiam ultra Barto. quando quis erraret in iure naturali uel quasi. Nam tunc, praesumeretur dolus, & huic erranti nullo pacto succurreretur: secundum Ange. Rapha. Comen. & Imo. ibi in ultima charta, in princi. in l. ex consensu. §. fina. ff. de appellatio.

¶ ADDITIO. ¶ Adeo ut nec rustico quidem in eo iure erranti parcitur, tex. not. in l. uenia. ubi las. post alios notat, & Decius ibidem col. ij. & notabiliter do. Francif. Curtius iunior ibidem, col. j. C. de in ius uocan. ubi quantum ad rusticum adducit aliqua iura in contrarium: quibus respondet, ut per eum. Ioan. Nicol.

¶ Et idem si erraret in iure civili notorio & indubitato, ut ibi per eos: qui inde concludunt, quod non admitte-

retur excusatio contumacis, si allegaret talem errorem: imò sua allegatione non obstante, haberetur pro uero contumace: sequitur Alexan. consil. ciij. uideretur prima, col. penul. in primo uolumi.

¶ Et facit, † quia talis error nunquam excusat: ut concludit Alexand. post Dyn. & alios in d.l. si quis id quod. Bal. in l. error. in prima quæstio. C. de iur. & facti ignoran. & quod notat idem Bald. in l. leges sacratissimæ. C. de legi. Et secundum has declarationes, debet intelligi tex. in l. igitur §. potest, de liberali cau. glos. in l. plagij. C. de plagia. in l. j. in fine. ff. de abige. dum dicitur, † quòd quælibet caussa etiam iniusta excusat à dolo: declara, dummodo non sit iniusta: quia contra ius prohibitium uel naturale, uel etiam ciuile notorium & indubitatum. Quomodo autem probetur iste error, ponit Barto. in l. nō fatetur. ff. de confes. Alexan. consil. xlvj. penulti. col. in tertio. Corne. consil. cxxxvj. col. iij. nume. 2. & dicit Bal. in l. j. C. si quis ignorans rem mino. quod probatur ex indicijs & coniecturis. Si autem persona est fide digna, probabitur per suum sacramentum: sequitur Curti. dicto consil. hxxj. col. ix. Quòd posset procedere, quando esset tanta præsumptio probitatis uel aliæ coniecturæ cōcurrentes, quòd offuscarent præsumptionem legis, quòd quilibet præsumatur scire iura: de qua infra dicam. Cetera dic, ut per Alexan. in dicta l. si quis id quod.

XXXI. PRÆSUMPTIO.

1 Scire iura quilibet præsumitur: & iuris error

non

non praesumitur nisi probetur.

Quae praesumptio non procedit in praedudicium
tertij. nume. 2.

3 Instrumenti tenorem si quis velit probare non sat
est quod testes simpliciter dicant de contentis in eo,
sed requiritur quod sint periti, ut sciant deponere
de solennitatibus.

4 Actum nullum & peccantem in forma facien-
tes, an praesumantur nescire esse nullum.

5 Extraneantis notitiam, non praesumitur quis in
dubio habere, quando illa non est publice nota.

6 Ignorans leges an praesumatur in dolo vel lata
culpa.

Trigesimoprimum. ¶ Quilibet praesumitur scire iu-
ra. l. leges sacratissimae. C. de legibus. & propterea,
error iuris non praesumitur, nisi probetur. l. si haeres ab eo.
§. fina. ff. ad Trebellia. & per Barto. in d. l. non fatetur.

¶ Sed tu adverte: quia ista regula prima fronte est dubi-
tabilis, nam praesumptiones legum accommodantur circa
uerisimilia & communiter accidentia, ut per Bald. in l.
siue possidetis. C. de probatio. & in rubri. C. eodem titu.
Facit glos. in l. non hoc. C. unde legi. & diximus supra in
definitioni. Sed nos uidemus à communiter accidentibus,
quod maxima pars hominum ignorat iura, imò etiam pe-
riti falluntur. l. ij. §. seruius autem Sulpi. ff. de origi. iuris.
& glos. notabi. xxij. distinctio. cap. praeterea. Et ideo non
uidetur quod ista praesumptio secundum legitimos iuris
tramites procedat.

¶ Sed responde, quod dato quod multi sint qui nesciant
iura, tamen omnes debent scire dicta lege leges, uel per se,
uel per alium, ut per Barto. in l. bonorum. ff. de bono. pos.
titu.

Trigesima
prima praes-
umptio.

titu. genera. & in l. regula. ff. de iur. & facti ignoran. & habetur in l. iuris. C. qui admitti. meritò cum teneantur scire, lex præsumit quòd sciant : quia lex præsumit, quòd quisque sciat quod debet. argu. d. l. meritò. Et quia paria sunt scire uel scire debere. l. quòd te. ff. si cer. pet. l. penul. S. cum ita, ubi Barto. ff. de auro & argen. lega. Bal. in auten. ad hac, in iij. col. C. de usur. Et consequenter, si probatur eos nescisse, nō tamen succurritur illis, nisi in certis casibus, de quibus in l. i. & in l. iuris. C. de iuris & facti ignoran. Cum † ergo lex introduxerit istam præsumptionem, ex eo quia omnes scire debent, & sic in odium ipsorum, ne eis succurratur: sequitur, quòd talis præsumptio non debet operari in præiudicium tertij.

3 ¶ Et propterea, † si aliquis uelit probare tenorem instrumenti, non est satis, quòd testes simpliciter dicant de contentis in eo, sed requiritur, quòd sint idonei & periti in iure, qui sciant bene deponere de solennitatibus: secundum text. in cap. cum olim, primo, infra de priuileg. & in l. sicut. C. de fide instrumen. per Barto. in autenti si quis in aliquo. C. de edendo. & in l. i. col. penulti. ff. si cer. pet. nec staretur huic præsumptioni, nisi aliter constaret esse peritos, ut ibi habetur: & ratio est, quia istud respicit præiudicium tertij, non autem ipsorum. Et ita intelligendum est quod notat Areti. in l. sciendum. in v. colum. ff. de uerbo. obliga. ubi hac ratione concludit, quòd debet credi cuilibet testi asserenti stipulationem, ex quo illa habet formam à iure: quam nisi periti præsumuntur scire, de quo per Barto. in l. i. C. de usuris.

¶ Et ex hoc infertur, quòd malè loquutus sit Comensis quem

quem refert & sequitur Alexan. in l. prima. §. si quis ita,
 4 in iij. col. ff. de uerbo. obliga. dum dicit, † quòd partes
 facientes actum nullum & peccantem in forma, præsū-
 muntur nescire esse nullum, nisi sint periti argumen. d. §.
 seruius autem. Et propterea obligabuntur saltem natura
 liter: & ita intelligit legem an inutilis. ff. de acceptilatio.
 & uidetur sequi Fely. in dicto capi. de quarta. in vij. col.
 declarando tamen quòd talis ignorantia non excuset, ut
 per eum. Sed ista declaratio confundit opinionem Ra-
 phae. & Alexan. quia ubi lex præsūmit ueram ignoran-
 tiam, ibi etiam excusat. l. fina. uersic. arma. C. de iure de-
 liberan. Et ideo, legum scientia præsūmitur, quia debent
 sciri: aliās, sibi imputet nesciens, ut supra uisum est, unde
 dicendum est, quòd si non excusat, neque etiam præsūmi-
 tur, per supra dicta. Et ista opinio Raphae. est apertissi-
 mè contra mentem Barto. & Docto. in d. l. non fatetur.
 & in d. l. iuris ignorantia. cum similibus.

5 ¶ Non procedit † supra dicta præsūptio in consti-
 tutione extrauaganti quæ non est publicè nota: quia talis
 non præsūmitur peruenisse ad notitiam cuiuslibet: secun-
 dum Baldum in d. l. leges. ubi etiam ponit quid de statuto
 & de consuetudine. Et habetur in cap. primo, de consti-
 tutio. in vj.

6 ¶ Et an † ignorans leges præsūmatur in dolo uel in
 lata culpa, communis conclusio est, quòd in lata culpa:
 ut per Iacobum Butriga. Bartolum & Baldum & ca-
 teros in dicta l. leges. Quod intellige procedere extra ca-
 sus positos in præscedenti præsūptione, in quibus præs-
 ſumitur dolus: de quo, dic ut ibi.

Trigesima

1 Voluntatem suam secundum leges accommodare quilibet praesumitur, & secundum statuta, in his in quibus statuta corrigunt ius commune, & ibi late pro resolutione distinguitur: cum seq.

2 Verba disponentis ubi secundum proprium significatum concordant cum dispositione legis, stamus verbis, licet mens disponentis alia forsan praesumeretur.

3 Statuto disponente quod masculi excludant foeminas, si testator fideicommittat & mandet aliquid dari filiis suis, admittentur masculi tantum.

4 Statuto disponente quod masculi excludant foeminas, si testator instituit duos filios, & si aliquis eorum decesserit sine filiis, substituit superstitem, filia nata non faciet deficere conditionem fideicommissi.

5 Verborum proprietas si repugnet, & voluntas non potest declarari secundum legis dispositionem, nisi per improprietatem, potius verbis standum est.

Intellige. 6. 7.

Testator si instituat quendam extraneum & eius filios, non intelliguntur ordine successiuo vocati filii, sed simul cum patre.

7 Voluntatem suam iuris dispositioni conformasse quis videtur, etiam contra verborum proprietatem, quando talis impropriatio fieret circa verba non praesudicantia illi cum quo contrahitur, & de quorum natura est, ut referantur ad terminos iuris.

Emphyteosim si quis fuerit stipulatus pro se & liberis, vel pro se & filiis masculis & foeminis, stante statuto quod extantibus masculis foeminae non succedant,

cedant, masculi cēsentur prius vocati quā m foeminae.

9 Statuto disponente quod masculi excludant foeminas, si testator instituit filios & filias haeredes, an primo censeantur vocati filij, quā m filiae.

9 Verba quae in sui generalitate repugnant, an restringi debeant, vt intentio accommodetur secundum leges, latissime.

10 Statuto excludente foeminas stantibus masculis, si testator caueat per fideicommissum proximiores descendentes admitti, donec stabunt masculi non admittentur foeminae.

11 Statuto disponente, quod praecedente vxore sine liberis, maritus lucretur dimidiam dotis, si pater ab eo stipulatus sit simpliciter dotem reddi, intelligitur secundum formam statuti, de veritate tamen nume. 12.

13 Casus omissus recipit interpretationem à iuris dispositione.

Contractus clerici regulatur à dispositione legis respicientis modum contrahendi, quando nec verba nec mens ipsius agēis repugnat, sed casus est omissus.

Infertur ad plura ibi.

14 Actum faciens, an videatur se astringere legi de illo actu loquenti.

15 Feudum simpliciter accipiens, censetur respectu foeminarum se retulisse ad morem patriae.

Trigesimosecundo. ¶ Quilibet praesumitur accommodare uoluntatem suam secundum leges. l. Trigesima
 quæro. §. inter locatorem. ff. loca. l. quidam cum filium. ff. secunda præ
 de uerbo. obligatio. Et ubi statuta corrigunt ius commune, sumptio.
 praesumitur accommodare secundum statuta, ut per
 Bartolum in l. haeredes mei. §. cum ita. ff. ad Trebellia.
 ubi

ubi Alexan. cum concordan. & per Feli. in cap. ius generale, y. col. prima distinctio. & in cap. cum M. Ferraricn. ultimo notabili, de constitu.

¶ ADDITIO. ¶ De materia huius regule uide abunde per do. meum à Ripa. in d. l. heredes mei. §. cum ita. ubi multa congerit & multas concord. allegat: ad quem sufficiat remissio. & ad declarationem seu limitationem huius regule, ultra quatuor casus infra consideratos per domi. Alciatum uide aliam considerationem per domi. meum à Ripa in l. centurio. col. xxxvj. nu. 110. ff. de uulg. Ioan. Nicol.

¶ Sed tu, pro resolutione materie, distingue quatuor casus.

2 ¶ Primus † est, ubi dispositioni legis concordant uerba disponentis, secundum proprium significatum, licet mens disponentis alia præsumatur: & tunc, talis præsumptio tollitur per istam præsumptionē contrariam, & statuitur uerbis: secundum Barto. in d. l. heredes mei. §. cum ita, ff. ad Trebellia. nam in casu suo, neptis contra uim uerborum testatoris, admittebatur in præiudicium consanguinei ad fideicommissum. Sed hoc ex præsumpta uoluntate testatoris, de qua in illo textu: unde, si statutum sit, quòd masculi excludant fœminas, cessabit dicta præsumptio, & excludetur neptis: quia uerisimilius est, quòd testator habuerit respectum ad successionem legalem, & in contrarietate stabitur proprietati uerborum. Et Barto. præcise loquitur in tali casu: licet Doctores aliqui non bene aduertentes eum generaliter intelligant.

¶ Et secundum istam declarationem procedit etiam decisio

cisio Baldi & Petri de anchara. in lege tres fratres. ff. de
 3 pactis. ubi si testator fideicommittat, & mandet ali
 quid dari filiis suis, stante tali statuto, admittentur mascu
 li tantum. sequitur Alexand. in dicta l. gallus §. primo, in
 fine, & in consil. cxxvij. in primo. Corne. consil. cxx. in se
 cundo. Iason in l. si quis filiabus. in v. nota. ff. de lega. pri
 mo. Deci. consil. cclx. in ij. colum. cum concordan. Et ra
 tio est, quia appellatione filij, non ueniunt filiae nisi per
 extensionem; quia masculinum concipit foemininum; nō
 ex proprietate sermonis, sed per extensionem ex mente
 praesumpta. l. prima, ubi glos. de uerborum significatio.
 & per Barto. in l. liberorum, eodem titulo. Et est text.
 in l. penultima. C. de praeposi. sac. cubicu. lib. xij. quae mēs
 praesumpta tollitur per contrariam praesumptionem ori
 entem ex tali statuto.

4 ¶ Et propterea insertur, quod si testator instituit
 duos filios, & si aliquis eorum decesserit sine filiis sub
 stituat superstitem, filia nata, non faciet deficere conditio
 nem fideicommissi stante tali statuto per supradicta. &
 ita consuluit Dyn. quem sequitur Feli. in d. c. ius genera
 le. praesupponit tamen Paulus Castrensis in consil. ccccx.
 Casus est frequenter, in nouissimis, in secundo, idem esse
 etiam non stante tali statuto, quando alia praesumptio mi
 litet: puta quia testator proprias filias exclusisset. Nam
 non est uerisimile, quod plus dilexerit neptem. l. si uiua
 matre. C. de bon. mater. & illā tenet Fulg. in l. j. C. de con
 di. inser. & latē per Socin. in l. cum auus. in xiiij. col. uer
 si. ij. ff. de condi. & demonstra. sed ego non sequor hanc
 opinio. nisi stante tali statuto.

And. Alcia. De Praesump.

H

Secun

5 ¶ Secundus casus est, quando proprietas uerborum repugnat, & uoluntas non potest declarari secundum dispositionem legis, nisi per improprietatem: & isto casu uidetur concludendum, quod potius debeamus stare uerbis, ut probatur in capitu. Raynutius, & in capitu. Raynaldus, infra de testamen. & no. per Docto. in dicta. l. gal-lus. §. 1. ubi cessante ordine necessitatis & charitatis, instituit Titium patrem & eius filios, non censentur uocati ordine successiuo, & sic secundum dispositionem legis: sed ueniunt simul, propter naturam copule, quæ omnes eodem tempore uocat. l. si duobus, de lega. 1. l. prima. §. his ita. C. de cadu. tollen. aliàs dicta copula impropriaretur. & ita etiam firmant Pau. de cast. & Soci. in. l. in his, per illum text. ff. de conditio. & demonstratio. & tandem residet domi. Alexan. in dicto. §. cum ita.

6 ¶ Fallit ista conclusio, quando esset alia coniectura, quæ corroboraret istam præsumptionem: quia tunc ambæ tanquam fortiores tollerent præsumptionem orientem ex proprietate sermonis: ueluti est, quando necessarius ordo nature & sanguinis suaderet aliud, quàm quod uerba impropriarentur: dicto. §. quidam rectè, per illum text. secundum communem intellectum.

7 ¶ Item fallit, quando impropriatio fieret circa uerba non præiudicantia illi, cum quo cōtrahitur, & de quorum natura est, ut ad terminos iuris referantur, ueluti in casu Barto. in lege ut iurisiuran. §. si liberi. ff. de oper. liberto. quando quis stipulatur sibi emphyteusim. Nam stante statuto, quod masculi foeminas excludant, erunt prius uocati masculi: & idem si stipulatio esset con-

cepta

cepta pro filiis masculis & foeminis: secundum Barto. consilio. lx. incipien. Questio ista &c. Alexā. in dicto. §. primo, in ultima columna. Et est ratio, quia illa uerba referuntur ad terminos iuris secundum quod & quatenus de iure sunt heredes. Nam pater in dubio censetur stipulari filiis ut heredibus, ut habetur per Barto. in di. §. primo, per Barto. in l. quod dicitur. ff. de uerbo. obligationi. & decisio Barto. in dicto. §. ut liberi, est communiter approbata: ut per Feli. in dicto capitu. quæ in ecclesiis, in fine. de constitu. & quod no. Areti. in l. ita stipulatus. §. fina. ff. de uerbo. obligatio.

¶ Et propterea remanet dubia decisio petri de anchara. s. in dicta. l. tres fratres, dum dicit, † quod si testator (stante tali statuto) instituat filios & filias heredes, quod primò censentur uocati filij. refert Alexan. in dicto. §. cum ita. Nam istud uidetur confundi per dictum capitu. Raynutius, & nota. in dicto. §. primo. Et licet Soci. ibi in tertia columna sustinuerit distinguendo inter ius commune & statuta, tamen ista distinctio non placet, quia ita praesumitur notitia iuris communis in uiuente iure communi, sicut iuris statutarij in ceteris. l. leges. C. de legi. Et sicut leges generales sunt à principe, ita & statuta ab ipso fieri possunt uel ab eius Officialibus, & non participant. de negotio cum ciuibus, declarando ut per Barto. in l. oēs populi, m. j. q. principali. ff. de iustitia et iure. unde idem Soci. istam Anch. distinc. reprobatur in. d. l. in his, & melius: nisi saluetur in casu praedictarum fallentiarum.

¶ Tertius casus est, qñ uerba i. gñalitate sui repugnant nūquid ut itētio accōmodetur secūdu leges, debēt restringi?

H 2 Et uidetur

Et uidetur dicēdū, qd' sic. Pro qua opi. primò facit qd' no,
 10 But. i. cōsi. ij. sub rub. de cōstitutio. i. p̄rio dubio: Tūbi
 testator per fidicōmissum cauerat, ut descendētes proxi
 miores admitterentur. Quæ uerba, ex qualitate sui (pro
 priè intelligendo) comprehendunt etiam fœminas: Et ta
 men stante tali statuto, concludit per prædictam rationē,
 quòd donec stabunt masculi, non admittentur fœminæ.
 Et istud etiam uidetur sensisse Aretin. consilio. clvj. in. iij.
 columna.

¶ Secundo facit, quod notabiliter decedit Rayne. de forli
 uio, in. l. post dotem, in quarta lectura. ff. soluto matrimo.
 11 quem sequitur Alexander ibi in ultima colum. Tūbi
 stāte statuto, quòd prædecedēte uxore sine liberis, maritus
 lucretur partem dimidiam dotis, si pater ab eo stipulatus
 sit simpliciter dotem reddi: intelligitur secundū formam
 statuti, scilicet de dimidia: secundū Alexan. cōsi. cxxxij.
 in secunda columna. in quinto uolumine, et cōsi. quin' o
 in ultima colum. in tertio, et in simili quæstione idem de
 cidit Angelus in lege damni infecti quidam. S. cūm parie
 tem. per illum textum. ff. de damno infecto.

¶ Tertio facit text. in lege fina. ubi Cy. Baldus et cate
 ri, ad legem falcidiam, ubi si hæres promittat soluere lega
 tum, et ita caueat: intelligitur promississe deducta falci
 dia: quia talis promissio regulatur secundum dispositio
 nem legis, nisi promississet integraliter soluere, ut ibi ha
 betur.

¶ Quarto facit textus in dicta. l. inter locatorem: ubi pro
 missio de non expellenda durante locatione, restringitur,
 si pensio fuerit soluta.

Contraria

¶ Contraria opinio uidetur uerior: quia, ut supra uidimus, ista praesumptio non operatur contra proprietatem uerborum: uidetur autem fieri impropriatio, quando uerba significantia totum restringuntur ad partem. l. si quis cum totum, ubi moder. ff. de exceptio. rei iudica. nota. in. l. si rem. ff. de rei uendicatio. Et per Imolam in. l. si patronus. ff. de donatio. in fine. Non obstat quod notat Butri. in dicto consilio: quia in casu suo erat relictum posteris et successoribus. Quae qualitas natura sui, refertur ad ius. Et sic, illis posteris qui alias de iure essent ab intestato successuri.

¶ Non obstant notata per Rayn. in dicta. l. post dotem, 12 Ange. et Imo. in dicto. §. cum parietem: quia illa decisio ita simpliciter intellecta, non est uera: et contra glo. communiter approbatam in lege si prior. ff. soluto matrimonio. Et quia uerba repugnant tali interpretationi, promitto dotem, id est dimidium dotis: secundum Imolam in dicta. l. si patronus: et uoluit Bal. in. l. quod nomine, in penulti. col. ff. de condi. indebi. unde, intellige illam quando uerba promissionis expresse referrentur ad ius, puta quia esset promissa restitutio dotis debita. Nam illa dictio debita, qualificat promissionem, ut non intelligatur promissa, nisi quatenus debetur ex forma legis.

¶ Non obstat dicta lex fina. cum ibi nota. Et in dicto. §. cum parietem: quia cum promissio illa seu cautio fiat ex necessitate legis: merito recipit declarationem a lege, ne uideatur promissor renunciare beneficio sibi per legem dato. l. in praetorijs, ubi nota. ff. de praetorijs stipulatio. secus est in contractibus descendantibus ex libera uoluntate

agentis: in quibus idem præsumitur uoluisse, quod uerba indicant. l. non aliter. ff. de lega. iij. l. quicquid. ff. de uerbo. obligatio.

¶ Nec obstat dictus. §. si inter locatorem: quia illa uerba licet generalia habent tacitam interpretationem ex natura contractus, si pensio solueretur. Quæ natura contractus est attendenda, etiam si uerba impropriarentur. l. si uno. ff. loca. l. si stipulatus. l. si in sulā, de præscrip. uerbis.

¶ Quartus casus est, quando nec uerba nec mens agentis repugnant: sed casus est omissus: Et tunc clarum est, quod casus omissus recipiet interpretationem à dispositione legis. l. si extraneus. ff. de conditio. ob cau. Et in isto casu, contractus clerici regulabitur etiam à dispositione legis, respicientis modum contrahendi: licet aliàs clericus non præsumatur accommodare uoluntatem suam secundum dispositionem legis laicorū, ex quo illi nō subest. capi. ecclesia sanctæ Mariæ, supra de constitutio. Et infert Salice. in autenti. cassa. in fine. C. de sacrosanc. eccle. quod licet quis beneficio clericali gaudens, domum locauerit scholari, locatio illa intelligitur facta cum priuilegio inquilinatus, scholari per statutum cōcesso, Et eodem modo clericus contrahens tenebitur soluere secundum formā monete à statuto expressæ: quia uidetur secundum eum ita conuenisse: quæ conuentio tanquam suppletia contractus est attendenda. argumen. glos. in l. eadem. C. loca. Et hoc, nisi clerici aliam contrariam constitutionem haberēt. c. cum uenissent. infra de eo qui mittitur in possessio. Et ad istum casum facit quod notat Imola in lege fina. ff. de conditio. Et demonstra. ubi si testator legat alii, cui,

cui, cum res suas administrabit, intelligitur ad tempus, de quo per statutum permissum est, quod possit aliquis administrare etiam si sit intra terminum xxv. annorum.

14 ¶ Et ad hoc etiam facit quod notat Bal. in l. si duo, per illum textum. ff. de acquiren. heredita. ubi notat quod ille qui facit aliquem actum, uidetur se astringere legi loquenti de illo actu. Et dicit ibi glos. quod ista est fictio, quae non uidetur recipere probationem in contrarium: quod est menti tenendum, secundum Baldum ibi. Sed dictum glo. potest procedere, quando lex ad quam censetur facta relatio, est talis, ut illi non possit renunciari: prout erat in casu dictae legis si duo. Non enim potest quis habere res pro parte esse, ut ibi dicitur: secus si illi legi posset renunciari: quia tunc, erit praesumptio, non autem fictio, ut per Areti. in dicta. l. si duo.

15 ¶ Et adde quod notat Andre. de Isernia in capitulo primo, quibus modis feudum amittatur: quod accipiens feudum simpliciter, censetur respectu foeminarum se retulisse ad morem patriae. Et ad supradicta facit quod

notat Riminal. in lege si quis maior, in prima

columna. C. de transactionibus. Et

aliqua ponit Sicul. in repetitio-

ne capituli Raynutius,

in uigesima septi-

ma char-

ta.

H 4

xxxiiij.

- 1 Delinquens non præsumitur delinquere sub spe immunitatis ecclesiæ.
- Immunitate an frui debeat is, quæ apparet, sub spe immunitatis deliquisse.
- 2 Delinquens in cœmiterio vel prope ecclesiā nō gaudet immunitate.
- 3 Occidens aliquem ex proposito, & confugiens statim ad ecclesiā, an gaudere debeat immunitate.
- 4 Immunitatis in materia, quando ius ciuile distat a canonico, quid debeat attendi in foro ciuili.
- 5 Delinquens debet puniri secundum legem iudicis ad quem fit remissio, non iudicis remittentis.

xxxiiij. præsumptio.

Trigesimo tertio. † Præsumitur quis delinquens non delinquere sub spe immunitatis ecclesiæ, & propterea admittitur per ecclesiā. capit. fina. ubi hosti. & Cardi. infra de immu. ecclesi.

¶ Sed dubium est, pone constat aliquem sub hac spe deliquisse, nūquid debeat frui immunitate? & uidetur quod sic, quia tex. c. fina. solum loquitur quando quis delinquit in ecclesia. unde ille tex. tanquam odiosus & restringens immunitatem, non debet extendi ultra eius uerba. argu. capi. odia. de regu. iuris. & istud uidetur uoluisse Abbas in capi. innotuit. in quinta columna, eodem titulo.

¶ Teneo quod iste talis delinquens prætextu immunitatis & extra ecclesiā uel cœmiterium, non fruatur immunitate, quia utraq; ratio posita in dicto capitulo fina. habet locum etiam in isto casu. Prima est quod iste debet puniri in eo, in quo delinquit: secunda est quia frustra. l. auxilium

auxilium &c. Sed iste qui delinquit sub huiusmodi fiducia, delinquit contra ecclesiam: imò secundum aliquos, peccat in spiritum sanctum, secundum Abba. in dicto capitu. fina. Item committit in legem ecclesie, quia facit quòd illa. l. quæ fuit ad unum finem pro rcuerentia ecclesiarum tribuat incentiuam delinquendi, & sic operetur malum. xxiiij. q. iiij. c. est iniusta.

¶ Nec obstat, quòd in casu dicti capituli fina. delictum esset factum in ecclesia, quia illud ibi acciderat ex contingencia facti, à qua non est licitum arguere: sed attenditur ratio finalis, ut est glos. quam ibi Docto. exornant in. l. prima. C. quando non peten. part. & Ioan. Andre. in capi. dilecto. de præbendis. & quod notat glo. ij. quæstione. iiij. capitu. monomachia. & ista opinio fuit etiam Ancha.

2 in dicto capitulo fina. dum uult, quòd si aliquis prope ecclesiam uel cœmiterium delinquat, non fruatur immunitate tanquam ex uicinitate loci arguatur intetio delinquentis sub spe immunitatis. quod no.

3 ¶ Et propterea † ex hoc infero, quòd si aliquis ex proposito aliquem interficiat, & protinus currat ad ecclesiam, satis uidetur concedi, quòd iste deliquit sub spe immunitatis: nam si occidit animo deliberato, uerisimile est. quòd etiam cogitauerit quomodo euaderet. argumen. l. prima. ff. de recept. unde ex subsequenti satis ostenditur prior uoluntas: argumento. l. si ij qui. C. de adulter. præsertim quum incontinenti illuc cucurrit. facit. l. prima, in princi. ibi spe immunis libertatis. & in. §. & generaliter. & in. l. fina. ff. si quis testamen. liber esse iussus.

¶ ADDITIO. ¶ Accedant notata per Bart. & post

H 5 cum

eum do. à Ripa. in l. si uentri. §. finali. ff. de priuileg. credito. Ioan. Nicol.

¶ Et probatur apertè ista conclusio in c. j. infra de homicid. qui fuit textus Exodi approbatus per Romanum pontificem, ex quo reperitur inter decretales appositus: Et ita tenet pe. gl. Et Ancha. ibi, Et est de mente Butrij in dicto c. inter alia. Et firmat Ioannes Fab. institu. de his qui sunt sui uel alien. iur. §. primo. Et consuetudo plurimorum locorum approbauit secundum Guido. pape. in decisio. Delphi. questio. xxj. Et ita obseruatur in tota Italia secundum practi. Papi. in libel. inquisitionis. in viij. col. ubi dicit quòd talis consuetudo est fundata optima ratione, nè domus dei fiat spelunca latronum. Et ista opinio de iure ciuili non habet difficultatem, per text. in §. neque autem. in auten. de mandatis princi. Petrus Cin. Et alij in l. ij. C. de his qui ad ecclesi. confug. Angel. de Are. in tractatu malefic. in uerbo, fama publica. colum. xyj. uersic. quarto quæro. Vnde est tenenda in foro canonico, ut iura iuribus concordentur. cap. j. de no. ope. nuncia.

¶ Nec obstat tex. in d. c. inter alia: quia limitatur per textum in d. c. fina. unde probatur ista opinio intelligendo ut supra dixi, quicquid dicat Abbas.

¶ Non obst. quòd tex. in d. c. j. de homicid. non potest recipere illum intellectum, quod loquitur de priuatione immunitatis ecclesiasticæ: ex quo secundum Ioan. And. ibi, talis immunitas fuit cōcessa per iura longè posteriora. quia respondeo, quòd imò etiam ante hæc iura, erat ista immunitas, quia antiqui appellabāt ius asyli. de quo apud Cornelium

nclium

nelium tacitum. scribitur lib. iij. quod cum ipse reus communionem proditoris cōfugisset in tēplum Palladis, quod ad eā diem fuerat inuiolabile, fuit à matre muro obstructa ianua, coactus mori fame.

4. ¶ Sed dubitatur in casibus in quibus ius ciuile distat à canonico, circa immunitatem, quid debeat attendi in foro ciuili? Sali. in auten. ij. qui. in fine. C. de adul. tenet quod in foro ecclesiastico seruetur ius canonicum: sed in terris imperij secus. Et idem notat Ang. in d. uersi. quarto quæro, in fi. Pro qua opinione etiam facit, quod si aliquis delinquat in ecclesia: iudex tamen ciuilis secundum leges suas eum puniet. l. si quis in hoc genus. C. de episco. Et cleri. Barto. in. l. si cui. §. si. ff. de accus. Et probatur in d. c. si ubi Abbas.

¶ Confirmatur quia iste delinquens obligatur naturaliter ex consensu per quem uidetur consentire pœnæ sibi infligendæ per l. ciuilem, ut per Bar. Et docto. in l. ex hoc iure. ff. de iusti. Et iure. Et propterea talis lex debet attendi tanquam persona sit illi affecta. Et simili ratione utitur Old. consi. liiij.

¶ Contrarium tenet Imol. in clemen. j. in fine. de pœnitent. Et remissio. Et etiam est de mente Abb. in d. c. inter alia. col. xvj. dum respondet ad d. §. neque autem. quia nō potuit imperator per illum textum reuocare priuilegium, quod prius competebat ecclesiæ, per titulum de ijs qui ad ecclesias consu. ex quo priuilegium non potest amplius reuocari. ut est glo. in c. nouit. ubi Abb. supra de iudic. Et ista ratio Abb. non uidetur concludens, quia non est uerū quod imperator non potuerit reuocare talē legē
ex quo

ex quo ibi non continetur aliquod priuilegium respiciēs clericos: sed simpliciter propter reuerentiam legislator prohibuit suis subditis, ne trahant aliquem extra ecclesiam: quam prohibitionem potest quandoque uelut reuocare, lege priuilegia. C. de sacrosan. eccle. per Mo der. in l. non amplius. §. 1. de lega. 1. Vnde pro ista opinio ne tu argue fortius, quia quum iste delinquens sit in ecclesia, est extra territorium iudicis ciuilis: si ergo petat remissionem sibi fieri per prælatus, iste non faciet nisi seruata lege sua: nec prælatus habet curare de lege ciuili. unde compellet secularē promittere secundum formam dicti c. inter alia. Sed ad hęc respondetur quod secularis non tenebitur seruare dictam promissionem, secundum glo. in dicto. §. sed neque. quam ibi sequitur Iaco. de rauē. et Iaco. de belui. et talis dicetur bonus dolus, de quo supra dixi. Et facit ratio: quia quis debet puniri secundum legem iudicis ad quem fit remissio: nec debet iudex remittens quo ad decisoria diminuerē de iure alterius, cum sit merus exequutor, ut per Cy. in auten. qua in prouincia. in iij. q. C. ubi de crimi. agi oportet. Et quod habetur in l. si cui. §. fina. C. de accu.

PRAESUMPTIO XXXIIII.

1. Præsumptio per quam potius actus valeat quā pereat, capienda est, & illa est fortior præsumptio cæteris.
2. Princeps licet non præsumatur vti plenitudine absolutæ potestatis, fallit, vbi alias actus non valeret.

Prioritas

Prioritas licet praesumatur ex ordine literarum, non tamen hoc procedit quando actus annullaretur.

3 Relatio non fit ad praecedentia, quando ex tali relatione actus vitaretur.

4 Praesumptio validitatis actus, an sit fortior ceteris praesumptionibus, an aliae reperiantur praesumptiones fortiores ista.

Praesumptio oriens ex natura actus, est efficacior praesumptione validitatis actus.

5 Testator praesumitur legare ius quod habet in re, etiam si legatum redderetur elusorium.

6 Praesumptio validitatis actus non est in consideratione quando alias verba nimis impropriae rentur.

Intellige vt nu. 7. & 8.

7 Verba modicum impropriae licet, vt actus valeat.

9 Verba vt aliquid operentur, etiam impropriae me interpretantur.

10 Praesumptio validitatis actus non procedit, quando actus qui fieret, in forma sua non teneret.

11 Praesumptio quod potius actus valeat quam pereat non procedit quando non est verisimile partes talem casum considerasse, vel illum actum voluisse facere, eo modo quo valere potest.

12 Praesumptio vt potius actus valeat quam pereat, non procedit in odiosis,

TRigesimo quarto. † In dubio capitur semper illa praesumptio per quam potius actus valeat quam pereat Praesumptio xxxiiij.
 l. quoties. ff. de reb. dubijs. l. quoties. ff. de uerbo. obligatio.
 cap. abbate sane. ubi glo. de uerbo. significatio. & talis
 praesumptio uidetur fortior & efficacior ceteris.

2 ¶ Vnde † princeps licet non praesumatur uti absolute
 tu pote

ta potestate, tamen præsumitur ubi actus aliter non ualeret secundum Alexand. cum concordan. in l. quāquam. C. de testamen. mili.

¶ Item licet præsumatur prioritas secundum ordinem literarum: tamen non procedit quando actus annullaretur, secundum Bald. Ange. & Imol. in l. cum in testamento. §. hæc uerba. de hære. institu. Alexand. consil. lxxxj. colum. iij. in tertio. & consil. cxij. col. ij. in quinto.

¶ Item ubi relatio fit ad præcedentia, non tamen fit quando actus uitiaretur. Bart. in l. cum uulgari. ff. de do. prælega. & habetur in l. talis scriptura. de lega. primo. Item ubi actus non subsisteret, non attenditur differentia an nomen proprium uel appellatiuum præcesserit, de quo in l. si seruus communis ita. ff. de stipula. seruo. & per Moder. in c. cum Abbas. de offic. delega. ubi firmant prædictam conclusionem. & in l. in testamento. in ultimo nota. C. de testa. mili.

¶ Sed tu aduerte, quia istud ita simpliciter intellectum non est uerum, quia reperiuntur multe præsumptiones quæ sunt efficaciores ista. & primo contra hanc opinionem est text. in l. si quis ante. ff. de acquiren. posses. nam de natura precarij est, quod possessio transferatur l. certè. §. i. ff. de precar. Pone ergo quod quis precario locauerit, & postea eandem rem conduxerit, nunquid ad finem quod uterque actus teneat præsumemus actum, ne ex precario transferatur possessio, prout aliquando contingit, certe non ut ibi habetur. ecce quod præsumptio oriens ex natura actus est efficacior ista. & hæc est uerior declaratio ad istum tex. quàm illa quam ponit Ias. in dicta

in dicta l. si quis ante. Et sic habes primam limitationem ad hanc regulam.

¶ Secundo contra eandem opinionem adduco doctrinam Barto. in l. non solum. §. morte. in antepenul. colum. ff. de ope. no. nun. ubi concludit quod potestas in aliquo loco, praesumitur in dubio protestari ut in eo loco soluitur. l. si cum dies. §. si arbiter. ff. de arbitris. Pone ergo quod ita praesumendo actus redderetur nullus: nunquid adhuc procedet ista praesumptio, & concludit quod sic. allegat Cyn. in l. in minorum, in iiij. q. in quibus cau. in integrum restit. non est necessaria. & potest esse ratio, quia in tali casu protestatio non uidetur habere omnia requisita, unde actus corrumpitur. l. ij. §. circa. ff. de doli exceptio. declarat Imol. in l. a titio. penulti. colum. ff. de uerbo. obligatio. & haec est secunda limitatio ad praedictam regulam.

¶ Tertio obstat, quia testator in dubio non praesumitur legare nisi ius quod habet in re. l. si domus. §. fin. ff. de lega. i. l. serui electione. §. cum fundus. eodem titulo. nunquid ista praesumptio obseruetur etiam si legatum redderetur elusorium & inutile? certe sic per text. in l. quod in rerum. §. i. ff. de lega. i. & in l. uxor patru. C. de lega. & ita intelligitur communiter. & facit text. in l. meuius. §. in fundo. in fin. ff. de leg. ij.

¶ Sed dic quod ratio est, quia alias in casu dictae legis, nimis recederetur a proprietate sermonis. Et propterea ne fiat tam magna impropriatio potius legatum redditur sine effectui: & haec sit tertia limitatio, † ut regula non procedat quando alias uerba nimis impropriarentur, &

tur, & ita etiam tenet Areti. in d. l. à titio. & Ias. in dicta l. quoties. per tex. nota. in l. tutores. §. i. ff. de administratione tuto. de quo dixi in l. i. §. si quis ita, in ix. colum. ff. de uerbo. obligat. Sed quantum sit ad materiam nostram melius facit. l. quod in rerum. §. i. & l. monumenta. ubi Alberi. de Rosate. C. de lega. Et istam limitationem intellige sano modo, uidelicet, quum maxima impropriatio fieret: aliàs uerba etiam modicum impropriantur, ut actus teneat. l. si tibi. ubi Barto. ff. si cer. peta. l. stipulatio ista habere. §. hi qui. ff. de uerbo. obliga. Ange. in l. si cum ante. C. de donatio. ante nupt. & in l. si tam Augu. sti. per illum text. ff. de seruit. facit quod no. Bar. in l. i. §. hoc autem. ff. de noui ope. nuncia. ubi dicit se sustinuisse instrumentum notarij, in quo dicebatur filius olim talis: & tamen pater uiuebat, & hoc per impropriationem dictionis olim. Et ponderat quod talis impropriatio erat contra usum communem loquendi, ut dicit Andr. sicu. in c. cum olim Abbas. in j. & ij. col. supra de officio delega. & per Iason. in dicto §. hoc autem.

¶ ADDITIO. ¶ Vide Deci. consil. cccxcix. conclusio. colum. iij. nu. 7. & consil. ccxlvij. nu. 5. melius consil. cclxxvij. non leuis. colum. pe. Ioan. Nicol.

8 ¶ Posset tamen teneri quòd etiam si fieret magna impropriatio, quòd tamen actus debeat sustineri: dum modo pro eius ualiditate concurrat uoluntas disponentis. per tex. in l. cum filio. & ibi. Com. ff. de lega. iij. ubi probatur, quòd ut uerba aliquid operentur interpretantur etiam improprijssime: certè multò magis uidetur dicendum istud, ut actus sustineatur per notata in. c. quia circa

circa. infra de privileg. Est uerum quod alio non concur-
rente, magna improprietas non arguit ita fuisse mentem
disponentis, ut habetur in l. in ambiguo. per Moder. ff.
de reb. dub. Et per Iaco. Butri. in l. cum antiquitas. C. de
usufr. ubi ponit tres modos propter quos recedimus à
proprietas uerborum.

¶ Quarto contra istam opinio. est text. in l. non codicil-
lum. C. de testamen. ubi Corne. in tertio. nota. dixit, quòd
fortior est praesumptio quae sumitur ex qualitate disposi-
tionis, quam illa qua quis praesumitur uelle suum actum
10 ualere: Et ex hoc colligitur quarta limitatio, scilicet re-
gula non procedat quando actus qui fieret in forma sua
non teneret: quia tunc non sustinetur aliquo modo, de quo
etiam per Bart. Et docto. in dicta. l. §. si quis ita. ubi ple-
ne attigi.

¶ Quinto obstat text. in l. uerbis ciuilibus. ff. de uulga.
ubi Pau. de cast. Alexan. Et Ias. notant quòd ne ueniatur
contra praesumptam mentem testatoris potius permitti-
tur, quòd actus sit nullus. est uerum, quòd ille tex. habet
aliam rationem: unde melius facit l. si quis à filio. in prin.
de lega. §. i. Et l. nemo rem. ff. de uerbo. obligatio. ubi stipu-
latio rem suam sibi dari: non ualet, nec sustinetur ut im-
portet restitui casu quo amittatur: Et est ratio quia non
est uerosimile partes considerasse talem casum. Et ex
11 hoc colligitur quinta limitatio. pro qua etiam facit
quòd notat Fulgo. in l. iij. §. si quis insulam. Et Ias. in l.
§. in §. notab. ff. de eo quòd cer loco. ubi potius stipulatio
annullatur quam fiat interpretatio contra promissorem
multum illi onerosa: Et est ratio, quia non est uerisimile

And. Alci. De praesumptio.

I

istud

istud inter partes fuisse actum. Ad idē facit tex. i. l. seruus
 §. si seruus alienus. de lega. i. Et notatur in. l. scauola. ff.
 ad trebellia. ubi libertas directā data quæ tenere non po-
 tuit, non debetur ex fideicommissō. Et est ratio propter
 magnam diuersitatem quæ est inter fideicommiss. Et dire-
 ctam: non præsumitur testator uoluisse, ut quod uno mo-
 do non ualeat, alio modo sustineatur, declarando prout di-
 xi in dicto. §. si quis ita. Et eo modo potest intelligi di. l.
 tutores. §. i. nam disponens nō præsumitur magis uelle ex-
 presso: Et propterea si expressum nō tenet, actus in totū
 perit. facit. l. suus hæres. C. de repud. hære. ubi si transactio
 est nulla, non sustinetur in uim donationis: quia non est
 uerisimile, quod quis uelit donare illi cum quo litigat. Et
 ita generaliter potest dici ubicunq; actus annullatur uel
 peccat in forma: uel quia contra legis naturam arguitur
 mens partium uolentium actum elusorium facere. l. an
 inutilis. ff. de acceptil. l. multum. C. si quis alteri uel sibi
 glo. in. c. p. Et g. de offi. deleg. Et ista est breuis resolutio
 in illo articulo quod non ualeat ut ago, an ualeat ut ualere
 poterit: de quo dixi in. d. §. si quis ita post Bar. Et docto.
 ¶ Sexto limitatur in odiosis, quia in dubio non fit
 interpretatio ut similes actus sustineantur secundū Aret.
 in. l. continuus. §. cum quis. in. iij. col. per illum tex. ff. de
 uerbo. obliga. declarando ut per eum. Et facit ratio: quia
 cum præsumptio debeat fieri in meliorem partem, uide-
 tur melior pars esse per quam odia extinguantur. c. odia,
 de regulis iuris. in. vj. Et quia annullatio actus odiosi est
 fauorabilis. l. ij. ff. de liberis Et posthumis. ubi moder. Fa-
 cit tex. in. l. si res æstimata, in princi. ff. de iure doti. ubi ad
 finem,

finem. quòd contractus continens donationem inter ui-
rum & uxorem, annulletur, lex praesumit aestimationem
factam ante matrimonium, esse collatam in tempus ma-
trimonij. & facit ista simulatio contra nota. per Alexan.
in dicta, l. quanquam, de testamen. militi. Cetera dicas ut
per Iasonem in dicta, l. quoties. & moder. in. l. in contra-
henda. ff. de regulis iuris. qui text. propter aduersatiuam
uidetur non parum urgere contra praedictam opinio-
nem moderno. & uide quae etiam dicam in sequenti uer-
siculo.

XXXV. PRAESUMPTIO.

1 Praesumitur nemo eligere viam per quam ius-
dicia sua subuertentur.

Electus in arbitrum & arbitratorem, si partim pro-
cedat iuris ordine seruato, partim nō, & pronūciat,
censetur pronunciaſſe tanquam arbitrator.

2 Arbiter licet non possit ferre condemnatoriam
sententiā nisi adiecta summa, nec ex postfacto pos-
sit sententiam emendare, electus tamen in arbitrum
& arbitratorem, si hodie condemnaret partē in sum-
ma, quam in sequenti die declararet, valeret laudū.

3 Arbitramenta possunt fieri sub conditione res-
solutiua vel suspēsiua, vel quocūq; alio modo, quo
possunt fieri contractus.

4 Iudex habens facultatem procedendi ex iurisdis-
ctione ordinaria & delegata, si procedat simpliciter,
praesumitur secundum eam processisse, per quā
actus tenet.

5 Iudici ordinario si alterata sit iurisdictio ita
quod in aliqua causa factus sit delegatus, & ipse in
sententia dicat ego talis praetor &c. non per hoc sens-

I 2 tentia

tentia erit nulla, secus si dixisset prætor in tali causa.

6 In dispositione si expressæ fuerunt duæ qualitates, & secundum vnâ dispositionem esset inefficax, debet intelligi secundum aliam.

7 Testator æger condens testamentum, si instituit partum si vxor sua prægnans esset, dato quod tunc non esset prægnans, sed deinde post aliquot annos pepererit, censebitur iste institutus. Idem si tunc pepererit, & deinde plures.

8 Iudex si in sententia exprimat vnâ causam falsam, & aliam veram, sententia sustinetur ex causa vera.

9 Maritus si in instrumento dotali confessus est, se habuisse & recepisse mille, nomine dotis: quæ promisit patri restituere, an præsumatur tunc tempore confessionis recepisse, non autem ante ex interuallo.

10 Confessio dubia seu obscura potest ab ipso confitente interpretari.

11 Compromissum si fuerit in aliquem tanquam in arbitrum & arbitratorem, & talis iudicet, dicendo nos arbiter & arbitrator &c. an præsumatur pronunciasse tanquam arbiter, an tanquam arbitrator.

xxxv. præsumptio,

TRigesimo quinto † Nemo præsumitur eligere viam per quam iudicia sua subuertuntur. l. tertia. ff. de testament. milit. Confirma istud per id quod notabiliter dicit Hostiensis Butri. Et Imo. in capitulo quinta uallis, in quarta differentia, infra de iurciurando, ubi si aliquis sit electus in arbitrum et arbitrator, quo casu potest eligere quam uiam uelit: si partim procedat iuris ordine seruato, partim non, et pronunciet, censebitur pronunciasse tanquam arbitrator, nè aliâ sententia sit nulla: prout

la: prout est de mente Bald. in dicta lege tertia. Sequitur Feli. in. l. cum ordinem. in secunda columna. de rescript. & in capitulo presentata. de testibus. & in capitulo cum ex officij. in quarta charta. de prescripti. & istud procedit etiam si in procedendo semper seruasset ordinem iudicarium: nam licet ex illo arguatur, quod potius fuerit arbiter quam arbitrator, si tamen pronunciauit fortè ordine non seruato, ut sententia teneat, præsumentur usque à principio cognouisse tanquam arbitratorem per supra dictam regulam, & quia istud procedere iuris ordine seruato, non repugnat dicto arbitratoris secundum Butri. & Imo. in di. loco.

2 ¶ Et propterea licet iudex uel arbiter non possent ferre sententiam condemnatoriam nisi addita summa: nec ex posificto possent emendare sententiam secundum Butri. consilio quinquagesimo, puto iudicem. per notata per. l. qui tamen. §. pomponius. ff. de arbitr. & in. l. iudex postea. de re iudicata. si tamen talis arbiter hodie condemnaret partem in summa, quam in sequenti die declararet, ualeret tale laudum, sed censeretur pronunciaisse tanquam arbitrator, ex quo arbitramenta possunt fieri sub conditione seu resolutiua, uel suspensiua, uel quocunque alio modo quo possunt fieri contractus, secundum domi. Anchara. consilio. cc viij. iudex de iure & c. columna quarta. Car. consi. xxxj. titius debitor. Soci. cōsi. cxxiiij. præsens consultatio. secunda columna. Fely. in capitulo qualiter, primo, in. xvj. colūna. de accusa. Et hac præsumptio debuit capi, nè aliàs uideatur elegisse uiam per quam actus corrueret per supra dicta.

¶ Secundo adde quod tenet do. Abbas in capi. cum ex officij. in. ix. colum. & ibi moderni infra de prescriptioni. 4 ubi si iudex habens facultatem procedendi ex iurisdictione delegata & ex iurisdictione ordinaria, procedat simpliciter, presumitur secundum eam processisse: per quam actus tenet. dicta. l. iij. & ita etiam tenuit Anto. de butr. ibi reprobata quadam opinione Federi. de senis, ut s per eum. Et propterea si iudici ordinario alterata sit iurisdictione ita quod in aliquam causam factus sit delegatus, de quo habetur in capi. licet in corrigendis. supra de offi. ordi. & ipse in tali sententia dicat: ego talis praetor & c. non tamen per hoc sententia erit nulla: quasi pronunciauerit tanquam ordinarius. imo presumetur apposuisse nomen officij causa demonstrationis personae. arg. l. iurisdictionum. §. pactorum. ff. de pactis. & habetur in ca. ceterum. supra de iudi. & ita est de mente Abba. in. d. c. cum ex officij: secus si dixisset praetor in tali causa & c. quia tunc essemus in casu claro. quod est notandum.

¶ ADDITIO. ¶ De hac alteratione iurisdictionis ordinariae in delegatam quando & quomodo dicatur facta. & quid referat an ut ordinarius an uero ut delegatus quis cognoscat, uide melius quam alibi do. 1a. in. l. ius ciuile. ff. de iusti. & iure. ubi etiam aliqua pulchra adducit in hac materia, quae facerent ad ornatum huius regule. Ioan. Nicolaus.

¶ Et facit quod notat Specu. in titu. de lega. §. sequitur. uersi. quid si episcopus. & Bal. in capi. ex parte. ij. de officio delega. ubi si episcopus sit etiam comes, & causam spectantem ad se iure comitatus committat & c. sequitur Fely.

Fely. in dicto. c. cum ex officij.

¶ Ad idem quod no. Abb. consi. xciiij. in. ij. uolu. ubi si sit facta cōmissio alicui expresso eius nomine proprio, et officij, non habentis aliquam dignitatem: tamen ualeret talis cōmissio et sententia, si aliās ille haberet dignitatē. allegat notata per Bart. in. l. si seruus cōmunis ita. de stipula.

¶ seruo. ubi si in dispositione fuerint expressae duae qualitates, et secundū alterā dispositio esset inefficax, debet regulari secundū aliā. d. l. iij. c. nisi essent. et ibi abb. in. j. col. infra de praebe. et p. moder. i. c. quū abb. de of. del.

¶ Tertio adde quod no. Pau. de cast. consi. lxxix. casus iste frequēter. in ultimo dubio. in antiquis. ubi si testator ager cōdens testamentū instituit partū, si uxor sua praegnans esset dato quod tūc non esset praegnans, sed deinde post aliquot annos pepererit, censebitur iste institutus. Idem si tunc pepererit et deinde etiā alios, quia censebuntur oēs instituti. et illa uerba, si uxor praegnans esset. nō censentur simpliciter posita in uim conditionis: sed quia credebatur se testator moriturū de illa infirmitate. et cōsequēter nō posse in futurū amplius generare. arg. l. placet. et l. titius. §. j. ff. de liber. et posthu. et l. si. C. eo. tit. et ista interpretatio secundū eū est capiēda, quia aliās sequeretur quod testator apponendo talē conditionē elegisset uia per quā iudiciū suū subuerteretur cōtra. d. l. iij. Et per eādem rationem idem tenet Bal. consi. cxxviii. ad intelligentiam. in primo uolu. licet Ias. in dicta. l. placet. non referat fideliter. d. decisi. pau. de castro.

¶ Quarto adde quod no. Inno. in. c. in praesentia. supra de renūci. ubi uoluit quod si in sentētia exprimatur una

causa falsa in iure, & alia vera, sustinebitur sententia ex causa uera. d. l. iij. ut actus potius teneat: dicta. l. quoties. Sequitur Imo. in. l. si plagij. ff. de uerborum oblig. Alex. in. l. qui romæ. §. duo fratres. co. titu. & est communis conclusio, ut per las. in. l. si is ad quem. in penulti. colum. ff. de acquiren. haredi.

¶ ADDITIO. ¶ Adde eundem do. Alex. consi. cxij. incipien. perspectis his. col. pe. lb. vj. ubi etiam subiungit notabile dictum Anto. de butr. in capit. per tuas. qui filij sint legit. per illum text. quod si iudex mouetur ex duabus causis ad ferendam sententiam, quarum una facit ad causam, alia nō, sustinetur sententia ex ea quæ facit ad causam, ubi aliās redderetur nulla, si una tantum non faciens ad causam expressa fuisset. c. ex parte. & c. dilectus. de cōcessio. præben. & ibi latius allegat concordan. uide omnino. & do. Hippol. marsil. singula. 617. memor existo. ubi magni facit dictum do. Inno. in. d. c. in præsentia. & allegat plures concordan. Ioan. Nicolaus.

¶ Nec obstat ratio do. Alexan. in. l. si donatione, in tertia colum. C. de colla. ubi allegat in contrarium: quia quando est aliqua causa quæ prodest, & alia quæ nocet, debet attendi illa quæ nocet. l. iij. §. fina. ubi Barto. ff. ad sylle l. fina. qui ad libertatem perue. nō possunt. l. fulcinus. §. quid ergo. ff. ex quibus cau. in posses. sed responde quod illa regula non procedit quando causa quæ prodest est potentior. l. aufertur. §. si quis palam. ff. de iure fisci. Alexan. consilio centesimotertio, ex inspectione. in ultima columna. in tertio. per laso. in. l. si is ad quē. & dixi in. l. secundo. in prin. de uerborum obligationi. In casu autem nostro

stro causa uera est potentior: quia per eam actus sustine-
tur iuxta supra dicta. Quid autem si iudex apponat so-
lummmodo causam falsam adiecta implicatiua maxime,
uide Gemi. in. c. uenerabilibus. §. fina. de sententia excō-
munica. in. vj.

¶ Quinto adde notanter Barto. & communiter docto.
in. l. post dotem. in prima questione. ff. soluto matrimo-
nio. ubi si maritus in instrumento dotali confessus
est se habuisse & recepisse mille nomine dotis, quae pmi-
sit patri restituere, praesumetur recepisse tunc tempore
confessionis: non autem ante ex interuallo: quia licet ista
uerba habuisse & recepisse, sonent in praeteritum, tamen
fiet interpretatio, per quam promissio teneat: quia aliās
non posset fieri restitutio patri, ex quo fuisset ius acqui-
situm filiae. l. quoties. ff. soluto matrimonio. & ista decisio
magis mihi placet per rationem dictae. l. tertiae, ut actus te-
neat. Vbi uerò cessaret praedicta ratio, esset secus: nam
non potest negari, quin illa uerba sint incerta: ergo qui
dicit debet liquido probare, quia incerta probatio non
releuat. in capitu. in praesentia. de probat. & cum praes-
umptiones oriantur ex signis, prout supra uidimus: nō
uideo aliquod rationabile signum, unde ista propositio
possit oriri.

¶ Non obstat lex si ita stipulatus. §. chrysogonus. de uer-
borum obligationi. inducendo ut ibi per Modernos, &
in dicta. l. post dotem: quia iurisconsul. ibi non dubitat
principaliter super eodem, sed praesupponit habilitatē.
l. qui testamento. ff. de testa. c. j. de aetate & quali.

¶ Non obstat gl. in. l. j. C. de fide instr. lib. x. quia loquitur

in notario attestante aliquid esse factum: nam nisi potuit fieri coram eo, non crederetur: sed nos loquimur in notario non attestante de ipso facto, sed de confessione partiū assistentium factum: & uerisimile est, quod si receptio fuisset tunc facta, quod fecissent eam coram notario, ut posset attestari nedum de confessionibus sed etiam de ueritate ipsius negocij.

¶ Præterea non debet talis confessio plus operari in instrumento quàm si aliter probaretur, quia de natura instrumenti est, ut probet, non ut inducat. l. i. ff. de fide instrumē. Sed si esset aliter probata talis confessio, puta per testes tanquā probatio incerta non releuaret. d. c. in præsentia. Ergo idem in instrumento: posset tamen recipere interpretationem ab ipso confitente. l. si quis intentione ambigua. ubi Bal. ff. de iudi. Barto. in l. is qui reus. penultima colum. de publi. iudi. Butri. ca. ex literis. primo. in fine, de sponsali. Alexand. consilio. cxix. in causa inquisitionis, in tertio. & consi. clxxxiiij. uiso puncto. colum. ij. in quinto. Andr. sicu. consi. iij. in penul. charata. in secundo. ubi dicit quod debet fieri talis interpretatio, quæ declaret non quæ confessionem perimat. Deci. consi. clxxxix. in ix. col. & consil. cclxxviiij. in ulti. col. et aliquid supra tetigimus. Est uerum quod ista qualitas temporis nunquid ante ex interuallo uel statim sit numeratio facta, non uidetur respicere obscuritatem confessionis: & propterea talis incertitudo est aliter explicanda, quam per declarationem confitentis, cætera dic ut per Feli. in ditao cap. cum ex officij, in sexta conelusione.

¶ Et ex

¶ Et ex his inferitur ad questionem an si in aliquem sit compromissum tanquam in arbitrum & arbitrato-rem, & talis iudicet dicēdo nos arbiter et arbitrator &c. praesumatur pronunciaſſe tanquam arbiter an tanquam arbitrator? effectus est magnus, quia si iudicauit ut arbiter, non potest reclamari. l. diem proferre. §. stari. ff. de arbi. secus si ut arbitrator, ut per Barto. in l. societatem. §. arbitratorum. ff. pro socio. Et Bald. in dicta l. tertia, uidetur uelle quod censeatur iudicasse ut arbiter. sequitur Alexand. in l. si seruus plurium. §. fina. ff. de lega. j. quia sententia arbitri est efficacior: ergo debet illa praesumptio capi, dicta. l. iij. Item citius sortitur exitum. l. cum antea. C. de arbitris.

¶ Contrarium, quod imo censeatur lata tanquam ab arbitratore tenet Bald. & Ange. in dicta. l. si seruus plurium. Bald. in l. non codicillum. C. de testa. Angel. in disputatio. duo ad inuicem. ubi dicit quod ista opinio seruatur in practica. Aretinus, in l. nemo potest. de lega. primo. Alexand. consilio. xiiij. in tertiā colum. in primo. Felin. in dicto capitu. cum ex officij. in secunda conclusione, in fine. & in sexta, ubi respondet ad rationes contrarias. de quo per eum.

¶ Tu aduerte, quia ex quo potest quis in eodem actu cognoscere ut arbiter & arbitrator: prout dicit Abbas in dicto capitu. nisi essent. per illum textum sequeretur quod non debeamus recurrere ad istam questionem ex quo uerba possunt proprie intelligi, quod ex utraque potestate cognouerit & iudicauerit. Et istud uerius uidetur.

Distin

¶ Distingue ergo concordando opiniones, quia aut pars quæ reclamationem asserit se laesam & grauatum, & tunc concedetur reductio ad arbitrium boni uiri, tanquam talis fuerit arbitrator: ex quo arbiter tenetur procedere de iure. Arbitrator uero potest aliquid auferre de iure alterius, secundum tex. in l. si de meis. ff. de arbi. Si uero apparebit non fuisse grauatum, censetur iudicasse ut arbiter: & sic ex postfacto cognoscetur qua potestate sit usus: ex quo ad concedendam reductionem procedet communis opinio: & interim attendetur causa à petente adducta. c. ut debitus. & ibi glo. in uerbo, rationabiliter, ubi docto. de appella. & istud est æquius, & bene probatur in dicto. c. nisi essent.

¶ Adde quod not. Bal. in cap. primo. §. inter pares. in ij. colum. de l. corra. ubi dicit quod si quis compromittit in aduersarium, censetur in eum compromisisse tanquam in arbitratorem, tum ut actus teneat: qui aliter non ualeat. l. penulti. ff. de arbi. tum quia non præsumitur uelle litigare ille qui se ponit in manibus aduersarij: & ideo non præsumitur eum eligere tanquam disceptatorem, sed potius tanquam amicum, argumen. l. creditor. §. penul. ff. manda.

PRAESUMPTIO XXXVI.

- 1 Privilegiatus in dubio præsumitur potius uti iure communi quam speciali: & quare. Limitatur multimode. nu. 4. 6. 7. 8. 11. 14. & 15.
- 2 Privilegio an sit potentius ius commune.
- 3 Remedium extraordinarium quando concurrat

cum

cum ordinario, vtrunque est in consideratione.

4 Ius speciale fauorabile, an sit potētius iure communi, ita quod in dubio illo iure speciali videatur quis velle vti potius quam iure communi.

5 Præsumitur in dubio quis elegisse illam viam quæ sibi vtilior est, & fauorabilior.

8 Priuilegiatus censetur velle vti priuilegio potius q̄ iure communi, quando alias actus non teneret, nisi ex priuilegio.

Intellige nu. 10. 11.

9 Princeps licet in dubio præsumatur vti potestate ordinaria, vt actus tamen teneat, censetur vti super premissis.

12 Priuilegiatus censetur potius velle vti priuilegio quam iure communi, quando alias intelligens de secundum ius commune actus nihil operaretur.

13 Renunciare priuilegio facilius quis præsumitur quam iuri communi.

Trigesimo sexto. † Præsumitur priuilegiatus in dubio potius uti iure communi, quàm speciali. l. quam. C. de testa. mili. l. centurio. ubi Paul. & Moder. ff. de vulga. & pupilla. & assignantur aliquæ rationes.

Præsumptio
xxxvi.

¶ Prima est, quia ius cōmune est potētius. l. eius militis. §. militia missus. ff. de testamento mili. quæ ratio est dubia.

2 ¶ Contrarium t̄ uideretur dicendum ex quo priuilegium est ius speciale, & iura specialia sunt potiora: ex quo deogant iuri communi. l. in toto. ff. de regulis iuris. l. seruis urbanis. §. fina. ff. de lega. iij. sicut in simili uidemus quod statutum quanto magis est speciale est tantò fortius: de quo per Alexandrum in l. gallus. §. ille casus. ff. de

ff. de libe. & posthum. Areti. consilio. lxxxij. in ij. col. cum sequen. Corn. consil. lxvj. in primo. & facit text. in c. ij. supra de offi. deleza. & quod notant Moder. in rub. de offi. deleza.

¶ Non obst. dictus §. si militia missus. quia ibi difficilius annullatur testamentum non simpliciter, quia iure communi factum: sed quia maiori solennitate factum: & æquum est. ut quæ difficilius in esse producuntur etiam difficilius tollantur. l. nolumus. C. de testa. l. ab emptione. ff. de pactis.

¶ Secunda ratio assignatur quia privilegiū uidetur esse quoddam ius extraordinarium, quod non debet haberi in consideratione. l. iij. in ij. responso. ff. de fideicommiss. liberta. & quod notat specul. in titu. de inquisitionibus. §. i. Abb. in c. examinata. de iudi. ubi præsumitur potius datus iudex qui procedat secundum ius commune, quàm inquisitor, qui iure extraordinario utitur. sequitur Decius, in l. in testamento. in ultimo notabi. de testamento milit.

¶ ADDITIO. ¶ Accedant notata per Barto. & omnes scriben. in l. j. ff. de uulga. & pupil. in primo effectu uulgaris substitutionis, in questione illa an si sit spes quod institutus admittatur iure speciali seu ex privilegio, ut quia erat minor & poterat petere se in integrū restitui aduersus repudiationem, an interim substitutus possit admitti: & concluditur quod sic, & istud ius speciale seu extraordinarium non habeatur in consideratione. Ioan. Nico.

¶ Sed

3 ¶ Sed etiam ista ratio in proposito est dubia † quia ubicunque aliquod est remedium speciale seu extraordinarium concurrens cum generali ordinario utrunque habetur in consideratione. l. 1. §. 1. de noui ope. nunc. ubi Barto. l. ij. C. de dolo. per Barto. in l. in prouinciali. ff. de no. ope. nunci. & tex. in dicta l. iij. procedit quo ad hoc ne dispositio ex sui natura certa stet in pendenti, aliàs uideatur quòd etiam extraordinaria debeant considerari l. non quocunque. §. 1. ff. de lega. primo. l. intercidit. ff. de conditio. & demonstratio. per Andream sicut. post Rapha. quem allegat in cap. rainutius. in. xxx. colum. infra de testamen. in primo effectum uulgaris substitui. unde dic quod uerior ratio est, quia ius speciale seu priuilegium tanquam deuians à iure communi, debet restringi. l. si quando. C. de inoffi. testamen. Barto. in l. ij. ff. de constit. princip.

4 ¶ Et propterea si essemus in iure speciali fauorabili, uideretur quòd potius capienda esset contraria praesumptio tanquam benignior. argumē. l. priuilegia. ff. de priui. credito. & quod notat Alexan. in dicta l. gallus. §. fin. in quinta colum. uersi. item statutum pupillarum. Et facit quia gratia & sic concessio fauorabilis, uidetur potentior iure communi per tex. ubi Ioan. and. in c. si super gratia. infra de officio delega. in sexto.

5 ¶ Confirmatur † quia debet praesumi quēlibet intente illam uiam quae est sibi utilior & fauorabilior. dicta l. ij. & per Innocen. in c. auditis. supra de in integr. restitutio. & quod notatur in l. quum de indebito. ff. de probatio. & per Bal. in l. ij. C. de praedijs mino. & sic habetis

betis primam limitationem ad prædictam regulam.

6 ¶ Secundo limitatur† quando proprietas uerborum magis infert ad ius speciale quàm ad ius commune. l. 1. et ij. C. de testa. milit. l. miles unum ex fundo. et l. miles ita. in princ. ff. de testamen. mili. ubi si miles instituat hæredem, nisi in certa parte bonorum, præsumitur usus iure militari: ex quo de iure communi talis institutio nõ teneret, prout fit: sed traheretur per ius accrescendi ad totam hereditatem.

¶ Nec obstat quod ius accrescendi habeat locum ex uoluntate defuncti. l. si in testamento. ubi Barto. ff. de uulg. et pupilla. quæ uoluntas deberet maxime attendi in testamento militis: quia respondeo quod ista ratio procedit in paganis, qui cum non possint decedere pro parte testati, et pro parte non, si condunt testamentum pro parte, per ius accrescendi, succedunt in totum, ita disponente iure communi: secundum quod præsumuntur accõmodare uoluntatem suam. l. si duo. ff. de acquirenda hæredi. quæ ratio cessat in milite: unde attenditur sola uis uerborum: nec lex aliquid de eius uoluntate isto casu præsumit: et ita intelliguntur notata per Alexan. et docto. in dicta l. j. et facit quod notat Cyn. in l. precibus. C. de impuber. quem refert Alexand. in dicta l. centurio. in quarta charta. ubi dicit quod miles uidetur uti priuilegio quando utitur uerbis directis, quæ secundum proprietatem uerborum denotant priuilegium: sequuntur Moder. in d. l. in testamento.

7 ¶ Tertio limitatur ut† nõ procedat in actu, qui quasi priuilegiato comittitur, quia qualitas secundum quã agit
est at

est attendenda l. non idcirco. C. de iur. & facti igno. l. cum proponas. §. i. ubi Ange. ff. de inoffi. testa. & ita procedit tex. in l. ex militari. ff. de testa. milit. & in l. si quis filio. §. irritum. ff. de iniusto rup. testa. & istud maxime procedit, quia in casu d. l. ex militari. nō praeiudicatur in aliquo iuri communi: ex quo qui habet facultatem testandi iure militari multo fortius poterit testari iure communi & renunciare priuilegio si uelit. l. si quis in conscribendo. C. de pactis. facit l. non eo minus. C. de testa.

8 ¶ Quarto † limitatur quando aliās actus nō teneret, nisi ex priuilegio, quia tunc debet potius praesumi usus priuilegio, ut actus sustineatur. l. iij. ff. de testa. mili. ut supra uidimus: & istud procedit etiam si constaret quod destinauisset uti iure communi ut ibi probatur. Et propterea † etiam Princeps, licet in dubio praesumatur uti potestate ordinaria: tamen ut actus teneat intelligitur etiam usus suprema, ut per Alexan. in l. quanquam. cum concord. in. de quo supra uisum est, & attingunt Moder. in d. l. in testamento. & in repeti. d. l. centurio.

10 ¶ Quae † tamen conclusio non uidetur procedere, quando ex tali concessione posset resultare aliquod praediciū parti: nam tunc potius deberemus interpretari qd' actus periret: quia ut supra uidimus praesumptio pro ualiditate actus tunc cessat, quādo inde sustineretur dispositio onerosa parti, secundum Fulgo. in l. iij. §. si insulam. ff. de eo quod certo loco.

11 ¶ Item † cessat in odiosis per text. in dicta l. continuus. §. cum quis, & supra diximus. quae omnia uidentur procedere in nostro casu.

And. Alcia. De Praesump.

K Con=

¶ Confirmo istam opinionem per tex. in l. post mortem. §. fina. & in l. neq; absens. ff. de adoptio. ubi si absens arrogetur, arrogatio erit nulla: & cum talis actus competat soli principi. l. ij. ff. de adoptio. non censetur princeps usus potestate absoluta, per quam arrogatio teneret: sed potius ordinaria per quam actus corrui. Et quod talis arrogatio non teneat de potestate ordinaria, probatur ex negatiua anteposita uerbo potest, quæ abnegat omnem potestatem ordinariam. c. j. ubi Abb. & Docto. supra de causa possessio. & proprie. & quod not. per Moder. in l. gallus. in princi. de libe. & posthu.

12 ¶ Quinto † limitatur quando aliâs actus nihil operaretur intelligendo secundum ius commune, quia tunc debet potius censi quis uti priuilegio: argu. l. si quando. ff. de legatis primo. & pro hac limitatione facit glos. in l. prima. ff. si quis in ius uoca. non icrit. & quod per eam notat Decius in cap. primo, de iudicijs. ubi renunciâs priuilegio sui fori: intelligitur etiam renunciâsse iuri communi, ut uerba aliquid operentur. Et propterea si aliquis promississet certo loco soluere, & fecisset similem renunciationem, poterit ibi conueniri, quamuis ibi non reperatur: ita est communis conclusio, de qua in l. Titium. §. tutores. ff. de administra. tutorum. & per Doctores in l. si conuenerit. ff. de iurisdictio. omnium iudic.

13 Et ista decisio probatur à fortiori: quia † facilius quis præsumitur renunciare priuilegio quàm iuri communi. l. miles. §. sexaginta. ff. de adulte. Butri. & Imo. in cap. primo, de transactio. & est glos. in l. ij. in uerbo consensu. ff. de iudicijs.

14 ¶ Sexto † limitatur quando uia iuris specialis esset
 equior, quia tunc caperemus illam praesumptionem tan-
 quam quae tenderet in humaniorem partem. dicto capit.
 estote. Et uoluit Bald. in l. precibus. in ix. oppositione. C.
 de impuberum. ubi secundum eum ideo praesumitur miles
 in compendiosa substitutione uti iure communi intra
 tempora pubertatis: quia talis praesumptio est humanior
 ne excludatur mater pupilli eademque uxor ipsius testa-
 toris: nam praesumitur uoluisse excludere à iure materno.
 l. finali. C. de institutio. Et substitutioni. ergo dato quod
 priuilegium esset equius uideretur potius ista uia inten-
 tata.

15 ¶ Ultimo † potest generaliter limitari quando alie
 coniecturae inducerent contrariam praesumptionem: iux-
 ta l. diuus. de in integrum restitutione. ueluti si actus
 gestus haberet formam sibi competentem de iure specia-
 li, non autem de iure communi: nam ad cognoscendum
 actum, potissimum iudicium resultat ex forma contra-
 hendi: secundum Aretinum in l. prima. §. si quis ita. ff. de
 uerborum obligationibus. Facit lex insulam. ff. de praes-
 criptionibus. Et lex si cum uno. ff. loca. Idem si ex praes-
 cedenti tractatu hoc deprehenderetur: per notata in l. ita
 stipulatus magna, in princip. ff. de uerborum obligatio.
 Idem si aliquis haberet aliquod priuilegium odiosum,
 quia renunciando generaliter iuri suo, intelligeretur
 etiam de eo actum ut notatur in l. sed et si quis. §. quaes-
 situm. ubi Bald. ff. si quis cautio. Et in dicta l. prima ff. si
 quis in ius uoc. Et facit. l. ij. in fine. C. de priuilegijs scho-
 lasticis.

1 Filius natus ex vxore, præsumitur conceptus de marito, etiam si mater soleat alijs commisceri. & quæ ratio.

Ampliatur. nu. 2. 3. 6. 7. 8.

Limitatur nu. 9. & sequenti.

2 Filium natum ex vxore præsumi conceptum ex marito, an sit præsumptio iuris & de iure, ita quod non admittatur probatio in contrarium.

3 Concubinæ retentæ in domo filius, an præsumatur conceptus ex eo qui eam retinet in concubina.

4 Filius natus ex ea cum qua quis habebat consuetudinem extra domum, non præsumitur conceptus ex illo, nisi probetur, quod nemo alius cum ea habebat consuetudinem.

5 Ancilla reperta prægnante, an præsumatur contra dominum.

6 Filium esse illegitimum, non statuitur assertioni matris, nec mariti, oritur tamen magna suspitio pro dicto matris.

Inferitur ad notabilem quæstionem.

7 Filius si non assimiletur marito, sed cuidam ad ultero, an ex hoc præsumatur illegitimus.

8 Filius natus ex muliere quæ longo tempore cum marito remanserat sterilis, an præsumatur mariti.

9 Filius non præsumitur esse mariti, quando cum confessione matris hoc confitentis concurreret fama.

10 Filius non præsumitur esse mariti, si vxor fuit concubina alterius, & partus fuit agnitus per concubinarium, maxime si filius sit natus in domo concubinarj vicinis scientibus.

Filius

12. Filius si instituatur hæres ab eo qui dicitur fuisse adulter matris, non est levis coniectura, quod ille filius non sit mariti, sed adulteri.

13. Filius non præsumitur mariti, si mulier domini fuit sterilis, & aliquando diuertit à marito.

14. Filius natus ex meretrice vxorata quæ multorum libidini patet, an præsumatur mariti.

15. Mulier quæ mortuo marito statim nupsit, si intra nouem menses pariat, cuius præsumatur parit.

Trigesima
septima præ
sumptio.

Trigesimo septimo. ¶ † Natus ex uxore præsumitur conceptus de marito licet mater interim etiam

cum alijs consueuerit. l. miles. §. de functo. ff. ad l. Iuliam de adulte. quem text. dicit singularem Bal. in rub. C. de probatio. in ultima colum. & in l. si matre. C. de suis & legi. & in l. fina. C. de commu. ser. manu. Angel. in l. septimo. ff. de statu homi. Paul. de Castro in l. iij. ff. de libe. & posthu. & per Moder. in cap. per tuas. supra de probatio. & in l. i. §. ad questionem, in ulti. col. ff. de questio. & Francis. Cremen. singu. 126. mortuo marito.

¶ Sed tu aduerte, quia tex. in dicto §. de functo, non probat istam opinionem, quia licet dicat quod posset illa esse adultera, & impubes defunctum patrem habuisse, non tamen sequitur: ergo lex hoc præsumit: quia multa sunt possibilia quæ tamen non præsumuntur. l. neq; natales. ubi glos. C. de probatio. imò facta quamuis possibilia regulariter non præsumuntur. l. in bello §. factæ. ff. de capti. & in illo textu tale indicium non debebat nocere filio, ex quo erat res inter alios acta. l. tertia. §. causæ cognitio. ff. de

carbo. edicto melius ergo probatur ista opinio per rationem huius regule principalis, quia talis est benignior presumptio, & fauorabilior partui: ergo debet potius capi. d. cap. estote. de regu. iuris. Et facit quod notat Salye. in dicta l. neque natales. in prima col. ubi filius in dubio presumitur natus post matrimonium contractum, inter patrem & matrem, non ante: licet quandoq; occurrat ut ante nascatur. l. cum quis. de natu. libe. & istud est fauorabilius pro ipso filio.

¶ Cogita tamen: quia si ista presumptio oriretur ex prædicta ratione, tantum, sequeretur quod non procederet in casibus in quibus limitari regulam d. l. merito. & dicti capitu. estote. quod etiam summe notandum in actu prædicto.

2 ¶ Ampliatur † prædicta presumptio ut procedat nedum per uiam simplicis presumptionis, sed etiam per presumptionem iuris & de iure, unde non poterit probari contrarium, ut est de mente Pauli de Castro in consil. cxxxv. super primo uidetur, in iiij. col. & Andre. Siculus consil. l. in primo dubio, in ij. uolu. referunt se ita consuluisse Moder. in dicto §. ad questionem.

¶ Sed istud dictum non est simpliciter uerum, ut apparebit ex infra dicendis limitationibus, & licet in aliquo casu non admittatur probatio in contrarium, istud non est quia lex disponit super præsumpto: sed quia per rerum naturam talis probatio est impossibilis, unde non admittetur. l. actor. C. de probatio. & ita est de mente Abba. in dicto cap. per tuas, & firmat Bal. in d. rub. C. de probatio. in ultima colum.

Secundo

3 ¶ Secundo † ampliatur ut procedat etiam in concubina retenta in domo, quia praesumetur filius eius qui eam concubinam retinet, non autem alterius, secundum glos. in cap. Michael. de filiis presby. & Abb. & ceteros in dicto cap. per tuas, Andre. Sicut. cōsil. xxyij. in ij. col. in primo uolumi.

¶ Et istud procederet etiam si talis non retineretur in scemate concubinae, secundum Ancha. consil. cccxy. uide tur prima facie, col. penul. Quod tamen intelligitur quando talis causa pro arbitrio suo haberetur, ut tradit Alexan. consil. clvij. in 7.

¶ Item quando eam retineret infra domum: ex quo ucrius simile est quod non ita prostituerit alijs, sicut potuisset facere si non habitasset in domo. Et propterea dicit Alberi. de Rosa. in l. filium diffinimus. ad finem. ff. de ijs qui 4 sunt sui uel alie. iuris. † quod si quis habuit consuetudinem cum aliqua extra domum, & nascatur filius non tamen praesumitur ex eo natus nisi probaretur quod ea cum nemine alio consueuisset, & ita dicit se obtinuisse, & mihi placet, licet Moder. dubitent in dicto capitu. per tuas.

5 ¶ Item † intellige quando constat quod retinens eam in domo consuesceret cum ipsa, alioquin si ancilla reperiatur praegrans non tamen simpliciter est praesumptio contra dominum, secundum Bal. in d. l. filium.

¶ Item intellige dummodo talis mulier non fuerit absens eo tempore quo debuit a communiter accidentibus esse facta grauida, secundum Abba. in dicto c. per tuas, de quo dic, ut ibi per Moder.

6 ¶ Tertiò [†] amplia ut supra dicta præsumptio procedat etiam si tam mater quam maritus negarent & dicerent natum ex adulterio, per glos. in l. si posthumus. §. si. ff. de libe. & posthu. & ibi Doctores. Alexan. in l. neque professio. C. de testa. Barto. Rapha. Fulgo. & alios in d. l. filiam. ubi reprehendunt quendam filium regis qui credens matri renunciavit regno. & optime facit l. fina. ff. de probatio. dicit tamen Hostien. in c. officij. de pœnitentijs & remissionibus. quòd oritur magna suspitio pro dicto matris. Et propterea infert ibi Abb. quod si filius haberet ex hac ratione conscientiam Lesam, quia in conscientia crederet matrem dicere ueritatem, deberet abstinere à bonis mariti: aliàs edificaret ad gehennam. c. per tuas. de simo. cum similibus.

¶ Sed uidi in facto: uidua ueniens ad mortem, accersitis tribus filijs, dixit, unus uestrum est natus ex adulterio, & propterea indebitè detinet bona paterna, ego (ne moriar in isto peccato) intèdo eum manifestare, nisi uos inuicem remittetis omne ius quod habet alter uersus alterum, propter hoc ipsi, cum quilibet dubitaret de seipso, fuerunt contenti. Nunquid mater sit isto casu tuta? & credo quod sic per notata in dicto cap. officij. Et ad supra dicta facit, quia non potest mulier etiam expresse per pactum præiudicare statui liberorum suorum. l. transactio. ne matris. C. de transac. nisi in possessorio per contumaciam. l. prima. §. si cui uentrem. ff. de uentre inspici. de quo dicendum est ut ibi. Et uide pulchram quæstio. positam per Iaco. Butri. & Floria. in l. quidam. & Fulgo. in l. i. ff. de probatio.

Quarto

7 ¶ Quarto † amplia etiam si filius natus non asimi-
laretur marito sed alicui adultero: argu. l. si §. penul. ff. ad
municip. facit. l. quod si nolit. §. si mancipia. ff. de adilitio
edicto. Et quia istud potuit contingere propter cogita-
tionem mulieris tempore conceptionis: ut per glos. in l.
quereret. aliquis. ff. de uerbo. signifi. Et consuluit Paul. de
Cast. in d. consil. clxxv. Et quod not. Ias. allegando Hiero.
Et Quintil. in l. gallus. in si. prin. ff. de lib. Et posthu. ubi
adde quod scribit Pius pontifex in Europa de duce plum-
bini: qui cum inuissset compadres: eius cōcubina peperit
filium maurum Et similem coquo: Et remansit delusus.

8 ¶ Vltimo † ampliatur etiam si mulier per longum
tempus fuisset sterilis cum tali marito, de quo per Abba.
in d. c. per tuas. Et in isto casu esset nō levis præsumptio
contra uiduam quæ pareret post mortem mariti: quia
uerisimile est quod ualde hoc curauerit pro consequenda
hereditate mariti, saltem per indirectum: ubi cessat su-
pra dicta præsumptio, concurrente sterilitate cum absen-
tia per aliquod tempus.

9 ¶ Limitatur † supra dicta præsumptio ut contrariæ
præsumptioni cedat, iuxta. l. diuus. ff. de in integ. restitu.
unde licet in casu supra dictarū ampliationum ille conie-
cturæ ex seipsis non essent sufficientes, tamen possent ita
adiuari uel simul omnes, uel ex concursu aliarum, quod
esset sufficiens probatio ad informandum animum iudi-
cis in contrarium. Et † sufficiens præsumptio esset
quando cum confessione matris concurreret fama secun-
dum Bald. in d. l. filiam. Et est fama secundum eum testi-
monium uulgi, dicti sui rationem non reddentis, sed opi-

nantis, & illa communiter se adaptat rebus ueris, uel uero proximis.

11 ¶ Item † quando ista uxor fuisset concubina alterius & partus fuisset agnitus per concubinarium: nam tunc non præsumeretur mariti, & præsertim si natus esset uicinis scientibus in domo ipsius concubinarij ut latius deducit do. Benedi. Capra in consi ij. in 1. & ij. col. Et confirmo istam opinionem per text. in d. l. filium diffinimus. in uersi. non tamen ferendum, ubi tex. considerat quod maritus sit assidue moratus cum uxore: & sic innuit quod si raro eam adibat, præsumitur potius filius concubinarij, qui frequentius cum ea conuersabatur. Idem si iste filius solebat se appellare filium alterius quam mariti, secundum Paul. d. consi. 175. & licet confessio absente parte facta non præiudicet: tamen secundum eum quando est frequens & pluries repetita uidetur transire in quandam publicam famam & tunc nocet. Idem si in suo libro iste filius ita scripsisset, ut per eum. Et generaliter cum sumus in materia præsumptionum multum residet in arbitrio iudicis quid iudicet, ex indicijs & coniecturis.

12 ¶ Et † est non leuis coniectura etiam quando talis institueretur hæres ab isto qui fuit adulter matris, nam nisi esset filius eius, uerisimiliter eum non instituisset: argu. l. quidam cum filium. ff. de uerb. obli. & per Barto. in l. i. §. Iulianus. ff. de lib. agno. & ita dicit Paul. in d. consil. & ista fuit etiam de mente Anchara. in d. consi. ccxcv. in ultima colum.

13 ¶ Et facit † etiam quod uult Abbas Areti. & Fely. in d. c. per tuas. ubi dicunt istam præsumptionem cessare
concur

concurrētibus duobus, & quod mulier diu fuerit sterilis,
& qd' aliquādo diuertit à marito: nā potius præsumeretur
qd' interim cū absentasset se à marito sit facta prægnaans.

14 ¶ Sed † nunquid ista præsumptio procedat etiā in
meretrice & sic in muliere nupta quæ tamen multorum
libidini patet: iuxta tex. 35. distin. c. uidua. & Moder. in d.

S. ad quæstionē, uidentur præsupponere quod sic. Sed ego
non puto istud uerum: quia dato quod talis sit meretrix, se
quitur quod filij inde nati propter incertitudinem sunt
spuriij. l. uulgo ff. de sta. homi. S. si aduersus. insti. de nupt.

¶ Facit ratio: nā istæ præsumptiones accommodātur su-
per uerisimili, ut uidimus supra in diffinitione: sed non est
aliqua ratio uerisimilitudinis cur magis sit natus ex mari-
to quàm ex aliquo adultero: ex quo plures cū ea cōcubue-
rint: & ideo talis præsumptio nō debet procedere in isto
casu prout etiam fuit de mente Ange consi. cxcj. in ij. col.

15 ¶ Ex supra † dictis etiam infertur ad quæstionem
quam ponit Barto. in l. gallus in princip. ff. de liberis &
posthu. de muliere quæ post mortem mariti incontinenti
alteri nupsit & peperit intra nouem menses, cuius præ-
sumatur iste partus? secūdum supra dicta uideretur quod
capienda esset præsumptio fauorabilior pro filio: & sic
si primus maritus erat ditior præsumeretur suus: argu.
d. c. estote. de regu. iuris. tamen Barto. ibi, & Docto. con-
cludunt standum esse alijs coniecturis, quæ uidebantur
magis uerisimiles peritis in arte: argumento l. primæ. S.
primo. ff. de uentre inspicien. & puto quod non modica
esset præsumptio isto casu pro dicto matris. l. etiam. ff. de
proba. & per Hosti. in d. c. officij. & Signoro. consi. lv. si
queratur

queratur, & licet mater possit decipi. l. i. §. si mulier. ff. de libe. agno. tamen istud est de raro contingentibus quod mater affirmet, nisi sciat ueritatem, & iura contraria loquuntur quando mater ipsa est suspecta uel propter inimicitias, uel propter spem successionis, uel alio modo, unde de cessante suspitione uideretur ei standum.

¶ Effet etiam aliqualis præsumptio, quando iste filius esset similis secundo marito, quando non esset uerisimile quod tempore concubitus cum primo, recordaretur secundi, puta quia eum non agnosceret, & in his ut supra dixi plurimum potest arbitrium & coniectura iudicis, de quo tamen latius habetur in d. l. gallus.

XXXVIII. PRAESUMPTIO.

1 Matrimonium præsumitur inter duos ingenuos simul conuersantes.

Copula præsumitur secuta, si præcesserunt sponsalia & transductio ad domum.

2 Matrimonium an præsumatur si copula non sit sequuta, sed conatus tantum, qui effectum non habuit.

3 Vxor an præsumatur aliqua esse, ex eo quod ut vxor tractatur ab aliquo.

4 Filio satis est probare se ut filium tractatū, quia stabitur tractatui, nisi probetur contrarium.

Sed an quasi possessio quæ resultat ex eo quod quis tractatus est ut filius, sit sufficiens in decisiōis petitori iudicij. nume. s. latissime cum seq.

5 Dominium non præsumitur ex quasi possessione etiam in iuribus incorporalibus, quando agitur de dominio principaliter.

Filius

7 Filius agens ad successionem paternam, qualiter debeat probare se filium, & an sufficiat probatio tractatus, siue quasi possessionis iuris resultantis ex eo quod vt filius fuit tractatus.

8 Filio petenti alimēta sufficit probatio quasi possessionis tractatus vt filij: qui dicitur turbari in quasi possessione filiationis, ex eo quod alimenta ei denegantur.

9 Filiationis quæstio si emergat in præparatorijs iudiciorum, sufficit filio probare se tractatum vt filium.

Trigesimooctauo. ¶ † Præsumitur in dubio matrimonium inter duos ingenuos simul conuersantes. l. in liberi. ff. de ritu nuptia. de quo dic ut dixi in præcedenti regula principali, uersicu. v. Et istud uidetur procedere etiam iure canonico, quando sponsalia præcessissent matrimonium: tunc ex conuersatione, & transductione ad domum, præsumitur certa copula, & consequenter oritur præsumptio iuris & de iure pro matrimonio. cap. is qui fidem. de sponsa. & ita tenet Hosti. & Ioan. Andre. in c. fin. cod. titu. & licet Abbas & Moder. ibi uideantur tenere contra eos: tamen talis opinio procedit quando constat non interuenisse copulam. Sed ubi fuerit translata in domum & sint puberes, uerisimile est eam interuenisse. l. si uero. §. si adolescens. ubi glos. ff. mandati. & ita possunt concordari.

2 ¶ Sed quid † si non sit sequuta copula, sed nixus tantum seu conatus qui nõ habuisset effectum: uidetur idem, quia ex quo iste non potuisset facere illum conuentum
sive

Trigesima
octaua præ-
sumptio.

sine peccato: ad euitandam suspicionem peccati, debemus præsumere, quòd fecerit animo cōtrahendi matrimonium de præsentī in quo solus consensus sufficit ad nuptias. l. nuptias. ff. de reg. iur. & ita dicit Calde. in d. c. si. quem ui detur ibi sequi Cardina. Alexan. Nec obstat ille text. quia secundum eum debet intelligi quando sponsus nō potuit proficere secundum naturalem cursum, quia erat impubes: non autem quando non potuit, secundum accidentalem: puta quia mulier nimis arcta, & sic ille tex. intelligitur in impuberibus in quo cessat ratio præsumpti cōsensu ad matrimonium.

¶ Sed iste intellectus cōmuniter non tenetur, quia nimis restringit tex. & etiā impropriat: ex quo tex. loquitur in adolescente & sic de puberibus: quia talis proprie dicitur adolescens, ut est tex. in l. aurelio. §. i. ubi Barto. de libe. lega. Nec obstat ratio sua quod debeat capi præsumptio ad euitationem peccati: quia ista ratio non procedit hoc casu ubi etiam agitur de periculo animæ. c. iuuenis. de sponsa. nec tex. in d. c. is qui fidem, se fundat simpliciter in hac ratione, quòd apparet: quia ista ratio procedit secundum simplicem præsumptionem, dispositio autē d. c. procedit, per præsumptionem iuris & de iure, ut ibi habetur: & potuit illud esse introductum: quia lex præsumit quod uirginitas sponsæ non sit perdita cum sponso nisi per uiam matrimonij, & de tali uoluntate utriusque præsumit ex actu subsequuto & super præsumpto disponit.

3 ¶ Nunquid † autem ex tractatu tanquam uxor præsumatur mulier esse uxor: uidetur quod sic, per text. in c. illud, infra eo. et late per Saly. in l. quidā. ff. de prob. & di

cit Bal. in l. non ignorat. col. i. C. qui accusa. non pos. quòd
 præsumptio oriens ex tractatu est lōgè efficacior illa que
 oritur ex simplici nominatione, quia per actus magis de-
 claratur ueritas quàm per uerba, ut ibi per eum: & iste
 tractatus uidetur facere sufficientem præsumptionem, ita
 quod onus probandi transferatur in partem aduersam.
 4 Et propterea † satis est quod filius probet se tracta-
 tum ut filium, quia stabitur tractatui, nisi probetur con-
 trarium, ut dicit Butri. in c. transmissæ. col. iij. & ibi Mo-
 der. qui filij sint legi. Iaco. Butri. in l. quidam. ff. de proba.
 Alexan. in consi. l. i. in primo, Decius consi. liiij. & latius
 per Fely. in d. c. per tuas, uersi. ij. conclusio.

5 ¶ Dicit tamen † Bal. consi. cxxx. mortuo filio, in iij.
 uolu. & in d. c. per tuas, quod quasi possessio istius iuris,
 quæ resultat ex isto tractatu non est sufficiens ad obtinen-
 dum in decisorijis petitorij iudicij. Et mouetur ratione,
 quia nos uidemus in simili idem in rebus corporalibus,
 ad quarum detentionem non est satis probare de posses-
 sione: sed requiritur probatio tituli. l. circa. ff. de probat.
 & ibi notatur. hanc opinionem etiam tenuit Petrus Cy.
 Bal. Alberi. & Salice. in d. l. non ignorat. Petrus & Cy. in
 l. i. C. ubi causa sta. Cyn. & Bal. in l. non nudis. C. de pro-
 batio. & ibi idem tenuit Barto. in lectura noua quem re-
 fert & sequitur Iason in l. neq; professio. C. de testa.

¶ Et pro ista parte etiam facit doctrina Bartoli in lege
 6 quidam in suo. ff. de conditionibus instituendis. † ubi
 si principaliter agitur de dominio ex quasi posses-
 sione non præsimitur dominium etiam in iuribus, de
 quo per Doctores in capitulo cum ad sedem. de
 restitu.

restitu. spolia. ergo in casu nostro si principaliter agatur de iure ipsius filiationis, non debet sufficere si probetur possessio: & sic debet distinguere quod notatur in l. i. §. ad quæst. ff. de quæstio. & in l. ij. ff. de liber. & posthu. cum similibus. Ange. tamen in d. l. non ignorat. & Floria. in l. quidam. ff. de probatio. uidentur distinguere: aut agitur principaliter de ipso iure filiationis: puta quia pater uen dicat filium: uel non uult eum agnoscere, & non est satis ista quasi possessio: aut incidenter, & tunc secus, quæ opi nio bene concordat cum doctrina Bartoli in dicta l. qui= 7 dam. in fine. sed † ipsi non explicant quid iuris quan= do filius petit successionem, & certè tunc ista qualitas filiationis est fundamentum principale intentionis suæ, unde in tali iudicio sola probatio possessionis non uidetur sufficiens. Et propterea teneo supra dictam opinionem: quæ uidetur uerior & magis communis, si dicta docto= rum bene considerentur.

¶ Considera ergo aliquot casus.

¶ Primus casus est, quando filius agit principaliter con= tra patrem & petit declarari eum patrē suum: & tunc non sufficit solus tractatus, secundum Angel. & Floria= num supra allegatos, & iste casus non habet difficulta= tem.

¶ Secundus est, quando filius petit hereditatem pater= nam: & etiam tunc non est satis probare simplicem qua= si possessionem seu tractatum, per supra dicta, nisi con= currant aliæ coniecturæ, puta fama uel confessio paren= tum, quia tunc uideretur fieri satis ualida præsumptio, & in probanda filiatione admittuntur probationes præ=

praesumptiue. l. lucius. ff. de conditio. & demonstratio. & in dicta l. filium. ff. de ijs qui sunt sui. & faciunt notata in d. c. illud.

8 ¶ Tertius casus † est, quum filius petit alimenta tanquam filius. & tunc crederetur satis esse si probaretur ista quasi possessio: quia ista alimenta respiciunt quasi possessionem, & si subtrahantur dicitur filius quasi turbari in quasi possessione. l. si neget. ubi Bart. ff. de libe. agno. Alexan. in d. consi. li.

9 ¶ Quartus † casus est, quum questio filiationis incideret emergit in preparatorijs iudiciorum, & tunc probatio tractatus sufficit, ut est glo. quae ita ibi communiter intelligitur in d. l. non ignorat. & in istis ultimis duobus casibus possunt procedere auctoritates allegatae per Feli. in d. c. per tuas. Est uerum quod male loquitur, dum dicit quod tractatus probat filiationem: nam istud nunquam est uerum: sed bene probat quasi possessionem filiationis, quae possessio aliquando transfert onus probandi, aliquando non, secundum supra dicta.

PRAESVMP TIO XXXIX.

1 Aggressor fuisse praesumitur, is qui ex duobus simul digladiantibus mortuus est, ideo vnus est absoluendus.

De veritate late maxime nu. 6. & seq.

2 Aggressorem si quis occidat, absoluendus venit, etiam non probato moderamine tutelae inculpatae: quia seruasse praesumitur moderamen.

3 Dans operam rei licitae praesumitur seruasse moderamen inculpatae tutelae,

And. Alcia. De Praesump.

L

Accu

4 Accusator si probet quod Titius occidit seium: Titius autem probet quod Seius fecerat insultum aduersus eum, vel res suas, obtinebit reus: quia præsumitur quod incontinenti se defendit.

5 Aggressor quis fuerit ex duobus se inuicem vulnerantibus si ignoretur, an vterq; sit absoluendus.

7 Occidisse ad sui defensionem dicenti, incumbit onus probandi.

9 Rixosus præsumitur ad rixam prouocasse: & sic si sit mortuus, præsumitur aggressus occisorem.

10 Fortior & robustior præsumitur ad rixam prouocasse.

11 Fortior dicitur is, qui est peritior in scrimia.

12 Exclamans petendo auxilium verosimile est, quod fuerit insultatus.

13 Mediator si interponat se inter duos qui se verberant gladio vt eos diuidat, & occidatur, impune occidetur: quia præsumitur ad defensionem occisus.

xxxix. præsumptio.

TRigesimonono^t præsumitur ex duobus simul digladiantibus, eum qui mortuus est fuisse aggressorem. Et propterea unus est absoluendus. l. i. §. cum arietes. ff. si quadru. pau. sec. di. Ioan. fab. in. §. ius autem gentium. in ul. ti. col. insti. de iur. natura. Et ista præsumptio est capienda fauore uiuentis, ex quo etiam est humanior per supra dicta.

2 ¶ Et ex hac decisione, primo habes notare ^t quod si aliquis occidat aggressorem uenit absoluendus, nec tenetur probare se seruasse moderamē inculpate tutelæ: imo præsumetur seruasse, nisi fiscus probet cōtrarium: uel ex qualitate aggressuræ aliter sit coniecturandum, & ita debet intelligi tex. in. l. i. C. unde ui. quod est summe notandum.

¶ Et

¶ Et confirmatur ratione, quia aggressor dedit operam rei illicitæ: iste uero defensor licitè agit: unde potius in iudicio debet capi coniectura contra aggressorem, & sic quòd licitè fuerit interfectus. Non autem debet defensor grauari isto onere probandi, seruatum esse moderamen, quia quilibet dans operam rei licitæ præsumitur illud seruasse. argumento dictæ. l. merito. pro socio. Et istud etiam est de mente Bal. in. l. is qui aggressorem. C. ad. l. corne. de sicarijs. & in. l. multis. C. de liber. cau. & Ancha. in clemen. 1. de homici. & ita etiam intelligitur Barto. in. l. sed si quacunque. ff. ad. l. quiliam. & quòd notat August. de arimi. in addi. Augu. in uerbo, & dictus titius se defendendo. in. iij. colum. Alexan. consi. xiiij. in. iij. uolumine. Bartho. uero. cōsi. xxviij. & consi. sequen. in. iij. col. Fely in. c. iij. in si. de homici. Ias. in dicta. l. ut uim. in priā colum. de iusti. & iur. dum reprobatur opinionem Barto. in. l. scientiam. §. qui cum aliter. ff. ad. l. aquili. quæ tamen opinio potest saluari in casu in quo non constaret de modo aggressuræ.

¶ Fortius dicit do. Alexan. in. l. non solum. §. sciendum in 4 fin. ff. de noui ope. nuncia. quod si accusator probet qualiter titius seiū interfecit, & econuerso, titius probet quòd seius fecerat insultum aduersus eū uel res suas, quāuis non fuerit specificè probatum quòd incontinenti sit factum, tamen reus obtinebit quia præsumetur defensionem incontinenti factam & exceptio sustinebitur iuxta l. tertiā. §. cum igitur. ff. de ui & ui arm. allegat in argumentum doctrinam Barto. ibi. de quo per eum & moder. in capitulo in præsentia. supra de probationibus.

¶ Secundo ex hac decisione aduerte: qui ista opinio potest procedere stante uera opinione glossæ quam ibi Barto. sequitur in dicta lege prima. §. cum arietes. quæ s uult † quod si ignoratur quis ex duobus se inuicem uulnerantibus fuerit aggressor, quod uterque sit absol- uendus, propter incertitudinem. l. scientiam. §. cum stramenta. ff. ad legem aquiliam. Sed contra illam glos. tenuit Bald. ibi. Et in repe. dictæ legis primæ. C. unde ui. Et Angelus de aretio, in dicto loco. in ultima colum- na, Et dicit quod ita seruauit in facto: Et sequitur Au- gustinus de arimino ibi per doctrinam Barto. in. l. si in rixa. ff. de sica. Et respondet Ang. ad di. §. cum stramenta, ut ibi per eum.

¶ Sed quicquid dicant isti doctores, ego non recederem ab opinione glossæ Barto. Et Ioannis fabri, ubi sumus in dubio: quia nec per probationes, nec per coniecturas pos- set apparere quis fuisset aggressor: unde in dubio erunt potius ambo absoluendi quam condemnandi ex quo pos- set accidere, quod alter esset Innocens Et simpliciter se defendisset. l. absentem. ff. de poen. l. duobus. §. fina. in glos- sa. de iureiurando. Et quod notat Roma. consilio quadrin- gesimo primo, ex præsupposito. nec doctrina Barto. in dicta lege si in rixa. quicquam facit: quia in casu suo omnes dabant operam rei illicitæ, Et istud constabat: merito omnes tenentur de uulnere lethali: quamuis so- lum unicum uulnus lethale reperiatur. Sed hic in ca- su nostro non constat quod uterq; daret operam rei illi- citæ: quia potuit unus se defendisse Et sic licitè tantum egisse: dicto. §. cum stramenta. istud tamen declara, ut in-
fra di

fra dicam.

6 ¶ Tercio est aduertendum: quia ista decisio ita simpliciter intellecta non est aera: quia in dubio praesumitur, quod occisor fuerit etiam aggressor, secundum Ioannem Andre. in capitulo significasti. de poeni. & remissi. Bald. in capitulo primo, in tertia columna. de pacetenen. & in dicta. l. ut uim. in penultima columna. & per Richardum malumb. & floria. in dicto. §. cum arietes. Et propterea dicenti se interfecisse ad sui defensionem, incumbit onus probandi, ut per Bartolum in lege aurelius. §. item quesijt. de liber. lega. Sed quum hoc dictum procedat per uiam praesumptionis, contraria quoque praesumptione posset tolli. dicta. l. diuus. de 8 in integrum restitutione. Et primo tolleretur, quando merita praecedentis uitae essent pro eo qui est uiuus. l. non omnes. §. à barbaris. ff. de re milita. & in isto casu praecise loquitur Ioannes f. b. & floria. in dicto. §. cum arietes. Alexand. in dicto consilio decimoquarto, in tertio uolumine. Fely. in capit. dilecti. in penulti. colum. infra de excepti.

9 ¶ Secundo tolleretur quando esset probatum, quod ille qui reperitur mortuus esset rixosus, quia praesumetur talis prouocasse ad rixam, ut dicit cardi. in clementina prima. in trigesimatertia quaestione. de homicidio. ubi si duo reperiuntur mutilati, nec apparet quis fuerit insultor, praesumitur contra magis rixosum.

10 ¶ Tercio tolleretur, quando ille qui est mortuus esset robustior uel potentior: quod potest esse ex qualitate personae, uel loci, uel etiam armorum: nam in du-

bio præsumendum est quòd fortior prouocauerit secundum Richardum & floria. in dicto. §. cum arietes.

¶ Nec obstat quòd ad effectum apparet quod uiuus est fortior, ex quo ille fuit superstes: quia istud potuit esse propter diuinum iudicium qui noluit innocentem perire: sicut dicitur de David qui interfecit Goliath per glo. in capitulo primo. de purgatione uulgari. & capitulo sæpe contingit. & ita respondet Bartholomæus ueronen. consilio uigesimonono, uersiculo septimo, in quinta columna. Et dicitur † fortior ille qui est magis peritus in scrimia, secundum Cepo. in dicto consilio uigesimo octauo, in tertia columna, uersicu. viij.

¶ Quarto colligitur ex probatione aliquarum coniecturarum: puta si probatum esset † quòd iste uiuus exclamasset petendo auxilium, nam signum est quòd ipse insultabatur, ut per Bald. in. l. prima. C. unde ui. Idem si in ipso congressu se retrahebat, nam hoc est argumentum se defendentis, non autem insultantis ut ibi habetur, & per ueronen. in dicto consilio uigesimo octauo, ubi latè consuluit in ista materia. Et cum hic simus in materia præsumptionum multum consistet in arbitrio iudicis, qui habet circa illas arbitrari, ut habetur in capitulo afferte. per Abba. infra, & in dubio uidetur quòd debeat inclinare in partem humaniorem, & sic in fauorem uiuentis per supra dicta. ¶ In contrarium tamen facit quod notat Bald. in capitulo primo. in principi. quibus mo. feu. am. Fely. in capitulo presbyterum. de homi. ubi si medici inter se sunt discordes quia aliqui dicunt uulnus fuisse lethale, aliqui non, in dubio præsumetur lethale: & sic capietur

capietur praesumptio contra superstitem. Facit quod idem Bald. notat de equo subulso, in auten. omnes peregrini. C. com. de succes. sed respondetur quod Bald. loquitur quando vulnus erat in loco ualde periculoso, uel erat ualde magnum, nam ista coniectura oriens ex ipsa re prauelebit alteri, ne attendatur humanior: Et ita etiam declarat Vero. in dicto consilio uigesimoceto, in ultima columna.

13 ¶ Intelliget supra dictam praesumptionem ut procedat nedum respectu congregientis, sed etiam respectu. tertij mediatoris secundum Ange. in. l. secunda, per illum textum. C. de sicar. ubi duo sunt ad manus, et aliquis forte bono zelo, curto baculo uult eos diuidere: si talis occidatur, praesumitur occisus ad defensionem et sibi imputet, quia non debuit se interponere per modum per quem defensio redderetur debilior. glos. in. l. culpa caret. ff. de regulis iuris. Et idem uidetur sentire Bal. in capitulo primo. §. iniuria. de pace iur. firmā. in fin. Ange. de areti. in loco supra allegato. moder. in dicta. l. ut uim. et facit decisio Ioannis de ana. in capitu. ad liberandum in. ij. col. de iudeis.

XL. PRAESUMPTIO.

1 Seruus delinquens non praesumitur deliquisse de domini consensu, ideo non tenetur dominus, nisi ut seruum pro noxa dedat.

Limitatur nu. 3. 4. 5.

2 Famulus non praesumitur deliquisse de consensu patroni seu domini,

L 4 Limita

Limitatur nu. 3. 4. 5. 6. 7.

4 Famulos improbos si quis accipiat in domo, præsumitur informatus, de eorum conditione. ideo tenetur dominus, qui opera improborum famulorum vitur, si ipsi famuli aliquod delictum faciant, intellege ut ibi.

5 Caupo vel nauta tenetur de delicto famulorum. Caupo an teneatur ad damna [saltem] & interesse, si famulus suus vulneret viatorem hospitantem.

xl. præsumptio.

Quadragesimo. † seruus delinquens non præsumitur deliquisse de consensu domini. & ideo dominus non tenebitur nisi dare seruum pro noxa, cum aliàs teneretur in solidum. l. ij. ff. de noxa.

2 ¶ Et idem † est in famulis: & sic in libero homine: quia non præsumetur neq; ipse deliquisse de consensu patroni. j. q. iij. c. quia præsulatus. & ideo dominus in nihilo tenebitur secundum Bal. & Ia. in l. j. in. ij. notab. ff. ne quis cum qui in ius. & in l. j. in. j. nota. ff. si ex noxa. cau. agatur.

¶ ADDITIO. ¶ Adde quod uoluit ludo. Bologni. in repet. autē. habita. col. yij. C. ne filius pro patre. quod scholarius non tenetur pro delicto famuli. & allegat Bar. in locis pluribus ut per eum. Ioan. Nicolaus.

3 ¶ Limita † primo generaliter in casibus in quibus consensus præsumeretur, puta quia dominus consultus de delicto, uel nidens illud fieri tacuisset. c. petrus. de homici. capitu. Mattheus. de Simo. uel delictum habuisset causam continuam & successiuam, cui uerisimiliter dominus potuisset occurrere. capi. constitutis. j. ubi Abb. supra de test. & quod notat Bal. in capitu. ueritatis. in. iij. columna. de dolo & columna. uel aliter appareret de scientia domini. de

ni. de quo per Barto. & docto. in. l. si quis mihi bona. §. iussum. de acquiren. heredi. & in. l. si uentri. §. si. de priui. credi. cum concor.

¶ Secundo ¶ limita quando famuli essent alijs homines improbi, quia uerisimile est quod perseverabunt in delictis suis. c. semel malus. de regulis iur. in. vj. & dominus eos accipiens in domo praesumitur informatus de eorum conditione. l. si. §. seruorum. ff. naut. & caup. quod no. contra istos nobiles qui habent in domo pro famulis lenones & homicidas: nam ipsi tenentur ex delicto ipsorum secundū Card. in cle. ne in agro. §. porro. in. iij. no. per illum tex. de sta. mona. Fely. in dicto. c. Petrus. in. iij. fallentia. mod. in. l. ij. C. de pactis. facit. l. fina. C. de abig. non uidetur tamē quod puniendi sint eadem poena, sed mitius arbitrio iudicis ex quo puniuntur per praesumptiones, secundum doctrinam Abba. in dicto capitulo asserite. infra eodem, cum similibus: praesertim quia in tali casu uidetur potius argui culpa domini quam dolus. l. culpa caret. ff. de regulis iuris. & per Bal. in dicto capitu. ueritatis.

¶ Tertio ¶ Limita in famulo cauponis uel nautae secū dum. l. i. ff. nautae caup. stabu.

¶ Sed nunquid si talis uulnerat uiatorem hospitantem apud dominum, teneatur dominus saltem ad damna & interesse. Ioan. de ana. consi. ij. dicit quod non: sequitur Ias. in. l. i. in. iij. columna. C. de seruis fugit. quod mihi placet quādo eum uulnerasset extra hospitium: alioquin si eum uulnerasset in hospitio, dum cōfidit in custodia hospitis, uideretur secus quia si dominus tenetur de dāno dato in rebus, ut habetur per totū illū tit. multo magis de dato in

L s personam

personam. l. iustissime. ff. de edili. edi. & facit glo. xxxij. q. iij. c. offerebat.

6 ¶ Quarto limita ut factum famuli noceat domino quo ad præstandam causam excusationis alicui contra dominum, qui aliter eam non habuisset secundum Bar. in l. si. §. si. ff. quod ui. aut clā. & in l. de pupillo. §. si quis ipsi. in decima questione. de oper. no. nunc. Abb. & Butri. in c. si iussus. de appel.

7 ¶ Quinto & ultimo fallit in familia delinquente in officio suo: pro cuius facto ipse prætor tenetur: & idē de familia publicanorum. l. 1. §. familie. ff. de publi. & latissime habetur per Feli. in d. c. Petrus.

PRAESUMPTIO XLI.

1 Præsumptio contra fiscum in dubio capitur & contra eum iudicandum est.

2 Instrumenta duo si eadem die reperiantur confecta, alterum fiscali, alterum privati, præsumemus in dubio instrumentum privati præcessisse, latissime de veritate.

3 Intellectus l. non puto. ff. de iure fiscali.

4 Instrumentum dotis & fiscali si reperiantur eodem die confecta, quod præsumatur in dubio prius factum.

Præsumptio
xli.

Q Vadragesimoprimo in dubio capitur præsumptio contra fiscum & contra eum iudicandum est. l. non puto. ff. de iure fiscali.

2 ¶ Et per illum tex. ibi insert Dyn. & Bart. † quod si eadem die reperiuntur confecta duo instrumenta, alterum fiscali

fisci, & alterū priuati, praesumemus in dubio instrumentum priuati, esse antierius: & idem tenet Alexā. in l. 1. in 1. col. ff. solu. matrimo. Mathesil. in nota. suo. lxxij. & d. l. non puto. concordat cum eo quod dicit Pli. in panegyrico ad traianum, quae praecipua tua gloria est? Sapius uincitur fiscus cuius mala causa nunquam est, nisi sub bono principe.

¶ Et idem esset quando concurreret instrumentum fisci & dotis, quia instrumentum dotale censebitur prius secundum Bal. in l. dotis. C. de iure dot.

3 ¶ Dicit tamen Jac. de belui. in l. unica. C. de cadu. tol. len. quod dicta l. non puto. debet intelligi quando fiscus uenit ex causa lucratiua, & ita etiam sentit Rapha. cum a. Soci. Ias. & Bulgarus in d. l. 1. Et confirmant hunc intellectum, quia ille titulus loquitur de bonis peruenientibus ad fiscum ex simili causa, ergo de tali debet illa l. intelligi, arg. l. imperatores. ff. de in diem addic. & ita etiam tenet Fel. in c. pastoralis. uers. ad identitatem. de rescrip. Ias. in l. de die. in fine prin. ff. qui satisda. cogan. Deci. in c. ex literis. de proba. & in l. in ambiguis. ff. de reg. iur. ubi etiam refert alios intellectus satis abhorrentes à lite ra. Sed ista declaratio nimis restringit text. in d. l. non puto. prout dicit Alexan. in d. l. 1. ubi per hanc rationem recedit ab opinione istorum, & sequitur Barto. indistincte, nec est uerum quod ille titulus loquatur solū in causa lucratiua.

¶ Nec obstat l. si is qui mihi. ff. de iure fisci. cum multis similibus referentibus uaria priuilegia fisci, quia loquuntur in casibus clariis: & in talibus lex cum priuilegiat.

priuilegiat, sed in dubio est secus. Præterea, non sequitur fiscus habet multa priuilegia: ergo etiam istud. glos. in l. filium quem habentem. C. fami. erciscun. Pro ista tamen opinione facit quod scripsit Alius capitolinus in uita Marci Antonij philosophi imperatoris. ubi dicit quod in causis compendij: & sic ubi lucrum resultabat: nunquam ipse imperator fuit fisco. Alium intellectum ad d. l. non puto. posuit Socin. & Bulga. in d. l. j. sed quia mihi non placet, non refero.

¶ Sed tu circa illam decisionem Dy. & Bart. aduerte, quia non uidetur uera: nam dato quod fiscus non sit fauorabilis in dubijs questionibus: non tamen debet esse deterioris conditionis quam priuati: imo ubi lex præcise non priuilegiat fiscum, tunc æquiparatur priuato, ut est glo. in l. item ueniunt. §. imperatorum. ff. de petitio. heredita. & optime probatur in l. j. C. de conducto. & procu. prædio. fisco. libro. xj. Sed si essent duo priuati, uideretur quod propter incertitudinem alterum instrumentum alteri non præualeret. l. j. §. j. & ibi Barto. de bono. posses. secundum tabu. & propterea non uideretur ita simpliciter præferendum priuatum. Tamen mihi placet opinio Bart. propter generalitatem d. l. & auctoritatem Plinij in d. panegyrico.

4 ¶ Sed nunquid idem sit in dote admissa ista opinio ne, casus non habet difficultatem. Sed tamen in contrarium facit, quia dos & fiscus pari priuilegio ambulant l. ij. ubi not. C. de priuilegio fisci. & per Barto. in l. j. penulti. colum. ff. solu. matri. Vnde si sint priuilegiati pariter, deberet uterque simul admitti. per regulam l. priuilegia. ff.

gia. ff. de priuile. credito. per Barto. in auten. quas actiones. C. de sacrosan. eccle. fortius uidetur fiscum solum admittendum tanquam magis fauorabilem. l. satis. C. in qui. cau. pig. tac. contrabatur. Et sic mulier non uteretur priuilegio contra fiscum. Et ita uoluit Bald. nouel. in tractatu dotis. in ix. parte. in primo priuilegio, per aliquas rationes de quibus per eum. Sed mihi placet prima opinio, quod tunc contra fiscum pronuncietur per supradicta: quae opinio uidetur magis communis in d. l. j. tanquam potentius sit in hoc casu priuilegium dotis. Ad text. in dicta l. iij. Et in d. l. satis. respondeo quod ibi non est simpliciter causa fiscalis, sed est primipili in quo est speciale quod etiam bona uxoris sunt obligata: Et filij quamuis non heredes patris, teneantur. l. iij. C. de primipil. lib. xij. Et ratio specialitatis est secundum Abba. post alios quos refert in c. ex parte. in ij. colum. de consuetudine. propter magnum periculum, quod in primipilarijs uertebatur: quia primi in hostem prodibant, sed istud nihil est. Vnde dic quod penes primipilares collocabantur stipendia, Et annona militum: quam inde ipsi illis diuidebant. Vnde nisi in tempore satisfecissent uertebatur magnum periculum famis Et penurie in exercitu. Et propterea fuit inductum ut etiam uxor Et filij pro tali debito tenerentur: Et istud est clarissimum apud Vegetium libro primo, rei militaris. Et alias declarauimus in dicta lege tertia. C. de primipil. Et probatur in l. ordinariorum. Et in l. speciebus. C. de cohortal. lib. xij. cetera dic ut per Moder. in d. l. j. Et etiam infra aliquid dicturus sum.

Præsum

PRÆSVMPATIO XLII.

- 1 Actus ille e duobus eodem die factis præcessisse præsumitur, qui de iure præcedere debuit etiam si ordo scripturæ esset inuersus.
- 2 Prælato si fuerit data licentia dandi fundum in emphyteosim, & eadem die fuerit datus, præsumitur licentiam præcessisse.
- 3 Actus ille e duobus eodem die factis qui de iure præcedere debet, an præsumatur præcessisse, etiam si non appareat quod actus ille eodem die sit gestus.

Præsumptio
xliij.

Quadragesimosecundo præsumitur ex duobus actibus eodem die factis ille præcessisse qui de iure præcedere debuit. l. cum in testamento. §. i. ubi Bald. Ang. & Imo. ff. de testamen. Quod procedit secundum eos, ibi etiam si ordo scripturæ esset inuersus, & quod notat Rota in decisi. antiq. titulo de præsumpt. i. & Alexan. in l. diuortio. in iij. colum. ff. soluto matrimo. & idem in 2 consi lxxxj. in iij. colum. in tertio. Vbi si à superiore sit data prælato licentia dandi fundum in emphyteosim, & eadem die fuerit datus præsumitur licentiam præcessisse. sequitur Felin. in c. pastoralis. uersi. ad identitatem. de rescrip. ubi allegat quasdam alias decisi. Rotæ, de quibus per eum & per Ias. in l. fin. colum. penul. C. de edicto diui Adria.

- 3 ¶ Sed difficultas est, si nunquid ista præsumptio habeat locum, etiam si non constet actus eodem die gestus? & uideretur dicendum istam præsumptionem adhuc procedere per text. iuncta glo. in l. ij. C. de petitio. heredi. ubi si non

si non constet nunquid uenditio facta fuerit post litem contestatam, uel ante praesumetur in dubio facta ante litem contestationem, quia tunc bene ualuit & excusat emptorem, & est benignior interpretatio. Sequitur illam glo. Bart. & communiter docto. in l. non solum. §. sed ut probari. ff. de noui ope. nuncia.

¶ Secundo per notata per Bal. Ang. & Sali. in l. cū proponatis. C. de codicil. ubi si duo proferantur codicilli, in quorum altero dicatur illum fundum Titio lego: in altero uero illum eundem fundum Titio non lego, & ignoretur quid sit prius uel posterius actum, praesumemus illud fuisse prius quod de iure debuit, et sic illud in quo fuit legatum: quia de iure non erat opus non legare: & sic in effectu adimere nisi prius fuisset legatum.

¶ Tertio quia capi debet semper illa praesumptio per quam actus secundum iura sustineretur. d. l. quoties. de rebus dubijs, ut ergo actus illi teneant licet praesumi debitum ordinem praecessisse.

¶ Contrarium uidetur esse de mente Alexan. & aliorum quos allegat Feli. in dicto cap. pastoralis. & facit ratio, quia cum prioritas actus sit fundamentum intentionis partis, quia sine ea actus nō sustineretur, uidetur, quod ei qui dicit incumbat probatio, iuxta glo. in clement. fina. in uerbo, creatum, de rescrip. in c. uenerabilibus. §. fina. & ibi gemi. infra de senten. excom. in sexto.

¶ Potest distingui, aut sumus in materia depēdēte à uolūtate cōtrahentiū: et pcedat regula qd' actus ille praecesserit qui pcedere debuit: & si non constet de eadem die. d. l. quoties. aut actus non dependet à pura facultate
dispo

disponentis: & tunc attendatur ista breuitas temporis, ut si in eodem die actus gesti reperiantur, præsumatur præcessisse qui debuit: & ita loquuntur doctores in d. §. 1. Alexan. in d. consil. & Felin. in dicto cap. pastoralis. aliàs non.

PRAESUMPTIO XLIII.

1 Actum duorum de prioritate si dubitetur, ne ex incertitudine vterque vitietur, præsumimus pro benigniore.

Testamenta duo si producātur, & ignoretur quod prius & quod posterius, præsumitur pro eo in quo instituti sunt venientes ab intestato, vel pia causa,

2 Testamenta duo si reperiantur, & in vno sit instituta pia causa, in alio venientes ab intestato, & dubitetur de prioritate aut posteritate, pro quo præsumatur in dubio.

3 Testamenta duo si reperiantur, & dubitatur quod sit posterius, an si institutus in vno possideat præsumatur posterius testamentum, illud in quo est institutus.

4 Instrumenta duo si reperiantur quorum alterū sit dotis, & dubitetur de prioritate, præsumitur instrumentum dotis esse prius.

5 Instrumentum salarij doctōris præsumitur in dubio præcessisse.

6 Inuestituræ duæ eodem tempore factæ si reperiantur, præualeat illa quæ est plenior.
Intellige vt ibi.

7 Instrumentum in quo apponitur dies & hora, an in dubio præualeat illi vbi non est hora.

Quadra

Quadragesimo tertio † ubi dubitatur de prioritate duorum actuum ne ex incertitudine uterque uitiatur præsumimus pro benigniore. ita probatur ex doctrina Barto. communiter approbata in l. i. §. i. ff. de bono. pos. §. secundū tab. & in l. edicto. in fin. C. de edic. diui adri. tollen. ubi si producantur duo testamenta & ignoretur utrum prius uel posterius, ex incertitudine uitiatur. l. duo sunt. ff. de testa. tutel. l. eum qui duobus. ff. de acquir. heredi. nisi in altero sint instituti ab intestato uenientes. uel alter institutus possideat. Addunt doctores idem si in altero sit instituta pia causa, argu. c. si. infra de senten. & re iudic.

2. ¶ Circa primam declarationem, quando instituti sunt uenientes ab intestato: dubitatur quid si in altero sit instituta pia causa, & uidetur uenientem ab intestato potius admittendum per rationem Barto. dum dicit, quod dato quod ambo testamenta propter incertitudinem non ualerent admitterentur ipsi ab intestato: unde si uolunt admitti ex testamento tutius est ut etiam admittantur ad conseruandam uoluntatem defuncti. Ista ratio uidetur procedere etiam dato quod pia causa in altero esset instituta, quia isti uenientes ab intestato, habent tantum iuris, quantum pia causa respectu testamenti & ultra habent fundatam intentionem ab intestato: ergo in tali causa ipsi debent præferri tanquam habentes ius fortius, lege utrum. §. finali. ff. de minoribus. & ista opinio non haberet difficultatem quando essent instituti filij & haberent pinguius ius in illo testamento in quo non esset instituta pia causa. capitulum.

And. Alci. De præsumptio.

M fina.

fina. xvij. q. iij. l. si quis ad declinandum. C. de epis. & cle.
 3 ¶ Circa secundam limitationem ¶ quando alter possi-
 det, ratio quia actor debet fundare intentionem ut obti-
 neat. l. actor quod asseuerat. C. de proba. & fundamentum
 eius intentionis est, quod suum testamentum sit posterius
 ergo debet hoc probare: & nisi probet non potest obti-
 nere: & ista est ratio doctorum. Ex qua uidetur inferri
 quod talis præferretur etiam pia causa, quia non reperi-
 tur in hoc priuilegiata pia causa, ut releuetur à proban-
 do illud quod est fundamentum intentionis suæ. & istud
 mihi placet. Non obstat quòd moder. in dicta. l. fina. te-
 neant contrarium: qui secundum eos fauor piæ causæ
 præponderat fauori rei, dicto capitulo fina. quia illud
 procedit in sententia in qua est ratio differentie à proces-
 su. nã ex quo in processu pariter fauetur actori sicut reo.
 l. de die. ubi nota. ff. qui satisfac. cog. in fine uerò magis fa-
 uetur reo. l. arrianus. ff. de actio. & obliga. unde causa pia
 facilius facit cessare fauorem & sic in dubio sententiam
 obtinebit, qua poterit tollere ea quæ alicui competūt, nō
 solum ex fauore, sed etiam stricto iure. facit in argumen-
 tum. l. eius militis. §. militia missus. ff. de testamen. milita.
 Præterea in isto casu iste non est simpliciter reus, sed etiā
 possessor: unde dato quòd causa pia præualeat reo, non
 debet etiam præualere quando idem reus esset possessor
 argumento. §. cōmodum. insti. de interdi. regula cum sint
 partium, de regulis iuris. in. vj. Confirmatur ista opinio
 per text. in capitu. si à sede. de præben. in. vj. ubi quando
 de prioritate beneficij pluribus collati non constat: po-
 tior est conditio possidentis.

¶ Nec

¶ Nec obstat si dixeris quòd utrinq; est causa pia: quia respondeo quòd si ista ratio consideraretur non debebat distinguì inter possidentem uel non, sed inter egentiorẽ & minus egenum. & sic ut pauperior preferetur, ut est text. §. si quis in nomine. uersicu. si quis autem. in auten. de eccles. titu. & ibi Ange. de quo per Saly. & moder. in l. 1. C. de sacrosan. eccle. cogita tamen quia tex. in dicto. c. si. non parum urget.

¶ Circa tertiam limitationem de causa pia quòd ipsa preferatur. facit in argumentum tex. in dicto capitu. fin. & firmavit Ludouicus Romanus in repe. auten. similiter. C. ad. l. fisci. in. xij. speciali: & ita dicit se consuluisse domi. las. in quodam hospitali quod fuerat institutum in simili testamento.

¶ Sed tu aduerte ultra supra dicta: quia tex. in dicto capitulo si. loquitur, quando constabat de uoluntate utriusq; unde in repugnantia fit interpretatio pro pia causa: sed in casu istius limitationis non cõstat de uoluntate ex quo solum ultimum testamentum habet pro se uoluntatem defuncti. l. uolumus. C. de testamen. & ignoratur quid sit illud ultimum, unde in potestate iuris ista limitatio est dubia. & melius probatur per supra dictam regulam generalem.

4 ¶ Et ex supra dicta regula etiam infertur † ad duo instrumenta: quorum alterum sit dotis, ut in dubio illud presumatur prius, ut habetur i. d. l. 1. sol. ma. de quo supra dixi. & facit lex. 1. C. de iure fisci li. x. secundũ cõmunem intellectũ, ubi si appareat duplex hypotheca eodẽ die facta presumetur prior quæ est fisci. Sed quicquid dicant docto-

res ille intellectus nō congruit textui qui uoluit facere aliam quam specialitatem in fisco, quod probatur in fine tex. ibi quod citra fraudem credito. &c. ubi tex. inter ceteros creditores intelligit etiam de fisco, & sic præsупponit quantum ad illum tex. esse parem causam omnium creditorum: aliā illatio illa non esset bona.

¶ Et quod dicatur de dote & fisco procedit etiam in salario doctoris secundum Bal. in dicta. l. i. quia causa studij & dotis equiparantur ut colligit ibi Barto. ex glos. fina.

¶ Nec obstat quod dicunt aliqui moder. quod aliud sit loqui de ipso studio, & sic de disciplina quæ bene est fauorabilis: aliud de mercede quæ non uidetur habere tot fauores. l. i. §. diuus. ff. de extraordina. cogni. unde pro salario non est introducta à lege hypotheca: nec alia priuilegia quæ competunt dotibus. Quia respondeo quod causa studij dependet à salario: quia præsūmitur melius & libentius docere professor cui salaria exhibentur. l. medicos. in fi. C. de profes. & medi. lib. x.

¶ Ad supra dicta etiam facit quod notat Bal. in c. i. in prin. in quinta col. quid sit inuest. quod quando apparent duæ inuestiture eodem factæ tempore, præualet illa, quæ est plenior. Quod intellige quando talis plenitudo nō esset onerosa per illud quod notat idem Bal. in l. falsus. penulti. col. C. de furtis, ubi si producuntur duo mandata, statbitur illi quod concedit minorem facultatem.

¶ Intelliguntur supra dicta simpliciter data æqualitate utrinque: aliā si in altero sit certius tēpus, illud debet præualere, argumento notato. per marti. filima. Cy. & Bal. in l. de

l. de rebus. c. de dona. ante nup. Ioan. de platea in dicta. l. j. c. de iure fisci. lib. x.

7 ¶ Et propterea si in uno instrumento sit expressa nedum dies sed etiam hora, uideretur illud praefendum prout tenet Ias. & Moder. in dicta. l. j. ff. soluto matri.

¶ Contrarium tenet Fely. in dicto. c. pastoralis. in uersic. unius horae. de rescrip. cuius opinio est uerior per rationem suam: & clarius procederet, quando in talibus scripturis non soleret apponi hora: nam ista appositio, non solita redderet scripturam suspectam, iuxta not. in. c. quā graui: infra de crimi. falsi. Bal. in proce. feud. cum similibus, nec doctores allegati per Ias. dicunt in dicta. l. de rebus. illud ad quod simpliciter allegantur.

XLIII PRAESUMPTIO.

1. Praesumitur in dubio pro reo. & quae ratio.

Ampliatu. nu. 7. cum seq. limitatur. 13. cum seq.

2. Actor licet successerit in ius alterius si tamen succumbat, non excusatur ab expensis.

3. Iudicis officium magis exuberat in absoluendo ideo absens absolui potest si appareat de eius innocentia, licet non possit condemnari regulariter.

4. Vulneratus si quis fuerit ab vno plurium, et nescitur a quo, absoluendi sunt omnes: nec contra alium quem ipsorum procedendum est ad torturam.

5. Morientis exculpacio licet admittatur ad absoluendum, non tamen admittitur morientis accusatio, ad condemnandum.

6. Suspendus si facto laqueo cecidit in terram, praesumitur quod miraculose hoc factum fuerit, si antequam suspenderetur fuit protestatus de innocentia:

M 3 ideo

ideo venit absoluendus.

8 Crimen si fuerit probatum per duos clericos, & reus probauerit contrarium per duos laicos, fauore rei praeualeat probatio laicorum.

Quid autem in civilibus nu. 9.

11 Accusator quā dicatur habere iustā causam litigandi ita ut excusetur a praesumpta calumnia.

12 Reus absolutus a crimine, an possit agere contra accusatorem actione iniuriarum, ad damna, vel interesse, vel de falso, maxime si contra reum erant indicia sufficientia ad torturam.

14 Actori magis quam reo fauetur in praeparatorijs iudiciorum. de veritate ibi.

15 Reus potest suam ambiguum exceptionem interpretari, sicut actor suum libellum.

16 Actor & reus an in medio causae sint aequaliter tractandi, ita quod plus non faueatur vni quam alteri.

17 Clerici litigantes in foro seculari, licet ligentur in ordinariis & praeparatorijs iudiciis statuto laicorum, non tamen ligantur statuto, reijciēte probationes.

18 Praesumptio est contra reum, in his quae respiciunt fauorem animae.

xliij. praesumptio.

Quadragesimo quarto in dubio fit praesumptio pro reo. l. fauorabiliores. ff. de re. iur. & rationes istius praesumptionis ponit eleganter Aristoteles in problematibus parte. xxix. c. xij. Prima ratio est quia actor semper potest & debet uenire paratus. In reo uero non ita est & ideo potuit forte omittere aliqua spectantia ad eius defensionem: unde fuit aequum ut in dubio pro eo praesumeretur. Probatur ista ratio in dicta. l. qui accusare. C. de eden. & secunda quaestione. viij. ca. sciant. & Specu. in titu. de praepa. iudi. §. 1.

Et facit

¶ Et facit quod notat Barto. in l. qui in alterius, per illum tex. ff. de regu. iur. ubi licet actor successerit in ius alterius, tamen ista non est iusta causa excusandi eum ab expensis quia debuit se preparare antequam ueniret ad iudicium. Facit quod notatur in capitu. ij. de dilati. ubi longiores dantur dilationes reo quam auctori. Et sic habes quod allegatio rei qua dicit se non omnia dixisse que ad causam suam spectant, sed aliqua per errorem uel obliuionem omisisse est probabilis, pro quo facit tex. in l. minor autem magistratus. §. i. ff. de minoribus.

¶ Secunda ratio ponitur per eum, quia talis praesumptio suadet liberationem: ergo ista debet capi tanquam humanior. Et haec ratio optime probatur in l. arrianus. ff. de actioni. Et obliga. quod autem sit humanior ipse probat: quia in conflictu rationum melius est nocentem absolueri quam innocentem condemnare. l. absentem. ff. de poenis. l. inter pares. de re iudi.

¶ Adde pro ista ratione primo quod notat Butrius in c. ueniens. colum. i. post Ioan. and. de accusa. Et Bartho. Verro. consi. xlj. licet inuitus. col. fi. ubi dicit quod officium iudicis magis exuberat in absoluendo. Et propterea licet absens non possit condemnari, dicta. l. absentem. tamen si apparet de innocentia potest absolui.

¶ Secundo adde quod si inter plures personas aliquis fuit uulneratus. Et forte appareat unum uulnus illatum et nescitur quis fecerit sint omnes absoluendi. dicta. l. absentem. Et ita tenet Petrus Iaco. in libello de actio. l. aquilae in uersi. ex praedictis, dic ut habetur per Albe. de rosa. in l. si. ff. de sicarijs, Et quod no. Imo. in c. i. de officio delegati:

delega. Imo, contra tales non erit, neq; procedendū ad tor-
 5 turam, secundum dō. Alex. consi. xiiij. in. iij. ubi t̄ am-
 pliatur etiam si mortuus inculpasset aliquem, quia licet
 attestatio morientis admittatur ad absolucndum secundū
 Bal. in. l. j. C. communia de leg per. l. Paulus. §. j. ff. de bo-
 nis liber. non tamen admittitur ad condemnandum prædi-
 cta ratione & etiam alibi diximus. & ita limitatur quod
 notat Ange. de areti. in tractatu malefi. in uer. forma pu-
 blica. in. xvij. col. uer si. quid autem si sint quinq; de quo
 etiam per doctores in dicta. l. si quis in rixa. ff. de sicarijs.
 Alexan. in consi. xy. in primo.

6 ¶ Tercio† Adde quod notat lucas de pen. in. l. j. C. de
 deserto. lib. xij. colum. ix. ubi si dum damnatus ad mortem
 suspenderetur, fracto laqueo cecidit in terram præsumen-
 dum est factum miraculose, unde est absolucndus, si ipse
 erat protestatus de innocentia: refert & sequitur Decius
 in dicta. l. fauorabiliores, & sic istæ rationes Aristotelis
 sunt bonæ.

¶ Sed tu adde tertiam rationem, nam actor qui agit con-
 tra reum in effectu arguit eius delictum uel culpam seu
 noxam, ex quo aliàs reus non compelleretur suscipere iu-
 diciū. l. si reus paratus. ff. de procurat. §. si. insti. de per-
 pet. & tempo. actio. Sed ista culpa seu mora non præsumi-
 tur, nisi clarè probata, dicta. l. merito, ergo in dubio pro
 reo præsumendum est qui habet præsumptionem illam
 pro se.

7 ¶ Ampliatur† ista præsumptio ut procedat etiā in
 reo qui per accidens est actor: ueluti quando reus intenta-
 ret remedium de quo in. l. diffamari. C. de ingenu. manu.
 puta

puta si peteret imponi silentium alicui qui prætendit se creditorem: uel peteret cancellari instrumentum secundū Butri. in capi. in præsentia. in. vj. col. de proba. Et per moder. in capi. ex literis. eo. titu.

¶ Ampliatur et secundo ut talis præsumptio procedat dato, quod pro actore essent clariores testes.

¶ Et propterea si pro parte accusatoris probatū sit crimen per duos clericos: Et pro parte rei sit probatum contrarium per duos laicos, fauore rei, praeualebit probatio laicorum, secundum glo. in capi. clerici. viij. distin. Bal. in l. data opera. C. qui accusa. non pos. Roma. in. l. j. §. fin. Et in. l. in illa. ff. de uerbo. oblig. moder. in. l. qui accusare. C. de eden. Et illam glossam intelligunt moder. in dicto. c. ex literis. procedere, in causis criminalibus, secus in ciuilibus. Et ratio est quia in criminalibus ultra præsumptionem quæ generaliter est pro reo, concurrit etiam præsumptio quod quis non deliquerit: dicta. l. merito. quæ praeualet. Sed certe ista ratio procedit etiam in ciuilibus, quia reus delinqueret retinendo rem alienam, regula peccatum. de regulis iuris. in. vj.

¶ Nec obstat gl. in capi. monachus, in uerbo, quorum, in vj. distin. quæ uult quod tantum ualet testimonium quatuor clericorum, quantum sex laicorum: quia illa glo. non probatur iure. Et dato quod sit uera, erit tamen arbitrium iudici qui hoc ponderet perscrutata qualitate personarum. l. iij. ff. de test. Et in dubio praeualebit præsumptio oriens pro reo, præsumptioni orienti ex præsumpta probitate clericorum, secundum glos. in dicto capitulo clericorum.

M s Ampliatur

10 ¶ Ampliatur et tertio ut ita presumatur pro reo, quod talis presumptio operetur contra ipsum actorem ut presumatur temere et per calumniam litigasse et consequenter condemnatur in expensis iuxta legem eum quem temere. de iudi. et nota. in l. properandum. §. si autem alterutra. C. de iudi.

¶ Quod intellige nisi actor habuerit causam iustam litigandi et dicitur accusator habere iustam causam quando saltem habet indicia sufficientia ad torturam contra reum: unde tunc excusaretur a presumpta calumnia secundum Ange. in l. uacantia. in vj. questio. C. de bonis uacant. lib. x.

¶ Et ista decisio uidetur confundere illud quod notat Alexan. in consi. xi. incipien. circa primum dubium. in 12 secundo dubio. in j. uolu. ubi dicit, quod reus qui fuit absolutus potest agere actione iniuriarum et ad damna et interesse uel de falso contra accusatorem. et loquitur Alex. in casu quo reus fuerit positus ad torturam et purgauerit indicia, et sic loquitur in casu quo prius extabant indicia, ex quo aliter non potuisset torqueri. l. milites. C. de questio. et ita reprobatur eum Picus in dicta l. qui accusare.

¶ Sed ego intelligo decisionem Ange. in d. l. si uacantia. procedere respectu iudicis, ne teneatur in syndicato non autem respectu accusatoris, et ratio differentie est, quia accusator non debet deferre nisi delictum quod potest probare. C. ad l. lul. maiestatis. et dicto cap. si autem. secunda questione sexta. Sed iudex eo ipso quod habet sufficientia indicia debet procedere aduersus reum unde

unde plus succurritur ex necessitate agenti, l. fina. §. iudicandi. ff. de mu. & hono. l. si fideiussor. §. 1. ff. qui satisfacti cogantur.

13 ¶ Limitatur hæc conclusio ut primo non procedat quando actor ageret pro causa fauorabili seu pia. c. fina. de re iudi. quia eorum fauor praeualet fauori rei, ut ibi probatur. & in l. inter pares. ff. de re iudi. & d. l. iulia. ff. de manumis. in l. si pars ff. de inofficio. testamen. & per Moder. in dicto capi. ex literis. de quo dic ut supra tetigi.

14 ¶ Secundo limitatur ut non procedat ista regula in preparatorijs iudiciorum, quia in illis magis fauemus actori quam reo, lege si quis intentione. ff. de iudic. lege de die, ubi doctores. ff. qui satisfacti cogantur. & l. inter stipulantem. §. primo. ff. de uerbo. obligationibus.

¶ Sed contra istam dictam rationem adducuntur aliqua fundamenta per Moder. in d. l. de die, & in l. exigendi. in iij. col. c. de procu. Et mihi non placet ista limitatio quia rationes istius regule generaliter procedunt: & tex. in dicta l. fauorabiliores. nō uidetur commodè pati istam restrictionem quicquid etiam dicant doctores in c. cum sint iura partium. de reg. iur. in sexto.

¶ Non obstat dicta l. de die. ubi stipulatio recipit diem ex potestate actoris, quia istud non est quod actor in preparatorijs sit fauorabilior reo: sed quia natura stipulationis hoc importat. Cum enim alijs promittit iudicio sisti, censetur promisisse sistere usque ad finem litis. l. græcæ. §. & post litem. ff. de fideiussoribus. Sed
quia

quia interim posset esse graue promissori si finis litis
 diutius protelaretur uel pateretur quod sisteret aliquo
 tempore importuno, iudex ipse moderabitur spatium:
 Et actor stipulans non propter hoc censebitur sibi præ
 iudicasse, quin tamen in potestate sua sit agere. l. 1. C. ut
 nemo inui. Non obstat d. l. si quis intentione, quia quam
 uis actor ibi declaret libellum suum ambiguum: non ta
 15 men propter hoc uidetur fauorabilior reo: ex t quo
 etiam ipse reus declarat exceptionem suam ambiguum,
 ut ibi habetur Et per Barto. in dicta l. is qui reus, in pe
 nulti. colum. ff. de publi. iudi. Et in d. l. inter stipulan
 tem. §. 1. in ij. colum. dum allegat l. certum. ff. de confess.
 Non obstat d. l. inter stipulantem. §. 1. quia ille tex. proce
 dit speciali ratione ibi assignata per Iurisconsul. non au
 tem quia in ordinatiuis plus faueamus actori.

16 ¶ Tertio limitatur in medio causæ, quia tunc æquali
 ter tractamus, Et actorem Et reum: non autem plus præ
 sumimus pro reo secundum docto. in dicta l. de die. Et di
 cto c. cum ad sedem. de resti. spoliato.

¶ Sed contra hanc opinio. obstat quia reus non tenetur
 edere actori ad probandam eius intentionem: Et tamen
 actor tenetur edere reo ad probandam eius exceptionem.
 l. non est nouum. C. de edendo. Et ibi ita inquit domi. las.
 Et etiam in d. l. de die.

¶ Sed ad istud argumentum respondent Moder. quod
 istud est in probationibus quæ non uidentur simpliciter
 respicere media causæ: sed etiam decisionem, ex quo acto
 re non probante reus absoluitur. l. qui accusare. C. de
 edendo.

¶ Confir

17 ¶ Confirma istam solutionem, ¶ quia licet clerici in preparatorijs & ordinatiuis ligentur statutis laicorum quando litigant in foro seculari secundum glo. & docto. in c. quod clericis. de foro compe. tamen non ligarentur statuto reiiciente probationes, quia tales respiciunt decisionem, secundum Calderi. qui ita disputauit quem refert Sali. in auten. cassa. in iij. col. C. de sacrosanc. eccle. per docto. in c. ecclesia sanctae mariae. de constitu. quia quamuis ista solutio sit satis bona, tamen ista limitatio etiam ipsa nimis restringit regulam d. l. fauorabiliores. cuius uerba possunt comprehendere etiam istam responsionem: unde teneas regulam generaliter, quod in dubio praesumimus potius pro reo. Si uero sumus in casu claro, tunc cessat praesumptio; nam aliquando ex aliqua speciali ratione reperitur in iure constituta differentia inter actorem & reum, ut per las. in d. l. de die. Sed illi casus non propter hoc tollunt regulam quae in dubio procedit.

18 ¶ Quarto ¶ limitatur in foro animae, quia tunc fit praesumptio contra reum, quia talis uia est tutior pro salute; ut per glo. in cap. j. de scruti. de quo supra dixi in princip. regule. & per Moder. in d. c. ex literis. in tertia colum. & ista limitatio optime quadrat ad tertiam rationem supra per me relata, & procedit nedum simpliciter in foro animae: sed etiam in foro canonico quo ad poenam suspensionis ab altari. c. presbyterum. c. significasti. secundo. & c. ad audientiam. infra de homi. de quo per Comen. confi. cxxxiiij. uisis denunciationibus. in quinta colum.

Quinto

19 ¶ Quinto limitatur ut non procedat quando est dubietas super iurisdictione, & iudex ante eam fundatam cognoscit, ut est glo. in c. cum contingat. in iij. glo. de rescrip. per Alexan. & Moder. in d. l. de dic. in fi.

PRAESUMPTIO XLV.

1 Præsumitur in illam partem per quam poena evitatur.

Declaro nu. 7. & sequen.

2 Poena si fuerit apposita in contractu ex parte unius, an præsumatur actum ut etiam alter teneatur.

3 Venditor si statim rem venditam accepit in emphyteosim, & deinde actor fecit pactum de luendo intra certum tempus, & emphyteota cessavit a solutione canonis, ita quod cecidit a contractu emphyteutico, an etiam ceciderit a pacto luendi.

4 Exclusus ab vno capite contractus, non censetur exclusus ab alio.

5 Dispositio principalis licet extendatur, non tamen fit extensio quo ad poenam.

Intellige nu. 6.

8 Legis illa interpretatio quæ est benignior, licet prævaleat, tamen in primis debet inspicere & attendere verborum proprietas.

9 Condemnatus simpliciter ad poenam capitalem, intelligitur de exilio & de excommunicatione, si condemnatus esset clericus. nu. 10.

11 Infamiae poena dicitur poena capitalis: de veritate nu. 12.

Vasallus sicut amittit feudum si non defendit vitam domini, ita si non defendat eius famam, reprobat tamen hoc nu. 12.

Vitæ & famæ periculum æquiparantur.

Manus

23 Manus si cui amputanda sit, intelligitur de debiliore vel arida.

Quadragesimo quinto præsumitur semper in illa Præsumptio partem per quam poena cuitatur. l. semper in ob- xlv. scuris. ff. de regu. iur. l. proximè. ff. de his quæ in testa. de-
2. lentur. Raph. cuma. consi. cxxxiiij. in ulti. col. Et ideo si in contractu poena sit pro parte unius appositâ non præsumitur actum ut etiam alter teneatur secundum Bal. in c. j. qualiter dominus proprie. feudi priuetur: & eodem modo substitutio quæ de uno casu ad alium extenditur, non habet locum si poena apponitur. l. pater scuerinam. ubi Bar. ff. de condi. & demonstra. glo. in clemen. ij. in uerbo, sanctioni. de uita & honesta. cleri. de quo per Moder. in c. secundo requiris. de appel.

3 ¶ Et hæc faciunt ad questionem: aliquis uenūdedit domum, & incontinenti recepit in emphyteosim, & deinde emptor fecit pactum de luendo intra certum tempus: iste emphyteota cessauit à solutiōe canonis, ita quod eccidit à contractu emphyteotico: an etiam censeatur cecidisse à pacto luendi? & Andre. sicul. consi. l. j. scripsit sapienter. in prima parte, concludit quod non: quia istud cadere à contractu emphyteotico, est quid poenale: ergo non debet præsumi actum ut talis poena procedat etiam respectu pacti de luendo, præsertim quia poenæ non habent locum nisi à iure expresso. §. cum igitur. in auten. de non elig. secundo nuben. l. at si quis. §. diuus. ff. de relig. & per eandem rationem idem sequuti sunt aliqui Moderni in l. in bonæ fidei. C. de pactis. & est de mente Ias. in l. ij. in ij. col. C. de iur. emphyteotico.

Contra

¶ Contrarium tenet Barth. Vero. in tractatu de simula. contractuum, in secunda præsump. in ultima col. in casu quo tale pactum esset appositum contractui emphyteotico: ergo si cadat ab emphyteosi cadet etiā à pacto: Et istam rationem fecit etiam Ias. in d. l. ij.

¶ Sed tu tenēdo primā opinionem quæ uidetur æquior, responde. quod poena respiciens ipsum contractum emphyteosis, non debet trahi ad istud pactum luendi per notata in d. l. in testamento. cum similibus. Et licet tale pactum possit dici pars contractus, istud est per fictionem l. lecta. in uerbo, inesse uidentur. ff. si cert. peta. Nam proprie loquendo est contractus de per se iuxta glo. in l. ij. ff. de actio. Et obliga. quæ proprietatis debet attendi præsertim ubi agitur de euitanda poena, ut per Bal. in l. quum proponas. colum. fina. C. de here. insti. Et in c. ij. in fine, de milite uasal. qui contu. est. cum ergo proprie loquendo sunt duo contractus, poena uni apposita non debet trahi ad alium facit. l. iuris gentium. §. adeo. ff. de pactis.

4 ¶ Item quia exclusus ab uno capite contractus non censetur exclusus ab alio: secundum Bald. in l. ij. in . viij. q. C. de rescinden. uendi. Imo plus ego crederem quod iste dominus non teneretur uigore talis pacti, nisi ad transserendum directum dominium reseruato utili quod fuit cōsolidatum: quia illud pactum in luendo intelligitur secundum tempus contractus: Et sic de directo tantum separato ab utili. Nō autem debet extendi ad ius interim quæ situm. l. rutilia polla. ff. de contrahenda emptione, præsertim ex culpa ipsius paciscentis: nam ex quo incontinenti fuit factus contractus emphyteoticus, satis arguitur

tur mens contrahentium, ut emptor haberet solum directum dominium separatum ab utili: argumento. l. si uen-
tri. §. fina. ff. de priui. credito.

¶ Ad supradicta etiam facit quod notat Ioan. Andr. &
5 Gemi. in c. dispendia. de rescrip. in sexto. ubi licet di-
spositio principalis extendatur, nunquam tamen sit ex-
tensio quo ad poenam: quia non praesumitur talis fuisse
intentio disponentis. Sequitur Butri. & Imol. in c. fina.
de rescrip. Abb. in cap. primo. col. fina. de loca. Gemi. in
c. si forte. col. ij. de electio. in sexto. Lancellottus Decius
in l. j. C. de in ius uocan.

6 ¶ Quod intellige nisi essemus in equiparatis à re-
gula iuris aliqua: iuxta notata in l. si quis seruo. C. de fur-
tis. cum concordant. per Moder. in auten. quas actiones.
C. de sacrosanct. eccle. & ita intelligo glo. in cap. j. in gl.
penul. supra de postu. praela. de qua per Moder. in c. nam
concupiscentia, in ij. lectura, de consti.

7 ¶ Declarat supra dictam praesumptionem ut proce-
dat in dubio: aliàs si casus esset clarus, puta quia proprie-
tas uerborum importet poenam, tunc staremus proprie-
tati. l. cum in l. ubi Areti. ff. de testamen. & quod notat
Calde. consi. j. de consanguinitate & affi. & per Moder-
nos in l. semper in obscuris, in ultima colum. ff. de regu-
lis iuris.

¶ Confirmatur ex doctrina Abbat. in capi. primo. de con-
8 stitutio. ubi dicit quod licet in dubio praeualeat illa
interpretatio legis quae est benignior: tamē imprimis de-
bet attendi proprietates uerborum secundum glo. in l. nō
possunt. ff. de legi. & per Decium in dicto cap. j. penul.

And. Alcia. De Praesum.

N colum.

colum. uersicu. tertia conclusio.

¶ intellige hanc declarationem quod fiat lata interpretatio, quatenus uerba important: quando omnia possunt commode interuenire. alioquin si unum tantum significatum adaptari posset, intelligeretur de leuiore.

9 ¶ Et propterea si quis condemnatur simpliciter ad pœnam capitalem, intelligetur de exilio, ut per Abb. & alios in. c. quãto. infra de iurciuran. glo. in. l. i. in uerbo capitalis. C. nẽ hære. uel iude. man. Ang. de areti. in tractatu malefi. in uerb. & caput ab spatulis. Areti. in. c. qualiter & quando. S. fina. in. iij. colum. de accusa. Ruminat. in. l. transigere. in. iij. colum. de transac. Alexan. consil. ciiij. limitando etiam ut per Imo. in. l. ij. de publi. iudi.

10 ¶ Et si cõdemnatus esset clericus, intelligeretur de excommunicatione secundum do. Picum in. l. imperium ff. de iurisd. omnium iudi. pro quo facit tex. in. c. j. secundum, unum intellectum. infra de homici.

11 ¶ Adde quod uideretur quod imo satis cõsetur a pœna infamie: quia talis dicitur capitalis, undẽ infert Andre. sicut. in addi. ad Bal. in. c. j. in prin. quibus mo. feu. amit. quod sicut uasallus amittit feudum si non defendat uitam domini, ita etiam si non defendat eius famam: quia periculum famæ equiparatur uitæ. l. iusta. ff. de manumissis uindicta.

12 ¶ Sed tu tene contrarium per supra dicta, & quia causa famæ nõ proprie dicitur capitalis nec proprie equiparatur uitæ ut probatur in. l. si adulterium cum incestu in fine. ff. ad. l. iul. de adulter. ibi eius famæ multo magis quàm uitæ parcendum est. Et propterea non teneo illam
decisio

decisionem andree sicul. quæ etiam est nimis inhumana.

¶ Comprobatur prædicta declaratio per glos. in autenti.

13 sed nouo iure. C. de fur. Tubi si quis sit condemnatus in amputatione manus intelligeretur de debiliore: imo si reus haberet unam aridam illa esset amputanda, secundum Iaco. butr. Albc. de rosa. Saly. & Pau. de cast. in dicta auten. sed nouo iure. Alber. de ros. in tertia parte statutorum questio. lx. Et dicit Ioan. and. in addi. specul. in rubri. de pœn. quod hæc est communis doctrina quecquid etiam teneant Bar. Cy. & Bal. in d. auten. de quo etiam per Ang.

in di. tractatu. in uerb. quis non soluerit. in. j. col. Idem etiam tenet Ange. in. l. iij. §. labeo. per illum tex.

ff. arborum fur. c. s. & maria. Soc. in. c. si

cut Iudei. in quinta col. de Iudeis.

ubi allegat tex. j. quæ. pri-

m. c. sicut ur

geri.

INDEX ALPHABE

ticus Andreae Alciati, Mediolanensis Iuris utriusq;
doctoris, in tractatu præsumptionum, ita or
dine digestus ut cuius legenti quo=
ta præsumptionis, regule,
numeri, et paginae,
ultro se offe=
rat.

De litera A

Acquisita per unum ex fratribus simul post
mortem fratris habitantis, an præsumā=
tur acquisita de cōmuni. præsump. xxv.
regu. i. nume. i. pagina. 103.

Accusator si probet quod Titius occidit Seium: Titius au
tem probet quod Seius fecerat insultum aduersus eum
uel res suas, obtinebit reus: quia præsumitur quod in=
continenti se defendit. præsump. xxxix. regu. iij. nu. 4.
pagina. 531.

Accusator quando dicatur habere iustam causam litigan=
di, ita ut excusetur à præsumpta calumnia: præsump.
xliij. reg. iij. nu. 11. pag. 554.

Actor licet successerit in ius alterius, si tamē succumbat,
non excusatur ab expensis. præsumptio. xliij. regu. iij.
nume. 1. pag. 551.

Actor et reus an in medio causæ sint æqualiter tractan=
di, ita quod plus non faueatur uni quā alteri. præsum=
ptio.

I N D E X

- ptio.xliiij.reg.iiij.nu.16. pag.556.
Actor *contraria allegans non* auditur nec susinetur li-
 bellus per clausulam omni meliori modo &c.præ-
 sumptio.xxxj.reg.ij.nu.5. pag.317.
Actori magis quam reo fauetur in præparatorijs iudicio
 rum:de ueritate ibi.præsumptio.xliiij.regu.iiij. nume-
 ro.14. pag.555.
Adulterium siue struprum commissum cum muliere re-
 spicit iniuriam totius consanguinitatis. præsump.ij.
 reg.i.nu.5. pagi.53.
Agere ex uno contractu contra plures si quis compelle-
 retur.præsumitur damnificari.præsump.xxxiiij.regu.
 ij.nu.1. pagi.320.
Infertur ad plura.
Agens pluribus actionibus,potest compelli reo instante,
 eas ponere in uno libello.præsump.xxxiiij.regu.ij.nu
 mero.2. pag.320.
Acta *principaliter* deducta in aliquo casu,efficacius pro-
 bant,quam ea quæ incidenter.præsump.xliiij. regu.i.
 nu.3. pagi.165.
Actus ille è duobus eodem die factis præcessisse præsumi-
 tur,qui de iure præcedere debuit, etiam si ordo scri-
 pturæ esset inuersus.præsumptio.xlij.regu.iiij.numere-
 ro.1. pag.542.
Actus ille è duobus eodem die factis,qui de iure *præcede-*
 re debet,an præsumatur præcessisse,etiam si nõ appa-
 reat quod actus ille eodem die sit gestus.præsumptio.
 quadragesima secunda.regula tertia.numero tertio.pa-
 gina.542.

Actus

I N D E X

Actus si certo loco uel tempore potuit esse licitus, alio uero illicitus, præsumitur gestus in casu licito. præsumptio. prima, regula tertia. numero secundo. pagina. 329.

Actus à partibus factus, in contrarium quàm conuentum esset, præsumitur potius errore factus, quàm quod uoluerint se partes corrigere. præsump. xxviii. regu. ij. nu. 2. pagina. 300.

Actus non præsumitur gestus metu, si quid actum reperiatur. præsumptio. vij. regu. iij. nu. 1. pagina. 351.

Fallit in casu capituli super hoc. de renuncia.

Actus ubi potest importare delictum graue, & paruum, præsumitur pro minori delicto. præsump. vi. regu. iij. nu. 1. pag. 351.

Actus sequens præsumitur factus in executionem præcedentis tractatus. præsumptio. xxxiiij. regula secunda. numero. 1. pagina. 280.

Limitatur nu. 5. 9. 11. 13. 14. 15.

Actus quando potest fieri nomine proprio & alieno, præsumitur factus nomine proprio. præsumptio. uigesimaquarta. regula secunda. numero nono. pagina. 283.

Actum nullum & peccantem in forma facientes, an præsumantur nescire esse nullum. præsump. xxxj. reg. iij. nume. 4. pagina. 477.

Actum faciens, an uideatur se astringere legi de illo actu loquenti. præsumptio. trigesima secunda, regula tertia numero. 14. pagina. 487.

N 4   Actuum

INDEX

Actuum duorum de prioritate si dubitetur, nè ex incertitudine uterque uitietur, præsumimus pro benigniore. præsumptio. quadragesima tertia, regula tertia. numero. 1. pagina. 545

Agenti interdicto recuperandæ sufficit probare quod aliquid quando possedit: quia præsumitur etiam tunc possedisse quando fuit deiectus. præsumptio. xxxi. reg. ij. numero. 14. pagi. 271.

Vbi agitur de probanda continuatione alicuius uniuersi, qui habuit in præteritum, non præsumitur hodie habere. præsumptio uigesima septima, regula secunda numero. 2. pagi. 295

Affectio præsumitur in coniunctis, præsumptio. xx. regu. j. numero. 1. pag. 92

Aggressor fuisse præsumitur, is qui ex duobus simul digladiantibus mortuus est. ideo unus est absolendus. præsumptio trigesima nona, regula tertia, numero 1. pagina. 530

De ueritate late. maxime nu. 6. & seq.

Aggressor quis fuerit ex duobus se inuicem uulnerantibus si ignoretur, an uterque sit absolendus. præsumptio. trigesima nona, regula tertia. numero quinto. pagina. 532.

Aggressorem si quis occidat, absolendus uenit, etiam non probato moderamine tutelæ inculpatæ: quia seruasse præsumitur moderamen. præsumptio. xxxix. reg. iij. numero. 2. pagi. 530

Agricola diligens, præsumitur innocens & quietus. præsumptio.

I N D E X

- sump. iij. reg. iij. nu. 3.* pagi. 345
- Alienatio facta per praelatos in consanguineos, non prae-*
sumitur facta in utilitatem ecclesiae, sed ipsorum con-
sanguineorum. praesumptio. xix. regula prima. nume-
ro. 1. pagi. 118
- Limitatur & restringitur nu. 4. & sequen.*
- Alienatio facta per praelatum in consanguineum, sine frau-*
de, & seruatis debitis solennitatibus, ualet & tenet.
praesum. xix. regu. 1. nu. 5. pag. 119
- Alieniante rem meam si consensero, saluo iure meo, haec*
testatio intelligitur, respectu pretij, non ipsius rei.
praesum. xxviii. reg. ij. nu. 5. pagi. 300
- Alleganti diuitias aut paupertatem de praesenti (si nihil*
allegatur de praeterito) incumbit onus probandi. In-
fertur ad plura. praesumptio. xxviij. regula secunda. nu-
mero. 4. pag. 197
- Amisio quomodo probetur. remissio. praesump. xxv. re-*
gu. ij. nu. 1. pagi. 187
- Amicitia magna praepoderat fraternitati. praesum. xxviii.*
regu. 1. nu. 3. pagi. 114
- Amicitia magna operatur clausulam codicillarem. pra-*
sump. xxviii. reg. 1. nu. 6. pagi. 115
- Amicus singularis uenit appellatione suorum. praesump.*
xxviii. reg. 1. nu. 2. pag. 113
- Amicus potest uindicare iniuriā factā amico tāquā factā*
attinentibus suis. praesum. xxviii. reg. 1. nu. 2. pagi. 13
- Amicus maxime amicitiae equiparatur consanguineis. &*
disposita in consanguineis procedunt in amico ma-
gnae amicitiae. praesump. xxviii. regu. 1. nu. 5. pagi. 115

- Amico rectori alicuius ecclesiæ relictum, an uideatur re-*
lictum cōtemplatione sui, an uero ecclesiæ. præsum.
xxviii.reg. i. nu. 2 pag. 113
- Ancilla reperta prægnante, an præsumatur contra do-*
minum. præsumptio trigesima septima, regula ter-
tia. nu. 5 pag. 519
- Ab antiqua practica non est recedendum. præsump. xxx.*
regu. ij. nu. 3 pag. 314
- Antiquior præsumitur melius scire ueritatem. præsum.*
xlvi. reg. i. nu. 1 pag. 267
- Appellatione pendente possunt sequestrari fructus ius*
xta clemen. i. de sequestra. posses. et fruct. præsum. ix.
reg. iij. nu. 12 pag. 367
- Appellatione pendente si possessor dilapidet agrum, po*
test fieri sequestratio. præsumptio. nona. regu. tertia.
nume. 13 pag. 367
- Appellatione pendente, nõ præsumitur pro processu nec*
pro sententia iudicis à quo. præsumptio. ix. regu. iij.
nume. 6 pag. 365
- De ueritate nu. 3**
- Arbiter licet non possit ferre condemnatoriam senten-*
tiam, nisi adiecta summa, nec ex postfacto possit sen-
tentiam emendare, electus tamen in arbitrum et ar-
bitratorem, si hodie condemnaret partem in sum-
ma, quam in sequenti die declararet, ualeret laudum.
præsump. xxxv. reg. iij. nu. 2 pag. 502
- Arbitramenta possunt fieri sub conditione resolutiua*
uel suspensiua, uel quocunq; alio modo, quo possunt
fieri contractus. præsum. xxxv. reg. iij. nu. 3 502
- Arbi

I N D E X

- Arbitramenta emologata per aliquos tanquam syndicos
alicuius communis, in quibus statuebantur certi ter=
mini seu lapides finales, an probent, dato quod non
constet quod essent syndici. *præsumptio. xij. regu. ij.*
nume. 1 *pag. 239*
- Arbitri omnis potestas dependet à compromisso. *præ=
sump. xij. reg. iij. nu. 5* *pag. 393*
- Argumentum à communiter accidentibus est ualidum,
et transfert onus probandi in aduersarium. *præsum.*
xlviij. reg. i. nu. 2 *pag. 164*
- Argumentum ab ordine literæ est ualidum in honori=
bus et dignitatibus. *præsumptio. xlv. regula prima.*
nume. 6 *pag. 170*
- Arrogauit quis fratris filium: quem ipse aluerat: et eum
instituit heredem hoc modo: Scium quem alui, et ob
sua benemerita adoptaui, heredem facio. an si adoptio
fuit recepta nulla, teneat institutio. *præsump. xxx.*
regu. i. nu. 8 *pag. 125*
- Ars uilis hodie dicitur attenta communi reputatione ci=
uitatis. *præsum. xlviiij. reg. i. nu. 12* *pa. 182*
- Artes uiles quæ sint remissiue. *præ. xlviiij. reg. i. nu. 8* *181*
- Ascendens præsumitur suam hereditatem uelle descen=
dentibus relinquere. *præsum. viij. reg. i. nu. 1* *63*
- Ascendentium legitima potest tolli statuto. *præsum. viij.*
reg. i. nu. 2 *pag. 63*
- Authoritas doctorum tenentium contra communem ex=
cusat à dolo *præsumpto. præsum. li. reg. i. nu. 7* *194*
- Auus præsumitur dotare neptem contemplatione filij.
præsum. xvij. reg. i. nu. 1 *83*
- Intellige

Intellige ut nu. 1. & sequen.

De litera

B.

Annitus ob contumaciam, si deinde fuerit
admissus ad defensiones, poterit tamen
absq; aliquo nouo iudicio torqueri. præ
sump. xxij. reg. liij. nu. 10 pag. 443

Bannitus si commisit delictū irrogans in-
famiam, ubique (etiam extra territorium) infamis est,
nisi per contumaciam tantum de delicto constet. præ
sumpt. xxij. reg. liij. nu. 4 pag. 440

Beneficia omnia mundi sunt manualia & obedientialia
quo ad papam. præsumptio. octaua. regula tertia. nu
mero. 3 pag. 356

Blasphemia una tantum præsumitur si quis pluries eo-
dem calore repetierit aliqua uerba blasphemie. præ
sump. vj. reg. liij. nu. 4 pag. 352

Bonus quilibet præsumitur. præf. ij. reg. liij. nu. 1. pag. 336

Limitatur multimode. 1. 4. 5. 6. 7. 9

Bonus qui fuit semper præsumitur bonus.

Limitatur quinque modis remissiue. præsump. viij. regu.
liij. nume. 1 pag. 218.

Bona propria qui consumpsit, fortius aliena consumet.
præsump. liij. reg. i. nu. 5 pag. 196

Bona fides præsumitur in possidente, nisi cōtrarium pro-
betur. præsump. v. reg. liij. nu. 1 pag. 348.

Intellige si habeat titulum uerum uel putatiuum: etiam
errore iniusto. 1

I N D E X

Bona fides an præsumatur in eo qui possidet sine titulo.
 præsum. v. reg. iij. nu. 3 pag. 348

Bona fides potest causari ex iniustis & temerarijs cau=
 sis. præsump. v. reg. iij. nu. 4 pag. 349

Bona damnatorum ob contumaciam uigore statuti ha=
 bentis eos pro conuictis & confessis, non censentur
 applicata fisco in consequentiam condensationis. præ
 sump. xxij. reg. iij. nu. 5 pag. 441

Bono uiro an & quando credendum. præsum. ij. reg. iij.
 nume. 3 pag. 336

Bouem uagabundum si quis in suo stabulo tenuerit, an
 dominus teneatur ei resarcire expensas quas asserit se
 fecisse: & an possit bouem retinere donec sibi solua=
 tur pro alimentis & alijs expensis. præsump. l. reg. j.
 nume. 2 pag. 189

Baptizatus quis nõ præsumitur, nisi probetur. præsum.
 iij. reg. ij. nu. 1 pag. 114

Breuitas temporis tanta quod comprehenditur quod iu=
 dex non adhibuit causæ cognitionem, facit præsumi
 contra iudicem. præsum. ix. reg. iij. nu. 33 pag. 379

De litera C

Ambia sicca facientes quamuis nõ teneat
 apothecam sunt uiles. præsump. xlviij.
 regu. j. nu. 7 pag. 181

Carceratus ex delicto, si al's ueniret relaxā
 dus fideiusoribus, si tamen al's aufugit de carceribus,
 non erit relaxandus, sed diligenter custodiendus. præ=
 sum. vij.

I N D E X

sum.vij.regu.ij.nu.1	pag.123
Carceratus respectu iudicis nō dicitur pati metum quod non procedit in potestatibus terrarum qui habēt uultum terribilem, & solent metū incutere. præsum.ix.	
regu.iiij.nu.15	367
Cardinali asserenti se habere specialem cōmissionem creditur. præsum.xlviiij.reg.i.nu.3.	
	180
Casus omīssus recipit interpretationem à iuris dispositione. præsum.xxxij.reg.iiij.nu.13	
	486
Caupo uel nauta tenetur de delicto famulorum. præsum.xl.reg.iiij.nu.5	
	537
Caupo an teneatur ad damna (saltem) & interesse, si famulus suus uulneret uiatorem hospitantem. ibidem	
Causa an præsumatur in principe dispensante contra ius gentium uel diuinum, in casibus in quibus cum causa potest dispensare. late usq; ad finem. præsum.viiij.reg.iiij.nu.4	
	356
Causa præsumitur in quocunq; principe non recognoscere superiorem de facto, quia nemo potest sibi dicere, cur ita facis. præsum.viiij.reg.iiij.nu.9.	
	360
Causa iusta non præsumitur in principe quando agitur de præiudicio tertij. præsum.viiij.reg.iiij.nu.5	
	357
Causa quæ nocet in dubio inspicitur. præsum.xxx.reg.i.nume.3	
	122
Intellige, ut nu.6	
Causæ cognitio & solennitas præsumitur ex diuturnitate temporis. præsum.x.reg.iiij.nu.6.	
	377
Intellige nisi in casibus in quibus requiritur magna cause cognitio. 7. uerum hoc, nisi elapsum esset longissimum	

I N D E X

- mum tempus. xxx. annorum, tunc enim præsumitur
 etiam magna causse cognitio interuenisse, & aliam
 quamuis solennitatem. ibidem.
- Causam non præsumi in principe, respectu non subdi-
 torum principi, quomodo intelligatur. præsum. viij.
 reg. iij. nu. 10. 361
- Causam quamlibet etiam iniustam excusare à dolo, quo-
 modo debeat intelligi. præf. xxx. reg. iij. nu. 6 474
- Citatum se non fuisse si pars neget, nuncius autē astruat
 contrarium, cui magis credatur. præsum. xiiij. reg. iij.
 nume. 9 412
- Citatio mariti sufficit ut fiat in domo in qua uxor habi-
 tat. præsum. xxxv. reg. i. nu. 1 142
- Citatio si fuerit facta contra solitam formam practicandi
 non tenetur citatus comparere. præsum. xxx. regu. ij.
 nume. 4 314
- Citatio non præsumitur nisi probetur, uel nisi de ea con-
 stet ex actis. præsum. ix. reg. iij. nu. 19 369
- Clausula si meruerit, si sit idoneus, uel dignus &c. quid
 operetur in rescripto, cum regulariter quilibet præ-
 sumatur idoneus, meritus, & dignus. præsum. iij. re-
 gu. iij. nume. 3 343
- Clausula rebus sic stantibus, quando attendatur & quan-
 do nō. & nu. 6. usq; ad fi. præf. xvi. reg. ij. nu. 5. 350
- Clausula plenitudinis potestatis, est tantæ potentie quod
 nihil opponi potest quin concessio principis suū esse
 etum sortiatur. præsum. xj. reg. iij. nu. 14 389
- Clausula saluo iure alterius, semper intelligitur in lite-
 ris principis. præsum. xj. reg. iij. nu. 3 383
- Clericus

- Clericus si probetur uenator, fiet interpretatio, quod iue-
rit causa recreationis. *presum. i. reg. iij. nu. 6* 331
- Clericus cui facta est concessio prae-bendae, si est legitimae
aetatis, debet hoc probare, non aduersarius contradi-
cens. *presum. xliij. reg. ij. nu. 5* 142
- Clerici litigantes in foro seculari, licet ligentur in ordi-
natiuis & praeparatorijs iudiciorum statuto laicorū,
non tamen ligantur statuto reijciente probationes.
presum. xliij. reg. iij. nu. 17 557
- Comes aliquis si sit sub dominio regis, in dubio praesumi-
tur habere comitatum iure proprio, non tanquam feu-
dalem. *presum. iij. reg. ij. nu. 2* 211
- Intellige ut ibi & seq. usq; ad fi.
- Commissio citationis facta nuncio, an requirat scriptu-
ram. *presum. xliij. reg. iij. nu. 8* 411
- In commissione quantumcunq; generali nunquam cense-
tur concessum quod possit tolli ius quaesitum alteri
presum. xj. reg. iij. nu. 2 383
- Compromissum si fuerit in aliquem tanquā in arbitru-
& arbitratorē, & talis iudicet, dicendo nos arbiter &
arbitrator &c. an praesumatur pronūciasse tanquam
arbiter, an tanquam arbitrator. *presum. xxxv. reg. iij.
nume. 11* 507
- Communis opinio in dubio praesumitur uerior: & ab
ea in iudicando iudices non debent recedere. *presum.
lj. regu. j. nu. 2* 191
- Limtatur nu. 3. 4. 6
- Communis opinio quae dicatur. *presum. lj. reg. j. nu. 2. 3.*
& 4. 191. & 192. & 193
- Concubina

I N D E X

- Concubina non præsumitur acquisiuisse de bonis concubinarij, quæ acquisiuit durante cōcubinato. præsum. xxvj. reg. iij. nu. 2 449
- De ueritate tamen ibi & seq.
- Concubina ut quæ dicatur plura requiruntur. præsum. v. reg. ij. nu. 4 218
- Concubine retentæ in domo filius, an præsumatur conceptus ex eo qui eam retinet in cōcubinam. præsum. xxxvij. reg. iij. nu. 3 519
- Condemnati simpliciter ad pœnam capitalẽ, intelligitur de exilio & de excommunicatione, si condemnatus esset clericus. nu. 10. præsum. xlv. reg. iij. nu. 9 562
- Conduxit si quis fundum ad certum tempus, finito tempore si perseveret, cõsetur recõduxisse & quare. præsum. xyij. reg. ij. nu. 1 252
- Contractus clerici regulatur à dispositione legis responentis modum contrahendi, quando nec uerba nec mens ipsius agentis repugnat, sed casus est omissus. præsum. xxxij. reg. iij. nu. 13 486
- Infertur ad plura ibi.
- Confessio dubia seu obscura potest ab ipso cõfiteute interpretari. præsum. xxxv. reg. iij. nu. 10 506
- Confessio incidenter facta & quæ fit ad alium finem nõ præiudicat. præsum. l. reg. i. nu. 5 193
- Confessio non proprie est probatio, sed releuatio ab one re probandi. de præsump. parte. ij. nu. 7 26
- Confessio patris nocet filijs etiam quo ad legitimã, quando ultra talem confessionem adest uerisimilis coniectura quòd cõfessio sit uera: aliàs non: etiam si fuerit Index præsum. O iurata

I N D E X

- iurata. præsump. xvj. reg. i. nu. 3. pag. 80
- Confessio inter personas prohibitas quamuis præsumatur fraudulosa, tamen talis præsumptio tollitur per contrarias coniecturas. præsumptio xvj. regula prima nume. 3. pagi. 80
- Confessio facta in tormentis quando quis de alio interrogatur, est ualidior, quam prima sine tormentis. secus quando quis de se interrogatur. præsum. xxix. regu. ij. numero. 10. pagi. 309
- Confessio iurata facta in testamento ualeat & probat, quâuis non iurata non ualeat nec probet. præsum. iiij. reg. ij. nu. 4. pagi. 345
- Confessio si statim reuocetur, non est opus probare errorem rem. præsum. xxj. reg. iiij. nu. 3. pag. 432
- Confessio negatiua quam pars non acceptauit potest reuocari prætextu erroris. secus si pars acceptauit. late De ueritate, utriusq; dicti disputatur. præsump. xxj. regu. iiij. nu. 5. pag. 433
- Confessio non acceptata an probet. late ibidem. nu. 6.
- Confessio non inducit nouum contractum, sed eum qui iam inductus est probat. præsum. xxj. reg. iiij. nu. 8. 438
- Confessio facta parte absente, facit semiplenam probationem. ibidem. nu. 9. pagi. 436
- Confessio acceptata an possit reuocari. præsumptio. xxj. regu. iiij. nu. 11. pagi. 437
- Confessionem propriam potest quilibet interpretari. præsum. i. reg. iiij. nu. 9. pagi. 332
- Confessionem factam à parte, uidetur pars tacens acceptare. præsump. xxj. regu. iiij. nu. 10. pagi. 436
- Confinium

I N D E X

- Confinium mutatio non præsumitur. præsumptio. xiiij. regu. ij. nu. 1. pag. 138
- Consanguineus non præsumitur indefensus, ex quo uero simile est quod saltem consanguinei uel affines eū defendent. præsump. xxij. reg. j. nu. 1. pag. 95
- Consanguineus uel amicus, si in re cuius possessionem & titulum habeo, faciat aliquos actus, uidetur hoc facere iure familiaritatis. præsum. xxij. reg. ij. nu. 4. pag. 178
- Consanguinei prius admittuntur ad tutelam & omnibus præferuntur. præsum. xxij. reg. j. nu. 2. pagi. 96.
- Consanguinei & affines non præsumuntur omīssuri defensionem consanguinei sui. præsumptio. xxij. regu. j. nume. 1. pagi. 95
- Conseruatores qui secundū Bullam debent cognoscere cōtra iniuriantes monasterijs, poterūt cōpellere ad solutionem debitores nolentes soluere. de ueritate tamen ui de. nu. 4. præsump. xxij. reg. j. nu. 3. pagi. 99
- Consilium quod potest se habere ad bonum & ad malū, debet interpretari in meliorem partem. præsump. j. regu. iij. nu. 3. pagi. 329
- Conspiratio licet possit capi in bonam partem, in dubio tamen capitur in malam. præsum. j. re. iij. nu. 5. pag. 331
- Contrahens si faciat se scribi in instrumento Titium de Papia, deinde repertus papie, uelut declinare forum quasi non sit papienſis, cogitur probare. præsum. xv. reg. ij. nu. 3. pag. 147
- Contrahens cum procuratore alicuius, quem ignorabat habere mandatum, & esse procuratorem, potest contra ipsum procuratorem (qui simpliciter contraxit)
- O 2 agere

- agere tanquam sibi nomine proprio obligatum. præsump. xxiiij. reg. ij. nu. 5. pag. 231
- Fallit si sciret mandatum, ut quia in contractu appositum esset aliqua qualitas utputa nomen officij uel similibus. ibidem.
- Contraxisse metu non præsumitur qui contraxit interuentibus affinibus & consanguineis. præsump. xx. reg. i. nu. 1. pag. 93
- Contrahentium assertioni non statuitur, ubi actus aliis illicitus per tale assertionem fieret licitus. præsum. xxviiij. reg. iij. nu. 3. pag. 462
- Conuersatio assidua & frequens etiã inter consanguineos, præsumitur augere affectionem. præsump. xxx. reg. i. nu. 1. pag. 112
- Copula præsumitur secuta, si præcesserunt sponsalia, & transductio ad domum. præsum. xxxviiij. reg. iij. nu. 1. ro. 1. pag. 515
- Corrigere se incontinenti nemo præsumitur. præsumptio. xxviiij. reg. ij. nu. 1. pag. 299
- Crimen si fuerit probatum per duos clericos, & reus probauerit contrarium per duos laicos, fauore rei præualeat probatio laicorum. præsump. xliij. reg. iij. nu. 1. ro. 8. pag. 553
- Quid autem in ciuilibus. nu. 9.
- Custos carceris tenetur parti ad interesse quando culpa sua carceratus aut mortuus est, aut euasit. præsum. xv. reg. iij. nu. 4. pag. 414

Ans operam rei licite præsimitur seruasse
moderamen inculpate tutelæ. præs. sum.
xxxix. regula. iij. nu. 3. pagi. 131

Data ambasiatoribus non præsumentur
contemplatione principis data, sed sua ambasiato-
rum, ideo eis quæruntur. præsumptio. xvij. regu. 1. nu-
mero. 2. pagi. 89

Debitor qui ubi cessit dies non satisfecit creditori dicitur
illum iniuria afficere. præsumptio. xxij. regu. 1.
nu. 2. pagi. 99

Deceßisse prius ille (duobus simul mortuis) præsimitur,
qui debilior est.

De ueritate traditur. nume. 5. & seq. præsump. xlix. reg. j.
nu. 1. pagi. 185

Decretum præcipitanter interpositum, facit ut non præ-
sumatur pro iudice interponente auctoritatem aliena-
tioni rerum minoris. præsump. x. regula. tertia. nume-
ro. 8. pagi. 378

Decretū præsimitur ex iusta & uera causa et solemniter
interpositum. latissime.

De ueritate nu. 3. & seq. Distinguitur tandem numero. 5.
præs. sum. x. regu. iij. nu. 1. pagi. 373

Intellige nu. 2.

Decreti interpositio non potest delegari. præsump. x. re-
gu. iij. nu. 4. pag. 375

Defunctus an præsumatur tempore mortis possedisse,
quod aliàs uiuens possedit. præsump. xxi. regula. secun-
da. nu. 5. pagi. 264

Dei memoriam habentes, non præsumentur ad tutelæ

I N D E X

- & curas libèter accedere. præf. xvij. reg. iij. nu. j. 423
 Delictum potius præsumimus, quàm in bonum, quando
 agitur de salute animæ. præf. j. reg. iij. nu. 13. pag. 334
 Delictum quod clam solet fieri licet admittat probationes
 leuiiores, si tamen sumus in casu in quo lex requirit te
 stes omni exceptione maiores, tunc testes inhabiles pro
 ducere non sat erit. præsum. xxxix. reg. j. nu. 3. pa. 152
 De ueritate nu. 5.
 Delictum præsumitur, quando actus prima fronte habet
 maiore formam delicti quàm boni. præf. j. re. iij. nu. 5. 331
 De ueritate late. resolutio traditur nu. 10.
 Delictorum remissiones & restitutiones, nunquam trahū
 tur ad poenam parti applicatam. præsum. xj. regu. iij.
 nume. 4. pagi. 383
 Delinquens debet puniri secundum legem iudicis ad quē
 fit remissio, non iudicis remittentis. præsum. xxxiiij. re=
 gu. iij. nu. 5. pag. 492
 Delinquens in cœmiterio uel prope ecclesiam nō gaudet
 immunitate. præsum. xxxiiij. reg. iij. nu. 2. pagi. 489
 Delinquens non præsumitur delinquere sub spe immuni
 tatis ecclesiæ. præsum. xxxiiij. reg. iij. nu. 1. pag. 488
 Descendens ex nobili genere, præsumitur quod sit nobilis
 & uirtutis amator: sicut econuerso. præsump. xlviij.
 regu. j. nu. 1. pagi. 179
 Dictio saluo, stat modificatiue, non correctiue. præsump.
 xxviij. reg. ij. nu. 4. pag. 300
 Dispensatio super illegitimitate est similis legitimationi
 de præsum. parte. j. nu. 6. pag. 17
 Dispositio. l. item quaritur. §. si. cum. l. seq. ff. locati non
 procedit

INDEX

procedit quando agitur ut contractus fiat in scriptis.
presum. xvij. reg. ij. nu. 1. pagi. 252

Dispositio. l. item queritur. §. si. ff. locati. procedit in praecario, & deposito. sed an procedat in emphyteosi.
presum. xvij. reg. ij. nu. 3. pagi. 253

Sed an procedat in socio conducente partem domus communis ab altero socio. nu. 4.

Dispositio principalis licet extendatur non tamen fit extensio quod ad poenam. pres. xlv. reg. iij. nu. 5. pagi. 561

Intellige nu. 6.

Dispositio. l. cum de in rem uerso. ff. de usur. procedit in foro canonico. presum. xxxij. reg. i. nu. 8. pag. 137

Dispositio. l. cum auus. de condi. & demonstra. non habet locum econuerso, scilicet in patre. presum. viij. reg. i. nu. 7. pagi. 69.

Dispositio quaelibet praesumitur esse uera. presump. xxj. reg. iij. nu. 1. pag. 432

In dispositione si expressae fuerunt duae qualitates, & secundum unam dispositio esset inefficax, debet intelligi secundum aliam. pres. xxxv. reg. iij. nu. 6. pagi. 503

Diues olim, hodie praesumitur diues. presumptio. xxvij. regu. ij. nu. 1. pagi. 194

Intellige ut nu. 1.

Doctor antiquior an praeferratur iuniori. pres. xlv. reg. i. nu. 5. pagi. 170

Doctor si petierat se admitti in collegium, & aliorum in uidia fuerit retardatus, an debeat praeferrari illis, qui interim dum ipse pulsatur ad ostium, fuerunt admissi. pres. xlv. reg. i. nu. 9. pag. 173

O + Doctor

I N D E X

- Doctor** qui post mortem patris simul cum fratribus ha-
 bitauerit, & multa bona acquisierit ex quasi castrensi
 peculio, an illa sint cōmunia, an sua tantum. *præsump.*
xxv. reg. 1. nu. 4. pagi. 106
- Doctor** *præsumitur* sufficiens. *præsum. xix. reg. iij. nume*
ro. 1. pag. 426
- Doctor** *insufficiens* potest reprobari. *præsum. xix. reg. iij.*
nu. 6. pagi. 427
- Doctor** *qui* aliàs fuit sufficiens, nunc autem propter sene-
 ctutem uel infirmitatem reperitur *insufficiens*, an pos-
 sit reprobari. & quid in alijs officijs. *ibidem. nume. 7.*
- Doctoris** solennis autoritas saltem excusat ab expensis,
 intellige ut ibi. *præsum. l. reg. 1. nu. 8.* pagi. 194
- Doctorum** antiquorum iudicio potius standum quam iu-
 niorum seu modernorum. *ibi.*
- De** ueritate, & intellectu illius dicti quanto iuniores, tan-
 to perspicaciores. *præsum. xlv. reg. 1. nu. 3.* pagi. 169
- Doctorum** plures opiniones si teneant contra testamen-
 tum, uel alium casum fauorabilē, & opinio unius do-
 ctoris tantum sit pro testamento, uel alio casu fauora-
 bili, quæ opinio præualeat. *præsump. xl. regu. 1. nume-*
ro. 2. pagi. 155
- Dolus** futurus non potest remitti. *præsum. vj. regu. 1. nu-*
mero. 1. pag. 60
- Dolum** committere non *præsumitur* qui fraudem exclu-
 dit. *præsum. xxvij. reg. iij. nu. 1.* pag. 458
- Domicilium** si quis in pluribus locis habeat, attēditur do-
 micilium propriæ patriæ, utpote principalius. *præ-*
sump. xxxvij. regu. 1. nu. 5. pagi. 150
- Dominū

Dominium de praterito si plene non fuerit probatum,
non præsimitur hodie esse penes allegantem nisi ple-
ne probetur. præsum. xx. reg. ij. nu. 5. pag. 260

Domnium nō potest solo animo amitti. præsum. xx. reg.
ij. nu. 4. pag. 260

Dominium non præsimitur ex quasi possessione etiam
in iuribus incorporalibus, quando agitur de dominio
principaliter. præsum. xxxvii. reg. iij. nu. 6. pag. 527

Dominus olim, præsimitur etiā hodie dominus. præsum.
xx. reg. ij. nu. 1. pag. 259

Intellige & declara ut nu. 2. & nu. 4.

Dominus hodie, nō præsimitur retro fuisse dominus. præ-
sum. xx. reg. ij. nu. 1. pag. 259

Dominus olim, non præsimitur hodie dominus, nisi hoc
alleget. præsum. xx. reg. ij. nu. 6. pag. 262

Donata uxori per consanguineos mariti præsumentur
donata contemplatione mariti: ideo illi acquiruntur:
latissi. tamen disput. De ueritate tandem receditur ab
hac sententia. præf. xvij. reg. j. nu. 1. pag. 88

Donatio an & quādo præsumaturs ratione proximitatis.
præsum. xxxij. reg. j. nu. 1. & nu. 5. pag. 131

Donatio inter coniunctos de facili præsumaturs. præsum.
xxvj. reg. j. nu. 4. pag. 110

Donatio modicæ partis bonorū an reuocetur p. l. si unquā
de reuo. do. latissi. præf. xii. re. j. nu. 2. & 4. pa. 73. et. 75

Donatio certæ rei particularis an reuocetur per. l. si un-
quā. de reuo. dona. præsum. xii. reg. j. nu. 3. pag. 74

Donatio facta filio. per patrē nō sustinetur prætenu as-
sertiōis factæ à patre attestāte de aliqua cā p quā dona.

O 5 uali datur:

I N D E X.

- u*alidatur: sufficerent tamen aliqua coniectura. *præsump. xvj. reg. j. nu. 2* 79
*D*onatio est permiffa inter concubinam & concubinarium, nisi fit miles uel doctor. *præsump. xxvj. reg. iij. nume. 3* 449
*D*onatio non insinuata confirmata per rescriptum principis, an teneat in præiudicium liberorū. *præsum. xj. reg. iij. nu. 3* 386
*D*onatio facta amico non reuocatur beneficio l. si unquam. C. de reuocan. donatio. *præsumptio. xxvij. regula. j. nu. 4* 114
*D*onationem præsumi faciunt consanguinitas, temporis diuturnitas, & ratio sæpius calculata: & multa de intellectu. l. procula. ff. de probatio. *præsump. xxxij. regula. j. nu. 5* 132
*D*os data ab auo nepti: an debeat per neptem imputari in legitimam quā debet habere in bonis patris. *præsump. xvij. reg. j. nu. 3* 83
*D*os data nepti: an sit computanda ipsi filio in legitimam: latissime disputatur. *præsumptio. xvij. regula. j. nume. 4* 84
*D*os loco legitimæ est, & in illam imputatur. *præsump. xxvj. reg. j. nu. 3* 110
*D*otis in instrumento si dicatur, quam dotem promissit dictus pater computato in ea omni eo quod ipsi filie debetur tam de bonis maternis quā paternis, hoc non obstante censetur dos data de bonis paternis: & poterit filia materna bona petere. *præsum. xxvj. reg. j. nu. 1. pag. 109. & quæ ratio nu. 5. & de ueritate dicti. nu. 6*
De litera

I N D E X

De litera

E.

Ecclesia non praesumitur consecrata, nisi probetur. praesum. iij. reg. ij. nu. 1 114

Ecclesia quae concedit iurisdictiones uel pensiones, censetur in dubio concedere in feudum. & quare. praesump. iij. reg. ij. nu. 6 113

Oeconomus non habet ita pingue ius in alienando res ecclesiae sicut praelatus. praesum. xix. reg. j. nu. 5. 119

AEdificia antiqua praesumuntur citius corruiere. praesum. xlv. reg. j. nu. 10 174

Quis effectus resultet quod potius institutionis quam legati titulo accipiat. praesum. xxviii. reg. ij. nu. 11 302

Aegritudine aliqua si quis olim laborauit, etiam hodie morbosus praesumitur. praesum. xix. reg. ij. nu. 1 157

Quod qualiter & in qua aegritudine procedat traditur nunc. 2

Electio alicuius si fuerit cassata, praesumitur in dubio cassata uitio fortunae non personae. praesum. xix. re. ij. nu. 4 417

Electus in arbitrium & arbitratorem, si partim procedat iuris ordine seruato, partim non, & pronunciat, censetur pronunciasse tanquam arbitrator. praesum. xxxv. re. ij. nu. 1 500

Electus ab electione repulsus propter infirmitatem, si ex tractu temporis ad aliam ecclesiam eligatur praesumitur adhuc eodem morbo laborare. praesum. xix. re. gu. ij. nu. 1 157

Electus ad officium praesumitur dignus & sufficiens. In fertur ad papam, episcopum, sacerdotes, magistratus, doctorem &c. praesum. xix. reg. ij. nu. 1 416

Electus

I N D E X

- Electus in officium, si reperiatur insufficiens, potest remoueri. *præsum. xix. reg. iij. nu. 5* 427
- Electo nõ obstat exceptio quæ prima fronte sonat in delictum, si illud necessario non inferat. *præsum. i. regu. iij. nume. 7* 331
- Eligentium ubi maior est numerus, ibi melior præsumitur zelus. *præsum. l. i. reg. i. nu. 1* 191
- Intellige ut ibi.
- Emens rem furatam, licet ignoranter, tenetur tamen rem domino restituere, nullo etiam pretio sibi reddito. *præsum. xxix. reg. iij. nu. 1* 466
- Limitatur. 2. 3. 4. 5. 7
- Emens rem furatam, cum protestatione, quod casu quo sit aliena, intēdit eam emisse nomine domini, & quod paratus est reddere restituto sibi pretio, an recuperet pretium à domino propter talem protestationem. *ibidem nu. 1* 467
- Emphyteosis simpliciter concessa, censetur in perpetuum concessa. *præsum. xxxvj. reg. ij. nu. 1* 326
- Emphyteosis ecclesiastica nõ censetur perpetuo concessa, sed usq; ad tertiam generationem. *præsum. xxxvj. reg. ij. nu. 1* 326
- Emphyteosim si quis fuerit stipulatus pro se & liberis, uel pro se & filiis masculis & foeminis, stante statuto quod extantibus masculis foemine non succedant, masculi censentur prius uocati quàm foemine. *præsum. xxxij. reg. iij. nu. 7* 482
- Empta res de pecunia mea, non est propterea mihi obligata. *præsum. xxv. reg. iij. nu. 1* 447
- Emptio

I N D E X

- Emptio præsumitur communi nomine facta, si erat actus
inter Titium & Meuium, quod Titius emeret fun-
dum nomine communi, licet Titius simpliciter eme-
rit. præsum. xxiiij. reg. ij. nu. 2 280
- Episcopus non potest concedere nouum feudum cum clau-
sura antiqui & patris feudi. præ. xxviiij. re. iij. nu. 5 464
- Equus uenditus, si intra triduum mortuus sit, & ei re-
peritur cor macilentum, & putredine corrosum, præ-
sumitur tempore uenditionis infirmus. præsum. xxvj.
reg. ij. nu. 11 293
- Errans in iure non præsumitur in dolo. præsump. xxx.
reg. iij. nu. 1 472
- Limitatur nu. 3. & 4.
- Errans in iure ubi ius resistit actui præsumitur in dolo.
præsum. xxx. reg. iij. nu. 3. 473
- Errans in iure naturali uel quasi præsumitur in dolo, nec
ei succurritur. idem si in iure ciuili notorio & indu-
bitato. ibidem nu. 4.
- Error iuris notorii & indubitati non excusat, præsum.
xxx. reg. iij. nu. 5 474
- Error non præsumitur, nisi probetur. & qualiter probe-
tur error. late. præsum. xxj. reg. iij. nu. 1 432
- Error iuris qualiter probetur, & an probetur iuramen-
to partis. præsum. xxx. reg. iij. nu. 6 474
- Error in notario potius præsumitur quam falsitas si
aliud reperiatur scriptum quam sit dictum à parti-
bus. præsum. xiiij. reg. iij. nu. 10 392
- Æstimum patris censetur filij æstimum. præsum. x. reg.
1. nume. 2 71
- Æstimum

- AEstimum commune facit in dubio pro se præsumptio*
nem.præsum.xvij.reg.ij.nu.2 422
Aetas posita in cōditione regulariter debet probari ab
eo qui eam dicit euenisse, & quare.præsum.ij.regu.
ij.nume.2 342
Aetas filij an probetur per librū patris.præsum.xiiij.
reg.ij.nu.10 244
Aetas qñ est fundamentū intentionis alicuius debet per
illum probari.præsum.xiiij.reg.ij.nu.2 241
Fallit nu.4.6. & 8
Aetas ubi requiritur ad habilitatem personæ & ualidi-
tatem actus, & non agitur de præiudicio alicuius, tūc
ætas habilis præsumitur, & alleganti contrariū in-
cumbit onus probandi.præsum.xiiij.reg.ij.nu.6 242
Exceptio ubi est fundamentum intentionis alicuius, licet
debeat per eum probari: idem in actione: fallit in fi-
deicommissario, qui non tenetur probare liberos non
superuixisse grauato: quia lex præsumit pro illo.præ-
sum.xlix.reg.1.nu.7 186
Exclamans petendo auxilium uerosimile est, quod fuerit
insultatus.præsum.xxxix.reg.ij.nu.12. 534
Exclusus ab uno capite contractus, non censetur exclu-
sus ab alio.præsum.xlv.reg.ij.nu.4 560
Excommunicatus qui fuit, præsumitur etiam hodie ex-
communicatus.præsum.vj.reg.ij. 221
Limitatur ibidem cum seq.
Executor testamenti ad distribuendum bona pauperibus
potest eligere consanguineos suos pauperes.præsum.
xix.reg.1.nu.8 110
 Executor

Executor cui testator mandauit quod satisfaciat de omnibus iniurijs, debet satisfacere pro debitis quorum dies iam uenerat. *presum. xxij. reg. i. nu. 3* 99

Exhereditatio potest fieri ad tempus etiam respectu legitime, *presumitur enim facta à patre filio consulente. presum. ij. reg. i. nu. 3* 51

Extensio non est licita in correctorijs ex identitate rationis. *presum. xxviii. reg. i. nu. 8* 301

Extrauagantis noticiam, non *presumitur* quis in dubio habere, quando illa non est publice nota. *presum. xxxj. reg. iij. nu. 5* 477

De littera F

Ama plene probat in antiquis. *presum. iij. reg. i. nu. 3* 212

Famulus non *presumitur* deliquisse de consensu patroni seu domini. *presump. xl. reg. iij. nu. 2* 536

Limitatur nu. 3. 4. 5. 6. 7

Famulos improbos si quis accipiat in domo, *presumitur* informatus de eorum conditione, ideo tenetur dominus, qui opera improborum famulorum utitur, si ipsi famuli aliquod delictum faciant. Intellige ut ibi. *presump. xl. reg. iij. nu. 4* 537

Fœmina cur citius possit testari quàm masculus. *presum. xlvij. reg. i. nu. 3* 176

Feudalia bona alicuius domini si in genere constet aliquem habere, et requisitus à domino ut ostendat pro quibus *præstat* homagium, hoc non facit, omnia bona eius

- cuius præsumuntur feudalia. præsumptio. iij. regu. ij.
 nume. 4. 213
- Feudalia præsumuntur bona si probetur antecessorẽ in
 feudum illa habuisse. præsum. iij. reg. ij. nu. 5. 23
- Feudum esse antiquum (quod tamen nouum erat) licet
 princeps confessus fuerit, si tamen hoc nõ fuit factũ
 per uerba concessiua seu dispositiua, non obest ueri
 tati talis confessio præsum. xxviii. reg. iij. nu. 6. 464
- Feudum simpliciter accipiens, censetur respectu fœmina
 rum se retulisse ad mœrem patriæ. præsump. xxxij.
 reg. iij. nume. 15. 487
- Feudum in dubio præsumitur antiquum. quod qualiter
 intelligatur, late traditur. præsumptio. xxviii. reg. iij.
 nume. 1. 461
- Feudum censetur in dubio in perpetuum cõcessum. præ
 sump. xxxvj. reg. ij. nu. 1. 326
- Feudum concessum cum clausula, iure antiqui & pater
 ni feudi, an dato quod feudum sit nouum, habeat effe
 ctus omnes antiqui feudi. præsump. xxviii. regu. iij.
 nume. 4. 463
- Fictio quid, & illius diffinitio. de præsumptio. parte. i.
 nume. 1. 14
- Fictio quid distet à præsumptione. ibidem nu. 2
- Fictio translatiua requirit habilitatem extremi à quo fi
 ctio incipit. de præsum. parte. i. nu. 4. 16
- Fingere impossibilia an possit lex. late disputatur, conclu
 sio traditur. nu. 8. de præsum. parte. i. nu. 5. 16
- Fideicommissarius substitutus alicui si decesserit sine li
 beris, non tenetur probare grauatam. decessisse sine
 liberis, liberis,

I N D E X

- liberis, sed illi incumbit onus probandi qui dicit gra-
uato superuixisse liberos: & sic defectam cōditionem.
& quare. *præsump. xlix. reg. i. nu. 6* 185
- Filiationis quæstio si emergat in præparatorijs iudicio-
rum, sufficit filio probare se tractatum ut filium. *præ-*
sum. xxxvij. reg. iij. nu. 9 529
- Filia dotata à fratribus, si minus habuerit quàm sit legi-
tima poterit agere ad supplementum, stante statuto
quod stantibus masculis filia dotata non succedat, secus
si à patre dotetur: quia tunc non nisi fuerit enormiter
lesà agere poterit. *præsump. ij. reg. i. nu. 8* 55
- Intellige & declara, ut ibidem.
- Filius natus ex uxore, præsumitur conceptus de marito,
etiam si mater soleat alijs commisceri. & quæ ratio.
præsump. xxxvij. reg. iij. nu. 1 517
- Ampliatur nu. 2. 3. 6. 7. 8.
- Limitatur nu. 9. & sequentib.
- Filius natus ex ea cum qua quis habebat consuetudinem
extra domum, non præsumitur conceptus ex illo, nisi
probetur, quòd nemo alius cum ea habebat consuetu-
dinem. *præsump. xxxvij. reg. iij. nu. 4* 519
- Filius repudians hereditatē paternam potest petere em-
phyteosim ecclesiasticā. *præsum. xxxj. reg. i. nu. 1* 126
- Filius uiuo patre quasi dominus: & eadem persona cum
patre reputatur. *præsump. x. reg. i. nu. 1.* 70
- Filius si non assimuletur marito, sed cuidam adultero, an
ex hoc præsumatur illegitimus *præsump. xxxvij. reg.*
ij. nu. 7 511
- Filius natus ex muliere quæ longo tempore cum marito
Index *præsump.* P reman

- remanserat sterilis, an præsumatur mariti. ibi. nu. 8
- Filius non præsumitur esse mariti, quando cum confessione matris hoc consentientis concurreret fama. ibid. nu. 10
- Filius non præsumitur esse mariti, si uxor fuit concubinæ alterius, & partus fuit agnitus per concubinarium, maxime si filius sit natus in domo concubinarij uicinis scientibus. ibidem nu. 11 522
- Filius si instituatur hæres ab eo qui dicitur fuisse adulter matris, non est levis coniectura, quod ille filius non sit mariti, sed adulteri. ibidem nu. 12.
- Filius non præsumitur mariti, si mulier diu fuit sterilis, & aliquando diuertit à marito. ibidem nu. 13
- Filius natus ex meretrice uxorata quæ multorum libidini patet, an præsumatur mariti. ibi. nu. 14 523
- Filius præsumitur iniuste exhæredatus à patre: ideo hæredi incumbit onus probandi ingratitudinem. præsum. xvj. reg. i. nu. 1 78
- Filius presentatus iudici à patre propter delictum ex quo ueniat decapitandus, non debet pœna mortis sed alia puniri. præsump. iij. reg. i. nu. 1 58
- Filius relinquens liberationem ab actione tutelæ patri, præsumitur eum liberaſſe etiam à solutione tutelæ. Declara ut ibi. præsum. vj. reg. i. nu. 1 60
- Filius simpliciter exhæredatus, non censetur mala mente exhæredatus quo ad ea quæ ad eum pertinent iure filiationis. præsump. ij. reg. i. nu. 2 50
- Filius non præsumitur legitimus, nec præsumitur matrimonium, nisi probetur. præsum. i. reg. iij. nu. 12 333
- Filius litigans cum patre cum non agnoscente in filium, potest

- potest petere ut sibi provideatur super bonis patris
ad expensis litis faciendas, si alias non habeat unde li-
tiget. *præsum. ix. reg. iij. nu. 10* 366
- Filius naturalis ut quis dicatur quæ requirantur. *præ-
sump. v. reg. ij. nu. 4* 218
- Filius natus ex legitimo matrimonio præsumitur in po-
testate patris. *præsum. ij. reg. ij. nu. 1* 204
- Fallit ut nu. sequen. & nu. 5
- Filius an præsumatur sui iuris si sit in quasi possessione
illius. *præsump. ij. reg. 2. nu. 2* 205
- Filius an per unicum actum constituetur in quasi posse-
sione sui iuris. *præsum. ij. reg. ij. nu. 4* 207
- Filius præsumitur sui iuris, quando non apparet natus ex
matrimonio legitimo. *præsump. ij. reg. ij. nu. 5* 208
- Filius an probetur legitimus, ex eo quod pater in testa-
mento aliquid ei legavit pro legitima iure naturæ sibi
debita. *præsum. ij. reg. ij. nu. 6* 209
- Filius agens ad successionem paternam, qualiter debeat
probare se filium, & an sufficiat probatio tractatus,
sive quasi possessionis iuris resultantis ex eo quod ut
filius fuit tractatus. *præsump. xxxvij. reg. iij. nume. 7.*
pag. 528
- Filij iam defuncti non prosunt ad excusationem patris.
præsump. xxxvj. reg. i. nu. 3 146
- Filij metus qui in studio renunciauit beneficio propter
metum qui in patria inferretur patri, est iustus me-
tus. *præsump. i. reg. i. nu. 3* 49
- Filij ut legitimentur requiritur ut sint nati ex concubina
matrimonio digna. *præsum. v. reg. ij. nu. 6* 220

- Filij in dubio præsumuntur spurij. præsum. v. regu. ij. nu. 7
pag. 220
- Filij nati ex filio meo naturali, an legitimetur si concubi
nam in uxorem duxero. de præsum. parte. j. nu. 10 20
- Filij nati ex seruitrice alicuius nō dicuntur naturales, sed
spurij. præsump. v. reg. ij. nu. 5 219
- Filij nati ex duobus simul cohabitantibus, an admittantur
ad successionem parentum, ex eo quod ius ciuile præ=
sumit matrimonium ex cohabitatione. præsum. v. reg.
ij. nu. 2 216
- Filij nati ex cohabitatione duorum, an iure canonum in
dubio præsumantur nati ex concubinato, an uero ex
stupro. præsump. v. reg. ij. nu. 3 218
- Filio de restituenda hereditate grauato, subintelligitur
clausula si decesserit sine liberis: & hoc præsumitur,
ideo efficacioribus præsumptionibus tolleretur talis
præsumptio. præsump. ix. reg. j. nu. 2 70
- Filio instituto si pater prohibeat nē alienet antequam
habuerit. xxx. annos, talis prohibitio ualet etiam respe
ctu legitimæ. præsump. ij. reg. j. nu. 3 51
- Filio satis est probare se ut filium tractatum, quia stabi
tur tractatui, nisi probetur contrarium. præsumptio.
xxxvij. reg. iij. nu. 4 527
- Sed an quasi possessio quæ resultat ex eo quod quis tracta
tus est ut filius, sit sufficiens in decisorijis petitorij iu=
dicij. nu. 5. latissime cum sequen.
- Filio petenti alimenta sufficit probatio quasi possessionis
tractatus ut filij: qui dicitur turbari in quasi possessio
ne filiationis, ex eo quod alimenta ei denegantur. præ=
sump.

I N D E X

- sump. xxxvij. reg. iij. nu. 8* 529
- Filium natum ex uxore præsumi conceptum ex marito,
an sit præsumptio iuris & de iure, ita quòd non ad-
mittatur probatio in cōtrarium. præsump. xxxvij. reg.
iij. nu. 2* 518
- Filium esse illegitimum, non statuer assertioni matris, nec
mariti, oritur tamē magna suspitio pro dicto matris.
præsump. xxxvij. reg. iij. nu. 6* 518
- Infertur ad notabilem quæstionem.*
- Filios habens præsumitur ciuitatem diligere: & præfer-
tur decurionibus nō habentibus filios. & quare. præ-
sump. xxxvj. reg. j. nu. 1* 143
- Fisco ecclesiæ ad consequenda bona defuncti sine hærede,
an sufficiat probare quòd defunctus erat indutus mo-
re clericorū, an uero requiratur plena probatio quòd
clericus erat. præsump. iij. reg. ij. nu. 1* 215
- Forensis si probetur à decem annis ultra fuisse in hac ci-
uitate non sequitur quòd medio tempore fuerit. præ-
sump. lxxij. reg. ij. nu. 4* 176
- Fortior & robustior præsumitur ad rixam prouocasse.
præsump. xxxix. reg. iij. nu. 10* 533
- Fortior dicitur is, qui est peritior in scrimia. ibidem nu. 11
pag.* 534
- Frater fratri renunciāns omnia quæ petere posset de hæ-
reditate paterna, non censetur renunciare rei emphy-
teoticæ. præsump. xxxj. reg. j. nu. 1* 127
- Frater non præsumitur odio persequi fratrem, imo est ue-
risimile quòd alter alterum diligit. præsump. xxij. re-
gu. j. nu. 1* 97

I N D E X

- agere tanquam sibi nomine proprio obligatum. præsump. xxiiiij. reg. ij. nu. 5. pag. 231
- Fallit si sciret mandatum, ut quia in contractu apposita. pag. 231
- esset aliqua qualitas ut puta nomen officij uel similibus. ibidem.
- Contraxisse metu non præsumitur qui contraxit interuenientibus affinibus & consanguineis. præsump. xx. reg. i. nu. 1. pag. 93
- Contrahentium assertioni non statuitur, ubi actus aliàs illicitus per talē assertionem fieret licitus. præsum. xxviiij. reg. iij. nu. 1. pagi. 452
- Conuersatio assidua & frequens etiā inter cōsanguineos, præsumitur augere affectionem. præsump. xxx. reg. i. nume. 1. pag. 112
- Cōpula præsumitur secuta, si præcesserunt sponsalia, & trāsdūctio ad domum. præsum. xxxviiij. regu. iij. nume. 1. pag. 515
- Corrigere se incōtinenti nemo præsumitur. præsumptio. xxviiij. reg. ij. nu. 1. pagi. 299
- Crimen si fuerit probatum per duos clericos, & reus probauerit contrarium per duos laicos, fauore rei præualet probatio laicorum. præsump. xliiij. regu. iij. nume. 8. pagi. 553
- Quid autem in ciuilibus. nu. 9.
- Custos carceris tenetur parti ad interesse quando culpa sua carceratus aut mortuus est, aut euasit. præsum. xv. reg. iij. nu. 4. pagi. 414

De litera. D.

Dans

Ans operam rei licite præsimitur seruasse
moderamen inculpate tutelæ. præs. sum.
xxxix. regula. iij. nu. 3. pagi. 531

Data ambasiatoribus non præsuntur
contemplatione principis data, sed sua ambasiato-
rum, ideo eis quæruntur. præsumptio. xvij. regu. 1. nu-
mero. 2. pagi. 89

Debitor qui ubi cessit dies non satisfecit creditori dici-
tur illum iniuria afficere. præsumptio. xxij. regu. 1.
nu. 1. pagi. 99

Decessisse prius ille (duobus simul mortuis) præsimitur,
qui debilior est.

De ueritate traditur. nume. 5. & seq. præsump. xlix. reg. 1.
nu. 1. pagi. 183

Decretum præcipitanter interpositum facit ut non præ-
sumatur pro iudice interponente auctoritatem aliena-
tioni rerum minoris. præsump. x. regula. tertia. nume-
ro. 8. pagi. 378

Decretum præsimitur ex iusta & uera causa et solenniter
interpositum. latissime.

De ueritate nu. 3. & seq. Distinguitur tandem numero. 5.
præs. sum. x. regu. iij. nu. 1. pagi. 373

Intellige nu. 2.

Decreti interpositio non potest delegari. præsump. x. re-
gu. iij. nu. 4. pag. 375

Defunctus an præsumatur tempore mortis possedisse,
quod aliàs uiuens possedit. præsump. xxi. regula. secun-
da. nu. 5. pagi. 264

Dei memoriam habentes, non præsuntur ad tutelam
O 3 & curam

I N D E X

- Et curas libèter accedere. præf. xvij. reg. iij. nu. j. 423
 Delictum potius præsumimus, quàm in bonum, quando
 agitur de salute animæ. præf. j. reg. iij. nu. 13. pag. 334
 Delictum quod clam solet fieri licet admittat probationes
 leuiores, si tamen sumus in casu in quo lex requirit te-
 stes omni exceptione maiores, tunc testes inhabiles pro-
 ducere non sat erit. præsum. xxxix. reg. j. nu. 3. pa. 152
 De ueritate nu. 5.
 Delictum præsumitur, quando actus prima fronte habet
 maiorem formam delicti quàm boni. præf. j. re. iij. nu. 5. 332
 De ueritate late. resolutio traditur nu. 10.
 Delictorum remissiones et restitutiones, nunquam trahū-
 tur ad pœnam parti applicatam. præsum. xj. regu. iij.
 nume. 4. pagi. 383
 Delinquens debet puniri secundum legem iudicis ad quē
 fit remissio, non iudicis remittentis. præsum. xxxij. re-
 gu. iij. nu. 5. pag. 492
 Delinquens in coemiterio uel prope ecclesiam nō gaudet
 immunitate. præsum. xxxij. reg. iij. nu. 2. pagi. 489
 Delinquens non præsumitur delinquere sub spe immuni-
 tatis ecclesiæ. præsum. xxxij. reg. iij. nu. 1. pag. 488
 Descendens ex nobili genere, præsumitur quod sit nobilis
 et uirtutis amator: sicut econuerso. præsump. xl vij.
 regu. j. nu. 1. pagi. 179
 Dictio saluo, stat modificatiue, non correctiue. præsump.
 xxvij. reg. ij. nu. 4. pag. 300
 Dispensatio super illegitimitate est similis legitimationi
 de præsum. parte. j. nu. 6. pag. 17
 Dispositio. l. item queritur. §. si. cum. l. seq. ff. locati non
procedit

INDEX

- procedit quando agitur ut contractus fiat in scriptis.
 præsum. xvij. reg. ij. nu. 1. pagi. 351
- Dispositio. l. item queritur. §. si. ff. locati. procedit in præcario, & deposito. sed an procedat in emphyteosi.
 præsum. xvij. reg. ij. nu. 3. pagi. 253
- Sed an procedat in socio conducente partem domus communis ab altero socio. nu. 4.
- Dispositio principalis licet extendatur, non tamen fit extensio quò ad poenam. præsum. xlv. reg. iij. nu. 5. pagi. 561
- Intellige nu. 6.
- Dispositio. l. cum de in rem uerso. ff. de usur. procedit in foro canonico. præsum. xxxij. reg. i. nu. 8. pag. 137
- Dispositio. l. cum auus de condi. & demonstra. non habet locum econuerso, scilicet in patre. præsum. viij. reg. i. nu. 7. pagi. 69.
- Dispositio qualibet præsumitur esse uera. præsump. xxi. reg. iij. nu. 1. pag. 412
- In dispositione si expressæ fuerunt duæ qualitates, & secundum unam dispositio esset inefficax, debet intelligi secundum aliam. præsum. xxxv. reg. iij. nu. 6. pagi. 503
- Diues olim, hodie præsumitur diues. præsumptio. xxvij. regu. ij. nu. 1. pagi. 294
- Intellige ut nu. 2.
- Doctor antiquior an præferatur iuniori. præsum. xlv. reg. i. nu. 5. pagi. 170
- Doctor si petierat se admitti in collegium, & aliorum inuidia fuerit retardatus, an debeat præferri illis, qui interim dum ipse pulsatur ad ostium, fuerunt admissi. præsum. xlv. reg. i. nu. 9. pag. 173
- O 4
- Doctor

I N D E X

Doct̃or qui post mortem patris simul cum fratribus ha-
bitauerit, & multa bona acquisierit ex quasi castrensi
peculio, an illa sint cōmunia, an sua tantum. præsump.
xxv. reg. 1. nu. 4. pagi. 106

Doct̃or præsimitur sufficiens. præsump. xix. reg. iij. nume-
ro. 2. pag. 426

Doct̃or insufficiens potest reprobari. præsump. xix. reg. iij.
nu. 6. pagi. 427

Doct̃or qui aliàs fuit sufficiens, nunc autem propter sene-
ctutem uel infirmitatem reperitur insufficiens, an pos-
sit reprobari. & quid in alijs officijs. ibidem. nume. 7.

Doct̃oris solennis autoritas saltem excusat ab expensis,
intellige ut ibi. præsump. l. reg. 1. nu. 8. pagi. 194

Doct̃orum antiquorum iudicio potius standum quam iu-
niorum seu modernorum. ibi.

De ueritate, & intellectu illius dicti quanto iuniores, tan-
to perspicaciores. præsump. xlv. reg. 1. nu. 3. pagi. 169

Doct̃orum plures opiniones si teneant contra testamen-
tum, uel alium casum fauorabilē, & opinio unius do-
ct̃oris tantum sit pro testamento, uel alio casu fauora-
bili, quæ opinio præualeat. præsump. xl. regu. 1. nume-
ro. 2. pagi. 155

Dolus futurus non potest remitti. præsump. vj. regu. 1. nu-
mero. 1. pag. 60

Dolum committere non præsimitur qui fraudem exclu-
dit. præsump. xxvij. reg. iij. nu. 1. pag. 458

Domicilium si quis in pluribus locis habeat, attēditur do-
micilium propriæ patriæ, utpote principalius. præ-
sump. xxxvij. regu. 1. nu. 5. pagi. 150

Dominū

- Dominium de præterito si plene non fuerit probatum,
 non præsumitur hodie esse penes allegantem nisi ple-
 ne probetur. præsum. xx. reg. ij. nu. 5. pag. 260
- Dominium nõ potest solo animo amitti. præsum. xx. reg.
 ij. nu. 4. pag. 260
- Dominium non præsumitur ex quasi possessione etiam
 in iuribus incorporalibus, quando agitur de dominio
 principaliter. præsum. xxxviiij. reg. ij. nu. 6. pag. 27
- Dominus olim, præsumitur etiã hodie dominus. præsum.
 xx. reg. ij. nu. 1. pag. 259
- Intellige & declara ut nu. 2. & nu. 4.
- Dominus hodie, nõ præsumitur retro fuisse dominus. præ-
 sum. xx. reg. ij. nu. 1. pag. 259
- Dominus olim, non præsumitur hodie dominus, nisi hoc
 alleget. præsum. xx. reg. ij. nu. 6. pag. 262
- Donata uxori per consanguineos mariti præsumuntur
 donata contemplatione mariti: ideo illi acquiruntur:
 latiſſi. tamen disput. De ueritate tandem receditur ab
 hac sententia. præf. xviiij. reg. i. nu. 1. pag. 88
- Donatio an & quãdo præsumatur ratione proximitatis.
 præsum. xxxij. reg. i. nu. 1. & nu. 5. pag. 131
- Donatio inter coniunctos de facili præsumatur. præsum.
 xxvj. reg. i. nu. 4. pag. 110
- Donatio modicæ partis bonorũ an reuocetur p. l. si unquã
 de reuo. do. latiſſi. præf. xiiij. re. i. nu. 2. & 4. pa. 73. et. 75
- Donatio certæ rei particularis an reuocetur per. l. si un-
 quã. de reuo. dona. præsum. xiiij. reg. i. nu. 3. pag. 74
- Donatio facta filio. per patrẽ nõ sustinetur. prætextu as-
 sertiois factæ à patre attestatæ de aliqua cã p. quã dona.
 O 5 uali datur:

I N D E X.

- ualidatur: sufficerent tamen aliqua coniectura. *presump. xvi. reg. i. nu. 2* 79
 Donatio est permessa inter concubinam & concubinarium, nisi sit miles uel doctor. *presump. xxvi. reg. iij. nume. 3* 449
 Donatio non insinuata confirmata per rescriptum principis, an teneat in praedudicium liberorum. *presump. xj. reg. iij. nu. 8* 386
 Donatio facta amico non reuocatur beneficio l. si unquam. C. de reuocan. donatio. *presumptio. xxviij. regula. i. nu. 4* 114
 Donationem *presumi* faciunt consanguinitas, temporis diuturnitas, & ratio sepius calculata: & multa de intellectu. l. procula. ff. de probatio. *presump. xxxij. regula. i. nu. 5* 132
 Dos data ab auo nepti: an debeat per neptem imputari in legitimam quam debet habere in bonis patris. *presump. xvij. reg. i. nu. 3* 83
 Dos data nepti: an sit computanda ipsi filio in legitimam: latissime disputatur. *presumptio. xvij. regula. i. nume. 4* 84
 Dos loco legitimae est, & in illam imputatur. *presump. xxvi. reg. i. nu. 3* 110
 Dotis in instrumento si dicatur, quam dotem promissit dictus pater computato in ea omni eo quod ipsi filiae debetur tam de bonis maternis quam paternis, hoc non obstante censetur dos data de bonis paternis: & poterit filia materna bona petere. *presump. xxvi. reg. i. nu. 1. pag. 109. & quae ratio nu. 5. & de ueritate dicti. nu. 6*

De litera

I N D E X

De litera

E.

Ecclesia non praesumitur consecrata, nisi probetur. praesum. iij. reg. ij. nu. 1 114

Ecclesia quae concedit iurisdictiones uel pensiones, censetur in dubio concedere in feudum. & quare. praesump. iij. reg. ij. nu. 6 113

Oeconomus non habet ita pingue ius in alienando res ecclesiae sicut praelatus. praesum. xix. reg. i. nu. 5. 119

Aedificia antiqua praesumuntur citius corruiere. praesum. xlv. reg. i. nu. 10 174

Quis effectus resultet quod potius institutionis quam legati titulo accipiat. praesum. xxviii. reg. ij. nu. 11 302

Aegritudine aliqua si quis olim laborauit, etiam hodie morbosus praesumitur. praesum. xix. reg. ij. nu. 1 157

Quod qualiter & in qua aegritudine procedat traditur nune. 2

Electio alicuius si fuerit cassata, praesumitur in dubio cassata uitio fortunae non personae. praesum. xix. re. iij. nu. 4 427

Electus in arbitrum & arbitratorem, si partim procedat iuris ordine seruato, partim non, & pronunciat, censetur pronunciasse tamquam arbitrator. praesum. xxxv. re. iij. nu. 1 500

Electus ab electione repulsus propter infirmitatem, si ex tractu temporis ad aliam ecclesiam eligatur praesumitur adhuc eodem morbo laborare. praesum. xix. reg. ij. nu. 1 157

Electus ad officium praesumitur dignus & sufficiens. In fertur ad papam, episcopum, sacerdotes, magistratus, doctorem &c. praesum. xix. reg. iij. nu. 1 426

Electus

I N D E X

- Electus in officium, si reperiatur insufficiens, potest remoueri. *præsum. xix. reg. iij. nu. 5* 427
- Electo nõ obstat exceptio quæ prima fronte sonat in delictum, si illud necessario non inferat. *præsum. i. regu. iij. nume. 7* 312
- Eligentium ubi maior est numerus, ibi melior præsumitur zelus. *præsum. l. reg. i. nu. 1* 191
- Intellige ut ibi.
- Emens rem furatam, licet ignoranter, tenetur tamen rem domino restituere, nullo etiam pretio sibi reddito. *præsum. xxix. reg. iij. nu. 1* 466
- Limitatur. 2. 3. 4. 5. 7
- Emens rem furatam, cum protestatione, quod casu quo sit aliena, intēdit eam emisse nomine domini, & quod paratus est reddere restituto sibi pretio, an recuperet pretium à domino propter talem protestationem. *ibidem nu. 1* 467
- Emphyteosis simpliciter concessa, censetur in perpetuū concessa. *præsum. xxxvi. reg. ij. nu. 1* 326
- Emphyteosis ecclesiastica nõ censetur perpetuo concessa, sed usq; ad tertiam generationem. *præsum. xxxvi. reg. ij. nu. 1* 326
- Emphyteosim si quis fuerit stipulatus pro se & liberis, uel pro se & filiis masculis & foeminis, stante statuto quod extantibus masculis foemine non succedant, masculi censentur prius uocati quàm foemine. *præsum. xxxij. reg. iij. nu. 7* 482
- Empta res de pecunia mea, non est propterea mihi obligata. *præsum. xxv. reg. iij. nu. 1* 447
- Emptio

I N D E X

- Emptio præsumitur communi nomine facta, si erat actus
inter Titium & Meuium, quod Titius emeret fun-
dum nomine communi, licet Titius simpliciter eme-
rit. præsum. xxiiij. reg. ij. nu. 2. 180
- Episcopus non potest concedere nouum feudum cum clau-
turali & patrum feudi. præ xxxvij. re. ij. nu. 5. 464
- Equus uenditus, si intra triduum mortuus sit, & ei re-
peratur cor macilentum, & putredine corrosum, præ-
sumitur tempore uenditionis infirmus. præsum. xxvj.
reg. ij. nu. 11. 193
- Errans in iure non præsumitur in dolo. præsump. xxx.
reg. ij. nu. 1. 472
- Limitatur nu. 3. & 4.
- Errans in iure ubi ius resistit actui præsumitur in dolo.
præsum. xxx. reg. ij. nu. 3. 473
- Errans in iure naturali uel quasi præsumitur in dolo, nec
ei succurritur. idem si in iure ciuili notorio & indu-
bitato. ibidem nu. 4.
- Error iuris notorii & indubitati non excusat, præsum.
xxx. reg. ij. nu. 5. 474
- Error non præsumitur, nisi probetur, & qualiter probe-
tur error. late. præsum. xxj. reg. ij. nu. 1. 432
- Error iuris qualiter probetur, & an probetur iuramen-
to partis. præsum. xxx. reg. ij. nu. 6. 474
- Error in notario potius præsumitur quam falsitas si
aliud reperiatur scriptum quam sit dictum à parti-
bus. præsum. xij. reg. ij. nu. 10. 392
- Æstimum patris censetur filij æstimum. præsum. x. reg.
1. nume. 2. 71
- Æstimum

- AEstimum commune facit in dubio pro se praesumptio
 nem. praesum. xvij. reg. iij. nu. 2 411
 Aetas posita in conditione regulariter debet probari ab
 eo qui eam dicit euenisse, & quare. praesum. iij. regu.
 iij. nume. 2 342
 Aetas filij an probetur per librū patris. praesum. xiiij.
 reg. ij. nu. 10 244
 Aetas qñ est fundamentū intentionis alicuius debet per
 illum probari. praesum. xiiij. reg. ij. nu. 2 241
 Fallit nu. 4. 6. & 8
 Aetas ubi requiritur ad habilitatem personae & ualidi-
 tatem actus, & non agitur de praedicio alicuius, tūc
 etas habilis praesumitur, & alleganti contrariū in-
 cumbit onus probandi. praesum. xiiij. reg. ij. nu. 6 242
 Exceptio ubi est fundamentum intentionis alicuius, licet
 debeat per eum probari: idem in actione: fallit in fi-
 deicommissario, qui non tenetur probare liberos non
 superuixisse grauato: quia lex praesumit pro illo. praesum.
 xlix. reg. j. nu. 7 186
 Exclamans petendo auxilium uerosimile est, quod fuerit
 insultatus. praesum. xxxix. reg. iij. nu. 12. 534
 Exclusus ab uno capite contractus, non censetur exclu-
 sus ab alio. praesum. xlv. reg. iij. nu. 4 560
 Excommunicatus qui fuit, praesumitur etiam hodie ex-
 communicatus. praesum. vj. reg. ij. 221
 Limitatur ibidem cum seq.
 Executor testamenti ad distribuendum bona pauperibus
 potest eligere consanguineos suos pauperes. praesum.
 xix. reg. j. nu. 8 120
 Executor

I N D E X

Executor cui testator mandauit quod satisfaciat de omnibus iniurijs, debet satisfacere pro debitis quorum dies iam uenerat. *presum. xxij. reg. i. nu. 3* 99

Exheredatio potest fieri ad tempus etiam respectu legitime, *presumitur enim facta à patre filio consulente. presum. ij. reg. i. nu. 3* 51

Extensio non est *licita in* correctorijs ex identitate rationis. *presum. xxviii. reg. ij. nu. 8* 301

Extrauagantis notitiam, non *presumitur* quis in dubio habere, quando illa nõ est publice nota. *presum. xxxj. reg. iij. nu. 5* 477

De litera F

Ama plene probat in antiquis. *presum. iij. reg. ij. nu. 3* 212

Famulus non presumitur deliquisse de cõsensu patroni seu domini. *presump. xl. reg. iij. nu. 2* 536

Limitatur nu. 3. 4. 5. 6. 7.

Famulos improbos *si quis* accipiat in domo, *presumitur* informatus de eorum conditione, ideo tenetur dominus, qui opera improborum famulorũ utitur, si ipsi famuli aliquod delictum faciant. Intellige ut ibi. *presump. xl. reg. iij. nu. 4* 537

Fœmina cur citius *possit* testari quã masculus. *presum. xlvij. reg. i. nu. 3* 176

Feudalia bona alicuius domini si in genere constet aliquem habere, & requisitus à domino ut ostendat pro quibus *præstat* homagium, hoc non facit, omnia bona eius

eius præsumuntur feudalia. præsumptio. iij. regu. ij.
nume. 4. 213

Feudalia præsumuntur bona si probetur antecessorẽ in
feudum illa habuisse. præsum. iij. reg. ij. nu. 5. 23

Feudum esse antiquum (quod tamen nouum erat) licet
princeps confessus fuerit, si tamen hoc nõ fuit factũ
per uerba concessiua seu dispositiua, non obest ueri
tati talis confessio præsum. xxviij. reg. iij. nu. 6. 464

Feudum simpliciter accipiens, censetur respectu fœmina
rum se retulisse ad mœrem patrie. præsump. xxxij.
reg. iij. nume. 15. 487

Feudum in dubio præsumitur antiquum. quod qualiter
intelligatur, late traditur. præsumptio. xxviij. reg. iij.
nume. 1. 461

Feudum censetur in dubio in perpetuum cõcessum. præ
sump. xxxvj. reg. ij. nu. 1. 326

Feudum concessum cum clausula, iure antiqui & pater
ni feudi, an dato quod feudum sit nouum, habeat effe
ctus omnes antiqui feudi. præsump. xxviij. regu. iij.
nume. 4. 463

Fictio quid, & illius diffinitio, de præsumptio. parte. j.
nume. 1. 14

Fictio quid distet à præsumptione. ibidem nu. 2

Fictio translatiua requirit habilitatem extremi à quo fi
ctio incipit, de præsum. parte. j. nu. 4. 16

Fingere impossibilia an possit lex. late disputatur, conclu
sio traditur. nu. 8. de præsum. parte. j. nu. 5. 16

Fideicommissarius substitutus alicui si decesserit sine li
beris, non tenetur probare grauatum, decessisse sine
liberis,

I N D E X

liberis, sed illi incumbit onus probandi qui dicit gra-
uato superuixisse liberos: & sic defectum cōditionem.

& quare. *præsump. xlix. reg. i. nu. 6* 185

Filiationis quæstio si emergat in præparatorijs iudicio-
rum, sufficit filio probare se tractatum ut filium. *præ-*
sum. xxxvij. reg. iij. nu. 9 519

Filia dotata à fratribus, si minus habuerit quàm sit legi-
tima poterit agere ad supplementum, stante statuto
quod stantibus masculis filia dotata non succedat, secus
si à patre dotetur: quia tunc non nisi fuerit enormiter
lesà agere poterit. *præsump. ij. reg. i. nu. 8* 55

Intellige & declara, ut ibidem.

Filius natus ex uxore, præsumitur conceptus de marito,
etiam si mater soleat alijs commisceri. & quæ ratio.
præsump. xxxvij. reg. iij. nu. 1 517

Ampliatur nu. 2. 3. 6. 7. 8.

Limitatur nu. 9. & sequentib.

Filius natus *ex ea cum qua* quis habebat consuetudinem
extra domum, non præsumitur conceptus ex illo, nisi
probetur, quòd nemo alius cum ea habebat consuetu-
dinem. *præsump. xxxvij. reg. iij. nu. 4* 519

Filius repudians hereditatē paternam potest petere em-
phyteosim ecclesiasticā. *præsum. xxxj. reg. i. nu. 1* 126

Filius uiuo patre quasi dominus: & eadem persona cum
patre reputatur. *præsump. x. reg. i. nu. 1. ** 70

Filius si non aßimiletur marito, sed cuidam adultero, an
ex hoc præsumatur illegitimus *præsump. xxxvij. reg.*
ij. nu. 7 511

Filius natus ex muliere quæ longo tempore cum marito

Index præsump. P reman

- remanserat sterilis, an præsumatur mariti. ibi. nu. 8
 Filius non præsumitur esse mariti, quando cum confessione matris hoc consentientis concurreret fama. ibid. nu. 10
 Filius non præsumitur esse mariti, si uxor fuit concubina alterius, & partus fuit agnitus per concubinarium, maxime si filius sit natus in domo concubinarij uicinis scientibus. ibidem nu. 11 522
 Filius si instituatur hæres ab eo qui dicitur fuisse adulter matris, non est levis coniectura, quod ille filius non sit mariti, sed adulteri. ibidem nu. 12.
 Filius non præsumitur mariti, si mulier diu fuit sterilis, & aliquando diuertit à marito. ibidem nu. 13
 Filius natus ex meretrice uxorata quæ multorum libidini patet, an præsumatur mariti. ibi. nu. 14 523
 Filius præsumitur iniuste exheredatus à patre: ideo hæredi incumbit onus probandi ingratitudinem. præsum. xvj. reg. j. nu. 1 78
 Filius præsentatus iudici à patre propter delictum ex quo ueniat decapitandus, non debet pœna mortis sed alia puniri. præsump. iij. reg. j. nu. 1 58
 Filius relinquens liberationem ab actione tutelæ patri, præsumitur eum liberasse etiam à solutione tutelæ.
 Declara ut ibi. præsum. vj. reg. j. nu. 1 60
 Filius simpliciter exheredatus, non censetur mala mente exheredatus quo ad ea quæ ad eum pertinent iure filiationis. præsump. ij. reg. j. nu. 2 50
 Filius non præsumitur legitimus, nec præsumitur matrimonium, nisi probetur. præsum. j. reg. iij. nu. 12 333
 Filius litigans cum patre eum non agnoscente in filium, potest

I. N. D. E. X

- potest petere ut sibi provideatur super bonis patris
ad expensis litis faciendas, si aliâs non habeat unde li-
tiget. præsum. ix. reg. ij. nu. 10 366
- Filius naturalis ut quis dicatur quæ requirantur. præ-
sump. v. reg. ij. nu. 4 218
- Filius natus ex legitimo matrimonio præsumitur in po-
testate patris. præsum. ij. reg. ij. nu. 1 204
- Fallit ut nu. sequen. & nu. 5
- Filius an præsumatur sui iuris si sit in quasi possessione
illius. præsump. ij. reg. 2. nu. 2 205
- Filius an per unicum actum constituetur in quasi posses-
sione sui iuris. præsum. ij. reg. ij. nu. 4 207
- Filius præsumitur sui iuris, quando non apparet natus ex
matrimonio legitimo. præsump. ij. reg. ij. nu. 5 208
- Filius an probetur legitimus, ex eo quod pater in testa-
mento aliquid ei legavit pro legitima iure naturæ sibi
debita. præsum. ij. reg. ij. nu. 6 209
- Filius agens ad successionem paternam, qualiter debeat
probare se filium, & an sufficiat probatio tractatus,
sive quasi possessionis iuris resultantis ex eo quod ut
filius fuit tractatus. præsump. xxxvij. reg. ij. nume. 7.
pag. 528
- Filij iam defuncti non prosunt ad excusationem patris.
præsump. xxxvj. reg. i. nu. 3 146
- Filij metus qui in studio renunciauit beneficio propter
metum qui in patria inferretur patri, est iustus me-
tus. præsump. i. reg. i. nu. 3 49
- Filij ut legitimentur requiritur ut sint nati ex concubina
matrimonio digna. præsum. v. reg. ij. nu. 6 220

- Filij in dubio præsumuntur spurij. præsum. v. reg. ij. nu. 7
pag. 210
- Filij nati ex filio meo naturali, an legitimentur si concubi
nam in uxorem duxero. de præsum. parte. j. nu. 10 20
- Filij nati ex seruitrice alicuius non dicuntur naturales, sed
spurij. præsump. v. reg. ij. nu. 5 219
- Filij nati ex duobus simul cohabitantibus, an admittantur
ad successionem parentum, ex eo quod ius civile præ-
sumit matrimonium ex cohabitatione. præsum. v. reg.
ij. nu. 1 216
- Filij nati ex cohabitatione duorum, an iure canonum in
dubio præsumantur nati ex concubinato, an uero ex
stupro. præsump. v. reg. ij. nu. 3 218
- Filio de restituenda hereditate grauato, subintelligitur
clausula si decesserit sine liberis: et hoc præsumitur,
ideo efficacioribus præsumptionibus tolleretur talis
præsumptio. præsump. ix. reg. j. nu. 1 70
- Filio instituto si pater prohibeat ne alienet antequam
habuerit. xxx. annos, talis prohibitio ualet etiam respec-
tu legitime. præsump. ij. reg. j. nu. 3 51
- Filio satis est probare se ut filium tractatum, quia stabi-
tur tractatui, nisi probetur contrarium. præsumptio.
xxxvij. reg. iij. nu. 4 527
- Sed an quasi possessio quæ resultat ex eo quod quis tracta-
tus est ut filius, sit sufficiens in decisorijs petitorij iu-
dicij. nu. 5. latissime cum sequen.
- Filio petenti alimenta sufficit probatio quasi possessionis
tractatus ut filij: qui dicitur turbari in quasi possessio-
ne filiationis, ex eo quod alimenta ei denegantur. præ-
sump.

I N D E X

- sump. xxxvij. reg. iij. nu. 3* 529
- Filiū natū ex uxore præsumi conceptū ex marito, an sit præsumptio iuris & de iure, ita quòd non admittatur probatio in cōtrarium. præsump. xxxvij. reg. iij. nu. 2* 518
- Filiū esse illegitimum, non statur assertioni matris, nec mariti, oritur tamē magna suspitio pro dicto matris. præsump. xxxvij. reg. iij. nu. 6* 520
- Infertur ad notabilem quæstionem.*
- Filios habens præsumitur ciuitatem diligere: & præferatur decurionibus nō habentibus filios. & quare. præsump. xxxvj. reg. j. nu. 1* 143
- Fisco ecclesiæ ad consequenda bona defuncti sine hærede, an sufficiat probare quòd defunctus erat indutus more clericorū, an uero requiratur plena probatio quòd clericus erat. præsump. iij. reg. ij. nu. 1* 215
- Forensis si probetur à decem annis ultra fuisse in hac ciuitate non sequitur quòd medio tempore fuerit. præsump. lxxij. reg. ij. nu. 4* 276
- Fortior & robustior præsumitur ad rixam prouocasse. præsump. xxxix. reg. iij. nu. 10* 533
- Fortior dicitur is, qui est peritior in scrimia. ibidem nu. 11 pag.* 534
- Frater fratri renunciāns omnia quæ petere posset de hæreditate paterna, non censetur renunciare rei emphyteoticæ. præsump. xxxj. reg. j. nu. 1* 127
- Frater non præsumitur odio persequi fratrem, imo est uerisimile quòd alter alterum diligat. præsump. xxij. reg. ij. nu. 1* 97

I N D E X

- Frater an^o quando sit legitimus testis in causa fratris:
 & quando nō.late cū sequentibus nu.præsum. xxiiij.
 reg.i.nu.1 97
- Frater testificans pro fratre non est testis omni exceptio
 ne maior.præsump.xxiiij.reg.i.nu.5 100
- Frater unus si uult uendere partē suam castri alicui ex-
 traneo,solum ad æmulationem fratris,non potest,nec
 ualet uenditio.præsump.xxiiij.reg.iiij.nu.3 445
- Frater si emat proprio nomine aliqua bona,& deinde in
 catasto cōis fecit prædiū describi tanquā cōe ceteris
 fratribus,sibi præiudicat.præ.xvij.re.iiij.nu.3 422
- Fratrum unus ex simul habitantibus si in libris suis fe-
 cit domum creditricem,& se constituit debitorem de
 aliqua summa,an iste actus declaret animum suum
 non esse quod sit contracta societas.præsump. xxv.
 reg.i.nu.3 106
- Fraudibus uti licet habenti bonā causam ad excludendas
 fraudes alterius partis.præf.xxvij.reg.iiij.nu.2 459
- Furiosus an dicatur qui non uult obtemperare medico.
 præsum.xxxviij.reg.i.nu.2 151
- Furiosus qui olim fuit,& hodie furiosus præsumitur.
 præsum.xvij.reg.ij.nu.1 355
- Limitatur ibidem & nu.2
- Furiosum quem esse qualiter probetur.præsum. xxxviij.
 regu.i.nu.1 150
- Furtiua res licet reperiatur in domo alicuius,non tamen
 ille præsumitur fur,nisi & aliæ concurrant conie-
 cturæ.præsump.xxix.reg.iiij.nu.1 466
- Furtiue rei dominus si emptori bonæ fidei pretium resti-
 tuerit

tuerit, non potest postea illud cōdicere. *præsum. xxix. reg. iij. nu. 5* 468

Furtum ut dicatur manifestum attenditur principium. Et quare. *præsump. xxxij. reg. ij. nu. 3* 319

De litera H.

Abilis ad generandum quilibet præsumitur: nisi probetur inhabilis. *præsum. xli. reg. j. nu. 1* 155

Habilitas extremi ad quod an semper in fessione requiratur. de *præsum. parte. j. nu. 9* 19

Hæres an præsumatur possidere rem mobilem quam possidebat defunctus. *præsum. xxj. reg. ij. nu. 7* 268

Hæres si inuentarium in iudicio exhibeat, Et dicat non esse alia bona in hereditate, creditores uero Et legatarij contradicant, statur inuentario, nisi probent alia extare. *præsump. xx. reg. iij. nu. 1* 429

Hæredis iuramento, negantis se talem rem nõ reperisse in hereditate, creditur. *præsum. xxj. reg. ij. nu. 8* 269

Hæredem si quis se asserat in instrumento, præsumitur cum eo contractum, tanquam cum hærede. *præsump. xxiiij. reg. ij. nu. 6* 282

Hereditas patris magis debetur filio, quàm filij hereditas patri. *præsump. viij. reg. j. nu. 1* 63

Hereditas si fuerit alicui delata, Et reperiatur rem hereditariam possidere, præsumitur titulo hereditario possidere. *præsum. xxiiij. reg. ij. nu. 2* 277

De litera I.

I Doneus quilibet præsumitur quo ad mores non quo ad alia

I N D E X

alia extrinseca, præsump. iij. reg. iij. nu. 5 343

Ideo nemo diues, nemo doctus, nisi probet, præsumitur.

Idoneus quilibet esse præsumitur. præsum. i. ij. reg. iij. nu. 1

341

Ignorans leges an præsumatur in dolo uel lata culpa. præsump. xxxj. reg. iij. nu. 6 477

Ignorantia præsumitur in minore, ideo præsumitur de falsi decipi. præsump. xlij. reg. j. un. 1. C. 7 156. C.

160

Ignorantia iusta excusat agentē contra statuti dispositio nem. de præsump. parte. ij. nu. 3 24

Ignorantia iuris nō præsumitur nec adiuuat, ubi lex prohibet aliquid fieri. de præsump. parte. ij. nu. 3 24

Immemor æternæ salutis nemo præsumitur. præsum. iij. reg. iij. nu. 1 344

Immunitatis in materia quando ius ciuile distat à canonico, quid debeat attendi in foro ciuili. præsump. xxxiij. reg. iij. nu. 4 491

Immunitate an frui debeat is, quem apparet, sub spe immunitatis deliquisse. præsum. xxxiij. reg. iij. nu. 1 488

Incontinens an præsumatur ille cuius pater fuit incontinens. præsump. xxiiij. reg. j. nu. 1 101

Infamiae poena dicitur poena capitalis. præsump. xlv. reg. iij. nu. 1 56

Dē ueritate nu. 11

Infans ante matrem decessisse præsumitur. præsump. xlix. reg. j. nu. 1 183

Infeudatio de nouo feudo facta consanguineo, præsumitur facta in fraudem ecclesiæ. præsum. xix. reg. j. nu. 3 119

Inimicus

I N D E X

- Inimicus olim, præsumitur etiam hodie inimicus. præsum.*
xj. reg. ij. nu. 1 333
- Iniuria quæ fit à fratre fratri dicitur grauior quàm quæ
 fieret ab alijs. præsump. xxij. reg. j. nu. 6.* 100
- iniuriam remittens censetur eam in perpetuum remitte-
 re. præsump. xxxvj. reg. ij. nu. 1* 326
- Innocens à peccato quilibet præsumitur. præsump. iij.
 reg. iij. nu. 1* 344
- Instrumentum salarij doctoris præsumitur in dubio præ-
 cecisse. præsump. xliij. reg. iij. nu. 5* 548
- Instrumentum in quo apponitur dies & hora, an in du-
 bio præualeat illi ubi non est hora. præsump. xliij. reg.
 iij. nu. 7* 549
- Instrumentum si producat in longinquis partibus, &
 negetur cum qui confecit esse notariu, an præsumatur
 pro instrumento. præsump. xij. reg. iij. nu. 17* 402
- Instrumentum dotis & fisci si reperiantur eodẽ die con-
 fecta, quod præsumatur in dubio prius factum. præ-
 sump. xli. reg. iij. nu. 4* 540
- Instrumentum habet probationem probatam. præsump.
 xij. reg. iij. nu. 8* 398
- Instrumentum si dicat quòd Titius ex certa scientia &
 bene consultus neq; ui dolo neq; metu & c. statur illi
 instrumento, nisi probetur contrarium. ibid. nu. 9*
- Instrumenti tenore si quis uelit probare nõ sat est qd' te-
 stes simpliciter dicant de cõtenti in eo, sed requiritur
 quod sint periti, ut sciant deponere de solennitatibus.
 præsump. xxxj. reg. iij. nu. 3* 476
- Instrumento si testis contradicat, an præsumatur pro in-
 P . 5 strumen-*

- strumento. præsum. xiiij. reg. iij. nu. 19 403
 Ex instrumento oriuntur tres præsumptiones, scilicet,
 quod sit uerum, sit solenne, & quod ea quæ sunt illi
 scripta, fuerint dicta à partibus. præsum. xiiij. reg. ii.
 numero. 9 358
 Iuramento asserentis statuitur in his quæ dependent ab ani-
 mo. præsum. xvi. reg. iij. nu. 1 416
 Iuramento asserentis an stetuitur in his quæ dependent ab
 animo, quando aliqua præsumptio est contra asseren-
 tem. ibidem nu. 2 417
 Instrumenta duo si reperiatur quorum alterum sit dotis,
 & dubitetur de prioritate, præsumitur instrumentum
 dotis esse prius. præsum. xliij. reg. iij. nu. 4 547
 Instrumenta duo si eadem die reperiantur confecta, alte-
 rum fisci, alterum priuati, præsumemus in dubio in-
 strumentum priuati præcessisse. latissime de ueritate.
 præsum. xli. reg. iij. nu. 2 538
 In instrumentis antiquis, non est necesse probare quod ille
 qui scripsit fuerit notarius. præsum. xiiij. reg. iij. nu. 16
 pag. 401
 Intellectus. l. lucius. de condi. & demonstra. de præsump.
 parte iij. nu. 5 48
 Intellectus & ratio decidendi ad l. ex facto. §. si quis autē.
 ad trebellia. præsum. xlix. reg. i. nu. 6 185
 Intellectus. l. 1. §. id quod ex substitutione. ff. ad l. falci. præ-
 sum. xxxv. reg. ij. nu. 4. & nu. 8 322. & 325
 Intellectus l. non puto. ff. de iure fisci. præsum. xli. reg. iij.
 nume. 3 539
 Interfecturus alium facilius præsumitur, qui sibi ipsi

I N D E X

- num intulit. præsum. liij. reg. j. nu. 5 196
- Inuentis addere facile est. præsum. xlv. reg. j. nu. 4 169
- Inuestiturae duæ eodem tempore factæ si reperiuntur. præsum. valet illa quæ est plenior. Intellige ut ibi. præsum. xliij. reg. iij. nu. 6 548
- Iudex qui nobilem uirum in carceribus ciuilitè tractauit credens eum integræ fidei, si deinde fugiat, nõ tenetur in syndicatu. præsum. xlvij. reg. j. nu. 2 179
- Iudex potest reijcere libellum deuiantẽ à consuetâ practica. præsum. xxx. reg. ij. nu. 5 314
- Iudex filio litigante contra patrem ut eum agnoscat, uel uxore cõtra maritum, si ex lectura attestacionum licet nondum publicatarum, deprehendat summarie esse probatum, potest dare prouisionem ad expensas litis. præsum. ix. reg. iij. nu. 11 367
- Iudex arbitrabitur quæ dicatur magna aut modica res donata, ad hoc ut donatio reuocetur per natiuitatem liberorum uel non reuocetur. præsum. xij. reg. j. nu. 5 75
- Iudex si per interloquutoria admissit articulos, & pars permittat labi tempus ad appel. uidetur quo ad se consentire, non quo ad iudicem. de præsum. parte. ij. nu. 11 pag. 29
- Iudex habens facultatem procedendi ex iurisdictione ordinaria & delegata, si procedat simpliciter, præsumitur secundum eam processisse, per quam actus tenet. præsum. xxxv. reg. iij. nu. 4 502
- Iudex qui dat curatorẽ minori inquisito, cauere debet ne statim curator autoretur minori in aliquo actu. præsump. x. reg. iij. nu. 8 378
- Iudex

- Iudex si fuerit idiota an præsumatur pro decreto.præsump.x.reg.iiij.nu.10 379
- Iudex si ex abrupto parte non audita processerit, contra eius processum & sententiam præsumitur.præsump.ix.reg.iiij.nu.24 370
- Iudex extra officium suum faciens habetur pro priuato, & illi potest resisti impune.præsum.ix.reg.iiij.nu.30 pag. 372
- Iudex non præsumitur aliquid fraudulentum facere, licet eius sententia retractetur.præsum.viiij.reg.iiij.nu.mero.3 364
- Iudex non præsumitur sine causæ cognitione aliquid facere.ibidem nu.4. pag.365
- Iudex promittens reo impunitatem si confiteatur delictū, an teneatur illi seruare fidem.præsump.xxvij.reg.iiij.nu.4. 460
- Sed an ex tali confessione ueniat cōdemnandus.nu.5
- Iudex si in sententia exprimat unam causam falsam, & aliam ueram, sententia sustinetur ex causa uera.præsump.xxxv.reg.iiij.nu.8 503
- Iudicis officium magis exuberat in absoluēdo, ideo absens absolui potest si appareat de eius innocentia, licet nō possit cōdēnari regulariter.præsum.xliiij.re.iiij. 551
- Iudicis uerba sunt referenda ad ius, etiam impropriando uerba.præsum.ix.reg.iiij.nu.2 364
- Iudici ordinario si alterata sit iurisdictio, ita quod in aliqua causa factus sit delegatus, & ipse in sententia dicat ego talis prætor &c.nō p hoc sn̄a erit nulla, sec⁹ si dixisset prætor in tali cā.præsum.xxxv.reg.iiij.n.5 502
- Iudici

Iudici qui moriendo dicit se tulisse falsam sententiam, nō
statut. præsum. iij. reg. iij. nu. 7 346

Iudei habent priuilegium à cōmunitatibus uel principi-
bus, quod non possint cōueniri rei uendicatione, nisi do-
minus offerat pecuniā. præsum. xxix. reg. iij. n. 7 470

Ius speciale fauorabile, an sit potentius iure cōmuni, ita
quod in dubio illo iure speciali uideatur quis uelle uti
potius q̄ iure cōmuni, præsum. xxxvj. re. iij. n. 4 511

Iura intelligi debent ut concordent non ut se corrigant.
præsum. xxvij. reg. ij. nu. 8 301

De littera L.

Egans rectori alicuius ecclesiæ affini suo
præsumitur eius cōtemplatione & non
ecclesiæ legasse: ideo poterit rector de il-
lo ad uotum disponere. præsump. xxvij.

reg. j. nu. 1

113 Ampliatur ut ibi.

Legata relicta ab instituto eius nomine expresso, an uideā
tur repetita à substituto. præsum. xxxv. reg. ij. n. 3 322

Legata si fuerit res Titio, & reperiatur in possessione,
præsumitur titulo legati possidere. præsump. xxij. re-
gu. ij. nu. 2 277

Legitima debetur filio lege naturæ: parentibus uero lege
ciuili tantum. præsump. viij. reg. j. nu. 2 63

Legitima descendendum an possit statuto in totum tolli,
an uero minui. præsum. viij. reg. j. nu. 3 64

Latissime tandem concludit fœdere distinct. 6

Legitimatio post mortem patris non tollit ius succedendi
acquisitum uenientibus ab intestato. præsump. xj. reg.
ij. nu. 4 383

Lxx

- Lex non præsumit nisi constituto de certo signo signorum
autem alia necessaria: alia uerisimilia. de præsum. par-
te iij. nu. 8 47.
- Lex non fingit impossibilia, secundum naturam, nec im-
possibilia de iure: nec inducit fictionem contra fictio-
nem. de præsump. parte. i. nu. 3 15.
- Lex quando requirit certas qualitates in actu in quo in-
ducit præsumptionem iuris & de iure, semper admit-
titur probatio quod non concurrat aliqua ex illis qua-
litatibus. de præsump. parte. ij. nu. 13 31.
- Infertur ad multa commendanda dicta. de præsump. parte
ij. nu. 13. 31.
- Legis illa interpretatio quæ est benignior licet præualeat,
tamen imprimis debet inspicere & attendi uerborum
proprietas. præsump. xlv. reg. iij. nu. 8 562.
- Libellus siue petitio an ualeat, si peto à te decem ad quæ
fuiſti mihi obligatus. præsum. xij. reg. ij. nu. 2 235.
- Libera persona nõ debet de re alterius attestari cum tor-
mentis, nisi sit uilis & infamis. præsump. xxix. reg. ij.
nume. 11 310.
- Libido præsumitur in senectute diminui. præsum. liij. re-
gu. i. nu. 1 199.
- Libri rationum eorum qui à principio iurant eorum ar-
tem fideliter exercere, faciunt semiplenam probatio-
nem quo ad tertium. præsump. xvj. reg. iij. nu. 4 420.
- Licentiatus, postea effectus doctor, an præferatur illi, qui
medio tẽpore est effectus doctor. latissime disput. præ-
sump. xlv. reg. i. nu. 7 171.
- Licentiatus nullam habet dignitatẽ: sed habetur pro scho-
lari.

- lari.præsump.xlv.reg.i.nu.8 172
- Litigans super bonis communibus** uel quæ contendit ad
se pertinere, si habet aliquam præsumptionem pro se,
potest petere sibi prouideri ad fines litigandi si aliàs
non habet unde faciat expensas litis.præsump.ix.re=
gu.iiij.nu.9 366
- Litigans cum aliquo**, an saltē lite finita possit contra eum
testimonium dicere præsum.xj.reg.ij.nu.1 233
- Locator** si uigore statuti teneatur ante tres menses denun=
ciare inquilino, aliàs censeatur facta reconductio, an si
locator litiget cōtra inquilinum, quia nō soluebat, ut
cum eiiceret, per aliquot annos, an censeatur facta re=
conductio pro illo anno.præsump.xvij.regul.ij.nu.7
pag. 254
- Ludo** si quis lucretur pecuniam filiosam uel famulo, quæ
erat domini uel patris, an præsumatur sciuisse pecuniā
fuisse patris uel domini.præsum.xxix.re.iiij.n.6 469

De littera M.

- Ala fides** præsumitur in præscribenda ser=
uitute, & quare.præsumptio.v.reg.iiij.
nu.6 350
- Malam fidem** probare uolens contra præ=
scriptionem tanti temporis cuius memoria non sit in
contrarium, non auditur.de præsum.parte.ij.n.14 32
- Malus** semel, semper præsumitur malus.præsum.vij.re=
gu.ij.nu.1 223
- Limitatur** nu.1. & seq.usq; ad finem.
- Malus** si per triēnium saltem stetit probus & abstinens
à delicto, non præsumitur amplius malus, intellige ut
ibi.

- ibi. *præsump. vij. reg. ij. nu. 3* 225
- Mandatum an plene probetur per productionem instru-
 mentorum facientium ad causam domini: si à domino
 fuisse sibi tradita procuratorem se asserens probaue-
 rit. *præsum. xxxij. reg. j. nu. 4. & 6* 140. & 141
- Mandatum an reuocetur si aliqua de nouo emergant in
 personam procuratoris. *præsump. xvj. reg. ij. nume. 4*
249
- Mandati præcedentis occasione præsumitur quis occisus
 ab interfectore, quando fuerat mandatum interfectori
 ut talem occideret. *præsum. xxiiij. reg. ij. nu. 4* 281
- Amplia etiam si ex interuallo occidatur. ibi. & nu. 12
- Manus si cui amputanda sit, intelligitur de debiliore uel
 arida. *præsum. xlv. reg. iij. nu. 13* 563
- Maritus si in instrumento dotali confessus est, se habuisse
 & recepisse nulle nomine dotis, quæ promisit patri re-
 stituere an præsumatur tunc tempore confessionis re-
 cepisse, non autem ante ex interuallo. *præsump. xxxv.*
reg. iij. nu. 9 505
- Maritus qui cessauit per decennium petere alimenta seu
 interesse dotis non solutæ, an præsumatur ea remisisse
 socero aut fratribus uxoris qui promiserant dotem. la-
 tissime disput. *præsump. xxxij. reg. j. nu. 6* 133
- Maritus si confiteatur quæsitæ per uxorem constante ma-
 trimonio, esse lucrum ipsius uxoris, an illi confessioni
 stet, maxime in præiudicium tertij. *præsump. xxvj.*
reg. iij. nu. 16. & nu. 17 456. & 457
- Maritus luens ornamenta uxoris pignolata, & ea uxori
 restituens præsumitur donasse. *præsump. xxxij. regu.*
nu. 3

nume. 3

131

Maritus an possit baculo uxorem percutere. præsump.

iij. reg. j. nu. 2

58

Maritus præsumitur habitare cum uxore, sicut clericus

in ecclesia sua residere. præsum. xxxv. re. j. nu. 1

142

Maritus cui uxor tradidit instrumenta præsumitur pro

curator uxoris. præsum. xxxij. reg. j. nu. 1

138

Mariti præsumuntur esse quæ in sua domo reperiuntur quamvis sint uxoris. præsumptio. xxvj. regula. iij.

nume. 9

452

Matrimonium filie quando non est imparitas inter ipsam

et uirum suum, probatur per patrem, et etiam alios

consanguineos. præsum. ij. reg. j. nu. 4

53

Matrimonium metu fuisse contractum uno teste asse-

rente, ei creditur. secundum Cepol. sed non placet hoc

domino Alciato. præsum. vij. reg. iij. nu. 6

354

Mater redimens filium ab hostibus præsumitur fecisse

causa donationis: nec repetit pretium. præsum. xxxij.

reg. j. nu. 1

131

Mater expendens pro respicientibus personam filij præ-

sumitur causa pietatis fecisse: ideo non repetit. præ-

sump. xxxij. reg. j. nu. 2

131

Matri asseueranti filiam suppositam non creditur. præ-

sum. xix. reg. j. nu. 2

91

Matrem pupilli si quis dicat repelli à successione ob non

petitum tutorem, debet probare quod ille filius esset

pupillus. præsum. xiiij. reg. ij. nu. 3

241

Matricula probat quem esse de numero eorum qui de-

bent matriculari. præsum. xvij. reg. iij. nu. 1

422

Index Præsump.

Q

Matrimo

I N D E X

- Matrimonium non præsumitur ex cohabitatione: sed potius fornicatio. secus de iure civili. præsum. v. regu. ij. nu. 1. 26
- Matrimonium an præsumatur, si copula non sit secuta, sed conatus tantum, qui effectum non habuit. præsum. xxxvij. reg. ij. nu. 2. 525
- Matrimonium præsumitur inter duos ingenuos simul cōuersantes. præsum. xxxvij. reg. ij. nu. 1. 528
- Matrimonium præsumitur si præcesserunt sponsalia de futuro, & sequatur carnalis copula. de præsump. parte ij. nu. 11. 36
- Media præsumuntur, extremis probatis. præf. xxij. reg. ij. nume. 1. 273
- Mediator si interponat se inter duos qui se uerberant gladio ut eos diuidat, & occidatur, impune occidetur: quia præsumitur ad defensionem occisus. præf. xxxix. reg. ij. nu. 13. 535
- Medicus insufficiens potest reprobari. præsump. xix. reg. ij. nu. 6. 427
- Mercatorum libris si uigore statuti credi debeat, intelligitur de his quæ ad eorū officium pertinent. præsum. ix. reg. ij. nu. 29. 372
- Metus solet clam inferri, ideo sufficit leuior probatio. præsum. vij. reg. ij. nu. 4. 353
- Minor an ex sola confessione præsumatur læsus. & quid in criminalibus maxime. late. præsump. xlij. reg. j. nu. 10. 162
- Minor præsumitur læsus ex eo quòd compromisit. præf. xlij. reg. j. nu. 6. 160
- Minor

INDEX

- Minor contrahens mutuum cum fœneratore præsumitur læsus, nisi probetur locupletior. præsum. xlij. reg. j. nu. 4. 159
- Minor qui non appellauit à sententia, eo ipso præsumitur læsus, & potest restitui. præsump. xlij. regu. j. numero. 5. 159
- Declara ut ibi & restringe.
- Minor et mulier præsumuntur ignorare beneficia sua, ideo debent certiorari de eis, alioqui non ualet renūciatio. latissi. præsum. xlij. reg. j. nu. 2. 157
- Minor si permisit labi annum & diem sibi datum ex forma statuti ad luendum rem paternam potest petere se in integrum restitui. præsump. xx. reg. j. nu. 2. 92
- Minor præsumitur, cui datus est curator tanquam minori. Intellige ut ibi. & nu. 11. præsum. xliij. regu. ij. numero. 8. 144
- Minoris ignorantia est tolerabilior quam mulieris & facilius restituitur in integrum, quam mulier uelleiano iuuetur. præsum. xlij. reg. j. nu. 3. 159
- Minori ut competat restitutio in integrum, tria requiruntur. præsum. xlij. reg. j. nu. 8. 160
- Minori cum quo nihil est gestum, & tamen est læsus, licet non competat restitutio ex titulo de minoribus, cō petit tamen ex clausula generali, si qua mihi causa iusta &c. præsum. xlij. reg. j. nu. 9. 162
- Minores præsumuntur de facili dicere mēdacia. præsum. xlij. reg. j. nu. 7. 160
- Moriens non semper præsumitur esse sanctus Ioan. Baptista præsum. iij. reg. iij. nu. 4. 345

Q

2

Morientis

I N D E X

- Morientis exculpatio licet admittatur ad absolvendum,
non tamen admittitur morientis accusatio ad condem-
nandum. præsum. xliiij. reg. iij. nu. 5. 552
- Mortuus si quis reperiatur in carceribus, præsumitur cō-
tra custodes. præsum. xv. reg. iij. nu. 3. 414
- Carceratus si euadat, præsumitur contra custodem. præf.
xv. reg. iij. nu. 3. 414
- Mulier cur non admittatur in testimonium in causa cri-
minali, de iure canonico, fallit quando ueritas aliter ha-
beri non potest. præsum. xlvij. reg. j. nu. 3. 176
- Mulier præsumitur de facili decipi maxime propter uiri
seductiones. præsum. xliij. reg. j. nu. 1. 156
- Mulier præsumitur potius subtraxisse res à marito, quā
quod sit lucrata ab adulteris. præsump. vj. regu. iij. nu.
mero. 3. 351
- Mulier si ex confessione damnificetur, an præsumatur po-
tius iuris error, quā donatio. præsum. xxj. reg. iij. nu.
mero. 4. 433
- Mulier quæ mortuo marito statim nupsit, si intra nouē
menses pariat, cuius præsumatur partus. præf. xxxvij.
regu. iij. nu. 15. 523

De litera N.

gu. j. nu. 6.

Nascitur quilibet patriæ suæ i specie: sed pro
uinciæ in genere. hodie autē inter chri-
stianos, quilibet christianus nascitur chri-
stianitati uniuersæ. præsump. xxxvij. re-

150

Natus

I N D E X

- Natus prius præsumitur qui robustior est: ideo masculus
femine prænatus præsumitur. præf. xlix. re. j. nu. 4. 183
- Quando necessitas naturæ repugnat, quod olim fuit, non
præsumitur hodie esse. præsum. xxv. reg. ij. nu. 2. 188
- Idem si uerisimilitudo naturalis. 189
- Idem in qualitate agendi nu. 3. 190
- Idem in loco particulari. nu. 4. 191
- Negans se dominum et possessorem, censetur rem pro de
relicta habere. præsum. xx. reg. ij. nu. 4. 160
- Negatiua ut possit partis assertionem probari, iuxta glo. l.
cum lege, de probat. an requiratur quod cum assertio-
ne concurrat iuris præsumptio, aut aliqua coniectura.
præsum. xx. reg. ij. nu. 2. 419
- Nobilis exercens agros suos proprijs manibus, an perdat
nobilitatem. præf. xlvij. reg. j. nu. 9. 181
- Nobilis exercens per alium mercantiam uel artem uilem
an perdat nobilitatem, si ipse non assistat. præf. xlvij.
reg. j. nu. 10. 181
- Nobiles de iure communi non sunt, sed uiles, omnes tam
mercatores quam artifices, tenentes apothecam, etiam
si sint campsores sint et argentarij. præsum. xlvij. re-
gu. j. nu. 6. 180
- Nobilitas quando habeatur in consideratione. remis. præ-
sump. xlvij. reg. j. nu. 4. 180
- Nobilitatem propria uirtute consequutus, nobilior est eo,
qui de nobili genere descendit. præf. xlvij. re. j. nu. 5. 180
- Notarius si fecit instrumentum falsum, an præterita cete-
ra præsumantur falsa. præf. vij. reg. ij. nu. 4. 226
- Notarius an quis præsumatur ex eo quod reperitur de-
scriptus

I N D E X

- Scriptus in matricula notariorum. præf. xvij. regu. iij.
 nume. 4. 412
- Notarius præsumitur in dolo si in test. mentis omiserit
 debitas solennitates. præsum. xij. reg. iij. nu. 12. 400
- Notarius omittens debitas solennitates in instrumentorum,
 præsumitur in dolo. ibidem nu. 13.
- Notarius scribens cōtractum illicitum punitur de falso
 & alijs pœnis. ibidem nu. 14.
- Notarius quāvis si in parte instrumenti falsum fecerit, to-
 tum instrumentum corruat, si tamen ob contumaciā
 uigore statuti de falso damnatus fuerit, non corrui-
 tum instrumentum. præsum. xxij. reg. iij. nu. 3. 440
- Notarius si examinauerit testē, & testis repetitus negat
 se ita dixisse, prout notarius scripsit, an magis præsu-
 matur pro notario. præf. xij. reg. iij. nu. 10. 403
- Notarius an præsumatur rogatus, si ipse de hoc nihil at-
 testatur in instrumento. ibidem nu. 21.
- Notarius nō punitur de falso, nisi de eius dolo constet. &
 notarius nō præsumitur in dolo nisi in casibus duobus
 in iure expressis. præsum. xij. reg. iij. nu. 11. 400
- Notarius præsumitur bene exercere officiū suum. præf.
 xij. reg. iij. nu. 1. 396
- Amplia etiam si notarius sit idiota. 3.
- Notarius si in instrumento attestetur se certiorasse mu-
 lierem de beneficio uelleiani, standū est tali instru-
 mento. præsum. xij. reg. iij. nu. 4. 396
- Notarius qui in instrumēto dicit mulierem certioratam
 renūciasse uelleiano, an possit interrogari quid sit uel
 leianum, & si nesciat respondere an ualeat tale instru-
 mentum

INDEX

mentum: seu renunciatio. præ. ibidem nu. 5.

Notarius non potest ex post facto corrigere instrumentum circa substantialia. ibidem nu. 7. pagi. seq.

Notarij iuramento cum comparatione literarum per quã appareat cum plura instrumenta publice cõfecisse, an stetur, qñ negatur tabellio. præ. xiiij. re. iij. nu. 18. 402

Notarij declarationi an stetur, si uerbum sit ambiguum in instrumento. præ. xiiij. reg. iij. nu. 12. 404

Notarium quem esse si non constet, an præsumatur pro instrumento. præsum. xiiij. reg. iij. nu. 15. 401

Notarium quem esse si negetur an stetur instrumento, si exerceat tanquam notarius. ibidem.

Notorium facti non permanentis debet probari: & quare. de præsum. parte. ij. nu. 17. 34

Notorium an & quando admittatur cõtra præsumptionẽ iuris & de iure. de præsumptio. parte. ij. nu. 16. 33

Notorium debet in actis allegari aliàs non iuuat. de præsumptio. parte. ij. nu. 16. 33

Nuncio citanti aliquem, asserenti se de commissione iudicis hoc facere, an credatur, & quid in citatione reali seu captione corporali. præsum. xiiij. reg. iij. nu. 7. 409

Nuncio referenti quòd pars citata sibi respondit se nolle uenire, an credatur, ita quod citatus dicatur manifestus cõtumax. præsum. xiiij. reg. iij. nu. 2. 405

Nuncio creditur se non inuenisse personaliter citatum. ibidem nu. 3. pag. seq.

Nuncio creditur in discussione bonorum, non extare alia mobilia debitoris. ibidem.

Nuncio creditur, quod introduxit creditorem in possessionem

Q 4 nem

INDEX

nem bonorū titij, & quòd bona sunt titij. ibidē nu. 4.
Nuncio asserenti se fuisse uerberatum uel affectum iniuria à parte citata, an credatur. ibidem nu. 5.

Nuncijs pluribus si iudex commiserit ut titium capiant, & ipsi reuertāt, & asserant titium captum. fuisse eis ab aliquo ui ablatum, uel se impeditos, an eis credatur ut possit iudex procedere aduersus impeditentes. præsump. xiiij. reg. iij. nu. 6. 408

De litera O.

Bliuio uerisimilis est iusta causa quòd testis potest dictum corrigere. secus si non sit uerisimilis. præsum. xxix. reg. ij. nume 305

Occidens aliquem ex proposito, & confugiens statim ad ecclesiam, an gaudere debeat immunitate. præf. xxxij. reg. iij. nu. 3. 489

Occidisse ad sui defensionem dicenti, incumbit onus probandi. præsum. xxxix. regu. iij. nu. 7. 533

Officialis si faciat aliquid contra naturam officij, contra eum præsumitur. præsum. xv. reg. iij. nu. 3. 414

Ab opinione in aliquo foro approbata secundum consuetudinem, iudex non debet in illo foro in iudicando recedere, licet cōmunis sit in contrarium. præsum. xxx. regu. ij. nu. 2. 313

Optimus quis non præsumitur, licet præsumatur bonus. De ueritate late. præsum. ij. reg. iij. nu. 9. 318

Opus in suo faciens, non præsumitur nocendi animo facere. præsump.

I N D E X

- re. *presum.* xxij. reg. iij. nu. 1. 443
- Intellige si sibi proffit, alias si nihil proffit, & alteri no-
ceat, *presumitur* facere ut noceat: nec sibi permittitur.
- Opus in suo facere an alicui liceat, si ex eo facto alteri qua
sibi resultet utilitas, & alteri noceat. *presum.* xxij. re
gu. iij. nu. 2. 444
- Originarius *presertur* extraneis in his quae respiciunt
curam ciuitatis in alijs uero quae respiciunt iurisdictione
nem, ut plurimum statuta *presertunt* extraneos origi-
narijs. *pres.* xxxvij. reg. i. nu. 4. 149
- Originarij presertuntur ceteris incolis in electione de-
curionum.* *presum.* xxxvij. reg. i. nu. 3. 149

De litera P.

- P**ater cur in dubio *presumatur* de suo dotas-
se filiam. *presum.* xxvj. reg. i. nu. 2 109
- Pater *presumitur* expensas donasse filio
agenti in studio & non debet illi impu-
tari à fratribus tempore diuisionis. & quid in libris.
presum. vij. reg. i. nu. 1. 61
- Pater si dotis uni filiae plus dedit quam alteri, modo aequè
benè locaucrit marito, dicitur aequaliter maritasse seu
tractasse. *presum.* vij. reg. i. nu. 3. 61
- Pater debet fratres aequaliter tractare ne inter eos oriatur
inuidia: ideo in dubio fit interpretatio pro eorū aequa-
litate. *presum.* xxij. reg. i. nu. 6. 100
- Sed an idem ubi agitur de bonis ipsorum fratrum, uide-
nume. 2.*

Q 5

Pater

I N D E X

- Pater præsimitur dotasse filiā de pprijs facultatibus : nō
de bonis ipsius filie. præs. xxvi. reg. j. nu. 1 109
- Pater uerberans filium præsimitur causa correctionis
uerberare: modo atrocitas poenæ aliud nō suadeat: nec
licet filio se defendere. præs. iij. reg. j. nu. 1 57
- Pater includens filium in certo loco, non incidit in poe-
nam priuati carceris. præs. iij. reg. j. nu. 1 57
- Pater præsimitur capere salubrius cōsilium in fauorem
filij. præs. iij. reg. j. nu. 1 50
- Pater si stipuletur filio propter benemerita collata in pa-
trem, an ualeat stipulatio, quasi stipulatus ut filio, an
non ualeat, quasi stipulatus ut extraneo. præs. iij.
reg. j. nu. 4 113
- Concluditur nu. 7
- Pater stipulans emphyteosim ecclesiasticam pro se & fi-
lijs, an præsumat fecisse animo donandi filijs. præs.
sum. xxxij. reg. j. nu. 4 132
- Pater non tenetur alere filium, quando pater non habet
nisi quantum pro seipso sufficiat. præs. iij. reg. j. nu. 4 196
- Pater offerens filium nocentem iudici, non præsimitur
obtulisse ut afficiat eum supplicio summo, idem in fi-
lio offerente patrem. præs. iij. reg. j. nu. 1 58
- Pater non potest contrahere cum filia in propriam uti-
litatem statuto disponente, quod filia non possit sine
consensu patris obligari. præs. iij. reg. j. nu. 7 54
- Pater stipulando filijs in his quæ transeunt ad filios tan-
quam filios non tanquam heredes, censetur stipulari
simpliciter ut filijs. præs. iij. reg. j. nu. 1 116
- Pater

I N D E X

- Pater stipulando filijs tantū & nō sibi, cēsetur stipulari**
ut filijs, nō ut hāredibus. *præs. xxxj. re. j. nu. 4* 129
- Pater si stipuletur filio aliquid indiuiduum cohāres per-**
sonæ filius statim admittitur uiuo etiam patre. *præ-*
sum. xxxj. reg. j. nu. 5 129
- Pater aliter stipulatus filijs, aliter sibi, non præsimitur**
fijs tanquam hāredibus stipulatus. *præsump xxxj. re*
gu. j. nu. 6 130
- Pater *grauatus* restituere fideicommissum filio, censetur**
grauatus ut pater, non ut hāres. *præsum. xxxj. reg. j.*
nume. 7 130
- Pater si donauerit filio propter merita, & affectionem**
sanguinis an ualeat donatio: & an inspiciantur meri
ta, an uero sanguinis affectio. *præ. xxx re. j. nu. 2* 122
- Pater non præsimitur uelle diminuere hāreditatem filij**
per legatum *præsum. xij reg. j. nu. 1* 72
- Pater non credens nasciturum *sibi posthumum*, si fece-**
rit multa legata, nato deinde posthumo non debentur
legata. & quæ dicantur legata magna. & quid si
omnia simul iuncta fuerint longè minoris ualoris
quàm dimidia patrimonij. *præs. xij. reg. j. nu. 1* 72
- Pater si simpliciter filium prodigum in testamento no-**
minauerit, nil ulterius *prouidendo* super hoc: filij opi-
nio grauatur apud graues. *præsum. xv. re. j. nu. 2* 77
- Intellige ut ibi.**
- Pater stipulando uel paciscendo filio, præsimitur stipu-**
latus ut hāredi, nō simpliciter ut filio. *præsum. xxxj.*
reg. j. nu. 1 126
- Limitatur quintupliciter. ibidem cum seq.**

Pater

- Pater non potest alicui liberorum in emphyteosi ecclesiastica quam acquisiuit pro se & liberis, aliquo modo præiudicare. præsum. xxxj. reg. j. nu. 3 128
- Patri minus relinquenti uni liberorum quam alteri si exprimat in testamento se ideo id facere quia ille habuerat à se pecunias & luserat seu consumpserat eas comedendo: nunquid standum sit tali assertioni: concurrentibus alijs coniecturis stante statuto, quod pater teneatur descendentes aequaliter tractare.* præsum. xvj. reg. j. nu. 4 82
- Patres præsumuntur amare filios suos.* præsumptio. j. regu. j. nu. 1. 48
- Patres præsumuntur plus terreri in filiis quam in seipsis.* præsump. j. reg. j. nu. 2 49
- Patriam suam ex qua est oriundus quilibet præsumitur diligere.* præsum. xxxvij. reg. j. nu. 1 149
- Patremfamil. si quis litigando se asseruerat, censetur tantum quam cum patrefa. litigatum, ita ut postea contrarium asserere non possit.* præsum. xxiiij. reg. ij. nu. 7. 182
- Pauper olim, an præsumatur hodie pauper, & quid in futurum præsumatur de eo qui pauper est.* præsum. xxvij. reg. ij. nu. 3 196
- Pauper hodie præsumitur retro fuisse pauper, & quare.* præsum. xxvj. reg. ij. nu. 5 190
- Paupertas & diuitie qualiter probentur remissiue.* præsum. xxvij. reg. ij. nu. 5 197
- Pecus alienum etiam in agro repertum non licet domino agri retinere, nisi ut cognoscat cuius sit: & debet illi restituere.* præsum. l. reg. j. nu. 3 189

I N D E X

- Pœna si fuerit apposita in contractu ex parte unius, an
presumatur actum ut etiam alter teneatur. *presum.*
xlj.reg. iij. nu. 2 559
- Pœnas varias alicui delicto si iura imponant non censetur
se inuicem corrigere, sed dare optionem iudici.
presum. xxvij. reg. ij. nu. 9 301
- Percutiens aliquem paruo cultello, presumitur quod nō
fecerit animo occidendi, licet postea mortuus fuerit
percussus. *presum. vj. reg. iij. nu. 2* 351
- Peritis in arte creditur. *presum. xix. reg. iij. nu. 3* 425
- Periurus semel presumitur adhuc facturus periurium.
presum. x. reg. ij. nu. 1 231
- Periuro semel non desertur iuramentum ad probandum.
presum. x. reg. ij. nu. 1 231
- Pluralitas actuum presumitur ne testes incidant in per
iurium. *presum. xvj. reg. iij. nu. 3* 419
- Portio grauata an accrescat cohæredi cū onere suo. *pre-*
sum. xxxvj. reg. ij. nu. 5 323
- Portio grauata nō accrescit cohæredi cum onere, quando
cohæres grauatus fuerat nominatim grauatus. *pre-*
sum. xxxvj. reg. ij. nu. 6 324
- Intellige & declara ut nu. 7
- Positionibus clare respondendum est. *presump. xxxij. re-*
gu. ij. nu. 1 316
- Possidere quis presumitur ex titulo præambulo. *presum-*
ptio. xxij. reg. ij. nu. 1 277
- Possidere se hodie si quis doceat, & ante decennium pos
sederit, presumitur medio tempore continuo posse
disse. & quid in præscriptione xxx. an. *presum. xxij.*
reg. ij.

reg. ij. nu. 2	273
Possidere hodie praesumitur, qui olim possedit, praesum.	
xxj. reg. ij. nu. 1	263
Limitatur multimode. 2. 5. 6. 9. 10. 11. 15. et 16	
Possidere rem mobilem an hodie praesumatur qui olim	
possedit. late. praesum. xxj. reg. ij. nu. 6.	264
Possidere an praesumatur, qui olim possedit, si ipse non	
alleget possessionem. praesum. xxj. reg. ij. nu. 2	263
Possidere etiam nunc praesumitur, qui olim possedit. praesum.	
xvj. reg. ij. nu. 2	249
Possidens aliquo titulo non potest sibi causam possessionis	
uariare. praesum. xxij. reg. ij. nu. 3	277
Possidens hodie, non praesumitur olim possedisse. intelli-	
re et restringe. praesum. xxj. reg. ij. nu. 15.	271
Possidens olim non praesumitur hodie possidere quando	
esset praesumptio efficacior, quod hodie non posside-	
ret. praesum. xxj. reg. ij. nu. 16	272
Possessio civilis perditur spatio de cem annorum. praesum.	
xxj. reg. ij. nu. 12	270
Possessio praesumitur continuata, etiam si per conducto	
res non sit soluta pensio. praesumptio. xxj. regula ij.	
nume. 13	272
Possessionis continuationem allegans, si de praesenti non	
possideat naturaliter, an licet olim possederit, praesu-	
matur hodie possidere. praesumptio. xxj. regula. ij. nu.	
mero. 11	270
Possessor antiquior retinet in interdicto retinēde posses-	
sionis. praesum. xxj. reg. ij. nu. 13	271
Possessus hodie ut seruus praesumitur retro possessus ut	
seruus	

- seruus.præsum.xxvj.reg.ij.nu.6 192
- Prædeceßisse aliquem ubi est fundamentum intentionis
alicuius ei incumbit onus probandi nec lex aliquid
præsumit.præsum.xlix.reg.i.nu.5. 184
- Fallit in casibus ibidem & seq.nu.traditis.
- Prædicatores debēt præcedere fratres minores. præsum.
xlv.reg.i.nu.2 169
- Prælati potest dare eleemosynā de bonis ecclesie suis cō
sanguineis, dūmodo eo prætextu non fraudetur eccle
sia.præsum.xix.reg.i.nu.7 120
- Prælati constituerat fratrem procuratorem, ad exigen
dos redditus beneficij:frater emittit multa bona, an de
bonis ecclesie emisse præsumatur.præsump. xix. re
gu.i.nume.9 110
- Prælati insufficiens debet deponi.præsumptio.xix. re
gu.iiij.nu.5 427
- Prælati si inuestiat aliquē in feudo,& asserat esse an
tiquum an stetatur sue confessioni,in præiudicium ec
clesie.præsum.xxviij.reg.iiij.nu.2 462
- Prælati si fuerit data licentia dandi fundum in emphy
teosim,& eadem die fuerit datus, præsumitur licen
tiam præceßisse.præsum.xlij.reg.iiij.nu.2. 542
- De præfenti ad præteritum non præsumitur.præsump.
xxvj.reg.ij.nu.2 189
- Fallit.4.5.7.8.9.10
- In præscriptione nō sufficit quem carere dolo, sed etiam
bona fides requiritur,ideo error iuris non excusat, se
cus in acquisitione fructuum.præsumptio. xxx. reg.
iiij.nume.2 472

Præsumere

I N D E X

- Præsumere quam habeat significationem: de præsump.
parte.ij.nu.1 22
- An præsumatur pro sententia arbitratoris, maxime si
sit petita reductio ad arbitrium boni uiri. præsump.
xij.reg.ij.nu.2 390
- Præsumitur pro scriptura defuncti. præsumptio. iiij.
regu.ij.nu.6 346
- Præsumitur de præfenti ad præteritum. præsump. xxvj.
reg.ij.nu.1 289
- Præsumitur pro iudice quòd recte faciat ea quæ officio
suo incumbunt. præsum. ix. reg. ij. nu. 1 164
- Limitatur. 6. 14. 18. 23. 27. 18
- Præsumitur quod olim fuit, hodie esse. præsumptio. xxv.
reg. ij. nu. 1 287
- Præsumitur quis esse de ea ciuitate ubi reperitur, nisi pro
betur alienigena. præsum. xv. reg. ij. nu. 1 246
- De ueritate. 1
- Præsumitur quis militare, de pecunia patris uel affini.
præsum. xxv. reg. ij. nu. 1 446
- Præsumitur uoracitas in istis potestatibus & officiali-
bus, & ipsi plura mala sciunt & committunt. præ-
sum. ix. reg. ij. nu. 16 368
- Præsumitur in dubio quis elegisse illam uiam quæ sibi uti-
lior est & fauorabilior. præsumptio. xxxvj. regu. ij.
nume. 5. 511
- Præsumitur in illam partem per quã poena euitatur. præ-
sum. xlv. reg. ij. nu. 1 559
- Declara. nu. 7. & seq.
- Præsumitur nemo eligere uiam per quam iudicia sua
subuer

Subuertentur.præf.xxxv.reg.iiij.nu.1	500
Præsumitur pro quolibet officiali.præf.xy.reg.iiij.n.1	413
Fallit,nu.1.3. & 5	
Præsumitur pro peritis in arte.præf.xix.reg.iiij.n.3	426
Non præsumitur pro iudice indiscreto, & improbo.præf. sump.ix.reg.iiij.nu.14	367
Intellige nu.17	
Præsumitur pro instrumento.præf.xiiij.reg.iiij.n.7	397
Præsumitur pro inuentario.præf.xx.reg.iiij.nu.1	429
Non præsumitur pro decreto,quando pars non plene do- cuit iudicem de negocio.præf.x.reg.iiij.nu.9	378
Præsumitur pro laudo arbitri.præf.xij.reg.iiij.nu.1	390
Intellige ut nu.6	
Præsumitur pro matricula.præf.xvij.reg.iiij.nu.1	422
Præsumitur pro iuramento, ut quilibet iuret ueritatem. præsump.xvj.reg.iiij.nu.1	416
Non præsumitur pro decreto,quando in eo esset error ma- nifestus, seu uitium uisibile.præsump.x.regu.iiij.nu.11 pag.	350
Præsumitur pro dicto testis iurati.præsump.xvj.reg.iiij. nume.3	419
Præsumitur pro ijs qui iurant à principio eorum artem fideliter exercere.præsum.xvj.reg.iiij.nu.4	420
Præsumitur contra iudicem, si error sit expressus in sen- tentia.præsum.ix.reg.iiij.nu.25	371
Idem si appareret notorie de iniustitia.	
Non præsumitur pro iudice in his quæ gerit extra eius officium.præsum.ix.reg.iiij.nu.28	372
Præsumitur pro nuncio in his quæ concernunt officium Index præsump. R suum.	

I N D E X

suum. <i>presump.</i> xliij. <i>reg.</i> iij. <i>nu.</i> 1	407
<i>Presumitur</i> in dubio pro reo: & quæ ratio. <i>presumptio.</i> xliij. <i>reg.</i> iij. <i>nu.</i> 1	550
Ampliatur <i>nu.</i> 7. cum seq. Limitatur 13. cum seq.	
Non <i>presumitur</i> <i>pro iudice</i> quando <i>presumptio</i> fraudis est contra eum. <i>presum.</i> ix. <i>reg.</i> iij. <i>nu.</i> 26	372
<i>Presumitur</i> contra eum qui uult innouare. <i>presum.</i> xxx. <i>reg.</i> ij. <i>nu.</i> 1	313
<i>Presumitur</i> quis sine uitio. <i>presum.</i> iij. <i>reg.</i> iij. <i>nu.</i> 2	344
<i>Presumptio</i> non est contra <i>accusatum</i> , quamuis consanguinei impediant examinationem testium. <i>presump.</i> xxij. <i>reg.</i> i. <i>nu.</i> 3	96
<i>Presumptio</i> ualiditatis actus non procedit, quando actus qui fieret, in forma sua non teneret. <i>presump.</i> xxxiiij. <i>reg.</i> iij. <i>nu.</i> 10	497
<i>Presumptio</i> quod potius actus ualeat quàm pereat non procedit quando non est uerosimile partes talem casum considerasse, uel illum actum uoluisse facere, eo modo quo ualere potest. <i>ibidem</i> <i>nu.</i> 11	
<i>Presumptio</i> ut potius actus ualeat quàm pereat, nõ procedit in odiosis. <i>ibidem</i> <i>nu.</i> 12	498
<i>Presumptio</i> ualiditatis actus, an sit fortior ceteris <i>presumptionibus</i> , an alie reperiantur <i>presumptiones</i> fortiores ista. <i>presump.</i> xxxiiij. <i>reg.</i> iij. <i>nu.</i> 4	494
<i>Presumptio</i> <i>per quam</i> potius actus ualeat quàm pereat, capienda est: & illa est fortior <i>presumptio</i> ceteris. <i>presump.</i> xxxiiij. <i>reg.</i> iij. <i>nu.</i> 1	493
<i>Presumptio</i> iuris an sit proprie probatio. <i>late</i> cum seq. de <i>presump.</i> parte. iij. <i>nu.</i> 2	40
	<i>Presum=</i>

Præsumptio per quam actus sustinetur, præualeat quibus-
cunq; præsumptionibus. præsum. xxx. reg. i. nu. 5 123

Præsumptio est contra reum, in his quæ respiciunt fauorem
rem animæ. præsump. xliiij. reg. iiij. nu. 18 557

Præsumptio iuris quando est pro aliquo, releuat eum ab
onere probandi: & trāsferit in aduersarium: qui etiam
durior probatio gravatur: adeo ut hoc casu nō sit
locus delationi iuramenti suppletorii. de præsumptio.
parte. iiij. nu. 3 40

Præsumptio iuris an & quādo dicatur liquidissima pro-
batio. de præsump. parte. iiij. nu. 4 41

Præsumptio nō aptatur nisi super uerosimili. de præsum.
parte iiij. nu. 1 39

Præsumptio ualiditatis actus non est in consideratione
quando aliās uerba nimis impropriarentur. præsump.
xxxiiij. reg. iiij. nu. 6 495

Intellige ut nu. 7. & 8. 337

Præsumptio quod quis moriendo nō sit immemor æternæ
salutis, nō procedit in præiudicium tertij, cui ius iam
quæsitum est. præsum. iiij. reg. iiij. nu. 7 346

Præsumptio doli uel fraudis capitur in ducentum & ui-
ginti tribus casibus remissiuc. præsumptio. ij. regu. iiij.
nume. 8 339

Præsumptio delicti nunquam capi debet, sed actus præsu-
mitur licitus. præsump. i. reg. iiij. nu. 1 318

Limitatur nu. 4. 5. 11. 13

Præsumptio l. merito. ff. pro socio. non procedit quando
agitur de aliquo cōdemnando. de ueritate ibidem præ-
sump. i. reg. iiij. nu. 4 330

R 2 Præsum=

- Præsumptio faciens pro aliquo, debet ab eo allegari, aliàs
non releuat. præsump. xij. reg. ij. nu. 3 136
- Præsumptio iuris & de iure quid sit, & eius diffinitio.
de præsump. parte. ij. nu. 4 24
- Præsumptio debet allegari ab eo pro quo ius præsumit.
alioqui non iuuatur præsumptione. præsump. xxx. re=
gu. i. nu. 2. & 3. 263. & 264
- Præsumptio contra fiscum in dubio capitur, & contra
eum iudicandum est. præsum. xl. reg. iij. nu. 1 538
- Præsumptio oriens ex natura actus, est efficacior præ=
sumptione ualiditatis actus. præsump. xxxiiij. reg. iij.
nu. 4 494
- Præsumptionem iuris pro se facientem quando quis tene=
tur allegare, an sufficiat in iuris allegationibus uel
post cōclusionem in causa illam allegare. præsum. xxj.
reg. ij. nu. 4 264
- Princeps etiam de plenitudine potestatis non potest re=
scindere contractum proprium. præsump. viij. reg. iij.
nume. 6 358
- Princeps non potest uasallum feudo priuare, nisi ex causa
descendente ex culpa uasalli. præsump. viij. reg. iij. nu=
mero. 7 358
- Princeps licet in dubio præsumatur uti potestate ordina=
ria, ut actus tamen teneat, censetur uti suprema. præ=
sump. xxxvj. reg. iij. nu. 9 513
- Princeps licet non præsumatur uti plenitudine absolutæ
potestatis, fallit, ubi aliàs actus non ualeret. præsump.
xxxiiij. reg. iij. nu. 2 493
- Princeps an habeat plenam potestatem in subditos non
plenarie

plenarie sed sibi deditos mediante fœdere, quod reser-
uassent sibi leges & priuilegia sua, & an tunc prin-
ceps inter tales possit uti plenitudine potestatis, quod
non. præsump. viij. reg. iij. nu. 10 361

Princeps præsumitur motus iusta causa. Intellige in ijs
quæ sunt iuris positiui, & in ijs quæ sunt arbitraria
principi. præsump. viij. reg. iij. nu. 1 355

Princeps non censetur uelle præiudicare tertio per clau-
sulas, motu proprio, uel ex certa sciëntia &c. præsum.
xj. reg. iij. nu. 13 388

Intellige nisi duobus concurrentibus.

Princeps potest præiudicare tertio quo ad ius quaren-
dum spe non approbata. præsump. xj. regu. iij. nume. 6
pag. 385

Princeps censetur uelle præiudicare tertio quando appa-
ret de emissâ mente & uoluntate principis uolentis
præiudicare, & hoc in casibus quibus potest præi-
dicare, constare autem de mente dicitur. præsump. xj.
reg. iij. nu. 9. & 12 386

Princeps ex simplici concessione non censetur declarasse
mentem suam esse uelle præiudicare tertio, sed potius
censetur circumuentus per importunitatem. ibidem
nume. 10

Princeps præsumitur circumuentus, quando sub prætextu
declarationis uult tollere concessionem semel alteri
factam. præsump. xj. reg. iij. nu. 11 386

Princeps non præsumitur uelle auferre ius alterius. præ-
sump. xj. reg. iij. nu. 1 382

Limitatur nu. 5. 6. 7. 9.

I N D E X

Principis concessio si habuerit clausulam etiam cum præiudicio tertij, tertio præiudicat in leuibus. præf. xj. reg. iij. nu. 5	385
Principis concessio si aliàs nihil operaretur nisi præiudi- cetur tertio, an cēseatur uelle tertio præiudicare. præ- sump. xj. reg. iij. nu. 7	385
Principium an finis debeat inspici remissiue & decisiue. præsump. xxxij. reg. ij. nu. 2	318
Principio malo inchoata, non præsumuntur bonum <u>cxii</u> tum sortiri. præsump. xxxij. reg. ij. nu. 1	318
Privilegio an sit potentius ius commune. præsum. xxxvj. reg. iij. nu. 2	509
Privilegia concessa à communitatibus non ligant clericos inquantum sunt illis præiudicabilia. præsump. xxix. reg. iij. nu. 8	470
Privilegiatus in dubio præsumitur potius uti iure com- muni quàm speciali, & quare. præsum. xxxvj. reg. iij. nume. 1	509
Limitatur multimode. nu. 4. 6. 7. 8. 12. 14. & 15	
Probare quis debeat in causa <u>appellationis</u> . præsump. ix. reg. iij. nu. 7	365
Sententiæ appellatione suspensa quæ sit uirtus. præsum. ix. reg. iij. nu. 8	366
Probatio durior licet incumbat illi qui contra præsum- ptionem iuris aliquid deducit, non tamen ita est in de- ducente metum: cum metus ex cōiecturis probari pos- sit. præsump. vij. reg. iij. nu. 3	353
Probatio quod ueritas aliter se habeat non admittitur ad- uersus legis fictionem. de præsum. parte. j. nu. 2	15
Proba-	

- Probatio quæ fit per indirectum admittitur contra præsumptionem iuris & de iure. & quæ sit ratio inferatur ad plura egregia dicta. de præsumptio. parte. ij. numc. 13* 31
- Probatio contra præsumptionem iuris & de iure an admittatur per protestationem quæ actum præcesserit, uel in actu interuenerit. de præsump. parte. ij. numc. 10 pag.* 36
- Probatio admittitur contra præsumptionem iuris & de iure parte non opponente. Et quæ sit ratio. de præsump. parte. ij. nu. 10* 18
- Probatio contra præsumptionem iuris & de iure admittitur per confessionem partis. de præf. parte. ij. n. 6* 15
- Quod qualiter intelligatur late traditur. nu. 7. & seq.*
- Probatio in contrarium an admittatur contra præsump. iuris & de iure antequam super dicta præsumptione sit lata sententia. de præsum. parte. ij. nu. 18* 35
- Probatio quæ fit per rei euidenciam nunquam censetur sublata. de præsum. parte. ij. nu. 16* 33
- Probatio non admittitur contra præsumptionem iuris et de iure de præsum. parte. ij. nu. 5* 15
- Limitatur multimode.* 6
- Probationes per coniecturas sufficiunt in probatione minoris ætatis. præsum. xiiij. reg. ij. nu. 9* 244
- Probationes luce clariores non requiruntur in criminibus, qñ agitur de poena pecuniaria. præf. ix. reg. ij. n. 4* 230
- Processus præsumitur rectè riteq; factus, si notariis in sententia attestetur de processu, qui esset factus coram se. præsump. ix. reg. iij. nu. 21* 369
- R 4 Processus

I N D E X

- Processus presumitur recte factus, in casibus in quibus non requiritur scriptura. presump. ix. reg. iij. nume. 20
pag. 369
- Processus rite recteq; factus presumitur, quando sententia transijt in iudicatum, etiam contra absentem & contumacem ex contumacia uera uel ficta. presump. ix. reg. iij. nu. 21 369
- Processus non presumitur recte uel rite factus, nisi appareat per scripturam. presum. ix. reg. iij. nu. 18 368
- Procurator generalis sicut non potest donare, ita non potest compromittere. presum. xij. reg. iij. nu. 3 391
- Procurator reddens instrumenta cause domino, censetur renunciassse procurationi. presump. xxxij. reg. i. nu. 5
pag. 140
- Procurator an presumatur ille qui cū instrumento mandati uenit de longinquis partibus, si mandato exhibitto, ille contra quem exhibetur, dicat exhibentem non esse illum de quo in mandato. presum. xxxij. reg. i. numero. 2 138
- Procurator Titij an presumatur ille penes quem reperiuntur documenta Titij, & an admittatur cum cautione de rato. & nu. 6. pres. xxxij. reg. i. nu. 3 139
- Procurator si emat rem nomine domini, & est sibi res tradita, ita quod quis fuit possessionem domino, licet possederit triginta annis tanquam propriam, nō propterea prescribit. presum. xxij. reg. ij. nu. 3 177
- Procurator (si longo interuallo post mandatum simpliciter contraxerit) an censeatur proprio, an uero procuratorio nomine contrahere. presumptio. xxij. reg. ij. nu. 11.

nume. 11

184

Procurator si dicat ego uendo domum Titij uel nuncio
tibi ne ædifices in fundo Titij, censetur uedere uel nun-
ciare nomine procuratorio. præs. xxiiij. reg. ij. n. 8 183

Procurator habens generale mandatum, præs. sumitur sim-
pliciter cōtrahendo, potius proprio quàm procurato-
rio nomine contrahere. præs. xxiiij. reg. ij. nu. 9 183

Limita & declara ut nu. 10

Procurator constitutus ad aliquid faciendum, si illud fa-
ciat, licet non exprimat se procuratorio nomine illud
facere, præs. sumitur tamen præs. xxiiij. reg. ij. n. 1 180

Intellige ut nu. 5. 9. 11. 13. 14. 15.

Prodigus præs. sumitur quem pater prodigum in testamen-
to nominauit. præs. xv. reg. i. nu. 1 77

Intellige sane ut ibi.

Promittens aliquem defendere cōtra quemcunq;, non in-
telligitur promississe cōtra seipsum. præs. sum. liij. reg. i.
nume. 2 196

Promoueri ubi debet aliquis, integritas non præs. sumitur,
nisi probetur aliquali saltem informatione. præs. sum.
ij. reg. iij. nu. 6 337

Protestatio nō tollit præs. sum. iuris & de iure per quam
tollitur peccatum. de præs. sum. parte. ij. nu. 11 37

De litera R.

Aptoris pœna non punitur, qui rapuit mu-
lierem, quæ aliàs fuerat tacta, uel lasciui-
ter osculata. præs. sum. ix. regu. ij. nume. 1
pag. 219

R s Rationes

- Rationes duæ ubi sunt in statuto, sublata una ratione,
militante alia, adhuc militat statutum. præsum. xxiiij.
reg. i. nu. 3 102
- Recognitio facit præsumi dominium esse illius cui reco-
gnoscitur. præsum. xxx. reg. iij. nu. 13 438
- Recognoscens rem propriam in emphyteusim uel cen-
sum etiam ab ecclesia, præsumitur errore hoc facere.
præsump. xxx. reg. iij. nu. 12 437
- Intellige & declara, ut nu. 13
- Reconductio quæ fit uigore. l. item queritur. §. fina. ff. lo-
cati. censetur facta etiam si locator decesserit relictis
heredibus. præsum. xvij. reg. ij. nu. 6 254
- Idem conductore mortuo si heredes perseuerent.
- Reктору an incumbat onus probandi sibi à consanguineis
uel ab amicis relictum, an uero ipsi ecclesiæ, quod non
sit. præsump. xxviii. reg. i. nu. 7 116
- Redimens rem alicuius ab hostibus uel latrunculis exte-
ra gentis, non tenetur rem illam domino restituere, nisi
si restituto sibi pretio. præsum. xxix. reg. iij. nu. 3 468
- Reductionem ad arbitrium boni uiri petens, debet proba-
re iniquitatem laudi. præsum. xij. reg. iij. nu. 4 392
- Regula quoties est pro aliquo, onus probandi incumbit
alleganti fallentiam. præsum. xxviii. reg. i. nu. 8 117
- Relatio non fit ad præcedentia, quando ex tali relatione
actus uitaretur. præsump. xxxiiij. reg. iij. nu. 3 494
- Relictum factum consanguineo qui assidue cōuersabatur
cum cōsanguineo, an præsumatur factū gratia consan-
guinitatis, an gratia conuersationis. latissime usque ad
finem huius præsumptionis. præsum. xxx. reg. i. nu. 1 112
- Religio

I N D E X

Religiosus uersus deum quilibet præsumitur. præ. xxxix.
reg. i. nu. 1 152

Religiosi non possunt curas aut tutelas accipere, nisi cum
superioris licentia, fratres minores autem nec cum li-
centia accipere possunt. præsump. xvij. regu. ij. nu. 2
pag. 424

Religiosi si ferant arbitramenta, seruari debent, licet ipsi
male faciant compromissum acceptando, & quid in
fratribus minoribus, & de ueritate dicti ibid. nu. 3

Relocatio quæ censetur facta tacite ex perseverantia fini-
to tempore, censetur facta cum omnibus qualitatibus
quæ erant in priori locatione. præsump. xvij. regu. ij.
nume. 5 254

Remedium extraordinarium quando concurrat cum ordi-
nario, utrunq; est in consideratione. præsump. xxxvj.
reg. ij. nu. 3 511

Renunciare priuilegio facilius quis præsumitur quàm in-
ri communi. præsum. xxxvj. reg. ij. nu. 13 514

Renunciatio non acceptata non iuuat. præsump. xxxj. reg.
ij. nu. 7 435

Res proprias quis prius curare præsumitur, quàm alie-
nas. præsum. lij. reg. i. nu. 1 196

Res quæ fuit patris præsumitur quod nunc sit filij hære-
dis. præsump. x. reg. i. nu. 1 70

Res quæ olim fuit, præsumitur extare, nisi probetur amif-
sio. præsump. xxv. reg. ij. nu. 1 287

Res qualibet præsumitur allodialis & libera, non feuda-
lis uel emphyteotica. præsumpt. ij. regu. ij. numero. i.
pag. 210

Rescri-

I N D E X

- Rescriptum si contineat clausulam, si est idoneus, non est opus probare talem qualitatem. *præsump. iij. regu. iij. numc. 1* 342
- Rescriptum devians à consueto stylo & continens in= consuetas clausulas præsumitur falsum. *præsump. xxx. reg. iij. nu. 6* 314
- Rescriptum tollens ius tertij, præsumitur suspectum de falso. *præsump. xj. reg. iij. nu. 3* 383
- Restitutio principis non restituit ad bona alteri transla= ta & acquisita. *præsump. xj. reg. iij. nu. 4* 383
- Restitutio in integrum an admittatur cōtra præsumptio nemiuris & de iure. *de præsum. parte. iij. nu. 19* 35
- Reus absolutus à crimine, an possit agere contra accusa= torem actione iniuriarum, ad damna, uel interesse, uel de falso, maxime si contra reum erant indicia sufficien= tia ad torturam. *præsum. xliij. reg. iij. nu. 12* 554
- Reus potest suam ambiguam exceptionem interpretari, sicut actor suum libellum. *præsump. xliij. regu. iij. nu= mero. 15* 556
- Reus an possit contrarias exceptiones opponere. *præsum. xxxj. reg. iij. nu. 6* 317
- Reus qui iustam habet causam potest etiam per fraudes se defendere. *præsum. xxxj. reg. iij. nu. 7* 317
- Rixosus præsumitur ad rixam prouocasse: & sic si sit mortuus, præsumitur aggressus occisorem. *præsump. xxxix. reg. iij. nu. 9* 533
- Rustico erranti in iure quasi naturali licet non succurra= tur, erranti tamen in iure patrie suæ succurritur. *præ= sump. xxx. vij. reg. i. nu. 2* 149
- De lite=

I N D E X

De litera S.

Scholaris iuramentum de non doctorando se
alibi quàm Bononæ, intelligitur rebus
sic stantibus. præsump. xvj. reg. ij. nu. 7
pag. 251

Scriptum in instrumento præsumitur scriptum de com=
missione & uoluntate eius qui rogauit: & uolēs pro=
bare contrarium afficeretur duriori probatione. præ=
sump. xij. reg. ij. nu. 2 396

Scire iura quilibet præsumitur: & iuris error non præsu=
mitur nisi probetur. præsum. xxxj. reg. ij. nu. 1 475

Quæ præsumptio non procedit in præiudicium tertij.
nume. 2 476

Scholares alienigenæ non ligantur statutis uel priuilegijs
ciuitatum circa ea quæ respiciunt decisoria litium. se=
cus circa præparatoria & ordinatoria iudiciorum.
præsump. xxix. reg. ij. nu. 9 470

Scholares nō dicuntur in loco studij contraxisse domici=
lium, nisi ibi per decennium habitauerint cum animo
contrahendi domicilium. ibidem nu. 10

Senectus & infirmitas an iudicentur ad paria. præsump.
liij. reg. j. nu. 2 199

Senex citius præsumitur mori quàm iuuenis alioqui tur=
batur ordo naturæ. præsum. xliij. reg. j. nu. 1 163

Senex quinquagenarius examinari potest ad perpetuā rei
memoriam. præsump. liij. reg. j. nu. 1 199

Senioribus deferendum est. præsum. xly. reg. j. nu. 1 167

Sentētia nul noui inducit, sed quod inductum est declarat.
præsump. xxxvj. reg. j. nu. 4 147

Senten=

Sententia principis sine citatione non ualet, nec *præsumitur* causa nisi probetur. *præsump. viij. regu. iij. numero. 8* 359

Sententia lata contra absentem, *præsumitur* lata *potius* ob contumaciam quam quod malam causam habeat. *præsump. xxij. reg. iij. nu. 1* 440

Declaratur nu. 9

Sententia lata *secundum* positiones confessas ex contumacia, potest *pars probare* contrarium, secus si lata sit ex confessione *uera. præsum. xxij. reg. iij. nu. 7* 442

Sententia lata *propter contumaciam, non præiudicat* in alia causa, etiam inter easdem partes, nec præiudicat alteri, etiam in casibus in quibus sententia solet *præiudicare. præsump. xxij. reg. iij. nu. 8* 442

Sensus & ratio naturalis *præsumitur* in quolibet homine *præsump. xxxvij. reg. i. nu. 1* 150

Seruitus an *præsumatur* ex quasi possessione. *præsump. i. reg. ij. nu. 2* 101

Seruus delinquens non *præsumitur* deliquisse de domini consensu, ideo non tenetur dominus, nisi ut seruum pro noxa dedat. *præsump. xl. reg. iij. nu. 1* 536

Limitatur nu. 3. 4. 5.

Societas quando *præsumatur* inter fratres simul habitantes, & quando non. *præf. xxy. reg. i. nu. 1* 103

Societas dicitur *leonina & non ualet* quando unus sociorum potest lucrari & nihil perdere. *præsump. xxy. reg. i. nu. 2* 105

Socius criminis *licet* faciat quandoq; indicium ad capturam, torturam, uel inquisitionem, hoc tamen non procedit

I N D E X

- dit in socio periuro. *presum. x. reg. ij. nu. 3* 332
- Solennitas extrinseca an presumatur interuenisse in decreto. latissime disquiritur. *presump. x. reg. ij. nume. 3* pag. 374**
- Distinguitur tandem nu. 5**
- Solennitati requisitæ in compromisso si fuerit renunciatum, tunc ualeat compromissum seu laudum, latum non seruata solennitate. *presum. xij. reg. ij. nu. 7* 393**
- Soluisse retro presumitur, qui tribus ultimis annis se soluisse ostenderit. *presum. xxvj. reg. ij. nu. 9* 293**
- Sponsalia de futuro contrahentes, si protestentur, quod etsi sequatur copula non per hoc intendunt contrahere matrimonium, non ualeat protestatio. de *presum. parte. ij. nu. 21* 36**
- Sponsiones quæ fiunt ludendo sunt stricti iuris & in eis licet captare uerba. *presump. xxvij. reg. ij. nu. 3* 459**
- Statum certum si quid habeat in sui origine, presumitur talis status, semper adesse. *presump. i. regu. ij. nume. 1* pag. 201**
- Statutum uel consuetudo dictans quod ementes uel in pinguis accipientes res furtiuas non teneantur eas restituere nisi pretio recuperato à domino, est ualidum. Sed quos liget, quos uero non, late traditur. *presump. xxix. reg. ij. nu. 7* 470**
- Statutum si requirat ad alicuius negocij probationem testes optimos, illa qualitas debet articulari & probari. *presump. ij. reg. ij. nu. 9* 338**
- De ueritate tamen ibidem late.**
- Statutum si requirat testes bonæ estimationis, an ista qualitas**

qualitas debeat probari, & an iudex ex officio possit
de his qualitatibus inquirere. *præsump. ij. regu. iij. nu-*
mero. 10 340

Statutum quod primogenitus succedat excluso secundo
genito est ualidum. *præsump. viij. reg. i. nu. 4* 65

Statutum quod uir lucretur dotem etiam exclusis liberis
uxoris sue prioris matrimonij est ualidum. *præsump.*
viij. reg. i. nu. 5 65

Statutum prohibens mulierem contrahere sine consensu
propinquorum, an uideatur ex hoc eam prohibere ac-
ceptare tutelam. *præsum. liij. reg. i. nu. 7* 197

Statutum annullans contractum mulieris sine consensu
propinquorum, an procedat muliere cōtrahente cum
patre. *præsum. li. reg. i. nu. 6* 54

Statutum quod scholares habeantur pro ciuibus, intelli-
gitur ad sibi utilia, non ad damnoſa. *præsum. xxix. re-*
gu. iij. nu. 13 470

Statutum si habeat interpretationem seruari solitam, ab
illa non est in iudicando recedendum. *præsum. xxx. re-*
gu. ij. nu. 2 313

Statutum loquens in faciente, an habeat locum in fici fa-
ciente. *præsum. xlvij. reg. i. nu. 11* 181

Statutum loquēs in principio, alternatiue, si deinde loqua-
tur copulatiue, ne uideatur se incontinenti corrigere,
copulatiua resoluitur in disiunctiuam. *præsum. xxxvij.*
reg. ij. nu. 7 301

Statutum disponens aliquid in casu infirmitatis, an habeat
locum in casu senectutis. *præsum. liij. reg. i. nu. 2* 199

Statutum Mediolanen. quod maritus non existentibus li-
beris

beris cōmunibus, prēmortua uxore, lucretur dotem,
saluo iure liberorum prioris matrimonij, non intelli-
gitur, ut liberi prioris tori succedant in tota dote:
sed secundum l. hac edictali. de secun. nupt. præsūm.
xxviij. reg. ij. nu. 3 300

Statutum uolens damnum emendari, intelligitur si prius
constet de damno illato, non autem si tē per contuma-
ciam accusati præsūm. xxij. reg. iij. nu. 5. 442

Statutum uolens patrem teneri ad poenam pecuniariam
pro filio homicida, non habet locū, si filius sit damna-
tus ob contumaciam. præsūm. xxij. reg. iij. nu. 2 440

Statuti disponentis quod in certis casibus filius teneatur
pro delicto patris: quæ sint rationes. præsūp. xxiiij.
reg. j. nu. 2 101

Statuto stante quod mulier non contrahat sine consensu
propinquorū, si mulier sit tutrix, an quādo cōtrahit
pro pupillo, interuenire debeat consensus propinquo-
rum. præsūm. liij. reg. j. nu. 6 197

Statuto, quod pater teneatur tractare filios æqualiter, alij
reducantur ad æqualitatem, disponēte: an expen. factæ
pēr patrem ipsi filio in studijs agenti donatæ uidean-
tur, & an tēpore diuisionis illi à fratribus ueniant
imputande. præsūm. vij. reg. j. nu. 2 61

Statuto disponente quod masculi excludant fœminas, si te-
stator fideicomittat & mandet aliquid dari filiis suis,
admittētur masculi tantū. præs. xxxij. re. iij. nu. 3 482

Statuto disponēte quod masculi excludant fœminas, si te-
stator instituit duos filios, & si aliq. eorū decesserit
sine filiis substituit superstitem, filia nata non faciet

I N D E X

deficere conditionem fideicommissi. *ibidem* nu. 4.

Statuto excludēte *foeminas stantibus masculis* si *testator* caueat per fideicommissum proximiores descendētes admitti, donec stabunt masculi non admittentur *foemine*. *presum.* xxxij. *reg.* iij. nu. 10 484

Statuto disponente, quod *præcedēte uxore sine liberis* maritus lucretur dimidiā dotis, si pater ab eo stipulatus sit simpliciter dotem reddi, intelligitur secundum formam statuti. *ibidem* nu. 11.

De ueritate *tamen* nu. 12 485

Statuto disponente quod filius non possit se obligare *sine consensu patris*, si filius existens in quasi possessione sui iuris alicui promiserit. *c. ex causa onerosa* et nolit soluere *prætextu statuti*, an audiatur. *pres.* ij. *reg.* ij. nume. 3 106

Statuta ita interpretanda sunt, ne uideantur incōtinenti se corrigere, quod *præcedit* etiā si caueatur quod uerba statuti intelligantur ad literā prout iacent. item *procedit* etiam si aliqua uerba impropriarentur. *presum.* xxxviii. *reg.* ij. nu. 6 301

Stuprum non probatur per domesticos. *presum.* xxxix. *regu.* i. nu. 4 153

Subditus olim *presumitur* etiā hodie subditus. *presum.* xij. *reg.* ij. nu. 1 134

Substitutus pupillariter habet intentionem suam fundatam quod pupillus sit mortuus in pupillari etate, nisi *hæres institutus à pupillò*, probet maioritatem etatis. *presum.* xiiij. *reg.* ij. nu. 7. 143

Succedere uolens *tanquam consanguineus*, probare debet *consan-*

I N D E X

- consanguinitatem. *presum. xxviiij. reg. i. nu. 9* 117
- Succesor uniuersalis uel particularis an presumatur pos-
sidere, si antecessor olim possedit. presum. xxj. reg. ij.
nu. 5.* 264
- Succumbens per iudicis sententiam, presumitur fuisse ma-
lam causam. presum. ix. reg. ij. nu. 5.* 365
- Superfluum non dicitur illud, quod licet in sensu directo
nihil operetur, operari tamen potest in sensu contra-
rio. presum. ij. reg. ij. nu. 4.* 343
- Supposita non presumitur, quam ambo parentes habent
sibi charam. presum. xix. reg. j. nu. 1.* 91
- Suspensus si fracto laqueo cecidit in terram, presumitur
quod miraculose hoc factum fuerit, si antequam suspē-
deretur fuit protestatus de innocētia: ideo uenit absol-
uendus. presum. xliiij. reg. ij. nu. 6.* 552

De litera T.

- T**empus *presens* quando habet se ad *præteri-
tum*, sicut finis ad initium, tunc de *præ-
senti* ad *præteritum* *presumitur* per mo-
dū *declaratiōis. præf. xxvj. re. ij. nu. 8. 292*
- Tempus presens* quando aliquid *infert* de *necessitate* in
præteritū, tunc de *præsenti* *presumitur* in *præteritū*.
presump. xxvj. reg. ij. nu. 7. 292
- Temporis cursu* quæ mutantur, non *presumuntur* in co-
dem statu. præsum. xliiij. reg. ij. nu. 1. 140
- Testamenta duo* si producātur, & ignoretur quod prius
et qd̄ posterius, *presumitur* pro eo ī quo *īstituti* sunt

I N D E X

- uenientes abintestato, uel pia causa. præsump. xliij. regu. iij. numero. 1. 545
- Testamenta duo si reperiantur et in uno sit instituta pia causa, in alio uenientes abintestato, & dubitetur de prioritate aut posteritate, pro quo præsumatur in dubio. ibidem nu. 2.
- Testamenta duo si reperiantur, & dubitatur quod sit posterius, an si institutus in uno possideat, præsumatur posterius testamentum, illud, in quo est institutus. præsum. xliij. reg. iij. nu. 3. 546
- Testator præsumitur legare ius quod habet in re, etiam si legatum redderetur elusorium. præf. xxxiiij. regu. iij. nu. 5. 495
- Testator plus dixisse & minus scripsisse præsumitur, ne uideatur alii successiones suis prætulisse. præsum. ix. regu. j. nu. 1. 70
- Testator æger condens testamentum, si instituit partum si uxor sua prægnans esset, dato quod tunc non esset prægnans, sed deinde post aliquot annos pepererit, censebitur iste institutus. Idem si tunc pepererit, & deinde plures. præsum. xxxv. reg. iij. nu. 7. 573
- Testator si sit confessus se fuisse usurarium, sit interpretatio quod semper fuit usurarius.
- De ueritate ibi. præsum. j. reg. iij. nu. 14. 334
- Testator præsumitur legata ab instituto, uoluisse à substituto repetere. præf. xxxv. reg. ij. nu. 1. 321
- Tollitur tamen hæc præsumptio per contrariam præsumptionem. 2.
- Testator si dixerit lego titio talem fundum, & in eo il-
lum

- lum instituo, non uidetur se testator correxisse, sed erit electio legatarij, an uelit titulo legati habere, an uero titulo institutionis. *presumptio. xxviij. regula. ij. numero. ii.* 302
- Testator si instituat quendam extraneum & eius filios, non intelliguntur ordine successuuo uocati filij, sed simul cum patre. *presum. xxxij. regula. ij. nu. s.* 482
- Testis uariis *presumitur* dolose deposuisse. *pres. xxxi. regula. ij. nu. i.* 316
- Testis si confitetur aliquid quod prima fronte sit crimē, si in aliquo casu non possit esse crimen, non repellitur a testimonio in totum, tanquam criminosus, licet iudicis arbitrio diminuatur de eius fide. *presump. i. regula. ij. nu. 8.* 332
- Testis qui non debet admitti sine tortura, si admittatur, eius dicto non creditur. *pres. xxix. regula. ij. nu. ii.* 310
- Testis si reuocatur dictum suum, diminuitur de fide sua, & nocet parti, licet non citatus. *presum. xxix. regula. ij. numero. iij.* 310
- Testis rusticus & idiota sibi contrarius, nō *presumitur* dolo sed fatuitate cōtrarius. *pres. xxxi. regula. ij. nu. 3.* 316
- Testis potest dictum suum corrigere, si alleget aliquā causam erroris seu correctionis. *pres. xxix. re. ij. nu. 3.* 305
- Intellige si causa sit iusta, probabilis uel uerisimilis.
- Testis potest declarare uerba, & sub pretextu declarationis mutare dicta, modo talis declaratio consonet. *presum. xxix. regula. ij. nu. 4.* 305
- Testis si sit contrarius an standū sit primo, uel secundo dicto. *late. presum. xxix. regula. ij. nu. 5.* 305
- S 3   Quid

I N D E X

Quid autem si in diuersis iudicijs reperiat^{ur} deposuisse
contraria.nu.6.

Testis quando dicatur incontinenti dictum suū corrigere.
præsump.xxix.reg.ij.nu.2. 304

Testi qui moriendo dixisse falsum testimonium confessus
est,non statuitur.præf.iiij.reg.iiij.nu.7. 346

Testi aliàs periuuro non creditur, sed an faciat indicium ad
torturam, uel ad formādam inquisitionem. præsum.x.
reg.ij.nu.1. 332

Teste uariāte regulariter in eo præsumitur potius dolus,
quā simplicitas.præsum.xxxi.reg.ij.nu.4. 317

Teste ex interuallo deponente contraria, licet secundum
cōmunem stetur primo dicto, tamen illud primum di-
ctum debilitatur, ita ut non sit deferendum iuramentū
suppletorium.præsum.xxix.reg.ij.nu.7. 307

Teste post perhibitum testimonium corrigente dictum
suum, contra eum præsumitur, nisi se incontinenti cor-
rigat.præsum.xxix.reg.ij.nu.1. 304

Limita.nu.9.

Teste corrigente dictum suum metu tormentorum ante
publicationem, statuitur correctioni, & sic secundo di-
cto.præsum.xxix.reg.ij.nu.9. 309

Quod qualiter intelligatur, latissime disquiritur usq; ad fi-
Teste uariante ualidior est secunda confessio facta in tor-
mentis, quā prima sine tormentis: licet secus sit, quā-
do de se quis torquetur.præf.xxix.reg.ij.nu.10. 309

Testes examinans ad futuram rei memoriam, intra annū
utilem, debet conuenire aduersarium, aliàs præsumitur
fraudulosa examinatio.de præf.parte.ij.nu.15. 33

Testes

INDEX

- Testes in crimine heresis admittuntur qui etiam alijs nō**
admitterentur: & quare. *præs. xxxix. reg. i. nu. 2.* 152
- Testes duo si deponant postea cōtrarium eius quod prius**
deposuerant, an sententia sit ferenda secundū primam
depositionem. *præs. xxix. reg. ij. nu. 8.* 308
- Testes in quātum fieri potest debent ad concordiam redu**
ci. *præs. xxvij. reg. ij. nu. 10.* 302
- Testes si aicāt quod filius tractabatur pro filio, an ex hoc**
probetur quod sit legitimus. *præs. ij. reg. ij. nu. 7.* 209
- Testium dicta ita interpretanda sunt ut euitetur con**
trarietas, & nō incident in falsum. *præs. p. xxxij.*
reg. ij. nu. 2. 316
- Testibus duobus de metu attestantibus magis creditur,**
quā centum asserentibus spontaneam uoluntatem.
præs. vij. reg. ij. nu. 5. 353
- Titulus legitimus præsimitur ex possessione tanti tempo**
ris cuius memoria non extet in cōtrariū. & est *præ*
sumptio iuris & de iure. Intellige ut ibi. de *præs.*
ptio. parte. ij. nu. 4. 32
- Titulus semper debet probari, quando sumus in ijs in qui**
bus requiritur titulus, nec possessio etiam longissima
aliquod ius tribuit. *præs. iij. reg. ij. nu. 3.* 218
- Titulum errore iniusto causatum si quis habeat, an in eo**
præsumatur bona fides. *præs. v. reg. ij. nu. 4.* 349
- Tortura incipienda à muliere, potius quā à masculo.**
præs. xlviij. reg. i. nu. 2. 175
- Tortura in dubio incipienda ab illo qui alijs simile deli**
ctum fecit. *præs. vij. reg. ij. nu. 1.* 223
- Tutor præsimitur in re spectante ad pupillū facere actū**

- tutorio nomine. *presum. xxiiij. reg. ij. nu. 3.* 285
Tutor describens in inuentario res proprias an uideatur
 donasse pupillo, ita ut non admittatur probatio in con-
 trarium per tutorem etiam pupillo non opponente. de
presumptio. parte. ij. nu. 12. 30
Tutoris libro statur de expensis pro pupillo factis quan-
 do sunt uerosimiles, et maior pars uerificatur. *presum-
 p. xvj. reg. j. nu. 5.* 82
Tutoris defuncti rationibus standum est in expensis par-
 uis, quamuis regulariter requireretur iuramentum tu-
 toris, si uiueret. *presum. iij. reg. ii. nu. 5.* 346
Tutori si in testamento legatum fuerit quod non teneatur
 reddere rationes, et quod omne in quo fuerit condem-
 natus sibi per heredem restitueretur, nihilominus te-
 netur tutor, et nihil operetur tale legatum. *presum.
 vi. reg. j. nu. 2.* 60
Tutores quando aliquid faciunt pro pupillis, ne postea
 teneantur, faciant ponere in instrumento, quod illud est
 actum coram consanguineis pupilli. Intellige et re-
 stringe ut ibi. *presum. xxi. reg. j. nu. 2.* 94

De litera V.

Asallus licet domum defendere debeat, non
 tamen salutem domini propria saluti pre-
 ferre debet. *presum. liij. reg. j. nu. 3.* 196

Venditor si statim rem uenditam accepit in
 emphyteusim, et deinde actor fecit pactum de luendo
 intra certum tempus, et emphyteota cessauit a solu-
 tione

INDEX

- tione canonis ita quod cecidit à contractu emphyteoti-
 co, an etiam ceciderit à pacto luendi. præsump. xlv. re-
 gu. iij. nu. 3. 559
- Si quis uendat domum titij, intelligitur uendere tanquam
 procurator. præsum. xxiiij. regu. ij. nu. 8. 283
- Verba quæ in sui generalitate repugnant, an restringi de-
 beant, ut intentio accommodetur secundum leges. latif-
 sime. præsum. xxxij. reg. iij. nu. 9. 489
- Verba disponentis ubi secundum proprium significatum
 concordant cum dispositione legis, stamus uerbis, licet
 mens disponentis alia forsitan præsumeretur. præsum.
 xxxij. reg. iij. nu. 2. 486
- Verba modicum impropriari licet, ut actus ualeat. præf.
 xxxiiij. reg. iij. nu. 7. 496
- Verba ut aliquid operentur, etiam improprieissime inter-
 pretantur. ibidem nu. 9.
- Verborum proprietas si repugnet, et uoluntas non po-
 test declarari secundum legis dispositionem, nisi per
 improprietatem, potius uerbis standum est. præsump.
 xxxij. regu. iij. nu. 5. 482
- Intellige. 6. 7.
- Veritas quando aliter haberi non potest admittuntur etiã
 testes inhabiles. Intellige et declara ut nume-
 ro quinto. præsumptio. xlvij. regula prima. nume-
 ro. 4. 177
- Vicarius imperatoris ex quacunque potentia generali
 non posset ius alteri quesitum tollere. præsumptione
 undecima, regula tertia. numero secundo. pagi-
 na. 183

I N D E X.

- Vidua** ultra undecim menses, præsumitur ex alio quàm
ex marito peperisse. præsum. xl. reg. j. nu. 1 154
- Vidua** stuprum committēs, perdit dotem sicut uxor adul
terium committens. contrarium tenet nu. s. præsum.
ix. reg. ij. nu. 3 119
- Vidua** fornicatrix idem præsumitur fecisse uiuo marito.
præsum. ix. reg. ij. nu. 1 119
- Vidua** post annū luctus aliquid emēs, nō præsumitur emis
se de pecunijs prædefuncti. præsumptio. xxvj. reg. iij.
nume. 4 450
- Intellige** nisi subesset aliqua coniectura, quod etiam pro
ccederet, dato quòd transiuiſſet ad ſecunda uota. nu. s
- Villa** quælibet exiſtens intra terminos diocceſis ciuitatis,
præſumitur ſubdita ciuitati. præſumptio. xx. regu. ij.
nume. 3 160
- Vir** præſumitur conſtantior muliere. præſum. xlvij. reg.
j. nume. 1 175
- Vite & fame** periculum æquiparantur. præſump. xlv.
regu. iij. nu. 11 562
- Vitricus** ſi petatur à priuigno in curatorem an præſera
tur conſanguineis contradicentibus & curam uolenta
tibus. præſum. xxij. reg. j. nu. 1. 96
- Viucere** centum annis an præſumatur quilibet: latiſſi. di
ſputatur. præſum. xliij. reg. j. nu. 1 164
- Vixiſſe** de uento nemo præſumitur. præſumptio. l. regu. j.
nume. 1 189
- Voluntas** non intelligitur mutata rebus ſic ſtantibus, re
bus autem non ſic ſtantibus, ſi res deueniat in caſum
in quem ueriſimile ſit diſponentem aliàs diſpoſituru,
tunc

I N D E X

tunc censetur mutata uoluntas, in actu dependente
ex uoluntate unius. *presumptio. decimasexta. reg.*
ij. nume. 5 150

Voluntatis mutatio *presumitur* propter mutationē mo-
rum. *presum. xvj. reg. ij. nu. 4* 149

Voluntatem suam iuris dispositioni confirmasse quis ui-
detur, etiam contra uerborum proprietatem, quan-
do talis impropriatio fieret circa uerba non *præudi-*
cantia illi cum quo contrahitur, et de quorum natu-
ra est, ut referantur ad terminos iuris. presum. xxxij.
regu. iij. nu. 7 482

Voluntatem suam secundum leges accommodare quilibet
presumitur: et secundum statuta, in his in qui-
bus statuta corrigunt ius cōmune: et ibi latè pro reso-
lutione distinguitur cum sequen. presum. xxxij. regu.
ij. nume. 1 479

Voluntate in qua quis fuit, in ea durare *presumitur. præ-*
sum. xvj. reg. ij. nu. 1 248

Ampliatur et limitatur multimode. 3

Vsucapere an quis possit ex titulo iniusto errore causa-
to. *presum. v. reg. iij. nu. 5* 349

Vsufuctu legato iuueni et seni, debet fieri computatio
de toto, secundum ætatem illius iuuenis. *presum. xliij.*
reg. i. nu. 2 163

Vsurarius uel hæreticus hodie, non *presumitur* olim fuisse
usurarius. *presum. xxvj. reg. ij. nu. 3* 189

Vsurae quæ debentur marito ratione retardatæ solutionis
dotis, non debentur iure obligationis sed officio iudici-
cis: ideo si maritus recuperet sortem sine illis usuris,
non po

I N D E X

- non poterit ulterius illas petere. præsumptio. xxxij.
 reg. i. nu. 7. 136
- Vulneratus si quis fuerit ab uno plurium, et nescitur à
 quo, absolendi sunt omnes: nec contra aliquem ipso-
 rum procedendum est ad torturam. præsum. xliij. re-
 gu. iij. nu. 4. 551
- Vulneratus mortifere, si aliquem exculpauerit, an possit
 ex indicijs procedi contra illum ad torturam. præ-
 sum. iij. reg. iij. nu. 3. 347
- Vulneratus letaliter fingitur statim interfectus: de præ-
 sum. parte. i. nu. 7. 18
- Vxor quicquid acquisiuit constante matrimonio. præsu-
 mitur. acquisiuisse de bonis mariti ratione turpis quæ-
 stus evitandi. præsum. xxvj. reg. iij. nu. 1. 449
- Declaratur et restringitur. nu. 1. 4. 6. 7. 8. 10. 12. 14. 15. 16
- Vxor præsumitur prædecesisse marito. præsum. p. xlix.
 reg. ij. nu. 2. 183
- De veritate traditur nu. 5. et seq.
- Pater miles filio militi. prædecesisse præsumitur. præ-
 sum. p. xlix. reg. i. nu. 3. 183
- Vxor licet emptæ constante matrimonio, præsumatur de
 pecunia mariti emisse, tamen rerum dominium non
 transit in maritum, sed solum agere poterit ad præ-
 tium rerum. præsum. xxvj. reg. iij. nu. 14. 454
- Vxor non præsumitur constante matrimonio quæsitæ de
 bonis mariti acquisiuisse, si habeat fortiores præ-
 sumptionem pro se, quod aliunde acquisiuerit ex quæ-
 stu honesto. ibidem nu. 15. 455
- Vxor potest in causa matrimoniali facere citari utrum
 suum

suum uagabundum, ad domum suam. præsum. xxxv.

reg. i. nu. 2

143

Vxor litigans cum marito potest petere interim sibi pro
uideri super bonis mariti ad fines faciendi expensæ li
tis. præsum. ix. reg. iij. nu. 10

366

Vxor sicut uiuente marito præsumitur collegisse fru
ctus rerum mariti iure familiaritatis, ita in dubio de
bet præsumi post mortem mariti. præsumptio. xxiiij.
reg. ij. nume. 5

278

Vxor an præsumatur aliqua esse, ex eo quod ut uxor tra
ctetur ab aliquo. præsum. xxxviiij. reg. iij. nu. 3

526

Vxorem acquisiuisse constante matrimonio uel intra an
num luctus an agenti incumbat onus probandi, ad hoc
ut procedat præsumptio. l. quintus. de don. inter uir.
præsum. xxvj. reg. iij. nu. 6

450

Vxorem acquisiuisse de bonis mariti si extraneus dicat,
an audiat, sicut audiretur maritus, uel eius hære
des. ibidem nu. 7

451

Vxor quæ acquisiuit constante matrimonio, licet præsu
matur de bonis mariti acquisiuisse, tamen in posse
rio iudicio debet ipsa obtinere scilicet quædo ipsa so
la possideret, secus si cum marito. præsumptio. xxvj.
reg. iij. nu. 8

452

Vxor quæ habet bona, uel est negociatrix uel apparet
quod aliunde habuit, non præsumitur de bonis ma
riti acquisiuisse. præsum. xxvj. reg. iij. nu. 10

453

Vxor si fuerit negociatrix, an quæ acquirit, uiro acqui
rat, quasi teneatur operari uiro. ibidem nu. 11

453

Vxor si affirmat & probet, quod bona quæ acquisiuit
constante

I N D E X

constante matrimonio, habuit ab amasio, illa non ac-
quiruntur marito. *ibidem* nu. 12

Vxor si probauerit sibi fuisse aliquid donatum ab aliquo
cōsanguineo, cessat p̄sumptio & dispositio l. quin-
tus. de dona. inter uir. *ibidem* nu. 13 454

Quid autem si sit illi donatum ab extraneo. *ibidem*.

¶ *Finis Indicis Tractatus P̄sumptionum do. Andreae
Alciati ita ordine digestus, ut cuius, quarūcūq;
matarum absq; discrimine facili pateat
aditus, nunc primum exarationi
datur cum Regis
Priuilegio.*

